

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חֶלֶק קַמֹּב

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה
יְסֻדָּתָם, עֲנִינִים נִרְאִים וְנִפְלְאִים, מַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִיָּקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' יִתְפָּרֵף בְּכָל דַּרְגָּה וְדַרְגָּה מִכָּל מְקוֹם
שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיתִּיתָ.

בְּנֵי וּמִסֹּד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹר הַנְּנוֹז וְהַצֶּפֶן.

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֵילָאָה, אֲדוּנְגוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְנֵנוּ

רַבֵּי נַחְמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי תִלְמִידוֹ מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אוֹר נִפְלְאָה, אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אֲנִים

לִיָּה

רַבֵּי נֵתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלֵב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

מִנְמָרָא מִדְּרָשִׁים וְדַהַר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

שְׁנַת תַּשְׁע"ו לַפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב

זי"ע

ביבנאל עיר ברסלב:

04-6656666

בירושלים:

052-7622316

בבני ברק:

03-5743542 052-7138892

באשדוד:

052-7618316

פֶּתַח דָּבָר

הִנֵּה חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדָבָר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֹסְרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצִמְנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנֹדֶפֶס עַד עַתָּה, דָּבָר הַמְּסַתֵּכִם בְּיֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסְפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהִדּוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּחְכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסְפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבָר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלֵאחֶר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנּוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כַּרְךָ **קמב**,
וּמִקּוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כַּרְךָ אַחֵר כַּרְךָ, וּבְלִבְנוֹ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזֵה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאד, כִּי מִכְתָּבִים אֱלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֻדְשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִם חֻדְשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְסָן נִפְלֵא וְנִעְלָה מָאד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלֵא לְעֹלָל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּהֵם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻלִים זִוְלַתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאלָה שְׁלִמְיָה', אֲמֵן וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

היגו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשיזכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֵמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שֶׁנִּדְבְּקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינִי שִׁיחֹת-הֶרֶן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מֵעֵלָה וְדְרִי מִטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשְׁטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכֵלִים מְכֵלִים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סִבְרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלֹהֵי הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדֵם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא מִשְׁפֵּט מַעְקֵל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֶפְלוּ לְהִנְהִיג אֶת עַצְמוֹ, מִכֹּל שְׂכָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגַם אַמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרֵץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֵמֶת, שֶׁהוּא שְׂכָל הַכוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כְּמָה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיֹּת עוֹד כְּמָה סִפְרִים, וְכֵלָם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינִי לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֻקֵּי צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם כְּמִטְחֵי קִשָּׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֶמֶץ וּשְׂאֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרֵאווִי לְגֹזֵר שְׂלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּיֹדָאֵי מִצְוֵה גְדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פִּשְׁטָה, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רְמֹז, אוֹ סוּד, אוֹ

פְּרוּשׁ, אוּ בְּאוּר, אוּ סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוּ סְפָרֵי מוֹסֵר וְאַגְדוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, כֻּלָּם נְכוּחִים לְמַבִּין, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, כֻּלָּם אֱהוּבִים, כֻּלָּם קְדוּשִׁים, כִּי כֻלָּם מְדַבְּרִים מֵרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, הַנֶּעְלָם בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, וּבְיָדָיו אֶסוּר לְקוּץ בְּרַבּוּי סְפָרִים, כְּמוֹ שְׁנַמְצָאִים קֶצֶת, אֲשֶׁר עֵינָם צָרָה כְּשֵׁרוּאִים שְׁנִתְחַדֵּשׁ עוֹד אֵיזָה סֵפֶר חֲדָשׁ, וְעַתָּה יוֹצֵא מִפִּיהֶם כְּאֵלוֹ מְצַטְעָרִים עַל הָרֵאוּשׁוֹנִים, שֶׁכָּבֵר יֵשׁ הִרְבָּה סְפָרִים, וְלָמָּה לָהֶם עוֹד; וּבִאֲמַת לֹא בִדְעַת יִדְבְּרוּ, כִּי "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חִפְּץ" (קִהְלֵת ג, א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּנָאִי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּסִפְרִים שְׂיֵשׁ מִכָּבֵר, מִי יִמְחָה בְיָדָם, וּמָה אִכְפַּת לָהֶם, שְׂיֵשׁ עוֹד סְפָרִים בְּעוֹלָם, אוּלַי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְסַגֵּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דּוֹקָא, כְּמוֹ שְׁרוּאִים בְּחוּשׁ, שְׂיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂיֵשׁ לָהֶם חֵיווֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְחִיָּה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעַצְמוֹ יֵשׁ שְׁנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לַפְּעָמִים מִתְעוֹרֵר לְהִשָּׂם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי דְבַר זֶה שֶׁבְּסֵפֶר זֶה, וְלַפְּעָמִים אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל-יְדֵי דְבָרֵי תּוֹרָה וּמוֹסֵר שֶׁבְּסֵפֶר אַחֵר, וְגַם מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה, וּמִבְּלָה יִמְיוֹ עָלֶיהָ כְּרָאוּי כִּי לְכָף נוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאִי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה לְעֵין וּלְהִבִּיט בְּסִפְרִים הִרְבָּה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁרְאִינוּ כְּמָה גְדוּלִים, שֶׁהֵיוּ בְּקִיָּאִים בְּכְמָה סְפָרִים הִרְבָּה מְאֹד, וְלָמָּה לֹא נִלְמַד קָל וְחִמְרָה מִהַגּוֹיִם, שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל עֵינָיו חֲכָמָתָם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק, צֶל עוֹבֵר, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לָהֶם הִרְבָּה סְפָרִים בְּאֲרִיכוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדֵּשִׁים אֲצֵלָם סְפָרֵיהֶם הִרְבָּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וְכַמְעַט בְּכָל יוֹם, וְאֵינָם קָצִים בְּרַבּוּי סְפָרֵיהֶם, וּמִדּוּעַ נִבְגַּד אֲנַחְנוּ, חַס וְשָׁלוֹם, לְהַקְפִּיד, חַס וְשָׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שֶׁכָּלוּ אַרְךָ וְטוֹב לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחָה

נצחיים?! והלא כִּמָּה תַּחבּוּלוֹת עוֹשִׁים וְכִמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים וְלִרְבּוֹת מִחִבְרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ, סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהִכִּין לְעֵצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְהִבְלָיו וּבְטַעֲוִיתוֹ וְכוּ, וְכִמָּה סִפְרִים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מִסֵּפֶר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כִּדֵּי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתֵם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תִּמְיָמָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַד־יָן.

נמצא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, עַד־יָן לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁיִּתְחַיֵּל לַגַּע בְּתוֹרָה, מִכָּל שֶׁכָּן וְכָל שֶׁכָּן לְבּוֹא לְחַדְרֶיהָ וּלְיַרְדַּ לְעַמְקָהּ, עַל־כֵּן כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנֵּה, עַד־יָן אֵינָם חִלְקֵ אֶחָד מֵאַלְף מַעֲמָק רַבֵּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרֵזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל־כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזוֹת שׁוּם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל־פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל־פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוּשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מִדִּינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן בְּסִפְרִים אַחֵרִים דִּיקָא וְכוּ.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוֹאֵה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, פי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, פי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, פי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, פי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר

אֲשֶׁר בִּנְחַל

בְּרַךְ קָמַב

לֵה שֵׁפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שׂוֹמֵחַ לְרֵאוֹת שְׂאֲתֶם
מִסְתַּדְרִים, אַחֲרֵי שְׁפֶל-כַּף הַרְבֵּה יִגְיִעוֹת וּטְרָחוֹת הַכְּנֻסְתִּי בְּכֶם,
וּמִמֶּשׁ הַפְּקָרְתִּי אֶת עֲצָמֵי וְכוּ' וְכוּ', הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה בְּנִיכֶם הַכְּנָה
הַדְּדִית, וְתִחְיִי בִיחֻד וּבְשְׁלוֹם, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׂנִי, וְאִז תֵּרְאוּ אִיךָ שְׂיִהְיֶה
לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שֵׁפֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל-פְּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְהַתְעוֹרֵר מִחֻדָּשׁ,

ובפרט השבת הזו שמברכים חֲדָשׁ אֱלוֹל, שִׁזוּ הַקְרִיאָה הַאֲחֵרוֹנָה שְׁקוֹרִים אוֹתָנוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. אֲלֵי־וַיֵּלֵךְ רֵאשִׁי תְבוֹת (קִהְלַת א, יב): "וַיִּנְתַּתִּי אֶת לִבִּי לִדְרוֹשׁ וְלִתּוֹר בְּחֻכְמָה עַל כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם" וְגו', הִינּוּ שְׁצָרִיכִים לְהִתְחִיל לְחַפֵּשׂ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מֵהַ קוֹרָה פֹּה בְּזֶה הָעוֹלָם? נִשְׁפָּךְ דָּם יִשְׂרָאֵל כַּמַּיִם, הַרוֹגִים וּפְצוּעִים וְכוּ', מִשְׁפָּחוֹת גְּחֻרְבוֹת וְכוּ', וּמָה עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת? כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה נִתְּנוּ לָנוּ אֵת חֲדָשׁ הַתִּשׁוּבָה, חֲדָשׁ אֱלֵי־וַיֵּלֵךְ לְהִתְחִיל לְדַרֵּשׁ מֵהַ קוֹרָה פֹּה אֲתָנוּ עִמָּנוּ הַיּוֹם! וְלָכֵן קוֹמוּ נָא, עוּרוּ נָא, לְקִרְאת חֲדָשׁ אֱלוֹל הַבֹּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה. הִבֵּה נִתְחַזֵּק יַחַד, וְנִקְבֵּל עַל עַצְמָנוּ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, לְאַהֲבֵת אֵת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שָׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים, זֶה רַק מַחֲמַת שְׂנֵאת חֲנָם, שְׁהִסְמִיךְ־מִ"ם עוֹבֵד קִשָּׁה מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, בְּכָל קִהְלָה וְקִהְלָה יֵשׁ מִחֻלְקֵת וְכוּ', וּפּוֹחִים וְכוּ', שְׂנֵאָה שְׂאֲחָד שׂוֹנֵא אֵת הַשְּׂנִי וְכוּ', מִמֶּשׁ אִים וְנוֹרָא, גּוֹזְעֵנוֹת אַרוּרָה אוֹכֵלֵת אֵת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲר־כֵּן מִתְּפִלָּאִים לְמָה נִשְׁפָּךְ דָּם יִשְׂרָאֵל כַּמַּיִם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, בֹּאוּ וְנִרְאֶה, שְׁעַל־כָּל־פְּנִים בְּד' אַמּוֹת שְׁלָנוּ תִּשְׁרֶה אֶהְבֶּה, אֲחֻהּ וְרַעוּת, וְשָׁלָא יְהִיָּה בֵּינֵינוּ אִי הַבְּנוֹת וְגוֹזְעֵנוֹת אַרוּרָה, וְשְׂנֵאָה וְקִנְאָה, כִּי זֹו תַחֲבוּלֵת הַסְּמִיךְ־מִ"ם הַרְשָׁע "הַפֶּרֶד וּמְשֵׁל". נָא וְנָא אֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, רְאוּ שִׁישְׁרָה בְּמַחְנֵינוּ רַק הַשְּׁלוֹם וְאַהְבָּה, בְּשַׁעָה שְׂבַחוּךָ נִתְקִים (יְחֻזְקָל ז): "הַחֲרֹב בַּחוּץ וְהַדָּבָר וְהַרְעָב מִבֵּית אֲשֶׁר בְּשֻׁדָה בְּחֻרֵב יְמוֹת, וְאֲשֶׁר בְּעִיר רָעַב וְדָבָר יֵאֲכַלְנוּ", מִצַּד אֲחָד הַחֲרֹב עוֹשֶׂה שְׂמוֹת, וְנִשְׁפָּךְ דָּם כַּמַּיִם, וּמִצַּד שְׂנֵי הַרְעָב בְּבֵית, שְׂבָנִי אָדָם קִצְצוּ לָהֶם אֵת הַכְּנִסוּתִיהֶם, עַד שִׁישׁ אֲנָשִׁים שְׂנִשְׂאָרוּ בְּלַחֵם צָר, פְּשׁוּטוֹ כַּמִּשְׁמַעוּ, וְלָכֵן אֵיךְ יֵשׁ זְמַן לְכָל אֵלוּ הַגּוֹזְעֵנוֹת אַרוּרָה, הַשְּׂנֵאת חֲנָם, וְהַמְּחֻלְקֵת וְהַמְּרִיבוֹת וְכוּ'?

וְעַל־כֵּן אֲנִי פּוֹנֵה לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, הֵם וּנְשׁוֹתֵיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, תִּרְאוּ שִׁישְׁרָה בֵּינֵינוּ רַק הַאֶהְבָּה וְהַאֲחֻדוּת, וְתִקְיָמוּ (יִשְׁעִיהַ מֵא): "אִישׁ אֵת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ וְלֹאֲחִיו יֵאֱמָר חֻזַּק", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה מֵד, סִימָן

(ז): זֶה עוֹזֵר לָזֶה בְּבָרְכוֹת, וְזֶה עוֹזֵר לָזֶה בְּמַתָּנוֹת, אֲשֶׁרֵי קָהֳלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ שְׂיִכּוּלָה לְקִיּוֹם אֶת זֶה, אֲשֶׁרֵי קָהֳלָה קְדוֹשָׁה שְׂאֲנֻשֵׁיהָ שׁוֹמְרִים עַל הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם, שְׁלֹא יִדְעוּ מִה זֶה חֲטָא. וְנָא וְנָא אֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמַתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, שְׂתֵרְאוּ שֶׁהַקְּהֳלָה שְׁלָנוּ תִהְיֶה קָהֳלָה כְּזוֹ. אֲנִי שְׁמַרוּ עַל יְלִדֵיכֶם, כָּל אֲבָא צְרִיף לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, אֵין שׁוֹם תְּרוּץ עַל זֶה כָּלֵל, כָּל אֲבָא מְחַיֵּב לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְאִם לֹא — הוּא רוֹצֵחַ, וְעַל כֵּלָם — בְּעֵתִים הַלְלוּ לֹא לְתַת לְיְלָדִים לְנִסְעַ לְבַד, וּמְכַל שְׁכֵן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לְקַחַת טְרַמְפִּים מִשׁוֹם בְּרִיָּה, אֲפֹלוּ שְׁנִרְאָה בְּלִבוֹשׁ חֲרָדִי, כִּי הַמְצִיאוֹת הֶרְאָתָה לָנוּ מְצִיאוֹת מְרָה מְאֹד, זָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, כִּי זֶה בְּנַפְשְׁכֶם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂתֵתְאֲסִפּוּ יַחַד אֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה בְּשַׁעֲהַ תְּשַׁע וְחֻצֵי בְּדִיוֹק, כִּי יֵשׁ לִי לְדַבֵּר וְלוֹמַר וְלִסְפֹּר לְפָנֵיכֶם כִּמָּה עֲנִינִים חֲשׂוּבִים מְאֹד, בְּעִנְיַן הַעֲתִיד שְׁלִי.

נָא וְנָא לְהַזְכִּירֵנִי בְּכָל יוֹם בְּתַפְלִתְכֶם, וְכֵן בְּבִרְכַת־הַמְּזוֹן, וּבְשַׁעֲתַת הַתְּבוּדָה, וְאֶהְיֶה לְכֶם אֲסִיר תּוֹדָה.

הַמֵּאחַל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לה שפב

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי רְאָה, כ"ד מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְנַחֵם אֶת עַצְמְךָ, כִּי הִיְתָה לְךָ אִמָּא צְדָקָת מְאֹד, שְׁעַכְשָׁה מִתְגַּלֶּה, אֵיזוֹ צְדָקָת הִיא הִיְתָה בְּהַצָּנַע וּבְהַסְתֵּר, וְאַתָּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד גְּאִים עִם הָאִמָּא, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, וְלַעֲשׂוֹת רַק מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְהִיא תִּהְיֶה מְזֶה בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי כְּשֶׁמְנִיחִים בֵּין אוֹ

בת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעוֹשִׁים דְּבָרִים טוֹבִים, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלָכֵן רַק תַּעֲשֵׂי מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְהֵאמָא תִּהְיֶה מְזֶה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְהִיא תִּהְיֶה לָכֶם מְלִיצַת יִשְׂרָאֵל.

אודותי וכו', צְרִיכִים רַק לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְסוּף פֶּלַח סוּף פֶּלַח אֵלֹהֵי שְׂרוּדֵפִים אוֹתִי, יִהְיֶה לָהֶם סוּף מֶר מְאֹד, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ לֹא יִנִּיחַ אוֹתִי לְפַל בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְיַעֲשֶׂה עִמִּי נְסִים נְגִלִים, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד.

המאחל לך שבת שלום...

לה שפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה רְאָה, כ"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה וְגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאָה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֲזוּ. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהֲנַדֵּעַ, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִירָה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמִים, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָכָל שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֲצָמְךָ יְדִיעוֹת אֵלֹהֵי, לֹא תִתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת, אִם הִיָּה לְךָ כָּף הַרְבֵּה צְרוּת לְקַבֵּל אֶת הַדִּירָה וְכוּ', וּלְבַסוּף לֹא קַבְלָתָ אֶת הַדִּירָה וְכוּ', סִימָן שֶׁזֶה לֹא הַדִּירָה שְׁלֹף, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ דִּירָה הַרְבֵּה יוֹתֵר יָפֵה וְגִדוּלָה מְזוּ, וְלָכֵן אֵל תִּתְבַּלְבַּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, וּמִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק תִּמְשִׁיף לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִבְקֶשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיַחֲוִס וְיִרְחַם עֲלֶיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נְסִים

נגלים שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֶעֱקָר רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ, וְאִז
תִּרְאֶה מַה שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וּתְדַבֵּר
עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִדַּע שֶׁכָּל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים
הָאֲרוּרִים שֶׁמְצַיְקִים וּמְצַעְרִים אוֹתִי, יִקְבְּלוּ לְבִסּוּף עֹנֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וַיְהִי נַעֲקָרִים מֵעוֹלָם הִנֵּה וּמֵעוֹלָם הֵבֵא גַם יַחַד.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּתִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגָלִים
שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁפָד.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי רְאָה, כ"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין בְּרָרָה, רַק לְסַגֵּר אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלֹּא יִהְיֶה מֵעַבְרָה, אִף תִּהְיֶה
קִצָּת בְּעִיָּה, שְׁלֵעַת עֵתָה עַד שֶׁאֲנִי אֲמַצָּא מְקוֹם, הַיְשִׁיבָה הַחֲדָשָׁה
"בֵּית מְנַחֵם" יִצְטָרְכוּ לְלַמֵּד לְמַעְלָה רַק אַחַר הַצְּהָרִים, וְאֲנִי מְאֹד
מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ שׁוּם הַזְּקוּת, וְזֶה רַק לְתַקּוּפַת
זְמַן קָצֵר, עַד שֶׁאֲנִי אֲמַצָּא לָהֶם מְקוֹם מְרוּחַ.

הֶעֱקָר הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁדָּבָר גְּדוֹל
דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן
רַק תִּדְבַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּלְךָ בְּטֵל, כִּי הַבְּטָלָה
מְבִיאָה לִידֵי זְמָה וְלִידֵי שַׁעֲמוּם, וְלִכֵּן תַּעֲסִיק אֶת עֲצָמְךָ עִם מַשְׁהוֹ,
וְהֶעֱקָר תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, וּבַגְּמָרָא, וּבַמְדָּרָשׁ,

וּבְשִׁלְחַן עֲרוּף, בְּזֹהַר וּבִתְקוּנִים כָּל יוֹם, וּמִכָּל לַמּוֹד דָּף אוֹ שְׁנֵי דָפִים
אוֹ שְׁלֹשָׁה דָפִים, וּמִמֶּשׁ תְּרַגֵּישׁ אֶת עוֹלָמְךָ בְּחַיִּיד.

וְעַל כָּל־ם — תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַה שְׁפָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר רְאָה, כ"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאָה לְשֵׁלֶם אֶת הַכֶּסֶף קֹדֶם לְ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁיִשׁ
כֶּסֶף לְשִׁנְיָהֶם.

רַק חִזּוּק וְאַמִּץ, וְאֵל תִּתְּבַלְבֵּל מְשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים בְּאַמֶּת רַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּזֶה הָעוֹלָם, לֹא לְהִטְעוֹת
אֶת עֲצָמוֹ, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, שְׁלֹא תֵאָר וְשַׁעַר
כָּל־ל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שְׁפוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר רְאָה, כ"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָשֶׁר לֵה שְׁפֹז — לֵה שִׁפְח בְּנַחֵל יז

רֵאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה
אֶת הַנְּסִיִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֹּל מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, רֵאָה לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כֹּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שְׁפֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי רֵאָה, כ"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רֵאִי לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה הַיְסוּד
בִּיְהוּדוּת, וּכְכֹל שְׂתַהֲיִי יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה תִּרְגְּשִׁי טוֹב, וְתִמְשִׁכִּי אֶת
הַשְּׂמִיחָה בֵּין נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְיִהְיֶה לָךְ רַק כֹּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שִׁפְח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי רֵאָה, כ"ד מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעָה, שְׂזַכִּית לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל,
וְזַכִּית לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה, וּמִסְתַּמָּא גַם הַזְכָּרָת אוֹתִי לְטוֹבָה, יַעֲזֹר

יח אֲשֶׁר לַה שֵׁפֶט — לַה שֵׁצ בְּנַחַל

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלְלָתָּ, תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל, וּמַעַכְשָׁו תִּתְחִילִי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וַיְהִי לָכֶם מִזֶּל מִצְּלַח מָאֵד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה שֵׁפֶט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה רְאָה, כ"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אֵל תְּדַאֲגוּ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם, צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַחֹסֵד שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְכַבֵּד אֶתְךָ אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יַד־זֶה תִּרְאוּ דְבָרִים יְפִים בְּחַיִּיכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַה שֵׁצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה רְאָה, אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאָה לְהַשְׁמִיעַ אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁל לַיִל רְבִיעִי אֵל ... תַּחֲזֶה, כִּי זֶה

אָשֶׁר לֵה שַׁצָּא — לֵה שַׁצַּב בְּנַחֵל יט

קונטרס "שמחת המצוות", כי הוא בנוי על תורה ה' בלקוטי-
מוהר"ן, ומדברת משמחת המצוות.

העקר ראה לחזק את עצמך בשמחה, ותשתדל מאד שיהיה
בביתך אהבה ותבונה הדרית, ועל-ידי-זה תשרה השכינה בביתכם
תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לֵה שַׁצָּא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ו מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד רציתי לדעת, אם תלית את המכתב כללי לאנשי שלומנו.

מה טוב ומה נעים, אם אשתך תלך אל רופא עור מיוחד,
והקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת
הגוף, והעקר לא לדאג, כי זה יעבר, רק צריכים לבקש רחמים ממנו
יתברך, והקדוש-ברוך-הוא יבשר לנו תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵה שַׁצַּב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ו מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל השמחה שיש לי, אין לתאר
ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

ראה רק להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ותפיץ את אור רבנו

ו"ל, וּתְדַבֵּר עִם כָּלֵם דְּבוּרֵי אַמוּנָה, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵה יִשְׂאָר
מֵאֲתָנוּ? רַק אַמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שְׂצַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שׁוֹפְטִים, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר אֲשֶׁר גּוֹרְמִים
לְאֵמָא עֲלֵיָה הַשְּׁלוֹם, בְּשָׁמַיִם, כְּשֵׁיִש מְרִיבוֹת בֵּין הַיְלָדִים, כִּי זֶה
הַצַּעַר הֵכִי קָשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּפְּסִיקוּ לְרִיב,
וּמְכַל שְׂכֵן בְּעֵינֵי הַיִּרְשָׁה, צְרִיכִים לְהִתְחַלֵּק, אֲבָל לֹא לְרִיב, שְׂוָה
מְאֹד מְאֹד מְגַנָּה.

אֲנִי מְאֹד מְקַוָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הֵכִי
טוֹב, וְלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת, כִּי חָבֵל לַחֲשׂוֹד סִתָּם פְּכָה, וּכְבָר יְדוּעַ
מֵה סֶבֶל הָאֵח שְׁלָךְ ... גֵּרוּ יֵאִיר בְּמִשְׁךָ חַיִּיו, וְלִכֵּן לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים
לְשַׁפֵּךְ אֶת דָּמוֹ?!

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה שְׂצַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שׁוֹפְטִים, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי לְקַחַת אֶת הַמְּשֻׁרָה אוּ לֹא וְכוּ', אֶתָּה צְרִיף לְבַחֵן אִם זֶה טוֹב בְּשִׁבִילְךָ, כִּי לָמָּה לֹא? אֲדַרְבֵּהּ, כִּף תִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, וְהֶעֱקָר תִּהְיֶה שְׂמִחַ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שצה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּרְחֲמִי עַל הָאֵחַ שְׁלֹף ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי הוּא מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, בְּשִׁבִיל הָאֲמָא, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְגַם מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִילְכֶם, וְלִכֵּן לֹא מִגִּיעַ לוֹ שְׁתִּשְׁפְּכוּ אֶת דָּמוֹ וְכוּ', כְּאֵלּוֹ הוּא גוֹנֵב כְּסֶף מִהִירְשָׁה וְכוּ', וְתִדְעֵי לְךָ, שְׁלֵאֲמָא, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, יֵשׁ מְזָה צַעַר גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי אִם הִילָדִים רַבִּים בְּשִׁבִיל הִירְשָׁה, אֵין לָהּ מְנוּחַ לְמַעְלָה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵת לֹא רוֹצֶה לְגַרֵם לְאֲמָא שְׁלֹף צַעַר לְמַעְלָה, וְלִכֵּן אֵל תַּחֲשָׁדִי בּוֹ חֲשָׁדוֹת שְׂאֵין בּוֹ, וּבֵינָן כִּף הוּא אוֹמֵר קִדִּישׁ, וְלִכֵּן תַּתִּיחֲסִי אֵלָיו טוֹב, כִּי מְסַפִּיק עוֹבֵר עָלָיו עֲלִבּוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת, וְשִׁפְיָכוֹת דָּמִים, שְׁסוֹבֵל מִכָּל מִינֵי אֲנָשִׁים וְשָׁעִים אַרוּרִים, שְׁרוּצִים רַק אֶת הָרֵאשׁ שְׁלוֹ, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְעֹזֵב אוֹתוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁתָּבוֹא לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, וְתִרְשֵׁם בְּמִשְׁרַד הַפְּנִים שְׁאֵתָה גֵר בִּיבְנֵאֵל, כִּי כָל הַשָּׁנִים גֵּרְתָּ בִּיבְנֵאֵל, וּפְתֹאֵם עֲכָשׁוּ אֶתָּה בּוֹרַח, בְּשָׁעָה שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים אוֹתְךָ מָאד. וְלִכֵּן רְאָה לָבוֹא לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַעֲקֹר רַק תִּתְבוֹדַד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲתֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה שצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, רְצִיתִי מָאד שְׁתִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִי.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְחַזְּקוֹת, וְלֹא לִפְלַ בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן.

הַעֲקֹר תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּינְדִיף, וְתַעֲבֹר בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, וּגְמָרָא, וּמְדַרְשׁ, כִּי אֵלּוּ הָאֲרַבְּעָה לְמוֹדִים, הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָה, וְאֲשְׁרֵי מִי שְׁחֻזַּק בְּזֶה, וְאִז

אֲשֶׁר לֵה שַׁח — לֵה שַׁט בְּנַחֵל כַּג

טוב לו כל הימים. העקר אל תבלבל את עצמך משום דבר, ואז תראה איזו הצלחה תהיה לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

נא ונא ראה לדבר רק עמו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵה שַׁח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ו מנחם-אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה העקר להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ולא להתפחד משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי עובר על כל אחד פל-כף הרבה משברים וגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואז טוב לו כל הימים.

בענין הדירה וכו', אל תדאג כלל, אם זה הולך פל-כף קשה סימן שזה לא שלך, והקדוש-ברוך-הוא? תן לך דירה יותר יפה ומרוחת.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵה שַׁט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ו אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.
באתי לאחל לכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית לרגל

הַבְּרִמְצוּהַ שֶׁל בְּנֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוּ רַב נַחַת
 דְּקִרְשָׁה מִמֶּנּוּ, וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, וְכָל-כֶּף חֶבֶל שֶׁלֹּא יִכְלֹתִי
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחַתְכֶם, וּמֵה גַם שֶׁלֹּא צִלְצַלְתִּי אֲלֵיכֶם אֲנִי וְאִשְׁתִּי, כִּי
 הִיּוֹתִי טְרוּד כָּל הַיּוֹם עִם עוֹרֵךְ-דִּין, כִּי אֵלּוּ הִרְשָׁעִים לֹא נָחִים כָּרְגַע,
 וְרוֹצִים לְתַפֵּס אוֹתִי גַם בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד כְּדֵי כֶּף רִשְׁעָתְם,
 וְנִתְקַיֵּם (יִשְׁעִיָּה נז): "וְהִרְשָׁעִים בְּיָם נִגְרַשׁ כִּי הִשְׁקֵט לֹא יוֹכֵל", אָבֵל
 אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְכֻלָּם מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד,
 וְאֲנִי, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, נוֹסֵעַ בְּכָל מַחִיר אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּקְיָם אֲצִלִּי (יִשְׁעִיָּה נד): "כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח",
 וּמִכָּל זֶה תִּבְיֵן אֵת גְּדֹל הַצַּעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ שֶׁהִיָּה לִּי הַיּוֹם.

זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, שְׁתַּדְּפִיסוּ עוֹד חֲלָק "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְעוֹד
 חֲלָק "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", וְעוֹד סְפָרִים, וְנִמְלֵא אֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ
 בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

אִם אֲפָשֶׁר לְשַׁלַּח לְכָאֵן עִם אֵלּוּ שְׂבָאִים עֲכָשׁוּ "סְלִיחוֹת עַת
 רְצוֹן", תִּהְיֶה זְכוּתְךָ גְּדוֹלָה מְאֹד בְּזְכוּת הַרְבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה ת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֵת מִכְתְּבְּכֶם.

הִנֵּה אֲנִי מִתְבּוֹנֵן כָּל הַזְּמַן לָמָּה הוֹלֵךְ לָכֶם כָּל-כֶּף קָשָׁה בְּכָל
 הָעֲנִינִים, וְלָמָּה יֵשׁ לָכֶם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה יִסּוּרִים וְכו', הֵן בְּשִׁלּוּם-בֵּית,
 וְהֵן בְּפִרְנֹסָה, וְהֵן בְּבִנְיָה וְכו', וְהִנֵּה חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סְפָרִי
 שׁוֹפְטִים): "לֹא תִשָּׂיג גְּבוּל רַעַף אֲשֶׁר גָּבְלוּ רֵאשׁוֹנִים". וְהֵלֵא כָּבֵר
 נֶאֱמַר (וַיִּקְרָא יט): "לֹא תִגְזֹל", וּמֵה תִלְמוּד לֹמֵר "לֹא תִסָּיֵג"? מִלְּמַד,
 שְׁכָּל הָעוֹקֵר תַּחֲמוּמוֹ שֶׁל חֲבָרֵי, עוֹבֵר בְּשָׁנֵי לְאוּיָן. וְהִנֵּה יֵשׁ לָכֶם שְׂכָן

מִשְׁפַּחַת ... שִׁיחֵיו, שֶׁהֵם אַנְשִׁים תְּמִימִים וְלֹא מִפְרִיעִים לְאַף אֶחָד, וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִה שֶׁעוֹבֵר בְּבֵית וּבְחוּץ, וְהֵם הָיוּ הֶרְאִשׁוּנִים בְּשִׂכּוּנָה, וְעָשׂוּ מִסְעָדָה וְכוּ', וְגַם נָטְעוּ כֶּרֶם וְכוּ', וְהִנֵּה הֵם טוֹעֲנִים שְׁלֹקְחָתָם לְהֵם חֶלֶק מִגְּבוּלָם, וְכֵן הַיְלָדִים שְׁלָכְם מְזִיקִים אֶת הַכֶּרֶם וְכוּ', וְכַמָּה שְׂמֵבֻקְשִׁים אֶתְכֶם אַתֶּם אוֹטָמִים אֲזַנִּיכֶם מִזְעַקַת דָּל, מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא זֶה מִה שֶׁגוֹרֵם לָכֶם אֶת כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלוּ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁתְּצַדִּיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם, כִּי (סְנֵהדְרִין ט:): אָדָם קָרוֹב אֶצֶל עֲצָמוֹ, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁבְנֵדוּן הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת אַתֶּם לֹא צוֹדֵקִים, כִּי הֵם אַנְשִׁים יִשְׂרָאֵלִים וְשִׁקְטִים וְכוּ', וַיֵּשׁ לָהֶם אֶת הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּהֶם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְתַקֵּן אֶת הַקְּלָקוּל, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁתִּכְרַף-וּמִיד הַכֹּל יִתְהַפֵּף אֶצְלָכֶם לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תֵא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה תִכְרַף-וּמִיד כְּתִבְתִּי לָהֶם מִכְתָּב, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵם יִחְזִירוּ אֶת הַגְּזֵלָה שֶׁגָּזְלוּ מִכֶּם אֶת הַקְּרָקַע וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה יְכוּלִים לְכַרֵּר תִּכְרַף-וּמִיד בְּוַעֲדַת הַבְּנֵיָה וְכוּ', שֶׁשָּׁם רָשׁוּם בְּדִיוֹק הַגְּבוּל שֶׁל כָּל אֶחָד וְכוּ'.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי שֶׁמְצִיקִים לָכֶם וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְתֹכֶם תִּמְצָא אֶת זְוִיגָה בְּקָרוֹב מְאֹד, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יָחַד, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָפְכֶם תָּמִיד.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵינָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה לְהַתְקַבֵּץ יַחַד
וּלְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל, וּבִפְרֻט קִדְּם רֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל, זֶה דְּבַר חָשׁוּב
מְאֹד מְאֹד לְהַתְאַסֵּף יַחַד וְלַעֲרוֹף חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ — אֵיךְ עָבְרָה לָנוּ
שָׁנָה שְׁלֵמָה.

הַשָּׁנָה הַיְיָהּ שָׁנָה מְעַבְרָת, הַיְנוּ שְׁהֵיָה חֹדֶשׁ נוֹסֵף, נִמְצָא,
שֶׁעָכְשׁוּ חֹדֶשׁ אֱלוּל כְּכֹר עָבְרוּ שְׁנַיִם-עָשָׂר חֲדָשִׁים מֵאֹז רֵאשׁ הַשָּׁנָה.
הַרְבֵּה דְּבָרִים אָרְעוּ בְּשָׁנָה, זֹו שְׁלֵא תֵאָרְנוּ וְלֵא שְׁעָרְנוּ כָּל־ל בְּתַחֲלָתָהּ.
דְּבַר אֶחָד עָלִינוּ לְדַעַת, שְׂרַבְנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּוֹטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן
ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא
מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל אֲשֶׁר אֲרַע עִמִּי
הַשָּׁנָה — זֶה מִמֵּנוּ יִתְבַּרַךְ, זֹו הַנְּהַגָה אֱלֹקִית, אֵין זֹו הַנְּהַגָה טְבֵעִית
כָּל־ל וְכָל־ל! וּבְיָדָאֵי יֵשׁ פֹּה כַח הַטְּמָאָה עֲצוּם וְרַב מְאֹד שֶׁנֶּעֱמַד נִגְדֵי.

וְהֵנָּה אָנוּ נִמְצָאִים עִתָּהּ בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, חֹדֶשׁ גּוֹרְלִי, הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
עָלִינוּ לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה — כָּל הַקְּהֵלָה. כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל
אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוֹדֵעַ מַה הַקְּרִבְתִּי בְּעַבּוּרוֹ. עָכְשׁוּ זֶהוּ בְּרוּר
מְאֹד גְּדוֹל, עִתָּהּ רוֹאִים מִי הַיְיָהּ לֹו כְּנֻנָה טְהוֹרָה, וּמִי גְדִבְק בְּתִיבְק
שֶׁל רְשָׁעוֹת וְשִׁקְרָ וְאֲכִזְרִיּוֹת.

בְּדַרְךְ כָּל־ל כְּשֵׁישׁ מִחֵלָה, בַּר מִיָּנֹן, כְּשֵׁישׁ חוֹלָה, צְרִיכִים

להשמר מאד מאד, שלא ידבק האדם ממחלתו מהחידק שנגוע בו. אנחנו קהלה יחידה במינה בכל העולם כלו, ואני גאה בה במאד מאד, בודאי צריכים פה ושם לתקן, ונשתדל לעשות בדק הבית, אבל בכלליות, קהלתנו היא היפה ביותר בעולם, ברוך השם, אתם רווים נחת מילדיכם, זוכים לחתן אותם ורואים נכדים וכו', והכל בהשקעה מזערית, כי בניתי לכם אוּלָם שְׂמֵחוֹת, ובו אתם מחתנים ממש חנם אין כסף, ועשיתי זאת למענכם, לשם שמים, כי אני רוצה לראות נחת אצלכם. אבל זאת תדעו, אשר בכל דבר שבקדושה ישנו גם השטן באמצע ומפריע. כי הסמ"ך-מ"ם אינו יכול לסבל בראותו קבוצ של יהודים יראים ושלמים, שהגברים הולכים בזקן ופאות, חזרו בתשובה בשביל הקדוש-ברוך-הוא, ולא בשביל שום בריה, מתנהגים בדרך ארץ גדול ביותר, על אף העניות והדחקות שעוברת עליהם, 'גונבים' זמן ולומדים תורה מתוך עני ודחקות, ומאחדים כלם באחדות נפלאה, אשר דבר זה אין אפלו בשאר כתות של ברסלב, ששם ישנן מריבות ומחלוקת על לא דבר — על שטיות והבל, ואין מקבלים מה שאתם מקבלים אפלו אחד ממליון, אז מדוע שלא יתפרע הסמ"ך-מ"ם?! מדוע לא ישתגע?! בראותו קבוצ כזה של יהודים יראים ושלמים, שאינם זזים זיו כלשהו מהתורה, בשעה שהוא קל וריק ופוחז, כשרואים נשות אנשי שלומנו רבן ככלן מגלחות שערות ראשן, בדיוק כאמותינו הצדיקות הצנועות והחסודות, נשים צדקניות קדושות וטהורות, זו הגאונה והגדלה שלנו, שאנו מראים להקדוש-ברוך-הוא, שעדין ישנם יהודים הרוצים לעשות רצונו יתברך, ברוך השם, אנו מאחדים יחד ומגבשים מאד, ועוזרים זה לזה. והסמ"ך-מ"ם בראותו שאנו קהלה מגבשת, המחזיקה עצמה בצניעות הכי גדולה, זה מוציאו משלוחו. הן אמת, שפה ושם ישנם שועלים קטנים מחבלי כרמים, אשר קבלו ארס מהנחש ויעזבו אותנו. לומר לכם שזה לא כואב — בודאי זה כואב. אבל ישנה פה יד מכוננת להחליש את אנשי שלומנו, כאלו הכל אבוד. אז ההכרח לי לומר לכם, לא רק שלא אבוד, אלא אנו בונים ונבנה ונתרבה ונתחזק יותר ויותר, ואל תחשבו לרגע קט, שהחלישו אותי או שברו אותי, כי יצאתי יותר ויותר מחזק, בראותי

אֲשֶׁר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ מְלָאִים מִחֻלְקֵת עַל שְׁטוֹת וְהִבֵּל, אֵין קִהְלָה שְׁלֵא תִהְיֶה שָׁם מִחֻלְקֵת, אֵין חֲסִידוֹת שְׁלֵא תִהְיֶה שָׁם מִחֻלְקֵת, אֵין יְשִׁיבָה שְׁלֵא תִהְיֶה שָׁם מִחֻלְקֵת, אֲבָל הַמִּחֻלְקֵת שְׁלֵהֶם בְּעִבּוֹר כְּבוֹד, שְׁנֵי גִיּוֹסִים רְבִים בִּינֵיהֶם, זֶה רוֹצֵה לְהִיּוֹת רֹאשׁ יְשִׁיבָה וְזֶה רוֹצֵה לְהִיּוֹת רֹאשׁ יְשִׁיבָה, אוֹ נִפְטָר הַרְבֵּי, וְשְׁנֵי אָחִים רְבִים בִּינֵיהֶם מִי יִירֵשׁ אֶת מְקוֹמוֹ, בְּקִנְיָה וְשִׁנְיָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפָּר, וְכֵן בְּתוֹךְ בְּרִסְלָב יֵשׁ כָּל מִינֵי קִנְיָה וְשִׁנְיָה, וּבִפְרִט קֹדֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט כְּאֵלוֹ הַצִּיּוֹן שִׁיף אֵלָיו וְכוּ', וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל כְּבוֹד בְּעֻלְמָא. וְכִרְוּף הוּא וְכִרְוּף שְׁמוֹ, אֲצִלְנוּ אֵין מְרִיבּוֹת כְּאֵלוֹ. אֲצִלְנוּ הַמְרִיבּוֹת מִבְּחוּץ, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מִסִּית וּמְדִיחַ תּוֹשָׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ.

וְהִנֵּה אֶתְמוֹל בְּלִילָה ה... שְׁלֵא הַצִּלִּיחַ בְּגִדוֹל הַפְּלִפֵּל שְׁלוֹ, אֶסְף אֶסְפִּסוּף לְתוֹךְ בֵּיתוֹ, וּבִפְּוֹמְבֵי קוֹרָא לְקִהְלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ כְּלָבִים, וּמָה הוּא הַחֲלִיט? שֶׁהוּא יַעֲצֹר אוֹתִי שָׁנָה שְׁלֵמָה, וְאַחֲרֵי כֵן יִהְיֶה עָלַי מְשֻׁפֵּט, וְאֲנִי יוֹשֵׁב וְשׁוֹחֵק, כְּאֵלוֹ הוּא כְּבָר בְּטוֹחַ בְּחַיּוֹ, וְאֵינְנוּ יוֹדְעִים, שֵׁישׁ בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, תּוֹזְכְרוּ הֵיטֵב שֵׁישׁ מְנַהֵיג לְבִירָה, כְּשֶׁאֶחָד בְּטוֹחַ כָּל-כֵּן שֵׁיפִיל אֶת הַשָּׁנִי, הוּא צָרִיף לְפַחַד מְאֹד מְבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, יוֹשֵׁב בְּשִׁמְמִים יִשְׁחַק, אֶתְהַ עוֹשֶׂה תְּכִנּוּיּוֹת עַל פְּלוֹנֵי וְאֵלְמוֹנֵי, הִבֵּה וְאַרְאֶה לָךְ פִּיצֵד תְּסַתְּבֵךְ, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵה, שְׁמַעוֹלָם לֹא פְּגַעְתִּי בְּזָבוֹב, מַעוֹלָם לֹא נִטְלֵתִי מֵאֲדָם כֶּסֶף, וְנִשְׁאַר הַכֶּסֶף אֲצִלִּי, תִּהְלֶה לְאֵל, אֲנִי יָכוֹל לְהִרְאוֹת מָה עֲשִׂיתִי עִם הַכֶּסֶף: בְּגִיתִי מְקוֹאוֹת, אוֹלָם שְׁמֻחוֹת, כּוֹלָל, יְשִׁיבָה וְכוּ', וְעוֹד יִדְּנֵנוּ נְטוּיָה, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לֹא נִטְלֵתִי מֵאֵף בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם פְּרוּטָה אַחַת, וְאִם הַכָּלֵב הַזֶּה יָכוֹל לְהִתְפָּאֵר כְּפִי שֶׁהִתְפָּאֵר, הֲרִי זֶה מְגַחֵךְ בִּיּוֹתֵר, מִי אֶתְהַ בְּכָלֵל, שְׁאֵפְלוֹ לְגִדֵּל פְּלִפֵּל לֹא הַצִּלְחַת, אֲבָל זֶהוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא מִסִּית וּמְדִיחַ. וְהִנֵּה אֲנִי בְּעֻצְמִי, אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ, לְמִדְתִּי לְקַח גְּדוֹל מִכָּל הַסְּפוּר שְׁאַרְעֵה אֶתִּי, מִזֶּה שֶׁבָּעָה חֲדָשִׁים שְׁלֵא הֵייתִי בִּיבְנָאֵל.

רֹאשִׁית, עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאֶה מִי שְׁבָאָמֶת חֲזֹק, הוּא לֹא יִפְסִיד,

בִּיבְנָאֵל לֹא תַפְסִידוּ, תִּדְעוּ לָכֵם מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם הַחִיצוֹנִי, הֵן בְּקֶרֶב הַחֲרָדִים, הַלִּיטָאִים הַסְּפָרְדִים וּשְׂאֵר חֲסִידִים, מֵה שְׁקוּרָה עִם הַנֶּעֱר זֶה מִבְּהִיל עַל הַרְעִיּוֹן, תִּבְרְרוּ יוֹתֵר וְתִתְוַדְּעוּ דְבָרִים שְׁלֹא שְׁעַרְתֶּם כָּלֵל, וְאֲנִי גָּאָה בְּרֹאוֹתַי אֶת יְלִדְיֵכֶם מִחֲסָנִים. וּמֵה שְׂמֵאֵימִים עָלֵי אִיוּמִים, תִּאֱמִינוּ לִי, אָדָם חַי פֶּעַם אַחַת וְלֹא פֶּעַמִּים, אִם אָדָם חֹזֵק בְּאֶמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא אֵינוֹ מִפְּחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, תִּירָה בִּי — זֶה הַמְּקַסִּימוּם שְׂאֵתָה יְכוּל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּכֹל מְקוֹם.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ עִתָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כַּמָּה נְקֻדּוֹת חֲשׁוּבוֹת מְאֹד, וְרִצִּיתִי שְׁתִּבְצַעוּ אוֹתָן בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ. וּמִי שְׂבִאֲמַת אוֹהֵב אוֹתִי, אֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת אִם יִישָׁם אֶת זֹאת לְעִבְדָּה וְלִמְעֻשָׁה. א. הַהֲכָרַח לִי לִזְמַר לָכֵם, כָּל אֵלוֹ שְׂגָרִים פֹּה בִּיבְנָאֵל אֵינֶם עוֹשִׂים לִי טוֹבָה, הֵם עוֹשִׂים טוֹבָה לְעַצְמָם, לְיְלִדְיָהֶם, אֵינֶנִּי קוֹשֵׁר אֶת אֶף אֶחָד בְּכַח וְכוּ'. אֲבָל כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא מִכָּאן, הוּא מֵרָאָה שְׂאֵף פֶּעַם לֹא הָיָה מְקַרֵּב. עֲכָשׁוּ בְּכֹל רַחֲבֵי הָאָרֶץ אֵין פְּרֻנְסָה, וְאֵין מִשְׁג כְּזֶה שְׂרַק בִּיבְנָאֵל אֵין פְּרֻנְסָה וּבִשְׂאֵר מְקוֹמוֹת יֵשׁ, כִּי בְּכֹל הָאָרֶץ הַמְּצַב קֶשֶׁה מְאֹד, יִשְׁנֶם קְצוּצִים רַבִּים מְאֹד, פְּטוּרִין וְכוּ', קֶצְצוּ קֶצְצָאוֹת יְלָדִים, כְּטוּח לְאֵמִי, וְזֶה נֶעֱשֶׂה בְּכֹל מְקוֹם, וּמִי שְׂאוֹמֵר שְׂרַק בִּיבְנָאֵל אֵין פְּרֻנְסָה וְכוּ', זֶהוּ תִרְוִץ בְּעֵלְמָא, אֲלֵמְלֵא לֹא בָּאנוּ לְיִבְנָאֵל רַק כְּדִי לְהַצִּיל יְלָדֵינוּ, כְּבָר הָיָה כְּדָאִי, סוּף כָּל סוּף הַיְלָדִים הֵם הַעֵינִים שְׂלָכֶם. וְאִם אַתֶּם לֹא תִרְחַמוּ עֲלֵיהֶם, אֶף אֶחָד לֹא יִרְחַם עֲלֵיהֶם, זְכְרוּ הַיֵּטֵב, הַסְּפִיתוּ וּשְׁמַעוּ וְהִבִּינוּ! הַתְּחַתְּנָתֶם, הַבֵּאתֶם יְלָדִים, רְצוֹנְכֶם שֶׁהַיְלָדִים יִהְיוּ הַרְבֵּה יוֹתֵר מִכֶּם. וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַרְצוֹן שֶׁל כְּלָנוּ, אָנוּ כְּפִי שְׂאָנוּ, אֲבָל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ שִׁיְהִיו פִּי אֶלָּף מֵאַתְּנוּ. אֲבָל בְּיְלָדִים צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ, יְלָדִים צְרִיכִים לְגַדֵּל וּלְשַׁמֵּר, אֲסוּר לְגַדֵּלם בְּהַפְקָר.

קִדְם כָּל הַזְּהָרוּ מְאֹד, שְׁלֹא לְעַצֵּר טְרַמְפִּים, הַרוֹצְחִים מְסֻתּוֹבְבִים בְּרַחוּבוֹת, וְזֶה מְסַכֵּן מְאֹד הֵן לְיְלָדִים וְהֵן לְמִבְּגָרִים, הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְעִידָה עַל יִשְׁמַעֵאל: "וְהוּא פָּרָא אָדָם", וְלִכֵּן אֲסוּר

לתת לילדים לנסע לבד, ומי שעושה כן, רוצח את ילדיו במו ידיו. ילד צריך לדעת שיש מלה: 'לא', אם הילד בוכה שסרבו למלא רצונו, לא נורא, ופה בכלל מדבר בסכנת נפשות, אסור לקחת טרמפים בשום פנים ואפן.

ברוך השם, הקדוש-ברוך-הוא אתנו, אנחנו מתבודדים בכל יום אליו יתברך, ומדברים עמו. כל אחד מאנשי שלומנו צריך לידע, שאין לנו בזה העולם רק הבורא יתברך שמו, ולכל יולינו אתכם שולל, על-ידי פלוני או אלמוני, אין חכמה ואין עצה ותבונה נגד ה'. אנחנו צריכים לחיות רק עם הקדוש-ברוך-הוא, לנשם רק את הבורא יתברך שמו. כלנו צריכים לדבר רק אליו יתברך, ועל זה יסדתי את הפעוטון, שהמטפלות כבר יגידו וישירו דבורי אמונה, שהתינוק בן שלשה חדשים, חצי שנה ושנה כבר ישמע דבורי אמונה. אני נוהג אחר הברית לומר קדיש, שהילד תכף כשנכנס בבריתו של אברהם אבינו, כבר ישמע 'אמן' יהא שמה רבה, שאומרים חכמינו הקדושים: כל מי שעונה 'אמן' יהא שמה רבה, אפלו נגזר עליו גזר דין של שבעים שנה, קורעים לו גזר הדין. וכן אומרים על אמו של רבי יהושע 'אשרי יולדתו', על שהיתה רגילה לילך לבית-הכנסת בעת שהיתה מעברת, שישמע העבר קול תורה, ומכל שכן כשנולד, שמה עריסתו בבית-הכנסת שישמע קול תורה. ורבנו ז"ל שבח את אמו מרת פייגא, שפשהיתה מעברת, היתה הולכת לציון הבעל-שם-טוב הקדוש, כדי שיהיה קדוש, וכשנולד, היתה רגילה לשבת עם העריסה בציון הבעל-שם-טוב הקדוש, ובכחה שהילד הזה יהיה צדיק, ורק בצורה כזו יהיו לנו ילדים קדושים שמורים מהחטא, שנשפך עליהם דמעות כמים. איננו צריכים להתפחד משום בריה שבעולם, אנחנו עכשו לבד, רבנו ז"ל גלה לנו סוד: "אחד היה אברהם", אברהם אבינו עבד את הקדוש-ברוך-הוא בבחינת 'אחד', ולא התפעל מאף אחד. גם לו היה נמרוד, שמרד בהקדוש-ברוך-הוא, ועמד כנגדו, ועברו עליו עשרה נסיונות, ועמד אברהם אבינו בכלם, להודיע חבתו של אברהם אבינו, אנו קבלנו את הפח מאבינו אברהם, ולמה לנו

אֲשֶׁר לֵה תב בְּנַחֵל לֵא
לְהַתְּפִיעַל מִכַּמְּה רִיקִים וּפְוִחִזִים, מְחַלְלֵי שְׁבָתוֹת, אוֹכְלֵי טְרֵפוֹת
וּנְבִלוֹת, בּוֹעֲלֵי גְדוֹת וְכוּ'.

וְאִם-כֵּן הִקְמַתִי פְעוּטוֹן, וּבֹו הַמְּטַפְלוֹת מְסוּרוֹת מְאֹד, וּמְדַבְּרוֹת
רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה. פְּתַחְתִּי גַנִּים: גֵּן לְבָנִים וְגֵן לְבָנוֹת, שֶׁהֵילְדִים
יִשְׁמְעוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לָנוּ דְבוּרִים אַחֲרִים, וְזֹאת אָנוּ
מְחַנְכִים אֶת יְלָדֵינוּ, וְאַחַר-כֵּן כִּפְתָה א' ב' ג', עַד בַּר-מִצְוָה
וּבַת-מִצְוָה, הֵילְדִים שׁוֹמְעִים אֶצֶל הַמְּלַמְּדִים אַמוּנָה, אַמוּנָה, אַמוּנָה,
הַמּוֹרוֹת מְלַמְּדוֹת אֶת תְּלַמִּידוֹת אַמוּנָה וְכוּ', וְאֲנִי גָאָה בָּזָה, כִּי אֵין
לָנוּ בָּזָה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַף אֶחָד לֹא יֹאמֶר לָכֶם
שִׁישׁ מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אֶחָד יֹאמֶר לָכֶם
שֶׁצְרִיכִים לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ אֱלוֹ, הַכֹּל דְּמִיּוֹנוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף צְרִיכִים
לְחֹזר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִקֵּדָם אוֹ אַחַר-כֵּן. וְלִכֵּן אִם נִהְיָה
חֲזָקִים בְּאַמוּנָה, וְנִחְבִּיא עֲצַמְנוּ רַק בְּסִתֵּר צֶל כְּנָפָיו יִתְבָּרַךְ, מַה יֵּשׁ
לָנוּ לְפָחַד? ! מִכַּמְּה נוֹכְלִים, אֵינְשֵׁי דְלֹא מַעֲלִי? ! כִּי־עַד אָנוּ יוֹדְעִים
שֶׁבְּאִמַּת אָנוּ מְקַרְבִּים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹלֵי אָנוּ מְטַעִים אֶת
עֲצַמְנוּ, אוֹלֵי אָנוּ חַיִּים בְּדְמִיּוֹנוֹת? ! לְזֹאת גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל הַעֲנֵן
שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, לְדַבֵּר חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְעוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְכוּ',
בְּכָל פַּעַם לְבוֹא לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפֹּר לוֹ כָּל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לָנוּ וְכוּ'.
אֲשֶׁר לְכָל אֶחָד יֵשׁ צְרוּת וּמְרִירוֹת, דְּכֹאזֵן וְיִסוּרִים, אֲבָל אִם מְרַגִּיל
עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין מְאֲשֶׁר יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, יֵשׁ לוֹ
הֵיכֵן לְהִתְחַבֵּא. רוֹאִים אֲנָשִׁים שְׂאִינָם חֲסָרִים דְּבָר, יֵשׁ לָהֶם דִּירָה,
רַכָּב וְכוּ' וְכוּ', וּמִתְעַנְּגִים בְּתַעֲנוּגֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְנִדְמָה שְׂאִינָם
חֲסָרִים דְּבָר, בְּשַׁעַה שֶׁהֵם הִכִּי אֲמַלְלִים, כִּי בְּרַגַע שְׂאִין לְאֵדָם
אַמוּנָה, הוּא שְׁבוּר הוּא מַעֲצָב בְּעֲצָבוֹת וּבְדְכֹאזֵן, וְאֵין לוֹ לְהֵיכֵן
לְפָנוֹת, כְּשִׁישׁ לִיהוּדֵי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הִכִּי מְאֲשֶׁר
וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן הַמִּצְוָה הִכִּי גְדוֹלָה אַמוּנָה, לְגַלוֹת לִשְׁנֵי אַמוּנָה, לְחֻזְקוֹ
וְלַעוֹדָדוֹ וְלִשְׂמֵחוֹ, יֵשׁ מִצְוָה: "וְחִי אַחִיד עִמָּךְ", לְרִצּוֹת שְׂגָם לִשְׁנֵי
יְהִיָה טוֹב, וְלֹא לְקַנָּא בְּזוּלָת, אֲשֶׁר זֶהוּ תִקּוּן הַמְּדוֹת גְּדוֹל מְאֹד.
צְרִיכִים לַעֲזוֹר זֶה לְזֶה, וְאֵז לְכֹלֶם תְּהִיָה פְרֻנְסָה בְּשַׁפַּע, חֲכַמֵּינוּ

הקדושים אומרים, שחכמי ישראל באו לדרוד המלך ושאלו: איך נתפרנס? ענה ואמר: לכו והתפרנסו זה מזה; למדים מפאן, שאחד צריך לעזור לשני, כל העולם הזה עומד על חסד, "עולם חסד יבנה", ואני חוזר תמיד על מאמר חז"ל (ילקוט הושע תקכב): אמר הקדוש-ברוך-הוא, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה, יותר מכל הזבח שזבח לפני שלמה; וכן אומרים (תנחומא וירא א'): אמר הקדוש-ברוך-הוא לישראל, הוו זהירים בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה; נמצא, שתפלה וחסד תלויים זה בזה. ולכן אם אנו רוצים שתפלותינו תתקבלנה, עלינו לעזור זה לזה. ולחדל מהקטנות והלשון-הרע והרכילות שאחד מלשין על השני וכו', על זה יש לנו רשעים ארורים מבחוץ, ברגע שנחזק בנו אמונה ברוחה בהקדוש-ברוך-הוא, אין לנו מה לפחד, ואנו נתמלא עם ברכות, "איש אמונות רב ברכות".

ולכן רציתי מאד, שקהלתנו תהיה מבססת על אמונה, על תפלה, ועל התחזקות ושמחה, ועל חסד, אחד יעשה חסד עם השני, אחד ישמח את השני שזה גם בכלל חסד, ואחד יעזר את השני להתפלל, והעקר לא לפחד. הבעל-שם-טוב ז"ע אמר: סגלה נגד רשעים — שלא לפחד מהם. הם נטלו אותי למטרה, חושבים שיתפסו אותי ובוזה נסתים הענין, ואינם יודעים, שדיקא בשביל החצפה הזו, בשביל הדבורים הטמאים הללו שנבחו אתמול, ישלמו מחיר כבד. אנו נכניס פה עוד מאות ואלפי משפחות חדשות, ואני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, כל אחד שיש לו ידיים וקרובים, שיעזר אותו לבוא לגור ביבנאל, שישכר דירה ביבנאל, הוא יהיה מברך בכל הברכות, הם כל-כף מפחדים, ולמה אינם רוצים שאבוא עתה? כי הם חוששים שיפסידו את עמדתם. השוטה הזה, שהלואי והמשטרה תחקר היכן המליונים שקבל, בעבור שפויץ הבית-ספר והפתוח סביב, ושום דבר לא עשה, והכניס הכל לכיסו. והנה לפני פשועים הלכו והרסו את כל המבנה וכו', פן ואולי יפל המבנה בידינו, אני חושב שבסדום ועמורה הצרכו לחפש רשעים כאלו...

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ! אִם אַתֶּם אוֹהֲבִים אוֹתִי וְרוֹצִים בְּטוֹבָתִי, שְׁטוֹבָתִי הִיא טוֹבְתְכֶם, כָּל אֶחָד שָׁגַר בְּיַבְנָאֵל, יִרְאֶה לְהִרְשֵׁם בְּמִשְׁרַד הַפְּנִים, אֲנִי מִעֲמִיד מִעֲמַד לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּשְׁתַּפּוּ אִתִּי פְּעֵלָה, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְכֶם שֶׁפֶה תִּהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁזֶה צוּרֵם בְּאַזְנוֹם, אֲבָל אֵיךְ שְׁלֹא יִהְיֶה — פֶּה תִּהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל! לָנוּ אֵין אֵלָא אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ קְרוֹב מִשְׁפָּחָה, כָּל מִי שְׁרוּצָה בְּטוֹבָתִי וּבְטוֹבַת קְהֵלְתָנוּ שִׁישְׁתַּף פְּעֵלָה, יֵשׁ כַּמָּה מוֹסְרִים וּמְלֻשִׁינִים שֶׁהֶעֱלִילוּ עָלַי עֲלִילַת דָּם, אָנוּ מִתְּפַלְּלִים בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: "וְלִמְלֻשִׁינִים אֵל תִּהְיֶה תִּקְוָה לְחַיּוֹת", אֲנִי מִבְּטִיחְכֶם, שֶׁכָּל אֵלוּ הַמְּלֻשִׁינִים יִקְבְּלוּ עֲנָשׁ, בְּמִקְדָּם אוֹ בְּמֵאָחֵר, לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵשׁ הַחֲשִׁבוֹנוֹת שְׁלוֹ, אֲבָל לְבִסוּף יִקְבְּלוּ עֲנָשׁ מִשָּׁלֵם, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁתִּהְיֶה לוֹ שְׂכֹת אֲלֵיהֶם. קִרַּח חָשַׁב שֶׁהוּא לְמַעַלָּה, וְיָכוֹל לְהִתְלוּצֵץ מִמֶּשֶׁה, אֲשֶׁר מִי לָנוּ גְדוֹל מִמֶּשֶׁה רַבְּנוּ, שֶׁהִתוּרָה הַקְדוּשָׁה מְעִידָה: "וְלֹא קָם עוֹד נְבִיא כְּמֶשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ הַרְבֵּי פְּנִים אֶל פְּנִים", וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הָיוּ לִיצְנֵי הַדוֹר מִתְלוּצְצִים מִמֶּנּוּ. עַד כִּדִּי כִּף שֶׁחֲשָׁדוּ בְּמֶשֶׁה בְּאִשְׁתֵּי אִישׁ, שָׁמוּ שְׁמִים! אֵיךְ יָכוּלִים בְּנֵי אָדָם לִפְלֵ בִירִידָה כְּזוֹ וְכוּ', אֲבָל לְבִסוּף לֹא רַק שֶׁהֵם נִבְלְעוּ בְּאִדְמָה עִם כָּל הַשִּׁיף לָהֶם, אֵלָא כָּל אֵלוּ שֶׁהִתְקַרְבוּ אֲלֵיהֶם נִבְלְעוּ בְּאִדְמָה, וְכֵן אֵלוּ הַמוֹסְרִים וְהַמְּלֻשִׁינִים, גַּם כָּל הַשִּׁיף לָהֶם טָמֵא וְאֶסוּר לְגַעַת בְּזָה.

אֲנַחְנוּ אֵינָנוּ רוֹצִים מְאוּמָה, אֵף הֵם מְחַפְּשִׁים לְהוֹצִיאֵנוּ מִהַשְּׁפִיּוֹת, אָנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׁפוּיִים בְּדַעַתָנוּ, וְסוֹבְלִים סָבָל רַב מְאֹד מֵהֶם, אֲבָל לְבִסוּף תִּרְאוּ וְתוֹכַחוּ מִזֶּה יְקָרָה.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שְׁאוּהֵב אוֹתִי וְרוֹצָה בְּטוֹבָתִי, דְּבַר אֶחָד אֲנִי רוֹצָה: תִּתְּפַלְּלוּ בְּעַבְרָתִי, כָּל אֶחָד עִם הַתְּפִלָּה שְׁלוֹ, וּלְבִסוּף תִּרְאוּ מִזֶּה יֵצֵא מִהַתְּפִלוֹת שְׁלָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִסְתַּכֵּל עַל הַפְּרָצוּף

הַטָּמֵא שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, זֶהוּ אֱלִיל שְׁאָסוּר לְהַסְתַּכֵּל עָלָיו, הוּא טוֹעֵן שְׁאָנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ, בְּשַׁעַה שְׁאִינְנוּ מִסְתַּכְּלִים עָלָיו כָּלֵל וּכְלָל, הַשֶּׁקֶר וְהָאֵמֶת אַף פַּעַם לֹא יִשְׁתּוּי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּנִי. אֵין שְׁלוֹם אָמַר ה' לְרַשְׁעִים, עִם רַשְׁעִים אֵין יְכוּלִים לְהִשְׁלִים. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: גְּדוּלָה שְׁנֵאָה שְׁשׁוֹנָאִים עֲמֵי אֲרָצוֹת לְיִשְׂרָאֵל, יוֹתֵר מִשְׁנֵאָה שֵׁישׁ לְאֵמוֹת הָעוֹלָם לְיִשְׂרָאֵל. רָאוּ כַּמָּה הַגּוֹיִים הַיִּשְׁמַעְאֵלִים שׁוֹנָאִים אוֹתָנוּ, אָבָל שְׁנֵאָתָם אֵינָה מַגַּעַת לְשְׁנֵאָה שֶׁל עֲמֵי אֲרָצוֹת לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים. וְהִנֵּה אֶתְמוּל הֵם קָרְאוּ לָנוּ 'כְּלָבִים', מִי חֵי כְּכָלֵב? הֵם חַיִּים לֹא שֶׁבֶת, לֹלֵא כְּשֵׁרוֹת, לֹא צְנִיעוּת וְכוּ', הֵם גְּרוּעִים מִן הַכְּלָבִים.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת בְּלַכְּס, הִבָּה נִתְחַזַּק יַחַד, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם דְּבָר, תִּשְׁמְעוּ כְּלֵי זִמְרָה וְתִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְנִקַּח עֲצָמֵנוּ בְּיַדֵּינוּ, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ שְׁחֻלְפוֹ שְׁנַיִם-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, וְנִכְנַס עֵתָה הַחֲדָשׁ הַשְּׁלִשָּׁה-עֶשֶׂר, הוּא חֲדָשׁ אֱלוּל, חֲדָשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, כָּל יוֹם יוֹם אֲנִי רוֹצֵה שְׁיַעֲשׂוּ מַנְיָנִים לְסְלִיחוֹת, אֵלוּ שְׁיִכּוּלִים לְקוֹם קָדָם אוֹר הַיּוֹם — אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם! אֵלוּ שְׁאִינִם יְכוּלִים לְקוֹם, שְׁיַעֲשׂוּ מַנְיָן אֶפְלוּ בְּאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם לְסְלִיחוֹת, כִּי סְלִיחוֹת אֵלוּ בְּקִשׁוֹת, שְׁאָנוּ מְבַקְּשִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל כַּחֲנוּ אֵינּוּ אֵלֵא בְּפִהָ, כְּמוֹ-כֵן רָאוּ לְהִתְאַסֵּף כָּל מוֹצָאֵי שֶׁבֶת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְלִלְמַד עִם הַיְלָדִים 'אֲבוֹת וּבָנִים', וּבָזָה שְׁנֵת־אֶחָד יַחַד וְנַעֲזֹר לְיַלְדֵינוּ, נִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרִים בְּחַיִּים.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד וּבִפְרֹט אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַחֲזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאֵל תִּחַטְּטוּ אַחַר הֶרַע שֶׁל הַשָּׁנָה, אֲדַרְבָּה, חֲפָשׁוּ רַק אֶת הַטוֹב זֶה אֲצֵל זֶה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה נִצְלִיחַ לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה. וְשׁוֹב אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְּס — הַתְּפִלּוֹת בְּעִבּוּרֵי, וְתִרְאוּ שֶׁהַתְּפִלוֹת אֵינָן שְׁבוֹת רִיקָם, כָּל הַקָּמִים עָלַי, יִפֹּל הֶרַע עַל רִאשָׁם, הַתְּפִלוֹת יַעֲשׂוּ אֶת הַפְּעֻלוֹת, הֵם חוֹשְׁבִים שְׁיִכּוּלִים לְהַרְחִיקֵנִי מִיִּבְנָאֵל, אֵף יֵשׁ לָהֶם טְעוֹת חֲמוּרָה, אָנוּ מְשַׁרְשִׁים פִּהָ בְּשֶׁרֶשׁ חֲזַק מְאֹד. וּכְכָל שְׁאָנוּ מְשַׁרְשִׁים יוֹתֵר, שׁוֹם רוּחַ רָעָה לֹא תוּכַל לְעַקֵּר אֶת הָאֵילָן הַקְּדוּשׁ

שְׁלֵנוּ, רק נחזיק עצמנו ביחד, ונעזר זה לזה, ואל תפחדו משום בריה שבעולם. והקדוש-ברוך-הוא יצליח דרכנו. אלו"ל ראשי תבות: "וישאלו איש לרעהו לשלום", אלו"ל הוא הזמן שאחד צריך להשלים עם זולתו, אלו"ל ראשי תבות: "ונפלו אויביכם לפניכם לחרב", כל אלו המציקים לנו, הם יפלו. אלו"ל ראשי תבות: "אהוב למעלה ואהוב למטה", אל תחשבו שגחלשתני, אדרבה נעשיתי יותר ויותר חזק, כי אני רואה שיש כּאן קדשה כּזו שאין בכל העולם, כי אם שמו נגדי טמאה כּזו, סימן שאין קדשה גדולה מזו בכל העולם. ואשרי מי שמחזיק מעמד!

ראו לבוא בכל יום לבית-הכנסת להתפלל שחרית, מנחה, ערבית, הנשים תתאספה פעם בשבוע ביום שלישי, ותעשינה ליל שמחה, ותאמנה תהלים ותפלות, ותראינה מה תפלותיכן תפעלנה, אין לכן רק הקדוש-ברוך-הוא.

והנה עכשו אני מאד מבקש אתכן, עומד להיות זמן חדש, הולכים לפתח ישיבה חדשה "בית מנחם", זה בעבור ילדינו בני מצוה, ואמרתי למגידי שעורים, אם יצליחו חצי שנה שנה, אני לוקח אותם אצלי, אבל העקר שיהיו רציניים, אני מבקש מאד שמי שעדין לא רשם עצמו, שפבר מחר ירשם, כל אלו שחייבים שפר למוד, יראו לפרע חובם, אני יודע שהמצב קשה, אבל כל אלו שמקפידים על זה אינם מפסידים — לא בגשמיות ולא ברוחניות, כּף תקציבו של אדם נקבע מראש השנה לכל השנה כּלה, חוץ מהוצאות שבתות ומועדים, והוצאות בניו ובנותיו ללמוד תורה.

נא ונא ראו להיות באחדות ובאהבה, אל תקנאו איש ברעהו, ושמרו על ילדיכם עם מי הם מתחברים, כי העקר חנוף הילדים. אין לנו מה לפחד מאף אחד, כי אין לנו רק הקדוש-ברוך-הוא. אקנה מאד, שתקיימו רצוני, ובפרט שכל אחד מאנשי שלומנו יתרום תפלה בעבורי, אני זקוק לרחמים גדולים, אבל אני מאמין באמונה שלמה, שכל אלו שהתחילו אתי, יהיה להם סוף מר מאד,

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁירָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ,
כִּי אֱלוֹ"ל — רַאשֵׁי תְבוּת: "לְתַת לָכֶם אַחֲרִית וְתִקְוָה", אָמֵן וְאָמֵן!
הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם..

לה תג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׁצָרִיכִים לְצַנֵּזר אֶת הַקּוֹנְטֵרְס, תְּדַפֵּיס אֶת זֶה כָּךְ,
וְאִין מַה לְדַאָג, כִּי אֲנִי לֹא מְזַכֵּיר שׁוֹם שְׁמוֹת, וְהַאֲמַת עַד לְעַצְמוֹ,
וּמִי יִתֵּן שְׁתּוּכַל עֲכָשׁוּ לְהַדְפִּיס חֶלֶק אַחַר חֶלֶק שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל",
וְכֵן "אוֹצֵר הַקּוֹנְטֵרְסִים" חֶלֶק אַחַר חֶלֶק, כְּדִי שְׁלֹא יִלְךְ לִי לְאִבּוּד.

רַק רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא
יִוָּכַל לְשִׁבֵר אֶתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְזֶה הָעוֹלָם
לוֹמְדִים לְקַח מִכָּל דְּבַר, וְאִף שְׁלִפְעָמִים זֶה כּוֹאֵב מְאֹד, עִם כָּל זֹאת
צְרִיכִים לְזַכֵּר, שֶׁדְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא
בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל
עוֹלָם, וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָי בֵּין בְּרוּחַנִיּוֹת, בְּרֹדְאֵי יֵשׁ בְּזֶה בְּנֵה
עִמְקָה עִמְקָה עִמְקָה מִי יִמְצָאֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ו אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיְגִיֵּק וְחַפִּים ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שְׁנִכְנַסְתָּ לְלַמֵּד בִּישִׁיבַת "בֵּית מִנְחָם", וְאֶף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה מְמַרְמֵר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְשֹׁבֵר אֶת הַגְּאוּנָה שְׂיִישׁ בְּךָ מִנְעוּרֶיךָ וְכוּ', וְאֵנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךָ בִּיָּדֶיךָ, וְתִלְמַד טוֹב, תַּעֲלֶה בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה, וְאֵז אָנִי אֶקַּח אוֹתְךָ לְפָה, אֲכַל רַק בְּתַנְאֵי שְׂאֵנִי אֲשַׁמַּע שְׂאֵתָה הֵכִי מְצִיָן, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אַחֲרַיִם, כִּי גַם אָנִי לְמִדְתִּי בִישִׁיבָה עִם שְׂמוֹנִים בַּחוּרִים, שְׂהָיוּ שָׁם כָּל הַגִּילָאִים, וְזֶה לֹא הִפְרִיעַ לִי בְּכֻלּוֹ, כִּי מִי שְׂרוּצָה בְּאַמַּת לְלַמֵּד, הוּא לֹא מִסְתַּכַּל עַל הַגִּילָאִים וְכוּ' וְכוּ'.

יְדוּעַ וּמְפָרְסֵם לְכֹל, אֲשֶׁר הִמְהַרִּים שִׁיק זִי"ע, הִיָּה נְמוּךְ קוֹמָה מְאֹד, וְגַם הִיָּה הֵכִי צָעִיר, וּכְשִׁנְכַּסְתָּ בִישִׁיבַתוֹ שֶׁל הַחַת"ם-סוֹפֵר זִי"ע, כָּל הַתְּלִמִּידִים הָיוּ יוֹתֵר מְבִגְרִים מִמֶּנּוּ, וְצָחֲקוּ מִמֶּנּוּ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן עַל-יָדֵי גְדֹל הַתְּמַדְתּוֹ, הוּא זָכָה לְמָה שְׂלֹא זָכוּ רַב רַבִּם שֶׁל תְּלִמִּידֵי הַחַת"ם-סוֹפֵר זִי"ע, כִּי הִיָּה לוֹ רְצוֹן חֲזָק לְלַמֵּד, וְלֹא הִפְרִיעַ לוֹ שְׂיִישׁ גְּדוּלִים וּקְטִינִים, וְהַכֻּל, מִי שְׂרוּצָה לְלַמֵּד, אֵינוֹ מִסְתַּכַּל עַל הַשְּׂטִיּוֹת הָאֵלוּ, אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצִּיחַ אוֹתִי, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תה

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ז אָב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל-לְלוֹיֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינַתוֹ תָּמִיד.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא): עַל-יָדֵי אֲמוֹנַת חֲכָמִים, אָדָם יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַתְנַהֵג, כִּי בְּלִי אֲמוֹנַת חֲכָמִים, אָדָם מְסַכֵּן,

אינו יודע מה עושים, לאן ללכת, להיכן לבוא, אבל אם מתחזקים באמונת חכמים, אז הוא הולך על דרך הנכונה. וזהו שכתוב (דברים יז, יא): "על-פי התורה אשר יורוף ועל-פי המשפט אשר לאמרו לה תעשה, לא תסור מן הדבר ימין ושמאל", אומרים חכמינו הקדושים (ספרי שופטים קנד): אפלו אומר לה על ימין שמאל, ועל שמאל ימין — תצית אותו. מכל שכן שאומר לה על ימין — ימין, ועל שמאל — שמאל, בודאי תצית אותו. נמצא, מעלת אמונת חכמים, שאומר לנו על ימין שמאל, ועל שמאל ימין — צריכים להאמין לו, אף שאנו יודעים בברור שזה ימין וזה שמאל, והצדיק בא ואומר: לאו, זה שמאל וזה ימין — צריכים לציתו; רואים מכל זה מהי שלמות אמונת חכמים.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קפו), שכל אלו האנשים שבאים מאנשי קיר"ה — ראשי תבות: קיסר ירום הודו, הינו ממדינת הונגריה, הם רואים רק נסים ונפלאות. כי מרב אמונת חכמים שיש להם, הם קולטים כל דבר כשהם אצל הצדיק, ואחר-כך כשהולכים מהצדיק, הם נזכרים: או, הנה הצדיק אמר פעם את זאת, או הצדיק פעם דבר כן, הצדיק פעם נהג כן וכיו, ועל-כן רואים רק מופתים. ודבר זה מאד מאד חשוב יום יום, כי כלנו צריכים מופתים ונסים, ישועות ונחמות, על מי לא עוברת איזו צרה או משבר בחיים?! ואם יאמר לכם אדם שעליו לא עוברת איזו צרה — הוא שקרן בעלמא. אלא מאי? הצדיקים שדבקים באין סוף ברוך הוא, הם נכללים לגמרי בו יתברך, אזי הם כבר מזמן אינם נמצאים בזה העולם, ועל-כן לא נוגע להם מאומה, ודבר זה אין יכולים להבהיר לבני אדם כמנונו קטני ערך, פחותים וירודים, שכל אחד ואחד מלא תאוות, מדות רעות, שקר וכסף, ועקר הכסף זה הדולר, שהוא בעל הערך הגדול ביותר, וצבעו ירק, והסוסים והחמורים כשוראים יר"ק — הם משתגעים, פרה יוצאת לשדה ורואה ירק — אוכלת ואוכלת ואינה פוסקת, השור אוכל ואוכל מהר כל-כך, כי חושש פן יבוא שור אחר ויאכל את כל הירק, אזי אוכל עד שנגר רוק מפיו וכיו. כן נעשה עם כסף, אנשים

מִסְפָּנִים אִם אֵין לָהֶם בְּמַחְשָׁבָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם נִדְמִים
 בְּחַמּוּרִים, סוּסִים, פָּרוֹת וְשׁוּרִים, שְׁפָל מַגְמָתָם רַק לְאֹכֵל יֵרֵק
 וְלִגְרֶסוֹ, וּמִסְתַּנּוּרִים מְזֵה. וְאֵין לָנוּ מִשְׁג בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ
 ו"ל: כְּשֶׁאָדָם חָדוּר אַמוּנָה, הוּא כְּמַטִּיל בְּגַן נֶהְדָּר, כְּשֶׁנִּכְנָס בְּאַמוּנָה
 לִידַע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק
 וּבְמִשְׁפָּט, אֵין עֲרֻבוֹת גְּדוּלָה מְזוּ, וְנִכְנָס מַחְלוֹן לְחֻלוֹן, מִרַחֲמִים
 לְצַדֵּק, וּמִקְדָּשָׁה לְטַהֲרָה וְכוּ', וְכוּ', אָבֵל אָנוּ רַחוּקִים מְזֵה, כָּל אֶחָד
 עִם צְרוּתוֹ וּבְעִיּוּתוֹ, זֶה עִם שְׁלוֹם-בֵּית, זֶה עִם קְרוֹבִים וּרְחוּקִים,
 זֶה בְּעִיּוֹת בְּרִיאוֹת וְכוּ', עַד שְׁאֵין מְבִינִים בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת וּבְהַרְגָּשַׁת
 הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וְנִדְמָה שְׁאֵם אֶחָד הוֹלֵךְ בְּכַפָּה לְבָנָה, אוֹ בְּחֻלּוֹק רַבְּנֵי
 אוֹ בְּכוּבַע מְרָשִׁים, אֲזִי בּוֹדָאֵי הוּא צְדִיק, וְאִם הוּא עוֹד אוֹמֵר: בְּרַכָּה
 וְהַצְּלָחָה וְכוּ', כְּכֹר חוֹשְׁבִים: הוּא צְדִיק גְּדוֹל, מִדּוּעַ לֹא תִחְשְׁבוּ:
 הָאֵם קִבַּלְתֶּם מִשְׁהוּ מֵאָדָם זֶה?! הָאֵם קָדָם אֲתֶכֶם בִּירְאֵת שְׁמִים
 וּבְעֵבֹדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ?! וְכֹךְ עוֹבְדִים עַל הַבְּרִיּוֹת. וְזֶהוּ שְׁאוּמֵר רַבְּנוּ
 ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ו'), הַסַּמ"ךְ-מ"ם הוּא הַיֵּצֵר הָרַע נִדְמָה כְּאָדָם
 הַמְהַלֵּךְ בְּיַד סְגוּרָה, וּמְכַרְיוֹ לְכָלֶם: "יֵשׁ לִי כָּאֵן מִשְׁהוּ" וְכָלֶם
 סְקַרְנִיִּים — מַה יֵּשׁ לוֹ בְּיַד?! הֲלֹא מִסְתִּיר בּוֹדָאֵי אוֹצֵר גְּדוֹל,
 וְלִבְסוּף פּוֹתַח יָדוֹ, וְנוֹכְחִים כִּי רִיקָה הִיא. אֲזִי מוֹרְטִים שְׁעֵרוֹת
 הֵרָאשׁ: "וְיִי לִי, אֵיךְ רִצְתִי יָמִים וְלַיְלוֹת, שְׁבוּעוֹת וְחֻדָּשִׁים וְשָׁנִים
 אַחֵר מִישְׁהוּ, וְלִי לֹא נוֹתֵר כְּלוּם, אוֹי לְיָמִי, לְשְׁבוּעוֹתִי, לְשָׁנוֹתִי
 וְלַחֻדָּשִׁי, שְׁפָלִיתִי יָמִי בְּהֶבֶל וּבְרִיק, וּבְיַד שְׁלִי לֹא נוֹתֵר מְאוּמָה..."
 כִּי גַם בְּיָדוֹ לֹא הָיָה כְּלוּם. זֶה הַהִפְרָשׁ.

הַצְּדִיק, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל, מִמִּי שְׁאֵנִי מְקַבֵּל — לוֹ אֲנִי נוֹתֵן.
 צְדִיק נִקְרָא מִשְׁפִּיעַ, יְסוּד. צְנוּר הַמִּשְׁפִּיעַ. אִם עֶבֶר עָלִי יוֹם הַזֶּה
 בְּלֹא כְלוּם, סִימָן שְׁאֵינִנִּי מְקַרְב אֶל הַצְּדִיק הַנִּכּוֹן, כִּי אִם הֵייתִי
 מְקַרְב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵתִי, הָיָה לִי הַיּוֹם שְׁפַע גְּשָׁמִי, כִּי הַצְּדִיק
 מְלַמְּדֵנוּ אֵיךְ לְהַשִּׁיג שְׁפַע גְּשָׁמִי, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁפַע רוּחָנִי,
 שְׁזֵה הַעֲקָר, כִּי הַגְּשָׁמִיּוֹת נִשְׁאַרְת פּוּה, הַגּוֹפָה מְנַחַת תַּחַת הָאֲדָמָה,
 וְהַנְּשָׁמָה עוֹלָה לְמַעְלָה לְנֹצַח, הַצְּדִיק מִשְׁפִּיעַ גְּשָׁמִיּוֹת, שְׁזֵה שְׁמָאל,
 וְרוּחָנִיּוֹת שְׁזֵה יָמִין; גְּשָׁמִיּוֹת — הִנֵּה מַה יֵּשׁ לִי בְּיַד? יֵשׁ לִי בֵּית,

יֵשׁ לִי רֶכֶב, יֵשׁ לִי אִשָּׁה וְיִלְדִים, וַיֵּשׁ לִי גַם מְמוֹן, כָּל זֹאת אֲנִי מְקַבֵּל
 מֵהַצַּדִּיק, וְיוֹתֵר מִזֶּה יֵשׁ לִי רוֹחֲנִיּוֹת: אֲנִי אוֹמֵר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
 הַמַּטֵּה בְּכֹנֶנָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, אֲנִי מְבָרֵךְ בְּרֶפֶת-הַמְּזוֹן לְאֵט מִתּוֹךְ
 הַסְּדוּר, אֲנִי מְבָרֵךְ כָּל יוֹם מֵאֵה בְּרִכּוֹת, אֲנִי שֹׁמֵחַ, אֲנִי מְדַבֵּר אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל מָה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ אֲנִי מְשִׁיחַ בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי.
 הָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת, אֵין לָהּ שְׁעָרוֹת, אִזּוֹ אֵינָה נִכְנָסֶת בְּסִפְקוֹת
 שֶׁשָּׁעַר בְּאִשָּׁה עֲרוּהָ, שְׁכֵתוֹב בְּזֵהָר (נִשְׂא כְּכוֹ): קָלְלָה תְּבוֹא עַל בְּעַל
 שְׁמִתִּיר לְאִשְׁתּוֹ שֶׁיִּתְגַּלוּ שְׁעָרוֹתֶיהָ לְבַחוּץ, וְאִשָּׁה שֶׁנִּתְגַּלָּה שְׁעָרָה,
 הִיא מְבִיאָה אֶת הָעֲנִיּוֹת בְּבֵיתָ, וְהִיא גּוֹרֶמֶת שְׁבָנֶיהָ לֹא יִהְיוּ חֲשׂוּבִים
 בְּדוֹר, וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא תִּהְיֶה בְּבֵיתָ, וְלִכֵּן נוֹהֲגוֹת הַנָּשִׁים הַחֲרָדִיּוֹת
 שְׁמֹרִידוֹת לְגַמְרֵי שְׁעָרוֹתֶיהֶן, שְׁלֹמְדוֹ זֹאת מֵאֲמוֹתֶיהֶן, שְׁלֹמְדוֹ זֹאת
 מִסְּבוֹתֶיהֶן וְכוּ וְכוּ, וְהֵן מְקִימוֹת דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים. אִךְ יֵשׁ כָּאֵן
 מִחֻלְקֵת בְּדָבָר אֶחָד, הָאֵם לִילֵךְ בְּמִטְפַּחַת אוֹ בְּפֶאֱהָ? וְעַל שְׁנֵי־הֶם
 יֵשׁ פּוֹסְקִים לְכָאֵן וּלְכָאֵן, יֵשׁ מִתִּירִים וַיֵּשׁ אוֹסְרִים. אֲבָל אוֹי לָהּ
 לְאִשָּׁה שֶׁנִּתְגַּלְּוֹת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה — עַל זֶה אֵין שׁוֹם הֵתֵר, אֲבָל לִילֵךְ
 בְּפֶאֱהָ יֵשׁ עַל זֶה הֵתֵר. וְכֵן לְהַקְפִּיד עַל שְׂאָר כָּל־לֵי הַצְּנִיעוֹת, וְלֹא
 לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּל־ל מֵהַמְּלַעֲיָגִים, אֲלֵא לִילֵךְ בְּגֵאוֹת וּבְגָאוֹן כְּבֵת יִשְׂרָאֵל
 כְּשֶׁרָה. הַגְּבָרִים יִגְדְּלוּ זְקֵן וּפְאוֹת, כְּשֶׁיְהוּדֵי הוֹלֵךְ עִם צֵלֶם אֲלֵקִים,
 וְאֵינוֹ מִתְּבַיֵּשׁ בְּזֵקֵן וּפְאוֹת, אֵיזוֹ שְׁמֻחָה הִיא זֹ! וְכֵן שְׂאָר מְצוּוֹת,
 אֵיזָה אֲשֶׁר וְשְׁמֻחָה יֵשׁ בְּשִׁמְרַת הַשְּׁבֵת, בָּאֵה שְׁבֵת — בָּאֵה מְנוּחָה,
 וּמְקִימִים: "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם", אֵיזָה שְׁקֵט נִפְשֵׁי הוּא
 זֶה, וְכֵךְ יֵשׁ לָנוּ מְצוּוֹת רַבּוֹת, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ שֶׁל מְלֹךְ הַמַּלְכִּים, אֵילוֹ
 עֲשִׂירִים אֲנַחְנוּ! מְלֵאֵי תוֹרָה וּמְצוּוֹת. כָּל זֹאת כְּשֵׁיִשׁ אֲמוֹנַת חֲכָמִים,
 אִזִּי הַצַּדִּיק מְשַׁפִּיעַ עֲלֵינוּ שְׁפַע שֶׁל מְצוּוֹת, הֵינּוּ כִּי כָּל אָדָם הוּא
 שְׁבוּר, אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַמְּצָנָה, וְהַצַּדִּיק מְגַלָּה אֶת גְּדֻלַּת יְקֻרַת
 הַמְּצוּוֹת, חֲשִׁיבוֹת מִדַּת הַצְּנִיעוֹת, כְּשֶׁרוֹת, שְׁלֹא יִהְיוּ חֲרָקִים
 בְּמֵאֲכָלִים, שֶׁהַבָּשָׂר יִהְיֶה כְּשֶׁר לְמַהְדְּרִין וְכוּ, שֶׁתִּהְיֶה טְהוֹרָה
 וְקַדְשָׁה, טְהוֹרַת הַמְּשַׁפְּחָה. שְׁמֻחַת הַמְּצוּוֹת זֶה אָנוּ מְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק,
 שְׁנֵהְיֶה רַק שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים. וְהַתְּכֵלִית הוּא לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, לְשִׁמְחַת וּלְרַקֵּד, כָּל דְּקָה שְׂאָדָם מֵאֲמִין
 בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְקַיֵּם מְצוֹת עֲשֵׂה, מִכָּל שְׁכֵן שְׂזוֹכִים לְדַבֵּר

אליו יתברך — זו מצוה עשה, וכך כל היום מלא מצוות, וכמאמרם
 ז"ל (ברכות נז): אפלו ריקנים שברך מלאים מצוות פרמון.

ובפרט גשים צריכות לשמח במאד מאד, על געם חלקן, שזוכות להיות לעזר לבעליהן הלומדים תורה הקדושה. ולהודות
 לבורא יתברך שמו על כל הטוב אשר גמלן, אצלו יתברך יש כל
 הון דעלמא, "לי הכסף ולי הזהב נאם ה'". אצל הצדיק מקבלים
 שפע גשמי ושפע רוחני.

ולכן על-ידי אמונת חכמים יורד עלינו אור גדול מאד, שאין
 מסגלים להסבירו לאנשים קטנים כמונו, וכמה שנדבר מזה, זה לא
 נקלט עדין. אבל מי שזוכה להיות אצל הבעל תפלה, כמובא (ספורי
 מעשיות, סימן יב), שאצל הבעל תפלה העקר היה לדבר אל
 הקדוש-ברוך-הוא, אז כל החיים שלו חיים אחרים, חיים רוחניים.

אבל את הצדיק הזה כלם רוצים לתפס, את הבעל תפלה הזה
 רצו לתפס, ולכן הליביש עצמו בכל מיני לבושים, הבעל-שם-טוב
 הקדוש זי"ע הוריד אור אין סוף בזה העולם, והנה יום אחד הלך
 וראה נהר, ויהודי ירד לנהר לרחץ, מחמת החם שהיה בחוץ, וטבע
 בנהר, לבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע פאב מאד, כי אהב את כל
 יהודי, והנה לפני עיניו הסמ"ך-מ"ם אינו מפחד לקחת יהודי וכו',
 ואמר לנהר: יבשו מימך, מאחר שהטבעת יהודי. והשר מן השמים
 שממנה על הנהר הנה הצרף ליבשו, ונעשה ואדי. והנה הסמ"ך-
 מ"ם רצה לתפס את הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ושחק ממנו, וכך
 היה: הרבי הותר צנאה לבנו ר' צבי, שאף פעם לא יסע דרך ערים
 אלו. וחלפו עברו שנים, ור' צבי עבר שם, ובמקום להקיף את
 הערים, עבר דרכן, והנה החל יורד גשם כבד, והואדי נעשה נהר
 גדול, והסוסים טבעו בו, ובנו של הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע החל
 לשוט ולשוט, ולפתע ראה אור גדול מן השמים שקרא לו: בוא
 אחרי בוא אחרי וכו', והאור צועק: ראה הזהרתך לא לעשות כן,
 והצרכת להורידני מהשמים וכו'. היה זה אביו הבעל-שם-טוב
 הקדוש זי"ע. נמצא, שהסמ"ך-מ"ם אינו יכול לתפס את הצדיק,

על-כן הוא תופס את ילדיו, חכמינו הקדושים אומרים (יבמות קכא):
 רבי נחוניא בן הקנה, דאג תמיד שיהיה לעם ישראל מים לשותת,
 והיה חופר בורות. יום אחד הלכה בתו לטיל, והחליקה ונפלה בבור
 וטבעה. המלאכים שנבראו מהמצוות של ר' נחוניא בן הקנה,
 אמרו: רבנו של עולם, האבא הזה של הילדה רק עושה מצוות,
 ומה מגיע לו שבתו תטבע? ופעלו בשמים ויצאה חיה, ושאלה
 אביה: מי הוציאך? וענתה: ראיתי זקן אחד שאמר: צדיק זה
 שדואג למים, והצילני. ומי לנו גדול מיעקב אבינו — שהלך ומסר
 נפשו בשביל האמהות הקדושות: רחל, לאה, זלפה, בלהה,
 והעבירן דרך הנקרה והצילן, אבל "וינתר יעקב לבדו, ויאבק איש
 עמו עד עלות השחר", מי היה האיש שנאבק עמו? הסמ"ך-מ"ם.
 "וירא פי לא יוכל לו ויצע בכף ירכו, ותקע בכף ירך יעקב בהאבקו
 עמו", החל לצלע. וכתוב בספרים: מה זה ירך יעקב? שנתן לו מכה
 בצלע, הינו בילדים, פי לא יכול היה לעשותו דבר, אבל לילדיו
 נתן מכה. הצדיקים לומדים תורה ומגלים את הקדוש-ברוך-הוא,
 מוסרים נפשם בעבור עם ישראל, התלמידים גקראים בנים,
 כמאמרם ז"ל: כל המלמד בן תברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו
 ילדו וכו'. ולכן הסמ"ך-מ"ם נתן מכה לילדיו, הינו זה נכנסה בו
 חלישות הדעת, זה מתבלבל, זה בורח, זה חושב במקום אחר יהיה
 טוב יותר, ותהיה לו פרנסה, פה יש מריבות וכו' וכו', אבל לא
 יועיל לו כלל, פי הצדיק עולה מעל הכל.

ברוך השם, הגענו פה למדבר שמים, נתקיים בנו דברי הנביא
 (ירמיה ב, ב): "לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה", ישנם הרבה
 מקומות ברחבי הארץ, אבל אין מקום נפלא כינבנאל, שיכולים לגדל
 את ילדינו בקדשה ובטהרה. ולא יועיל לסמ"ך-מ"ם מאומה.

הרבי רבי אלימלך זי"ע היה צדיק גדול, ורבנו ז"ל הפליג מאד
 במעלתו, ואמר שהוא הרבה יותר גדול מספרו, שגם ספרו עמק
 וקשה להבנה. והיה צדיק גדול רבי איזיק מקאליב, שרצה לעשות
 פרוש על ה"נצם אלימלך", והמלאכים מהשמים אמרו: תפסיק, לא
 תבין את זאת. רצה לעשות ספר כל-כף גדול על ה"נצם אלימלך",

שְׁיִהְיֶה כְּשִׁלְשָׁה פְּרָכִים וְכוּ', וְאָמְרוּ לוֹ שְׁלֵא יִצְלִיחַ, וּרְבֵנוּ וְ"ל אָמַר, שְׁהֵרָבִי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ הֵרָבָה יוֹתֵר גְּדוֹל מְסֻפְרוֹ. וְהָיָה צְדִיק רַבִּי קְלוֹנִימוֹס, שְׁחֵבֵר סֵפֶר "מְאוֹר וְשִׁמְשׁ", שֶׁהוּא גְלוֹי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה גְבוּהָה מְאֹד, פַּעַם נִסַּע חוּץ לְעִיר עִם הֵרָבִי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, וּלְפִתְעָ צָעַק לוֹ הֵרָבִי: הַחֲזֹק אֶת הַגְּאֹרְטֵל שְׁלִי וְעֲצֵם עֵינַיִם, וּלְפִתְעָ נִעְשָׂה אוֹר גְּדוֹל כְּזֶה, שֶׁנִּתְחַלַּק לְשָׁשִׁים רַבּוֹא נִצּוּצוֹת, וְנִכְנָס לְתוֹךְ הָאֲדָמָה וְיִצָּא חֲזָרָה אוֹתוֹ גְּדָל שֶׁל אֵשׁ וְעֲלֵתָה לְשָׁמַיִם. וּמְאֹד נִבְהַל, וְאָמַר לוֹ הֵרָבִי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ: קִלְמִישׁ, בְּחִתִּיכָת אֲדָמָה זֶה אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת קְבוּר, אֲתָה יוֹדֵעַ מִי הֵיךְ הָאוֹר הַזֶּה? הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וְאֵלּוֹ הַשָּׁשִׁים נִצּוּצוֹת שֶׁל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא הוֹרִיד אֶת הָאֲמוּנָה וְאֲמוֹנַת חֲכָמִים לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל.

כְּמוֹ־כֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: פֹּה בִּיבְנָאֵל אֲנִי אֶהְיֶה! בּוֹדְאֵי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם חוֹגְג עֲכָשׁוּ וְאוֹמֵר שְׁתַּפֵּס אוֹתִי וְכוּ', אֲבָל לֹא יוֹעִיל לָהֶם מְאוּמָה, הָאוֹר הַזֶּה יִשְׁאֵר בִּיבְנָאֵל, וְאֲשַׁרִּי מִי שִׁיחֲזִיק מֵעַמְד.

וְלָכֵן שָׁמְעוּ הַיֵּטֵב מֶה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם עֲתָה. הֵם עוֹשִׂים עֲתָה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְהוֹצִיאֵנוּ מִשׁוּרֵי מִשְׁקָל, כְּדֵי שְׁאֲנוּ נְגִיב, הֵם מְדַבְּרִים עָלַי, מְחַרְפִּים אוֹתִי וּמְבַזִּים אוֹתִי וְכוּ', כְּדֵי שְׁנַגִּיב, וּבְרַגַע שְׁנַגִּיב, הֵם יִצְאוּ מִדַּעְתָּם, וְלָכֵן גְּמַרְתִּי אֲמַר בְּדַעְתִּי לְהַעֲמִיד אֶחָד לְרִשׁוֹת, וְזֶה מוֹצִיאֵם מִשְׁלֹתָם לְגַמְרִי, הֵם עוֹשִׂים מֶה שֶׁעוֹשִׂים, וְאֲנוּ נִעְשָׂה אֶת שְׁלֵנוּ, כְּסוּס מוֹכֵן לְמִלְחָמָה. גַּם הֵמָּן הִרְשַׁע הֵלֶךְ תְּפוּחַ וּגְאָה, וְחָשַׁב שֶׁיִּכּוֹל לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְהוּדִים, אִךְ לְבַסּוֹף נָפַל בְּמַפְלָה גְדוֹלָה. גַּם הַסֵּמ"ךְ־מ"ם שְׁלֵנוּ מִשְׁפִּיל וּמְבַזֵּה אֶת הַצְּדִיק, אֲבָל אוֹמֵר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רס), שִׁישׁ אֶחָד שֶׁעַל־יָדָי שִׁמְשָׁפִילִים אוֹתוֹ וּמְדַבְּרִים עָלָיו, וּמְחַלְלִים אֶת שְׁמוֹ, הוּא מַצִּיל אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמִּיתָה.

הִנֵּה קָרָה פְּגוּעַ קָשָׁה בְּיוֹתֵר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲשֶׁר מִי יוֹדֵעַ אִם אֵין זֶה מִפְּאֵת שְׁנֵאת חֲנָם וּבִזְיוֹן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, שְׁנֵהֲרָגוּ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹת, וּמְלַבֵּד זֹאת נִפְצְעוּ רַבִּים, שְׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר סְבָלָם וּכְאֲבָם, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מְהֵרָה.

ומי יודע בזה שמשפילים את שמי וכו', כמה נשמות ישראל נצולין, שמי ראשי תבות: "שם יהודי קדוש", "שאו יריכם קדש", שבת זה יום קדש, אז שידברו על השם הזה, זהו שם קדוש. ולא יועיל לסמ"ך-מ"ם מאומה, האור הזה ישאר ביבנאל!

ולכן כל מי שיש לו משפחה וקרובים, יראו להרשם ולבוא לגור ביבנאל. וכן תחזיקו עצמכם ביחד, ותעשו חסד זה עם זה, אשר זה מה שמחזיק אותנו — האחדות והשלום, הטו יד וגב ושכם לעזר למוסדות שלנו: פעוטון, גנים, חדר, בית-ספר, ישיבה, כולל וכו', אני רוצה שפעם בשבוע תארגנו אוטובוס, ותצאו להפצה בעבור המוסדות, כל ארץ ישראל במצב קשה מאד, הערב-רב רוצים לחנק את הקול האחרון, כי רואים שעוד מעט יהיה סופם, כי אנו עומדים כבר בסוף תשס"ג: ת'הא ש'נת סוף ג'אלתנו, מי יודע אולי החדש הזה הסוף והקץ של כל צרותינו — תשס"ד: ת'הא ש'נת ס'יעתא ד'שמיא, יעזר לנו הקדוש-ברוך-הוא, עלינו להיות חזקים באמונה.

הבה ונראה שנצליח בכל מוסדות החנופה שלנו, ותראו לתן יד ושכם, עקר היסוד אצלנו רק שמחה, להיות שמחים ועלזים, הן אמת שהמצב קשה, אבל בכל מקום קשה, על-כן תתחזקו במדת השמחה, אשר על ידה זוכים לסבלנות ולאריכות אפים, ואם ביתכם יתנהל על יסודות השמחה, יהיה רגע ושלנה ונחת. רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות מריבה, סימן טו): במקום מריבה, שם השטן. ונחמינו הקדושים אומרים, שרבי מאיר היה בא לבתי ישראל, ובמקום ששומע שיש בעס ומריבות, היה מגרש את מדת הפעס, עד שהיה סמ"ך-מ"ם זועם, שר' מאיר גרשו.

בדרך כלל בערב שבת הסמ"ך-מ"ם מרקד ומביא צעקות וכעס בבית, מריבות וקטטות בין בני המשפחה, אף העקר לדעת להמנע מרגז וחימה, ולערך את השלחן מקדם בבקר, וכשונכנסת שבת, הפל כבר מוכן ומזמן לכבוד שבת המלכה.

העקר לא להתבלבל כלל, אלא שמחה, לרקד ולשמח, וזה

העקר! ולא לשכח שצריכים לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, יש לנו רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק אליו אנו חוזרים, ולכן אבקש אתכם מאד, כשתתפללו עליכם, על בעליכם, על הילדים, על פרנסה, על דירה, על אשר ועשר, 'איזהו עשיר השמח בחלקו', אז תתפללו גם עלי, אני צריך הרבה נסים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שנוזף החדש הזה שנוכנס לנו מחר בלילה — חדש אלול, שיהיה חדש של תשובה ושל שמחה ושל גאולה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה תו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, כ"ח אב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד.

אנשי שלומנו היקרים! זה פכר השבוע החמישי שאנו לומדים בכל שבוע תורה אחרת בלקוטי-מוהר"ן, השבוע למדנו תורה ה', דברנו מהנקדה שרבנו ז"ל רוצה מאתנו בתורה זו, באמת לא רציתי היום לדבר מתורה זו, אלא מדברים הנוגעים לעבודה ולמעשה, אף לצערנו הרב, בעשרים וארבע השעות אלו לא פוסקות לילות, בר מינן, דם יהודים נשפך בפנים בלב ירושלים, ועלינו לפשפש במעשינו מה קורה פה? אלא אומרים חכמינו הקדושים (שבת קיט): לא חרבה ירושלים, אלא על שבזו ביה תלמידי חכמים; הולכים ומבזים תלמיד חכם הדבוק בהקדוש-ברוך-הוא, מדברים עליו כל דבר אסור, מוציאים עליו כל מיני שמות רעים — זה בעברנו. הנביא אומר (יואל ב, יג): "וקרעו לבבכם ואל בגדיכם", הולכים לעשות עתה יום תפלה בכל העולם, בא הנביא ואומר: אל תקרעו את בגדיכם אלא את לבבכם, מהי המשמעות בזה? אלא בגד יכולים לקנות חדש, אף לב לאו. אם חכמינו הקדושים מספרים לנו

(אבות פֶּרֶק ב'), שְׂרָבִי יוֹחֲנָן בֶּן זַפְאִי שָׁלַח אֶת הַתְּלַמִּידִים וְאָמַר, שְׂכַל אֶחָד יָבֹוא עִם מִדָּה טוֹבָה, וְיֵצֵא כָּל אֶחָד וְהִבִּיא אִיזו מִדָּה טוֹבָה, כִּי אִי אֶלְעֹזֵר בֶּן עֶרְךָ וְאָמַר: לֵב טוֹב. אָמַר רַבִּי יוֹחֲנָן: רֹאֵה אֲנִי אֶת דְּבָרָיו מִדְּבָרֶיכֶם. וּמְדוּעַ? מַהוּ לֵב? אָמַר רַבִּינוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נו): כְּשֵׁישׁ לִיהוּדֵי לֵב טוֹב, אֵין אֶצְלוֹ מְקוּם; כָּל הַסֶּכֶל שְׁעִם יִשְׂרָאֵל סוֹבֵל עִתָּהּ, זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם. עַד שֶׁלֹּא נִעְקַר מֵאֲתָנּוּ אֶת הַגּוֹזְעֵנוֹת הָאֲרוּרָה, אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם שֶׁאֶחָד שׁוֹנֵא אֶת הַשְּׁנֵי, אֵין לָנוּ סְכוּי לְהַגָּאֵל. עִם כָּל זֹאת כְּתוּב בְּזֵהָר חֲדָשׁ פְּרָשַׁת נֹחַ: אִם יִהְיֶה בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד שְׁשָׁם מִחֲזִיקִים עֲצָמָם בְּאֶחָדוֹת וּבְאֶהְבָּה, תִּהְיֶה בְּטוּחִים שְׁתִּהְיֶה לָכֶם גְּאֻלָּה. הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת הַזֶּה אֲנִי רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה "הַיִּכְל-הַקֹּדֶשׁ", אָמַר רַבִּינוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), שֶׁהַצְּדִיק בּוֹנֵה "הַיִּכְל-הַקֹּדֶשׁ", יֵשׁ לָנוּ קֵהֵלָה קְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל, וְכִיוֹם יֵשׁ לָנוּ כְּבָר כְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם עִירוֹת וּבָהֶם בְּתִי כְּנִסְיוֹת "הַיִּכְל-הַקֹּדֶשׁ", כֵּן יִרְבוּ, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁבְּכָל עִיר וְעִיר יִהְיֶה "הַיִּכְל-הַקֹּדֶשׁ", וְאֵין לָנוּ עֶסֶק עִם אֲחֵרִים, אֲבָל הַיְסוּד אֶצְלָנוּ הוּא רַק אֶהְבָּה וְאֶחָדוֹת, כָּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲנִי מְכַרְזוּ וּמוֹדִיעַ קֹדֶם תְּקִיעַת שׁוֹפָר: מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׁנֵאת בְּלָבוֹ עַל חֲבָרוֹ שֶׁיַּעֲזוּב אֶת הַבֵּית-כְּנֶסֶת, כִּי זֶה אֶצְלֵי הַיְסוּד.

אֲתָן לָכֶם דְּגָמָא קֶצֶת מְגַחֶכֶת אֲבָל כּוֹאֶבֶת. הִנֵּה עִתָּה זֶה זְמַן שֶׁל נֶפֶשׁ, וְכֻלָּם נוֹסְעִים, כִּי כָּל אֶחָד מִתְּפָאֵר לְאִשְׁתּוֹ שְׁנוֹתָן לָהּ חֶפֶשׁ, מְצַפּוֹן נוֹסְעִים לְדָרוֹם, מְדָרוֹם לְצַפּוֹן, מִמְּרָפּוֹ זֶה לְצַפּוֹן וְזֶה לְדָרוֹם, וְכֵן "וַיִּסְעוּ וַיִּחְגּוּ", אֵי, זֶה חֵם בְּדָרוֹם, חֵם בְּצַפּוֹן, חֵם בְּמְרָפּוֹ, אֲבָל נוֹסְעִים... וְכו'.

וְאֲגַב צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד, כְּתוּב בְּזֵהָר: מִלְּאֵף הַמְּנוֹת הוּא בְּרַחוּב, צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד, וְאֶחָד מִן הַשְּׁמִירָה שְׁצְרִיכִים: לֹא לְעַצֵּר טְרַמְפִּים וְכו', וְלָכֵן אֲנִי מִזְהִיר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיִהְיֶה לְכָל אֶחָד רֶכֶב מְשָׁלוֹ, אוֹתוֹ הֶרְבּוֹנוּ שֶׁל הָעוֹלָם שְׁנוֹתָן לָךְ כֶּסֶף לְאֹכֵל, יִתֵּן לָךְ כֶּסֶף לְדִירָה וּלְרֶכֶב וְכו', כִּלְנוּ עֲשִׂירִים וְאִימְתִי? כְּשֵׁיהְיֶה לָנוּ דַעַת שֶׁהַכֹּל מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי 'אֵין עָנִי אֶלֹא בְּדַעַת' (וְדָרִים מֵא), עָנִי זֶה רַק בְּשֶׁכֶל, עֲשִׂיר זֶה רַק בְּשֶׁכֶל, אִם יִהְיֶה

לְכֶם שָׁכַל אִזְ יִהְיֶה לְכֶם רֶכֶב, וְתוֹכְלוּ לַעְזוֹר לְאַחֲרַיִם, אַף אִם אֵין דַּעַת מְאֻבְדִים אֶת הַעֲשִׂירוֹת. צְרִיכִים לְהִשְׁמַר מְאֹד, בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל פְּרָאֵי אָדָם, יָדָם בְּכָל יוֹד כָּל בָּם, יִשְׁנֹן חֲטִיפוֹת הַיּוֹם, הַזְרִים צְרִיכִים לְשׁוֹר עַל יַלְדֵיהֶם וְכוּ', אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים סד): אֵין סוּמְכִים עַל הַנֶּס. וְהִנֵּה בָּאוּ לִיבְנֵאל קְבוּצָה שְׁלֵמָה שֶׁל יִשִּׁיבָה עִם בַּחוּרִים וְרֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה שְׁלֵהֶם וְכוּ'. וְהִנֵּה בָּאוּ לְהַתְּפַלֵּל אֶצְלָנוּ בְּבֵית־הַפְּנִסֶת וְכוּ', וּבַיּוֹם שְׁנֵי צְרִיכִים לְקַרֵּא בַּתּוֹרָה, וּפְתַחוּ אֶת אַרְוֶן־הַקֶּדֶשׁ וְחַפְּשׂוּ וְחַפְּשׂוּ, עַד שְׁנוּדַע שְׁמַחְפְּשִׁים סֵפֶר תּוֹרָה אֲשֶׁכְּנִי וְכוּ', וְנִגַּשׁ אַחַד הַבַּחוּרִים לְרֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה וּשְׁאֵלוּ, וְעֲנֵה לוֹ: מִתָּר, מִתָּר וְכוּ', תִּרְאוּ לְהִיכֵן מְגִיעָה הַגּוֹזְעֵנוֹת, הֲלֹא זֶה אוֹתוֹ סֵפֶר תּוֹרָה וְכוּ'.

הַרְבֵּי מִצְאָנוּ זִ"ע אָמַר: כְּשֶׁהֵייתִי צָעִיר, חֲשַׁבְתִּי שְׂאוּכַל לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם, כְּשֶׁנִּתְבַּגַּרְתִּי הִבְנַתִּי שְׂאִינִי יְכוֹל לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם, אִזְ אֲתַקֵּן רַק אֶת הַמְּדִינָה, וְנִתְבַּגַּרְתִּי, וְרִאִיתִי שְׂאֵף אֶת הַמְּדִינָה אֵינִי יְכוֹל לְשַׁנּוֹת, אִזְ אֲשַׁנֶּה אֶת הָעִיר וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן רִאִיתִי שְׂאֵפְלוֹ אֶת בֵּיתִי, אֵינִי יְכוֹל לְשַׁנּוֹת רַק אֶת עֲצָמֵי בִלְבָד, וְלִכֵּן אֵינְנוּ יְכוֹלִים לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם, כָּל אַחַד יִרְאֶה לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ, שְׂאֵצְלוֹ לֹא תִהְיֶה שְׁנֵאת חַנּוּם, כָּל כֹּחַ הַסֵּמ"ךְ־מ"ם 'הַפְּרֹד וּמְשַׁל', וּכְשֵׁיִשׁ פְּרוּד לְמִטָּה יֵשׁ פְּרוּד לְמַעְלָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֶצְלוֹ יִתְבַּרְךָ חֲשׁוֹב מְאֹד כְּשֶׁפְּעֻלוֹת מְשַׁנּוֹת מִתְאַחֲדוֹת בְּאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט, אֵי אֶפְשֶׁר לְהַכְרִיחַ דַּעַתוֹ עַל זוּלָתוֹ, אֵלֹא כָּל אַחַד עִם שְׁכָלוֹ צָרִיף לְבוֹא לְהַפְרָה שְׁיֵשׁ בּוֹרָא עוֹלָם, שְׁזֵה מַה שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), יֵשׁ שְׁכָלִיִּים פְּרֻטִיִּים, כָּל אַחַד יֵשׁ לוֹ שְׁכָל פְּרֻטִי, הוּא צָרִיף לְבוֹא עִם הַשְּׁכָל הַפְּרֻטִי שֶׁלוֹ אֵל הַשְּׁכָל הַכּוֹלֵל — אֵל הַצְּדִיק, שְׁזֵה מַה שְּׁצְרִיכִים לְבוֹא בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה אֵל הַצְּדִיק. וְלִכֵּן כָּל אַחַד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְחַיֵּב לְהַפִּיץ אֶת סֵפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא תִהְיֶה לוֹ קִטְנוֹת הַדַּעַת, אֶפְלוֹ לֹא יַפִּיץ רַק סֵפֶר אַחַד לְיוֹם — זֶה כְּבוֹר דְּבַר גְּדוֹל, כִּי כָּל הַמְּקִיָּם נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ קָיָם עוֹלָם מְלֵא, מְסֻתוֹבְבִים אֲנָשִׁים בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, וְאֵינָם יוֹדְעִים לְשֵׁם מַה חַיִּים וּבוֹרְחִים לְמִזְרַח הָרְחוֹק, וּמְחַפְּשִׁים שֵׁם בֵּין עוֹבְדֵי אֱלִילִים,

בין ההודים והתאילנדים את אֶשֶׁר, וּלְבִסּוֹף, רַחֲמָנָא לְצַלָן, מְבִיאִים אותם בְּאֵלֻנֵקוֹת מְסַמָּמִים, או שְׁבוֹרָחִים לְמַעַרְב הַפְּרוּעַ, וְחוֹשְׁבִים שֶׁשָׁם יִצְלִיחוּ וַיִּשְׁיגוּ אֶת מִשְׁאֵת חַיִּיהֶם, וּלְבִסּוֹף נַעֲשִׂים שָׁם עֶבֶד לְעֶבְדִים וּמְאֲבָדִים הַכֹּל.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְהַפִּיץ אֹר רַבָּנוּ וְלִל לְכֻלָּם, הֵם יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, עָלִינוּ מִנַּח הַחֹב לְחִזְק וּלְעוֹדֵד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. בָּאוּ תַפְנָסוּ לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, בָּאוּ תִרְאוּ אֵיזָה חֲנוּף יְלָדֵינוּ מְקַבְּלִים, כָּבֵר מְגִיל פְּעוּטוֹן הַיְלָדִים יוֹדְעִים: הִנֵּה ה', בֵּן, בַּת, אֵינָם יוֹדְעִים לְדַבֵּר, אָכֵל כָּבֵר שׁוֹמְעִים שִׁירֵי אַמוֹנָה וְהַשְׁגָּחָה. בַּגְּנִים, בַּתְּלֻמוֹד תוֹרָה, בְּבֵית־סֵפֶר, בִּישִׁיבָה קִטְנָה וּגְדוּלָה, בַּכּוֹלָל, אֵילוּ יְלָדִים וְאֵילוּ בַחוּרִים לְמוֹפֵת, אֵילוּ אַבְרָכִים לְמוֹפֵת, לוֹמְדִים תוֹרָה בַּעֲנִיּוֹת וּבְדַחֲקוֹת, וְעוֹמְדֵי עָלִינוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בַּעֲצָמוֹ, וְרוֹצֵה רַק לְעַקְרָנוּ מִפֶּה בְּרִצִּיחָה כּוֹז, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אָנוּ צוֹחֲקִים וּמְחַזְקִים מַעֲמָד, וּמְדַבְּרִים רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְכָל שָׁבוּעַ בְּלִי עֵין הַרְע גּוֹלָד בֵּן, בַּת, וְלַעֲתִים שְׁנַיִם או שְׁלֹשָׁה, בֵּן יָרְבוּ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (רַש"י שְׁמוֹת א, יב): פִּרְעָה אָמַר 'פֶּן יִרְבֶּה' וְרוּחַ הַקְדוֹשׁ צוֹנַחַת: 'פֶּן יִרְבֶּה'; לֹא יוֹעִיל לְסֵמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דְלִיָּה מְאוּמָה. וְלָכֵן אֶשְׁרֵי מִי שְׁיִבּוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, שֶׁשָׁם תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים כ"ט אָב, עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל! הִנֵּה אָנוּ סוֹבְלִים מִהַפְּלָב הַגְּדוֹל הַזֶּה, שְׁחַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת סג): קוֹרְאִים

לְכֹלֵב לַמַּ"ס — סמ"ל. וְכֵן אָנוּ סוֹבְלִים מִשָּׂאָר כְּלָבִים הַנוֹבְחִים עָלֵינוּ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים קִיג), שְׂאָחַד מֵאֵלוּ שְׂשׁוֹנָאִים זֶה אֶת זֶה הֵם הַכְּלָבִים. אֲצֵל הַרְשָׁעִים יֵשׁ פְּרוּדִים, בֵּין הַכְּלָבִים יֵשְׁנִם מְרִיבוֹת אַחַד נוֹשֵׁף אֶת הַשְּׂנִי, מִתְגַּלְגְּלִים זֶה עַל זֶה, אֲבָל כְּנֶגֶד בֶּן אָדָם כָּלֵם מִתְאַחֲדִים, שְׂכַחוּ הַכְּלָבִים מֵעֲצָמָם וְנוֹבְחִים עַל הָאָדָם. מִיְהוּ הָאָדָם? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: מֵאִי כִי זֶה כָּל הָאָדָם? הַצְדִּיק, וְלָכֵן אֵל לָכֵם לְשִׁים לֵב שֶׁהִתְאַחֲדוּ כָּל הַכְּלָבִים וְנוֹבְחִים עָלַי וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר, אֵל תְּגִיבוּ וְתִצְחָקוּ, כִּי אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא נִמְצָא בְּעִיר. וְאִם תִּשְׁמָעוּ שְׂבוּכִים — תִּדְעוּ לָכֵם שְׂמֵלֶאֱף הַמְּוֹת בְּעִיר, וְחוֹשְׁשִׁים מֵאֲתָנוּ כְּפִי שְׂמֵפְחָדִים מִמֶּלֶאֱף הַמְּוֹת (עִין בְּכֹא קַמָּא ס:). וְלָכֵן רְאוּ לְהַחְזִיק עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, אֲשֶׁר זֶהוּ סוֹד הַצְּלַחַתְנוּ.

הִנֵּה הַלִּילָה נִכְנָס חֲדָשׁ אֱלוּל, הוּא חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה. עֲכָשׁוּ מִתְחִילִים לְתַקֵּעַ בַּשּׁוֹפָר, עַד עָרֵב רֵאשׁ הַשְּׁנָה יִתְקַעוּ בְּכֹל בֶּקֶר בַּשּׁוֹפָר. שׁוֹפָר — אָמַר הָאֲר"י ז"ל, רֵאשִׁי תְבוֹת: שְׂרֵשׁ פְּיֹדָה רֵאשׁ פְּלַעְנָה, עֲשׂוּב מִר כְּגִידִים הַמְּפָרָה וּמְרַבָּה רֵשַׁע בְּקַרְבְּכֶם, יֵשׁ אֲצֵל כְּלָנוּ נְטִיָּה לַעֲשׂוֹת רֵשָׁעוֹת לַשְּׂנִי, שְׂכָנִים מְרַעִים זֶה לְזֶה עַל לֹא דְבַר, אֲף עָלֵינוּ לְהִתְאַחֵד יַחַד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד וַיַּעֲשֶׂה עִם כְּלָנוּ נְסִים נְגִלִים, וּבִפְרֹט אֲתִי.

יֵשְׁנָה עָלַי עֲלִילַת דָּם, עֲלִילַת שׂוֹא, וְלָכֵן בְּכֹל יוֹם כְּשֵׁאֲתָם מִתְפַּלְלִים "וְלַמְּלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תִקְוָה" לַחַיּוֹת, תִּזְכְּרוּ שֵׁם אֶת שְׂמוֹת הַמְּלַשְׁיָנִים שִׁיתְפָּגְרוּ, אֲבָרְהָם אֲבִינוּ עֲבָרוּ עָלֵינוּ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וּכְשֵׁשְׂאֵלוֹהוּ: אֲתָה מְגַלֶּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָמָּה אֵין לָךְ יְלָדִים? וְלָמָּה אֲתָה הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד? וְלָמָּה אֵין לָךְ פְּרִנְסָה? ! וְגִזְלוּ אֶת אֲשֵׁתוֹ, וְעֲבָרוּ עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגִלִים, אֲבָרְהָם אֲבִינוּ לֹא יָדַע מַה לַּעֲנוֹתָם, וְהִמְשִׁיךְ לְפָרְסָם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל הַנְּסִיּוֹן הַקָּשֶׁה בְּיֹחַר הָיָה — שְׁלֹא הָיָה לוֹ מַה לַּעֲנוֹתָם. וְכֵן הָיָה עִם דָּוִד הַמֶּלֶךְ, דָּוִד הַמֶּלֶךְ פָּרְסָם לְכֹלֵם שְׂצָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל יָדוּעַ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ סָבַל הַרְבֵּה, עוֹד בַּהֲיֹתוֹ קָטָן, אָמְרוּ אַחֲרָיו

שְׂאִינוּ כָּשָׁר, וְנִדְוָהוּ, וְאַחֲרֵיכֶן הָרַג אֶת גְּלִית, וְקָבַל אֶת מִיכַל לְאִשָּׁה, וְאַחֲרֵיכֶן רָדְפוּ שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ, וְאַחֲרֵיכֶן מִיכַל בְּזָתָה אוֹתוֹ, וְאַחֲרֵיכֶן סָבַל מִלְדָּיו — מֵאַבְשָׁלוֹם, מֵאַמְנוֹן וְתָמָר וּשְׂעָרָא אֲנָשִׁים וְשָׁעִים וְכוּ'. שְׁמַעוֹן בֶּן גֵּרָא קָלְלוֹ וְכוּ' וְכוּ'. וּשְׂאֵלוֹהוּ הַתַּלְמִידִים: הֲלֹא אַתָּה מְגַלֶּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָמָּה אֵינוֹ עוֹזֵר לָךְ? דָּוִד הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב וְאוֹמֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהַתְּבוּדוֹת (תְּהִלִּים מֵב, ד): "הֲיִתָּה לִי דְמַעַתִּי לְחֵם" וְכוּ', אֲפֹלוּ בַעַת שְׁאַנִּי אוֹכַל לְחֵם, עֵינֵי יוֹרְדוֹת דְמָעָה, כְּשִׁשׁוֹאֲלִים אוֹתִי: "אֵיִה אֱלֹקֶיךָ", "בְּרִצַּח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנֵי צוּרֵי, בְּאַמְרָם אֲלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹקֶיךָ"; זֶה הֲרִצִּיחָה הַכִּי גְדוּלָה שֶׁמְחַרְפִּים אֶת דָּוִד: הֵיכֵן אֱלֹקֶיךָ, דָּוִד אַתָּה סוֹבֵל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה עַלבוֹנוֹת, וְלָמָּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ עוֹזֵר לָךְ?! אַךְ הַצְדִּיקִים יוֹדְעִים (אֵיכָה א, יח): "צְדִיק הַיְיָ" כִּי פִיֵּהוּ מְרִיתִי", וְכֵן "צְדִיק הַיְיָ" בְּכָל דְרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו" (תְּהִלִּים קמ"ה, יז), כָּל מֵה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה יֵשׁ בְּזֶה חֲשָׁבוֹן, וְאֵינָנו יוֹדְעִים חֲשָׁבוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם, וְעֵלְנוֹ לְהִיּוֹת סְבֻלָּנוּם. "הַצֹּר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָּל דְרָכָיו מְשֻׁפָּט, אֵל אֲמוֹנָה וְאֵין עָוֹל, צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא" (דְּבָרִים ל"ב, ד), הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ מֵה שֶׁעוֹשֶׂה, וְלָכֵן אֵל תְּהִיּוּ בְּטָלָנִים, וְתַתְּחִזְקוּ בְּאֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה, וְתִמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, כִּי כָּל תְּפִלָּה וְתַחֲנִנָה שֶׁתְּתַפְּלוּ עָלַי, שֶׁהַגְּבָרִים, הַנְּשִׂים וְהַבָּנִים וְהַבָּנוֹת תְּתַפְּלוּ עָלַי — זֶה מְקַרֵּב אֶת הַיְשׁוּעָה. וְלָכֵן אֲנִי פּוֹנֶה אֲלֵיכֶם, תַּתְּחַדּוּ יַחַד, וְתַעֲזְרוּ לִי.

הִנֵּה אָנוּ בָּאִים עִכְשָׁו לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְרַבְּנוּ ז"ל, אֵינָנו מְתַעַרְבִים בְּשׁוֹם פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר, אָנוּ בָּאִים רַק לְרַבְּנוּ ז"ל, וְאַצְלָנוּ הַעֲקָר שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְקִדְּם תְּקִיעַת שׁוֹפָר אֲנִי מְכַרִּיז, שְׂאֵם יֵשׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ אַחַד שֶׁשׁוֹנָא אֶת הַשָּׁנִי — שִׁיַּצָּא מִפֹּה. אֵינָנִי רוֹצֶה שֶׁבְּד' אֲמוֹתַי יִהְיוּ שׁוֹנָאִים זֶה לְזֶה, מִסְפִּיק נִשְׁפָּף דָּם יִשְׂרָאֵל כַּמָּיִם בְּשָׁבִיל שְׁנֵאת חֲנָם. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַד, שִׁיְקַנֶּה כֶּסֶף אֲצֵל מִי שְׁמִנִיתִי לְזֶה. מְלַבֵּד זֹאת אֵינִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם מְאוּמָה, רַק תְּפִלוֹת, לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, שֶׁכָּל אֵלוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים שֶׁהֵעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילוֹת שׁוֹא וְדָם, שִׁיְהִיָּה סוּפָם מֵהַיּוֹתֵר מֵהַר, מוֹהֲרָנִי ז"ל כְּשֶׁמְסֵרוּ

אָשֶׁר לֵה תַח בְּנַחֵל נֵא
אוֹתוֹ — הַתְּפַלֵּל, שֶׁהַמְּלֻשִׁינִים יִתְפַּגְּרוּ, לְפָנַי שִׁיעֲשׂוּ עוֹד עֲבֹרוֹת,
וַיִּקְבְּלוּ עָנָשִׁים חֲמוּרִים יוֹתֵר.

לִי אֵין בְּזָה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנִי חֵי עִם הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, נוֹשֵׁם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּמְסַתְּפֵל אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא אֲכַפֵּת לִי מְאוּמָה, וְאֶגְלֶה
אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל זְמַן שֶׁאֲחִיקָה.

אֵל תְּהִי בְּטֻלָּנִים! רְאוּ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזָכוֹת זֶה
נִזְכָּה לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, עֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, לְצַחֵק וּלְהַצְחִיק אֶת
אֲחֵרִים, כִּי מַה יֵּשׁ לָךְ בְּזָה הָעוֹלָם? רַק שְׂמֵחָה, וְלֹא לְפָחוּד מְשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם, וְאֵנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִתֵּן לָךְ כַּח
וּדְחִיפָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי הַאֲמוּנָה זֶה הַכַּח הַכִּי גְּדוֹל, שֶׁמְחַזֵּיק אֶת
הָאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֹזֵק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעֵ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצַטְעֵר שְׁעַבְרָתָ גִּיהֵנוּם בִּישִׁיבָה וְכוּ', וְכָךְ אַתָּה עֹכְשׁוּ בֶן חוּרִין.

תִּרְאֶה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִלְמַד בְּכֹל יוֹם, מִקְּרָא, מִשְׁנָה, וּגְמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְהִלְכוֹת וְאַגְדוֹת וְכוּ', וְאַל תִּתְבַּלְּבַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׁלִקְחָתָ עַל עֲצָמְךָ לְמַכַּר אֶת הַפְּסָאוֹת בְּאוּמָן עַל רֵאשׁ הַשְּׁנָה, כִּי פָּשׁוּט אֲנִי צָרִיךְ לְשַׁלֵּם שְׁכַר דִּיָּרָה לְגוֹי, סְכוּם עֲנֵק, וְהַכִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְלִכְן אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁעַשְׂרִים דּוּלָר לְכֶסֶף, זֶה בְּדִיוּק טוֹב, רַק תִּרְאֶה שְׁכָל אֱלוֹ שֵׁישׁ לְהֵם חֲזָקָה כְּבוֹר כְּפָה שְׁנַיִם לְשִׁבְתָ קְדִימָה, שְׁהֵם יִמְשִׁיכוּ לְשִׁבְתָ קְדִימָה, וְכֵן אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מִדְּבָקוֹת, וְלִרְשֵׁם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֵיפֹה הוּא יוֹשֵׁב, כְּדִי שְׁלֵא יִהְיֶה בְּלִבּוֹל, וּצְרִיכִים לְסֵדֶר אֶת זֶה בְּסֵדֶר נִכּוֹן מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְוֶה שְׁתַּבִּין, וְעוֹד אֲדַבֵּר אַתָּה מְזֵה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עֶרְב־רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַהֲרִיזוֹן שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִיד בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

מֵה שֶׁפְּתוּב בַּסֵּפֶר "פְּעֻלַת הַצְּדִיק" בְּסִימָן ש"מ"א, הַיּוֹם יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֶת זֶה מִתְקַתֵּק שֶׁמְסֻתּוֹבֵב בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְשֵׁם רַבֵּנו ז"ל מְגַלֵּה, שֶׁהַזְּקֵן הָיָה נִגְדוֹ וְכוּ', וְכִמּוֹ שֶׁהוּא זָקֵן בְּקִרְשָׁה, הַהוּא זָקֵן דְּסִטְרָא אַחֲרָא וְכוּ', וְיֵשׁ בְּזֶה עוֹד כַּמָּה פְּרָטִים אֲשֶׁר לֹא נִתְּנוּ לְהַפְתֵּחַ, וְנִדְבַר מִזֶּה פָּנִים אֶל פָּנִים.

רְצִיתִי מְאֹד לְדַעַת מֵה קוֹרָה עִם כְּסָפֵי הַצְּדָקָה, כִּי בְּעוֹד כַּמָּה יָמִים, הַכֵּל עוֹבֵר כְּכֹר דְּרֵךְ הַמְּשֻׁרָד, וְרְצִיתִי שִׁיְהִיָּה לָךְ גַּם-כֵּן פְּקוּחַ שֵׁם.

הַעֲקָר תִּהְיֶה בְּשֻׁמְחָה, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תיא

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עָרַב רֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֻזְקָה בְּאַמוּנָה, וְכִכָּל שֶׁתַּתְּחִזְקִי בְּאַמוּנָה בּו יִתְבָּרַךְ, מִזֶּה יִפְגַּס לָךְ אֲמֵץ לֵב, לֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, לְכֵן אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבַר, וְאִז תִּרְאִי אֶת הַנִּסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיֵּיךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

הַעֲקָר תַּחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֹדֵק
וּבְמִשְׁפָּט, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת
הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקָר תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִרְגִּיל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב מִלְּדַבֵּר אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשַׂמְחָה; וְאִתָּה צָרִיךְ
לְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִצְלִיל אוֹתְךָ מִכָּל מִיָּנִי עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת,
וְצִמְצוּמִים וְקִטְנוֹת הַדַּעַת.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמֵדְבָרִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלִיחָה נְצַחִית, הַצְּלִיחָה כְּזוֹ
שְׂאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּזֶה, וְעַל-כָּל-פָּנִים
חֲמַשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאִז
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִּיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מָאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת
אֶת הַטּוֹב הַגָּנוּז מִכָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר, שְׂאִשָּׁה שְׁלֵא נִפְקְדָה בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא, אִם הִיא
תִּקְרָא בְּסִפֵּר "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת" — הִיא תִּפְקָד, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל
מָאֵד לְקַרָא בְּכָל יוֹם קִצַּת סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, וּמִכָּל שְׁכֵן כְּשֶׁלּוֹמְדִים
אֶת זֶה בְּחִבּוּרֹתָא, כְּמָה נָשִׁים בְּיַחַד, וְזֶה מָאֵד מְסֻגָּל לְכָל טוֹב אֲמַתִּי
וְנִצְחִי.

רְאִי לְהִתְבּוֹדֵד אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאֵד מָאֵד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִּיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, עֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְצִיתִי מָאֵד שְׂמִיּוֹם רֵאשׁוֹן יִתְחִיל הַכּוֹלֵל "גַּס", וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת

תּוֹרְנוֹת, שְׁבֻכָּל יוֹם שְׁתַּיִם אוֹ שְׁלֹשׁ נָשִׁים, שְׁיִנְקוּ תַּכְּף-וּמְיָד אַחַר שְׁגוּמָרִים אֶת הַלְמוּד, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְצָרִיכִים לַעֲמֹד עַל זֶה חֶזֶק, כִּי שְׁתַּיִם אוֹ שְׁלֹשׁ נָשִׁים יְכוּלוֹת לְנַקּוֹת מְהֵרָה, כִּי לָנוּ אֵין תַּקְצִיב לְהַחֲזִיק מְנַקָּה, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׁיִתְפּוֹרֵר הַכּוֹלָל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד, שְׁכָּל אִשָּׁה צְעִירָה שְׁרוּצָה לְהַפְגִּס לְכוֹלָל "גַּס" — שְׁתַּפְּגַס, וְהַסְדֵּר הוּא, שְׁכָּל יוֹם תַּגִּידוּ סִפֵּר תַּהֲלִים, הִינּוּ יֵשׁ חֲמֻשָּׁה יָמִים בְּשָׁבוֹעַ בְּכוֹלָל, וּבְכָל יוֹם תַּגִּידוּ סִפֵּר אַחַד, כִּי הַתַּהֲלִים גַּס-כֵּן נַחֲלֵק לְחֲמֻשָּׁה סִפְרִים, וְכֵן בְּיוֹם שְׁנִי וּבְיוֹם חֲמִישִׁי יָבוֹא הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְיִלְמַד אֶתְכֶן הַלְכוֹת, וְכֵן תִּלְמְדוּ הַרְבֵּה "שִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש", וְתִלְמְדוּ הָעֵקֶר הַלְכוֹת לְשׁוֹן הָרַע, לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְדַבֵּר אַחַת עַל הַשְּׁנֵיָה, וְלַהֲרַבּוֹת הָאֵהָבָה בֵּין נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהָעֵקֶר תְּשֻׁמְחָנָה בְּיַחַד, וְתַתְּחַזְקֵנָה בְּאַמוּנַת חַכְמַיִם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹכַח לְהַמְתִּיק מֵעֲלֵינוּ אֶת כָּל הַדִּינִים.

הַמֵּאחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תטו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר שׁוֹפְטִים, עֶרְב־רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַיּוֹם עֶרְב רֵאשׁ חֹדֶשׁ, נוֹהֲגִים לוֹמַר אֶת סִדֵּר יוֹם כְּפוּר קָטָן, וְהוּא תְּפִלוֹת וְתַחֲיִנוֹת שְׁאוּמָרִים בְּכָל עֶרְב רֵאשׁ חֹדֶשׁ, וְגַם אֵלוֹ שְׁלֹא אוּמָרִים כָּל הַשָּׁנָה אֲבָל בְּעֶרְב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל נוֹהֲגִים כְּלָם לוֹמַר, וְיִדוּעַ אֲשֶׁר תְּפִלוֹת תַּחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת אֵף פַּעַם לֹא מִזִּיק, כִּי כָּל תְּפִלָּה שְׁמַתְפַּלְלִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינָה הוֹלֶכֶת לְאִבוּד.

הִנֵּה חֹדֶשׁ הַתְּשׁוּבָה הִגִּיעַ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין אֶת עַצְמֵנוּ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וּבְכֻדָּר הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּכָל שָׁנָה הוּא שֵׁם

מְנִיעוֹת לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׁלֵא יוּכַל לְהַגִּיעַ לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה תַּפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת לְזָכוֹת לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁכַל-כֶּף הַזְּהִיר אוֹתָנוּ, שְׁבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּלֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת, וְלַעֲשׂוֹת כְּרוֹז, שְׁמִי שְׁמֵאֲמִין בּוֹ שְׂיִהְיֶה אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂיֵשׁ לְכָל אֶחָד עֲכוּב וּמְנִיעָה, אֲבָל בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ בְּעֲלֵי בַחֲרָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעֲעוֹלָם לְשַׁבֵּר אֶת הַמְּנִיעוֹת, וְלִבּוֹא לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן.

פֶּה בִּיבְנָאֵל יִהְיֶה גַם-בֶּן מִנִּין לְכָל אֵלוֹ שְׁלֵא יְכוּלִים לִבּוֹא מֵאִיזוֹ סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אָמַר: אֵיפֹה שְׁמֵתְקַבְּצִים עֲשָׂרָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעוֹשִׂים קְבוּץ, מִמְּשִׁיכִים אֶת רַבֵּנוּ ז"ל שֵׁם.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעֲעוֹלָם לְהִתְאַחַד יַחַד, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבַּרְךָ מֵאִד חֹשׁוֹב אֲהַבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְעֲשִׂית חֶסֶד אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, וּבַפְּרָט עֲכָשׁוּ כָּל חֲדָשׁ אֲלוּל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין אֶת עַצְמֵנוּ עִם מִדַּת הַחֶסֶד, כְּדִי שְׁנִהְיֶה כָּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם חֶסֶד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, כִּי בְּמִדָּה שְׂאֲדָם מוֹדֵד כֶּף מוֹדְדִין לוֹ; אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, גַּם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹלֵךְ עִמּוֹ בְּחֶסֶד, וְרֵאוי לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שְׂיִוְדַע מַה זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים, פְּרָשָׁה ד', סִימָן ד'): יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא מְשָׁלִים וְגוֹמֵר עִם יִשְׂרָאֵל מַה שֶּׁהֵם עוֹשִׂין, בְּנִהַג שְׁבַעֲעוֹלָם מְלֶךְ בְּשֵׁר וְדָם גּוֹזֵר גְּזָרָה, וּמִבְּקָשִׁין סְנַקְלִיטִין שְׁלוֹ לְבַטְלָהּ, אֵינָן יְכוּלִין, אֲלֵא בֵּין בְּרִצּוֹנָם בֵּין שְׁלֵא בְּרִצּוֹנָם הֵן מְקִימִין גְּזָרוֹת שֶׁל מְלֶךְ, אֲבָל הַמְּלֶךְ אִם מִבְּקָשׁ לְקַיֵּם מְקַיֵּם, אִם לְבַטֵּל מְבַטֵּל, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַה שֶּׁהִסְנֵהֲדָרִין שֶׁל מִטָּה גּוֹזְרִין, הוּא מְקַיֵּם, וְאֵימַתִּי? בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. כְּשֶׁהִסְנֵהֲדָרִין יוֹשְׁבֵין וְאוֹמְרִים: נַעֲשֶׂה רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשֵׁנִי בְּשַׁבָּת, אוֹ בְּשִׁלְשִׁי בְּשַׁבָּת, מִיַּד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹשִׁיב שֵׁם לְמַעַלָּה סְנֵהֲדָרִין שֶׁל מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת, וְאוֹמֵר לָהֶם: רְדוּ וְרֵאוּ מַה שֶּׁהִסְפִּימוּ הַתַּחֲתוֹנִים וְגָמְרוּ. מְשִׁיבֵין לוֹ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כֶּף גָּמְרוּ, שְׁתַּהֲא רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם פְּלוֹנִי, וּמִיַּד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹשֵׁב בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְדָן אֶת עוֹלָמוֹ, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים

מז, ו): "עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרוּעָה הַיּוֹנִי"ה בְּקוֹל שׁוֹפָר", וּמוֹכָא בְּשֵׁם הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר בְּכָל דּוֹר וָדוֹר יֵשׁ סְנֵהֲדָרִין כְּאֵן לְמַטָּה, וְהֵם הַל"ו צְדִיקִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַל"ו צְדִיקִים בְּחוּץ לְאֶרֶץ, שֶׁהֵם מְקִימִים אֶת הָעוֹלָם, וְעַלֵּיהֶם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סֵפֶה מֵהַ:): לֹא פָחִית עֲלֵמָא מִתְּלַתִּין וְשִׁיתָא צְדִיקֵי דְמִקְבְּלֵי אִפִּי שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם, שְׁנֵאָמַר (יְשַׁעְיָהוּ ל'): "אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ", ל"ו בְּגִימְטְרִיָּה תְּלַתִּין וְשִׁיתָא הָווּ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִשִּׁיחַ וּמִסֵּפֶר אֶת כָּל אֲשֶׁר בְּלִבָּבוֹ אֱלֹוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה מְמַשִּׁיף גַּם עַל עֲצָמוֹ הָאֵרֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תטז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ו' אֱלוֹל הַתְּשַׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִי"ה עַלֵּיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, תִּרְאוּ לְהַפְיִץ אֶת אֹור רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִקַּח חֲבִילָה סִפְרִים, וּבְפָרֵט הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, וְתִמְלְאוּ אֶת כָּל הָאֶרֶץ לְאֶרְכָּה וּלְרֶחְבָּה, כִּי יֵשׁ עֲכָשׁוֹ צְמָאוֹן גְּדוֹל לְעַם יִשְׂרָאֵל לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל אֵינָם יוֹדְעִים מֵהַ וְאֵיךְ, וְהַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי שְׂקָרָנִים, רַמָּאִים וְצָבוּעִים, שְׂזָה רָאשֵׁי תִבוֹת: שְׂר"ץ, הָעוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, כִּי אִם לֹא מַחְדִּירִים בְּאָדָם אֲמוֹנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם לֹא מַחְדִּירִים בְּאָדָם תִּפְלָה שְׂיִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַכֹּל שְׂקָר, עֲצוֹת הַרְשָׁעִים, וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שְׂרוּצָה שְׂיִהְיֶה לוֹ תִקּוֹן לְנַפְשׁ, רוּחַ, נְשָׁמָה חַיָּה יַחֲדָה שְׁלוֹ, שְׂיִלְךָ לְהַפְיִץ, וְאִם לֹא נַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה אֱלֹא יִהְיֶה אֶחָד, כְּכֹר הִיָּה כְּדָאֵי כָּל הַיְגִיעָה וְהַטְּרָחָה.

הַגָּה הַסֵּמ"ך-מ"ם עֲמַל לְהַחֲלִישׁ אֶת הַדַּעַת, מִי שְׂיִלְךָ לְהַפְיִץ

מִבְּטַח שִׁיחֵיהַ לֹו תְּמִיד פֶּסֶף בְּכִיסוֹ, בְּחֻנּוּנַי נָא בְּזֹאת, אֹמֵר רַבְּנוּ
 ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), הַצַּדִּיק הוּא הַיְפִי וְהַפֶּאֶר וְהַחֵן
 שֶׁל כָּל הַדּוֹר, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְגַלֶּה אֶת הַיְפִי הַזֶּה לְכָל הָעוֹלָם
 כְּלוּ, כִּי עֲכָשׁוּ הַכֹּל נַעֲלָם וְנִסְתָּר, הַכֹּל נַעֲלָם מִבְּנֵי־אָדָם, הַסֵּמ"ךְ־
 מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַשְׁמִיץ אֶת הַצַּדִּיק, וְלִדְבַר
 עָלְיוֹ כָּל דְּבַר אֲסוּר, בְּנֵי אָדָם שׁוֹמְעִים אוֹתוֹ וּמְקַבְּלִים אֶת דְּבָרָיו,
 כִּי טַבֵּעַ הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הָרַע, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁזִּכְּנוּ לִידַע מִצַּדִּיק
 כְּזֶה, עָלִינוּ לְפָרֶסֶם שְׁמוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְזֶה יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ
 שְׁמִיהַ רַבָּה וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. עַל־כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵלֶךְ לְהַפִּיץ
 וּלְבַל יִהְיֶה בְּטֵלָן, וּלְגַלוֹת לְכֻלָּם שִׁישׁ רַבִּי כְּזֶה, שֶׁיִּכּוֹל לְהַצִּיל אוֹתָנוּ
 מִכָּל הַצָּרוֹת, אִם רַק נִשְׁמַע בְּקוּלוֹ.

וְאִנִּי מִבְּקֵשׁ מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ עֲכָשׁוּ בְקִשָּׁה פְּרָטִית. כְּלָכֶם
 תִּתְפַּלְלוּ עָלַי, אֲנִי צָרִיךְ נְסִים גְּדוֹלִים עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, כִּי
 הַסֵּמ"ךְ־מ"ם רוֹצֶה לְתַפֵּס אוֹתִי, אֲבָל לֹא יִחְיֶה לְרְאוֹת שְׁתַּפֵּס אוֹתִי.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְבּוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ לִי
 יֶאֱרֻצִּיט אַחֵר הָאָבָא וְצ"ל, וְנַעֲשֶׂה סַעֲדָה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּיוֹם הַהִלּוּלָא,
 וְאֲשָׂאָר כְּבָר עַד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הָאָמָא, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיוּ
 שְׂנִיָּהֶם צַדִּיקִים קְדוּשִׁים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר שְׂתַּחֲיֶה לָנוּ שָׁנָה
 טוֹבָה וּמְתַקָּה.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִּיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תַצֵּא, ז' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֶאֱרִי.

מֵה אִמֵּר לָךְ! אֵינְן מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, שֶׁיִּצְאָתָּ לְהַפְצֶה

מִרְכּוֹז, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ מִי שְׂזוּכָה לְקִרְבֵּי רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַעֲקָר תְּדַבֵּר עִם כָּלֶם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְאִתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

נָא וְנָא תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי זֶה גוֹרֵם רַעַשׁ גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, וְאִם אָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, תְּמִיד הֵיךָ מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהַעֲקָר תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִחֲזַק אוֹתָם בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדִיקָא כָּאֵן בִּיבְנָאֵל יֵשׁ אוֹר גָּדוֹל מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁחוֹתֵר אַחֵר הָאוּר וּמוֹצֵא אֶת הָאוּר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תיח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד שְׂמֵחָתִי שְׂיִצְאָתָּ לְהַפְּצָה מְרֻכָּזָה, תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בִּינְדִיךְ, וְאֵל תִּהְיֶה עֲצוּב, אֲלֵא תִכְנֵס לִישִׁיבָה וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, וְתִבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית, מְנַחָה וְעֵרְבִית בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן דִּיקָא.

וְעַל כָּלֶם — תְּרַגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תיט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תצא, ז' אלול ה'תשס"ג.

שלום ובִּרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נרו יאיר.

מאד מאד אני שמח שִׁצְאָתָּ לְהַפִּיץ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, וְהִלּוּאֵי שִׁתּוֹכָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהַפִּיץ.

ראה ללמד בכל יום ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, חק ולא יַעֲבֹר, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂזָה יַעֲשֶׂה לָּךְ טוֹב בְּנִשְׁמָה, וְלֹא תִרְגִּישׁ רִיקָנוּת.

תתפלל בְּמִנְיַן דִּיקָא שְׁחֵרִית, מְנַחֵה וְעֹרְבִית.

ועל כלם — ראה להתבודד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִיִּם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִהְיֶה חֲזֵק בְּזֶה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִיִּם נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מֵה שְׂאִתָּה צְרִיף תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזֵק בְּזֶה, אִז טוֹב לָּךְ כָּל הַיָּמִים.

ראה ללמד הַרְבֵּה "שִׁיחוֹת-הַר"ן" וְ"חֵי-מוֹהַר"ן", שֶׁהֵן שִׁיחוֹתָיו שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁרָשָׁם מוֹהַר"ן ת"ז ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁבָּקִי בָּהֵן בְּעַל פֶּה.

המאחל לך בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תצא, ז' אלול ה'תשס"ג.

שלום ובִּרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נרו יאיר.

מאד מאד אני שמח, שִׁצְאָתָּ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר

אין לַמַּעֲלָה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי אָדָם שְׁזוֹכָה לְהַפְיִץ בְּכָל יוֹם, וּלְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חַיִּי פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי זֶה יִהְיֶה אֶת יְצִרְךָ.

הַרְגַל אֶת עֲצֻמָּךְ לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לִימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַסֶּפֶר תְּהִלִּים, וְעַל־יְדִי־זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו.

תִּקְפִיד לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לַמְקוֹנָה, וְכֵן לְהַתְפַּלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תכא.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אִין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר, אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׂיִצְאָתָּה לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזוֹ זְכוֹת שְׂאִין לַמַּעֲלָה מִזֶּה, וְזֶה תִקְוֹן עַל כָּל הַעוֹנוֹת, כִּי בְּזֶה שְׂמֻזְפִּים אֶת אַחֲרִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכֶּה אוֹתְךָ.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי כָּךְ אֶמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשֻׂמָּחָה; וְלִכְּן תִּרְאֶה לְחֹזֵק וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְעַל־יְדִי־זֶה גַם לָךְ תְּהִיָּה שְׂמֻחָה.

הַעֲקֹר הַרְגַל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל־פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׂאֵתָה צְרִיךְ, וְכֵן בְּכָל פַּעַם 'תִּגְבֹּב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא תִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן שְׁחָרִית, מְנַחָה וְעַרְבִית, כִּי אֵין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי מִי שְׁמִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, יֵשׁ לוֹ דְבָר שְׁבַמְנָן, וּמִי שְׁהוֹלֵךְ לְהַפְיֵץ, יִהְיֶה מִבְּטָח שְׁתָּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בַּכִּיס.

הַעֲקָר אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֵלָא תִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, עַד כְּדֵי כְּפֹךְ שְׁלֵא יִהְיֶה לְפָנֶיךָ רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּזָה, זֶה בְּעַצְמוֹ יִבִּיא לְךָ אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת, וּכְמוֹ שְׁאָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֲזוֹק בְּזָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַכְבֵּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תַצֵּא, ז' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂיִצְאָתָה לְהַפְצָה מְרֻבָּזָה, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְהַפְיֵץ בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה תִקּוּן לְנִשְׁמָה, תִקּוּן נִצְחִי, כִּי בְזָה שְׁמוֹזְפִים אֶת אַחֲרִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֵּה גַם אוֹתוֹ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂמִיחָה, וּמִי שְׂשִׂמַח תְּמִיד הוּא מְצַלִּיחַ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, חֲלַק ב', סִימָן א'): מִי שְׂשִׂמַח תְּמִיד הוּא מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּים, תִּהְיֶה רַק בְּשְׂמִיחָה, וּתְשִׂמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ, הַעֲקָר אֵל תִּכְנֹס בְּלִחְצִים, וְאֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס אֶף פַּעַם, רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, סִימָן ג'): בְּרָבוֹת הַשְּׂמִיחָה נִתְחַזֵּק כּוֹחַ הַשְּׂכָלִי, וְהַמְּאָכֵל וְהַמְּשִׁתָּה הֵם סִבָּה גְדוֹלָה לְהַרְחִיק הַלֵּב מֵעַצְבוֹת וּדְאָגוֹת; וְלִכֵּן תֹּאכַל טוֹב וּתְבָרַךְ בְּרֶפֶת הַמְּזוּן

מתוך הסדור דיקא, ובשמחה עצומה, ועל-ידי-זה יתרחב לבך ודעתך, ותהיה דבוק תמיד בו יתברך.

אל תהיה בטלן! תקח את עצמך בידיך, ותשתדל מאד לדון את אשתך לכף זכות, פי הקדוש-ברוך-הוא, זכה אותך עם אשה טובה, אשה נאה במעשיה וכו', ולכן ראה לכבדה וליקרה מאד, פי חכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשייכו פי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תכג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תצא, ז' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע שיצאת להפיץ עם אנשי שלומנו את ספרי רבנו ז"ל, וזו זכות הכי גדולה, פי מי שמזכה את הרבים, הקדוש-ברוך-הוא מזכה אותו, פי (יומא פז.): כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו; ולכן תהיה שמח מאד.

נא ונא תהיה עקשן גדול, ובכל יום תלמד חמש ורש"י עם התרגום, כדי שתזכה לסיים בכל שבוע 'שנים מקרא ואחד תרגום' עם פרוש רש"י ז"ל, וזו סגלה ליראת שמים ותקון הברית.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט): מי ששמח תמיד, הקדוש-ברוך-הוא שומר אותו שלא יבוא לפגם הברית; ולכן ראה מאד מאד לשמח, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה תמיד שמח.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין למעלה מזה, פי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא,

אָשֶׁר לֵה תְכַד — לֵה תְכַה בְּנַחַל סֵה

זוּ הַצְלַחָה נְצַחִית, הַצְלַחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִשְׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תְכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, שְׂיִצְאָתָּ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזֵה, וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ: מִי שְׂתַמִּיד יֵלֶךְ לְהַפִּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזוֹ בְּרַכָּה מֵרַבְּנוּ ו"ל.

אוֹדוֹת הַקְּמִיעוֹת וְכו', "עוֹשֶׂה פְּלֹאוֹת", מִי שְׂרַק מִפִּיץ אֶת הַקְּמִיעוֹת וּמִי שְׂהוֹלֵךְ עִם הַקְּמִיעוֹת, יִרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

יִרְאֶה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יְתִבְרַךְ, כִּי הַעֲקָר בְּזֵה הָעוֹלָם רַק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִשְׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מַחְלִישׁ אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, וּמַתְּבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תְכַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שיצאת להפיץ ספרי רבנו ז"ל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תפיץ, ואז תהיה לך הצלחה בגשמיות וברוחניות.

נא ונא אל תפל בנדעתך כלל, אלא תדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, וככל שאדם מכניס את עצמו באמונה בו ותברך, על-ידי-זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש-ברוך-הוא אוהב לב נשבר, ולכן אל תהיה שפל בעיני עצמך, פי אדירבה, תדע שאתה מאד מאד חשוב בעיניו ותברך, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל.

נא ונא ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תכו.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר פי תצא, ז' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, עם הרשימה של המפיצים, ותשואות חן לך על זה, ובכל פעם ראה לכתב לי את הרשימה, ואני אכתב להם מכתב התחזקות, פי באמת כל אלו שמפיצים את אור רבנו ז"ל, צריכים בזה העולם הרבה התחזקות, פי עובר על כל אחד משברים וגלים, שלא יאמן פי יספר.

ראה תמיד לעמד על המשמר במשך, פי אני רוצה מהיום לרכז את הכל בתוך המשך, ושיהיה מזה הצלחה גדולה מאד.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם להיות בשמחה, ואל

תניח את עצמך להשבר בשום פנים ואופן, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליח דרכך תמיד.

גא ונא ראה להתבודד אליו יתברך, שכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

היה אחד מאנשי שלומנו בשם ר' נחמן, בנו של הרב מברסלב זי"ע, והוא היה חתן מוהרנ"ת ז"ל, אבל התנהג בקדושה וטהרה והיה ממש כמלאך, אבל לבסוף בתו של מוהרנ"ת ז"ל התגרשה ממנו, ואמרה לאביה, שהיא רוצה אדם ולא מלאך, ולבסוף הסתלק מזה העולם, כי באמת אצל רבנו ז"ל חשוב להיות למעלה וגם למטה, כי אין זו עצה להיות רק למטה או רק למעלה, אלא צריכים להיות למעלה ולמטה.

אני מאד מאד אודה לך אם תעזר לי בזה, שתחתם על כל הצ'קים שיצאו מהמשרד, ולדעת בדיוק על מה יוצא הכסף, ותתן לי דו"ח.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תכז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

מאד מאד אני רוצה לשמע הטוב מכם, ואני מאד מאד מתגעגע אליכם, ולכן תראו לכתב לי על-כל-פנים שורותים, כדי לשמח אותי, כי נפשי קשורה בנפשכם, ואני מאד מאד רוצה שיהיה ביניכם שלום ואהבה, ותבינו אחד את השני, ותחיו אחד עם השני

בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאִף פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הָרַבָּה הַתְּחִזְקוֹת, וְלֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם. אַתֶּם צְרִיכִים לְזָכֹר, שֶׁהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם מְאֹד קְצָרִים, וְחָבֵל שְׂרָבִים עַל לֹא דְבָר, כִּי בְּאַמֶּת כָּל הַמַּחְלָקֶת שְׁקוֹרֶיית בֵּין זוּג, זֶה רַק בְּשָׂבִיל שְׁטוּיּוֹת, שֶׁהוֹרְסִים אַחַד אֶת הַשְּׂנִי עַל לֹא דְבָר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בֵּינֵיכֶם, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׂנִי, וְתַכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְתִבְאוּ לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלְהִבִּיא אֶל רַבְּנוּ ז"ל מִתְּנֵה שְׁלוֹם-בֵּית.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תַצֵּא, ז' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן שְׂמֵעֲתִי שִׁיִּצְאֶת לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמְאֹד שְׂמֵחֲתִי, כִּי אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עוֹ, וְתִדַּע שֶׁבְּכָל יוֹם שֶׁתַּצֵּא לְהַפְצָה, תִּהְיֶה מְבֻטָּח שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ כֶּסֶף בְּכִיס, כִּי זוּ הַבְּרַכָּה מִרַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְתִקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

גַּא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזֵּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבַר אֲלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וַיֵּשׁ לֹאמֹר (מְשָׁלִי ז, א): "בְּנֵי שְׁמוֹר אֲמָרֵי וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אֶתְּךָ", הֵינּוּ שֶׁשְּׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל מֵה שֶׁהוּא מְדַבֵּר וּמְעוֹדֵד וּמְחַזֵּק אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּכְנִיֵּס אֶת זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּלֵב, וַיִּשְׁמְרוּ עַל הַדְּבוּרִים, הֵינּוּ שְׁלֵא יִהְיֶה סֵתֵם דְּבוּרִים, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָנוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, שֶׁכָּל הַדְּבוּרִים שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל יִכְנְסוּ בְּלִבָּנוּ, וְנִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֹז, וְדַבֵּר גְּדוֹל יַעֲשֶׂה אֲצִלָּנוּ פְּעֵלָה גְּדוֹלָה, כִּי בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר רַבְּנוּ ו"ל מְעוֹדֵר וּמְחַיֶּה מֵתִים מִמָּשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֶצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תַּכְט

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁזְּכִיתָ לְלַכֵּת לְהַפְצֶה, כִּי זוֹ הַמִּצְוָה הַכִּי גְּדוֹלָה, כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל יוֹצֵא לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, מְלִזְפוֹת אֶת הָרַבִּים, וְכָל הַמְּזוֹכָה אֶת הָרַבִּים — אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוּ (יוֹמָא פו.), וְלִכְן בְּכָל יוֹם שֶׁתֵּצֵא, תִּהְיֶה מְבֹטָח שֶׁיִּהְיֶה לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס. הַעֲקֵר תִּהְיֶה שְׂמִחַ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֶצְמְךָ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁכְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

גַּא וְנָא הַדְּבִק אֶת עֶצְמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

הַחֲכָם מְכָל הָאָדָם אוֹמֵר (מְשָׁלִי ז, ב): "שְׁמוֹר מִצְוֹתַי וְחַיֶּה וְתוֹרַתִּי

כְּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ", מִי שְׁזוֹכָה לְשֹׁמֵר עַל הַמְצוּוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְרַגֵּשׁ חִיּוֹת אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וּמְכַל שְׁפָן שְׁאֲדָם לֹמֵד תּוֹרָה וְשׁוֹמֵר עַל הַתּוֹרָה, כְּמוֹ אִישׁוֹן עֵינָיו, אֶז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי, וְלִכֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

נָא וְנָא תַהֲיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צְרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ הַיֵּטֵב בְּיַדֶּיךָ, וְאִז תִּרְאֶה בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם אִשָּׁה צְדִיקָת, וּבְיַדֶּיךָ אֲתָם זוּג מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִצְאוּ מִכֶּם נְשִׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת וְטַהוֹרוֹת, וּבְזִכְרוֹת הָאֱמוּנָה שֶׁתַּהֲיֶה בְּכֶם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, תִּזְכּוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תֵל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל שִׁיּוּצֵיךָ לְהַפְצֵה מְרַכְּזוֹת, כִּי הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ נִמְצְאוּ בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּמִי שָׁרַק יֵצֵא לְהַפְצֵה מְרַכְּזוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלָיו שְׁפַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בְּכָל פְּרִט וּפְרָט.

נָא וְנָא תִתְחַזֵּק וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, וְעַקֵּר הַהַתְחַזְקוֹת זֶה

אַמוּנָה. צְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פְּרִט
וּפְרִט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנוֹזֵכָה תָּמִיד לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר
מִשׁוּם דָּבָר.

ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן ז"ל תָּמִיד הִזְהָ אֹמֵר: אִם הֵינּוּ מְצִיִּתִים
אֶת רַבְּנוּ ז"ל וּמְקַיְמִים אֶת דְּבָרָיו בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפֹּשִׁיטוֹת, אֵין הִרְגָּה
בְּעוֹלָם שְׁלֵא הֵינּוּ בָּאִים אֶל זֶה, וְהִזְהָ אֹמֵר בְּשֵׁם מוֹהֲרֵנָּת ז"ל:
אִם הֵינּוּ מַחְזִיקִים אֶת עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, רַבְּנוּ ז"ל הִזְהָ מִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ
כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁרַק יֵשׁ. וְלִכֵּן תְּדַבֵּר הִרְבֵּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ
מִהַתְחַזְּקוֹת, וְשִׁיחִזְּקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְזֶה יִתֵּן לָנוּ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה
בְּכָל הָעֲנִינִים.

תִּגִּיד לְבַתְּךָ תַּחֲתֶיהָ, שְׁתִּהְיֶה חֲזוּקָה מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר
הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּלֵא

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְךָ, שֶׁיִּצְאָתָּ
לְהַפְצָה מְרֻכָּזָת, וּבְזָכוּת זֶה יַעֲזֵר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבְרִיאוֹת
הַשְּׁלָמָה, וְתִהְיֶה תָּמִיד שֶׁמֵּחַ וְטוֹב לֵב.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְשׁוּם דָּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהַתְמִיד הִרְבֵּה בְּ"שִׁיחוֹת-הֵר"ן" וּבְ"חֵי-מוֹהֲר"ן", שֶׁהֵן
הַשִּׁיחוֹת הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִקְיִם (מְשַׁלֵּי ז, ג): "קְשָׁרִם עַל

אָצְפַעְתִּיךָ פְּתַבְּם עַל לִוּחַ לְבָבְךָ, צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
 אֶת דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כְּדֵי לְקַיֵּמָם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשֵׁיטוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָד הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֵלֶיךָ,
 כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה
 נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְךָ וּלְאַשְׁתְּךָ, בְּזִכּוֹת הַשְּׂמוּשׁ שְׂאַתָּם מְשֻׁמְשִׁים
 אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

אִם תּוֹכַל לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת — אֵין לְמַעֲלָה
 מְזֵה, כִּי זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תלב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ ... גֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת הַדִּו"ח, וּמִמֶּשׁ נִהְיֵיתִי שֶׁהִפֵּל מְסֹדֵר, וְעַכְשָׁו
 אֲנִי יוֹדֵעַ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט מֵה שְׁקוּרָה וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְבְנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה, וְלִהְרִים אוֹתָהּ תְּנוּפָה גְּדוּלָה, כִּי
 אִתָּהּ כָּבֵר כּוֹתֵב שְׁשֵׁי 31,000 ש"ח, שְׂאֵנִי אֶפְלוּ לֹא יִדְעֵתִי מְזֵה, וּמִי
 יוֹדֵעַ כִּמָּה נֶאֱבֹד ... עַד עַכְשָׁו בֵּין הָאֲצָבָעוֹת... וְאֵינִי יוֹדֵעַ מְזֵה כָּלֵל
 וְכו', וְאֵנִי צָרִיךְ לְעֶסֶק יוֹמָם וְלַיְלָה בְּהַלְוָאוֹת, בְּשִׁבְלִי חֲשַׁמֵּל וּבְשִׁבְלִי
 מִים, וּבְשִׁבְלִי כּוֹלֵל "גַּס", וּבְשִׁבְלִי סֵלֶר וְכו' וְכו', וְתָמִיד בּוֹכִים
 שְׂאֵין כֶּסֶף, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוֹכְלוּ לַעֲזֹר לִי,
 וְאִזּוּ יִהְיֶה טוֹב לְכָלְנוּ.

מֵה שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ אֶת שְׁנֵיכֶם, תִּרְאוּ לְהַכְנִיס אֶת עֲצַמְכֶם בְּעִנְיָן
 רַק אֵיךְ לְהִרְחִיב אֶת הַהַכְּנָסוֹת, כִּי הוֹצָאוֹת בְּלֵי הַכְּנָסוֹת, זֶה לֹא
 חֻכְמָה, וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹת זֶה קָלָלָה.

אל תשפּחו גם מהנשמה שְׁלֶכֶם, בְּכֹל יוֹם וְיוֹם כְּדַאי לְלַמֵּד קֶצֶת חֲמֵשׁ וְרִשׁ״י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי לְסַיֵּם בְּכֹל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רִשׁ״י ז"ל, שֶׁזוֹ הַצְּלָחָה נִצְחִית.

וְכֵן לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם פֶּרֶק אוֹ שְׁנַי פֶּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְעַל כֵּלֵּם דָּף גְּמָרָא רִשׁ״י וְתוֹסֵפוֹת, שֶׁזֶה מְאִיר אֶת הַנְּשֵׁמָה, וְכֵן לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם הַלְכָה, וּמִמֶּשׁ תִּרְגִּישׁוּ אוֹר בְּחַיִּיכֵם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי, שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרׁ כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׁיִצְאֲתָ לְהַפְצָה מְרִכְזוֹת. מָה אִמַּר לָךְ! אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ וְלְהַסְבִּיר אֶת הַמַּעֲלָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, מִלְּצִאת לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיוּ לָךְ בְּנִים זְכָרִים, כִּי מִי שְׂזוּכָה לְקַרֵּב אֶת אַחֲרִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם-כֵּן מִשְׁפִּיעַ עֲלֵיו בְּנִים זְכָרִים.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִלְמַד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְהַלְכוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּזְכוּת זֶה נִשְׁמַע אֲצִלָּךְ בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

רְאֵה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּלַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תִצָּא, ח' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְכֵן כַּמָּה פְּעָמִים הוֹדַעְתָּ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ, שֶׁיֵּצֵאת לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּזְכְּרֵי לְהוֹלִיד בְּנִים זְכָרִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, כִּי מַעֲלַת הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, אֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

תִּרְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת שֶׁל חֶלֶב, וּשְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל לְאִשָּׁה בְּשָׂמִים, וְלִכֵּן תִּבְקְשִׁי אֵז מַה שְּׁאֵת צְרִיכָה, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּלַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תִצָּא, ח' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב

מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְךָ בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז, וּבְכַפְרֵט שְׂאֵתָה זֹכָה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחֻת־הַר"ן, סִימָן לַד): אָמוּנָה גִימְטְרִיָּה בְּנִי"ם; וְלִכֵּן אֵל תִּדְאָג, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לְךָ בְּנִים

אֲשֶׁר לַה תְּלוּ — לַה תְּלוּ בְּנַחֵל עַה

זְכָרִים, וּבְפָרְט בְּזָכוֹת שְׂאֵמָה מִפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין עָרֶךְ
אֵלֶיהָ, כִּי כָל מִי שְׂמַחֲזִיר אֶת אַחֲרִים בְּתִשׁוּבָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מִשְׁפִּיעַ עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ח' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מִדְּבוּרֵי רַבְּנוּ ו"ל,
וּבְפָרְט מֵאֲמוּנָה, וְלַחֲזֹק אוֹתָם לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, שְׂאֵין עָרֶךְ
אֵלֶיהָ, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח, שְׂגַם אֵתָה יִצְאָתָ לְהַפִּיץ, אֲשֶׁרִיד וְאֲשֶׁרִי
חֻלְקָךְ, וְעוֹד יָבוֹא הַיּוֹם, שְׂנֹדַע מִי קָרֵב אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ח' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאֲמִין
בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבְּרֶךָ, אִם תִּהְיֶה חֻזַּק
בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ שְׂיִצְאָתָ לְהַפִּיץ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר

יותר חשוב כמו הפצה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תפיץ ותספסד פרכים "אשר בנחל", שילכו בעולם, פי כל מי שיענין במכתבים "אשר בנחל", מבטח לו שיחזור בתשובה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תלח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת, בזה העולם יש על כל אחד נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד.

בזה שאתה אומר ששומעים את הדרשה שבוע אחר שבוע, וזה לא עושה רשם וכו', מה לעשות? הבחירה היא גדולה, ולכן אשרי מי שיכול לעמד בבחירה, ולהחזיק מעמד ולא להתבלבל, ואז טוב לו כל הימים.

נא להגיד לבחורים, שאם יקראו אותם לדיון במשפט, שיהיו חזקים בעצמם, שהם לומדים ביבנאל, ופה הם גרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תלט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי שְׂמַח, שְׂאֵתָה מְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֲנִי מֵאֲמִין, שְׁסוּף כָּל סוּף נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכָּנוּ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת כָּלֵל גְּדוּל בְּחַיִּיד, לְמַעַן תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעַצְמוֹ, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדוּל הַהִשְׁגָּחָה עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט, הִיָּה רַק שְׂמַח, כִּי הִרְבֵּה פְּעֻמִּים אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה סוּף הָעוֹלָם, וְכָל הַצְּרוֹת בְּאוֹת אֱלֹהֵינוּ, וּלְבִסוּף מְכַל הַצְּרוֹת יוֹצְאוֹת רַק יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, לְכֵן אֲסוּר לְהַתְּבַלְּבֵל, אֵתָה תְּמַשִּׁיף לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֲנַחְנוּ, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, נִקִּים מִפְּעָלִים, שִׁיְהִיָּה לְכֻלָּם פְּרִנְסָה, וְאִף שֶׁזֶּה נִרְאָה כְּחֵלוֹם וְכוּ', וְהָרִי לְפָנַי עֶשֶׂר שָׁנִים הִיָּה חֵלוֹם שֶׁיִּגְוְרוּ כְּכֹר לְמַעֲלָה מִמָּאתִים וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ מִשְׁפָּחוֹת, הַיּוֹם בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ קַבּוּץ כָּל-כּוֹף גְּדוּל, וְלָכֵן גַּם זֶה יִקָּים.

אֵתָה רַק תַּתְּחַזֵּק, וְתִרְאָה אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תמ

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ח' אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים לְהַתְּחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז וְלַעֲשׂוֹת כָּל אֶחָד בְּדֵק הַבֵּית לְפָנַי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אוֹלֵי יֵשׁ דְּבָרִים שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן וְכוּ', אוֹלֵי נִדְרוֹ וְנִדְבוֹ וְלֹא שְׁלָמוֹ,

אֲשֶׁר זֶה עוֹן חָמוּר מְאֹד וְכוּ', אוֹלֵי בְּעִנְיָן חֲלוּל שֶׁזֶה בְּסִקְלָהּ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן וְכוּ', כִּי שְׁמַעְתִּי שֵׁישׁ שְׁמַקְדִּימִים לְהַתְּפַלֵּל קִבְּלַת שַׁבָּת, כְּדֵי שִׁיּוּכְלוּ לְאָכַל מִקֶּדֶם... וְאִינֶם תּוֹפְסִים שִׁיּוּצָא מִזֶּה קִלְקוּל גְּדוֹל בְּחֲלוּל שַׁבָּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמָה גַם אֵלּוּ שְׁמַקְדִּימִים יִצְיָאת הַשַּׁבָּת, בְּשִׁבְלִיל עוֹד חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת, כְּדָאֵי לְהַפְּשֵׁל בְּאַסּוּר סִקְלָהּ הַחָמוּר?! וְעַל זֶה אָנוּ אוֹמְרִים בְּוִדּוּי הַגְּדוֹל: "אֲשֶׁר הַתְּרַתְּ אֶסְרִיתִי, וְאֲשֶׁר אֶסְרַתְּ הַתְּרִיתִי", הֵינּוּ מִקְדִּימִים אֶת הַשַּׁבָּת בְּעָרֵב שַׁבָּת לְפָנֵי הַזְּמַן, שֶׁזֶה מָה שֶׁהַתִּיר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַדִּין הוּא לֹא שַׁבָּת, וְאוֹסְרִים עַל עֲצָמָם שִׁיְהִיָּה כְּבָר שַׁבָּת, וְלִהְפֹךְ מִקְדִּימִים יִצְיָאת הַשַּׁבָּת לְפָנֵי הַזְּמַן, שֶׁזֶה מָה שְׁאַסֵּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא עַדִּין שַׁבָּת, וּמְקַלֵּים שְׁכָבָר לֹא שַׁבָּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל דְּבָרִים כְּאֵלּוּ, כִּי לֹא כְּדָאֵי לְשַׁחֵק עִם הַשַּׁבָּת, שֶׁהוּא בְּסִקְלָהּ, לֹא נוֹרָא אִם יַחֲכוּ עוֹד חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת לִיצִיאַת הַשַּׁבָּת.

זְכוּרוּ הַיֵּטִב, אֲשֶׁר הַשָּׁנָה עֲבָרָה שָׁנָה קָשָׁה מְאֹד לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל, שְׁאֲנָשִׁים צְעִירִים נִפְטְרוּ בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, וּבְמִיתוֹת אַכְזָרִיּוֹת וְכוּ', דְּבָרִים מְזוּעָזְעִים, וּמְלַבֵּד הַפְּגוּעִים וְהַחֲטִיפּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ בַּחֲדָשׁ אֱלוּל עֲלִינוּ לְפִשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשֵׂינוּ, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עֲלִינוּ וְעַל בְּנֵי בֵיתֵנוּ, וּכְדָאֵי שְׁפָל אֶחָד יָקוּם קֶדֶם אוֹר הַיּוֹם לֹמַר סְלִיחוֹת, וַיְכִיֵּן אֶת עֲצָמוֹ הַיֵּטִב לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְקוּם לְסְלִיחוֹת, שְׁיַעֲשֶׂה מִנְּיָן אֲפֵלוּ בְּאֲמֻצָּע הַיּוֹם לֹמַר סְלִיחוֹת, כְּמוֹכָא בְּאַחְרוֹנִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בָּאוּ וְנַעֲקֹר מֵאַתָּנוּ אֶת הַגְּזַעְנוֹת הָאֲרוּרָה, אֶת הַשְּׁנֵאוֹת חֲנָם, אֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּכַמָּה עִירוֹת יֵשׁ תַּלְמוּדֵי תוֹרָה, שֶׁלֹּא מְרֻשִׁים לְהַכְנִיס יְלָדִים מֵעֲדוֹת הַמְזֻרְחָ, שְׁמוֹ שְׁמִים עַל זֹאת, זֶה עוֹן בַּל יִכְפֹּר, וְלֹא בַחֲנָם שְׁאַחַר-כֵּף סוֹבְלִים מָה שְׁסוֹבְלִים, וְלִכֵּן בָּאוּ וְנִרְאָה שְׁאֲצִלְנוּ לֹא תִהְיֶה גְזַעְנוֹת הָאֲרוּרָה, רַק שְׁנַתְּאֲחָד יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּבְפִרְט עֲכָשׁוּ קֶדֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עֲלִינוּ לְהַשְׁלִים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְשִׁמְרוּ מְאֹד מְעוֹן שְׁנֵאוֹת חֲנָם, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת לֵב:): תַּנְיָא, רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר, בְּעוֹן שְׁנֵאוֹת חֲנָם מְרִיבָה רַבָּה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, וְאַשְׁתּוֹ מִפְּלַת

נַפְלִים, וּבָנָיו וּבְנוֹתָיו שֶׁל אָדָם מֵתִים כְּשֶׁהֵן קֶטְנִים, וְאָמְרוּ (יֹמָא ט):
מִקְדָּשׁ שְׁנִי, שֶׁהָיוּ עוֹסְקִין בְּתוֹרָה וּבִמְצוּוֹת וּבְגִמְלוֹת חֲסָדִים, מִפְּנֵי
מַה חָרַב? מִפְּנֵי שֶׁהִיָּתָה בּוֹ שְׁנֵאת חָנָם. לְלַמְדָּךְ שֶׁשְּׁקוּלָה שְׁנֵאת חָנָם
כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת: עֲבוּדָה זָרָה, גְלוּי עֲרִיוֹת, וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְכֵן
אָמְרוּ (מִדְרָשׁ אַגְדָּה): גְּדוּל עֲנֻשָׁה שֶׁל שְׁנֵאת חָנָם, שֶׁהַחֲרִיבָה יְרוּשָׁלַיִם
וּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ, וּסְמוּךְ לְדָבָר (אִיכָה א, א): "אִיכָה יְשֻׁבָה בְּיַד הָעִיר",
רֵאשֵׁי תְבוֹת: אִי־בָה', וְיָדוּעַ, שְׁבַעַת חֲרַבְן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, הַשְּׁתוּלָל
הַסְּמִ"ךְ־מ"ם מְאֹד לְחֻחַר בֵּין גְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שֶׁיִּחַרֵב הַבַּיִת,
וְגַם הַיּוֹם אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁהַסְּמִ"ךְ־מ"ם הוּא אֲשֶׁר עוֹבֵד שְׁעוֹת
נוֹסְפוֹת, שֶׁהִיָּיָה רַק פְּרוּדִים בֵּין גְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָל כַּח הַטְּמֵאָה
שֶׁלֹּו זֶה "הַפְּרָד וּמְשָׁל", וּמוּבָא בְּזֵהָר (רַעֲיָא מֵהִמְנָא, כִּי תִצָּא רַפּ:):
פְּקוּדָא דָּא לְהַלְקוֹת לְרָשָׁע דָּאִיְהוּ סַמְאָל דְּעַתִּיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמַחָאָה לִיָּה חֲמֻשִׁין מְחָאן בְּגִין דְּעַבֵּד גְּרַמְיָה אֱלוֹהֵי יִתִּי יַחְוֵדָא
דְּמִיִּחְדָן בִּיָּה יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹמָא בְּכ"ה כ"ה אַתָּוָן וְיִמְחִי בְּהוֹן לְמָאן
דְּשׁוּי גְרַמְיָה אֱלוֹהֵי וְלָאו אִיְהוּ אֱלָא עַבֵּד מְטַנְפָּר וְכוּ', עֵינִ שָׁם. נִמְצָא,
שְׁעַל־יָדֵי שְׁאוּמְרִים בְּכָל יוֹם "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ־הָ אֱלֹקֵינוּ הַיְיָ־הָ"
אַחַד", "בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד", שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם חֲמֻשִׁים
אוֹתוֹת, בְּזֵה מְכַנְיַעִים אוֹתוֹ, כִּי קְרִיאַת שְׁמַע זֶה אֲמוּנָה, וּכְשֶׁבֵר
יִשְׂרָאֵל חֲזַק בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה מִתְבַטֵּל הַסְּמִ"ךְ־מ"ם
לְגַמְרִי, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרַךְ, וְתַעֲשׂוּ כָּל
מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, שֶׁהָיוּ הַדְּבוּרִים בִּיגִינוּ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי
לָנוּ אֵין בְּזֵה הָעוֹלָם מִי שֶׁיַּעֲזוֹר לָנוּ רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעַצְמוֹ,
וְרַק אֵלָיו אֲנַחְנוּ פּוֹנִים וּמִתְפַּלְּלִים, וּמִבְּקָשִׁים וּמִתְחַנְּנִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שְׁמַיִם עָלַי.

עַכְשָׁו שֶׁסִּדְרָתִי מִשְׁרָד מִיְחַד עֲבוּר הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ, וְהַפֵּל עוֹבֵר
כְּכּוֹר רַשְׁמִי, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁקּוֹנָה עָלֶיהָ אוּ מְנַדֵּב נִדְּבָה לְבֵית־הַפְּנֹסֶת,
אוּ שֶׁיֵּשׁ לוֹ קֶפֶה לְצַדְקָה, שֶׁיִּמְסֹר אֶת זֶה אֶף וְרַק לְהַמְשִׁיר, וּיִקְבֵּל
קְבֵלָה מְסֻדְרָת, וְאֵנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְיָרִים, שֶׁתִּרְאוּ
לְעֹזֵר לְקַהֲלָתְנוּ לְהִתְפַּתַּח, כִּי אִם הָרָשָׁעִים הָאֲרוּרִים חוֹשְׁבִים שֶׁיּוֹכְלוּ

לְשִׁבְרֵי אֹתָנוּ, יֵשׁ לָהֶם טְעוֹת חֲמוּרָה, כִּי אֲנַחְנוּ בּוֹטְחִים רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יִשְׁמַר אֹתָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לַה תְּמַא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְתֵּי-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ט' אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַשְּׂמוֹת לְהַזְכִּיר לְתַפְלָה, וּבּוֹדֵאֵי בְּעֵת רְצוֹן, אֲזַכִּירֶם כָּלֶם בְּתַפְלָה.

אֶת הַרְשִׁימָה עִם הַד' סִפְרִים שֶׁהַזְכַּרְתָּ, יֵשׁ לִי אֶת כָּלֶם, וְאֵתָה לֹא צָרִיךְ לְקַנּוֹת לִי אֶת זֶה, וְכֵן אֶת הַסֵּפֶר "שִׁיחַ יִצְחָק" לֹא צָרִיכִים.

הַעֲקָר תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאֵל תִּטְעֶה אֶת עֲצָמְךָ כָּלֶל, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְפַל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַדְבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי אֵף פַּעַם לֹא יִפֹּל, כִּי אֵיפֹה שָׁרַק לֹא יִהְיֶה, תָּמִיד יִדְבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַה תִּמְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְתֵּי-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ט' אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַי הַטוֹב מִמְּךָ, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה תָּמִיד בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה

יָדִיד, וּבִפְרֵט שְׁזָכִיתָ לְצֵאת לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, תְּהִיָּה חֲזָק
בְּזֶה, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ, כִּי בְזָכוֹת זֶה, תִּמְיֵד יִהְיֶה לְךָ שְׂפַע, בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

גַּא וְנָא תִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אֶת הַהִשְׁגָּחָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
זֶה תִזְכֶּה עַל-יְדֵי שְׁתַּדְבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת הַבּוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַה תִּמְג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר, אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שְׁאַדָּם מִתְחַזֵּק
בְּאַמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל רַגַע וְדָקָה וּשְׁנִיָּה שֶׁהוּא רַק
חוֹשֵׁב מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה, וּמְכַל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן,
כְּשֶׁאַדָּם זוֹכֵה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ — זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְאֵין
עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה. וְלָכֵן תְּהִיָּה חֲזָק בְּתַפְלָה, וּתְדַבֵּר הַרְבֵּה
אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וְאַפְלוּ שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵהַ
שְׁעוֹבֵר, אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵאַתָּה
אֶת כָּל הַדִּינִים, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ, שֶׁיֵּצֵאתָ
לְהַפְצֵה מְרֻכָּזִת, וּבְזָכוֹת זֶה תִזְכֶּה לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מֵהַשְּׂמִים,

ומבטח לכל אדם שמפיץ את אור רבנו ו"ל, שתהיה לו פרנסה בשפע, ותמיד יהיה לו כסף בכיס.

הרגל את עצמך ללמד הרבה פרקים משניות בסדרן, כדי שתסיים פעם אחר פעם ששה סדרי משנה, וזה ישמר אותך מפל רע, ולא תפחד משום בריה שבעולם, משנ"ה אותיות נשמ"ה, ומי שלומד הרבה משניות, מופך את הנשמה שלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תמד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, ט' אלול ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביותר שאת וביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ותדעי, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא בכל מקום, וברגע שתחדירי בעצמך שאין בלעדיו יתברך כלל, אז לא תרגישי ריקנות, אלא תמיד תרגישי מלאה, ולא תצטרכי טובות מאף אחד וכו', ומכל שכן שלא תצטרכי תשומת-לב, כי מי שאין לו אמונה, הוא צריך תמיד שהזולת יחזק אותו וידבר אליו, וישים לב אליו וכו', וכו', אבל מי שמדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, לא צריך את אף אחד, רק את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ולכן תתחזקי באמונה, ותדברי עם כל החברות שלך רק דבורי אמונה, ועל-ידי-זה לא יחסר לך שום דבר.

ראי להתחזק ביותר שאת וביתר עז, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכי לעבר את ההריון בקלות, ושלא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תמה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר כי תצא, ט' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו ואיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה הולך להפיץ, ואתה עוסק בעסק הקדוש של הפצה, בזכות זה הקדוש־ברוך־הוא ישמר אותך ואת הילדים שלך ואת אשתך מכל רע, ויהיה לך רק טוב בחייהך, כי אין עוד דבר יותר חשוב אצלו יתברך, כמו זכוי הרבים, פי (יומא פז): כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו; ולכן תמשיך בעבודה הקדושה של הפצה, ותשרת ותשמש את רבנו ו"ל, ובזכות זה תמיד יהיה לך טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תמו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר כי תצא, ט' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער, את גדל השמחה שיש לי, שאתה מתמיד בשאלות ותשובות "אשר בנחל", כי כל מי שיתמיד בספר זה, מבטח לו שאף פעם לא יפל, כי הספר הזה לא יתן לך לפל, כי כל המכתבים נכתבו בישועת השם, ובמסירות נפש גדולה, ויש בכל המכתבים האלו להחיות כל השבורים והרצוצים, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומעין בהם בפשיטות ובתמימות, ובעין אמת, ובנדאי יש שם דברים יפים מאד.

מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁיִצְאָתָ לְהַפִּיץ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתַּמִּיד תַּעֲסֵק בְּהַפְצָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׁיִישׁ לִי,
שְׁיִצְאָתֶם לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּזָכוֹת זֶה,
שְׁיִהְיֶה לָכֶם תַּמִּיד פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְלֹא
יִהְיֶה לָכֶם שׁוּם מְחוּשִׁים, כִּי זְכוּת הַרְבִּים תִּגַּן עֲלֵיכֶם תַּמִּיד.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָכֶם טוֹב
בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י' אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְגַם כַּמָּה פְּעָמִים אֶת הַהוֹדְעוֹת
שֶׁהִשְׁאֲרָתֶם לִי, אֲבָל לֹא הֵייתִי בְּחֻדְרִי, שְׁאוּכַל לַעֲנוֹת לָכֶם.

אוֹדוֹת הַבַּת שְׁלָכֶם וְכוּ', רְאוּ לְהַצְמִיד לָהּ קָמִיעַ, וְגַם אִם אֶפְשָׁר
לְהַדְלִיק גַּר שֶׁל שְׁמֹן זֵית אֶצֶל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, וּלְהַגִּיד שְׁבַע
פְּעָמִים, אֲלַקָּא דְמֵאִיר עֲנָנוּ וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן לְכַבּוֹת אֶת הַנֵּר, וְעַם

הַשָּׁמַן לְמַרְחַ קָצַת אֶת הָרֹאשׁ שֶׁל בְּתָכֶם, וְכֵן שָׁתֵּאמֶר בְּכָל יוֹם אֶת
מִזְמוֹר כ"ט בְּתֵהֱלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף, וְאִין לָכֶם מֵה לְפַחַד.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וּמִי יוֹדֵעַ מֵה נִגְזָר וְכוּ', וְעַל-יָדֵי תַפְלָה וּבִקְשָׁה יְכוּלִים
לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַגְּזֵרוֹת הַרְעוּת, הַעֲקָר רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל
מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיף לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וּבִזְכוּת זֶה יִמְשִׁיף עָלֶיךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֹסֵד גָּדוֹל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַמַּט.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תָבוֹא לְאוּמָן, י' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תַּחֲזֹר עַל הַסֵּפֶר "פְּעֻלַת הַצְּדִיק" בְּמָה וּכְמָה פְּעָמִים, וְאִזּוּ בְּכָל
פְּעַם תִּרְאֶה דְבָרִים חֲדָשִׁים.

רַבְּנוּ ז"ל, רָצָה לְגַלּוֹת אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִית, אִיךָ
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֹסֵד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבַר גָּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינּוּ נִעְשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת
הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיּוֹן, וְלָכֵן כָּל מֵה שֶׁקּוֹרָה עִם הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחָנִי, זֶה מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, עַד כְּדֵי כָּף, שֶׁהַצָּרֶף לְפָנָי
הַהִסְתַּלְקוֹת לְהַכְנִס בְּדִירָה שֶׁל אֶפִיקוֹרֶס וְכוּ', שֶׁשְׂמוֹ הָיָה בְּדִיוֹק
"נַחְמָן נַחְמָן", וּרַבְּנוּ ז"ל רָצָה לְהַדְגִישׁ תְּמִיד, ר' נַחְמָן נַחְמָן, שְׂזָה מְרַמֵּז
עָלָיו וְעַל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ, שֶׁמִּמֶּנּוּ לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ
אֶחָד רַק מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְלָכֵן זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד לְתַת שֵׁם לְבֵן "נַחְמָן

נתן, כי בפרוש שמעתי מהרב החסיד ר' לוי יצחק ו"ל, שאצל אנשי שלומנו הקפידו לא לתת על שם רבנו ו"ל בעצמו, כי כל אלו שהשם שלהם היה רק נחמן לא הצליחו וכו', כך אמר לי את זה בפרוש.

העקר אני מאד מבקש אותך, שתראה לעשות בקרת בכל פעם מה קורה במשרד, כי רק בשביל זה הקמתי משרד, שתהיה בקרת, ושלא יהיה יותר הפקר וכו', כי כל פרט ופרט מהמשרד צריך לעבור בקרת, לדעת איפה הפסך הולך?! ומה עושים עם הפסך?! וכך נצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תנ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבוא לאומן, י' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לחזק את עצמך ואת אשתך, ביתר שאת וביתר עז, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהרשע יתן גט לבתך, ותפטרו מהצרה הזו, צריכים רק סבלנות, והקדוש-ברוך-הוא ישקם אותה, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאתה יוצא להפצה מרפנות, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו.

אין אתה יכול לתאר ולשער מה זה לקרב יהודי להקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף זה מה שיעזר לנו בעולם הזה ובעולם הבא.

אֲשֶׁר לַה תְּנֵא — לַה תִּנְב בְּנַחֵל פִּז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּילֵל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּנֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

יֵשׁ לִי כָּל-כֹּף הַרְבֵּה צָעַר מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ, וּבִכְפָּרֵט בְּהַגְנָבָה
שְׁגָנְבוּ מִמְּךָ וְכוּ', אֲבָל מִי יוֹדֵעַ, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּקוּנֵי זֵהר,
תְּקוּנָה ו'): בֵּין דִּין לְדִין בֵּין דִּינֵי נִפְשׁוֹת לְדִינֵי מְמוֹנוֹת, דָּאִית מָאן
דְּפָרַע בְּמַמוֹנֵיהּ, וְאִית מָאן דְּפָרַע בְּנַפְשֵׁיהּ וְכוּ', עֵינ שָׁם. וּמִי יוֹדֵעַ
מָה נִגְזַר עָלַיךָ, וְכָךְ אַתָּה מִתְפַּטֵּר מֵהַצָּרוֹת שְׁלָךְ.

רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמְדָּה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁכַּר אוֹתְךָ,
וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּילֵל בְּעֵדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּנְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיְגִיֵּק וְחַפִּים ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁהִתְחַלַּתְךָ

להתמיד בלמוד התורה הקדושה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצליח
מאד מאד. והנה עכשו זה הזמן שלך, שאתה צריך לקחת את עצמך
בידיך, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז תצליח דרכך תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך,
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבוא לאומן, י' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם
לא יוכל לשבר אותך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו,
בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה
מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וככל שאדם מחדיר בעצמו
אמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה נצול מכל הצרות, פי (משלי
כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", ועל-ידי אמונה זוכים להרבה
ברכות, זכר וגם זכר מה שעבר עליך מאז שהתחנת, והנה
הקדוש-ברוך-הוא עזר לך בנסים נגלים מאד, ולכן "זכרו
נפלאותיו", תמיד תזכר את הנפלאות של הקדוש-ברוך-הוא, וגם
הנה יש לך פרנסה.

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים למסר את זה ליעדך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך,
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵה תַנַּד .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י"א אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּאִתִּי לְכַרֵּךְ אֶתְכֶם בְּכִרְפַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבֵּית, עַל הַלְדָּת

הַבַּת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם שְׂאֲתֶם רוּצִים, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד, כִּי הַשֵּׁם הוּא אַחַר
אֲשֶׁה חוֹלְנִית וְכוּ', וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר בְּדַבָּרִים כְּאֵלוּ, וְלִכְן
תַּתְּנוּ שֵׁם אַחַר וְלֹא הַשֵּׁם הַזֶּה.

נָא וְנָא רְאוּ לַהֲיוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה, וְאִזּוּ לֹא יִחַסֵּר לְכֶם שׁוֹם
דָּבָר, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט.

תְּנוּ שְׂבַח וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם
שְׂעֵשֶׂה עִמָּכֶם וְיַעֲשֵׂה עִמָּכֶם, וְאִזּוּ תִרְאוּ תְּמִיד גְּסִים נְגָלִים, כִּי עַל-יְדֵי
שְׂמִשְׁבָּחִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים עַל עֲצָמוֹ
עוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'),
שְׂעַל-יְדֵי תוֹדָה וְהוֹדָאָה זוֹכִים לְשַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרַפַּת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְכַבֵּית...

לֵה תַנָּה .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י"א אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

האִשָּׁה צְרִיכָה לְלַכֵּת לְגוֹר אֵיפֹה שֶׁבְּעֵלָה רוּצָה, וְלִכְּנֹן לֹא פְדָאִי לָכֶם לְרִיב, אֲלֹא לְבוֹא לְיַדֵּי הַסִּפְמָה, וּבִפְרָט שֶׁהַבַּעַל מְסַפֵּים שְׁתֵּהִי כַּמָּה יָמִים אֲצֵל הַהוֹרִים, וְלִכְּנֹן לָמָּה צְרִיכִים לְרִיב? ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִינְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְרִיב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, לֹא לְפַחַד מְשׁוּם דְּבָר וְלֹא לְרִיב, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן, י"א אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֵךְ, וְגַם אֶת כָּל הַהוֹדָעוֹת שֶׁהִשְׁאַרְתָּ לִּי, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְהַתְקַשֵּׁר אֵלַי לְכָל הַפְּחוֹת עֶשֶׂר פְּעָמִים בְּיוֹם? ! אֲנִי לֹא נִמְצָא בְּחֶדֶר שְׁלִי, וְלִכְּנֹן אֲנִי לֹא יְכוּל לְקַבֵּל הוֹדָעוֹת, כִּי אֲנִי מְאֹד עֲסוּק בְּעֵתִים הֵלֵלוּ.

רְאֵי לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְכָל הַבְּעִיּוֹת שְׁלֹךְ בְּאוֹת לָךְ מִמֶּה שְׂאֵת מְמַרְמֶרֶת וְעֲצוּבָה וְכוּ', הֲרֵי הִבְטַחְתִּי לָךְ, שְׁיִהְיֶה לָךְ בֵּן זָכָר צָדִיק גְּדוֹל מְאֹד, וְלָמָּה לָךְ לְדַאֵג? ! תִּרְאֵי לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׂמְחִי אֶת כָּל גּוֹשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרָט אֶת בְּעֲלֵךְ, וְאִז תִּרְאֵי שְׂפֵל הַבַּיִת שְׁלֹךְ, יִהְיֶה בַּיִת שֶׁל חֶסֶד וְשֶׁל צְדָקָה, בַּיִת מְלֵא טוֹב.

רַק תַּתְחַזְּקִי, וְתִרְאֵי שְׁיִהְיֶה שְׂמִיחָה אֲצֵלְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא לאומן, י"א אלול ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי האמונה זה היסוד, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): "על-ידי אמונה הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על כל עוונותיך", ולכן תראי להיות חזקה באמונה, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך הרבה על שמחה, כי אם את תהיי תמיד שמחה ועליזה, אז הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתפנסי להריון, ותולידי בן זכר צדיק וקדוש, עקר התקון שלך זה רק שמחה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אומרים, שכל הרפואות של האדם זה רק שמחה, ולכן ראי להיות בשמחה עצומה, ולמה לך לדאג בכל פעם דאגות של הבל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיה לך רק טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא לאומן, י"א אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וגדל שמחתי לשמע הטוב מכם, אין לתאר ואין לשער כלל, כי באמת אתם חקוקים בלבי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיהיה לכם רק טוב בחייכם, העקר

תראו להיות שמחים ועליזים על נעם חלקכם ועל אשר בנחל שם גורלכם, ותמיד תתפללו להקדוש-ברוך-הוא על שלום הילדים, ותרוו רב נחת דקדשה.

ועל כלם — תתפללו עלי, שאזכה כבר להפטר מכל הצרות.

גא ונא ראו להיות בשמחה, ואז טוב לכם כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה תנט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא לאומן, י"א אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד אני מצטער, שאתם רבים ביניכם כמו חתול ועכבר וכו' יום אחר יום, ואני לא יודע למה אתם צריכים להגיע למריכות?! וזה מביא לכם עניות, וזה מביא לכם את כל הצרות בבית, ואם היה ביניכם שלום תמיד, היה לכם רק טוב בחיים. ולכן תקחו את עצמכם בידיכם, ותפסיקו לריב אחד עם השני, ואז הברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם, שתשמחו ביחד, ותשתדלו בכל מיני אפנים שבעולם להשלים ביניכם, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה תס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא, י"א אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבַּחֲוֵרִים הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי יִשְׂרָאֵל "בֵּית מְנַחֵם", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: יְנִיקוּתָא פְּלִילָא דְדוֹרְדָא, עֵקֶר יִפֵּי הַפֶּרֶח כְּשֶׁהוּא עֹדִין צָעִיר. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הָעֲבוֹדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְפוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה לַעֲת וְזִקְנוּתוֹ. כְּשֶׂאֵדָם צָעִיר, כָּל הָעוֹלָם לִפְנֵינוּ; מֵצַד אֶחָד — יֵשׁ לוֹ יֵצֵר טוֹב, שְׂרוּצָה מְאֹד מְאֹד לְהַתְעַלּוֹת בַּתּוֹרָה וּבִירְאֵת שָׁמַיִם, וְלִזְכּוֹת לְהַגִּיעַ לְכָל הַמַּדְרָגוֹת שֶׁבָּעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף נִשְׁמָה הִיא חֶלֶק אֱלוֹק מִמֶּעַל, וְהִיא תָמִיד נִמְשָׁכֶת אַחֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאַחֵר הַתּוֹרָה. הַתּוֹרָה הִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִכֵּן הַנִּשְׁמָה תָמִיד נִמְשָׁכֶת אַחֲרָיו יִתְבַּרְךָ, וּבִפְרָט כְּשֶׁשׁוֹמְעִים סְפוּרִים מִצְדִּיקִים, מְחַכְמִים, מְגֹדוּלֵי תּוֹרָה, הַלֵּב מֵתְלַהֵב מְאֹד מְאֹד, וְגַם-כֵּן מִשְׁתוֹקֵקִים לְהִיוֹת כְּמוֹתֶם, כִּי הַלֵּב בּוֹעֵר מְאֹד תָּמִיד אַחֲרָיו יִתְבַּרְךָ וְאַחֵר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. אֲבָל זֶה לַעֲמַת זֶה יֵשׁ הַיֵּצֵר הָרָע, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ך-מ"ם, שֶׁהוּא מְקַרֵּר אֶת הָאָדָם: "מֵה לֶךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה, מֵה לֶךְ לְרוּץ אַחֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִנֵּה תִרְאֶה עוֹלָם וּמְלוֹאוֹ, תִּעֲנוּגוֹת לָרֵב" וְכו' וְכו'. וְלִכֵּן הַגִּיל מִבְּר־מִצְוָה עַד הַחֲתָנָה, זֶה הַגִּיל הַכִּי קָשָׁה לָרֵב וְהַכִּי יָפָה. הַכִּי קָשָׁה — כִּי אֵין יְכוּלִים לְסַגֵּר אֶת הָעֵינַיִם, רוֹאִים כָּל מִינֵי לְכַלּוֹף וְזִהְמָה, אֲזִי כְּתוּב בְּטוֹר (אֶרְח־חַיִּים, סִימָן א'): הָעֵינַיִם רוֹאוֹת וְהַלֵּב חוֹמֵד וְכָלִי הַמַּעֲשֵׂה גּוֹמְרִים; וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים ('): אֵין יֵצֵר הָרָע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמָה שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת. הָעֵינַיִם צְרִיף לְשִׁמְרָן, וְלִכֵּן מֵאַחֵר שֶׁהֵן תָּמִיד מְסַתְּפָלוֹת בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים, מִמִּילָא לְבוֹ מִתְקַרֵּר וְעַד שְׁנוּפֵל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלִכֵּן הַגִּיל הַזֶּה מְסַכֵּן מְאֹד. הַגִּיל הַזֶּה מְאֹד קָשָׁה,

יִשְׁנֵם חֲבָרִים רְעִים, שְׂאוּמְרִים לוֹ: "מַה לָּךְ לְשֹׁכֵת וּלְלָמֹד, מַה יִּהְיֶה לָּךְ מִזֶּה?!" לָךְ לְהִסְתַּוֵּב בַּחוּץ וְכוּ', הָאֲזִנִּים שׁוֹמְעוֹת. וְהִנֵּה בָּא הַיֵּצֵר טוֹב וְאוֹמֵר: "אִם אַתָּה לֹא תִרְחַם עַל עֲצָמְךָ, אַף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ". אֲבָל הַיֵּצֵר הָרַע יוֹתֵר חָזָק, כִּי הוּא כֹּבֵד יוֹתֵר מִבְּגַר מִהַיֵּצֵר טוֹב בְּשִׁלְש־עֶשְׂרֵה שָׁנָה. הַיֵּצֵר טוֹב בָּא וְאוֹמֵר: אִם אַתָּה תִּרְגֵּל עֲצָמְךָ לְלָמֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, תִּזְכֶּה לְחֹזֶר הַרְבֵּה מְשֻׁנִּיּוֹת, הַעֲקֹר תִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּלָמוּד עִיּוֹן בַּתּוֹרָה, תִּרְגִּישׁ כָּל מִיּוֹנֵי נַעַם וְעִרְבוֹת וְזִיו. גְּדוּלֵי עוֹלָם גַּם עָלֵיהֶם עָבְרוּ נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים אֱלוֹ, גַּם הֵם הָיוּ בְּגִיל זֶה — מְגִיל בַּר מַצּוּהָ עַד הַחֲתָנָה, עָבְרוּ עָלֵיהֶם הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים, אֲבָל הֵם בָּחֲרוּ בַּחַיִּים, הֵם שָׁמְעוּ לַיֵּצֵר הַטוֹב וְלֹא לַחֲבָרֵיהֶם הָרְעִים. לְכֻלָּם הָיוּ נְסִיּוֹנוֹת שֶׁל חֲבָרָה רָעָה, אֲבָל הֵם הִחְלִיטוּ: זֶהוּ זֶה, אָנוּ מְקַבְּלִים עַל עֲצָמֵנוּ עַל תּוֹרָה, וְכֵךְ גְּדָלוֹ גְּדוּלֵי עוֹלָם מִפְּרִסְמִים, שֶׁהָאִירוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בַּקְּדוּשָׁת וּבִטְהָרָתָם וּבְגִדְלוּתָם, וּשְׁמֵם נוֹתֵר לְכַבוֹד וְלִיקָר. וּמִכָּל שֶׁכֵּן שָׁזָכוּ גַם לְחֻדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה, עַד שֶׁהוֹצִיאוּ סֶפֶר, שְׁמֵם מְקַדָּשׁ עַד הַיּוֹם, וְלֹא רַק הֵם, אֲלָא הַעֲיָרָה הֵיכָן שָׁגְרוּ, נִתְקַדָּשׁ שָׁמָּה אֲצֵל כָּלל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. זֶה זָכָה מִי שֶׁהָיָה לוֹ שְׁכָל, וְהִחְלִיט מָה רְצוֹנוֹ בַּחַיִּים. נוֹסְעִים לְפוֹלִין, לְאוּקְרָאֵינָה, לְלִיטָא, תּוֹצִיאוּ אֶת הַמַּפָּה, וְתִתְבַּוְּנֵנוּ כַּמָּה אֲלֵפֵי עֵירוֹת קְטַנְטְנוֹת נִמְצָאוֹת עַל הַמַּפָּה, וְאֵף אַחַת אֵינָה מְפָרֵת, מִי יוֹדֵעַ שְׁקִימָת כּוֹז עֲיָרָה וְכוּ'. וְהִנֵּה בְּאִיזוֹ עֲיָרָה קְטַנָּה כְּכֹל שֶׁתְּהִיָּה, שָׁגַר שָׁם צְדִיק קְדוֹשׁ, גְּאוֹן וְלִמְדוֹן, עַד הַיּוֹם שָׁמָּה נִזְכָּר לְשֵׁם וְלִזְכוֹר, וְשֵׁם הַעֲיָרָה נִתְקַדָּשׁ, אֵף שֶׁהָיוּ בָּהּ גּוֹיִים מְזֻהָמִים וּמְלַכְלָכִים, אֲבָל הָיְתָה שֶׁהָיָה שָׁם צְדִיק שְׁקִימָת עֲצָמוֹ כֹּל-כֶּף, שְׁלֹא רַק שָׁמוּ נִתְקַדָּשׁ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, אֲלָא אֲפִלוּ שָׁמָּה שֶׁל הַעֲיָרָה נִתְפָּרַס מִגְּדָל קְדוּשָׁתָהּ. כְּגוֹן: רְאֵדִין, שֶׁהָיְתָה עֲיָרָה קְטַנָּה מְאֹד מְאֹד, וְהַתְּפָרְסָמָה כֹּל-כֶּף בְּזָכוּת הַ"חֲפִץ חַיִּים", בְּשַׁעַת שֶׁעֲיָרוֹת גְּדוּלוֹת שָׁגְרִים שָׁם מְלִיוֹנִים, אֵינָן מִפְּרִסְמוֹת, וְאֵין יוֹדְעִים מֵהֵן. הָרִי לָכֵם, לְמָה אָדָם יָכוֹל לְזָכוֹת אִם רַק רוּצָה, בְּכָל יוֹם הַתְּבוֹדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשָׁמְעוּ אוֹתוֹ בְּכִכְיָתוֹ, שְׂאֵמֵר לְעֲצָמוֹ מוֹסֵר: יִשְׂרָאֵל מְאִיר, יִשְׂרָאֵל מְאִיר, הֵיכָן אֲבָדָה שַׁעַת זוֹ, מַה עֲשִׂיתָ בְּזָמַן זֶה? ! וְחַי תָּמִיד עִם הַשְּׁעוֹן, וְזָכָה לְחַבֵּר סְפָרִים,

וְזָכָה שְׁשֵׁמוֹ נִשְׁאָר מִקִּדְשׁ בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל. בְּרִיסקָה, עֵינֶיהָ קִטְנָה, עַד הַיּוֹם שׁוֹלְשִׁילְתָּא שֶׁל גְּאוּנִים, מִיר — עֵינֶיהָ קִטְנָה. לְמַדּוֹ בָּהֶן בַּחוּרִים שֶׁקִּבְּלוּ עַל עֲצָמָם עַל תּוֹרָה וְנַעֲשׂוּ גְדוּלֵי עוֹלָם, עַד שֶׁשָּׁם הָעֵינֶיהָ נוֹתֵר מִקִּדְשׁ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וּמִכָּל שֶׁפֶן עֵירוֹת שֶׁהָיוּ שָׁם צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, תְּלַמִּידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: אֲנִיפּוּלִי, כֶּפֶר גְּדוֹל, שֶׁמִּפְרָסֵם לְכָל, וְכָל אֶחָד יוֹדֵעַ מְקוֹמוֹ. לְעַמַּת זֹאת יִשְׁנֶן בְּאוֹקְרָאִינָה עֵירוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, וְאִישׁ אֵינּוּ יוֹדֵעַ מֵהֵן. בְּאֲנִיפּוּלֵי הֵיחָה הַצְּדִיק ר' זושא, וְכֵן לִיזְעֵנְסֵק — עֵינֶיהָ קִטְנָה בְּפוֹלִין, מִפְּרָסְמַת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. מְעוֹרִיטְשׁ, מְעוֹזְבוֹ, מִפְּרָסְמִים לְכָלֵם בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ שָׁם, הַמַּגִּיד מְמַעֲזִרִיטְשׁ, וְהַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ. וְכֵן לְכוּ וּתְטִילוּ מִכֶּפֶר לְכֶפֶר, וְתַתְּבוֹנְנוּ אִיךָ נִתְּפָרְסֵם הַמְּקוֹם בְּעוֹלָם, רַק מִפְּנֵי שֶׁיִּשְׁכּוּ שָׁם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם, שֶׁלְּמַדּוֹ תּוֹרָה לְשָׁמָּה, וּמְסָרוּ נַפְשָׁם בְּעַבְרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזָכוּ וְזָכוּ אֶת הַרְבִּים. זֶהוּ הַיֵּצֵר טוֹב, שֶׁמַּגְלֶה לָכֵם אֶת הָאֲמִת, אֲבָל הַיֵּצֵר הָרַע חֲזַק בְּהַרְבֵּה, וּמַעֲלִים וּמְסַתִּיר וְאוֹמֵר: מַה פְּתָאֵם, וְאֲשַׁרִּי מִי שֶׁאֵינּוּ שׁוֹמֵעַ לַיֵּצֵר הָרַע הַזֶּה, הַמְּבַטֵּל לְאָדָם אֶת זְמַנוֹ הַיֶּקֶר, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: הַבְּטִלָּה מְבִיאָה לִידֵי שַׁעֲמוּם וְלִידֵי זְמָה; יִשְׁנֵם בַּחוּרִים מְסֻכָּנִים מְסֻתּוֹכְבִּים מְשַׁעֲמָמִים, וְשׁוֹכְבִּים בַּמַּטָּה כֶּפֶגֶר מֵת, אֵינָם הוֹלְכִים לְתַפְלָה, בְּקִשֵׁי מְנִיחִים תְּפִלִּין, מְבָלִים בַּחוּצוֹת בְּבִטְלָה רַבָּה, וּמְסֻתְּפָכִים בְּשִׁטּוֹת, וְלֹא נוֹתֵר מֵהֶם לְבַסּוֹף מְאוּמָה: לֹא תּוֹרָה, לֹא חֲכָמָה, לֹא יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְאֶפְלוּ בְּגַשְׁמִיּוֹת אֵין לָהֶם כְּלוּם. זֶהוּ הַרִיב בֵּין הַיֵּצֵר טוֹב לַיֵּצֵר הָרַע; הַיֵּצֵר טוֹב מְשַׁפִּיעַ רַק לְטוֹבָה, מַה שֶּׁטוֹב לָךְ, וְהַיֵּצֵר הָרַע מְסִית אוֹתְךָ מַה שֶּׁטוֹב לּוֹ, כִּי רוּצָה לְהַפִּילְךָ בַּפַּח. וְכֵן מְצִינּוּ אֲצֵל צְדִיקִים רַבִּים, שֶׁהָיוּ בְּגִילְכֶם, וְהִיתָה לָהֶם הַבְּנָה קֶשֶׁה מְאֹד, שֶׁלֹּא הִבִּינוּ אֶת הַלְמוּד, אֲבָל לֹא עֲזָבוּ אֶת עֲצָמָם, וְחֲזְרוּ וְחֲזְרוּ עַל הַלְמוּד פְּעָמִים אֵין סֶפֶר, עַד שֶׁנִּפְתַּח מִחֶם וְדַעַתָּם, וּמַה גַּם שֶׁבִקְשׁוּ כָּל-כֹּף הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁפְּתַח לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַמַּח. מְסַפְּרִים עַל הַמַּהֲר"ם שֵׁיק, שֶׁהָיָה כֶּבֶן אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, וְהָיָה נִמְךָ קוּמָה, וְנִכְנַס לְלַמֵּד בִּישִׁיבָתוֹ שֶׁל הַחַת"ם-סוֹפֵר. הִיתָה לוֹ יִשִּׁיבָה שֶׁל אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחוּרִים, שֶׁהָיוּ כְּלָם מְפִלְגֵי תּוֹרָה, יִרְאֵי ה', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן כֶּשֶׁתְּבַחוּר

הַקָּטָן וְכִנּוּס בֵּינֵיהֶם, פָּרְצוּ כָּלֶם בְּצָחוּק, שֶׁקָּשָׁה לְהַבִּין דְּבַר זֶה, כִּי הָיָה כָּלֶם יֹרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְאִיךָ יִתְכַן שֶׁצָּחֲקוּ לְבַחֲרוֹר נְמוּךְ קוֹמָה? ! מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים לוֹ הֵינּוּ בְּמָקוֹם הַמְּהַר־ם שֵׁיךְ וְכוּ', בַּחֲזוֹר כִּבֵּן אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה מִסְתַּוֵּבֵב בֵּין בַּחֲזוֹרִים גְּדוּלִים הַיּוֹדְעִים לְלַמֵּד וְכוּ', אֲבָל עֵינָיו הִקְדוּשׁוֹת שֶׁל הַחַת"ם-סוֹפֵר זִי"ע רָאוּ שֶׁבַּחֲזוֹר זֶה שֶׁלְּפָנָיו הוּא רְצִינִי, וְנִפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה, אֲזַי קָבְלוּ, וְכֵן הָוּה, שֶׁהִתְיַגַּע מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁהִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, שֶׁהוּא מְגִדוּלֵי תַלְמִידֵי הַחַת"ם-סוֹפֵר, וְהוּא בְּעֶצְמוֹ הַקִּים אַחֲר־כֶּף יְשִׁיבָה גְּדוּלָה, שֶׁמֵּאוֹת בַּחֲזוֹרִים רָצוּ לְלַמֵּד בִּישִׁיבָתוֹ. וְדַבֵּר זֶה יְכוֹל לְהִיּוֹת גַּם אֲצֻלְכֶם, צְרִיכִים רַק רְצוֹן.

אָבִי, מוֹרֵי, זְכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה, מְגִיל קְטָנוֹת לְמַד בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה מְאֹד, כְּשֶׁהִגִּיעַ לְבַר-הַמְצָוָה שְׁלוֹ, הוּא בְּעֶצְמוֹ עָשָׂה דְרָשַׁת הַבַּר-מְצוּוֹה, פְּלִפּוּל עֶמֶק, עַד שֶׁסָּבּוּ, שֶׁהִיָּתָה לוֹ יְשִׁיבָה גְּדוּלָה, כֹּל-כֶּף נִתְפַּעַל מִיָּלֶד בְּגִיל שֶׁל־עֶשְׂרֵה, שֶׁיְכוֹל בְּעֶצְמוֹ לַעֲשׂוֹת פְּלִפּוּל, שֶׁהַדְּפִיסוֹ בַּתּוֹךְ סִפְרוֹ. וְכַמָּה פְּעָמִים שָׂאֵלְתִי אוֹתוֹ: אִיךָ זְכִיתָ לְזֶה? וְעָנָה: הִיָּה לִי רְצוֹן חָזָק לְלַמֵּד. אֲזַי הִתְנַאֵם הָיָה קָשִׁים בְּיוֹתֵר, הַבַּחֲזוֹרִים שֶׁכָּבוּ לִישֵׁן עַל הָאָרֶץ, וְהִתְכַּפְּסוּ בְּמַעֲוֵל עֲלִיוֹן, כִּי לֹא הָיָה שְׁמִיכוֹת, וְלֹא הָיָה אֲכָל, אֲזַי הִצְרַכְנוּ לִילֵךְ כָּל יוֹם לְאֹכַל אֲצֻל מִשְׁפָּחוֹת. תִּתְאַרְוּ לַעֲצַמְכֶם בַּחֲזוֹר צְעִיר שֶׁצָּרִיךְ לִילֵךְ לְמִשְׁפָּחָה זָרָה וְלֶאֱכֹל סְעוּדוֹתָיו, לְהִמָּתִין עַד שֶׁיָּבֹאוּ הַבַּעַל-בֵּית, וַיֵּשׁ לוֹ יְלָדִים, וְצָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵהֶם וְכוּ', תִּתְאַרְוּ לַעֲצַמְכֶם אִיזוֹ בּוֹשָׁה, וּמָה עוֹבֵר בְּמַחוֹ שֶׁל הַבַּחֲזוֹר וְכוּ', וְהָיָה כִּאֲלוֹ שֶׁסָּבְלוּ מִמֶּשׁ בְּזִיוּנוֹת וְעֲלִבוֹנוֹת, וְהַעֲדִיפוּ לַעֲתִים לְהִשָּׂאֵר רַעֲבִים, הַעֲקָר לֹא לְהִתְבַּזּוֹת אֲצֻל אִיזוֹ מִשְׁפָּחָה, וְכֶף לְמַדּוֹ תּוֹרָה בְּלִי תְנָאִים. וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁהָיָה בְּאִים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְאֹכַל, וְנִתְּנָה לוֹ מְרַק פּוֹלִים, הִלֵּךְ בְּיוֹם שְׁנֵי לְמִשְׁפָּחָה אַחֲרָת, וְחָשַׁב אוֹלֵי יְקַבֵּל מִשֶּׁהוּ אַחֲרֵי, וְקָבַל שׁוֹב מְרַק פּוֹלִים וְכוּ', וְכֶף יוֹם אַחֲרֵי יוֹם בְּקָשִׁי הַשְּׂבִיעִי עוֹשֶׂה הַרְעָבָה. וְעַם כָּל זֹאת עַל-יַדֵּי רְצוֹן חָזָק, הַתְּמִידוֹ בַּתּוֹרָה הִקְדוּשָׁה, וְנַעֲשׂוּ גְּדוּלֵי עוֹלָם.

אָבִיא, זְכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה, סִפְרוֹ לִי: כְּשֶׁהִיָּתִי בְּגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, אָנִי הִיָּתִי אַחֲרָת, לֹא רַק שֶׁחֲזַרְתִּי עַל הַלְמוּד שֶׁלְּמַדּוֹ, עַל הַעֲמוּד גְּמָרָא יוֹתֵר מִמָּאָה פְּעָמִים, אֲלֵא רְאִיתִי שֶׁלֹּא שִׁיךְ לְאֹכַל

יום ראשון פולים, יום שני פולים, יום שלישי פולים, ולשכב על הארץ וכו', אלא החילותי ללמד עם ארבעה בחורים שהיו כבני שבע-עשרה, והסברתי להם את השעור, והוריהם שלמו לי, ושכרתי מקום לשנה, וכבר לא הצרכתי לשכב על הארץ. למד עם בחור אחד שלא היה לאביו כסף, אף היה מוכר חמאה וכו', ולסוף השבוע נתן לאבא סיר חמאה וכו', ואבי הלך למכלת ומכר לו את החמאה, וקבל תמונתה כסף.

מה אנו למדים מכאן? רבנו ז"ל אמר לאחד: תלמד תורה, לא מבעי שהתורה תראה לך את הפנים שלה, שלא תרצה שום שחר אלא תרצה את התורה, אלא אפלו גשמיות יהיה לך בזכותה. וזה מה שנתקיים אצל האבא. פשהיה בגיל ארבע-עשרה, היתה לו חכמה של מבגור, חכמת החיים, כי התורה פוקחת את הראש, התורה מלמדת אותנו לא רק איך לעבוד את הקדוש-ברוך-הוא, איך להתעלות ביראת שמים, אלא התורה מעשרת ונותנת לנו תקנה.

ולכן הגיל שלכם הוא הגיל היפה ביותר מחד גיסא, אם תנצלו את זאת, ותקחו עצמכם בידכם, אל תסתפלו סביב, יהיו הרבה ליצנים שיאמרו לכם: מה לכם שם, יש ישיבה יותר טובה בבני-ברק, באשדוד בירושלים וכו' וכו', וכל אחד יאמר לכם — ולמה בכלל צריכים ישיבה, פי ליצר הרע יש את דרכיו איך למלא את הראש בהבלי הבלים, ואם לא יהיה לכם שכל, מספנים, תמשכו אחר ההבל, ותסתובבו על ההר, ותקטפו קוצים ודרדרים, ותדברו עם זה או עם זה, ומאומה לא יצא מפם, לא-כן היצר טוב אם רק תציתו אותו, ותקבלו על עצמכם: "פה אשב כי אויתיה", זהו זה! אנו הולכים לבנות את הישיבה, אם עירה קטנטנה פיבנאל, שאף אחד לא ידע שהיא נמצאת על המפה, כדגמת עוד ישובים שאין מפירים אותם כלל: אילנית, פגרת, מנחמיה, שאף אחד אינו יודע מהם כלל, ופתאם יבנאל כל העולם פלו שומע, פי פה הקמנו נקדה של יראת שמים, פה הקמנו פעוטון, גנים, תלמוד תורה, בית-ספר, ישיבה קטנה, ישיבה גדולה, כוללים, קהלה קדושה, אשר מדברים

בַּהּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהִנֵּה זַכָּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבִקְשֵׁי
 יֵשׁ עֲשָׂרָה יָמִים וּפְתַחְנוּ יְשִׁיבָת: "בֵּית מְנַחֵם", עַל שֵׁם הָאָבָא
 זְכוּק"ל. וְאֲנִי כָּבֵר שׁוֹמֵעַ, אֵיךְ הַבַּחֲוָרִים מִתְמַיִדִים בַּתּוֹרָה, וְרוֹצִים
 לְלַמֵּד. וְהַמְּגִיד שֶׁעוֹר אָמַר לִי, שֶׁהֵם מִמֶּשׁ יְהוֹמִים, שֶׁעוֹד לֹא רָאָה
 בַּחֲוָרִים כְּאֵלוֹ הַרוֹצִים לְלַמֵּד. וְכַמָּה הִחֲזִיחַ אוֹתִי בְּדַבּוּרִים אֵלֹה, אֵינִי
 צָרִיךְ לְסַפֵּר לָכֵם אֵילּוֹ גְּזוּזוֹת יֵשׁ עָלַי, אֵילּוֹ עֲלִילוֹת שָׂוֵא יֵשׁ עָלַי,
 מֵעוֹלָם לֹא נִגְעַתִּי בְּזָבוּב, וְלָמָּה כָּל זֶה? כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹאֶה שֶׁאֲנִי
 עוֹמֵד לוֹ בְּדַרְךָ, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁמִּפְּלִכֶם יֵצְאוּ תַלְמִידֵי חֻכְמִים, תַּלְמִידִים
 קְדוּשִׁים, שְׂיִהְיֶה לָכֵם חֻשֶׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְתִרְצוּ לְהִיּוֹת גְּדוּלֵי עוֹלָם,
 שֶׁתִּרְצוּ לְהַתְעַלּוֹת בִּירְאֵת שָׁמַיִם. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם,
 עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן שֶׁלָּכֶם, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁלֹּא יִהְיֶה קָל כָּל-כָּף, כִּי לֹא חֲסִרִים
 לִי צְנִינִים, שֶׁכֵּן הָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לִי צְנִינִים הַשּׁוֹחֲקִים מִכָּל דָּבָר
 שֶׁבִקְדָּשָׁה, בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִינוּ הָיוּ לִי צְנִינִים שֶׁדִּבְּרוּ רַע עַל אַבְרָהָם,
 וְכֵן עַל מֹשֶׁה רַבֵּנוֹ אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים () הָיוּ לִי צְנִינֵי הַדּוֹר
 אוֹמְרִים: וְכִי בֵּן עֶמְרָם יָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן?! וְאַצֵּל דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיוּ
 לִי צְנִינִים, כְּמוֹ שְׂאוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (): אֵינִן לָךְ דּוֹר שְׂאִין בּוֹ
 לִי צְנִינִים, וְאֵינִן לָךְ דּוֹר כְּדוֹרוֹ שֶׁל דָּוִד, שֶׁהָיוּ מְלֵאֵי לִי צְנִינִים. הֵאֵם
 אֶפְשָׁר לְתַאֵר דָּבָר זֶה?! אַבְרָהָם אָבִינוּ הָיָה הֵרֵא שׁוֹן שֶׁהִפִּיר אֶת
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעִמְדוֹ כִּנְגִדוֹ לִי צְנִינִים וְהַתְלוּצְצוֹ מִמֶּנּוּ, מֹשֶׁה רַבֵּנוֹ
 שֶׁעָלָה לְשָׁמַיִם וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהִרְאָה לָנוּ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים,
 עֲשׂוֹר מִכּוֹת, קָרִיעַת יַם סוּף, מִתֵּן תּוֹרָה, יְרִידַת הַמָּן, הַבָּאָר וְהַעֲנָנִים,
 וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הַתְלוּצְצוֹ מִמֶּנּוּ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁהִכְנִיעַ אֶת גְּלִית, וְהִצִּיל
 אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וְהַתְלוּצְצוֹ מִמֶּנּוּ. וְכֵן הָיָה אֶצְלָ כָּל הַצַּדִּיקִים
 וְהַחֻכְמִים שֶׁהַתְלוּצְצוֹ מֵהֶם. אֲבָל הֵם לֹא שָׁתוּ לָבֶם לָזֶה, וְרָצוּ לְלַמֵּד
 תּוֹרָה, רָצוּ לְהַתְעַלּוֹת וְלִהְיוֹת דְּבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזָכוּ לָמָּה
 שֶׁזָּכְרוּ.

לָכֵן אֶבְקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם, קַחוּ עִצְמְכֶם בְּיַדְכֶם, זֶה הַגִּיל שֶׁלָּכֶם,
 אִם לֹא תִטְעוּ אֶת עִצְמְכֶם, לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוּם דָּבָר, וְאַפְלוּ בַּגְּשְׁמִיּוֹת
 תִּזְכּוּ לְכָל טוֹב, וְאֲנִי מִבְטִיחַ לָכֶם, אִם תִּקְחוּ עִצְמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתַעֲשׂוּ
 דְּגָמָא חַיָּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתַהֲפֹכוּ לְגְדוּלֵי

עולם, וְכַל אֶחָד מֵכֶם יַחְבֵּר חֲדוּשִׁים בְּגִמְרָא, בְּהִלְכָה, וְכֵן תִּהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְעוֹד אַתֶּם תִּשְׁחַקוּ מֵאַחֲרֵים.

וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד, בְּמִקּוֹם לְקַנּוֹת דִּיסקִים שֶׁל זְמָרִים קָלִי דַעַת, שֶׁהֵם בְּלִי זָקֵן וּפְאוֹת, עִם בְּלוּרִית וְקוֹצִים, אוֹ שְׂאָר מִשְׁחָקִים שֶׁל מַחְשָׁב, תִּקְנּוּ לְעַצְמְכֶם תְּמוּנֹת שֶׁל גְּדוּלֵי עוֹלָם שֶׁהֵיוּם יִשְׁנֵם לְרַב, צַדִּיקִים קְדוּשִׁים שֶׁרַק לְהִסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם זֶה מְבִיא לִידֵי יִרְאַת שָׁמַיִם. לְמָה רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׁנֹאמַר אֶת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים? כִּי זֶה מְסַגֵּל לַעֲשׂוֹת פְּלָאוֹת, כִּי בְּשִׁמְזוּכִירִים אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק, אֲזִי הָאוֹר שֶׁל הַצַּדִּיק יוֹרֵד, כִּי אִם מְזוּכָרִים: רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, כְּכָר בְּתוֹךְ הַשֵּׁם כָּלוּל, שִׁישַׁב בְּמַעְרָה שֶׁל־שְׁעָרָה שְׁנָה, וְלָמַד תּוֹרָה עִם בְּנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר. כְּשִׁמְזוּכָרִים הָאָר"י ז"ל, כְּכָר בְּתוֹךְ הַשֵּׁם מִתְגַּלֶּה אוֹרוֹ שֶׁל הָאָר"י ז"ל, שֶׁלָּמַד עִם אֱלִיהוּ הַנְּבִיא, כְּשִׁמְזוּכָרִים אֶת הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, כְּכָר מִתְגַּלֶּה הָאוֹר הָאֱלֹקִי שֶׁגָּלָה לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, שְׁגִדַּע שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְכַרֵּךְ כָּלֵל, כְּשִׁמְזוּכָרִים אֶת הַשֵּׁם שֶׁל הַגְּאוֹן מוֹיִלְנָא, כְּכָר יוֹרֵדַת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, שְׁזָכָה לְלָמַד בְּכָל יוֹם פ"ד דְּפִים גְּמָרָא, וְזָכָה לְסַיֵּם אֶת הַש"ס כָּל חֹדֶשׁ, כְּשִׁמְזוּכָרִים אֶת שְׁמוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כְּכָר יוֹרֵד הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אִיךָ שִׁחֲזַק וְעוֹרֵד וְשִׁמַּח אֶת כָּל הַנְּשֻׁמוֹת, וְעַד הַיּוֹם אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת רַבְבוֹת נְשֻׁמוֹת קְדוּשׁוֹת חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה רַק בְּזִכּוֹת סְפָרַיו. וְהַכֵּל רַק בְּזִכּוֹת שֶׁמִּסְתַּכְּלִים עַל תְּמוּנֹת הַצַּדִּיקִים, אֲשֶׁר זֶה דְּכָר גְּדוֹל מְאֹד. וְכֵן בְּפִיִּת שֶׁתִּהְיֶינָה תְּלוּיוֹת תְּמוּנֹת שֶׁל צַדִּיקִים וְחֻכְמִים, וְנִתְּבוֹנֵן עֲלֵיהֶם וְנִרְאָה — צַדִּיק זֶה לָמַד הַרְבֵּה תּוֹרָה, צַדִּיק זֶה הִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה, צַדִּיק זֶה עָסַק בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים, צַדִּיק זֶה עָשָׂה הַרְבֵּה חֶסֶד, וְכֵן כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק וְנִקְדָּתוֹ הַמִּיחָדַת, שֶׁלָּמְדוֹ תּוֹרָה לְשִׁמְהָ.

וְלִכֵּן חֲדָלוּ לְכֶם מִחֻבְרִים רְעִים, אֲשֶׁר אֵין גְּרוּעַ יוֹתֵר מִזֶּה. מַהוּ הַמְּשֻׁגַּשׁ שֶׁל חֶבֶר טוֹב? אֵלָּא מִי שִׁירְצָה לְלָמַד אֶתְכֶם, מִי שִׁירְצָה לְחַזֵּר אֶתְכֶם אֶת הַגְּמָרָא — זֶה חֶבֶר טוֹב, אֲבָל מִי שִׁיפְתָּה אֶתְכֶם לְטִיֵּל בַּחוּץ וְכו' אוֹ לַעֲשׂוֹן, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ לְשׁוֹחַח עַל דָּא וְעַל הָא, זֶה הַשׁוֹנֵא הִכִּי גְדוֹל שְׁלָכְם, שְׁרוּצָה לְהִטְבִּיעַ אֶתְכֶם בְּיָם, וְלִכֵּן אִם תִּקְחוּ עַצְמְכֶם בְּיָדִים, תִּרְאוּ שְׁלֹא יֵאָרֵךְ זְמַן רַב, וְתִצְלִיחוּ כָּל־כָּף.

וּלְסִיּוּם — תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂפָדֵי לְהַצְלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מְלִיצָנִים. דְּוֹד הַמֶּלֶךְ פָּתַח אֶת סִפְרוֹ סֵפֶר הַתְּהִלִּים, שֶׁנִּתְקַדַּשׁ סֵפֶר זֶה אֲצֵל עִם יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכָּל הַסְּפָרִים: "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד, וּבְמוֹשֵׁב לִיְצִים לֹא יָשָׁב, כִּי אִם בְּתוֹרַת הַיְי"ה חִפְצוֹ, וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם וְלַיְלָה"; אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁלֹא הִסְתוּבֵב עִם לִיצָנִים, וַיָּשָׁב בְּפָנָיו וְלָמַד תּוֹרָה. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ רַבָּה, פָּרָשַׁת וַאֲרָא): אִם אָדָם יוֹשֵׁב בְּקֶרֶן זְוִית וְלוֹמֵד תּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ הוֹלֵךְ וּמְפָרְסֵם אוֹתוֹ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, הַתּוֹרָה מַכְרֶזֶת אוֹתוֹ לְפָנֵי כָּלֵם.

הַהֶכְרַח לִי לוֹמֵר לָכֶם, אֲנִי הֵייתִי יָלֵד שׁוֹבֵב גְּדוֹל מְאֹד, לֹא הָיָה גַּג מְשֻׁפָּע שְׁלֹא טִפְסֵתִי עָלָיו, לֹא הָיָה עֵץ מְסַכֵּן שְׁלֹא עָלִיתִי עָלָיו, אֲבָל בּוֹ בְּרָגַע שֶׁהַחֲלֹטֵתִי שָׁזְהוּ זֶה! אֲנִי מֵתְחִיל לְלַמֵּד, אָף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל הָיָה לְעַצֵּר אוֹתִי, וְאָף שֶׁנִּסּוּ בְּכָל מִינֵי דְרָכִים, הָיוּ לִי חֲבָרִים רַבִּים שֶׁרָצוּ לְהִדְבֵּק אֵלַי וְכוּ', וְלִהְיֵנִי מְרֻצוֹנֵי הָעוֹלָם, כְּשֶׁקִּבַּלְתִּי עַל עֲצָמֵי עוֹל תּוֹרָה, נִסּוּ כָּלֵם לְדַבֵּר עַל לְבִי: לָמָּה לָךְ לְלַמֵּד גְּמָרָא וְכוּ', אֲבָל סִתְמַתִּי אֶת אֲזוּנֵי, עֲצַמְתִּי עֵינַי, לֹא הָיָה לִי אַכְפֵּת מֵאָף אֶחָד, בְּחֻרְתִּי — זֶהוּ זֶה! אֵין לִי יוֹתֵר חֲבָרִים, אֵינִי צָרִיךְ אוֹתָם, הַחֲבָרִים הַטּוֹבִים בְּיוֹתֵר שְׁלִי הָיוּ הַתְּנָאִים וְהָאִמּוֹרָאִים שֶׁהִזְפִּירְתִּי שְׁמֵם בְּמִשְׁנֵיּוֹת וּבְגְמָרָא. וְלָכֵן אֲנִי מְבָרֵךְ גַּם אֶתְכֶם, שֶׁיִּהְיֶה לָכֶם רְצוֹן חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאִז תִּהְיוּ גְאוּנִים גְּדוֹלִים, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם!

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תסא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָה כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י"א אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו, אֵת גְּדוֹל הַגֵּס שֶׁעָשָׂה לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד תִּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁהַחַיִּיר לָךְ אֵת הַחַיִּים, כִּי אֵין זֶה נִס פְּשׁוּט, אֲלֵא נִס גְּדוֹל מְאֹד, וְרֵאוּי לָךְ תָּמִיד לְסַפֵּר אֵת הַגֵּס הַזֶּה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ תָּמִיד וְאֵת אֲשֶׁתְּךָ וְאֵת יְלָדֶיךָ, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִּתְחַדֵּיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֶצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּכְכֹל שֶׁתִּתְחַדֵּיר בְּעֶצְמְךָ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, אֲזַי כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ בְּצִוְיָהּ אַחֲרָת.

נָא וְנָא רְאֵה לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ וְהַלְכוֹת, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה, הַעֲקָר רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֵת אֲשֶׁתְּךָ וְאֵת יְלָדֶיךָ, וְטוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תַּסֵּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, י"א אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׂיחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתַּבְכֶּם, וְגְדֹל הַשְׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, אֵין לְתַאֲרָ וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתֶּם חִקּוּקִים בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וּבְזִכּוֹת הַחֶסֶד הַזֶּה, נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ אֵת הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, יִמַּח שְׁמֵם וְזַכָּרִים, רְשָׁעִים אַרְוָרִים, וּמִדּוֹר הַמִּבּוּל וְדוֹר הַהַפְּלָגָה וְדוֹר סְדוּם וְעַמּוּרָה, וְהֵם הַגְּלִגּוּלִים שְׁלָהֶם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכָּה לְהַכְנִיעַ אוֹתָם מֵהַשְׂמִיחָה מֵהַר, וּבְרַאשֵׁם הַסְמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁזֶה יַצוּר

כְּזֶה שְׁאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאֵיזֶה גֵּיהֲנוּם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹצִיא אוֹתוֹ, וְעוֹד לֹא נִבְרָא טֶמֶא מְטֶמֶא כְּזֶה, חוּטֵא וּמְחֻטֵּיא אֶת הָרַבִּים כְּזֶה.

תִּרְאוּ לְקַחַת אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַדְיְכֶם, וְתַתְּחִילוּ מִחֲדָשׁ לְגִלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל, וְתַפְּיְצוּ וְתַעֲשׂוּ חֶסֶד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִשְׂכַר זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שִׁיְהִיֶּה לָכֶם שִׁפְעַ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תסג.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תְּבוּא, י"ב אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לִבְקֹשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהַחֲזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי הַסְּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אוֹרֵב מְאֹד, שִׁיְהִי פְּרוּדִים בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ, וְהוּא כְּבֹר מְסֻתָּבֵב כְּמוֹ הַמֶּן בְּשַׁעֲתוֹ, שִׁמַּח וְטוֹב לֵב, כִּי הִנֵּה הוּא כְּבֹר תַּפְּס אֶת מְרֻדְכִי, וְהִנֵּה הוּא כְּבֹר הַכִּין בְּשִׁבְלֵנוּ עֵץ גְּבוּהַ חֲמָשִׁים אַמָּה, וְלֹא חָלַם שֶׁהַעֵץ הַזֶּה הַכִּין לַעֲצָמוֹ.

בַּעֲנִיָן צֵאת הַשֶּׁבֶת, רְצִיתִי לַעֲזֹרֵר אֶתְכֶם עַל דְּבַר מְאֹד מְאֹד נַחוּץ, יְדוּעַ, שֶׁשֶּׁבֶת הִיא מְקוֹר הַבְּרַכָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ב', הַלְכָה ז') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי י, כב): "בְּרַכַּת הַנִּי"ה הִיא תַעֲשִׂיר", זוּ בְּרַכַּת שֶׁבֶת; וְאָמְרוּ בַּזְהַר (בְּשַׁלַּח ג:): "בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא מִתְבַּרְכֵּן עֲלֵמָא מִהֵוּא יוֹמָא עֲלָאָה דְּהָא כָּל שִׁיתָא יוֹמִין מִתְבַּרְכָּאֵן מִיוֹמָא שְׁבִיעָאָה; נִמְצָא, שֶׁכָּל הַבְּרַכּוֹת נִמְשָׁכוֹת מִיוֹם הַשֶּׁבֶת, וְלָכֵן תּוֹסְפוֹת שֶׁבֶת זֶה מְדַאֲוֵרֵתָא, וְלָמָּה צְרִיכִים כָּל-כָּף

לְמַהֵר לְצֵאת מִן הַשָּׁבֶת, מֵה יִהְיֶה אִם תִּתְפַּלְלוּ עֲרִבִית בְּדִיוֹק שְׁשִׁים דְּקוֹת אַחַר הַשְּׁקִיעָה, וּמִמֵּילָא כְּשֶׁתִּגְמְרוּ עֲרִבִית יִהְיֶה שְׁבָעִים וּשְׁתַּיִם דְּקוֹת לְשִׁיטַת רַבְּנֵינוּ תַּם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיכוּ לְעֲצָמְכֶם בְּרָכָה עַל כָּל הַשָּׁבוּעַ, זֶה סוּף הַכֹּל עוֹד חֲמֵשׁ-עָשָׂרָה דְּקוֹת, וְלָמָּה צְרִיכִים לְמַהֵר בְּמוֹצָאֵי שָׁבֶת אֶל הַגִּי'הֲנוּם? וְזֶה בְּרוּר, וְרוֹאִים בַּחוּשׁ אֱלוֹ שְׁלֹא מִדְּלִיקִים אִוֵּר לְפָנֵי שִׁיטַת רַבְּנֵינוּ תַּם, שְׁזֶה שְׁבָעִים וּשְׁתַּיִם דְּקוֹת מִהַשְּׁקִיעָה, יֵשׁ לָהֶם שְׁפַע, וְלֹא חֲסַר לָהֶם שׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, וְאַל תִּגְיַחוּ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת אֲצֻלְכֶם לְרַגַע, אֲלֵא תִרְאוּ לְרִקְדָּ בְּכֹל יוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרַבְּנֵינוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"ג): עַל-יְדֵי רְקוּדִים וְהִמְחָאֵת כַּף נִמְתַּקִּים כָּל הַדֵּינִים; וְלָכֵן רְאוּ רַק לְרִקְדָּ וְלִשְׁמַח עִם כְּלֵי זִמְרָה אַחַר כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה, וּבְכֹל לֵב טוֹב מְאֹד, שְׁבַבְיַת שְׁלָכֶם יִשְׁמְעוּ תָּמִיד קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמִחָה, וְזֶה יִכְנִיעַ אֶת קוֹל הַהֶבְרָה שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַרְשָׁעִים.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק עֲכָשׁוּ בִימֵי הַתְּשׁוּבָה, וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה מִתּוֹךְ אַהֲבָה, וְהִנֵּה כְּתִיב (קִהְלָת ז, יד): "בַּיּוֹם טוֹבָה הָיָה בְּטוֹב וּבַיּוֹם רָעָה רָאָה, גַּם אֶת זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹקִים" וְגו', וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי, פָּרָק ד'): אִם נִזְדַּוְּג לָךְ יוֹם טוֹב, עָשָׂה אוֹתוֹ מִיָּד, דְּכְתִיב "בַּיּוֹם טוֹבָה הָיָה בְּטוֹב", וְאִם נִזְדַּוְּג לָךְ יוֹם רָעָה רָאָה הִיאֵךְ לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְלְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ, רַבִּי יוֹדֵן בְּשֵׁם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: ג' דְּבָרִים מְבֹטְלִין אֶת הַגְּזֵרָה קָשָׁה, וְאֵלוֹ הֵן: הַתְּפִלָּה, וְהַתְּשׁוּבָה וְהַצְּדָקָה; וְלָכֵן בּוֹאוּ וְנַעֲסֵק הַרְבֵּה בַּתְּפִלָּה, וְלְהַרְבּוֹת בַּצְּדָקָה, וְלִשְׁמַע בְּזִיּוֹנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, שְׁזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, כַּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'), וְלָכֵן כָּל אֱלוֹ הַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמַיִם שְׁאַנְחָנוּ סוּבְלִים, מִהַסְמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁזֶה יִהְיֶה לָנוּ לְכַפָּרַת עֲוֹנוֹת, כִּי גַם הַסוּף שְׁלוֹ יָבּוֹא, אִם נִרְבֶּה בַּתְּפִלָּה, וּבַתְּשׁוּבָה, וּבַצְּדָקָה.

הַיּוֹם יְהִי־אֹטוֹבוֹס בְּחַנּוּם שְׂיֵצֵא לְמִרְכּוֹז אֶל הַכְּנוּס הַגָּדוֹל, וְלִכְּנֹן רְאוּי שְׂכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שֶׁרַק יְכוּל לְצֵאת לְהַפְצֵה מְרֻכּוֹת בְּשִׁבִיל הַמוֹסְדוֹת — תְּבוֹא עֲלָיו בְּרָכָה.

הַיּוֹם בְּלִילָה לֵיל שְׂמִיחָה רְצִיתִי, שְׂכָל נָשִׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל שְׂיִהְיוּ, כִּי יֵשׁ לִי כַּמָּה דְבָרִים נְחוּצִים לְהוֹדִיעַ, גַּם עָלַי לֹאמַר לָכֵם, שְׂמִסְתּוֹבְכֶת אִיזוֹ כְּתֻבָּת וְכוּ' עֲכָשׁוּ בִּיבְנֵאֵל, נָא לְהִזְהִיר אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם לֹא לְהִתְרַאֲן בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּנֵי, כִּי אֵין לָנוּ עֶסֶק עִם הַכְּלִי שׁוֹפְכִים, כְּלִי הַתְּקַשְׁרֶת כֶּלֶל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמִתְרַחֵק מֵהֶם.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינֵי ב'): לֹא מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמִיחָה לְמַחֵר, וְלֹא מִי שְׂשִׂמַצַּר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר, שְׂאֵין הַשְׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לְרְאוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה הַיּוֹם דִּיקָא, וְלִשְׂמַח אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְכִשְׂרוּאִים אֶחָד הוֹלֵךְ שְׂבוּר, רְאוּי לְשִׂמַח אוֹתוֹ, וְאִזּוּ יְהִי מְבֻטָח שְׂיִהְיֶה בֶּן עוֹלָם הַבָּא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּעִינִית כב:), שְׂרַבִּי בְּרוּקָא חוֹזְנָה הַלֵּךְ עִם אֱלֹהֵי הַנְּבִיא בְּשׁוּק וְרָאָה שְׂנֵי אַנְשִׁים שְׂבָאִים, עָנָה וְאָמַר לוֹ אֱלֹהֵי הַנְּבִיא: אֵלוֹ שְׂנֵי בְּנֵי אָדָם הֵם בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא, וְרַץ אַחֲרֵיהֶם רַבִּי בְּרוּקָא וְשָׂאל אוֹתָם מֵהַ מַּעֲשִׂיהֶם, עָנּוּ וְאָמְרוּ אִינְשֵׁי בְּרוּחֵי אָנָן, מְבַדְּחִין עֲצִיבֵי, אִי נְמִי, כִּי חֲזִין בֵּי תְּרֵי דְאִית לְהוּ תִּיגְרָא בְּהַדְּיָהּ טְרַחֲנִין וְעַבְדִּין לְהוּ שְׂלָמָא; שְׂהֵם אָמְרוּ שְׂהֵם שְׂנֵי אַנְשִׁים בְּדַחְנִים, כְּשְׂרוּאִים אַנְשִׁים עֲצוּבִים הֵם מְשִׂמְחִים אוֹתָם, וְאִם הֵם רוּאִים שְׂנֵי אַנְשִׁים שְׂרַבִּים בְּיָנִיהֶם, הֵם טוֹרְחִים לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּיָנִיהֶם, רוּאִים מְזָה גִדְל מַעֲלַת הָאָדָם שְׂשִׂמְחָה אֶת אַחֲרֵים, וְכֵן עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין אֶחָד לְהַשְּׂנִי, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמִיחָה, וְלִשְׂמַח אֶת אַחֲרֵים, וְלְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חֲשׁוֹב לְמַעֲלָה מְזָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׂמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֵם כָּל טוֹב.

הַמְּאַחַל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תבוא לאומן, י"ג אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לך! בזה שכתבת לי, שפעלתי שיהיה אצלכם שלום-בית וכו', זו השמחה הכי גדולה שלי, כי סוף כל סוף ימינו בצל עובר, וחבל מאד שיעברו הימים הטובים שלנו במחלקת ובמריבות ואי הבנות, כי מה ישאר מאתנו מהחיים בזה העולם? רק הנקודות טובות שנחטף בכל יום, קיום מצוות מעשיות, תורה ותפלה וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, תשמר על השלום-בית שלך, ורבנו ז"ל הזהירנו על זה ביותר, כמובא בשיחותיו הקדושות (שיחות-הר"ן, סימן רסג, רסד), ואמר, שהסמ"ך מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם, לשבר את השלום-בית של בני הנעורים, כדי להכשילם בעברות חמורות; ולכן תראה לחזק את עצמך מהיום והלאה, ותדין את אשתך לכף זכות, ותראה איך שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, רק חזק ואמץ, ותלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא ומדרש, וזה יהיה לך ליסוד מוסד, ללמד בכל יום את הד' למודים האלו, כי הם פנגוד הד' עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה. ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד. העקר חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תסה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא לְאוֹמֵן, י"ג אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמֵחַתִּי שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵחַזִּיק מֵעַמֵּד, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תֵּעִין בְּכֹל יוֹם בְּכַמָּה מִכְתָּבִים בְּסִפָּר שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", אֲשֶׁר מִבְּטָח לְכֹל אֶחָד שְׂעִינְ בָּהֶם, שְׂיִהְיֶה לוֹ חִזּוּק וְהַנְּהַגָּה לְכֹל יְמֵי חַיָּיו.

הַעֲקָר צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲפֹלוּ שְׂעוֹבֵר עָלָיו מָה שְׂעוֹבֵר, כִּי זֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁבָּר.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד בְּכֹל יוֹם אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבִוּר וְדִבּוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מָאֵד מָאֵד, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, וְתִדְבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ הָאֶרֶת זֵיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תסו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא לְאוֹמֵן, י"ג אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני עוררתי את כל אנשי שלומנו בעת השעור, שכל אחד ינדב זמן, ולהביא את הספרים, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שייעשו את רצוני.

אין מלים בפני להסביר לך את גדל הענין של הפצת מעינות החכמה חוצה, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריכים לחזור על זה פעמים אין מספר, פן ואולי נזכה להחזיר את זה בעצמנו, פי העקר הוא האמונה. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): "על-ידי אמונה הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על כל עוונותיך", ולכן בעתים האלו צריכים להתחזק באמונה, ולבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל מה שצריכים בתמימות ובפשיטות גמורה, וזה כל סוד חכמת הקבלה, להלביש רוחניות אלקות באדם הגשמי והחמרי, שגם הוא ירגיש אלקות.

ראה להתמיד בתורה הקדושה, כי רק זה מה שישאר מאתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה תְּסוּ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא לאומן, י"ג אלול ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד הצטערתי בצערך הקשה שצערך אותך וכו', ואני מאד מבקש אותך, שלא תשימי לב לכל זה, כי בכל קהלה יש תולעים שדוקרים אחד את השני, והם חושבים שהם מכונים לטוב, והם לא יודעים שמהטוב שלהם יוצא אחר-כך רע. ולכן אל תהיי שבורה, תתחזקי, ואני מאד מאד שמח בעבודתך. תראי להחזיר בילדים, שאף מתנכת רק לאמונה, כי

היסוד הוא אמונה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שזנכה תמיד ללמד עם הילדים אמונה פשוטה בו יתברך, כי זה כל חיותנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא לאומן, י"ג אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, שבזה העולם צריכים הרבה סבלנות, כי זו המדרגה הכי עליונה שאדם צריך להגיע בזה העולם, שיהיה סבלן על כל אשר בא עליו, ולא יהיה בעצבים ולא יהיה בכעס, כי הפעם הורס את האדם לגמרי, ולכן מהיום והלאה תשמר מאד מאד ממדת הכעס, שהיא מדה מגנה מאד, וצריכים הרבה רחמים, שלא יפגס בו איזה שמץ של כעס.

מה טוב ומה נעים, אם תלמד את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סח, ותאמר עליה התפלה מהלקוטי-תפלות, ושם תראה גנות הפעס, שמביא לאדם עניות ודחקות, רחמנא לישזבן, ולהפך כשמכבדים את האשה, זה מביא פרנסה בשפע, כמאמר ו"ל (בבא מציעא נט.): לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טז): "ולאברם הטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם בשביל שתתעשרו].

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַה תַּסֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י"ג אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְתִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מְשָׁלוֹם-בֵּית, כִּי בְּבֵית שְׁשׁוּרָה הַשְׁלוֹם, שֶׁם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, לְכֵן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתִשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ מָאֵד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

וְכֵן אַתָּה ... גְּרוּ יְאִיר, תִּלְךָ לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזוֹ סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.):
לְעוֹלָם יִשְׁלִים אֶדָם פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁכָל הַפְּשָׁלִים פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוּתָיו; וְכֵן תִּרְבֶּה בְּלִמּוּד מְשָׁנוּת, שְׁזֵה מְזוּפָף אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשָׁנוּת.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ, כִּי זֶה מַה שְׂיִשְׁאַר מִמֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תַּע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י"ג אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן שמעתי הרבה הודעות שהנחת לי, אבל לצערי הרב, לא הייתי בחדרי, ולכן לא יכולתי להשיב לך.

את צריכה להיות שמחה ועליזה, שהקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה בת חמודה כזו, ואל תפחד, כי חכמינו הקדושים אמרו (מדרש אגדה): בא תינוק וכפר בידו; ויבדאי תהיה לכם פרנסה בשפע; העקר תשתדלי מאד מאד להיות בשמחה, כי זו התקופה הכי טובה רק להיות בשמחה, ותשמעי פלי זמר, כי הקדוש-ברוך-הוא נמצא אהך, עמך ואצלך, ואל תשברי משום דבר, ואדרבה, עכשו אחר הלדה את צריכה מאד מאד להיות שמחה ועליזה עם המתנה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא.

תשתדלי לצאת מהבית ולהתאונר בכל יום, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתרגישי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה בעל טוב, ולכן תראי לכבד אותו והוא יכבד אותך, ותהיה ביניכם אהבה והכנה הדדית, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תעא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא לאומן, י"ג אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמח את אשתך, כי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה א): אשה בעלה משמחה; ולכן תתחזק ותחזק אותה, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואני מבטיח לך, שיהיה לך כסף שתוכל

אָשֶׁר לַה תַּעֲב בְּנַחֵל קִיא

לְקַנּוֹת לְאִשְׁתְּךָ בְּגָדִים, וְאֵל תִּקְמָץ בְּבָגָדִים, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שֶׁתִּמְיֵד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תַּעֲב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן, י"ד אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְ
... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַדּוּ"ת.

אַתֶּם יְכוּלִים לְתַלּוֹת אֶת שְׁתֵּי הַמּוֹדְעוֹת: הֵן בְּבֵית הַכְּנֻסָּת, וְהֵן
בִּישִׁיבָה, וְהֵן בְּכוּלָּל.

הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן צְרִיכִים לְהַחֲבִיא כֶּסֶף עֲבוּר הַקְּפוֹת, כִּי זֶה מְאֹד
נַחוּץ, כִּי בְּרָגַע שִׁיחִיּוֹ לָנוּ קְפוֹת, אָנִי אֶעֱשֶׂה תַעֲמוּלָה אֲצֵל כָּל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיכְנִיסוּ קְפוֹת.

כְּדָאִי לְשֵׁלֵם עֲבוּר הַמַּעֲקוֹת, וְכֵן לְשֵׁלֵם אֶת הַחֻבּוֹת הַמַּעֲיָקוֹת
עַל הַמְּקוֹם, עַד שֶׁנִּסְתַּדָּר וְיִכְנָס לָנוּ שְׁפַע.

בְּיָמֵים אֵלּוּ צְרִיכִים לְהַגִּיעַ הַלוֹחֹת, וְאֲזוּ תִתְחַלְלוּ לְשַׁלַּח לְכָל
מִי שֶׁאַתֶּם רוֹצִים, וְאֲנִי מִקְּוָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדָּר עַל
צִד הַכִּי טוֹב.

בְּעֵינֵי הַמְּקָוָה וְכוּ', לְדַעֲתִי, אִם לֹא יִשְׁאַר רַק מְנִיָּן בְּצַמְצוּם,
יִצְטָרְכוּ לְסַגֵּר אֶת הַמְּקָוָה בְּמִשְׁךָ כָּל הַזְּמַן שֶׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ
בְּאוֹמֵן, וְיִלְכוּ אֵל הַמְּקָוָה גְּבָרִים שֶׁל ... גֵּרוֹ יָאִיר בְּחֶצֶר, כִּי אֵין
בְּרָכָה.

עֲכָשׁוּ אֲנִי נוֹתֵן עוֹד כֶּסֶף לְ ... גֵּרוֹ יָאִיר, עַל הַחֻב שֶׁאַנְחֵנוּ
חֲבִיבִים לוֹ, כֶּף שִׁירָד הָעֵל.

קִיב אֲשֶׁר לֵה תַעֲג — לֵה תַעֲד בְּנַחֵל

אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְלֹא נִהְיֶה בְּעֲלֵי חוֹבוֹת יוֹתֵר.

... גֵּרוֹ יֵאִיר, נוֹסֵעַ בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, אֲזִי אֲשַׁלַּח אֹתוֹ כְּמֵה צְרִיקִים, רַק תִּכְתֹּב בְּדִיוֹק עַל מֵה.

רְאִיתִי אֶת הַחֲזוֹה שֶׁעֲשִׂיתָ עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מֵה הוּא צְרִיף לַעֲשׂוֹת וְכוּ', זֶה טוֹב מְאֹד, וְהִלּוֹאִי שִׁיבְצַע אֶת זֶה, כִּי צְרִיקִים לְרְאוֹת שֶׁהַמְּקוֹם יִהְיֶה נָקִי.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַעֲג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תְּבוֹא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר. לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּתֵּן אֲלַפִּים ש"ח לְהַאֲבִיךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁחֲיִבִים לוֹ, וְתִקַּח קִבְּלָה מִמֶּנּוּ, וְתִשָּׂאֵל אוֹתוֹ כְּמֵה עוֹד חֲיִבִים לוֹ.

חֲזַק וְאַמֵץ, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִי כָּלִי זְמַר אַחַר כָּל תְּפִלָּה, כְּדֵי שֶׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוּכְלוּ לְרַקֵּד וְלִשְׂמַח, וְתִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ עַל מֵה לְרַקֵּד וְלִשְׂמַח, שִׁישׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַעֲד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תְּבוֹא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אָשֶׁר לה תעה — לה תעו בנחל קיג

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּבִדְאִי פְדָאִי לְךָ לְחַתֵּם עֲרֻבוֹת
בְּבֵית־דִּין עַל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא יַחֲזֹר, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
מְלֻזְכוֹת יְהוּדֵי לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנּוֹ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵל תְּפַחַד
מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהִסְבִּיר לְךָ גְּדֹל הַמַּעַלָּה שֶׁל אָדָם שֶׁבָּא אֶל צִיּוֹן
רַבְּנּוֹ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְזוֹ זְכוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁזֹּכֶה
לְזְכוֹת גַּם אֶת אַחֲרִים לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנּוֹ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא לְאֵימָן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחִזֵּק אֶת בְּעַלְךָ, וְתַתְּחַזְּקוּ יַחַד, וְהַעֲקֵר שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיכֶם
תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב. הַעֲקֵר לֹא לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא לְאֵימָן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַבְּדִיקוֹת וְכו', כְּדַאי לַעֲשׂוֹת בְּדִיקָה, אֲבָל רַק בְּבֵית-חֹלִים לְנִיאָדוֹ בְּנִתְנִיָּה, אוֹ בְּבֵית-חֹלִים "מְעִינֵי הַיְשׁוּעָה" בְּבִגְי בְּרַק, כִּי ב... בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן אֵל תַּעֲשׂוּ, כִּי הֵם רְשָׁעִים אַרְוִירִים וְכו', וְהֵם בְּעַד הַפְּלוֹת וְכו'.

אִין לָךְ מַה לְפַחַד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת, וְתִבְשְׂרֵי לִי תְמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לֹאמַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׁזֶה מְבִיא לְשִׁדּוּד הַטָּבַע וְשִׁדּוּד הַמַּעֲרָכָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַעֲזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת מַה שְּׁשָׂאֵלְתָּ וְכו', תֵּאֱמִין לִי, כְּדַאי לְהַחְדִיר בְּעֲצֻמְךָ רַק אֲמוּנָה, כִּי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה, חֲזִירוֹ הֵם חַיִּים טוֹבִים וְנִעִמִים, וְאִינוּ מְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמוֹ מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי מִי שְׁמַתְחִיל לְלַמֵּד תְּקִירוֹת — מִתְבַּלְבֵּל לְגַמְרֵי וְכו', וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְלַמֵּד אֶת כָּל הַלְמוּדִים, כְּתִבִי הָאֲר"י וְ"ל, וְכְתִבִי הָרַמ"ק וְ"ל, רַק עִם אֲמוּנָה, לְשֵׁלֵב אֲמוּנָה בְּתוֹךְ הַלְמוּד, וְאֵזוּ יְאִיר לוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֲבָל לְזֶה צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְזַכָּךְ לְגַמְרֵי מִכָּל הַתְּאוּוֹת רְעוֹת וְהַמְדוֹת רְעוֹת, וְצְרִיכִים לְהִזְהַר לְטַבֵּל בְּמִקְוֵה בַּעַת הַצְּרִיךְ וְכו', הָעֵקֶר אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר, רַק תַּחֲזִיק מִמַּעַד, וְאֵזוּ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ

אָשֶׁר לֵה תַעֲח בְּנַחֵל קטו
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בָזָה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צָרוֹת וְיִסוּרִים,
וְאֲשֶׁר מִי שֶׁמְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר הַהִשְׁגָּחָה, וְיוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ אֶפְלוּ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים שֶׁעוֹבֵר עָלָיו,
וְאִם אָדָם חֲזַק בְּאַמוּנָה, אִזּוֹ יֵרָאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַעֲח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
תְּלִמִּיד "דִּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמוֹעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְצַמְצֵם אֶת הַהִתְלַהֲבוּת שְׁלֹךְ, כְּדִי שֶׁלֹּא תִגִּיעַ לְפָנַי יְהִרְסוּ
וְגו', שֶׁזֶה יְהִרְסֵ לָךְ אֶת הַמַּחֲזִין וְכוּ', כִּי רַבּוּי הָאוֹר מִבִּיא אַחֲרֶיךָ
שְׁבִירַת הַפְּלִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, יְכוּלִים לְקַבֵּל אַחֲרֶיךָ שֶׁכָּר עֲצָבִים,
וְלִכֵּן רְאֵה לְצַמְצֵם עֲצָמָךְ, כִּי זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
וְעַקֵּר הַצְּמִצּוּם הוּא שְׁמִחָה, לֵהִיּוֹת תְּמִיד רַק שְׂמִחָה.

בְּחֹר צְרִיף לְהִתְחַתֵּן, וּמָה שֶׁמְתַחַתְּנִים יוֹתֵר בְּגִיל צָעִיר, זֶה
יוֹתֵר מְסֻגָּל לְיִרְאַת שָׁמַיִם וְלִקְדוּשַׁת וְטְהָרַת הַמַּחֲזִין, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה
בְּטָלָן, וְרַק תִּתְחַזֵּק, וְתִתְחַזֵּק, וְעוֹד פְּעַם תִּתְחַזֵּק וְתִתְחַזֵּק...
וְאֵל תִּפְחֹד לְהִתְחַתֵּן, כִּי אִתָּה מְכָרַח לְהִתְחַתֵּן, כִּי הַהִכָּרַח לָךְ לְצַמְצֵם
אֶת עֲצָמָךְ, וְכֵן תִּרְאֶה לְצִאת מֵעֲצָמָךְ, כִּי זֶה לֹא בְּרִיא שְׁאָדָם יְהִי
תְּמִיד סְגוּר וּמְסֻגָּר, וְדַבֵּר רַבְּנוּ וְ"ל הוּא, שֶׁיְהִי לּוֹ חֵבֵר טוֹב עִם מִי
לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֶן, ט"ו אֱלוֹל
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

הַגָּה יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא, שָׁבוּ דְנִין אֶת כָּל הָאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה,
כְּמֵאמָרָם ו"ל (ראש השנה טז): הַכֹּל נִדְּוִנִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיְגֹז דִּין
שְׁלָהֶם נִחְתָּם בַּיּוֹם הַכּוֹפְרִים, מִתְקַרְב וּבָא, וְעַל כָּל־ל יִשְׂרָאֵל עֶבֶר
הַשָּׁנָה שָׁנָה קָשָׁה מְאֹד בְּכָל־לִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת, וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, וְהָיוּ
אֲסוּנוֹת רַבִּים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְהִתְכוּוֹן לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ
ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁכַל-כָּן הִזְהִירָנוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
וְכֵן לְהוֹדִיעַ לְכֻלָּם, שְׂיָבוֹאוּ אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֹל אֱלוֹ שְׁלֹא
יְכוּלִים לְהִיּוֹת, רָאוּי וְנִכּוֹן שְׂיַעֲשׂוּ מִנֵּן בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", כִּי
פֶה מְאִיר אוֹר גָּדוֹל מְאֹד, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁהַסְמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע וּגְוַנְדָא
דִּילֵיהָ הִתְלַבְּשׂוּ עֲלִינוּ כָּל-כָּן, וְהֵם מִשְׁתַּגְּעִים, כִּי בְּמִקּוֹם שְׂיֵשׂ אוֹר
גָּדוֹל מְאֹד בְּלִילָה, בְּעֵת הַחֲשֶׁךְ, אֲזִי כָּל הַזְּכוּבִים וְהַיְתוּשִׁים וְכו'
מִסְתּוֹכְבִים סְכִיב הָאוֹר וּמִשְׁתַּגְּעִים מְאֹד, כְּמוֹ-כֵן אִם בְּמִדְּבַר שְׂמָמָה
זְכִינוּ לְהִקָּים קְהֵלָה קְדוּשָׁה וַיְטַהֲרָה עִם כָּל הַמוֹסְדוֹת: פְּעוּטוֹן, גִּנָּים,
תְּלִמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, יִשְׁיבָה קִטְנָה, תִּיכוּן, יִשְׁיבָה
גְּדוּלָה לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה, וְיִשְׁיבָה גְּדוּלָה לְאֱלוֹ שְׁנוּלְדוּ כְּבָר בְּיַבְנָאֵל
בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְכוּלָּל נִפְלָא, יַחֲדֵי בְּמֵינוּ, וְכוּלָּל לְנָשִׁים, וְעוֹד
מוֹסְדוֹת צְדָקָה וְחֻסֵּד, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, שְׁהִילְדִים שְׁלָנוּ
מִקִּימִים בְּתִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, אֲזִי לֹא בְּחֻנָּם שְׁהַסְטָרָא אַחֲרָא

מתפשטים עלינו כל-כף, פי קהלה כזו אין בכל העולם פלו, פשוטו כמשמעו, בלי שום גזמא כלל, ויכולים לבדק את זה, מקהלה לקהלה בכל העולם פלו אם יש קהלה קדושה כמו קהלתנו, שאין בה גזענות, ואין בה פוליטיקה של שקר וכו', ובפרטיות שעומד עלינו הצר הצור, רשע מרשע, טמא מטמא, גנב ונוכל, ומוסר אותנו יום יום, ואף-על-פי-כן אנחנו מתקיימים, זה חדוש שבחדושים. ולכן עלינו לשמח מאד, ולהתאחד ביתר שאת וביתר עז, ואיש את רעהו יאמר חזק, ובקרוב מאד יהיו לנו ישועות גדולות, שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא נסים ונפלאות, פלאי פלאות, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

חסדי השם יתברך, שמהיום יש להקהלה שלנו משרד מיוחד רק לצרכי הקהלה, ולכן רציתי מאד, שכל אחד ישתף עמהם פעלה, כי עכשו הכל מסדר עם רואה חשבון, ועם קבלות וכו', ואין יותר הפקר, ולכן רציתי שכל אחד שקונה עליה, או סתם נודר ונודב עבור בית-המדרש, או יש לו קפות צדקה עבור המקוה, עבור בית-המדרש, עבור כולל "גס", שימסר את זה אף ורק למשרד, ויקבל קבלה מסדרת, וכן מי שיכול להתרים את בני משפחתו, וקרוביו וידידיו, תבוא עליו ברכה, כי הכל פבר מסדר בסדר נכון.

נא ונא ראו להתפלל עבורי, ואהיה לכם אסיר תודה.

המאחל לכם שבת שלום...

לה תפ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים-וילך, י"ח אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל היניק וחכים ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך שתהיה סבלן, ואל תפחד מאף אחד, אתה ילד מצלח, ואתה תצליח בלמודים, כל ההתחלות קשות, ונדמה תמיד פאלו מי יודע כמה קשה זה וכו', וכאלו שלא

תצליח בפתה, ובאמת אתה בן תצליח, רק אל תכנס בלחץ, כמעט כל הבחורים שנועשים בר מצוה, בהתחלה נכנס בהם פחד להכנס בישיבה, וזה נדמה להם כאלו לא יצליחו, אבל ברגע שמרגילים את עצמם כמה שבועות, הכל הולך בקלות, וזה קרה גם לכמה מאחיה, ולכן תתחזק ואל תפחד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתצליח, ותקנה לעצמך שם טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תפא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים-ולך, י"ח אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו וירדפו אל האברך היקר לי מאד, השותה ממימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ואל תדאג, הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך בשפע גדול, וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש אגדה): בא תינוק וכבר בידו; ולכן אל תדאג כלל, ובפרט עם הבן הקטן, שנקרא על שם צדיק גדול מאד מאד, ועוד בתוך השנה, זו זכות גדולה לכם, ובנדאי זה יביא לכם שפע בבית.

בענין השאלות וכו', בנדאי אני אעורר את אנשי שלומנו, ששאלות לא עולה כסף וכו', פדי שלא יצא מכשול, אבל כל מי שתורם תבוא עליו ברכה, וזה לא קשור אחד לשני.

בענין המקוה וכו', אני אשתדל מאד מאד שייעשו את התקונים, כי עכשו יש לנו כבר משרד מסדר של הקהלה, ואבקש אותך, שכל מה שכתבת לי שצריכים תקון, תודיע את זה להאברך ... גרו יאיר, והוא ישתדל לבצע את זה.

בְּיָדָי עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ הַזְּמַן לַעֲשׂוֹת מְנִיעָה וְכוּ', וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ מִכָּל הַבְּחִינֹת, וְלֹא צְרִיכִים לְהַפְגִּס בְּסַפְנוֹת, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַעֲקָר תִּהְיֶה חֶזֶק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הִיסוּד בִּיְהוּדוּת זֶה אַמוּנָה, וְכָכָל שְׂאֵדָם מֵאַמִּין יוֹתֵר בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר נִפְתָּח לוֹ צְנוּר הַשֹּׁפֵעַ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְלָכֵן תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, אִיךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֹּל הוּא אֱלֹקוֹת, וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֹּל, וּבְיָדָי עַל-יְדֵי שֶׁתְּחַדִּיר בְּעַצְמָךְ עֲנִינֵי אַמוּנָה, כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּפְּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים-וְיִלָּךְ, י"ח אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן שֶׁשְּׂאֵלָתָּ, מַה הַלְשׁוֹן בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא לַה:), שְׂרָבִי אֲלִיעֶזֶר בֶּן חַרְסוּם מְחַיֵּב אֶת הָעֲשִׁירִים, וְהַלֵּל מְחַיֵּב אֶת הָעֲנִיִּים, וְיוֹסֵף הַצַּדִּיק מְחַיֵּב אֶת הָרְשָׁעִים וְכוּ', הָרִי דְרַכְּם שֶׁל צַדִּיקִים לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת.

כַּנְרָאָה שְׂאֵתָה עֲדִין לֹא בָקִי הֵיטֵב בְּסַפְרֵי, כִּי פִּרְשֵׁתִי מִזְמַן, עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), שֶׁיֵּשׁ עֲנִינֵי שֶׁל מְחַיֵּב הַמְּצִיאוֹת וְכוּ', עֲכָשׁוּ כְּשֵׁיֵשׁ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, הֵם

מְחִיבִים, שְׁפֹלֵם יוֹדוּ שֵׁישׁ מְצִיאוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי כָּל הַבְּרִיאָה זֶה רַק בְּשִׁבְלֵם, אוֹתוֹ דְּבָר בְּרָגַע שֶׁהָיוּ צְדִיקִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, כְּמוֹ יוֹסֵף הַצְּדִיק שֶׁשְׁטַפְטַט בִּיצְרוֹ, הוּא כְּבָר מְחִיב אֶת כָּל הַרְשָׁעִים שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לַחֲטָא, כִּי הוּא הִגְמָא חֲזָה, שֶׁהָיוּ לוֹ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְלֹא חֲטָא, וְזֶה נוֹתֵן נְתִיבַת כַּח לְכָל הַרְשָׁעִים שֶׁיּוֹכְלוּ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְכֵן רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן תְּרַסּוֹם מְחִיב אֶת הַעֲשִׂירִים, שֶׁמְכַנִּס אוֹתָם בְּכַחֲנִית מְחִיב הַמְצִיאוֹת, שֶׁמֵּהַיּוֹם כָּל עֲשִׂיר לֹא יִכּוֹל לְהִתְחַמֵּק וּלְהִגִּיד, שֶׁהוּא לֹא יִכּוֹל לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עֲשִׂיר, וְכֵן הֵלֵל מְחִיב אֶת הָעֲנִיִּים, שֶׁכָּל עֲנִי לֹא יִכּוֹל לְהִתְחַמֵּק שְׁאִינוֹ יִכּוֹל לְלַמַּד תּוֹרָה, כִּי אֲדַרְבֵּה, מֵאֵז שֶׁהֵלֵל הִרְאָה הִגְמָה חֲזָה, אֵז הוּא מְרָאָה לְכֻלָּם שֵׁישׁ אֶפְשָׁרוֹת לְעֲנֵי לְלַמַּד תּוֹרָה, וְהוּא נוֹתֵן כַּח לְכָל הָעֲנִיִּים, וְקַל לְהַבִּין.

הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֵז יִתְרַחֵב לָךְ הַמַּחַ, וְתִמִּיד תִּסְתַּיֵּךְ, וְתִהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תפג

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר נְצִיבִים-וְנִלְךָ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וְגַם אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁהִשְׁאֲרַתֶּם לִי, אֲבָל מְרַב טְרָדוֹתִי לֹא יִכְלָתִי לַעֲנוֹת לְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, כִּי עֲכָשׁוּ יֵשׁ עֲלֵיכֶם אַחֲרֵינִי מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי הִתְחַתְּנַתֶּם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלְהִיּוֹת שְׁתֵּפִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וּבְכִפְרֵט שְׁעֵבֵר עֲלֵיכֶם מִשְׁבֵּר כְּזֶה וְכוּ', הַפְּלָה וְכוּ', אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְאֵל תִּדְאָגוּ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלִים לְכֶם, שְׁעוֹד תִּרְאוּ בָּנִים וּבָנֵי בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, הַעֲקָר תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד בְּיָרְאָת

שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וְתָמִיד תִּזְכְּרוּ, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צוֹפֶה וּמִבֵּית
עַלְיֵיכֶם, וְתִפְחָדוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנֹא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה
שְׂיִהְיֶה, אִף פַּעַם אֶל תִּרְיֹבוּ, כִּי הַמְרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית,
וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִוִּכּוּחַיִם וּמְמַרְיבוֹת, כִּי בְּבֵית שְׂיִשׁ שְׁלוֹם
— שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אִם תַּעֲשׂוּ לְעֶצְמְכֶם שְׁעוֹר בְּקִצּוֹר הַלְכוֹת
טְהַרְת הַמִּשְׁפָּחָה, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְשַׁנֵּיכֶם, וְכֵן תַּעֲשׂוּ לְעֶצְמְכֶם
שְׁעוֹר בְּסֹדֵר "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִים", כָּל יוֹם קִצָּת, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
יִפְנְסוּ בְּכֶם, וְאֶל תַּחְנוּ שֶׁהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתְפַּשְׁטוּ עַלְיֵיכֶם.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תַּפַּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנַי לְסֹדֵר נְצִיבִים-וַיְלֵךְ, י"ח אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁמֵּאֵתֵר שֶׁעֲבַר עָלֶיךָ בְּחַיִּיךָ מֵה שֶׁעֲבַר וְכוּ',
וְנִסְפִם בְּדַעְתְּךָ לְהַשְׁאֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּיבְנָאֵל, אֶל תִּהְיֶה שְׁבוּר,
אֶלֶּא תִשְׁלִים לָנוּ אֶת הַמִּנְיָן. וְאֲנִי רוֹצֶה שֶׁתְּבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת כָּל
הַתְּפִלוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ דִיקָא, וְיִהְיֶה לָנוּ קְבוּץ קְדוֹשׁ שֶׁל חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב בִּיבְנָאֵל, וּבְיֹדָאֵי גַם רַבְּנוּ ו"ל יִהְיֶה אִתְּכֶם שְׂמָה, וְאַתָּה לֹא
צָרִיךְ לְדַאֵג, אִתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׁמְחַת אֶת כָּל אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְכָל מִי שֶׁלֹּא יְכוּל לְנִסְעַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן, שְׂיִהְיֶה
בִּיבְנָאֵל, וּבְיֹדָאֵי רַבְּנוּ ו"ל גַּם יִהְיֶה שֵׁם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, י"ח אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶי שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, וּתְחַזְקִי וּתְעוֹדְדִי וּתְשַׂמְחִי אֶת שְׂאֵר נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ הַרְבֵּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי וְדוּי דְבָרִים שְׂמַתְנַדִּים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה נִצְוִלִים מְכַל צַעַר וּמִכְאוֹב.

עַקֵּר הַתַּקּוּן שְׁלָךְ זֶה רַק שְׂמַחָה, לְשַׂמַּח אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים וְאֶת הַחֲבֵרוֹת שְׁלָךְ, וְאֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר לְעֲצֻמְךָ אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שְׂזוּכָה לְזִכּוֹת אֶת הַשְּׁנֵי עִם שְׂמַחָה.

וְשְׁלוֹם לְבַעֲלֶךָ ... גִּירוּ יֵאִיר.

תִּרְאוּ רַק לְשַׂמַּח אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְזֶה יָבִיא לְכֶם בְּרָכָה בְּבֵיתְכֶם.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, אֵף פַּעַם אֶל תִּרְיָבוּ, כִּי הַמְרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מָאד מָאד מוֹפְכוּחִים וּמְרִיבוֹת, כִּי בְּבֵית שְׂיִשׁ שְׁלוֹם — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אִם תַּעֲשׂוּ לְעֲצֻמְכֶם שְׁעוֹר בְּקִצּוֹר הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְשַׁפָּחָה, שְׁזֶה מָאד מָאד נְחוּץ לְשְׁנֵיכֶם, וְכֵן תַּעֲשׂוּ לְעֲצֻמְכֶם שְׁעוֹר בְּסֹדֵר "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִים", כֹּל יוֹם קִצָּת, וּמִמָּשׁ חַיִּים חַדָּשִׁים

יפּנסוּ בְכֶם, וְאֵל תּתַּנּוּ שְׁהַעֲצֹבוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתְפַּשְׁטוּ עֲלֵיכֶם.

חֲזִקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תפּו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים וְיִלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּרִים הַיְקָרִים, תְּלִמִידֵי יְשִיבָה "בֵּית מְנַחֵם", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחַ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

מִסְפָּר עַל הַ"חֲזוֹן אִישׁ" זְצוּק"ל, שֶׁשָּׂאוֹ אַבְרָהָ צָעִיר, שְׂמִצִיעִים לוֹ לְלַמֵּד שָׁנָה בְּכוּלָל, וְלֹא יִקָּבַל תְּמוּרַת זֹאת מֵעוֹת הַרְבֵּה, וְלַעֲמַת זֹאת אַחַר מִצִיעַ לוֹ לְצֵאת לְעִבוּדָה, וְיִקָּבַל סְכוּם גְּדוֹל מְאֹד, רֵוַח פְּסָפִי רַב. עֲנָה וְאָמַר לוֹ הַ"חֲזוֹן אִישׁ" זְצוּק"ל, אֵל תִּסְתַּכַּל עַל כֶּסֶף, כִּי מִמוֹן כַּמָּה שֶׁגִּזְרוּ עֲלֶיךָ מֵהַשָּׁמַיִם — מִמִּילָא תִקָּבַל, אֲבָל שָׁנָה אַחַת לְלַמֵּד תּוֹרָה, זֹאת אֵין יְכוּלִים לְשַׁלֵּם בְּשׁוּם כֶּסֶף שְׁבַעוּלָם.

וְהִנֵּה אַתֶּם, בְּחוּרִים צָעִירִים, עֹכְשׁוֹ זֶהוּ הַזְּמַן שֶׁלָּכֶם לְעִלוֹת וְלַהֲתַעֲלוֹת בְּתוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, אִם רוֹצִים לִהְיוֹת גְּדוּלֵי תוֹרָה, צָרִיכִים לְנַצֵּל אֶת יְמֵי הַבְּחֻרוֹת. בְּיָדָאֵי יֵשׁ יֶצֶר הָרַע גְּדוֹל שְׁלוּחָם עִם כָּל בְּחוּר: "לָמָּה לָךְ לְשֹׁבֵת וְלַלְמֹד לְפָנַי הַצִּהָרִים בְּכָא בְּתָרָא בְּעִיּוֹן, וְאַחַר הַצִּהָרִים בְּיָצָה בְּעִיּוֹן?! צֵא וּבִטַּל זְמַנְךָ, הִנֵּה זֶה מְסֻתוֹבֵב בֵּין הַהָרִים וְכוּ' וְכוּ', לָךְ גַּם אַתָּה לְשֵׁם". וּמִפְּתָה אֶת הָאָדָם מְאֹד. בְּגִשְׁמִיּוֹת, אִם הִיָּה מְקוּם שִׁיכּוּלִים בּוֹ לְאַגֵּר שְׁטָרוֹת שֶׁל כֶּסֶף, וְהָיוּ צָרִיכִים רַק לַהֲתַכּוֹפֵף וְלַהָרִים, אִם הִיָּה בְּאֵ פְלוּנֵי וְאוֹמֵר: "לָמָּה לָךְ לַהֲתַאֲמֵץ לַהָרִים שְׁטָרוֹת שֶׁל כֶּסֶף?! לָךְ לַהָרִים, צֵא לַחֲוִצוֹת, תִּסְתַּכַּל עַל סְבִיבוֹתֶיךָ, תִּטְגֵּל בֵּין הַגְּנוֹת וְהַשְּׂדוֹת, הֲלֹא אָדָם הִיָּה

עונה לו: הלא שוטה אתה, שפן כל דקה אני יכול להרים עוד שטר ועוד שטר, ולהתעשר במאד מאד, ואיך תאמר לי לחדל מזה, ולעשות משהו אחר?! והנה ברוחניות יש ליצר הרע כח גדול להסית את האדם.

עליכם לידע, אשר כסף הוא כלום, ואין בו חשיבות כלל, ואלו הזמן יקר ועשרת מונים, וזמן שעבר אי אפשר לקנותו בשום הון דעלמא. ימי הנעורים הם הימים היפים ביותר, אם בחור משקיע עצמו בהם בלמוד התורה הקדושה, אין צורך למעלתו, על כל דף גמרא משלמים בשמים הון עתק, שאי אפשר לתאר ולשער כלל. רבנו ז"ל אמר פעם למישהו: אם התורה תראה לך את הפנים, לא תרצה שום שטר, אלא רק ללמד.

כשרבנו ז"ל היה ילד קטן, כבן חמש שנים בלבד, רצה מאד מאד ללמד גמרא, פי חמש ומשניות כבר ידע, וכיצד ידע? אלא ספר, שלא הבין כלום, אבל בכה הרבה להקדוש-ברוך-הוא, שיפתח לו את המוח, ויבין את אשר לומד, ואחר-כך השתוקק ללמד הרבה גמרא, ואביו ואמו היו נותנים לו כסף לקנות ממתקים, והיה לו מלמד שהיה עני מרוד, עשה עמו רבנו ז"ל עסקה: על כל דף גמרא שילמד עמו — יתן לו שלש מטבעות. המלמד היה שמח, כי היה עני גדול, אזי למד עם רבנו ז"ל דף גמרא, והסביר לו את הלמוד, ורצה רבנו ז"ל עוד ללמד, ולמדו עוד דף ועוד דף, ונתן לו עוד ועוד שלש מטבעות. ומרב השתוקקות שהיתה לרבנו ז"ל ללמד, הוציא בכל פעם עוד שלש מטבעות, כדי שהמלמד ירצה ללמדו עוד ועוד, והמלמד היה צריך לכסף, ולכן המשיך ללמדו, וכשתשש כחו של המלמד, התחנן לפניו רבנו ז"ל — עוד דף ועוד דף, והתיגע עמו שוב המלמד וכו' וכו' עד פלות הנפש, כזה היה רצונו העצום של רבנו ז"ל, וגדל השתוקקותו ללמד את התורה הקדושה, ואין זה פלא, שלבסוף זכה רבנו ז"ל בעולם למה ששום צדיק לא זכה, שיש כח המושך לצינון הקדוש שלו, מה שאין לשום צדיק אחר בעולם. וכיצד זכה לזה רבנו ז"ל? אלא אמר: כשהייתי ילד קטן כבר הבנתי, שכדי להפיר את הקדוש-ברוך-הוא, צריכים

לְזַרְק אֶת הַחֲכָמָה, וְלֹא לֵהיִוֵּת חֲכָמוֹלוֹג, וְהַשְׁקִיעַ אֶת כָּל זְמָנוֹ בְּלִמּוּד הַרְבֵּה חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י, הַרְבֵּה מִשְׁנֵה וְהַרְבֵּה לִמּוּד גְּמָרָא, וְלִמּוּד הַתּוֹרָה זָפַף אוֹתוֹ, עַד שֶׁזָּכָה לָמָּה שֶׁזָּכָה. מְלַבֵּד זֹאת הַתְּבוּדָה הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהָיָה מִתְבוּדָד בֵּין הַהָרִים, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה לְפָנָי קוֹנֵנו, וּמְבַקְשׁוֹ כָּל צְרָכָיו, וְזָכָה לָמָּה שֶׁזָּכָה, אִף שְׁחִי לְפָנָי מֵאֲתִים שָׁנָה, אֲבָל עַדִּין חַי בְּיַנְיָנוּ, שֶׁכָּלְנוּ לוֹמְדִים אֶת הַסְּפָרִים שְׁלוֹ.

וְהָיָה כִּדְאֵי מֵאֵד לְעֵינַי שׁוֹב וְשׁוֹב בְּסִפְרֵי "פְּעֻלַת הַצַּדִּיק", שֶׁזָּה תּוֹלְדוֹת רַבְּנוּ ז"ל — מְלִידָתוֹ עַד שֶׁנִּסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, מְלַקֵּט מִכָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל "שִׁיחוֹת-הַר"ן", וְ"חַיֵּי-מוֹהַר"ן", וּבִפְרָט כָּל הַסְּפָרִים שֶׁשִּׁמְעֵתִי מִשָּׁף הַשָּׁנִים שֶׁעָבְרוּ, שֶׁהַכְּרָתִי אֲנָשִׁים זְקֵנִים שֶׁהִפִּירוּ אֶת הַדּוֹר הַקּוֹדֵם, וְהִפְלִי סִדְרָתִי בְּסִפְרֵי הַנִּפְלָא הַזֶּה. וְהַסְּפָר הַזֶּה נִכְתָּב מִמֶּשׁ בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא, הַקְּטַע הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַסְּפָר כְּתוּב, שֶׁבְשֵׁנֵת תְּשִׁל"ח הָיָה הָעֵרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה הָרֵאשׁוֹן, שֶׁבָּאנוּ מִבְּחוּץ מִנֵּין אֲנָשִׁים וְאֲמַרְנוּ סְלִיחוֹת, וּבְאֲמָצַע הַכְּנִיסוֹ אוֹתָנוּ בְּבֵית-סִיְהָר, וְנוֹתַרְנוּ שֵׁם כָּל הַלֵּילָה. וְכִתְבָתִי בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "וּנְקוּהָ שְׁבַע-זֵרוֹתָּהּ יִתְבַּרְךָ, תִּתְבַטֵּל מִלְכוּת הַרְשָׁעָה לְגַמְרִי, וְיִפְתָּחוּ הַמְצָרִים, וְיִזְכּוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב לְנִסְעַ לְאוּמָן, וְלֵהַתְּפַלֵּל שֵׁם בְּיַחַד, עַד שֶׁנִּזְכָּה שֶׁיִּבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְתִהְיֶה תְּחִילַת הַמַּתִּים".

וּכְשֶׁנִּדְפַס הַסְּפָר לְפָנָי עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה, שֶׁחָקוּ כָּלָם וְאָמְרוּ: הֲלֹא זֶה דְמִיּוֹן, וְכִי יִפְתָּחוּ פְּעַם הַשְּׁעָרִים לְאוּמָן, הֲלֹא לֹא יִתְכַּן... וְהִנֵּה בְרוּךְ הַשֵּׁם, הַשְּׁעָרִים פְּתוּחִים לְמַעְלָה מִשְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בָּאִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֲנָשִׁים, וְיִתְמַלֵּא הַמְּקוֹם עַד אֶפְסֵי מְקוֹם. נִמְצָא, שֶׁדָּבָר אֶחָד מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֵינוֹ הוֹלֵךְ לְרִיק, וְאִם רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁעַל כָּל דָּף וְדָף גְּמָרָא מְשַׁלְּמִים לְמַעְלָה בְּשִׁמְיָם כָּל הַפְּסָף שְׁבַע-עוֹלָם, עַלִּינוּ לְהֵאֱמִין.

וְלִכֵּן בַּחוּרִים צְעִירִים! הֵייתִי מֵיַעַץ לָכֶם, שֶׁתְּחַזְרוּ עַל הַגְּמָרָא שֶׁאַתֶּם לוֹמְדִים מִשָּׁף הַשְּׁבוּעַ לְכָל הַפְּחוֹת מֵאָה פְּעָמִים, לְחַזֵּר עַל זֶה וְלְחַזֵּר וְכוּ', וְתַרְשְׁמוּ לְעַצְמְכֶם כַּמָּה פְּעָמִים סִימָתָם, כְּדֵי שֶׁתִּזְכְּרוּ

כַּמָּה לְמִדְתָּם, וְעַד סוֹף הַשְּׁבוּעַ תִּמְלְאוּ מִכֶּסֶה שֶׁל מָאָה פְּעָמִים. וּמָה הַתּוֹעֵלַת בְּזוּהַ? גִּמְרָא יֵשׁ בְּזוּהַ כָּל הַסּוּדוֹת, וְאִם לּוּמְדִים הִרְבֵּה גִמְרָא, לְבִסוּף זֻכִּים לְמִדְרָגוֹת גְּבוּהוֹת מְאֹד. וּבִנְדָאִי צְרִיכִים מִגִּיד שְׁעוֹר שְׁיִלְמַד אֶתְכֶם אֵיךְ לּוּמְדִים גִּמְרָא, מָה הַקְּשִׁיָּה וּמָה הַתְּרוּץ, וְאִז תּוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָכֶם סֵדֵר בְּשׁ"ס כְּסִדְרָן, מִלְּבַד הַשְּׁעוֹר שְׁאַתֶּם לּוּמְדִים לְפָנֵי הַצְּהָרִים וְלֵאחֶר־כֵּן, תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם שְׁעוֹר בְּגִרְסָה, יַעַן שְׁלִמְדְתֶם אֶצֶל הַמְּגִיד שְׁעוֹר אֵיךְ לּוּמְדִים גִּמְרָא, וְאַתֶּם מְבִינִים הֵיטֵב אֵיךְ הַגְּמְרָא שׁוֹאֵלֶת וּמִתְרַצֶּת, אֲזַי בְּמִשְׁךָ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם תִּזְכּוּ לְסִיִּם הִרְבֵּה פְּעָמִים שׁ"ס, וְכֵן שְׁשֵׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, וְאִם תּוּכְלוּ לְגַרֵם חַ"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

סֵפֶר לִי אַבְרָהָם שְׁלִמְד אֶצְלִי לְפָנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, שְׁכַשְׁבַת זֹו עָשָׂה סִיּוּם עַל תְּקוּנֵי זֶהָר בְּפַעַם הַמָּאָה וְשִׁשִּׁים. אֵינְנִי יוֹדֵעַ אִם יֵשׁ בְּדוֹר הַזֶּה אָדָם שְׁסִיִּים מָאָה וְשִׁשִּׁים פְּעָמִים תְּקוּנֵי זֶהָר. וּכְבָר אֵינְנִי מְדַבֵּר מִכָּה שְׁסִיִּים שְׁשֵׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה מְאֵתִים וְאַרְבָּעִים פְּעָם; לְמַדּוֹ אֶצְלִי הִרְבֵּה בַחּוּרִים מִשְׁךָ הַאֲרָבָעִים שָׁנָה הָאֲחֵרוֹנוֹת, וְאֵלוֹ שְׁלֵא הִטְעוּ עֲצָמָם וְנִצְלוּ אֶת הַזְּמַן, זָכוּ לְסִיִּים הִרְבֵּה פְּעָמִים אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵלוֹ הַבְּטָלָנִים, בְּטָלוּ זְמַנָּם וְלֵא הִגִּיעוּ לְשׁוּם דְּבָר. אָכֵל אֵלוֹ הַבַּחּוּרִים שְׁהִיָּה לָהֶם רְצוֹן חֲזֵק לְלַמַּד, עַד הַיּוֹם אֵינָם עוֹזְבִים — לֹא אֶת הַחֲמֵשׁ וְלֹא אֶת הַמִּשְׁנִיּוֹת וְלֹא אֶת הַגְּמְרָא, לֹא אֶת הַמְּדַרְשִׁים, וְלֹא אֶת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ', וְרִצִּיתִי שְׁגַם אֶתֶם תִּהְיוּ כֵּן. אִם תִּצִּיתוּ וְתִקְשִׁיבוּ לְמִגִּידֵי שְׁעוֹר, לְבִסוּף תִּדְעוּ פִּיֶּצֶד לְלַמַּד בְּעֲצֻמְכֶם, עַד שְׁתִּהְפְּכוּ לַהִיּוֹת לְמִדְנִים גְּדוֹלִים.

אִף שְׁבַתְחַלְהָ קֶשֶׁה מְאֹד לְלַמַּד, כִּי הַיִּצָר הָרַע אֵינּוּ רוֹצֵה שְׁאָדָם יִלְמַד, וּכְמֵאמָרָם ו"ל: בְּרֵאתִי יִצָר הָרַע, בְּרֵאתִי תּוֹרָה תְּבַלִּין כְּנִגְדּוֹ, אִם אָדָם לּוּמַד תּוֹרָה, הוּא מְבַטֵּל אֶת הַיִּצָר הָרַע, וּמִפְּאֵת שְׁהַיִּצָר הָרַע אֵינּוּ רוֹצֵה שְׁיִבְטְלוּהָ, אוֹמֵר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִיּוּם א') הוּא מְלַבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּמִצְוֹת, מִפְּתָה אֶת הָאָדָם לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת, הַעֲקָר שְׁלֵא יִלְמַד תּוֹרָה. וְרוֹאִים בִּישִׁיבָה, יִשְׁנּוּ בַחּוּר שְׁרוֹצֵה מְאֹד מְאֹד לְלַמַּד, וּלְפַתַּע בָּא אֵלָיו בַּחּוּר וּמִתְחִיל לְפַטְפֹּט עִמוֹ, הַעֲקָר לְבַטְלוֹ מִן הַלְמוּד, כִּי יִשְׁנֶם בַּחּוּרִים שְׁמְבַטְלִים זְמַנָּם בְּהֵבֵל וּבְרִיק,

וְאִינִם יְכוּלִים לְסַבֵּל שְׂיִשְׁנָם בְּאֵלוֹ הַמְשִׁתּוֹקְקִים לְלַמֵּד וּמִתְמִידִים גְּדוּלִים, וְלִכֵּן מִבְּטָלִים גַּם זְמַנָּם שֶׁל אַחֲרִים.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים! הִנֵּה אַתֶּם צְעִירִים מְאֹד, וּבִיכָלִתְכֶם לְהַגִּיעַ לְמַעְלוֹת עֲלִיוֹנוֹת מְאֹד. הַיּוֹם זֶהוּ ח"י אֱלוּל, יוֹם הַהִלָּדוֹת שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב, אֲשֶׁר הִגִּיעַ לְהַשְׁגוּתוֹ רַק עַל-יְדֵי רִצּוֹן חֲזָק, וַיְדוּעָה אִמְרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה: אֲסוּר לִיהוּדֵי לֹמֵר אֵינְנִי יְכוּל, אֶלֶּא אֵינְנִי רוּצָה, אַתָּה בֵּן יְכוּל — תִּרְצָה וְתוּכַל. וְלִכֵּן אֵל תֹּאמְרוּ אַף פַּעַם: אֵינְנִי יְכוּל לְלַמֵּד, יֵשׁ לִי רֹאשׁ קָשָׁה וְכַדוּמָה, הַהֲבָנָה שְׁלִי כְּבֵדָה וְכו', אֵין מִשָּׁג כְּזֶה! תֹּאמְרוּ: אֵינְנִי רוּצָה, אֵין לִי כַח לְהִתְאַמֵּץ.

לִכֵּן רְאוּ לְקַחַת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם. הִנֵּה נוֹתֵר לָנוּ שָׁבוּעַ אֶחָד לְפָנֵי הַנְּסִיעָה לְאוּמָן, וּמָה יִהְיֶה שֵׁם? אֵלֶּפֶי אַנְשִׁים יְבוֹאוּ לְשֵׁם, וְצָרִיף לִידַע גַּם אֲזוֹ, שְׁכַפְשָׁבָאִים לְצִיּוֹן הַקְּדוּשׁ, שְׂאֵין לְהִסְתַּפֵּל סְבִיב, וְצָרִיף לְשָׁמֵר עַל הַעֲיִנַיִם בְּמְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִסְתַּוֵּב בְּשׂוֹקִים שֵׁם, אֲשֶׁר הִפְלֵ הַבָּל וּרְעוֹת רוּחַ, כִּי הַעֲקָר לְהִיּוֹת רַק בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִבְקַשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹמֵר הַרְבֵּה תִּהְיִים, וְלִסִּים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְכָל פַּעַם שְׁבָאִים שׁוֹב וְשׁוֹב לְצִיּוֹן, יֵשׁ לֹמֵר מִחֲדָשׁ אֶת הַיְתָקוֹן הַכְּלָלִי, וְלִנְצֵל כָּל רַגַע לְתוֹרָה וְלִתְפִלָּה וְלַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

רְאוּ לְהִזְהַר מְאֹד מִהַסְמֵ"ךְ-מ"ם, שְׁכָל מַגְמַתוֹ לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלִבְטֵל כָּל דְּבָר שְׁבַקְדָּשָׁה. וְלֹא הַרְשָׁעִים הַלְלוּ, שְׁלוּחֵי הַסְמֵ"ךְ-מ"ם, כֵּלָם הָיוּ חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם: לְסְמֵ"ךְ-מ"ם קָשָׁה מְאֹד לְהִיּוֹת בְּכָל הָעוֹלָם, בְּכֵן מָה עֲשֵׂה? הַקִּים רַבָּנִים בְּכָל עִיר וְעִיר, וְהֵם כְּבָר יוֹדְעִים כִּיצַד לְרַחֵק יְהוּדִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהַקִּים רוֹפְאִים בְּכָל בְּתֵי חוּלָיִם, שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֵיךְ לְהַרְגַּ אַנְשִׁים, וְלִכֵּן הִזְהִיר רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד לֹא לְלַכֵּת לְכָל רוֹפֵא, מִפְּנֵי שֶׁהַלְבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּחִלּוּק לִכֵּן, עֲדִין אֵינְנוּ רוֹפְאִים, וּבִפְרָט שְׂיִשְׁנָם בְּתֵי חוּלָיִם, וּבְהֵם רוֹפְאִים עֲרָלִים, אֲשֶׁר הֵם מִמֶּשׁ רוּצָחִים. נִמְצָא שְׁהַסְמֵ"ךְ-מ"ם אֵין לוֹ כַח לְרוּץ, עַל-כֵּן הַקִּים 'רַע-בָּנִים' בְּכָל עִיר וְעִיר, שְׂיַעֲבִירוּ עַל הַדַּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן רוֹפְאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת

שְׁיִהְיֶה רַבְנוּ אֲנָשִׁים. וְסִפֵּר רַבְנוּ ז"ל, שְׁפַעַם הָיָה מְלֶךְ שְׁגֹזֵר לְהַרְגֵּ אֶת כָּל הַרוֹפְאִים, וְכָל הָאֲנָשִׁים הָאֲרִיכוֹ יָמִים, כִּי אִם אֵין רוֹפְאִים — יֵשׁ אֲרִיכוֹת יָמִים.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, רְאוּ לְשֹׁמֵר עֲצָמְכֶם מִהַסָּמ"ךְ-מ"ם וּגְנֹדָא דְלִיָּה, שְׁפַל מְגַמְתָּם לְבַלּוֹת אֶת זְמַנְכֶם וּלְבַטְלָכֶם מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַעֲקֵר מֵהַ שְׂאֲנֵי רוּצָה מְכֶם, שְׁתַּנְּהֵגוּ בְּכַבֵּד רֵאשׁ, וְתִקְחוּ עֲצָמְכֶם בְּיַדְיְכֶם, וְתִצְלִיחוּ מְאֹד. וְרְאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֲלֻקְכֶם, וְתִרְקְדוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְתִבְקְשׁוּ הַרְבֵּה רַחֲמִים עָלַי, כִּי אֲנִי זָקוּק לְהַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת.

וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲרָאָה אֶת כָּלְכֶם בְּאוֹמֵן, וְאַקְנֶה בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ, לְבּוֹא בְּמַהֲרָה, וְתִהְיֶה שִׂמְחָה רַבָּה מְאֹד.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תפוז

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ דְּיו"ח מִהַפּוֹלֵל וְכוּ', וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְשִׂיחַ אוֹתִי, כִּי סוּף כָּל סוּף הַפּוֹלֵל זֶה הַפְּנִינָה שְׁלִי, וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵץ, וּכְבֹר דְּבַרְתִּי עִם ... גְּרוּ יְאִיר, בְּעֲנִינֵי הַחֲשָׁמַל, וְעוֹד יוֹם יָבוֹא, וְנוֹכַח לְתַת מְלִגוֹת גְּדוּלוֹת לְתַלְמִידֵי הַפּוֹלֵל, וַיְהִיָּה רַק הַרְחַבּוֹת.

נָא וְנָא תִתְחַזַּק מְאֹד, וּבְנֹדָאֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אָשֶׁר לֵה תַפְחָה בְּנַחֵל קַכְט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לַבְּעֵדָךְ תַּמִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַפְחָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים-וְיִלְךְ, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, אִוֵר נִפְלָא, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ...
גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, אִם אַתָּה פּוֹתֵב לִי, שֶׁהִבְחֹר סוּבֵל
מִבְּעִיּוֹת נִפְשִׁיּוֹת וְכוּ', לְמָה אַתָּה צָרִיךְ אוֹתוֹ לִבַּת שְׁלֶךְ? ! אֲנִי הֵייתִי
אוֹמֵר לְךָ לְבָרַח מִזֶּה מַה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, כִּי מָה אַתָּה צָרִיךְ אֶת הַצְרוֹת
הָאֵלוּ? !

בְּעֵינַי שְׁנַעֲשֵׂה עֲלֶיךָ מַחְלָקַת וְכוּ', זֶה סִימָן שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה דְבָרִים
טוֹבִים, כִּי כָּל מִי שֵׁשׁ עָלָיו מַחְלָקַת, בְּיָדוּעַ שֶׁעוֹשֶׂה דְבָרִים טוֹבִים
מְאֹד, וְלִכְּן לֹא בָחַנָם שֶׁהַסְמ"ך-מ"ם מִתְלַבֵּשׁ עָלָיו, וְלִכְּן רָאָה
לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְאֵל תַּפְחֵד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרֵב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְרֵאוֹת לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר
עוֹ, וְלִהְיֵנִי שְׂמִחָה בְּתַלְמִידִים, שֶׁיִּרְקְדוּ בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ
שְׁנַכְנַס רֵאשׁ הַשָּׁנָה, מִי יִתֵּן שֶׁתִּזְכֶּה לְבוֹא עִם כָּל הַתַּלְמִידִים לְאוּמָן,
אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ לָזֶה, וּבִפְרָט שֶׁאַנְחָנוּ מְאֹד מְצַפִּים, שֶׁהֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה
הַזֶּה, יִהְיֶה מְשֻׁהוּ מִיְחָד, תִּהְיֶה שְׂנֵיט סִייעָתָא ד'שְׁמַיָא, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל
צָרִיכִים יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, וְעַקֵּר הַיִּשׁוּעָה לְהַגְאֵל כְּבָר גְּאֵלַת עוֹלָם,
וּבְיָמִים אַחֲרוֹנִים הָאֵלוּ שֶׁל הַשָּׁנָה תִּשְׁס"ג, אָנוּ צָרִיכִים שִׁיתְקַיֵּם:
תִּהְיֶה שְׂנֵיט סוּף גְּלוּתָנוּ, שִׁיְהִיָּה כְּבָר סוּף וְקָץ לְכָל צְרוּתֵינוּ,

ותחלה וראש לפדיון נפשנו, וגאלה אמתית ושלמה על-ידי משיח צדקנו.

רק חזק ואמץ להיות בשמחה, כי השמחה זה הגאלה, וככל ששמחים ועליזים, ממשיכים על עצמו את אור הגאלה.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך שנה טובה ומתוקה, שנה של הרבצת התורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נצבים-ויילך, כ' אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע שיצאת להפצה מרפזת בעבור המוסדות, ותשואות חן לך על זה, ובודאי ישלם לך רבנו ז"ל חזרה כפל כפלים, כי כבר אמר: ממי שאני מקבל לו אני משלם.

העקר ראה לחזק את עצמה ביתר שאת וביתר עז, להיות בשמחה עצומה, כי תהלה לאל, אנחנו זוכים לשמש את רבנו ז"ל בהפצת מעינות החכמה חוצה, וזו זכות מאד גדולה. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (יומא פז): כל המזכה את הרבים — אין חטא בא על ידו; ולכן אשרי מי שיוצא בכל יום להפיץ את אור רבנו ז"ל, ומדבר עם אנשים, וזה הנה הרצון הקדוש של רבנו ז"ל, שנגלה ונפרסם את הלמוד העמק שלו לכלל נשמות ישראל, ותהלה לאל, בראש השנה רואים מה אנשי שלומנו היקרים תלמידי היכל-הקדש פעלו עם עסק ההפצה.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות, בעקשנות גדולה מאד, ובכל פעם 'תגנב' עוד חמש

דקות, וְכִף בְּמִשְׁךָ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת יִצְטָרֵךְ לְשַׁעֲהַ שְׁלֵמָה, שְׁבַקֵּשׁ מֵאֲתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל לְהַתְּבוּדָד כָּל יוֹם.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלַחֵן עֲרוּךְ, כִּי זֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנַתְּחִיל אֶת הַשְּׁלַחֵן עֲרוּךְ מִהַתְּחַלַּת אֲרַח חַיִּים, וְכִשְׁנִסִּים נִתְחִיל יוֹרֵה דְעָה, וְאַחֲר־כֵּךְ אָבֵן הַעֲזָר, וְאַחֲר־כֵּךְ חֲשֵׁן מִשְׁפָּט, וְטוֹב לְלַמֵּד מִהַתְּחִלָּה רַק הַרְבֵּה מִחֲבֵר רַמ"א, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ הַרְבֵּה.

רְאֵה לְהַפְיֵץ הַרְבֵּה בְּאוֹמֵן, שְׁשֵׁם יְבוֹאוּ מִכָּל חֻלְקֵי הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַצ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נְצִיבִים-וַיֵּלֶךְ, כִּי אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים בְּעוֹלָם רַק לְהַתְּאָחֵד יַחַד, כִּי אֱלוֹ הַרְשָׁעִים וּבַפְּרֵט הַטָּמֵא הַיְדוּעַ הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מִתְּפָאֵר, שֶׁהוּא יְפוֹרֵר לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים בְּעוֹלָם לְהַחֲזִיק אֶת עַצְמֵנוּ בְּיַחַד, כִּי עַקֵּר כַּח הַטְּמָאָה זֶה הַפְּרוּד, וּמוֹכָא בַּזֶּה (מִשְׁפָּטִים צ.ה.): שְׂרִי בַחֲבוּרָא וְסִיִּים בְּפְרוּדָא, הִינּוּ שְׂדֵרְךָ הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁהוּא רַק מְדַבֵּר בְּמִתְק לְשׁוֹנוֹ, מִחֲבָרוּתָא... וּמִשְׁלוֹם... אָבֵל לְבַסְפוֹף מָה אֲנַחְנוּ רוֹאִים? שֶׁהוּא מְסִיִּים בְּפְרוּדִים וּבְמִחְלָקָת, וְהוּא הַגּוֹרֵם שְׁיֵהִיָּה פָּאן בְּיִבְנָאֵל תָּמִיד הַסְּתוֹת פְּרוּעוֹת וְכוּ', וְכֵן הַפְּרֵד וּמְשַׁל' וְכוּ', כִּי זֶה כָּל כַּח הַטְּמָאָה שְׁלוֹ, לְהוֹצִיא כְּמָה מְעַמְדִים לְרְשׁוֹת וְכוּ', הַעֲקֹר שֶׁהוּא מְקִיִּים בְּשְׁלֵמוֹת, מָה שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה נו, כ): "וְהַרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרָשׁ כִּי הַשְּׁקֵט לֹא יוֹכֵל", הוּא לֹא

יכול לשבת בשקט פרגע, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, תעשו כל מיני מאמצים שבעולם להשלים אחד עם השני, כי מי שיש בלבו איזו טינה על חברו, בידוע שעדין הסמ"ך-מ"ם מקשקש בו, כי בר ישראל שדבוק בו יתברך בדבקות אמת, אסור לו שתהיה בו שום שנאה וטינה על הזולת, ואם יש איזה דין ודברים בדיני ממונות, צריכים לקחת אותו לדין תורה, אבל לא לשא טינה וּשנאה על הלב, כי עוברים על לאו של (ויקרא יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך", והוא לאו תמידי, כי כל רגע שאדם שונא את זולתו, הוא עובר על הלאו הזה, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין כז:): איזהו שונא? כל שלא דבר עמו שלשה ימים באיבה, אמרו לו: לא נחשדו ישראל על כך; הינו כי התנא לא יכול להאמין, שיש יהודים שלא מדברים אחד עם השני שלשה ימים מחמת שנאה; ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, הקמתי את הקהלה עם דם, ואני משלם על זה בכריאותי וכו', כי הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, לא מפסיק מלמסר יום אחר יום את קהלתנו, ורק רוצה לפורר את קהלתנו הקדושה, שהיא יחידה במינה בכל העולם כלו, ובפרט מה שחוללנו עם הנער שלנו, פלאי פלאות, אשרי העין ראתה אלה, ילדינו שהתחתנו בקרשה ובטהרה, ולא יודעים מהזבל, והזהמא, והלכלוך וכו'.

גא ונא ראו להחזיק את עצמכם ביחד באהבה גדולה מאד, ולהוציא את הדמיון כאלו זה רודף אותי וכו', או זה מדבר עלי וכו', או זה שונא אותי וכו', תאמינו לי, שכל אחד מאנשי שלומנו הוא חדוש בפני עצמו, אבל עובר על כל אחד צרות וקטנות וחלישות הדעת, ונדאגת פרנסה, ולכן צריכים לדון אחד את השני לכף זכות, ולמחל ולסלח אחד להשני, ובזה נהיה כלים לקבל שנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה תצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְדָה, כִּי אֵלּוּל הַיְתוּשִׁים"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב

מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִימִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יָבִיא לְךָ
יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי הַדְּבוּר שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
זוּ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכָל
זְמַן שְׂאֵדָם הוּא בְּגוּף גְּשָׁמִי וְחֲמָרִי, הוּא לֹא יוֹדֵעַ לְהַעֲרִיף מֵה זֶה
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְתִתְבּוֹדֵד בְּכָל
יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִימִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֶעֱקֵר רְאֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ.

רְאֵה לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּכֹמָה מַכְתְּבִים מְשֻׁאָלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר
בְּנַחֲל", וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְעֵבֵר עַל כָּל הַקְּשָׁיִים שְׂיֵשׁ לְךָ בְּחַיִּים.

זְכֹר גַּם זְכוֹר מֵה שְׁעֵבֵר עָלֶיךָ אַחַר הַחֲתֻנָּה וְכוּ', שְׁהִיָּה לְךָ מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה וְכוּ', וְהִנֵּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, זְכִיתָ לְעֵבֵר עַל הַכָּל וְכוּ', וְלִכֵּן
רְאֵה לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקָּךָ, וְעַל אֲשֶׁר בְּנַחֲל שָׁם גּוֹרְלֶךָ,
וְתִחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים־וַיִּלָּךְ, כִּי אֵלּוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּפְּל
בְּדַעְתְּךָ בְּשׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוּת וַיְסוּרִים,
וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מֵעַמָּד וְאִינוּ נִשְׁפָּר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי כָּל דְּבֹר
וְדַבּוֹר שְׁמַדְבָּרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים בְּזֵה
הָעוֹלָם, עַל פֶּרֶט וּפְרֵט בַּחַיִּים.

רְצִיתִי מָאד מָאד, שְׁתַּאֲרַגֵּן אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֶרְבֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה
בְּעִנְיַן הַפְּדִיּוֹנוֹת, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שְׂיֵשׁ עָלַי
מִהִמְקַנְאוֹת, כִּי הַשְּׂקֵעָתִי שֵׁם הוּן רַב, וְעַדִּין לֹא רוֹאֶה סוּף לְכָל
הַצְּרוֹת וְהַחֻבּוֹת שֶׁבָּהֶם אָנִי שָׂקוּעַ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה "עֵין יַעֲקֹב", שֶׁהוּא אֲגָדוֹת חַז"ל,
וְזֶה יַעֲזוֹר לְךָ לִירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים־וַיִּלָּךְ, כִּי אֵלּוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אָנִי הֵייתִי אוֹמֵר לְךָ, שְׂאֵל תַּעֲזוֹב עַכְשָׁו אֶת הָעֲבוּדָה, וְתַחֲכֶה

אָשֶׁר לֵה תַצַּד בְּנַחֵל קִלְהָ

כָּבֵר לְרֵאוֹת מֵה יִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצֵה טו): פֶּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְלִכֵּן מִי יוֹדֵעַ אֵיזָה תִקְצִיב טוֹב יִכְתְּבוּ לָךְ?! וְלִכֵּן רֵאָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, כִּי כְשֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אִפְלוּ חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, זֶה נוֹתֵן הַרְגָּשָׁה טוֹבָה לְאָדָם, שְׂיֵשׁ לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר, וְאַחֲרֵי-כֵן בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם תִּדְבֹּר עוֹד חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, וְכֵן בְּכָל פַּעַם 'תִּגְנֹב' חֲמֵשׁ דִּקּוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁבְּמִשְׁךָ הָעֲשׂוּרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת יִצְטָרֵךְ לָךְ שָׁעָה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, יְזוּ עֲצָה נִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד.

הַחֲזוּק בְּטוֹב, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַצַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ' אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, הָעֵקֶר תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְלֵהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים תְּמִיד, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הָעֵקֶר לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם, וְלֹא לְהַתְחַצֵּף וּגְדָם, וְזֶה עֵקֶר גְּדוֹל מְאֹד, וְאֵם תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתִּלְכוּ לְלַמֵּד הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, שְׁזֶה מְאֹד

קלו אָשֶׁר לה תצה — לה תצו בנחל

מָאד חָמוֹר וְגוֹבֵל בְּכַרִּיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹן, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד
מֵה שְׂאֲתָם אוֹכְלִים, שְׁלֹא יִהְיֶה אֵיזָה סִפְק בְּפִשְׁרוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַבְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלְךְ, כִּי אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי
לֹא יַעֲזוֹב אֶתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא! יִתֵּן לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת בְּרָכָה וְרַחֲמִים וְכָל
טוֹב.

... גִּרוּ יְאִיר! אִם אַתָּה נִשְׂאָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַתְפַּלֵּל בְּיַבְנָאֵל, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה מִנְיָן לְנִשֵּׁי אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלְךְ, כִּי אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵת לֹא צְרִיכָה לְהַפְגִּיס בְּלַחֲץ, כִּי כָּל מִי שְׁדוּחַק אֶת הַשְּׁעָה,

הַשָּׁעָה דוֹחֶקְתּוּ (בְּרִכּוֹת סד.); לִכֵּן אָסוּר לְהִלָּחִיץ אֶת עַצְמוֹ וּלְהִלָּחִיץ אֶת אֲחֵרִים וְכוּ', אֲלָא לְבַקֵּשׁ תָּמִיד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, הָעֶקֶר לֹא לִפְחָד מִשׁוּם דָּבָר, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הָעֶקֶר חִזְקִי וְאִמְצִי, וְאִז תִּרְאִי אֶת גְּדֻלַּת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִנְדָאִי תִזְכּוּ לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְהָעֶקֶר לֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם, וְלֹא לְהֶאֱשִׁים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, צְרִיכִים רַק רַחֲמֵי שָׁמַיִם וְזֶהוּ זֶה, וְאִם תִּלְכוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִז לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִצּו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךָ, כ' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז, וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַת אֶת נְשִׂי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הָעֶקֶר הִרְגִּילִי אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה מָה שְׁלֵמֵד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל, וְאִם נִהְיֶה חִזְקִים בְּזֶה, אִז לֹא יִחַסֵּר לָנוּ שׁוּם דָּבָר.

נָא וְנָא הַחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, וְאִז תִּרְאִי אֶת הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ. וּכְתִיב (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", כִּי מִי שֶׁחֲזַק בְּאַמוּנָה, לֹא יִחְסַר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי הַצְּרוֹת שֶׁבְּאוֹת עַל הָאָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה, וְלִכֵּן אִם תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנָה, לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַעֲקֹר רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתּוֹכּוּ לְלַמַּד בְּיַחַד בְּכָל יוֹם קוּוּנְטֵרְס אֶחָד מִ"אוֹצֵר הַקּוּוּנְטֵרְסִים", וְאִזּוֹ תִּהְיֶה לָכֶם הִתְחַזְּקוֹת לְכָל הַחַיִּים, וְאֵף פֶּעַם לֹא תִצְטָרְכוּ לְרִיב וְלֹא לְהִשְׁבֵּר.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, אֵף פֶּעַם אֶל תִּרְיִבוּ, כִּי הַמְרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צְרוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מוֹכּוּחִים וּמְמַרְיבוֹת, כִּי בְּבֵית שְׂיִישׁ שְׁלוֹם — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תַּעֲשׂוּ לְעִצְמָכֶם שְׁעוֹר בְּקִצּוֹר הַלְכוֹת טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה, שְׁנֵה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְשִׁנֵּיכֶם, וְכֵן תַּעֲשׂוּ לְעִצְמָכֶם שְׁעוֹר בְּסֵדֶר "אוֹצֵר הַקּוּוּנְטֵרְסִים", כִּל יוֹם קָצֵת, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים יִכְנָסוּ בָכֶם, וְאֶל תִּתְּנוּ שְׁהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתְפַּשְׁטוּ עֲלֵיכֶם.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוֹ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תַצַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצֻבִים-וַיִּלָּךְ, כ' אֲלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ בְצַח.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַתְּחֻקוּ יַחַד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמֹחַ אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ לְכֶם חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְחַיּוֹת אוֹ חַיֵּי גִיּוֹנוֹם, עַל-יְדֵי הַמְּרִיבוֹת וְהַמְּחַלְקֹת שֵׁשׁ בֵּין זוּג, אוֹ חַיִּים שֶׁל גֶּן-עֶדֶן, שְׂאוּהֵבִים אַחַד אֶת הַשָּׁנִי וְעוֹזְרִים אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים בְּחַיִּים מָאד מָאד.

תִּרְאוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים, וְתִשְׂתַּדְּלוּ מָאד מָאד לְכַבֵּד אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֵׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְכַבֵּד אַחַד אֶת הַשָּׁנִי יִהְיֶה אִיף שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, אִף פַּעַם אֶל תִּרְיֹבוּ, כִּי הַמְּרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מָאד מָאד מִיּוֹכּוּחִים וּמְמִרִיבוֹת, כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ שְׁלוֹם — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֹתֵי, שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בְּרַכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצֻבִים-וַיִּלָּךְ, כ' אֲלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ וַיֵּאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד אָנִי שָׂמַח לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, רְאֵה לְהַתְחַזֵּק וּלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְךָ מִכַּעַס
וּמִקִּפְדָּה, וּתְהִיָּה לְךָ סִבְלָנוּת גְּדוּלָּה, כִּי זֶה הָעֵקֶר בְּעוֹלָם. הַקְּדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נֹצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ' אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל פְּלָלִיּוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַנְּהַה הַשְּׁבוּעַ הָאֲחֵרוֹן שֶׁל שְׁנַת תשס"ג — תִּהְיֶה שְׁנַת ס'וֹף
גְּלוּתֵנוּ, הַלּוֹאִי וּבְשָׁבוּעַ זֶה תִּגְמַר הַגְּלוּת, וְהַנְּהַה נִכְנָסֶת שְׁנָה חֲדָשָׁה
תשס"ד — תִּהְיֶה שְׁנַת ס'יַעֲתָא ד'שְׂמִיָּא, שְׁנִזְכָּה לְסִיעֲתָא ד'שְׂמִיָּא
גְּדוּלָּה מָאד. הַיּוֹם הוּא כ' בְּאֱלוּל. הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע נוֹלַד
— ח"י אֱלוּל, וְאָמְרוּ הַצַּדִּיקִים, שְׂמַח"י אֱלוּל עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה יִשְׁנֹם
שְׁנַיִם-עָשָׂר יוֹם, וּבְיָמִים אֵלּוּ יִכּוֹלִים לְתַקֵּן כָּל יוֹם מַה שְׂפָגְמֵנוּ
בְּחֲדָשׁ, הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עָלֵינוּ, וְנָתַן לָנוּ אֶת יְמֵי אֱלוּל, וְהַנְּהַה
חֲלָפוּ רַב יְמֵי אֱלוּל, וְלֹא זָכִינוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה כְּרְאוּי, אֲזִי נוֹתְרוּ לָנוּ
שְׁנַיִם-עָשָׂר יוֹם, ח"י אֱלוּל כְּנֶגֶד חֲדָשׁ תְּשׁוּרִי, וּבִיּוֹם זֶה יִכּוֹלִים לְתַקֵּן
אֶת כָּל הַחֲדָשׁ, י"ט אֱלוּל מִתַּקֵּן חֲדָשׁ חֲשׁוֹן, חֲלָף עָלֵינוּ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן
שְׁלֹא כְּרְאוּי, הַיּוֹם הַזֶּה אֲפָשֶׁר לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגְמֵנוּ בְּחֲשׁוֹן. יוֹם כ'
אֱלוּל אֲפָשֶׁר לְתַקֵּן מַה שְׂפָגְמֵנוּ בְּחֲדָשׁ כְּסִלּוֹ, שְׁלֹא נִהְגְּנוּ כְּשׁוֹרָה וְכֵן
הִלָּאָה. כָּל יוֹם וְיוֹם מִתַּקֵּן חֲדָשׁ אַחֵר, עַד עָרַב רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲזִי
מִתַּקְּנִים מַה שְׂפָגְמֵנוּ בְּחֲדָשׁ אֱלוּל, הִינּוּ נוֹתְנִים לָנוּ חֲדָשׁ לְתִשׁוּבָה,

וַיֵּשׁ לָנוּ תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה, וְאִם־כֵּן נִוְתָרוּ לָנוּ עוֹד עֲשָׂרָה יָמִים עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אָדָם נִדוֹן מֵהָ יְהִי עִמּוֹ כֹּל הַשָּׁנָה, אִף אֶחָד שֶׁקָּרָה לוֹ אָסוֹן בְּשָׁנָה זֹאת, לֹא חָלַם שֶׁזֶה יִקְרָה לוֹ, אָדָם הוֹלֵךְ בְּשׁוֹק לַעֲרֹךְ קִנְיֹת, וְרַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֵינּוּ חוֹזֵר. אָדָם נֹסֵעַ עִם אוֹטוֹבוּס, וּמִסְכָּן אֵינּוּ שָׁב, אָדָם הוֹלֵךְ בְּרַחוּב, וּמִסְכָּן אֵינּוּ שָׁב, וּמֵה שֶׁשׁוֹמְעִים הַיּוֹם אֵילּוּ טְרַגֵּדִיּוֹת נִוְרָאוֹת: סְקִילָה, שְׂרָפָה, הֶרֶג וְחֶנֶק, כֹּל מִינֵי מִיתוֹת מִשְׁנֹת וְאֶכְזָרִיּוֹת, אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ אֵילֵי הוֹן, בֵּן לֵילָה לַיּוֹם נִתְהַפֵּף עֲלֵיהֶם הַגִּלְגַּל, וְהַיּוֹם הֵם עֲנִיִּים מְרוּדִים, אֲנָשִׁים חֲפִים מִפְּשַׁע הַכְּנִיסוֹ אוֹתָם לְבֵית־סֵהָרָה, וְאֲנָשִׁים נֹכְלִים, רוֹצְחִים וּפּוֹשְׁעִים מִסְּתוֹבְבִים חֲפְשִׁי, עוֹלָם הַפּוֹף, כֹּל דְּאֵלִים גָּבַר, וְאֵין אִישׁ שֶׁסָּם עַל לֵב, שֶׁהִפְלִי גִזְרוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כֹּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבוֹא לְרַבְּנוּ ז"ל לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הַסְּמ"ךְ־מ"ם יַעֲשֶׂה כֹּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לַעֲצֹר שְׁלֹא יִסְעוּ לְשָׁם, רֵאשִׁית, הַמְּנִיעוֹת מִבְּחוּץ, רַבָּנִים אוֹמְרִים שְׁאִסּוּר לְצֵאת מִהָאָרֶץ וְכוּ' וְכוּ', וּמְבִיאִים כֹּל מִינֵי רֵאיוֹת וְכוּ', אָדָם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שֶׁקָּבַל אֶת הַמַּחְלָה הַמְּמַאֲרֵת, לֹא תִקּוּם צָרָה פְּעַמִּים, וַיִּוֹדַע שֶׁבְּסוּף הָעוֹלָם יִשְׁנוּ רוֹפֵא שֶׁיִּכּוֹל לְרַפְּאוֹתוֹ, הָאֵם יִשְׁאֵל אֶת מִיִּשְׁהוּ אִם מֵתָר לוֹ לְלַכֵּת אִם לֹא? ! הֲלֹא יִרוּץ וַיִּבְרַח בְּכֹל הָעוֹלָם לְהַשִּׁיג מְזוֹר לְחֵלְיוֹ. אוֹ אִם נִגְזַר עַל הָאָדָם גִּזְרוֹ דִּין מוֹת, הָאֵם יִשְׁאֵל שְׂאֵלוֹת? ! אֵלָּא יִקַּח אֶת הָעוֹרֵף־דִּין הַכִּי גָדוֹל. וְהִנֵּה הָרוֹפֵא הַכִּי גָדוֹל זֶה רַבְּנוּ ז"ל! וְהָעוֹרֵף־דִּין הַכִּי גָדוֹל זֶה רַבְּנוּ ז"ל! אָבֵל מֵה לַעֲשׂוֹת? שָׁגַם בְּפָנִים, בְּתוֹף בֵּית־חוֹלִים, הַחוֹלִים רַבִּים בִּינֵיהֶם, אָבֵל הָאֵם בְּעִבּוֹר זֶה אֶתְעַכֵּב וְלֹא אָבוֹא לְקַבֵּל תְּקוּנִי? !

עַל־כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כֹּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רְאוּ לְבוֹא כְּלַכֵּם לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְעֶרְבֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲזוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן גִּפְשׁ, וְאֵל יַעֲבְדוּ עֲלֵיכֶם אֵלּוּ הַרְשָׁעִים, שֶׁכָּל הַשָּׁנָה לֹא רָצוּ לְהַפִּיר אֶתְכֶם, לֹא רָצוּ לְהִתְפַּלֵּל עִמָּכֶם בְּיַחַד, וְהִנֵּה בְּעֶרְבֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה רוֹצִים אֶת הַפְּדִיּוֹן גִּפְשׁ שְׁלַכֶם, רְאוּ לָתֵת אֶת הַפְּדִיּוֹן לְמָקוֹם הַנָּכוֹן. רְצִיתִי שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, יַעֲשׂוּ הַתְּעוֹרְרוֹת לְתַן הַפְּדִיּוֹן לְרַב

וּלְצַדִּיק שְׂבִדּוֹר, וְתִרְאוּ לְהִיּוֹת שְׂמַחִים וְעֲלִיזִים, כַּמָּה אֲנָשִׁים שְׂיָבֹאוּ
 לָשֵׁם, תִּדְעוּ שְׂאֲתֶם הִבְאֵתֶם אוֹתָם, בְּזִכּוֹת הַהִפְצָה שְׂאֲתֶם עֲשִׂיתֶם
 כָּל הַשָּׁנָה זֶה הִבִּיאֶם לְאוּמָן, לֹא בָרַל, וְלֹא שְׂמָרַל, וְלֹא זָרַח, וְלֹא
 תִּרַח הִבִּיאוֹם, אֲלֵא בְּזִכּוֹת הַסְּפָרִים שְׂלָכֶם שְׂהִפְצֵתֶם, בָּאוּ לְאוּמָן
 מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד כְּלוּ, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ, יִשְׁתַּבַּח שְׂמוֹ שֶׁל
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַסְּפָרִים שְׂלָנוּ הַתַּפְּשֻׁטוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, יוֹתֵר
 מִחֲמָשִׁים מְדִינוֹת בְּעוֹלָם, וְזֶה מִבִּיא לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֶלְפֵי אֲנָשִׁים,
 שְׂמֻצָּפִים הַשָּׁנָה שְׂיָבֹאוּ כְּעֹשְׂרִים וְחֲמֵשָׁה אֶלֶף אִישׁ.

וְלִכֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה שְׂמַח, שֶׁהוּא זָכָה
 לְהַפְּיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּקְבַּל עַל עֲצָמוֹ, שְׂמַעַכְשׁוּ יַפְּיֵץ כָּל
 הַשָּׁנָה, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל אֵף אֶחָד, כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיף
 לְהַפְּיֵץ לְכָל הַפְּחוֹת סֵפֶר אֶחָד לְיוֹם, לְזִכּוֹת עוֹד יְהוּדֵי, יְהוּדִים
 מִסְּתוּבְכִים רְצוּצִים וְשְׂבוּרִים, אֵין לָהֶם לְמִי לְפָנוֹת, וְהִגָּה סִפְרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל מִחַיִּים אוֹתָם. יֵצֵא עֵתָה מִהַדְּפוּס אֶלֶף וְחֲמֵשׁ-מֵאוֹת מִחֲזוּרִים
 לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּ לְהַפְּיֵצֵם עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יִקַּח כָּל אֶחָד חֲבִילָה
 אַחַת בְּלֶבֶד, וְכֹךְ תִּגְמְרוּ הַכֹּל.

וְכֵן גְּבִיא לְאוּמָן סְפָרִים רַבִּים, כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִרְתֶּם
 עֲצָמוֹ לְהַפְּיֵץ כַּמּוֹת מְסִימָת, וְנוֹזְכָה לְהַפְּיֵץ הַכֹּל, אֵף אֶחָד לֹא
 בַּעַל-הַבֵּית שֵׁם, מִמִּי צָרִיף לְהַתְּפַעַל שֵׁם? ! אֵין מִשָּׁג כְּזֶה בַּעַל-הַבֵּית
 עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא הָאָרוֹן נוֹשֵׂא אֶת נוֹשְׂאָיו. יִשְׁנֶם שֵׁם כַּמָּה
 וְכַמָּה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת, כֵּן יִרְבוּ, אֲנִי רוֹצֵה לְהַבִּיא מְלִיּוֹן יְהוּדִים לְצִיּוֹן
 רַבְּנוּ ז"ל, וּמִמִּילָא יִצְטָרְכוּ לְכָל הַפְּחוֹת אֶלֶף בְּתֵי כְּנִסְיוֹת, וְנִצְטָרְךָ
 לְכָל הַפְּחוֹת מֵאָה מְלוֹנוֹת, כֵּן יִרְבוּ, וְאִם-כֵּן בְּשִׁבִיל זֶה צָרִיכִים
 לְרִיב? ! נִמְצָא, שְׂכָל הַמַּחְלֻקוֹת סְבִיב, זֶה בְּשִׁבִיל שֵׁם, כְּבוֹד וְכֹסֶף.
 אֲבָל לֹא כֹף אֲצִלְנוּ, אֲנוּ בָּאִים רַק לְרַבְּנוּ ז"ל וְלֹא לְאֵף אֶחָד, וְלִכֵּן
 אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִרְתֶּם הַשָּׁנָה יוֹתֵר מִכָּל הַשָּׁנִים
 — הֵן בְּהִפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהַתְּפַעַל מִשׁוּם כָּלֵב, וְכֵן בְּעִנְיֵן
 נְחִינַת הַפְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ לְצַדִּיק — לֹא לְהַתְּפַעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֵוֹלָם,
 וְלִבַּל יַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם.

וְעַל כָּלֵם, אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, זְכִינוּ לְהִקָּיֵם
 קַהֲלָה וּגְפִלָּאָה בְּיַבְנָאֵל, כָּל אֵלֹהֵי שְׁמַאיִזוּ סִבָּה אֵינָם יְכוּלִים לְנִסְעַ
 לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂיָבֹאוּ לְיַבְנָאֵל, שֵׁם יִהְיֶה גַם־כֵּן קְבוּצָה, וְחִסְדֵי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַקִּמְנוּ קַהֲלָה כְּזוֹ, שְׂאִין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ בָּהּ בְּכָל הָעוֹלָם
 כְּלוּ, הֵיכָן רוֹאִים שְׂיִלְדִים קְטַנְטַנִּים הַנִּמְצָאִים בְּפַעוּטוֹן, הַמְטַפֵּלֶת
 שָׂרָה לָהֶם שִׁירֵי אַמוּנָה, הֵם אֵינָם מְדַבְּרִים עֲדִין, אָבֵל שׁוֹאֲלִים
 אוֹתָם: הֵיכָן ה', וְהֵם מְרֹאִים בְּאֶצְבַּע קְטַנָּה לְשָׁמַיִם וְכוּ', וְכֵן בְּגַנְיָם
 הַגְּנָנֶת מְלַמֶּדֶת רַק שִׁירֵי אַמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, הֵיכָן שׁוֹמְעִים זֹאת
 בְּכָל הָעוֹלָם?! מַה מְלַמֶּדִים אֶת הַבְּנִיִם בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְאֶת הַבְּנוֹת
 בְּבֵית־סֵפֶר? רַק אַמוּנָה. וְכֵן הִלָּאָה וְהִלָּאָה, וְהִנֵּה זְכִינוּ לַחֲתֹן אֶת
 הַנְּעַר שְׁלֵא יָדְעוּ מַה זֶה חֲטָא, וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שְׁהַסְמִיךְ־מִ"ם רוֹצֵה
 לְכַלְעֵנִי וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, שֶׁתְּבַקְשׁוּ רַחֲמִים עָלַי, כִּי הַסְמִיךְ־מִ"ם
 עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ חֶרֶק, שְׂאִינִי נוֹתֵן לוֹ לְטַמֵּא אֶת יַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
 בַחֲנָם שְׁרוֹצֵה לְבַטְלָנִי.

וְהִנֵּה הַשָּׁנָה הַתְּגַבְּרָה מְלִכּוֹת הַרְשָׁעָה, וְקִצְצוּ לְכָל הַמְשַׁפְּחוֹת
 פֶּת לַחֲמָם, אֵין לְאַנְשִׁים מַה לְאָכֵל, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאִם לֹא דִי
 בְּזָה, הַגִּיחוּ גְזוּרוֹת עַל כָּל מוֹסְדוֹת הַלְמוּד וְהַכוּלָּלִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִם
 אָנוּ לֹא נִדְאָג לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, מִי יִדְאָג לָהֶם?! עַל־כֵּן לִפְנֵי כַּמָּה
 שָׁנִים עֲשִׂיתִי שְׁלֹשׁ קְפוֹת לְצִדְקָה: קִפָּה אַחַת לְבֵית־הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ,
 קִפָּה אַחַת לְכוּלָּל גַּם, וְכֵן קִפָּה בְּעִבּוּר הַמְקַנְאוֹת, וְעַל־כֵּן רְצִיתִי
 לְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵם, הַיּוֹם יֵשׁ לָנוּ מִשְׁרַד מְסֻדָּר, עַל־כֵּן יִקַּח כָּל אֶחָד
 קְפוֹת, וְיַחֲלַק לְבְנֵי מְשַׁפְּחָתוֹ הַקְּרוּבִים וְרַחוּקִים. וְכֵן רְצִיתִי שְׂאֲנִישֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ יַחֲתִימוּ הוֹרָאוֹת קְבַע הֵן בְּעִבּוּר בֵּית־הַכְּנֶסֶת, הֵן בְּעִבּוּר
 הַכוּלָּל וְהָאוּלָם שְׁמֻחוֹת, הֵן בְּעִבּוּר הַתְּלַמוּד־תּוֹרָה, וְהֵן בְּעִבּוּר קֶרֶן
 הַדְּפָסָה. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: גְּדוֹל הַמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּיִם יוֹתֵר
 מִשְׁמֻזְכָּה אֶת עֲצָמוֹ, מִי שְׁמַתְרִים אֶת אַחֲרִים, זְכוּתוֹ גְּדוֹלָה יוֹתֵר, כִּי
 יִשְׁנֹם אַנְשִׁים הַרוֹצִים לַחֲת, אָבֵל מְסַפְּנִים נוֹתְנִים אֶת זֹאת לְשִׁקְנָנִים,
 רַמָּאִים וְצַבוּעִים, שְׁעוֹבְדִים עַל הַבְּרִיּוֹת בְּתַקּוּנֵי מַתִּים, תַּקּוּנֵי חַיִּים
 וְכוּ', תַּקּוּנֵי נִשְׁמוֹת, וְהַמְקַבְּלִים הִלְלוּ הַמַּתְחַזִּים, הוֹלְכִים בְּלֹא זִקָן

ופאות, ונראים ריקים ופוחזים, ואנשים נותנים להם כספס, ואינם יודעים שאינם עושים תקון נשמה, אלא תקון כיס וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבזכות הצדקה האמתית — גזקה לגאלה, והעקר שנתחיל עכשו לרקד: "אומן אומן ראש השנה, אשרינו מה טוב חלקנו מה נעים גורלנו", ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שנוזקה כלנו להיות באומן, ונתראה בשמחה עצומה. אבל אל תשכחו שבאומן אין זה המקום לילך לשוקים ולהסתובב ברחובות, אלא העקר להסתובב סביב הציון משך השלשה ארבעה ימים, ותרבו בתפלה ובקשה הרבה מאד, יכולים בראש השנה לפעל מה שכל השנה אין יכולים. ולכן ראו לנצל את ראש השנה הקדוש והנורא. ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה כבר לביאת משיח צדקנו, ויהיה סוף וקץ לכל צרותינו, ותחלה וראש לפדיון נפשנו במהרה בימינו, אמן ואמן!

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר נצבים-וילך, כ"ב אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהכנסת בי, בזה שבשרת לי, שעל אף כל הצרות והמרירות שעוברות עליך, אתה מתחזק, בן צריך להיות, פי זה הנסיון של כל בר ישראל בזה העולם, כי למעלה בשמים מנסים את כל אחד, איך יחזיק מעמד מפל אשר עובר עליו וכו', ולכן ראה להתחזק ולחזק את אחרים, פי עקר תקון כל העוונות הוא רק לחזק ולקרוב יהודים אחרים אליו יתברך, פי אין עוד תקון יותר גדול מזה, ואפלו שאדם יצום שבועים

שָׁנָה, אִין הַעֲבוּדָה הַזֶּה חֲשׂוּבָה כָּלֵל לַעֲרֹף לְקָרֵב יְהוּדֵי אֶחָד אֱלִיו
 יתְבַרֵךְ, שְׂיִתְחִיל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וַיִּשְׁמַר שַׁבָּת, וַיֹּאכַל כָּשֶׁר,
 וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן כְּשׂוֹכִים לְקָרֵב מִגֵּן שָׁלֵם, אִין לְמַעְלָה מִזֶּה,
 וְלָכֵן רָאָה לְפִתַּח "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּשִׁכּוּנָתָהּ בְּתֵל-אָבִיב, וּמִי יִתֵּן,
 שְׂכָבֵר עֲכָשׁוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, תַּעֲשׂוּ קְבוּצָה, וּתְקַשְׁרוּ אֶת עֲצָמְכֶם אֶל
 כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַמְתַּקְבְּצִים בְּאוֹמֵן אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
 וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד לְכָל אֱלוֹ שְׂאִינָם יְכוּלִים מֵאִיזוֹ סִבָּה לְבוֹא לְאוֹמֵן,
 וְלָכֵן אִם מִגֵּן אַנְשִׁים מְתַקְבְּצִים עֲצָמָם יַחַד וּמְתַקְשְׁרִים עֲצָמָם אֶל
 כָּלֵל הַקְּבוּצָה בְּאוֹמֵן, הֵם מְמַשִּׁיכִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל אֲלֵיהֶם.

רְצִיתִי שֶׁתִּתְחַבֵּר בְּכָל לַיִל רְבִיעֵי אֶל הַשְּׁעוֹר הַכָּלְלִי שְׂאֵנִי נוֹתֵן
 לְכָלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּתְקַבֵּץ הַמּוֹן בְּחוּרִים, וַיַּעֲזֹר
 הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת רַק טוֹב. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאַחַד:
 "תַּעֲשֶׂה טוֹב, וְאִזּוּ מִמִּילָא הֲרַע יִפְלֵ".

וְשָׁלוֹם לְזוּגָתָהּ תַּחֲנִיָּה, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹדָהּ, כִּי יֵשׁ לָהּ
 אִשָּׁה צְדָקָת יְרֵאת הַשָּׁם.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ יְהִיָּה אִיף שְׂיִהְיָה וַיְהִיָּה מַה
 שְׂיִהְיָה, וְאִף פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ, כִּי הַמְּרִיבוֹת מְבִיאוֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית,
 וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מוֹפְוּחִים וּמְמִרְיבוֹת, כִּי בְּבֵית שְׂיֵשׁ שְׁלוֹם
 — שֶׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם תַּעֲשׂוּ לַעֲצָמְכֶם שְׁעוֹר בְּקִצּוֹר הַלְכוֹת
 טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְשִׁנְיָכֶם, וְכֵן תַּעֲשׂוּ לַעֲצָמְכֶם
 שְׁעוֹר בְּסֹדֵר "אוֹצֵר הַקּוֹנֵטְרָסִים", כָּל יוֹם קִצָּת, וּמִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
 יִכְנָסוּ בְּכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׂהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתְפָּשְׁטוּ עֲלֵיכֶם.

חֲזִקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ב אֱלוֹל
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵךְ שְׂאֵת וּבְיָתֵךְ עֵז, וְאֵל תִּשְׁבֵּר אֶת
עֲצָמְךָ וְכוּ', כִּי אַתָּה מְסַפֵּיק שְׂבוּר, וּמָה אַתָּה צָרִיךְ לְהוֹסִיף דְּאִגָּה
עַל דְּאִגּוֹתֶיךָ וְכוּ', הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגֵּיל
אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה, שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֵל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכֶּה אוֹתְךָ, שְׂתִהְיֶה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתִנְצֵל אֶת הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה רַק לְהַתְּפַלֵּל עַל פְּרִנְסָה וְעַל
בְּרִיאוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת סִבְלָן, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם אֵי אֲפָשֵׁר לַעֲבֹר אֶת
הַגִּיּוֹנוֹם שְׁנוֹקְרָא הָעוֹלָם הַזֶּה, רַק עַל-יַדֵּי סִבְלָנוּת וְהַתְּחַזְּקוֹת, וְאֵין
עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּחַיִּים כְּמוֹ מִדַּת הַהַתְּחַזְּקוֹת וְהַסִּבְלָנוּת, וְלִכְּן
אַתָּה לֹא צָרִיךְ תָּמִיד לַעֲנוֹת לְאִשְׁתְּךָ, וְאֵז תִּרְאֶה שְׂתִצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.

תִּתְבוּדֵךְ בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאֵז תִּבְקֵשׁ עַל
פְּרִנְסָה וְעַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְתִרְאֶה אֶת הַבְּרָכָה שְׂיִתֵּן לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה תקד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר נצבים־וילך, כ"ב אלול ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתשתדלי לכבד וליקר את בעלך, כי סוף כל סוף יש לך בעל טוב מאד, ואם חסר פרנסה לא צריכים להאשים את הבעל, כי מה הוא חייב?! כי סוף כל סוף הפרנסה נגזרה מלמעלה, ולכן צריכים רק לכבד אחד את השני, וחכמינו הקדושים אמרו (סוטה יז): איש ואשה זכו — שכינה ביניהם, לא זכו — אש אוכלתם; ולכן מה אתם צריכים שהאש תאכל אתכם, ושיהיו ביניכם תמיד מריבות?!

את צריכה לזכר, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי־מזרח"ן, חלק א', סימן ט), שכל הפרנסה באה בזכות האשה, ולכן אל תאשימי את בעלך, כי כל הפרנסה באה מצדך, ולכן תראי לעזר לבעלך, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

נא ונא תבקשי בכל יום על הצלחת בעלך, והצלחת הילדים, וזה לא יפה להשפיל את הבעל לפני הילדים, ולכן ראי לדון את בעלך לכף זכות, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שתהיה לכם שנה טובה ומתוקה, שנה שתהיה לכם פרנסה בשפע, ולא לדאג פְּכָר מְשׁוּם צרות בעולם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר נצבים־וילך, כ"ב אלול ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל כָּל יוֹם וַיּוֹם עַל הַצְּלַחַת בְּעֵלְךָ, שְׂיֵצֵא מִבֵּית הַסֵּהַר, שְׂהִכְנִיסוּ אוֹתוֹ עַל לֹא דָבָר, סֶתֶם רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה כָּבֵד בֶּן חוּרֵינִי אֲמַתִּי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתֵרָאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, וְאֵל תִּצְעֲרֵי אוֹתוֹ, כִּי מִסְכֵּן, עָבְרוּ עָלָיו מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וְאֵת לֹא יִכּוֹלֶה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֶה זֶה לְשִׁבְתָּ בְּבֵית-סֵהַר אֲצֵל הָעֶרְב-רֶב, אֲפִלוּ יוֹם אֶחָד, וּמִכָּל שָׁפָן כָּל-כַּף הַרְבֵּה זְמַן, וְלִכְּנֵן רְאִי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר, שְׂיִזְכֶּה לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרוֹ, כִּי מִסְכֵּן, גַּם שָׁנָה שְׂעַבְרָה הוּא לֹא יִכַּל לְהִיּוֹת שָׁם, וְכֵן כַּמָּה שָׁנִים הוּא מִשְׁתוֹקֵק לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, וְלִכְּנֵן תְּדוּנֵי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׂפַת שְׁלוֹם וְשָׁנָה טוֹבָה...

לה תקו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁישִׁי עֶרְב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר נֹצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד וּלְעֹזֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְהַעֲקֵר תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, כִּי זֶה הִיְסוּד אֲצֵל עִם יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר, שְׂתִהְיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שָׁנָה שְׂתִזְכְּוּ לְפָרִי בֶטֶן, אֲבָל אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל הַהִלָּכָה.

רְאוּ שְׂנִיכֶם לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ

דקות, לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת הַזֹּאת.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי יְהִיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, אִף פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ, כִּי הַמְרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִוּכּוּחִים וּמְמַרְיבוֹת, כִּי בְּבֵית שְׂיִשׂ שְׁלוֹם — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תַּעֲשׂוּ לְעֲצַמְכֶם שְׁעוֹר בְּקִצּוֹר הַלְכוּת טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְשִׁנְיֶכֶם, וְכֵן תַּעֲשׂוּ לְעֲצַמְכֶם שְׁעוֹר בְּסִדֵּר "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", כָּל יוֹם קָצָת, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים יִכְנָסוּ בְּכֶם, וְאֵל תַּחֲנוּ שְׁהַעֲצִבוֹת וְהִדְכָאוּן יִתְפַּשְׁטוּ עֲלֵיכֶם.

חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנָה שֶׁל פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, הַעֲקֵר תִּרְאוּ לְהַתְפַּלֵּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שְׁפַת שְׁלוֹם...

לה תקו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדֵּר נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, כ"ב אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אִף שְׁלֹא שְׂמַעְתִּי מִמֶּךָ זְמַן רַב, אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שְׂאָתָ עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שְׂאָתָ מְנַהֵלָתָ אֶת הַפְּעוּטוֹן, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזוֹ עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד, וּבִפְרָט עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שְׂהֵם אַנְשִׁים מְמַרְמְרִים, כִּי הַפְּרִנְסָה בְּדַחְקוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וּבִפְרָט שְׁכַלָם לֹא

אֲנָשִׁים קָלִים וְכוּ', לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה לִי, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶי עוֹד גַּחַת מֵהִילָדִים שְׁלָךְ.

זְכָרִי גַּפְּלֹאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתָּךְ, עִם הַבֶּן ... גֵּרוֹ יֵאִיר, זֶה מִמֶּשׁ גָּסִי גָּסִים, וּפְלֵאֵי פְּלֹאוֹת, וְהִלְוֵאֵי שְׁאֲנֵי כָּבֵד אֶזְכְּרָה לְרֵאוֹת גָּסִים כְּאֵלוֹ, כִּי עֲדִין הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא מִפְּסִיק לְמִסַּר אוֹתִי, וְאֲנִי מְחַכֶּה וּמְקַנֶּה אֶל הַיּוֹם שֶׁיִּפְּלֵ יְרִידָה אַחֵר יְרִידָה וְיַעֲזֹב אוֹתָנוּ כְּכֹר, כִּי אֲנַחֲנוּ לֹא רוֹצִים שׁוּם דְּבָר, רַק לְשִׁכַּת בַּפִּנֵּה שְׁלָנוּ בְּמִנוּחָה, וְנִזְכֶּה לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים.

רְצִיתִי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְהַעֲסִיק אֶת ... תַּחֲזִיחַ, לְכַמֵּה שְׁעוֹת בְּכָל יוֹם, וְאֶפְלוּ עִם מִשְׁכַּרְת קִטְנָה, כִּי הָאִמָּא שְׁלָה תַּחֲזִיחַ בְּקִשָּׁה מְמַנֵּי מְאֹד מְאֹד, כִּי הִיא שׁוֹכְבַת בַּמַּטָּה מִיֶּאֱשֶׁת, וּמְסַכְנָה, הִרְשָׁע לֹא רוֹצָה לָתֵת לָהּ גִּט וְכוּ', וְהַמְשַׁפֵּט הוֹלֵךְ לְהַגְמֵר לְטוֹבָתָהּ, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲת עֵתָה הִיא שְׁבוּרָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְעֲשׂוֹת אֶתְּךָ חֶסֶד, וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִהַמַּטָּה, שְׁתַּהֲיֶה בֵּין גָּסִים, וְתַהֲיֶה לָהּ תַּעֲסוּקָה, וְהִיא לֹא רוֹצָה מִשְׁכַּרְת גְּבוּהָה, תַּקְחִי אוֹתָהּ לְעוֹנֶרְתָּ, וְזֶה יַעֲזֹר לָנוּ, וּבְפִרְט לָהּ.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לה תקח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ גַּחַת.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֵכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיַהֲיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיֵּיכֶם, וְתִזְכְּרוּ לְזַרַע שֶׁל קִימָא, הַעֲקָר תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִמְּרִיבוֹת, וְתִאָּהָבוּ אֶחָד

אָשֶׁר לַה תְּקַט בְּנַחֵל קָנָא

אֶת הַשָּׁנִי וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאַף שֶׁהֲרֵבָה פְעָמִים זֶה בָּא קָשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת זֹו גְדֹלַת בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁשׁוֹבֵר אֶת הַמְדוּת הַרְעוֹת שְׁלוֹ, וּמְשַׁתְּדֵל לֵהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם הַזּוֹלָת.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה, אִף פַּעַם אֶל תִּרְיָבוּ, כִּי הַמְרִיבוֹת מְבִיאוֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מוֹפְכוּחִים וּמְמַרְיָבוֹת, כִּי בְּבֵית שִׁישׁ שְׁלוֹם — שָׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם, וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת...

לַה תְּקַט.

בְּצוּרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נִצְבִים-וְיִלְךָ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶל תְּכַנְסֵי בְיָאוּשׁ וּבְדִכְאוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, אֶת לֹא צָרִיכָה לְדַאֵג, הַעֲקָר לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְאִז תִּרְאֵי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֵה תְקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר נֹצְבִים־וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַרְוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שָׁנָה שְׂתוּכְלוּ לְפַעַל אֲצֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַרְּבִיב יְשׁוּעוֹת, וְגַם תִּזְכִּירוּ אוֹתִי לְטוֹבָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה, שְׁנֹזְנָה לְהַתְרָאוֹת בְּקִרְוֹב מְאֹד, וַיְהִי לָכֶם הַרְּבִיב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם.

זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁעָשָׂה אִתְּכֶם, שְׂחַתְנַתֶּם אֶת שְׁנֵי הַיְלָדִים, וְאַתֶּם זֹכִים לְרְאוֹת נִכְדִים, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְרְאוֹת נִינִים, הַעֲקָר תִּתְפַּלְלוּ כָּל יוֹם לְהַצְלַחְתִּי, וְאִזּוּ גַם לָכֶם יְהִי טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַמִּיד נִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

רַק לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר יְקָר מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תְקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר נֹצְבִים־וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אָשֶׁר לֵה תְּקִיב בְּנַחַל קִנְג
רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלַעְזֹר אֶחָד לְשֹׁנֵי,
וּתְרָאוּ בְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמָּצִים שְׁבַע עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה
הַדְּדִית, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ
הַבַּיִת, אֵז הַבְּרָכָה מְצוּיָה בּוֹ, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ מַה שְׁבִיְדֻכֶם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם
אַהֲבָה גְדוֹלָה וְשְׁלוֹם, וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תְרָאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה
שְׂיִהְיֶה, אִף פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ, כִּי הַמְרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צָרוֹת בַּבַּיִת,
וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִוּכּוּחִים וּמְמַרְיָבוֹת, כִּי בַּבַּיִת שְׂיִשׂ שְׁלוֹם
— שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם שְׁעוֹר בְּקִצּוֹר הַלְכוֹת
טְהַרְתֶּם הַמְשַׁפְּחָה, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לְשִׁנֵיכֶם, וְכֵן תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם
שְׁעוֹר בְּסִדֵּר "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", כָּל יוֹם קִצָּת, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
יִכְנָסוּ בְּכֶם, וְאֶל תִּתְּנוּ שְׂהַעֲצֻבוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתְפַּשְׁטוּ עֲלֵיכֶם.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תְּקִיב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר נִצְבִּים־וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵל
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, וְאִסוּר לְחַיּוֹת בְּאַשְׁלִיּוֹת וּבְדַמְיוֹן כְּאִלוּ יֵשׁ אִיזוֹ תִקְנָה בְּלִי

קנד אָשׁר לה תקיג — לה תקיד בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מָה שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַגְּנוּיּוֹת, צְרִיכִים רַק תְּמִיד לְשַׁפֵּךְ אֶת שִׁיחַ תְּפִלָּתֵנוּ אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֶזֶק בְּדַבָּר זֶה, תִּצְלִיחַ לְעֵבֶר עַל כָּל הַמְשַׁבְּרִים כָּל הַחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת נִצְבָּיִם-וַיִּלָּךְ, כ"ב אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַבְּרָכָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְאִפְלוּ שְׁעוּבָר עֲלֶיךָ מִה שְׁעוּבָר, מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּזְכְּרִי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֵלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן אֶסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דָּבָר.

נָא וְנָא תִּרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, יְהִי אִיךָ שִׂיְהִיָּה וְיִהְיֶה מִה שִׂיְהִיָּה, וְאִף פַּעַם אֵל תִּרְיָבוּ בֵּינֵיכֶם, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לה תקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת נִצְבָּיִם-וַיִּלָּךְ, כ"ב אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׂיְחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּחֲיוּ בְּיַחַד, וּבְהִבְנָה הַדָּדִית, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִין שְׁעוֹבְרִים עֲלֵיכֶם, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאֵתֶם רַבִּים בְּיַנְיָכֶם.

... תַּחֲיָה! אֶת צְרִיכָה לְהַרְשׁוֹת לְבַעֲלָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, לְנִסֵּעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל' עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּלִי שׁוּם תְּרוּץ כָּלֵל, וְהוּא יַחְזוּר עִם יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת.

אָנִי אֶתְפַּלֵּל הַרְבֵּה בְּשִׁבְלֵךְ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל', וְשֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֶה שְׂיִהְיֶה, אִף פַּעַם אֶל תִּרְיָבוּ, כִּי הַמְּרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִוּכּוּחִים וּמְמַרְיָבוֹת, כִּי בְּבֵית שְׂיִישׁ שְׁלוֹם — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

מֶה טוֹב וּמֶה נָעִים, אִם תַּעֲשׂוּ לְעֶצְמְכֶם שְׁעוֹר בְּקִצּוֹר הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה שְׁזָה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְשַׁנְיָכֶם, וְכֵן תַּעֲשׂוּ לְעֶצְמְכֶם שְׁעוֹר בְּסִדֵּר "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", כָּל יוֹם קִצָּת, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים יִכְנָסוּ בְּכֶם, וְאֵל תַּתְּנוּ שְׁהַעֲצִבוֹת וְהַדְּכָאוּן יִתְפַּשְׁטוּ עֲלֵיכֶם.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּקוּטוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרְכֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, וַיְהִיֶּה לְךָ רַק טוֹב, וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת, אֵל תִּדְאָגִי, וְעוֹד
תִּרְאִי נְסִים נְגַלִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂיִהְיֶה לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְשִׁנְשַׁמַּע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְשָׁנָה טוֹבָה...

לֵה תַקְטוּז

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַ נְצֻבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אָלוּל
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וּלְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֱלֹיו
יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה
מַעֲצָמוֹ, אֲלָא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וַיְכַל שְׂאֵדָם מְחִדִּיר בְּעַצְמוֹ
יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אִז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת, לְגַמְרֵי.
אֲשֶׁרִי מִי שְׂדָבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶתְךָ אֶת הַשָּׁנִי, יְהִיֶּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וַיְהִיֶּה מֵה
שְׂיִהְיֶה, וְאִף פַּעַם אֵל תְּרִיבוּ בִּינִיכֶם.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תַּעֲשׂוּ לְעַצְמְכֶם שְׁעוֹר בְּקַצּוֹר הַלְכוֹת

אָשֶׁר לֵה תְקִיז בְּנַחֵל קִנְז

טְהַרַת הַמְשַׁפָּחָה, שְׁנָה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְשִׁנִּיכֶם.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֵה תְקִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֹצְבִים־וְנֹלֵךְ, כ"ב אֱלוּל
ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְלִהְיוֹת תָּמִיד
שְׂמִחָה וְלִשְׂמֹחַ אֶת בְּעֵלְךָ, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרְכִי מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת,
הַעֲקֹר תִּשְׂתַּדְּלִי שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְאִזּוּ תִרְאֵי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים
שְׂיַעֲשֶׂה אֶתְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאַף פַּעַם אֵל תְּרִיבוּ, כִּי
הַמְרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מְוֹפְרוֹתִים
וּמְמַרְיבוֹת, וְאִזּוּ הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּבֵית.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַעֲבְרוּ עַל הַכָּל בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לַה תְּקִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר נֹצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁפָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִם תִּתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

אֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ בִּיבְנָאֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבּוֹדְאֵי גַם רַבְּנוּ וַ"ל יִהְיֶה שֵׁם.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאֵף פַּעַם אֵל תְּרִיבוּ, כִּי הַמְרִיבוֹת מְבִיאֹת רַק צָרוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מוֹכּוּחִים וּמְמַרְיבוֹת, כִּי בְּבֵית שְׁשֵׁי שְׁלוֹם — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תַּעֲשׂוּ לְעֲצַמְכֶם שְׁעוֹר בְּקִצּוֹר הַלְכוֹת טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה, שְׁנֵה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לְשִׁנְיֶכֶם, וְכֵן תַּעֲשׂוּ לְעֲצַמְכֶם שְׁעוֹר בְּסֵדֶר "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", כָּל יוֹם קִצָּת, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים יִכְנָסוּ בְּכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּ שֶׁהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתְפָּשְׁטוּ עֲלֵיכֶם.

הַמְּאֹחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר נֹצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר לַה תִּקַּב בְּנַחֲל קִנְיָ
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אֵתָּה צָרִיף לְדַעַת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה
מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂחֹזֵק בְּאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת
הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְתִמִּיד תִּחְדִּיר בְּעֲצָמְךָ שְׂאִין
בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֶלְקוּתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאָדָם מִחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלָיו, אֲזַי כָּל הָרַע מִמִּילָא
יִפֹּל.

הַרְשָׁעִים חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם תִּמִּיד יְחִיו, וְתִמִּיד יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת
רְשָׁעוֹת, וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁלְּמַעְלָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צוֹחֵק עֲלֵיהֶם,
כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (תְּהִלִּים ב, ד): "יּוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק" וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק
בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה אֶת הַנְּסִים
נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הִנֵּה בָּאָה שָׁנָה חֲדָשָׁה, וּבּוֹדָאי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְתֹּב לְךָ
שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְדִירָה מְשֻׁלָּךְ, וְלֹא
תִצְטָרֵף לְגוֹר בְּשִׁכְנוּת, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִבְּנֶךָ, שֶׁהוּא לְאוֹת
וְלְמוֹפֵת, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְגַדֵּל תִּלְמִיד חָכָם וְצַדִּיק גְּדוֹל
מָאֵד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּקַּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' דְּסִלְיַחוֹת, כ"ד אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה צְרִיף לְהִבְיֵא סֵפֶר תּוֹרָה, כִּי כָּבֵר מִבְּיָאִים מִכָּאן.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁזוֹכָה לְפַעַל אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה,
כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַבְּעַל תְּפִלָּה, שֶׁהוּא יִכְבֵּשׂ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ,
וּלְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַצְטַרֵּף אֶל הַקְּבוּץ
הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַבְּעַל תְּפִלָּה, וּבּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּגִאֲלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לֵה תִקְבֵּא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' דְּסִלְיָחוֹת, כ"ד אָלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי שְׁמֵאֵילוֹ סְבוֹת וְכוּ', אַתָּה לֹא יָכוֹל לְנַסֵּעַ עַל רֹאשׁ
הַשְּׁנָה, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּקִבּוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁלָּנוּ בִּ"בְנֵאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", שְׁבוֹדָאֵי רַבְּנוּ ז"ל יִהְיֶה שֵׁם עִמָּכֶם, הַעֲקֹר תִּדְאָג שִׁיְהִי
מִגֵּן בְּכָל הַתְּפִלוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ בְּרִיאוֹת וְהַצְלָחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לֵה תִקְבֵּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם רֹאשׁ הַשְּׁנָה ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת וְהַרְשִׁימוֹת, וְסִדְרִיתִי אֶת זֶה טוֹב
מֵאֵד (רַק הַגְּהֵתִי פֹה וְשֵׁם כַּאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּעֶצְמֵךְ).

וְהִנֵּה כָּל אֵלוֹ הַשִּׁיחוֹת וְהַרְשִׁימוֹת יִהְיֶה נִצְרָף לַיָּמִים וְלַשָּׁנִים
הַבָּאוֹת, כִּי דוֹר בָּא וְדוֹר הוֹלֵךְ, וְתִהְיֶה לָּאֵל, זְכָנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּהַדְפָּסֵת וְהַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת
הַחֻקָּה חוּצָה, וּבְאֵלוֹ הָאֲרָבָעִים שָׁנִים מִשְׁנַת תַּשְׁכ"ד עַד שְׁנַת
תַּשְׁס"ד, עָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגִלְיָם כְּאֵלוֹ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר.

כִּי בַשְּׁנַת תַּשְׁט"ז תַּכְּף-וּמְיָד בְּתַחֲלַת הַחֹרֶף, זְכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל
רַבְּנוּ וְ"ל עַל-יְדֵי סֵפֶר קָטָן וְקְרוּעַ וְכו' "מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ", וְהוּא אוֹת
הַתְּחִזְקוֹת מִלְּקוּטֵי-עֲצוֹת הַמְּשַׁלֵּשׁ (שֶׁהַדְּפִיס הָרַב הַחֲסִיד ר' אֶלְטֵעַר
טֵעֶפְלִיקֶעַר וְ"ל, שֶׁהִיא גִיסוֹ שֶׁל ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשִׁינֶעַר
וְ"ל), וְהִייתִי אֲזוּ בְּגִיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחֻצִי, וְכָל הַחֹרֶף הַזֶּה חִפְּשִׁיתִי
אֲחֵרֵי סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל כְּמוֹ עִם גְּרוֹת, בְּכָל חֲנִיּוֹת סִפְרִים שֶׁרַק הָיוּ
פֹה, וּמִצָּאתִי כְּרֹף א' לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, שְׁנֵדְפֵס בַּשְּׁנַת תַּשְׁט"ט, וְכֹרֵף אָבֵן
הַעֲזָר שְׁנֵדְפֵס בַּשְּׁנַת תַּשִּׁי"ג, וְהִתְחַלֵּתִי לְהִתְמַיֵּד בָּהֶם, וּבֵינֵן כְּפֹךְ בְּבֵיתִי
הַזֶּה לִי "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְכֵן "סִפְרֵ-הַמְּדוּת", וְרַבּוֹת יַגְעִיתִי בָּהֶם כָּל
הַחֹרֶף הַזֶּה, הִייתִי בְּחוֹר צָעִיר סֹף הַכָּל בֶּן חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחֻצִי, וְלֹא
יִדְעִיתִי בְּכָלֵל שֶׁיֵּשׁ דְּבַר כְּזֶה "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", וְכֵאֵן בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית
בְּכָלֵל לֹא יָדְעוּ מַה זֶה בְּרִסְלָב, כִּי רַב רַבָּם הָאֲנָשִׁים שֶׁגָּלוּ לְכֵאֵן הָיוּ
פְּלִיטֵי הַגּוֹלָה שֶׁל הַרוֹצְחִים, יִמַּח שְׁמֵם, שֶׁהַכְּחִידוּ אֶת שְׁלִישׁ עִם
יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוֹ שָׁבְאוּ לְכֵאֵן, הָיוּ כָּלֵם בְּגִיהוּם שֶׁל אֲשַׁמְדַּאי הַגְּרַמְנֵי,
יִמַּח שְׁמוֹ, אֲשֶׁר רַבָּם כָּלֵם הַתְּחַתְּנוּ אַחַר הַשׁוֹאָה, וּמִמִּילָא לֹא הָיוּ
יּוֹדְעִים בְּכָלֵל מַה זֶה בְּרִסְלָב, וְלִכֵּן לֹא הָיָה לִי עִם מִי לְדַבֵּר בְּכָלֵל,
וּכְשֶׁנִּתְּדַעֵתִי מִכְּפָה אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בּוֹדְדִים, אֲזִי לֹא רַק שְׁלֹא קִבְּלִיתִי
מֵהֶם הַתְּחִזְקוֹת, אֲלֵא אֲדַרְבֶּה שְׁבָרוֹ אוֹתִי, וְהָיָה לִי הַמּוֹן חֲלִישוֹת
הַדַּעַת מֵהֶם, כִּי תַכְּף-וּמְיָד כְּשֶׁזְּכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, נִכְנַסְתִּי
בְּתַבְעָרָה עֲצוּמָה, וְלֹא הָיָה אֶצְלִי שׁוּם חֻקָּמוֹת, וְכָל שִׁתְּהָ
מִ"שִׁיחוֹת-הַר"ן" הַצְּרַכְתִּי לְקַיֵּם עַד הַסּוּף בְּלִי שׁוּם חֻקָּמוֹת,
וּכְשֶׁרָאִיתִי בְּ"שְׁבַחֵי-הַר"ן" הַנְּהַגוֹת רַבְּנוּ וְ"ל, הִלְכִיתִי עַד הַסּוּף
בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְקַיֵּם כָּל הַנְּאָמַר שֵׁם, וּבַפְּרָטִיוֹת בְּעֵנִין הַתְּבוֹדְדוֹת,

היתה דרכי למצא מקומות נסתרים כמו במרתף או על הגג או בבית-הפנסת צנוע, שאין שם בני-אדם, והייתי יכול לשבת במקום אחד כמו ארבע עד שש שעות רצופות, והרבה בכיתי לפני יתברך, שאזכה להבין את דברי רבנו ז"ל, ואז הייתי נסתר כמה שנים מבחורץ, ובכלל לא ידעתי מה זה ברסלב, ובפנים בבית ובישיבה לא ידעו שיש לי בכלל שיכות אל ספרי רבנו ז"ל, וזה היה לי לגס גדול מאד, כי כך לא היו לי מניעות. אבל אחר-כך התפרסם, ואז התחילו מניעות עצומות הן מהראש-ישיבה שרדף אותי וכו', על לא דבר [פאָשֶׁר אַספּר אַת זֶה בְּמָקוֹם אַחֵר], ולאט לאט השגתי את פרכי "לקוטי-הלכות", יורה דעה חלק א', שהדפיסו בשנת תשי"ו, ואחר חלק ב' וחלק ג' שהדפיסו בשנת תשט"ז, וכן לאט לאט השגתי כרך אחר כרך, ועלה לי המון כסף, ואז החלטתי — כשהקדוש-ברוך-הוא יעזר לי, אזי תכף-וימיד אחר החתונה אדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל, ואפיצם בכל העולם כלו בפרוטות ממש, כי כל ספר בא לי במסירות נפש להשיג, וכן רצו על כל ספר המון כסף, ולכן אף אחד לא קנה את זה, לדגמא "ספר-המדות" בכריכה רכה בקשו אז חמשה דולר, זה כמו היום חמשים דולר, בלי שום גזמא כלל, וכן "ספורי-מעשיות" בקשו על זה עשרה דולר, זה כמו היום מאה דולר, ולכן כל מה שהדפיסו נשאר באיזה מרתף, ואף אחד לא ידע מספרי רבנו ז"ל, ולבי בער בקרבי למה שהאור הגדול של רבנו ז"ל לא יתגלה לכל העולם כלו?! והתפללתי הרבה, שאזכה תכף-וימיד אחר חתונתי להדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל ואפיצם בפרוטות ממש, ובכיתי על זה הרבה מאד מאד — הייתכן שאורו הגנוז של רבנו ז"ל יהיה כל-כך נעלם?!

ותהלה לאל, בליתי הרבה בספרי רבנו ז"ל וכן בהתבודדות, ואז הייתי מתמיד בזה, שזכיתי בשנתיים וחצי רצופות לסיים בכל חדש את כל ה"לקוטי-הלכות", מלבד שלמדתי את ה"לקוטי-מוהר"ן" ו"ספורי-מעשיות" ו"ספר-המדות" ישר וקפוף, וכן הייתי רגיל לסיים בכל שבוע "שיחות-הר"ן" ו"חיי-מוהר"ן", וממש זה היה כל החמצן שלי, וקפצתי מספרי רבנו ז"ל אל התבודדות

וּמֵהַתְּבוּדוֹת אֶל סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְזֶה אֲשֶׁר עָמַד לִי בְּמִשְׁפָּךְ כָּל
הַשָּׁנִים...

אֶף בְּצַר לִי, שֶׁקָּמוּ עָלַי עֲדַת מְרַעִים, וּבִפְרָטִיּוֹת אֲנָשִׁים שֶׁמְסַרְתִּי
נַפְשִׁי עֲבוּרִם לְהוֹצִיאֵם מֵהַזֵּבֶל וְהַלְכֵלוֹף, שֶׁהָיוּ מְנַחִים בָּהֶם עַד אַחַר
הָאָזְנִים, זֵי זֵינְעָר גִּיוּעָן פֶּאֶר שְׁמִירַט בִּזוּ אוֹיְבֵר דֵּי אוֹיְעֵרִין, וְעַכְשָׁו
נִכְנָסָה בָּהֶם תְּאוֹת הַהֲתַנְשְׂאוֹת וְכוּ', וּמִמֶּלֶא זֶה תְּאוּהָ כִּמוֹ שְׂאָר כָּל
הַתְּאוֹת לְהַתְּנַשְׂאוֹת וְלִהְיוֹת רֹאשׁ וּמְנַהִיג וְכוּ', אֶף שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֶׁהֵם אֵינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם,
וְאִיךָ יוּכְלוּ לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרִים וְכוּ', עֵינַי שָׁם; אָבֵל לְצֵאת נְגֻדֵי
בְּעוֹת מִצַּח וְכוּ', וְלִהְיוֹת אֶת הַזְּנֻבוֹת שֶׁמְזַדְּנָבִים אַחֲרֵיהֶם, זֶה כָּבֹר
עֲזוֹת מִצַּח וְחֻצְפָּה וְרִשְׁעוֹת גְּדוּלָּה, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מֵהַ שֶׁעָבְרוּ
וּבְאִיזָה לְכַלּוֹף הָיוּ וְכוּ', לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁיִּשְׁתַּקּוּ, וְיִטְמִינוּ פְּגִיָּהם בְּעַפָּר
מְרֹב בּוֹשָׁה וְכוּ', עַל-כָּל-פְּגִיָּים לוֹלֵי שֶׁלְּמַדְתִּי בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה סִפְרֵי
רַבֵּנוּ ז"ל בִּימֵי נְעוּרַי, מִי יוֹדֵעַ אִם הֵייתִי מְחֻזָּק מֵעַמָּד.

אָבֵל, תִּהְיֶה לְאֵל, תּוֹרַת רַבֵּנוּ ז"ל הִיא בְּדַמִּי, וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לִי שׁוּם דְּבָר.

אֲנִי נוֹסֵעַ עַכְשָׁו אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּדֶרֶךְ לֹא
דֶּרֶךְ מִפְּנֵי כַּמָּה טְעָמִים הַמּוּכָנִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲמַר
לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצִרוֹתֵי דֵּי, וְאַזְכָּה כָּבֹר לְצֵאת מֵהַעֲלִילוֹת רִשְׁעַ
שֶׁהַעֲלִילוֹ עָלַי הִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, שֶׁעוֹלָה לִי הוּן תּוֹעֲפוֹת עַל עוֹרְכֵי
דֵּינִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִּקְבֵּג

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן כ"ד אֱלוּל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת נַשׁוֹת

אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הווי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה אנו אוחדים בשבוע האחרון של השנה, שהיתה שנה מלאה, שנה מעברת, שלשה-עשר חדש. עם ישראל עברו צרות משנות, שנה קשה מאד, מאות הרוגים, אלפי פצועים, ואין בית שלא תהיה שם עניית ודחקות וחובות, והנה נותר לנו שבוע אחד לקבל על עצמנו קבלות טובות לקראת שנה הבאה עלינו לטובה. אומרים חכמינו (ביצה טז): כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה. את התקציב של האדם כותבים בראש השנה, אשר אז דנים את האדם מה יהיה עמו כל השנה — לטוב, או, חס ושלום, להפך, ולכן פדאי לנו לקבל על עצמנו עכשו השבוע האחרון קבלות טובות, פדי שיהיו לנו פלים לקבל את השפע בראש השנה.

בעליכן נוסעים לאומן, לציון רבנו ז"ל. אל תחשבו שזה קל להם, אלא קשה מאד מכל הבחינות, אבל אבקש את בלכן, שתזהירו לבעליכם — פשהם באים לאומן, אין להם שום עסק אחר, רק להיות אצל ציון רבנו ז"ל, להתבודד ולבקש רחמים רבים, רחמים עצומים על עצמכם וילדיכם, וגם עלי. או שיפיצו שם, אשר זו זכות גדולה מאד, באים השנה הרבה מאד אנשים מכל רחבי העולם וקצוות תבל, ולכן להפיץ זו מעלה גדולה מאד. או שישבו אצל הציון, ויתפללו שם. ובדאי הזכות הזו שאתן עוזרות לבעליכן לנסע לרבנו ז"ל, אתן מקבלות שכר חלק בחלק, ואולי חלק יותר גדול, כי ברגע שאשה מקריבה קרבן, פי סוף כל סוף היא נותרת לבדה עם הילדים, ומאפשרת לבעלה לנסע, שכרה גדול יותר.

ולכן ראו לשמח מאד מאד בחלק שלכן. ואין זה סתם פדי לשכנע אתכן, אלא זו המציאות לאמתה. וכך אומרים חכמינו הקדושים, ששכר האשה המעוררת את בעלה ללמד תורה, גדול יותר. וזו לשון חכמינו הקדושים (ברכות ת): גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש-ברוך-הוא לנשים יותר מאנשים. ודבר זה נאמר גם על הנסיעה לאומן. כל הנשים המסיעות לבעליכן לנסע לאומן,

תִּקְבְּלֶנָה שְׂכָר גְּדוֹל מְאֹד. וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְאָנּוּ מְקוּיִם לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לְהִתְפַּלֵּל עַל כְּלַכֶּם. אָנִי מִבְּטִיחְכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרְכֶם,
 אָבֵל אֲבַקֵּשׁ גַּם אֶתְכֶן, לְבַל תִּשְׁכַּחוּ מִמֶּנִּי כָּל הַשְּׁבוּעַ, וּבְכַפְרֵט בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וּתְבַקְשׁוּ רַחֲמִים גַּם עָלַי, כִּי הַמוֹסֵר וְהַמְלִשִׁין הַסֵּמ"ך-מ"ם,
 יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַלְשִׁין עָלַי בְּעִלְיַת דָּם, שְׁקָרִים כְּאֵלוּ, וּלְדַאבּוּנָנוּ,
 הַשָּׁקָר חוֹגֵג וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַל הַבַּיִת, וְהַכֹּל רַק
 בְּשָׂבִיל גְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, לְרֹאוֹת אֵיךְ נִתְחַזַּק בַּמַּצְבִּים הַכִּי
 קָשִׁים, אָנִי מִקְנָה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַכְשׁוֹ יִתְקִים אֶצְלָנוּ:
 תְּהֵא שְׁנֵית ס'וֹף גִּלּוֹתָנוּ, וְיִתְחִיל כְּבָר: תְּהֵא שְׁנֵית ס'יַעֲתָא
 ד'שְׁמִיָא, שְׁנוֹזְפָה לְהַרְבֵּה ס'יַעֲתָא ד'שְׁמִיָא, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אָבֵל
 צְרִיךְ לְתַפְלוּתִיכֶם כָּל הַשְּׁבוּעַ, שְׁאֲזוֹפָה תַּכְף-וּמִיד אַחַר הַרֹאשׁ הַשָּׁנָה
 לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

אָנִי צְרִיךְ עוֹד מְעַט לְנִסְעַ, וְלִכֵּן אֵינְנִי יְכוֹל לְהֶאָרִיךְ, עִם כָּל
 זֹאת רְצִיתִי לְעוֹרֵר בְּכֶמֶה נִקְדוּת, שְׁפָדַאי לִכֵּן לְקַחַת לְתַשׁוּמַת לְבַכֵּן,
 וְלִקְבַל קְבֻלָּה לְעֵתִיד: סוֹף כָּל סוֹף עַל כְּלַכֶּם עֵבֵר מֵה שְׁעֵבֵר, שְׁנַיִם
 עַל גְּבֵי שְׁנַיִם הֵייתֶם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זְכִיתֶם לְהִתְקַרֵּב
 אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְלַחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה, אָבֵל זֶה עֲדִין לֹא כָּפִי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא רוֹצֵה, זֶה עֲדִין לֹא כָּפִי שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה. רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׁתַּמִּיד
 תְּהִיָּה בִּינֵינוּ אֲהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד. עַד כְּדֵי כֹף שֶׁהִתְפָּאֵר פֶּעַם וְאָמַר:
 הַעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמַהוּ עַל גְּדֹל הָאֲהָבָה שֶׁתְּהִיָּה בִּינֵינוּ.

בְּאִמַּת אָנִי יְכוֹל לְהִתְפָּאֵר עִם הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ מֵה
 לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קְהֵלָה אַחֶרֶת בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר קֵהֲלָתָנוּ עוֹמְדַת עַל כְּלָם,
 וְאֵת הַמַּצִּיאוֹת אֵי אֶפְשֵׁר לְהַכְחִישׁ. עִם כָּל זֹאת רְצִיתִי שִׁיְהִיָּה יוֹתֵר
 אֲהָבָה וְיוֹתֵר אַחֲדוּת, כִּי אָנִי רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מִתְפָּאֵר וְאוֹמֵר:
 עוֹד תִּרְאוּ שְׁאֲנִי אֶפְרִיד בִּינֵיהֶם, אָנִי אֶצְלִיחַ לְחַרְחֹר מְרִיבוֹת בִּינֵיהֶם,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לְמַדִּים אִם-כֵּן, שְׁמַהֲרַע שֶׁל הַרְשַׁע הַזֶּה, יְכוֹלִים
 לְהִנְכַּח אִיזוֹ טוֹבָה תְּהִיָּה לָנוּ אִם נִתְאַחַד יַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת. חֲכַמֵּינוּ
 הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים: מִהֲבַרְכוֹת שֶׁל בְּלַעַם, יְכוֹלִים לְהִבִּין אֵת
 קְלִלוֹתָיו. וּמִכָּל שְׁכֵן מִהַקְלָלוֹת שְׁלוֹ, הַבִּינּוּ הֵיטֵב הֵיטֵב מֵה זִמַּן
 לְעֲשׂוֹת לָנוּ. וְכֵן לְגַבֵּי הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשַׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, אִם כָּל-כֹּף

מִתְפָּאֵר לְפָנַי כֹּלֶם שִׁיפוֹרֵר לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲזַי עֲלִינוּ
לְהִתְחַזֵּק בְּאַהֲבָה בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז.

אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, רְאוּ לְהִרְבּוֹת בַּחֲסֵד זֶה עִם זֶה, תִּשְׁלַחוּ
בְּנוֹתֵיכֶם לְעֹזֵר לְמִשְׁפָּחוֹת מְצוּקָה, לְיוֹלְדוֹת, לְחוֹלִים וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר
אֵין מְצוּה גְדוֹלָה יוֹתֵר מִזֶּה. וְהַעֲקֵר בֵּינֵיכֶם, שְׂתִהְיֶה אַהֲבָה גְדוֹלָה
מְאֹד, וְלִשְׁמֹר מְאֹד לֹא לְבִזּוֹת אוֹ לְהִשְׁפִּיל זֶה אֶת זֶה. אָנוּ נִהְיֶה
כִּלְנוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר לְטִמְאַה, לְסִטְרָא אַחְרָא
וְלִקְלָפוֹת, אָנוּ נִמְשִׁיךְ לְשִׁמּוֹר עַל יְלָדֵינוּ, נַחֲתֵן אוֹתָם בְּקִדְשָׁה
וּבִטְהָרָה שְׁלֹא יִדְעוּ מִכָּל הַזָּבֵל הַנִּמְצָא בְּעָרִים הַגְּדוֹלוֹת.

אֲבָל צָרִיךְ לְהִשְׁמֹר מְאֹד, שְׁחַס וְשָׁלוֹם, לֹא תִהְיֶה בֵּינֵינוּ אִיזוֹ
מִחֻלְקֵת אוֹ מְרִיבוֹת אוֹ אֵי הִבְנוֹת, עַל-כֵּן רְאוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמְכֶם
קְבֵלָה חֻזְקָה שֶׁל אַהֲבָה וְחֲסֵד, אֲשֶׁר זֶה חָשׁוֹב מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.
וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תָּנָא דְּבֵי אֱלִיהוּ זוטא כה): בֵּינָן שְׁמַגִּיעַ רֵאשׁ
הַשָּׁנָה אוֹמְרִים מִלְּאַכֵי הַשָּׁרֵת, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִפְּנֵי מָה אַתָּה עוֹשֶׂה
חֲסֵד עִם אִמָּה זֹאת? וְאוֹמֵר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בְּזִכּוֹת חֲסֵד
אַבְרָהָם אֲבִיהֶם, כָּל זְכוֹת הַשׁוֹפָר שֶׁתּוֹקְעִים בּוֹ וְנִמְחָלִים כָּל
עוֹנוֹתֵינוּ, זֶה רַק בְּזִכּוֹת הַחֲסֵד שְׁעוֹשִׂים זֶה עִם זֶה, אֲזַי הוֹלְכִים
בְּמִדְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת יְסוֹד קְהֵלָתֵנוּ, וְזֶה סוֹד
הַצְּלַחָתֵנוּ — שְׁמִתְאַחֲדִים יַחַד, אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, וְעוֹזְרִים זֶה לְזֶה.

אֵל תִּתְעַרְבוּ עִם אֶף אֶחָד, אֵין לָכֶם יַעֲסֹק עִם אִישׁ, יֵשׁ לָנוּ, בְּרוּךְ
הַשֵּׁם, קְהֵלָה קְדוֹשָׁה, יְלָדֵי חֲמֵד, וְכֹלֶם יִתְחַתְּנוּ בְּקִדְשָׁה וְלֹא יִדְעוּ
מָה זֶה חֲטָא. אֲבָל צָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל הַיְלָדִים, בְּרַגַע שְׁרוּאִים
אֵיזָה טְפוֹס תְּמַהוּנֵי וּמוֹזָר, תַּעֲמְדוּ עַל הַמִּשְׁמֹר לְבַל יִתְקַרֵב אֶל
יְלָדֵיכֶם, אֵינְכֶם יוֹדְעִים מָה גַעֲשֶׂה הַיּוֹם בְּעוֹלָם, מְצָאוּ בְּמִקּוֹמוֹת הַכִּי
חֲרָדִים, אֲנָשִׁים בְּלִתֵי רְצוּיִים שֶׁקִּלְקְלוּ אֶת הַנְּעָר.

וַיַּעַן שִׁישְׂאָר גַּם פַּה מִנִּין שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲבָקֵשׁ מְאֹד שֶׁכָּל
הַיְלָדִים אַחַר בְּרַ-מְצוּה יִתְפַּלְלוּ בְּמִנִּין זֶה, וַיִּגְדִּילוּ אֶת הַמִּנִּין.

וְזֹאת אִמַּר לָכֶם, בְּעֵבֹר זֶה בְּעַצְמוֹ הִיָּה כְּדָאי לְבוֹא לְגוֹר

בִּיבְנָאֵל חוּץ לַיְשׁוּב, מָה אִם פֹּה צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים וְכוּ',
עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אִם הֵייתֶם גָּרִים בְּעִיר הַגְּדוּלָּה, מָה הִיָּה קוֹרָה
עִם הַיְלָדִים וְכוּ'. וְלָכֵן צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵשׁ
לָנוּ אֶת יִבְנָאֵל, אֲשֶׁר תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב", עַל אַפֶּס וְחֻמַּתָּם שֶׁל כָּל
הַמְתַּנַּגְּדִים. הִנֵּה אָנוּ מִתְפַּלְלִים לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ שֶׁתִּתְגַּלֶּה מְלָכוּת
שְׁמַיִם, וְהִרְשָׁעוֹת שֶׁעָשׂוּ לָנוּ עַד עַתָּה כְּעֶשֶׂן תְּכַלֶּה, וְגַם הַסֵּם "ד' מ"ם
יְכַלֶּה כְּעֶשֶׂן, אֲשֶׁר הוּא עוֹמֵד מֵאַחֲרַי כָּל הַהֶסְתוֹת.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבֻזְכוֹת הַקְּבָלוֹת שֶׁתִּקְבְּלוּ עַל
עַצְמְכֶם, הֵן בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, הֵן בְּטַהֲרַת הַמִּשְׁפָּחָה, אֲשֶׁר צְרִיף לְחֹזֵר
עַל הַמְּלָכוֹת אֱלֹהֵי הַרְבֵּה מְאֹד, כְּדֵי לֹא לְהַכְשִׁיל, חֵס וְשְׁלוֹם, וּבֻזְכוֹת
זֶה יִהְיֶה לָכֶם יְלָדִים בְּרִיאִים, חַיִּים וְקַיָּמִים. וְכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד
בְּעֵינֵי גְלוּי שְׁעָר, שֶׁלֹּא תִרְאֶה שְׁעָרָה אַחַת מֵרֵאשִׁיכָן, כִּי כָּף כְּתוּב
בְּזֵהָר, שֶׁשְׁעָר בְּאַשָּׁה מְבִיא קָלָה בְּבֵית וְכוּ'. וְאֵי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ,
אֱלֹהֵי הַהוֹלְכוֹת בְּפֶאֶה, אָסוּר לְחַלֵּק עֲלֵיהֶן כָּלֵל וּכְלָל, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה
פּוֹסְקִים הַמְתִּירִים לִילֵךְ בְּפֶאֶה, וְיֵשׁ לָהֶן עַל מַה שְׂיִסְמוּכוּ, אֲבָל שְׁעָר
בְּאַשָּׁה — עַל זֶה אֵין שׁוֹם הֶתֶר, וְשׁוֹם פּוֹסֵק אֵינוֹ מְתִיר בְּזֵה. הַרְבֵּי
מִסַּאטְמָאָר זִי"ע הִיָּה בּוֹכָה בְּכָל לַיִל יוֹם כְּפוּרִים, וְכָל דְּרָשְׁתּוֹ הִיָּתָה
מְכוּנָת לְנָשִׁים, שֶׁתִּגְלַחְנָה שְׁעָר רֵאשִׁין.

וְעַל כָּלֶם — תִּתְחַלְנָה לְדוֹן אֶת בְּעֲלֵיכֶן לְכַף זְכוּת, אִם רְצוֹנְכֶן
שְׂיִהְיֶה לָכֵן שְׁלוֹם-בֵּית אֲמָתִי, תִּתְחִילוּ אִתְּכֶן, עַל-יְדֵי חֵייוֹף וְדְבוּרִים
טוֹבִים, יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אֶת הַלֵּב הַקָּשֶׁה בְּיוֹתֵר. גַּם קָרַח יְכוּלִים
לְהַמִּיס בָּחֵם, אִף אִם הַבַּעַל קָשֶׁה כְּקָרַח, אֲבָל עַל-יְדֵי חֵם וְדְבוּרֵי
נַעֲם, יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת לְבָבוֹ וְלְהַמִּיסוֹ. אִם תִּכְבְּדֶנָּה וּתִיַקְרְנָה אֶת
בְּעֲלֵיכֶן, תִּזְכּוּ לְשְׁלוֹם-בֵּית נִפְלָא מְאֹד מְאֹד. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְמַן
לָכֵן בְּעֲלִים נִפְלָאִים, אִף עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְׁעוֹבֵר לְעֵתִים, אִף רֵאִינָה
אִתְּכֶן לְהִיּוֹת הַחֲכָמוֹת, וְלִדְעַת אִיף לְנוֹט אֶת הָעֵנְיָנִים, וְלִכְבְּדֵם
וּלְיַקְרֵם וְלֹא לְהַשְׁפִּילֵם, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלְהִיּוֹת לָהֶם לְמִשְׁעָן וּלְעֹזֵר.
וְלִנְהַג עִמָּהֶם בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה תְּדִדִית, וְאִזּוּ כַּמִּים הַפְּנִים לְפָנִים, כֵּן
לֵב הָאָדָם לְאָדָם. יְכוּלִים לְחִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם בְּגוֹן-עֵדֶן מִמֶּשׁ, אִם רַק
יִהְיֶה לָנוּ הַשְּׁכָל אִיף לְהַתְנַהֵג. וְאֵל תִּחְפּוּ שְׂהִיחֵם הַטוֹב יִתְחִיל מֵהֶם,

אֵלָא אַתָּן תַּתְחַלְנָה בְּכַבּוּד וּבִיקָר וּבִהְבֵּנָה, וְאִז תִּקְבְּלוּ זֹאת בְּחֻזְרָה. וְכֵן רְאוּ לְנַהֵל אֶת כָּל הַבַּיִת בְּאֻיְרָה שֶׁל שְׁלוֹה מְתוּנָה וְסִבְלָנִית, וְאִז הַיְלָדִים יִגְדְּלוּ בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְגוּפָם. וְכֵן אֲנִי גִדְּלִיתִי אֶת תְּלָמִידִי, אֲשֶׁר עִם זֶה אָבוֹא לְעוֹלָם הָעֵלְיוֹן, לְפָנַי בַּיִת-דִּין שְׁלֹמְעָלָה, וְאַתְפָּאֵר: רְאוּ גִדּוּלִים שֶׁגִּדְּלִיתִי!

חֲזוּ כָּל שְׂמַחְתִּי וְגִאוּתִי. וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁהִסְמִיךְ-מ"ם תִּפְרַע עָלַי תִּיקִים, כִּי זֶה לְצִנְיָנִים בְּעִינָיו, שְׂאֲנִי מְצִיל אֶת הַנֶּעֱר מִחֻטָּא וְעוֹן, וּבְאַמַּת כְּפִי מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם בְּרַחוּב, זֶה אִים וְנוֹרָא, מִבְּתִים הַכִּי חֲרָדִים יִרְדּוּ בָנִים וּבָנוֹת, וְהַדְרָדְרוּ כָּל-כָּף, עַד שְׂאִינָם שׁוֹמְרִים שְׁבֵת, וְנִפְלוּ בְּשֵׁאוֹל תַּחְתִּית, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁהִסְמִיךְ-מ"ם אִינוּ יָכוֹל לִישֵׁב בְּשְׁלוֹה, כִּי אֲנִי עוֹמֵד לוֹ כַּעֲצָם בְּגֵרוּנוֹ.

אֲנִי מְקוּהָ מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּתְחַל אֶת הַשָּׁנָה הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַגְלֵ יָמִין שֶׁל חֹסֵד, אַחֲדוּת, אֲהַבַת הַזּוּלַת וְכוּ', וְנִזְכָּה לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלָבוֹא וְלִשְׁמַח אִתְּכֶם יַחַד, אֲנִי מְקוּהָ שְׁזֵה יִהְיֶה בְּקָרוֹב מְאֹד, וְלָזֶה אֲנִי צָרִיךְ לְתַפְלוּתֵיכֶם.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְצִיתִי לְהַזְכִּיר, שְׁבִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל יְלָדֵיכֶם, שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת כְּרִאוּי, וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲבִיא לָכֶם מִתְּנָה חֲבִילָה שֶׁל יְשׁוּעוֹת: בְּרִיאוֹת וְנַחַת, וּבֵית חַס, וְכָל מֵה שְׁלִבְכֵן שׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ, אֲבָל הָעֶקֶר — שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, אֵיזָה חֵן וְיָפִי שֶׁהַבַּיִת מִתְנַהֵל עַל מִי מְנוּחֹת וְיִישׁ שְׁלוֹה וְשָׁלוֹם בְּתוֹכוֹ. וְזֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְהַבִּיא לָכֶם מִתְּנָה לְשָׁנָה הַבָּאָה, אֲבָל אַל תִּשְׁכַּחוּ מִמֶּנִּי, וְתִשְׁכַּחוּ דְּמַעֲוֹת כַּמִּים, כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲצוּמִים.

לֹא אֲשַׁכַּח מִכֶּם, וּבְכַרְט בְּעַת תְּקִיעַת שׁוֹפָר אֲתַפְּלֵל עַל כָּלְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם כָּל טוֹב וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְבֻרָכָת.

הַמְּאַחַל לָכֵן שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לה תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הָאֵינִנוּ, ד' תְּשַׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי ... גֵּרוֹ וְיָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ קֶדֶם הַחֵג, וְלֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךָ.

הִנֵּה וְכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ו'ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְרֵאוי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ כָּל הַשָּׁנָה עִם הַזְכוּת הַזֹּאת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלֵה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תג), אֲשֶׁר מִי שֶׁהִיָּה אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רֵאוי לוֹ לְשִׁמּוֹחַ בְּזֶה כָּל הַשָּׁנָה, וּבִפְרָט לִי הֵיוּ מְגִיעוֹת וְעִפּוּבִים וְכוּ', צְרוֹת וַיִּסּוּרִין וְסִכְנַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ וְכוּ', לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, שֶׁהִזְהִירוּ אוֹתִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׁלֹא לְנִסֵּעַ, כִּי אֲנִי מְסַכֵּן אֶת עַצְמִי וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן דִּלְגָתִי עַל הַכֹּל, וְזָכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, זֶה שֶׁמְחַתִּי זֶה שֶׁמְחַתִּי כָּל הַשָּׁנָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה, שֶׁזָּכִיתִי לַפְּעַל הַמְתַקֵּת הַדִּינִים, וְאוּכַל כָּבֵר לְנִסֵּעַ אֶל אֶרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר, וְכָל שׁוֹנְאֵי וְאוֹיְבֵי יִפְלוּ תַחְתָּי, כִּי מֵאֵד כּוֹאֵב לִי, שְׁלֹא זָכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן אָבִי מוֹרֵי זִי"ע, שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ לִי יֶאֱרָצִיט עָלָיו, זֶה הַשָּׁנָה הָרֵאשׁוֹנָה שְׁלֹא זָכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹנוּ, וְלָכֵן הַיּוֹם בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל אֶמְרָתִי שֶׁם אֶת הַקְדִישִׁים, וּבְלִילָהּ וּבִבְקָר הַתְּפִלָּתִי לְפָנָי הַעֲמוּד, וְכֵן בְּשִׁדָּה הַתְּעוּפָה בְּאוֹדִיסֵה הַתְּפִלָּתִי מְנַחֶה בְּצַבּוֹר, וְכֵן עַל הַדְרָךְ זָכִיתִי לְסִים מְסַכֵּת תְּעִנִית לְעֻלּוֹי נְשַׁמַּת אֲדוֹנֵי, אָבִי, מוֹרֵי וְרַבֵּי זִי"ע, וְזֶה חֶלְקִי מִכָּל עַמְלִי.

הַהֶכְרַח לְקַצֵּר, וְעוֹד יִהְיֶה הַרְבֵּה לְסַפֵּר מֵהַנְּסִיעָה הַזֹּאת שֶׁמְסַר אוֹתִי הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, בְּמִסִּירוֹת וְעַלִּילוֹת דָּם, שְׁלֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, שְׁקָרִים וּכְזָבִים, עַד שֶׁהַעוֹרֵף-דִּין הַזֶּהִיר אוֹתִי לֹא לְנִסֵּעַ אֶל שׁוּם מְקוֹם מַחוּץ לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית, וּתְהִלָּה לְאֵל, לֹא שְׁאֵלָתִי אוֹתוֹ, וְנִסְעָתִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ חַתִּימָה טוֹבָה...

לה תקכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר האזינו, ד' תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין מה ששאלת, הרי רבנו ז"ל הבטיח לכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש בעיר אומן, ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר את העשרה מזמורי תהלים, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציאו מהשאול תחתית. ואם כן מה הענין לבוא אליו בכל ראש השנה?!

עליך לדעת, פי פשאדם בא פעם אחת אל ציון רבנו ז"ל, ומקים את דבריו הקדושים, בודאי יש לו תקון נצחי, ואין לו כבר ממה לדאג, אבל ענין ראש השנה, זה ענין אחר לגמרי, כי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה טז): בראש השנה אדם נדון; ואמרו (ביצה טז): כל מזונותיו של האדם קצובים לו מראש השנה; והנה בדרך כלל, פשיש על האדם דין ומשפט, הוא מחפש אחר עורף-דין, וככל שהעורף-דין יותר גדול, הוא יכול להצדיק את החיב, וכן כל מי שיש עליו דין קשה מאד, הוא מחפש אחר עורף-דין יותר גדול, ואינו מסתפק עם עורף דין קטן, וזה כל ענין ראש השנה, שמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריא), שבראש השנה זה מקור כל הדינים, ולכן נוסעים לצדיקים, כדי לזכות לטהרת המחין, שמשם נמשכים כל הדינים המובא בזהר (פקודי רנד): כלא במחשבה אתברירו, ואצל הצדיק מקבלים טהרת המחשבה; ולכן ראש השנה זה ענין אחר לגמרי, הלא דנים אז את האדם על כל פרט מה שיקרה עמו כל ימי השנה, ולכן צריכים עורף-דין גדול, וזהו רבנו ז"ל, שבפרוש אמר (חיי מוהר"ן, סימן תה): כל העולם תלויים ועומדים על ראש השנה שלי, ולכן באים אצל רבנו ז"ל, שהוא יהיה העורף-דין שלנו, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן תג): מי שהיה אצלי על ראש השנה ראוי לו לשמח

כָּל הַשָּׁנָה, וְלִכְּנָן עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁפָל זֶה הוּא שְׁנֵי עֲנִינִים, וְלִמְעַן תִּקְוֶן הַנֶּפֶשׁ, כְּרָאִי וּכְרָאִי כָּל הַטְּרָחוֹת וְהִיגִיעוֹת הַפְּרוּכוֹת בַּדָּבָר, הָעֹקֵר לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנֵי ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִלְבָּד זֹאת גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵי ז"ל (תַּיִי-מִזְהָרָן, סִימָן תו), שְׁפֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יְכוּל לְתַקֵּן אֶפְלוּ נִשְׁמוֹת כְּאֵלוּ, שֶׁהוּא לֹא יְכוּל לְתַקֵּן כָּל הַשָּׁנָה. עֲמֵד וּרְאֵה וְהַשְׁתּוֹמֵם מֵה זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכְּנָן זֶה יִשְׁנֵם שְׁנֵי דְבָרִים: לְהִיּוֹת פְּעַם אַחַת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל, זֶה עֲנִין נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, וְלִבּוֹא בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְזֶה בְּרוּר, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם לִץ וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לַה תִּקְוֹ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ה' תִּשְׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד נִהְיֶה, שְׁאַתָּה רוֹשֵׁם אֶת הַשִּׁיחוֹת וְכו', כִּי יָבוֹא יוֹם וְיִצְטָרְכוּ אֶת כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה.

מֵה שְׁאַמְרָתִי קִדְּם תִּקְיַעַת שׁוֹפָר הוּא, כִּי פֹה לְמִטָּה מִי יִשְׁפֹּט אוֹתִי? שְׁלִשָּׁה שׁוֹפְטִים עִם קִרְחַת וְכו', וּמֵהֶם אֲנִי לֹא מְפַחֵד, כִּי הֵם סִתָּם טְפֹשִׁים, אֲבָל מֵה שְׁקוֹרָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִפְרָט לְפָנַי תִּקְיַעַת שׁוֹפָר, שְׁיִושְׁבִים בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה, וְאֲנִי עוֹמֵד לְפָנַי בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה, וְאֲנִי מִתְדַּיֵן עִמָּהֶם, וְהֵם דְּנִים אוֹתִי, וְעַל זֶה אֲנִי שׁוֹאֵל מֵה חֲטָאִתִּי, וּמֵה עֲוִיתִי, וּמֵה פִשְׁעֵתִי? וּבִסֵּף הַכֹּל אֲנִי רוֹצֵה לְהַרְבּוֹת טְהָרָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִקְרַב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְדָבָר רַבְּנֵי ז"ל, וְלִמָּה שׁוֹפְטִים אוֹתִי? וְלִמָּה הָעֵלִילוֹ עָלַי שְׁתֵּי עֲלִילוֹת: א. שְׁאַנִּי אֲחֵרָאִי עַל כָּל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְכֹל מֵה שְׁקוֹרָה בֵּינֵיהֶם זֶה תְּלוּי בִּי, וְהַכֹּל תַּחַת יָדֵי. ב. שְׁאַנִּי מִחֲתָן בְּגִיל צְעִיר. וְאֵלוּ הַחֲטָאִים וְהַפְּשָׁעִים

קעב אָשר לה תקכוז — לה תקכח בַּנחל

הַגְדוּלִים שְׁמַאֲשִׁימִים אוֹתִי, וְלִכֵּן בָּאתִי בְּטַעֲנָה לִפְנֵי בֵּית־דִּין שֶׁל מַעֲלָה מַה הֵם רוֹצִים?!

הַעֲקָר צָרִיכִים לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לִפְחָד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשַׁפֵּט, וְאִין מַה לִּפְחָד מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזוּהַ העוֹלָם רַק תְּפִלָּה, וְעוֹד פַּעַם תְּפִלָּה, וְעוֹד פַּעַם תְּפִלָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לה תקכוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ו' תְּשַׁרֵּי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ נְצִיחַ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֵכֶם עִם הָאֲחוּלִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכֵּל הַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כֹּל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְלֹא גִדַע מִשׁוֹם צָרָה הַשָּׁנָה, רַק טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּ אוֹתָנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

לה תקכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ז' תְּשַׁרֵּי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אָפֿער לה תקבט בנחל קעג

הנה אנחנו עומדים לפני יום הכפורים, יום הדין הגדול והנורא, ובכן באתי לבקש אותך, שתעשי כל מיני מאמצים שבעולם, שיהיה שלום-בית בין בתך לבעלה, כי חבל שיתגרשו כשיש להם שני ילדים.

אני לא מבין למה את צריכה להיות כל-כך עקשנית וכו', הרי יש לך בעל צדיק ... גרו יאיר, והוא מאד רוצה שלום בין הזוג וכו', ואם את היית רוצה שיהיה שלום-בית, בודאי היה שלום-בית, ולכן תעשי כל מיני מאמצים שבעולם שיהיה שלום-בית, והקדוש-ברוך-הוא, אשר שמו שלום, יברך אתכם בשלום, בזכות שתעשי שלום-בית.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשי כל מיני מאמצים לעשות שלום-בית.

ראי לכתב לי מכתב מה שלום בנך ... גרו יאיר, כי נפשי קשורה בנפשו.

המאחל לך חתימה טובה...

לה תקבט

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר האזינו, ז' תשרי ה'תשס"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעשי שלום-בית עם בעלך, כי חבל לכם להתגרש, ובפרט שיש לכם כבר שני ילדים, האם זה נקרא חיים שתהיו פרודים למעלה משנה? ולהתעקש על פסוק ועל מזונות וכו', איך יגדלו הילדים בלי אבא?! לכן אני מאד מאד מבקש אותך, תעשי למען הקדוש-ברוך-הוא, אשר אמר (שבת קטז): "ימחה שמי על המים, כדי לעשות שלום בין איש לאשתו". ולכן

תַּעֲשֵׂי לְמַעַן שְׁכִינְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַעֲשֵׂי שְׁלוֹם-בַּיִת עִם בְּעֵלָךְ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לה תקל.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ז' תְּשׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיִישׁ לִי, שֶׁאַתָּה מְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּבִפְרָט לְכַנִּי הַנְּעוּרִים, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי הַשְּׂנָה בָּאוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, וְכֻלָּם הוֹדוּ בְּפֶה מְלֵא, שֶׁבָּאוּ רַק בְּזִכּוֹת הַסְּפָרִים, וְזֶה בְּטוֹחַ, אֲשֶׁר כָּל מִי שִׁיִּסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ סְפָרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אַשֶׁר בַּנְּחַל", יִהְיֶה לוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְיִמְשֹׁךְ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וּלְהַפִּיץ סְפָרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אַשֶׁר בַּנְּחַל", וּבְיַדֵּי תִזְכֶּה תְּמִיד לְעֵסֶק בְּזִכּוֹת הַרְבִּים.

אַבִּיךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, הִזָּה מִקֶּדֶם אֶצְלִי, הוּא מִתְעַקֵּשׁ שֶׁתִּתְגַּרֵּשׁ, אֲבָל אֲנִי נִגְדָה גְרוּשִׁין, כִּי לֹא בְּאִתִּי לְזֶה הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין זִוגוֹת, אֲלֹא לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בַּיִת, וְהִבְטַחְתִּי לוֹ שֶׁאֲנִי אֶכְתֵּב מִכְתָּב אֵל אֲשֶׁתְּךָ וְאֵל חַמּוֹתְךָ, וּפֶה תִקְבַּל אֶת שְׁנֵי הַמִּכְתָּבִים, וְתַעֲשֶׂה בְּאִפְּן שְׁזֶה יַעֲבֹר אֲלֵיהֶם מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, וְאֲנִי מְאֹד מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה יִוָּכַל לְפַעַל אֶצְלָם.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּעוֹלָם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מִעֲמֹד, וְאֵינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דָּבָר.

אָשֶׁר לַה תְּקַלֵּא בְּנַחֵל קַעֵה
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתִי,
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה...

פֶּה תִקְבֵּל אֶת הַפֶּתַח שְׁשַׁלַּחְתָּ לִּי, וְאֲנִי מִתְקַן, וְכֵן תִּכְתֹּב מִכָּאן
לְהִבָּא.

לַה תְּקַלֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ז' תְּשׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם עֲדִין לֹא הִדְפַסְתָּ אֶת הָעֲמוּד שְׁלֵנוּ, תוֹסִיף אֶת הַמְּלִים הָאֵלֶּה,
”בְּעֲלֵי זְכוֹת בְּחִירָה”, כְּמוֹ שֶׁהֵם כָּתְבוּ, אֲבָל לְמַטָּה לֹא צְרִיכִים
לְהוֹסִיף שׁוּם דְּבָר, כִּי אֲנַחְנוּ תְּהִלָּה לְאֵל שְׁמַחִים, וּמֵאֲחֵלִים לְתוֹשְׁבֵי
הַמְּקוֹם שְׁנַת שְׁמִחָה וְאַחֲדוּת, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים תָּמִיד לְהִרְאוֹת פְּנִים
שׁוֹחֲקוֹת לְכֹלם וְלִצְחֵק מֵהֵם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי
מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אִתָּנוּ נִסִּים
וּנְפִלְאוֹת לְמַעַל מִדְּרָךְ הַטֶּבַע, אִם רַק נִהְיֶה דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲפֹלוּ שְׂאֲנַחְנוּ רוּאִים שֶׁהַפֶּל שְׁחֹר וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהָיָה שְׁחֹר
לְבָן הוּא וְכוּ', כִּי מֵרַב אֹר גְּדָמָה שְׁחֵרוּת, אֲבָל בְּאֲמַת הַפֶּל לְבָן,
מִחִין לְבָנִים.

נָא וְנָא תַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתַדַּע, שְׁבֻזָּה שְׂאִתָּה עוֹסֵק בְּצַרְכֵי הַרְבִּים, אִתָּה עוֹשֶׂה
טוֹבָה גְדוֹלָה לְאַמְךָ, עֲלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ שְׂאִתָּה גוֹרֵם נַחַת
רוּחַ לְאַמְךָ, בְּנֹדָאֵי הֵייתָ עוֹסֵק בְּצַרְכֵי הַרְבִּים בִּיְתֵר שְׂאִת וּבִיְתֵר עוֹ

קעו אָשֶׁר לה תקלב — לה תקלג בַּנַּחַל

בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִכֵּן תַּחֲחֹזֵק וְתִרְאֶה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַרְאֶה לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, יִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרֹב לְהוֹשִׁיעַ, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאַחַר הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת רַק טוֹב, וְשָׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לה תקלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי הָאֲזִינוּ. ז' תְּשׁרִי ה'תשס"ד.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְשִׂתְק וְכוּ', וְלִסְבֹּל וְכוּ', כִּי מִי שְׂשׂוֹתֵק וְסוֹבֵל הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וְאִף שְׂבִינ כֶּךָ הַלֵּב מִתְפּוֹצֵץ לְאַלְף רְסִיסִים וְכוּ', זֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשָּׁבֵר, וְלִכֵּן תַּחֲחֹזֵק מֵעַמֵּד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שְׂתַצְלִיחַ בְּרַכָּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לה תקלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי הָאֲזִינוּ. ז' תְּשׁרִי ה'תשס"ד.

שָׁלוֹם אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

הִנֵּה הוֹרִיךְ הַיְיִקְרִים רוֹצִים מְאֹד שְׂתִּבּוֹא לְלַמֵּד כָּאֵן אֶצְלִי, אֲבָל הַהֲכָרַח לּוֹמֵר לָךְ, כִּי זְמַן הַחֲזָרָה הֵבֵא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה לֹא יִהְיֶה אֶצְלִי

הַרְבֵּה בַּחוּרִים, כִּי אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּכַף-וּמִיד
 אַחַר חַג הַסְּפֹת לְהִיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְכֵן אֶהְיֶה כְּמֵה תְּקוּפֹת
 אַרְכּוֹת בְּמִשְׁפַּךְ שֶׁהוּתִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן לֹא יִהְיֶה פֶה אֶף אֶחָד מִי
 שִׁישְׁגִּית. וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁתִּכְנַס בְּאִיזוֹ יְשִׁיבָה בְּאַרְץ
 יִשְׂרָאֵל, וְתִלְמַד בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְאֵל תִּתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
 שְׁבַעֲוֹלָם, תִּסְתַּפֵּל רַק מֵה שְׁטוּב בְּשִׁבִילֶךָ, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהַתְּבַלְּבֵל
 מֵה שְׂאֵחָרִים אוֹמְרִים עֲלֶיךָ, אַתָּה צָרִיךְ רַק לְדַאֵג בְּשִׁבִילֶךָ, וְאִם תִּלְךָ
 בַּצּוּרָה כְּזוֹ, אֹז תִּצְלִיחַ דִּרְכֶּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

עֲכָשׂוּ נִכְנַס בֵּין הַזְּמַנִּים, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תִּקַּח
 מִשְׁנִיּוֹת, וְתִגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁמֹזַכְךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי
 חֲלָדָה, וְכֵן תִּלְמַד שְׁלֹחַן עָרוּךְ וּמִשְׁנֵה בְּרוּךְ, הַלְכוֹת סִפָּה, כְּדֵי
 שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בְּזֵה, וְאָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּתְחַזֵּק
 בְּרִצּוֹן חֲזָק לְלַמֵּד, תִּזְכֶּה לְהַתְּעַלּוֹת לְהִיּוֹת גְּדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי
 שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁיִּהְיֶה לְךָ רִצּוֹן וְחַשְׁק חֲזָק לְלַמֵּד,
 וְתִתְּבַרְךָ מִמַּעַיִן הַבְּרָכוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לַה תְּקַלֵּד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת הָאֲזִינוּ, ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ וְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל אֶת הַחֲשִׁבוּנִית שֶׁשָּׁלַח ... שָׂרַק הָאֲכִסוּן שֶׁל הַסְּפָרִים
 זֶה לְמַעַלָּה מְאֻלְפִים דוֹלָר, וְכֵן שָׂאֵר הַהוֹצָאוֹת זֶה מִגִּיעַ כְּבָר לְשִׁלְשֵׁת
 אֻלְפִים דוֹלָר, מֵה עָלִי לַעֲשׂוֹת? הָאִם אָנִי צָרִיךְ לְשַׁלֵּם אֶת זֶה?! וְאִם
 כֵּן מֵה אוֹכַל כְּבָר לְהוֹרִיד מִתְּסֻכּוֹם שְׂרָצִינוּ לְהוֹרִיד בְּשִׁבִיל הַסְּפָרִים
 שְׁנִתְקַלְקְלוּ וְכוּ', וְהִיוּ הַרְבֵּה הַפּוֹכִים וְחֹסְרִים וְכוּ', נָא לְהַשִּׁיב לִי.

אָנִי מְאֹד רוֹצֵה שֶׁהַשָּׁנָה תִּבְּאֶה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה לְהַדְּפִיס עוֹד

גְזַמְאוֹת מְסַפְּרֵי רַבְנוּ ז"ל, וּבִפְרֵט יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, אֲנִי רוֹצֵה לְהַדְפִּים תַּכְפֵּי-וּמִיד אַחַר חַג הַפֶּסַח מַחְזוֹרִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵן שֶׁל סְפָרְדִים וְהֵן שֶׁל אֲשֶׁכְנִזִים, וְהֵן שֶׁאֵר הַסְּפָרִים, וְלִמְלֵא קוֹנְטֵינֵינֵר מְלֵא, וְלִשְׁלַח אֶת זֶה הַיֵּשֶׁר לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי הַשָּׁנָה הַיֵּינוּ יְכוּלִים לְמַכּוֹר שְׁמָה לְכָל הַפְּחוֹת מְאֵתִים אֶלֶף סְפָרִים, אִם רַק הָיוּ לָנוּ אֶת הַסְּפָרִים, כִּי הַבְּקוּשׁ הָיָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, וְלִצְעָרֵי הָרַב מִהָאָרֶץ וְכוּ', הֵם הוֹלְכִים בְּצִמְצוּם וּבִקְטָנוֹת גְּדוֹלָה.

הַעֲקָר רֹאה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּה בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְתַעְזוֹר לִי לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת רְצוֹנִי וְחֻשְׁקִי, וְלְהַדְפִּים וְלְהַפִּיץ מִלְיוֹנֵי סְפָרִים מְסַפְּרֵי רַבְנוּ ז"ל, בְּלִי שׁוּם גְּזַמָּא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזוֹר לִי בְזָכוֹת הַרְצוֹנוֹת וְהַפְּסוּפִים הָאֵלוּ, וְגַם מֵה שֶׁכָּבַר הַדְּפַסְתִּי עַד עַכְשָׁיו, שֶׁתַּעֲמֵד לִי הַזְכוֹת הַזֹּאת לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁאֲנִי עוֹבֵר, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים, וְיִשְׁפַּע עָלַי רַק שְׁפַע וְחֻסְדִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים.

מֵאֲחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לה תקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב יוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַתְּשֻׁסִיד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּחִזֵּק מְאֹד, וְחֲשׂוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל

זֶה.

אִף שֶׁאֵין עַכְשָׁיו הַזְמַן גֵּרְמָא לְכַתֵּב, כִּי בְּזִמְנֵי הַזֶּה גַּם הַמְּלֵאכִים רוֹעֵדִים וּפּוֹחֲדִים וְזוֹחֲלִים מִיּוֹם הַדֵּין, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׂוֹרוֹתִים אֵלוֹ אֵלֶיךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת, כִּי מִי שְׂזוֹכָה לְהַפְּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,

וְלֹא אֶכְפֹּת לוֹ שׁוּם דָּבָר, רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא חַי
 חַיִּים טוֹבִים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד חַיִּים כְּאֵלוֹ, וְהוּא הָכִי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּים,
 וְלַחַיִּים כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים בְּיָמִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוֹ: "זְכַרְנוּ
 לַחַיִּים", "כְּתִבְנוּ לַחַיִּים".

וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע, כָּל מִי שֶׁנִּכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁהוּא
 בְּטֵל וּמְבֹטֵל לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל הָאָדָם הַזֶּה יֵשׁ תָּמִיד טְעֵנוֹת,
 כִּי מֵה שֶׁהוּא רַק לֹא יַעֲשֶׂה רוֹאִים בְּדִיּוּק הַהִפָּךְ, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם
 שֵׁשׁ עָלָיו קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת. וּבְאֲמַת רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
 ב', סִימָן נב): מֵה שֶׁקָּשָׂה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶה מְכַרַח לְהִיּוֹת,
 שֶׁהַצְּדִיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצְרֵם, וּכְמוֹ שֶׁקָּשָׂה קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 כְּמוֹ-כֵן בְּהִכְרַח שִׁיְהִיָּה קִשָּׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִם תִּתְבּוֹנֵן הֵיטֵב, תִּרְאֶה שֶׁאָדָם הָרֵאשׁוֹן, שֶׁהִיָּה נִכְלָל
 לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הוּא יֹצֵר כְּפִיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ
 הוּא, וְנִקְרָא אָדָם עַל שֵׁם 'אֲדָמָה לְעֵלְיוֹן', דִּיקָא עָלָיו יֵשׁ הַקִּשְׁיוֹת
 הָכִי גְדוּלוֹת, הֵן מִצַּד חוּה אֲשֶׁתּוֹ, שֶׁהִסִּיתָה אוֹתוֹ, עַד שֶׁהִכְשִׁילָה
 אוֹתוֹ, בְּאֶכִילַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְהִיא לֹא עֲזָבָה אוֹתוֹ עַד שֶׁנִּכְשַׁל
 וְכוּ', וְכֵן הַיְלָדִים שֶׁלוֹ הִרְגוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְעַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת
 יֵשׁ טְעֵנוֹת עַל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, שֶׁרַק בְּגִלְלוֹ כָּלָם צָרִיכִים לָמוּת... וְכוּ',
 וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב, כ): "וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר כְּנַגְדּוֹ",
 וּמוּבָא בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (בְּרֵאשִׁית כח): אֵלֶּא כְּלֵהוּ כְּנַגְדּוֹ, וְלִכֵּן רוֹאִים
 שְׁמִי שֶׁנִּכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כָּלָם יֵשׁ לָהֶם טְעֵנוֹת עָלָיו, וְאֵף אֶחָד לֹא
 יְכוּל לְהִבִּין אוֹתוֹ, וּמְאֲשִׁימִים אוֹתוֹ שֶׁהוּא חַיֵּב בְּהַפֵּל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
 הָאָדָם שְׂאִינוּ מְטַעֶה אֶת עַצְמוֹ, וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁנֵה עַקֵּר
 הַשְּׁלֵמוֹת, וּמִי שֶׁבָּא אֶל מְדֻרְגָה זוֹ, לֹא חָסַר לוֹ שׁוּם דָּבָר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה לְצֵאת מִן הַמִּצַּר וְהַקִּשְׁיוֹת
 וְהַסְּפָקוֹת וְכוּ', וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם קִשְׁיוֹת, לֹא עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְלֹא עַל הַצְּדִיק וְלֹא עַל עַצְמָנוּ, וּבְזֵה נַחֲיָה חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים
 עַרְבִים וּמְתוּקִים, וְנִזְכָּה לְהַפֵּל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֵל תְּדַאֵג, עַל שֶׁבַת בְּרֵאשִׁית אֲנִי אֲהִיָּה

אַתְּכֶם בְּיַבְנָאֵל, וְנִתְחַיֵּל אֶת הַשָּׁנָה בְּהַתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וְאֶהְיֶה שָׁם
כַּמָּה שָׁבָתוֹת.

הַמַּאֲחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לה תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי צֵם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּפְשׁוּט אֵין לִי כַח אֶפְלוּ
לְדַבֵּר וְכו', עִם כָּל זֹאת מִחֲמַת עֲנָן שֶׁל שְׁלוֹם-בֵּית, כְּדִי לַעֲצֹר שְׁלֹא
תִתְגַּרְשׁוּ, אֲמַרְתִּי לְרוּץ לְפָנַיךָ בְּשׁוּרֹתַיִם אֵלוּ.

אֵתָּה צָרִיךְ לְהִכִּין שְׁהַחַיִּים לֹא קָלִים, וְאִם רוּצִים שְׁלוֹם-בֵּית
צָרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן, כִּי כָּל אֵלוּ שֶׁהֵם חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם, לְבִסּוּף
מוֹצְאִים אֶת עֲצָמָם בַּחוּץ, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם
לְהִיּוֹת וּתְרֵן וְכו', אֵתָּה לֹא צָרִיךְ לְקַחַת רְצִינָה כָּל דְּבָר שֶׁאֲשַׁתָּךְ
אוֹמְרַת וְכו', כִּי בְּעַת שְׂאָדָם כְּכַעַס וּרְצִיחָה, הוּא אוֹמֵר הִרְבֵּה דְּבָרִים
שֶׁלֹּא הִיָּה רוּצָה לְהִגִּיד וְכו', וְלָכֵן תִּרְאֶה לְמַחֵל לְאֲשַׁתָּךְ, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הִיָּסוּד בְּשְׁלוֹם-בֵּית, לְהִיּוֹת וּתְרֵן, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְרִיב יוֹמָם
וְלַיְלָה, וְלַיְלָה יוֹם וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצִּיַּת אוֹתִי, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ
חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַתְגַּרְשׁ, כִּי חָבַל מְאֹד
מְאֹד עַל יְמֵי נְעוּרַיִךְ, וּיְכַבֵּר אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד),
שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׁבֵּר אֶת הַשְּׁלוֹם-
בֵּית שֶׁל זׁוֹגוֹת צְעִירִים, כְּדִי לְהַכְשִׁילָם בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ

אָשֶׁר לֵה תְקַלְזוּ — לֵה תְקַלַּח בְּנַחֵל קַפֵּא

כָּל מִיּוֹי מְאַמְצִים שְׁבַע עוֹלָם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְאָז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֵה תְקַלְזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשָּׁם [י'] י"א תְּשׁוּרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַפְסֵק וְכוּ', וְזֶה מְצוּי מְאֹד אֶצְלָ נָשִׁים אַחַר הַלְדָּה וְכוּ'.

הַעֲקָר תִּתְחַזְּקִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עִם הַמִּתְנַה שְׁנַתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל הוֹלְדָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֶּה אֶת הָאָדָם עִם בֶּן אוֹ בַת, זֶה מִתְנַה מִן הַשָּׁמַיִם, וְלָכֵן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה, וְתַעֲבָדִי מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, וּבְיָדָי יִהְיוּ לָךְ נִסִּים נִגְלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, וְתִכְבְּדִי וְתִיקְרִי אֶת בְּעֵלְךָ, וְכֵן אֶת הַהוֹרִים רְאִי לְכַבֵּד מְאֹד, שְׂזוּ הַמְצוּה הַכִּי גְדוֹלָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְנוֹחַ הַרְבֵּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד, הַעֲקָר לֹא לִפְלֵ בְּדַפְאוּן וּבִיֵּאוּשׁ, שְׂזֶה הוֹרֵס אֶת הַחַיִּים לְגַמְרִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֵה תְקַלַּח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשָּׁם [י'] י"א תְּשׁוּרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא צְרִיכִים לְקַנֵּא בְּבַחֲוֹר רוּק וְכוּ', כִּי לְעֵבֹר עֲבֹרוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם
לֹא כְּדַאי לְהִיּוֹת פֶּה אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד, וְרוּק צְרִיךְ רַחֲמִים מְרַבִּים שֶׁלֹּא
יִפְשַׁל בְּעֲבֹרוֹת חֲמוּרוֹת.

בְּעֵינַי אֶתְרוּג וְכוּ', צֹהֵב נִקְרָא בְּלִשׁוֹן חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים יְרוּק,
וְזֶה עֵקֶר הַהֲדוּר שְׁיִהְיֶה צֹהֵב.

בְּעֵינַי פֶּטָם וְכוּ', בְּוֹדַי זֶה עֵינַי גְּדוֹל, אֲבָל אִם יֵשׁ יְלָדִים,
צְרִיכִים לְשֹׁמֵר, כִּי בְּקִלּוֹת הֵם יְכוֹלִים לְשַׁבֵּר אֶת הַפֶּטָם, וְאִזּוּ פִּסְלוּ
אֶת הָאֶתְרוּג.

בְּדַרְךָ כָּלֵל אֲנִי לֹקֵחַ אֶתְרוּג בְּלִי פֶטָם, כִּי הַמוֹן אֲנָשִׁים מְבָרְכִים
עַל הָאֶתְרוּג שְׁלִי, וְלֹא פֶעַם אַחַת קָרָה שֶׁהֵם שִׁבְרוּ אֶת הַפֶּטָם, וְנִפְסַל
הָאֶתְרוּג.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מְאִיזָה פְּרָדָס לֹקָחִים אֶת הָאֶתְרוּג,
כִּי אֶתְרוּג מְרַכֵּב הוּא פֶסוּל לְגַמְרִי, וְזוֹ בְּרָכָה לְבִטְלָה, כִּי זֶה מְרַכֵּב
עִם לִימוֹן.

הָעֵקֶר לְכוּן בְּעַת הַנְּעֻנּוּעִים: מַעֲלָה מְטָה יְמִין וּשְׂמָאל, קְדִימָה
וְאַחֲרָה, שֶׁהַכָּל אֲלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַתְּכָלִית, שֶׁכָּל הַנְּעֻנּוּעִים יִכְנִיסוּ
בְּנוֹ אֶמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לה תקלט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] י"א מִשְׁרֵי
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִיּוֹת אַחַר הַחֶג תַּכְּף־
וּמְיָד בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלֹא יוֹעִיל לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם שׁוּם דְּבַר, וְלִכְּנֹן
עַד אֲזַ תִּמְסְרֵי לִי אֶת הַכֶּסֶף, וְלַעֲת עֲתָה תַּחֲפִי עַד שְׁאַנִּי אָבוּא.

רְאֵי לְשִׂמְחָ מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקָּךְ, עַל שְׂאֵת עֲזוּרָת לִי בַּמְּעוֹן,
וַיַּעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה לְרְאוֹת נְסִים עִם הַיְלָדִים
שֶׁלָּךְ.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב, וְנִזְכָּה לְשִׂמְעַ תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקֵר לְהַחֲדִיר אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּנַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲזו טוֹב לָנוּ
כָּל הַיָּמִים.

בְּנֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, מְצַלִּיחַ מְאֹד, וְהוּא בְּעַל מְדוּת טוֹבוֹת, וְאָנִי
מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִוָּכַל לְהַתְחַתֵּן, וְאַחֲר־כֵּן הִבַּת.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לה תקמ.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] י"א תִּשְׁרִי
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחָדִי וְאֵל תִּדְאַגִּי, אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת שֵׁם שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה,
כִּי בְּזֶה שְׁעוֹשִׁים שְׁלוֹם-בֵּית אֶצְל בַּר יִשְׂרָאֵל, גּוֹרְמִים נַחַת רוּחַ אֶצְלוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק תְּמִיד, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין זּוּגוֹת, וְזֶה
גּוֹרֵם יַחֲדוּ גְדוֹל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְלִכְּנֹן תִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת אֶצְל כָּל אֶחָד

שְׁלוֹם-בַּיִת, וְזוֹ הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מֶה זֶה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין זֹוגוֹת צְעִירִים, אֲזִי הֵיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקמא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשָּׁם [י'] י"א תְּשַׁרְי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

עֲכָשׁוּ נִכְנָסְתִּי לְחֻדְרִי, וּמִצָּאתִי אֶת הַמִּכְתָּב עִם שְׁלֹשׁ תְּבוּת, "חֲרַב עָלֵינוּ עוֹלָמְנוּ", וְתַכְף-וּמְיָד נִסִּיתִי לְהַתְקַשֵּׁר אֲלֵיכֶם, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה, וְאִנִּי מִבֵּין שְׁהַלְכְתֶּם כְּכֹר לִישׁן, כִּי זֶה הִיָּה מְאֹד מְאֹד, בְּאֵמַת נִבְהַלְתִּי מְאֹד, מֶה זֶה וְעַל מֶה זֶה וְכוּ', אִם זֶה אֹדוֹת הַבֵּן וְכוּ', אֲנִי הִבְטַחְתִּי לָכֶם שְׂאֲנִי מוֹכֵן לְקַחַת אוֹתוֹ וְלִטְפֹּל בּוֹ, וְאֵל תִּפְחָדוֹ הוּא יַעֲבֹר אֶת זֶה וְכוּ', וְאִם זֶה ... שְׂעַשֵּׁק אוֹתְנוּ, וְעֲכָשׁוּ הוּא חוֹנֵק אֶתְכֶם, חַס וְשָׁלוֹם, וְרוֹצֵה עוֹד כְּסָף וְכוּ', גַּם עַל זֶה יֵשׁ עֲצָה וְכוּ', וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּכְף-וּמְיָד עַל הַבְּקָר תִּכְתְּבוּ לִי מֶה קָרָה? כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד דוֹאֵג.

תֵּאמְרוּ לִי, שְׂעַבְרוּ עָלַי שְׂמוֹנֶה חֻדָּשִׁים גִּיהֲנוּם עָלַי אֲדָמוֹת, וְזֶה לֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר בְּשׂוֹם מְלִים כָּלֵל, לֹא בְּעַל-פֶּה וּמְכַל שִׁפְן לֹא בְּכַתָּב, הַמִּתְחִים וְכוּ', הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים, הָעֲגַמַת נַפְשׁ וְכוּ', אֲשֶׁר מְסַר אוֹתִי הָרָשָׁע מְרָשָׁע, טָמֵא מְטָמֵא, הָרָע הַמְקוֹמִי שֶׁל יִבְנָאֵל ('הַרְבִּי', שֵׁם רְשָׁעִים יְרָקֵב), אוֹי לוֹ וְאוֹי לְרַע-בְּנִים' כְּאֵלוֹ, וּכְכֹר נִכְנָסְתִּי בְּחוֹבוֹת שֶׁל עֲשָׂרוֹת אֲלָפֵי דוּלָרִים בְּשִׁבִּיל הַמְסִירוֹת שֶׁלוֹ, וְלִקְחָתִי כְּמֶה עוֹרְכֵי דֵינִים וְכֹלָם לְקַחוּ כְּסָף, וְלִבְסוֹף כָּלָם הִזְהִירוּ אוֹתִי לֹא לְנַסֵּעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן וְכוּ', כִּי בְּוַדַּאי יַעֲשׂוּ לִי צָרוֹת וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִסְתַּכַּלְתִּי עַל אֶף אֶחָד, אֶף שְׂאֲשָׁתִּי בְּכַתָּה — לִי הַפַּעַם אֵל תַּסַּע, כִּי זֶה פְּקוּחַ נַפְשׁ וְכוּ', אֲמַרְתִּי: יִהְיֶה מֶה

שׁוּיְהִיָּה אָנִי נוֹסֵעַ וְכוּ', אֲפֹלוּ עַל מְנַת לַהֲרֵג וְכוּ', וְזֶה לֹא יְכוּלִים לַהֲסָבִיר, וְהִלְכָתִי דְרָךְ בְּמָה גְבוּלוֹת וְכוּ', וְנִסְעָתִי שְׁלֹשָׁה יָמִים בְּטָרְחוֹת שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לַהֲסָבִיר אֶת זֶה לְבָנֵי אָדָם, כִּי לֹא יִרְצוּ לַהֲאָמִין, אַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא עֲזַבְתִּי אֶת הַרְצוֹן, וְנִסְעָתִי דְרָךְ הוֹנְגְרִיָּה וְכוּ', עַד שֶׁהִגַּעְתִּי לְאוּקְרָאִינָה, וְעַל הַדְרָךְ אֵיפֹה שֶׁהָיָה קָבֵר שֶׁל צַדִּיק, עֲצַרְתִּי וְהִתְפַּלְלִיתִי הַרְבֵּה מְאֹד, וּבְכֹל פַּעַם הִתְגַּבַּר עָלַי הַחֶשֶׁק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שֶׁזָּכִיתִי לַהֲיֹוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָף אַחַד לֹא מִתְאַר לְעֲצָמוֹ אֵיךְ בָּאתִי וְכוּ', וּבְאִיזוֹ מְסִירוֹת נִפְשׁ וְכוּ', וּבְאֵילוֹ פְּחָדִים וְכוּ', וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֲתָכֶם תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁאַתֶּם קָמִים, שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי מִכְּתָב עַל-כָּל-פְּנִיִם בְּמָה שׁוֹרוֹת בְּמָה מְדַבֵּר? וְאֵל תִּפְחָדוּ, כִּי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

בְּעֵינַי בִּיאָתִי לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה כְּפִי הַנִּרְאָה זֶה יִהְיֶה תְּכַף-וּמִיד אַחַר הַחֶג, וְאֵהְיֶה כְּבָר עַל שִׁבְתְּ בְּרֹאשִׁית, אִם יִהְיֶה בְּרִצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ. בְּדִיוֹק עֲכָשׁוּ לִפְנֵי שֶׁקִּבְּלָתִי אֶת הַשְּׁלֵשׁ שׁוֹרוֹת שְׁלָכֶם, חַדְשָׁתִי אֶת הַפְּרוּשׁ הַזֶּה.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

לַה תְּקַמַּב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] י"א תְּשַׁרְי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

חָבַל מְאֹד שְׁלֹא זָכִיתָ לַהֲצַטְרֵף אֶל הַנְּסִיעָה הַקְדוּשָׁה לְעִיר אוּמָן וְכוּ', תְּאָמִין לִי, שְׂאֵת הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיוּ לִי הַשָּׁנָה אֵינִי יוֹדֵעַ לְמִי הִזָּה, כִּי הַפְּחִידוֹ אוֹתִי שֶׁהִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים שִׁבְתוּךָ רֹאשׁ הַשָּׁנָה הֵם עֲלוּלִים לְקַחַת אוֹתִי מִשָּׁם, וְכֵן יֵשׁ לִי עוֹרֵךְ-דִּין גְּדוֹל בְּעֵינַי פְּלִילִים, שֶׁבְּפִרוּשׁ הַזֶּה יִרְנִי לֹא לְנִסְעַ וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן שִׁבְרָתִי אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת, וּבָאתִי וְהִיִּיתִי, וְהָיָה, תְּהִלָּה לְאֵל, קִבּוּץ יָפֵה עַד מְאֹד,

אַלְפִים רַבִּים שֶׁל אַנְשִׁים חֲדָשִׁים, וּמִשְׁעָרִים שֶׁהָיָה הַשָּׁנָה קְרוֹב לַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר אֶלֶף אַנְשִׁים, בֶּן יָרְבוּ, יוֹסִיף עֲלֵיהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶלֶף פְּעָמִים.

הַרְשַׁע הַיְדוּעַ הַרְעַ' הַמְקוֹמִי בִּבְנֵאֵל (שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה כָּאֵן 'הַרְבַּ' יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ), הֵלֶךְ וּמָסַר אוֹתִי לְהַרְשָׁעִים וְכוּ', וְאֵלוֹ הַטְּפָשִׁים לָקְחוּ אֶת מִסִּירְתּוֹ, וְאוֹרְבִים עָלַי לְאַסֵּר אוֹתִי בְּבֵית הָאֲסוּרִים, אֲשֶׁר לֹא יָחִיו לְרֵאוֹת אֶת זֶה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַרְשָׁע הַזֶּה לֹא מִפְּסִיק עִם הַרְשָׁעוֹת שְׁלוֹ, וְאִמְרָתִי עֲכָשׁוּ לְפָרְסָמוֹ: אָבִיו הָיָה פּוֹשַׁע יִשְׂרָאֵל, מְחַלֵּל שַׁבָּתוֹת וְאוֹכֵל טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, וְהֵלֶךְ בְּלִי כִפָּה וְכוּ', זֶה סֵפֶר לִי אֲדַרְיָקֵל מֵר ... שֶׁהָיָה תַלְמִיד אֶצְלוֹ בְּבֵית-סֵפֶר עֲמָמִי בְּרוֹמְנִיָּה, וְכֵן הִרְבַּ הַגְּאוּן ר' ... וְז"ל, שֶׁהָיָה רַב בְּקָרִית גַּת, לְמַד עִמּוֹ בִּישִׁיבָה בְּרוֹמְנִיָּה, וְאַחַר-כֵּן נִחְמַץ וּפְרָק עַל, וְהֵלֶךְ בְּלִי כִפָּה, וּפְעַם פָּגַשׁ אוֹתוֹ הַרְבַּ הַנַּ"ל, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: מָאֵטִיל (שְׁמוֹ הָיָה לְשִׁמְצָה מְרַדְּכִי), מַה קָרָה לָךְ? וְהִתְחִיל לְהַפְלִיט מִפִּיו הַטְּמֵא כָּל דְּבַר אֲסוּר כְּלָפִי מַעֲלָה וְכוּ', וְהִרְבַּ הֵהוּא בְּרַח מְמַנּוּ, כִּי לֹא רָצָה לְשַׁמַּע אֶת חֲרוּפָיו וְגִדּוּפָיו וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאַחַר-כֵּן בָּא הַפּוֹרֵק עַל לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עִם זֶקֶן מְגֻדֵל, וְנַעֲשֶׂה אֲדָמוֹ"ר מְפָרְסֵם בְּשֵׁם בּוֹטְשָׁאנְעֵר רַבִּי, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם שְׁטוּעִים וּמְטָעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת, וְהוּא הָיָה מְזַרְחִיסֵט, שָׂרָץ וְהִתִּיר אֶת הַמְּמַזְרִים הַיְדוּעִים עִם גְּרוֹנְטְשִׁיק וְכוּ', וּבְשֹׁכֵר זֶה קָבַל בְּנוֹ בְּכוֹרוֹ [ס"מ], כְּשֶׁהָיָה עֹדֵן בַּחֲזוֹר רֵיק, אֶת הַרְבָּנוֹת בִּבְנֵאֵל, וְהֵבֵן הַרְשָׁע הַזֶּה הַתְּעַסֵּק עִם בַּחֲזוּרִים בִּישִׁיבַת סַעֲרֵט וִיזְנִיץ בַּחִיפָּה, וְסִלְקוּ אוֹתוֹ מִהִישִׁיבָה, וְלִבְסוּף נַעֲשֶׂה כָּאֵן "רַב", וּמֵאָז הוּא עוֹשֶׂה חֲרָבֵן בִּיְהוּדוֹת: הַמְקוֹה שֶׁתַּחַת חֲסוֹתוֹ אֵינָה כְּשָׂרָה (לֹא הָיָה מִים בְּבוֹר הָאוּצָר, וְעַל זֶה יֵשׁ יְעוּדוֹת), הַהֶכְשָׁרִים שְׁלוֹ הֵם עַל טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת וְכוּ', וּמֵאָז שֶׁבָּאתִי לְבִנְיָאֵל הוּא רוֹדֵף אוֹתִי וְאֶת קַהֲלָתִי, וּמְתַנְהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת אַכְזָרִיוֹת וְכוּ', כִּי אֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים לְהַכְנִיעַ אֶל הַרְשָׁע הַזֶּה, שְׁעוֹבֵר עַל כְּרִיתוֹת וְסִקְלָה, וַיֵּשׁ לָנוּ פְּסִק-דִּין מִבֵּית-דִּין "בֵּית יוֹסֵף", שֶׁאֲנַחְנוּ קַהֲלָה נִפְרָדָת, וְאֵין לוֹ מַה לְהִתְעַרֵב בְּקַהֲלָתָנוּ וְכוּ', וְזֶה מַה שֶׁמְּפּוֹצֵץ אוֹתוֹ, שְׂאִין לָנוּ עֵסֵק עִמּוֹ, כִּי אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל פְּנֵי רִשָּׁע אָרוּר טְמֵא, וּמֵאָז הוּא מְתַנַּכֵּל עָלַי.

שָׁמוּ ... שְׁזָה רְאֵשֵׁי תְבוּת: ס"מ, וְכָשְׁמוּ בֵּן הוּא, וְעָכְשׁוּ שְׁגָרָם לִי
עֲגַמַת נֶפֶשׁ כְּזוֹ, אֲפָרְסָם רְשָׁעָתוֹ לְרַבִּים וּלְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְלֹא יוֹעִיל
כִּכְּר שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּקְמַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשָּׁם [י'] י"א תְּשַׁרְי
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְזִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי יוֹם הַדִּין הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר גַּם
מְלֹאכִים בּוֹ יִתְפּוּזוּן, וּמוֹכָא בְּשֵׁם צְדִיקִים קְדוּשִׁים, אֲשֶׁר גַּם דְּגֵי הַיָּם
רוֹעֲדִים וְזוֹחֲלִים בְּמַיִם מְאִימַת הַדִּין, וּמִכָּל שְׁפָן כָּל הַבְּרוּאִים
צְרִיכִים לְרַעַד וּלְפָחוּד מְאִימַת הַדִּין.

וְהִנֵּה הַיְסוּד שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי,
כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא פּה:): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמִקּוֹם
יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים
מְכַפֵּר, עַד שְׁיִרְצָה אֶת חִבְרוֹ. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזִיד אִיךָ שְׁאֲנִי
מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי כָּל הַשָּׁנָה בִּיגִיעָה וְטִרְחָה עֲצוּמָה, שְׁבַקְהָלְתָנוּ
הַקְדוּשָׁה תְּשַׁרְה רַק אַהֲבָה וְאַחֲדוּת גְּדוּלָה מְאֹד, וְתַהֲלָה לְאֵל, פְּחוֹת
אוּ יוֹתֵר הַצְלָחָתִי כִּכְּר, עִם כָּל זֹאת עֲדִין צְרִיכִים לְחֻזַק בִּיטָר שְׁאֵת
וּבִיטָר עַז אֶת כָּל אַנְשֵׁי קְהֵלְתָנוּ, שְׁיִבְקָשׁוּ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי,
וְיִגְוּרוּ בִּיחָד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְיַעֲזְרוּ אִישׁ לְרַעְהוּ, וּבִפְרָט
עָכְשׁוּ לִפְנֵי יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׁאֶחָד יִבְקֵשׁ סְלִיחָה
מִזוּלָתוֹ כְּדִי שְׁנַהֲיָה קְהֵלָה מְאַחֲדָת וּמְגַבְּשָׁת, בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד,

וְזֶה סוּד הַצְּלָחַתְנוּ, וְזֶה מֵה שְׁמִכְנִיעַ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶהְבֵּה וְאַחֲדוּת, כִּי שְׂרָשָׁם הוּא רַק מִהַפְרוּד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, תְּשַׁלְּמוּ אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה בְּלֵב שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל קִנְאָה וְשִׁנְאָה עַל הַזּוּלָּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נֹכַח לְבוֹא אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכַפָּרָה.

הַנְּנִי מִבְּשׂוּר אֶתְכֶם בְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁחֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ בְּקִרְוֵב מְאֹד אֲנִי בָּא אֶל מַחְנִיכֶם, וְאַהֲיֶה שֵׁם לְמִשְׁךְ זְמַן מִמִּשְׁךְ, עִם כָּל זֹאת תִּרְכּוּ בַתְּפִלָּה וּתְחַנְּנֶה עֲבוּרֵי, כְּדֵי שְׁאַנְצֵל מִצִּפְרָנֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אֲשֶׁר בְּנֹדָאֵי לְבִסוּף יִקְבֵּל אֶת הָעֲנֹשׁ שְׁלוֹ, כִּי כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי זֶה רַק נִסְיוֹן מִהַשְּׂמִים, וּבִיּוֹתֵר קִטְרוּג גְּדוֹל מְאֹד מִהַשְּׁטָן, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, אֲנִי עוֹסֵק זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה לְגִלוֹת לְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנֵי ז"ל בְּעוֹלָם, וְכֵן אֲנִי עוֹסֵק לְחַתֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְתִהְלֶה לְאֵל, בְּמִשְׁךְ הַשְּׂנִים כְּבָר חַתְּנָתִי יוֹתֵר מֵאַלְפִים זוּגוֹת, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַזְּכוּת הַזֹּאת תִּגַּן עָלַי בְּיוֹם הַדִּין הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שְׁנִכְנַס וּבָא, וְגַם אִתָּם תִּבְקֹשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְתִזְכְּרוּ אֶת הַזְּכוּיּוֹת הָאֵלוּ בְּיוֹם הַדִּין הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, כְּדֵי שְׁאַצֵּא זְכָאֵי.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, שְׁכָבֵר מִתְחִילִים בְּאוּמָן לְבָנוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת מִפְּאָר "הַיְכַל-הַקִּדְשׁ", וְיִהְיֶה מְקוֹם לְיוֹתֵר מֵאַלְפִים וְחֲמֵשׁ-מֵאוֹת אֲנָשִׁים, בֶּן יָרְבֹּו.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁכַּחוּ אוֹתִי בַתְּפִלָּתְכֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְפָרֵט בְּיוֹם הַדִּין הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וְלְעוֹרֵר רַחֲמֵי שְׂמִים עָלַי.

הַמְּאַחַל לְכֶם חַתִּימָה טוֹבָה...

לֵה תִקְמֵד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] י"א תְּשַׁרְי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק נַחַת, מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְיָדָי אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, הַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וּתְשַׁמְחֵי אֶת בְּעַלְךָ, וְתִרְאוּ שֶׁהַבֵּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה בֵּית מְבָרָךְ, בֵּית שֶׁל שְׂמֻחָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּקִמָּה.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] י"א תִּשְׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִקְרַע לִבִּי בְּקִרְבִּי עַל גְּדֹל הַלַּחֲץ וְהַדְּחַק שְׂעוּבָר עַל הַכּוֹלָל, וְזֶה סֶתֶם צְחוּק לְתַת שְׁלֹשׁ-מְאוֹת אוֹ אַרְבַּע-מְאוֹת ש"ח לְחֹדֶשׁ לְאַבְרָהָם כּוֹלָל, רְצִיתִי מִחֹדֶשׁ חֻשׁוֹן, שְׁכַל מִי שְׁלוֹמֵד בְּכוֹלָל, וְשׁוֹמֵר עַל הַזְּמַן, יִקְבַּל לַעֲת עֵתָה אֲלַפִּים ש"ח, וְאֲנִי רוֹצֶה לְסַדֵּר אֶת זֶה בְּאִיזָה אִפֵּן, שְׂיִהְיֶה בְּזֶה הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּמְלַבֵּד זֶה, בְּלִי גֵּדֵר אֲנִי אֲנֹדֵב לְכֻלָּם בְּכָל חֹדֶשׁ חִבְלִילָה שֶׁל מְאֵה קוֹנְטֵרְסִים בְּחַגְגָם, שְׂיִוִּכְלוּ לְהַפְיֵץ אֶת זֶה, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לָהֶם כֶּסֶף לְפָרְגָס אֶת עֲצָמָם.

אֲתָה יְכוֹל לְתָלוֹת פֶּתֶק, שְׁכַל אֵלוֹ שְׂיִרְשָׁמוּ כְּבָר עַל זְמַן הַחֹרֶף, וְיִחְזִיקוּ בְּזַמְנִים, יִקְבְּלוּ סֶךָ אֲלַפִּים ש"ח לְחֹדֶשׁ, וְאֲתָה תִשְׁלַח לִי אֶת הַרְשִׁימָה, אֲבָל צָרִיךְ לְרְאוֹת שְׁלֹא יִחְסִירוּ מִהַשְּׂעוֹת, כִּי אִם מִחְסִירוֹם, אֲזוּ יוֹרִידוּ מִהַכֶּסֶף, כִּי זֶה בְּזִיווֹן לְהַתּוֹרָה, שְׂיִקְבְּלוּ

שְׁלֹש־מֵאוֹת או אַרְבַּע־מֵאוֹת ש"ח לְחֹדֶשׁ, וְאֲנִי חֹזֵק בְּזֶה, כִּי אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, תַּכְף־וּמְיָד לְבוֹא אַחַר הַחַג
אֵלֵיכֶם, וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֵם הָאֲבָרְכִים יִשְׁמְעוּ שְׁהוֹלְכִים לְקַבֵּל
אֵלֵפִים ש"ח עַל כָּל חֹדֶשׁ, זֶה יַעֲזֹר לָהֶם מְאֹד מְאֹד.

בְּעֵינַי הַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת וְכוּ', שְׁפַתְכֶם וְכוּ', רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ,
וְנִרְאָה מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַשָּׁנָה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֲזוֹ, וְאֲנִי מְקַוֶּה
לְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהַחֲרַף יִהְיֶה לָנוּ כּוֹלֵל רְצִינִי מְאֹד.

רְאֵה כְּבָר לְתִלוֹת מוֹדְעָה עִם בְּלִנְק שֶׁל הַכּוֹלֵל, שְׁכַל מִי שְׂרוּצָה
לְהַרְשֵׁם כְּבָר מִחֹדֶשׁ חֲשׁוֹן, יְקַבֵּל אֵלֵפִים ש"ח, וְאֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת אֵת
זֶה מֵה שְׂיֹתֵר מֵהַר, אִם יְכוּלִים קִדְּם חַג הַסְּכוּת, זֶה יַעֲזֹר לִי מְאֹד
מְאֹד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם יֵשׁ לְכוֹלֵל פְּנֻקְסֵי קַבְלוֹת, כִּי רְצִיתִי לְאַרְגֵּן
פֹּה אֲבָרְכִים שְׂיִלְכוּ בְּעֵבוֹר הַכּוֹלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקמו

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשָּׁם [י'] י"א תְּשַׁרְי
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך בַּיְתֵר שְׁאֵת וּבַיְתֵר עֹז, וְתַחֲדִיר בַּבְּחֹרִים
רק יראת שמים שלמה.

פה תקבל מכתב כָּלְלִי לַבְּחֹרִים, שְׁמַצַּאתִי אֶצְלִי, שְׁכַתְּבִתִּי
לַבְּחֹרֵי הַיְשִׁיבָה בְּקִיץ, וְרִצִּיתִי שְׁתַּעֲשֶׂה מִזֶּה עֲתָקִים, וְלִמְסֹר אֶת זֶה
לְכָל בַּחֹר, כִּי לְדַעֲתִי, זֶה מְאֹד מְאֹד נֶצְרָךְ לָהֶם, כְּדִי שִׁדְעוּ לַהֲבֵא,
אֶת מִי אֲנִי מְעֲרִיךְ וְאֶת מִי אֲנִי מַחְשִׁיב.

רק חזק וְאַמֵּץ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שְׁתַּחֲזֹק, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה
גְּדוּלָה עִם אַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחֹרִים, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל
נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] י"א תש"ר
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיִישׁ לִי,
שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים חֶסֶד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בַּחֲלוּקַת גְּבִינָה וְכוּ',
אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוֹב חֶסֶד שְׁאַחַד
עוֹשֶׂה עִם הַשָּׁנִי, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (יְלָקוּט הוֹשַׁע, רַמֵּז תַּקְכַּב): אָמַר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲכִיב עָלַי חֶסֶד שְׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה, יוֹתֵר
מְאֲלֵף עוֹלוֹת שְׁהַקְרִיב לְפָנַי שְׁלֵמָה; וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק בַּיְתֵר שְׁאֵת
וּבַיְתֵר עֹז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְתַתְחַזְּקוּ בְּכָל
מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָכֶם מִתְּנָה, בֵּת חַמּוּדָה וְקְדוּשָׁה כְּזוֹ, זֶה

צָרִיף לְקִשֵׁר אֶתְכֶם יַחַד, וְלֹא־אֶחָד אֶתְכֶם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵל תִּרְיִבוּ אֶף פְּעַם, אֲלֵא תַעֲסִקוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד, לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּיַבְנָאֵל, מֵאַחַר שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מֵה שְׁעוֹבֵר, מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

רְאוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, עַל-כָּל-פְּנִיִם חִמֵּשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת הַזֹּה, שְׂאֲדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חִמֵּשׁ דְּקוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם חַג שְׂמַח...

לֵה תִקְמַח

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] י"א תְּשַׁרְי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, שְׁבֻזָּה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ, כְּפִי הַצְּרוּת וְהִיסוּרִין וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל אֶחָד.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם הָיִיתָ לוֹמֵד אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כה, וְלוֹמֵר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה מִלִּקוּטֵי-תְּפִלוֹת, שְׁשָׁם מְדַבֵּר רַבֵּנוּ ז"ל מְלַצָּאת מִכּוּחַ הַמְדַמָּה וְכוּ', כִּי הַרְבֵּה פְּעָמִים הִדְמִיּוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כִּי אָדָם חוֹשֵׁב שְׁכָלָם מְדַבְּרִים עָלָיו, וְכָלֵם רוֹצִים לְנַקֵּם בּוֹ, בְּשָׁעָה שְׂאֵף אֶחָד לֹא חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ וְכוּ', כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַדְּאָגוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', וְהִדְמִיּוֹן זֶה מֵה שְׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם

לְגַמְרִי, וְלִכְּנֵן רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמֵּאֲמָר הַזֶּה, וְתֵאמֶר אֵת
הַתְּפִלָּה עָלֶיךָ, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ מְאֹד.

הִנֵּה עֹכְשׁוֹ נִכְבָּס חַג שְׂמֻחָתָנוּ, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ,
וּבְכָל שְׂתֵהִיָּה בְּשֻׂמְחָה, עַל־יְדֵי־זֶה תִּשְׁבֵּר אֶת כַּח הַבְּהִמְיוֹת שְׂבָרָךְ,
וְתִתְגַּלֶּה אֵלֶיךָ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה וְגַם רְאֵה מָה עוֹבֵר עָלַי, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֲנִי לֹא מִתְיַאֲשָׁר
בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּנֵי, וְזֶה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהִסְבִּיר לְבִנְי אָדָם וְכוּ', אֲבָל
מִי שְׂמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה
וְתִנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה תְּהַלֵּל יְיָ־הוּא,
אִז הוּא לֹא מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִשׁוּם דְּבָר, וְלִכְּנֵן
תִּתְדַּיר בְּעֲצָמְךָ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, וְאִז תִּהְיֶה הִכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לַה תְּקַמֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] י"א תִּשְׁרִי
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל הָאֲנָשִׁים שְׂמֵפְקָרִים, וְשׁוֹחֲטִים מִה
שְׁרוּצִים וְכוּ', וְלֹא מְדַקְדְּקִים בְּנִקּוּר וּשְׂאֵר דְּבָרִים וְכוּ', וּבְיָדָאֵי אֲנִי
אֲדַבֵּר עַל זֶה מִחֵר.

תֵּאֲמִין לִי, שְׂזוֹ לִי יִשׁוּעָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, שְׂאֲנַחֲנוּ יְכוּלִים
לְקַנּוֹת מִשְׁחִיטַת ... שֶׁהֵם אֲבָרְכִים יְרְאֵי הַשֵּׁם, וְהַכֵּל הוֹלֵךְ שֶׁם עַל
הַצַּד הִכִּי טוֹב, כְּמוֹ שְׂאֲתָה רְאִיתָ בְּעֵינֶיךָ.

חִזֵּק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, פִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחֲנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל־כָּף שְׂמֵחִים וְעַל־יְזִים שְׂזַכִּינוּ

להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, כי אין לנו משג איפה היינו וכו', ומה פעלנו וכו', ובזאת אנחנו מאמינים שזכינו לזכות כזו שלא נאמן כי יספר.

יען שאני מקנה להיות על שבת בראשית בארצנו הקדושה, שבשום פנים ואופן, בנה ... גרו יאיר, שלא יחזר לכאן עד שאני חוזר, כי פה אין פקוח ואין שמירה כשאני לא נמצא, ולכן בשום פנים ואופן שלא יחזר, רק אתי ביחד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקנ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מחרת יום הכפורים, שם השם [י'] י"א תשרי ה'תשס"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין, שהרבה השקעתי בבן שלך, עד שאתם רואים אותו כף וכו', ובזכות זה שאתם עוזרת לי בחנוכה הבנות, תזכו לילדים טובים וממשמעים.

היות שאני בא תכף-ומיד אחר החג לארצנו הקדושה, לכן רציתי מאד מאד שהבן שלכם ישאר ויחזר אתי, כי פה לא ישאר אף אחד, וחבל שיחזר תכף-ומיד.

נא ונא תגידי לבנות הגדולות, שבקרוב מאד כלם יתחתנו, ושלא ידאגו.

העקר להחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לה חג שמח...

לֵה תִקְנָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשָּׁם [י'] י"א תְּשַׁרְי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גַּעֲיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אָסוּר לָכֶם לְבָכוֹת וְלֵהשָׁבֵר וְכוּ', כִּי כָל הַמְדִינָה סוּבְלִים עֲכָשׁוּ סִבָּל וְעֲנִי גְדוֹל, קֶצֶצוּ לְכֹלָם וְכוּ', וְלָכֵן אָסוּר לִפְלֵ בְּיֵאוּשׁ וּבְדַכְאוֹן, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְיֶה הַכֹּל לְטוֹבָה, אֵל תְּדַאָּגוּ, לֹא יִכְנִיסוּ אוֹתָךְ בְּבֵית-סֵהַר וְכוּ', מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלָכֵן אָסוּר לֵהשָׁבֵר, וְזוֹ גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂמֵתִחֲזִיקִים בְּעֵת צָרָה.

גַּא וְנָא תַחֲזִיקוּ מַעֲמַד, וְתִרְאוּ אֵיךְ שְׂסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. אָסוּר לָכֶם לֵהתִיָּאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן, וְאֵז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִקְנֵב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשָּׁם [י'] י"א תְּשַׁרְי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דברתי עם בעלך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, הוא יקח את עצמו בידיים, ויצא להפצה, ויהיה לכם כסף ופרנסה בשפע, העקר לא להשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, רק תתחזקי להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

נא ונא תשתדלי מאד להיות בשמחה, כי באמת בעלך יש לו לב זקב, וצריכים רק ללטש אותו קצת, ואז תראי איזה יהלום יש לך, ותראי לשמח אותו, כי הוא עבר הרבה בחיים וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקנג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מחרת יום הכפורים, שם השם [י'] י"א תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ולהיות בשמחה, ותרבה להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, ואל תתיאש, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובודאי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

נא ונא תחזיק מעמד, ואל תשבר משום דבר, ואז תראה את הנסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

תהיה חזק מאד לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות, אשר אין למעלה מזה, וכן בכל פעם עוד חמש דקות, ובמשך היום יצטרף שעה שלמה, וכך לא תשפח מהקדוש-ברוך-הוא, כי באמת כל אדם צריך להגיע למדרגה כזו, לא להסיח דעתו ממנו יתברך כרגע, ולכן כל שעה, אם אדם 'גונב' חמש דקות התבודדות, ועושה חשבון נפש מה עשיתי בשעה הזו וכו', אז הכל ילך לו ככר

אָשֶׁר לֵה תִקְנֵד — לֵה תִקְנֵה בְּנַחֵל קִצוֹ

אַחֲרַת לְגַמְרִי, וְלִכֵּן תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

נָא וְנָא תִהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ זֹכִים לְהַפְנִס עִכְשָׁו אֶל הַסִּפָּה הַקְּדוּשָׁה, וְהַסִּפָּה תִהְיֶה לָנוּ לְצֵל, וְנוֹזְכָה לְשַׁמֵּר אֶת עֲצֻמָּנוּ מִכָּל רַע.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לֵה תִקְנֵד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י] תִּשְׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל הַשְּׂמֵחָה שְׂיֵשׁ לִי — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, תִּהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַתָּה לֹא יְכוּל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד, אֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמַח, וּמְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְתִדַּע, שְׂיֵשׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתִּי מַגְבָּלִים, וְלִכֵּן תַּחֲזִק וּתְעוֹדֵד וּתְשַׂמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה רַק לְחֹשֶׁב מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּזְכָּה לְרַב טוֹב הַגָּנוּז וְהַצָּפוּן.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לֵה תִקְנֵה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ עָרַב חַג הַסִּפּוֹת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הנה הגיע חג האסיף, חג השמחה, ומוכא בשם צדיקים, שנקרא חג האסיף, שאז מתאספים יחד כל הנצוצות הקדושים שגאבדו מכל אחד, על-ידי חטאיו בפגם הברית, ובאים ומצטרפים בתוך הספה, ואז זמן תקונם, וזה עקר השמחה — כשזוכים לאסף ולקבץ את כל הטפות שגאבדו, ולהכניסם אל תוך הקדשה, ולכן הוא זמן שמחה גדולה מאד, הן למטה והן למעלה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, תעשו את כל מה שבדידכם, שיהיה השנה חג שמח יוצא מן הכלל, שבכל ליגה יהיה שמחת בית השואבה עם כלי זמר בדירה של אחד מאנשי שלומנו, מלבד בליל ב', שאז יעשו את ההלוא של רבנו ז"ל בספה הגדולה שברחבת "היכל-הקדש".

ורציתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, שהשנה תעשו שמחת הקפות שניות גם-כן ברחבת "היכל-הקדש", שזרים לא יתערבו בשמחתנו, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהשנה הקהלה שלנו תגדל פי כמה, ונוזכה לראות ישועות גדולות.

נא ונא תתחזקו בכל מיני אפנים שבעולם, ותראו לכלם שאתם שמחים ועליזים, ולא מתפעלים משום ברירה שבעולם, ובאמת מי שזוכה לאמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, מה יש לו להתפעל מאיזה פושע וכו', מחלל שבת ואוכל טרפות ונבלות וכו', מה לנו ולקום? עלינו לשמח על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם גורלנו, ולכן ראו רק לשמח כל אחד, כי השמחה פורצת כל הגדרים, ומקרבת את גאלתנו, ומי יתן, שנוזכה כבר כל הקהלה הקדושה להתאחד יחד בהתאחדות אמת, ואחד יאהב את השני, וישתדל לעזר כל אחד לזולתו.

העקר לשמר על הילדים שלנו, ולשמר מאד אל מי הם מתחברים, כי בעתים הללו זה מאד מסכך חברים רעים, וצריכים לשמר מאד שהילדים שלנו ילכו דיקא עם הפאות בחוץ, ולא יתבישו משום ברירה שבעולם, וזכרו היטב, אשר הילדים שלנו הם העינים שלנו, וכמו שאדם שומר על אישון עיניו, שאפלו גרגר אחד

עַפְרָה גֹרֵם דְּמַעוֹת וְכוּ', בֶּן צָרִיף לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, בְּרַגַע אַחַד שְׁמִסִּירִים אֶת הַהִשְׁגָּחָה מֵהֶם — זֶה בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת. וְלִכֵּן כָּל אַחַד וְאַחַד שֵׁיִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְלֹא יִהְיֶה אֲדִישׁ, פִּי בְּנִפְשׁוֹ הוּא.

עֲלִינוּ לְשִׁבְחַת לְאֲדוֹן הַכֹּל, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֹה, שְׁמַחֲזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמֵּחַ אוֹתָנוּ, אֲשֶׁרִינוּ וּמָה טוֹב חֲלָקָנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמָה יָפֵה יְרוּשָׁתָנוּ.

רְאוּ לְקַיִם מְצוֹת סִפָּה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִזְכְּרוּ אֲשֶׁר בְּכָל פַּעַם שְׁנֹכְנָסִים וַיּוֹשְׁבִים בַּסִּפָּה, מְקַיְמִים מְצוֹת עֲשֵׂה. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְשִׁבְחַת בַּסִּפָּה, לְאָכַל בַּסִּפָּה, וְלִלְמַד בַּסִּפָּה, וְלִקְבַל אוֹרְחִים בַּסִּפָּה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְקַשֵּׁט אֶת הַסִּפָּה עִם תְּמוּנֹת שֶׁל צְדִיקִים, שְׂזוּה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד בְּשִׁבְלֵי חַנוּף הַיְלָדִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּרֵי בְּכָל יוֹם בְּחֵג הַסְּכוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לה תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ב' דְּחַל הַמוֹעֵד, ח"י תְּשָׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אִף שֶׁלֹּא כּוֹתְבִים בְּחַל הַמוֹעֵד, אֲבָל בְּדַבָּר הָאֲבֹד כָּלֵם מִתִּירִים. וְהִנֵּה שְׁמַעֲתִי שְׁחִבּוֹרַת הָאֲפָרִים הֵם בְּלַחֲץ גְּדוֹל, וְלִכֵּן יֵשׁ לָהֶם תְּכֵנִית לְהִסִּית אֶת הַנֶּעֱר שְׁלֵהֶם שְׂיִתְגָּרוּ עִם הַנֶּעֱר שְׁלֵנוּ, כְּדִי לְגַרֵר אוֹתָנוּ לְאֱלִימוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, שְׁתִּשְׁמְרוּ מִרְחָק מֵהֶם, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְהִתְאַפֵּק לֹא לְהַגָּר לְשׁוֹם תְּגָרוֹת, הַתְּשׁוּבָה שְׁלֵנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק שְׁמָחָה, וְעוֹד פַּעַם

רק שמחה, שישמע בבית כל אחד מאנשי שלומנו קול שמחה, על ידי הפעלת מוזיקה, וכן אתם תרקדו בכל יום אחר כל תפלה: שחרית, מנחה, ערבית, כי השמחה היא הנצחון הכי גדול, ובפרט עכשו, שאנחנו נמצאים בימי שמחה, "זמן שמחתנו", עלינו לשמח למעלה מכל מדידה והגבלה.

ורציתי מאד, שאת הקפות שניות לעשות דיקא ב"היכל-הקדש", לא ללכת בד' אמות שלהם, אין לנו שום עסק אתם, אנחנו רק שמחים ועליזים, ותהלה לאל, יש לנו בפה לשמח, שזכינו להיות אצל ציון רבנו ו"ל על ראש השנה, אשר בפרוש גלה לנו רבנו ו"ל (ת"י-מוהר"ן, סימן תג), אשר מי שהיה אצלו בראש השנה, ראוי לו לשמח כל השנה (נחמיה ח, י): "אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו, כי קדוש היום לאדננו, ואל תעצבו, כי חדות הוי"ה היא מעוזכם", ולכן עלינו להיות שמחים ועליזים ולרקד ולצחק ולשיר שירות ותשבחות להקדוש-ברוך-הוא, ולשמח את עצמנו ולשמח את זולתנו, וכמוכא (של"ה הקדוש מסכת סנה, פרק גר מצוה נ), שכל שמחה הראויה וכל דבר שמחה המשמח, חייב אדם לעשות ברגל בכל דבר שלבבו מוצא שמחה וקורת רוח באכילה ושתיה וטיול, שכל דבר ששמחה היא לו חייב אדם לעשות. וכשם שחייב לשמח בעצמו, כך חייב לשמח בננו ובנותיו ובני ביתו, שנאמר (דברים טז, יד): "ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך". וכשם שחייב לשמח בננו ובנותיו ובני ביתו, כך חייב לשמח את אחרים עמו, שנאמר (דברים טז, יא): "והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך". אמר הקדוש-ברוך-הוא: ארבעה בני בתים יש לך: בנך ובתך ועבדך ואמתך, אם אתה משמח את שלי, אני משמח את שלך. וכן בעזרא הוא אומר (נחמיה ח, י): "לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו", רואים מזה, שזו צריכה להיות עבודתנו בתמימות ופשיטות בחל המועד, ובפרט היום שהוא יומא דהלולא של רבנו ו"ל, אשר הוא שמחה גדולה בכל העולמות, כי רבנו ו"ל הוא מתנה לכלל ישראל, ולא כמו שקטני הדעת והשכל וכו' חושבים, שרבנו ו"ל הוא רק לחוג

מְסִים וְכוּ', אוּ לְקַבּוּצָה מְסִימַת וְכוּ', רַבְּנוּ ו'ל הוּא מִתְּנָה לְכָל־
הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר בְּעֶצְמוֹ (תַּיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רנ): אוֹתֵי צְרִיכִים
כָּל הָעוֹלָם, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם, כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים בְּעֶצְמְכֶם אִיךָ אַתֶּם
צְרִיכִים אוֹתִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הַצְּדִיקִים צְרִיכִים אוֹתִי, כִּי גַם הֵם
צְרִיכִים לְהַחְזִיר אוֹתָם לְמוּטָב, וְגַם אֶפְלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם צְרִיכִין
אוֹתִי; וְלָכֵן רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד, שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ו'ל, וְמָה
גַּם שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים לְהַפִּיץ אֶת אוֹרוֹ כָּל הַשָּׁנָה, וּלְהַבִּיא מֵה שְׂוִיתָר
אֲנָשִׁים עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צִיוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, בְּוִדְאֵי רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח,
וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", רָאוּי לָהֶם לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי פֹה תִהְיֶה עִיר עַל שֵׁם
רַבְּנוּ ו'ל, עַל אִפְסֵי וְחֻמַּתָּם שֶׁל מִתְּנַגְּדֵינוּ, לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר,
פֹּה יִכְנָסוּ לְגוֹר מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַד שְׂיִתְקַבֵּץ קְבוּץ
גְּדוֹל עַד מְאֹד, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ
יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא אֶל תִּתְגַּרוּ עִם הַרְשָׁעִים, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(בְּרִכוֹת ז:): אִם רָאִיתָ רָשָׁע שֶׁהִשָּׁעָה מִשְׁחָקָת לוֹ — אֶל תִּתְגַּרֶּהּ בּוֹ,
וְאֶל תִּנְיַחוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן לְהִגָּרַר עִכְשָׁו בְּאֵילוֹ פְּרוּבֹקֶצִיּוֹת וְכוּ',
כִּי הֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהוֹצִיא אֶתְכֶם מִשְׁוִי
מִשְׁקָלְכֶם וְכוּ', וּבִפְרָט שְׂיִזְכְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁבוֹת אֶתְכֶם
שְׁבַת הַבָּאָה, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא תִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם עֲלֶה וְכוּ'
לְמַנַּע, וְדִי לְחַכִּימָא.

הַעֲקָר הוּא שְׂמִחָה, וְזוֹ הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁאָדָם צְרִיךָ לְזַכּוֹת
לְהַגִּיעַ לָזֶה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לְקוֹשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד):
מְצָנָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה תָּמִיד; וְצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֶצְמוֹ
לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְרַבְּנוּ הַגְּרָ"א זי"ע אָמַר, שֶׁהַמְצָנָה הַכִּי
קָשָׁה לָקִים זוֹ מְצוֹת שְׂמִיחַת הַחֵג, כִּי זוֹ מְצוֹת עֲשֵׂה לְשַׁמַּח שְׁבַעַה
יָמִים וְשְׁבַעַה לַיְלוֹת בְּחֵג הַסְּפּוֹת, בְּלֵי הַפֶּסֶק, וְיִי יִכּוֹל לָקִים אֶת
זֶה, שְׂיִהְיֶה רַק בְּשְׂמִיחָה, וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלוֹ שׁוֹם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
וְדַכְאוּן?! הֲלֹא זוֹ הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה בְּעוֹלָם, וְכָל הַצְּרוֹת שְׁאָדָם
סוֹבֵל בְּבֵית מֵאֲשֶׁתוֹ וּמֵהִילָדִים, וְכֵן מֵהַשְּׂכָנִים, וְכֵן מֵהַקְּרוֹבִים וְכוּ',

הכל מחמת חסרון השמחה, כי אם אדם היה תמיד שמח, והיה נכלל באין סוף ברוך הוא, אז היה הכי מאשר בעולם, והיו נמחלים כל עוונותיו, וכמו שכתוב (תהלים קד, לד): "אנכי אשמח בהיגיונה, יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם", כיון ששמחים ועליזים בו יתברך, אז ממילא מתבטלים החטאים והרשעים מן העולם, ולכן צריכים להיות רק בשמחה, ונחמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני ב): לא מי ששמח היום שמח למחר וכו', שאין השמחה ממתינת לאדם, ולכן צריכים לשמח עוד היום הזה, וכן בכל יום ויום צריכים למסר את נפשו עבור נקדת השמחה, כי השמחה היא הגאלה.

המאחל לכם מועדים לשמחה...

לה תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי חל המועד סכות ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד הצטערתי לשמע מהשרפה שקרתה לך וכו', אבל יש פתגם העולם: "אחר שרפה נעשים עשירים", ויהי רצון, שיתקיים אצלך, שתהיה עשיר בגשמיות וברוחניות. ואמרו נחמינו הקדושים (אבות פרק ד): אינהו עשיר השמח בחלקו; ונשמע ונתבשר אצלך תמיד בשורות משמחות. רק חזק ואמץ, ואל תירא ואל תחת, כי הקדוש-ברוך-הוא ישלם לך חזרה את כל מה שגוסס ממך.

רק ראה לדבר בכל יום עמו יתברך על-כל-פנים חמש דקות אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לֵה תִקְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַפְּסִיקוּ עִם הַשְּׂטִיּוֹת וְלָרִיב בֵּינֵיכֶם, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁלָכֶם זֶה רַק מַחֲמַת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּפֹאוֹן שְׂתוֹפֵס אֶתְכֶם, כִּי אִם הֵייתֶם שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים, אֲזוּ לֹא הָיָה חֶסֶד לָכֶם שׁוֹם דְּבַר, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים, וְאֲזוּ תֵרְאוּ נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׂתַפְּתָחוּ אֶת הַעֵינַיִם וְתַפְּסִיקוּ לָרִיב, וְזֶה הַיְסוּד וְהַצְּלַחְתְּכֶם בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם, וְצָרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד בְּשְׁלוֹם-בַּיִת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂשִׂמַח תָּמִיד, וְאֲזוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם שְׁנֵיכֶם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִשְׂיַח וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבַבְכֶם, וְהַעֲקֹר לְבַקֵּשׁ עַל שְׁלוֹם-בַּיִת.

הַמְּאַחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לֵה תִקְנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמָּךְ, שְׂתַנְּקֹר וּתְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אֶתְךָ נְסִים וְנִפְלְאוֹת, עַד שְׂהִתְחַתְּנָתָ, וְעַכְשָׁו אַתָּה מְזוֹלָל בְּמַתְנָה הַזֹּאת, וְאַתָּה עוֹזֵב אוֹתָהּ בְּלִילָה לְבַד, וְאַתָּה מַתְחַבֵּר עִם חֲבֵרִים שְׂאֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂתַתְּחַבֵּר אִתָּם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וּמַתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, שְׂתַצִּיט אוֹתִי, כִּי אַחֲרַת הַכֹּל יִתְפּוֹצֵץ

רד אֲשֶׁר לֵה תִקַּס — לֵה תִקַּס בְּנַחֵל

וְכוּי, וְאַחֲר־כֵּן אֵל תְּבוֹא לְבָכוֹת לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁשׁוּרוֹתַי אֵלָיו יִכְנָסוּ אֶל תּוֹךְ לְבָבִי, וּתְקִיַם אֶת רְצוֹנִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דִּיקָא
אֵת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, כִּי זֶה סִגְלָה לְפִרְנָסָה.

הַמְּאַחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לֵה תִקַּס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ לָמָּה לֹא שְׁלַחְתָּ לִי פְרוּט עַל הָאָרֶץ
ש"ח, שְׁמִסְרֹתַי לְךָ לְפָנַי הַחֵג, וְהָאֵם גַּם הִיָּה בְּשׂוֹר וְכוּי, וְכַמָּה וְכוּי.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מְסַתְּדֵר אֶצְלָכֶם,
וְאֲנִי תְּפִלָּה, שְׁתִּירוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, רְאֵה וְגַם
רְאֵה מָה אֲנִי סוֹבֵל בְּשִׁבִיל עֲלִילַת דָּם וְכוּי, וְרַק מִפְּנֵי שְׁאֲנִי רוֹצֵה
לְהִצִּיל אֶת הַנֶּעֱר שְׁלֹא יִפְלוּ בְּסַמִּים וְכוּי, וְזֶה מַה שְׁמִשְׁלָמִים לִי
חֲזָרָה, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשִׁלֵּם יִשְׁלֵם הַמְּבַעֵיר
אֶת הַבְּעֵרָה, מִי שְׁגָרָם לִי אֶת הַעֲגָמַת נֶפֶשׁ הַזֶּה לֹא יֵצֵא נְקִי מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, מִקֵּדָם אוֹ אַחֲר־כֵּן.

הַמְּאַחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לֵה תִקַּס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַשֶׁר לֵה תְּקַסֵּב — לֵה תְּקַסֵּג בְּנַחֵל רֵה

רֵאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְתַמִּיד תִּהְיֶה
בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׂמַח עִם הַמַּתָּנָה שְׁנַתֵּן לָכֶם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בֵּן חֲמוּד כְּזֶה.

הַעֲקֹר רֵאָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ
דְּקוֹת, בְּאִפְּן שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּתֵּן לְהֶאֱבֹרֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, חֲמֵשׁ מְאוֹת ש"ח, כִּי
הוּא צָרִיךְ לְנִסְעַ לְעוֹרֵף-דִּין בְּשִׁבְלֵי וְכו'.

הַמְּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לֵה תְּקַסֵּב

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְכֶם
הַקָּשָׁה, אֵל תִּדְאַגּוּ, אֲנִי אֲדַאֵג שִׁיְהִיָּה לָכֶם עֲבוּדָה לְשָׁנֵיכֶם, וְתַעֲשׂוּ
אֶת עֲבוּדַתְכֶם בְּנֶאֱמֻנוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְיִהְיֶה לָכֶם פְּתִיקָא טָבָא, וְיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים
עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וּלְכַבֵּד
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְזֶה יָבִיא לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ פְּתִיקָא טָבָא...

לֵה תְּקַסֵּג

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל אֶהוּבִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּסַּע מְחַר בְּיוֹם ה' לְבִנֵי בְּרַק, זֶה מְאֹד כְּדָאִי
לְבַרֵר מַה יֵשׁ לְ ... לְחַדֵּשׁ, הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ מְאֹד דוֹמִים לְדְבוּרִים שֶׁל

... מי יודע מה הסמ"ך-מ"ם הכין עבורי וכו', זה כדאי שמתח תסע
מה שיותר מקדם.

כתבתי ל ... גרו יאיר, שיתן לך חמש-מאות ש"ח, כדאי שכבר
תקנה שם אכל בשביל יום טוב.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש
לי מכל המשחק הזה, שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, עשה לי פה, הוא
ישלם על זה ביקר, ועוד יצאו כמה ספרים שיגלו את המעשי
תעתועים שלו, וזה ישאר לו כתם לו ולכל משפחתו לדורי דורות,
מי הם המשפחה המצרעת הזו.

אבל עדין אני נמצא בצרה גדולה, זה לא עולה על השכל,
שהמשטרה בארץ ישראל אין להם דאגות אחרות רק זה... וכו' וכו'
[חסר].

המצפה לשמע הטוב ממך...

לה תקסד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי הל המועד ספות ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד.

היום בלילה הוא ליל הושענא רבה, לילה איום ונורא, שבלילה
הזה מחלקים את הפתקאות, ולכן אני בא לבקש את כל אנשי
שלומנו הן הגברים והן הנשים והן הילדים, שיתפללו עלי, כי אני
צריך לרחמים רבים, רחמים מרבים, כי אני נמצא במצב חמור מאד
מאד, כי העלילו עלי עלילות רשע, עלילת דם וכו', אבל אני אעבור
את זה בזכות תפלתכם, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו בלי
יוצא מן הכלל, שהלילה תרבו בתפלה ותחנה ובקשה עלי, כי אני
רוצה שהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, שרוכב על גב הנחש, ורדף

אוֹתִי עַד חֲרָמָה, וּמִלְשִׁין עָלַי הַלְשָׁנוֹת, וּמַעֲיֵד עָלַי שְׁקָרִים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַכְנִיעַ אֶת הַקְּלֶפֶה הַזֶּה, אֲלֵא עַל-יַדֵּי תַפְלָה, וְלִכְּנֵן אֲנֹא מִכֶּם, תַּתְּפַלְלוּ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים הַלִּילָה עָלַי, וְכֵן לִפְנוֹת בְּקָר, בְּעַת אֲמִירַת פִּיּוּטִים שֶׁל "הוֹשַׁעֲנָא רַבָּה", וּמִי יִתֵּן, שְׁגִם יִתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת, אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַכְּלִיוֹן עֵינַיִם שְׂיֵשׁ לִי לְבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲבָל הַקְּטְרוּגִים וְהַמְּנִיעוֹת מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד, וְרַק תַּפְלָה זֶה יִשְׁבֵּר אֶת כָּל הַמַּחְצוֹת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂאֵל תִּלְכוּ בְּאֵלִימוֹת עִם אֶף אֶחָד, כִּי זֶה מֵה שֶׁהֵם מְחַכִּים עִכְשָׁנוּ, וְרוֹצִים לְמַצֵּא עָלָא עַל כָּל הַקְּהֵלָה, וּבִפְרָט עָלַי, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם לֹא לְהִגָּר בְּאֵלִימוֹת עִם אֶף אֶחָד, וְאַפְלוּ שְׂיַחֲרְפוּ וַיְבוּזוּ אוֹתָנוּ, בְּאוּ וַיִּנְקְבֵל אֶת זֶה בְּאַהֲבָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'), שְׂזֵה נִקְרָא תְּשׁוּבָה אֲמֵתִית: "יִשְׁמַע בְּזִיוְנוּ יְדֵם וַיִּשְׁתַּק".

הַהֲכָרַח לְהוֹדִיעַ אֶת צַעְרִי, כִּי יֵשׁ אֶחָד הַמְּכַר לְכֶם בְּשֵׁם ... שֶׁהוּא שְׂכוֹר אוֹ מְהַמְשֵׁטְרָה אוֹ מִכְּמָה אֵינְשֵׁי דְלֹא מַעְלֵי וְכוּ', לַעֲשׂוֹת נִזְקִים וְשִׁרְפוֹת וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ לְרַחֵק אוֹתוֹ לְגַמְרֵי מִהַקְּהֵלָה, וְאַסוּר לוֹ לְבוֹא סְמוּךְ אֵלֵינוּ, כִּי בְּכָל פַּעַם שֶׁאֲנִי בֹא לִיְבִנְאֵל, פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, אֲזִי הוּא עוֹשֶׂה שִׁרְפוֹת וְהַזְקוֹת וְכוּ', הָאֵם זֶה לֹא אוֹמֵר מִשֶּׁהוּ? ! וּמִזֵּה בָּאִים אַחַר-כֵּךְ הַמְשִׁטְרָה אֵלֵינוּ בְּטַעֲנוֹת, וְעוֹשִׂים מַעֲצָרִים וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מְדַרְשׁ שְׁמוּאֵל יח, סִימָן ד'): כָּל שֶׁהוּא אֲכֹר עַל רַחֲמֵינִי, סוּף שֶׁהוּא נֶעֱשֶׂה רַחֲמָן עַל אֲכֹרִים, כָּל שֶׁהוּא רַחֲמָן עַל אֲכֹרִים, סוּפוֹ לִפְלֵ בְּחֻרָב, אֲנֹא רַחֲמוּ עָלַי, מִסְּרַתִּי אֶת נַפְשִׁי וְאֶת שְׁמִי עֲבוּר כָּלְכֶם, שְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֲצִלְנוּ שׁוּם אֵלִימוֹת, וְשׁוּם הַשְּׁפָלוֹת אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, אַדְרָבָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחַד בְּיַחַד וְלֵאמֹר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלְהִרְאוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵשׁ לוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם קְהֵלָה קְדוּשָׁה, אֲשֶׁר דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְחַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ עַד מְסִירוֹת נַפְשׁ מִמֶּשׁ, וּכְשֶׁאֲנַחְנוּ נִתְאַחַד יַחַד, וְנֵאמֵר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְנִדְוֵן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, אֲזִי זֶה יִשְׁפִיעַ עַל הַפְּתִיק שְׁלִי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים.

חוסו וחמלו עלי, ואל תקחו את זה בקלות, כי בנפשי הדבר, הגיע הזמן שתפתחו את העינים, ותתחילו להזכר כמה טובות קבלתם ממני, בגשמיות וברוחניות וכו', ועכשו אני צריך את התפלות שלכם.

ביותר אני מבקש את אנשי הכולל, כל הקיום שלכם לזמן חרף הבא עלינו לטובה, תלוי רק בזה שאני יכול לבוא לארצנו הקדושה, ואוכל לסדר לכם מלגה מכבדת, כי אם אני לא אוכל לבוא, חס ושלום, אז לא אוכל להחזיק את הכולל, ולכן אתם תתפללו עלי.

וכן אני מבקש את המלמדים, שתאספו את התינוקות של בית רבן, הכול פה שאין בו חטא, ויבקשו ויתחננו לפניו יתברך, שירחם עלי וימתיק ממני כל הדינים, ויקרעו את כל הגזרות רעות שנגזרו עלי, חס ושלום.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל על כלכם, וישמע את תפלתכם שאתם מתפללים עלי.

הפזתם וחותם בצער גדול מאד, והמאחל לכם פיתקא טבא...

לה תקסה

בעזרת השם יתברך, יום חמישי חל המועד סכות ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר, ואתו עמו ... גרו יאיר.

קבלתי את הפרסומות, ויצא מאד יפה, ואקנה שיעשה את הפעלות, ותהיה מפלה גדולה לשונאינו ולמתנגדינו.

הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והוא יודע מה הוא עושה, והכל לכל משגח בהשגחה נפלאה עד מאד.

רציתי מאד אחר החג, שתשתדלו שתתרבה ההכנסה, כי אני

אַשֶׁר לֵה תְקִסּוֹ — לֵה תְקִסּוֹ בְּנַחֵל רַט

מְכַרְח לְקִנּוּת אֶת הַבַּיִת שֶׁל ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּשִׁבִיל הַמְקִנָּה שֶׁהִשְׁקַעְתִּי
שָׁם רִבְבוֹת דּוֹלָרִים, וְזוֹ הִצְדָּקָה הִכִּי גְדוֹלָה בְּעֵבוֹר טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה,
שֶׁהִיא הִיסוּד בִּיְהוּדוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פִּתְקָא טְבָא...

לֵה תְקִסּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְפוֹת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל כָּל הַטְּרָחוֹת שֶׁאַתָּה טוֹרַח עֲבוּרֵי וְכוּ',
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ עִם כַּחוֹת חֲדָשִׁים לְהַמְשִׁיךְ, וּבְפִרְטוּיֹת
עַל הַכּוֹוֵן שֶׁאַמְרַת לִי וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיָּה הַיּוֹם בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת, וַיִּשְׁיג מְכַתָּב וְכוּ', וְתוֹדִיעַ לִי תַכְףּ וּמִיד אֶפִּילוֹ לַמְסַפֵּר
שֶׁל זּוּגְתִי תַחֲיָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַל הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם, וְהוּא מְנַהִיגוֹ, וְהוּא
יֹדֵעַ מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה.

עוֹד כַּמָּה סְנַטוֹרִים מֵהַבַּיִת הַלְבֵן הַבְּטִיחוּ בֵּימֵים הַקְּרוֹבִים
לְשַׁלַּח הַמְּלָצוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פִּתְקָא טְבָא...

לֵה תְקִסּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְפוֹת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל בְּנֵי בֵיתְךָ, וַיְהִי־לָהֶם רַק טוֹב בַּחַיִּים, וְתִזְכֶּה לְרוּת רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

נָא לְהִבִּיא לְפָנַי הַחֵג לְהַמְשִׁיכָה שְׂדֵבְרָנוּ אֶת מֵה שְׂצָרִיכִים, וְאִם יִהְיֶה חֶסֶר קֶצֶת כְּסָף אֲשֵׁלִים עַל הַסְּכּוּם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְכַלְנוּ חַיִּים בְּרִיאִים וְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

הַמֶּאֱחָל לָךְ פִּתְקָא טָבָא...

לַה תְּקַסֵּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכו'.

חִפִּי קֶצֶת, וְתִרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד יִהְיֶה לָךְ חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים יְפִים וְכו', רַק תַּחֲזִיקִי מֵעַמָּד, וְתִהְיִי שְׂמֵחָה וְעֹלִיזָה, אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מִוִּהְר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מִצָּוָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שְׂכָל הַמַּחְלוֹת בָּאוֹת רַק מִפְּאֵת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפֵאוֹן, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָל מֵה שְׂבִיכְלַתְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִסְתַּפְּלִי עַל כָּלֵם בְּעֵין יָפֵה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ פִּתְקָא טָבָא...

לַה תְּקַסֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תְּדַאֵג, הַלִּילָה יִהְיֶה הוֹשְׁעָנָא רַבָּה, וּבְנוֹדָאֵי תִקְבַּל פִּתְקָא

אָשֶׁר לַה תִּקַּע בְּנַחֵל רִיא
טָבָא, אַל תִּדְאָג פִּלְל, רַק זֶרֶק אֶת עֲצֻמְךָ עַל הָאָרֶץ בְּפִשׁוּט יָדַיִם
וְרַגְלַיִם, וְתִבְכֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוּס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, שְׂיִמְתְּקוּ מִמְּךָ
כָּל הַדִּינָיִם.

הַיּוֹם רַקְדְּנוּ הַרְבֵּה עִם הַנְּגוּן: "עֲצוּ עֲצָה וְתוֹפֵר דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא
יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל", וְכֵן יִתְקַיֵּם בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחֵל לְךָ פִּתְקָא טָבָא...

לַה תִּקַּע.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה תִּכְנֶף-וּמִיד לְבִשָׁר לִי בְּשׂוֹרָה מְשַׁמַּחַת וְכוּ', וְתוֹדִיעַ הֵן
לְכָאן וְהֵן לְכָאן, כִּי אֵין לְךָ שְׂמִיחָה כְּהַתְרַת הַסְּפִקוֹת.

עֵינַי כְּלִתָּה רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וּמִי שְׂאָמַר לְעוֹלָמוֹ
דִּי יֵאמֵר לְצָרוֹתַי דִּי, וְאַזְכֶּה לְפִתְקָא טָבָא.

הַעֲקֵר לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל מִמְּנוֹ,
אַבְל אֵלּוֹ הַרְשָׁעִים הֵם רַק שְׂלִיחִים, וְצָרִיכִים לְזַכֵּר אֶת זֶה בְּאַפְּן
שְׁלֵא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ.

אַנִּי עַדִּין רוּצָה לְבוֹא עַל שְׁבַת פְּרִשַׁת בְּרֵאשִׁית, וְאַצֵּל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל יָכוֹל לְהִיּוֹת.

לֹא הִיִּיתִי מֵיַעַץ לְךָ לְחַתֵּם לְעוֹרֶךָ-דִּין בְּעֵבוֹר ... כִּי אֲנִי רוּאָה
אִיזָה עוֹלָם הַשְּׁקֵר וְכוּ', וְאִיךָ שְׂבָגִי-אָדָם עוֹבְדִים אֶחָד עַל הַשָּׁנִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַה תְּקַעַא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְפוֹת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵר דְּבַרְתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאָמַרְתִּי לוֹ, שְׂאִין מַה לְתַקֵּן, הֵם שְׂנִיָּהִם יָפִים מְאֹד, וְאוּלַי לְשַׁלַּח אֶת שְׂנִיָּהֵם בְּנִפְרָד וְכוּ', אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים יַחַד, אֶת זֶה אַתָּה תַחְלִיט, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפַכֵּר יְהִיֶה סוּף לְכָל צְרוּתֵינוּ, וְיִהְיֶה לָנוּ פִתְקָא טָבָא, וְתַכְף-וּמְיָד נִכְנַס אֶל שְׂמֵחַת תּוֹרָה.

נָא לְהוֹדִיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁהַקְפוֹת שְׂנִיּוֹת יְהִיוּ רַק בִּ"הֵיכַל-הַקְדוּשׁ", אֵין לָנוּ מַה לְחַפֵּשׁ הַשְּׂנָה שָׁם, כִּי הֵם רַק יִרְצוּ לְגַרֵר אוֹתָנוּ בְּמַרְיבוּת וְאֲלִימוֹת וְכוּ', וְלָמָּה צְרִיכִים אֶת זֶה.

רְאֵה לְכַתֵּב בְּמוֹצָאֵי הַחֵג חֲדָשׁוֹת.

הַמְאַחַל לְךָ פִתְקָא טָבָא וְחַג שְׂמֵחָ...

לַה תְּקַעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְפוֹת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

צַר לִי לוֹמַר לְךָ, אֲבָל אַתָּה מְחַיֵּב לְהַגִּיד לִי חַד מִשְׂמַעִית, אִם ... בָּא אֵלַיךְ בִּיבְנָאֵל, אֲנִי מִקְפִּיד שְׂיִלְךָ עִם חֲלִיפָה אַרְכָּה וְכוֹבַע חֲסִידֵי וְכוּ', מְסַפִּיק שֶׁהוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד, כִּי בְּפִרוּשׁ אֲמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּוּסֵי-הַלְכוֹת, גְּלוּת, הַלְכָה ג', אוֹת ב'), שֶׁהַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן כְּשֶׁמִּתְקַרְרִים מִיְהַדוּת, שְׂמוּרִידִים אֶת הַזָּקֵן וּפְאוֹת

אָשֶׁר לַה תְּקַעַג — לַה תְּקַעַד בְּנַחַל רִיג

וְכוּי, וּפְהָ אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיָבוֹא כְּמוֹ מְחַפֵּשׁ בְּפוּרִים, אֲנִי אֶמְרֵתִי לוֹ
בְּמִנְחָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּשֶׁבֵּא אֵלַי מְחַפֵּשׁ עִם חֲלִיפָה קֶצֶרָה וְכוּי, מַה
זֶה, פּוּרִים הַיּוֹם?! כִּי בְּאֵמֶת נִבְהַלְתִּי לְרֹאוֹתוֹ כֶּף, בַּפֵּעַם הָרִאשׁוֹנָה,
מַה לַעֲשׂוֹת? הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת, וְלִכֵּן בְּשִׁבִיל טוֹבוֹת יִלְדִיךָ,
שְׂמָחָר הֵם לֹא יִרְצוּ לְלַכֵּת כֶּף, וּמִכָּל שָׂכָן לְמַעַן טוֹבֵת יִלְדִינוּ, אֲנִי
לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, שְׂיָבֵא בְּחֲלִיפָה קֶצֶרָה וְכוּי, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיֹם אַחַד יִתְעוֹרֵר לְחִזּוֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַה תְּקַעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְמָסַר אֶת הַמְּכַתְּבִים, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד
נַחוּצִים כְּבָר לְמַחַר.

הָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁהוּא צָרִיךְ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם
וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע, כִּי עַל כָּל נְשִׂימָה וּנְשִׂימָה תִּהְלֵל י"ה,
וְצָרִיכִים כָּל-כֶּף לְהִתְבַּטֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁכְּבָר לֹא יִרְצֶה שׁוּם
דְּבָר, כִּי אִם אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לַה תְּקַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ עָרֵב שְׁמִינִי עֶצְרַת ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הָרַב הַחֲסִיד,

הַעֲסֹקֵן בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, יָדִיו רַב לוֹ לַעֲזֹר לְכָל נִדְפָא וְנִצְרָף,
שָׁמוּ הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְפָנָיו, ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי,
לְהַשְׁתַּדֵּל אֶצְל שָׂרִים וְרוֹזְנִים לְהַצִּילֵנִי מִכַּף אוֹיְבֵי וְשׁוֹנְאֵי, רְשָׁעִים
אָרוּרִים, שֶׁהַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילַת דָּם מִמֶּשׁ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן בָּזָה
שֶׁאַתָּם מִשְׁתַּדְּלִים לַעֲזֹר לִי, וְזֶה עוֹשֶׂה פְרוֹת, בָּזָה אֶתֶם עוֹזְרִים עוֹד
לְמֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מַעֲדוֹת הַמְזֻרָח הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל, שֶׁהֵם תְּלוּיִים בִּי,
וְהַחֲזַרְתִּי אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה, וְהֵם הַיּוֹם יֵרְאִים וְשִׁלְמִים וּמִדְקָדְקִים קִלָּה
כְּבַח־מוֹרָה, וְהוֹלְכִים בְּלְבוּשׁ חֲסִידִי, וְהַנְּשִׁים הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת הַכִּי
גְדוֹלָה וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת הַמְּצֻנָּה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת שֶׁל פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים
מִמֶּשׁ, תְּתַבְּרָךְ מִמֶּנּוּ יִתְבְּרָךְ, וַיִּמְלֵא אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה,
וְתִזְכֶּה לְנַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חַלְצִיךָ, תוֹרָה וּגְדֻלָּה יִהְיוּ צְמוּדִים עַל
שְׁלֹחֲנְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ וּפְתִיקָא טַבָּא...

לה תקעה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשַׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

בְּאֵתִי לְבָרְךָ אוֹתָךְ בְּבִרְכַת "מְזֹל טוֹב" עַל שְׁנַעֲשִׂית הַיּוֹם בַּת
מְצוּנָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְתִלְכִי בְּדַרְךָ
הַתּוֹרָה, וְשִׁתְּנֹפֵי לְהֵיוֹת צְדִיקַת גְּדוֹלָה בַּעֲלַת יְרֵאת שָׁמַיִם, וְתָמִיד
תְּשִׁימֵי לְפָנַי עֵינֶיךָ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִסְתַּפֵּל עֲלֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם צריכים מאד להתחזק ולא להשבר בשום פנים ואפן, אף שזה מאד מאד קשה, עם כל זאת עקר גדלת בר ישראל כשזוכה להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, אני מאמין באמונה שלמה, שזו רק תופעה עוברת, רק אל תלחיצו אותו, ותדברו עם הראש ישיבה שיחזק אותו ויעודד אותו וישמח אותו, וגם אתם רק תדברו חיובי ולא שלילי, ומכל שכן לא לעשות עליו בקרת, פנראה הוא ילד מאד רגיש.

עכשו קבלתי את ספר "אוצר הקונטרסים", חלק כ"ד, וזה יצא כל-כף יפה, שאין לתאר ואין לשער כלל, וזו זכות הרבים לדורי דורות, ומי יודע כמה מליוני אנשים עוד יחיו את עצמם עם הספרים האלו והכל נזקף לזכותכם, ולכן מה טוב ומה נעים, שתדפיסו כרך כ"ה לזכות בנכם, וכן תדפיסו שו"ת "אשר בנחל", חלק ל"ט לזכותו, ולזכות בתכם, שיהיה בסימן טוב ובמזל טוב החתונה, ותרוו רב נחת דקדשה מהם, רק חזקו ואמצו מאד מאד להיות בשמחה, אני יודע שזה כואב וכו', אבל אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי זה תשעה חודשים, שאני פשוט במעצר בית, רחמנא לצלן, על לא דבר, אלא על עלילת שוא, עלילת דם, את גדל הצער והעגמת נפש הזה אי אפשר להסביר כלל, ובפרטיות שכבר נפלתי שלש פעמים בפח עם עורכי דינים שהם שקרנים, רמאים, צבועים, שהם מנפחים את הספור כדי לחלב יותר כסף, והנה הקדוש-ברוך-הוא עשה אתי גס גלוי בציון רבנו ז"ל, בדיוק בליל היארצייט של אבי מורי זי"ע,

וְשָׁלַח לִי שְׁלִיחַ טוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת
בְּשֵׁבֶת הַזֶּה בִּיבְנָאֵל.

אודות מְשַׁפְּחַת ... שְׁיִחְיוּ, זֶה שְׂמָה וְשֵׁם אִמָּה, וְהִיא צְרִיכָה
לְרַחֲמִים מְרַבִּים, וְיַעֲצָתִי לָהֶם שְׁיִדְפִּיּוּ חֶלֶק ל"ט בְּשׁוֹ"ת "אָשֶׁר
בַּנְחַל", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְרְפוּאָת הַנְּפֶשׁ
וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

פֶּה תִקְבְּלוּ פִתְגָמִים עֲבוּר חֶלֶק כ"ה "אוֹצֵר הַקּוּנְטְרָסִים".

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקעז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל פְּלִלְיוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֵסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחַת-רוּחַ שְׁגָרְמַתֶּם לִי
בְּזֶה שֶׁהִתְאַחַדְתֶּם יַחַד בְּהַקְפּוֹת שְׁנִיּוֹת בְּלֵב אֶחָד, וְהִיִּיתֶם רַק שְׂמֵחַ,
וְזֶה מִמֶּשׁ הַפִּיחַ בִּי רוּחַ חַיִּים חֲדָשִׁים, וְתִשְׁוֹאוֹת חֵן לָכֶם עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד, כִּי רַק בְּזֶה נִנְצַח, אִם נִחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת,
וְלֹא יִהְיֶה בֵּינֵינוּ פְּרוּדִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁתִּרְאוּ לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וּבְפֶרֶט
עִם הַשְּׂכָנִים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְכַל מִינֵי אֲלִימוֹת, זֶה לֹא דִרְכָּנוּ,
וְזֶה נִגְדַּד הַשְּׁלִחָן עֲרוּךְ, וְכִמוֹ שְׂיֵשׁ הַלְכוֹת תְּפִלִּין, הַלְכוֹת שְׂבֵת,
הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה, כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ הַלְכוֹת נְזֻקֵי שְׂכָנִים, וְהַלְכוֹת
הַנְּנָאָה וְכו', וְכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׂשֻׁכְנִים לֹא יִזְיקוּ אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי וְלֹא יִרְיֵבוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לֹא לְהַכְנִס בְּכּוֹפּוּחִים עִם אֶף אֶחָד, וְלְשֹׁמֵר עַל
הַשְּׁלוֹם.

היום בלילה בשעה תשע וחצי בדיוק רציתי שכל אנשי שלומנו
הן הגברים והן הנשים יבואו לבית-הפנסת עבור שיחה מיחדת,
שבה תלויה ביאתי אליכם בעוד יומים, ורציתי שכלכם תגיעו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקעח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך
שהנתוח עבר בשלום, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד תבשרו לי
בשורות משמחות, פי נפשי קשורה בנפשכם, ואתם עוזרים לי עזרה
כזו להדפיס ולהפיץ את אור רבנו ו"ל, אשר אין למעלה מזה.

היום קבלתי את המשלוח של "חסדי אבות", ושל "זכות
אבות", אני מכרח להגיד לך, שהנני לא כל-כך הכי טוב, ובפרט
שיש בתוך הספר שני סוגי ניר, אבל זה יותר טוב מכלום, פי
הספרים האלו נחטפים מיד ליד, רק רציתי להודיע לך, יען שאני
רוצה, שתקף-וימיד תכניס לדפוס את הספר "גנזי המלך" על מגלת
אסתר, וכן את הספר "אור זרוע" על הגדה של פסח, עשרים אלף
מכל אחד, אז תראה שעל-כל-פנים הנני יהיה ניר משבת, וכן
שיהיה בכריכה עבה.

פה תקבל את החשבונית שעולה לי על אחסון של החמשת
אלפים סדורים, ותתעקש עמו מאד לא לשלם לו אפלו פרוטה
אחת, כי היו המון ספרים שנהרסו כליל.

רציתי מאד, שתודיע לי מה עם הסדורים שהזמנתי עשרת
אלפים בינונים?

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, לשבות בשבת בראשית בארצנו הקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז להיות בשמחה, כי היסוד בעבודת השם יתברך להיות בשמחה, אדם צריך לגור איפה שמאיר לו, ואיפה שלבו נמשך יותר בעבודת השם יתברך, ולכן הבחירה חפשית היא בידך איפה שאתה רוצה לגור תגור, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקפ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ד.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מאכזב וכו', ומאד מאד אני מתפלא עליכם איך תאמרו ששולחים לי דרככם פקס בשמי וכו', אף פעם לא בקשתי רק הפעם, שזה ענין של פקוח נפש וכו', ולכן מהיום נעשה כל מיני מאמצים לא לשלח יותר פקסים דרככם, כדי לא לגרם לכם יותר נזקים והוצאות מיותרות וכו'. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה לעשות תמיד חסדים ורחמים מרבים עם כל אחד.

אֲשֶׁר לַה תִּקְפֵּא בְּנַחֵל רִיט
אֲשֶׁרֵנוּ שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְזָכִינוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוּנוּ
הַקְּדוֹשׁ, וּבְזֶה רָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּקְפֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַם שְׂמֵעֵתִי מִבְּעֵלְךָ אֶת מַה שֶּׁקָּרָה
וְכו'.

מַה אָמַר לָךְ! אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר
וְהַעֲגָמַת נַפֶּשׁ שְׂיֵשׁ לִי, וּבִפְרָט שְׂאֵנִי מִבֵּין הַיֵּטִב הַיֵּטִב אֶת צַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה, כִּמָּה אֵת מְשַׁקִּיעָה בִּילְדִים וּלְבַסּוֹף שְׂיֵיצֵא דְבַר כְּזֶה וְכו',
וְלִכֵּן מַה אָמַר לָךְ? אִם לְנַחֲמֶךָ — אֵיךְ יְכוּלִים?! עַם כָּל זֹאת אֵין
זוֹ עֲצָה לְהַפְּנֵס בְּלַחֲץ וְלְהִיּוֹת שָׁבוּר, אִף שְׂזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד,
צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה
אֶת עֲצָמוֹ בְּנִקְדוּת טוֹבוֹת שְׂיֵשׁ לוֹ, בְּוַדַּאי הֵבֵן עָשָׂה שְׁטוֹת וְהוּא
מִתְחַרֵּט, אֲבָל תִּשְׁמְרוּ מְאֹד לֹא לְלַכֵּת אֶתוֹ בְּיַד קָשָׁה, כִּי זֶה לֹא יִתְרַם
לְשׁוֹם דְּבַר, וְחַס וְשָׁלוֹם, יְכוּל לְהִיּוֹת גְּרוּעַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכו'.

בְּוַדַּאי זֶה בּוֹשָׁה גְּדוּלָה, אֲבָל צָרִיכִים לְהַגִּיד שְׂגֻדְכָּךְ בּוֹ מִסְטִיק
וְכו' וְכו', וּפְעַם שְׂאוּמְרִים אֶת זֶה, זֶהוּ זֶה, לֹא צָרִיכִים לְהַפְּנֵס
בּוֹכּוֹחִים, וְכֵן לֹא תִצְטָרְכוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ וְכו' וְכו', הַכֵּל יַעֲבֹר.

עָקֵר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — כִּשֶׁהוּא מִתְחַזֵּק בְּעַת שְׂצֹר וּמֵר לוֹ,
וְלִכֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק, וְעוֹד תִּרְאִי הַרְבֵּה נַחַת מִהִילְדִים שְׁלֹף, עַל כָּל
אֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מַה שְׂעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׂמְחִזִּיק מִעֲמֵד וְאֵינוּ
נִשְׁבֵּר.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת, שְׁכָּל דְּמַעְזָה שִׂשְׁפַכְתָּ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל תַּחֲנֻה

רכ אָשֶׁר לה תקפב — לה תקפג בַּנְחַל

וְכַל בְּקִשָּׁה וְכוּ' וְכוּ', לֹא הֵלֵךְ לְרִיק, וְלִכֵּן תִּתְחַזְקִי, וְעוֹד תִּרְאִי נְסִים
וְנִגְלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקפב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
כד), שְׂמִצּוֹנָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים
אוֹמְרִים, שֶׁהַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וּבִפְרָט לְעַצְבִּים, וְלִכֵּן תִּרְאִי
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, מֵה שָׂרָק לֹא
יִהְיֶה רַק תַּחֲיֵי בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמְעֵי כָּלֵי זָמֵר, וְזֶה יִרְגִיעַ אוֹתָךְ.

רְאֵי לְדַבֵּר עִם הַחֲבֵרוֹת שְׁלָךְ מִשִּׂמְחָה, וּבְזֶה שְׂמֵדְבָרִים
מִשִּׂמְחָה, אֲזו יִשְׁפַע גַּם עָלֶיךָ שִׂמְחָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחָמֶן, וּבְיָדָיו לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וְלִבְסוּף
נִזְכָּה לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת וְנִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקפג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

אַחֲרֵי שִׁדְבַרְתִּי עִמָּךְ, וְלִבִּי נוֹטֵף דָּם מִמָּשׁ בְּלִי שׁוּם הַגְזָמָה, כִּי
סוּף כָּל סוּף הַכְּנֻסְתִּי עֲצָמִי בְּסַכְנָה אֵימָה וְכוּ', אֲבָל בְּדַבָּר אֶחָד אָנִי
עוֹמֵד חֲזָק: בְּבֵית-דִּין שֶׁל מַעְלָה, אֲהִיָּה מְמַלִּיץ יֵשֶׁר לְכָל הַרוֹגִים

וְהַרְוֹקוֹת וְכוּ', כִּי אֵלֹה הַמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שָׁקֵר הָיוּ בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְחַתֵּן אוֹתָם, אָבֵל מִפְּנֵי אֵינִטְרָסִים אִישִׁיִּים: כָּבוֹד, כֶּסֶף, דְּמִינוֹת וְכוּ', לֹא מִחֲתָנִים אוֹתָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לִי לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וּמָה אָנִי סוֹבֵל עִכְשָׁו בְּשִׁבִיל זֶה? דְּבַר זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְהִנֵּה לֹא מִסְפִּיק שֶׁתְּהִיָּה עָלַי רְשָׁעוֹת וְאֶכְזְרִיּוֹת, וּמִדְּבָרִים מִבְּחוּץ וְכוּ', אֲלֹא גַם מִבְּפָנַי וְכוּ', וּכְדִי שֶׁתִּדַּע מִמָּה שֶׁהֲצַלְתִּי אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ וְעוֹד מֵאוֹת בַּחֲוָרִים וּבְחֻרוֹת, אָנִי שׁוֹלַח לְךָ אֶת הַמִּכְתָּב הַרְצוּף פֹּה, שְׂוֵה מַעֲשִׂים הֶכִי גְרוּעִים וּמְגַנְיִם, וְקָרָה בְּמִסְגֶּרֶת וּבַחֲסִידוֹת שֶׁצָּרִיכָה לְהִיּוֹת הֶכִי קְדוּשָׁה וְסִגוּרָה וְכוּ', וְעַד עִכְשָׁו כָּבֹר נִתְגַּלּוּ שְׂבָעָה-עֶשְׂרֵי בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שֶׁהֵם הַקְּרֻבָּנוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה מְנוּלִים, רַחֲמָא לְצִלָּן, שְׁנֵרָאִים חֲרָדִים וִירָאִים וְכוּ', הוֹלְכִים עִם פְּאוֹת אֲרָפִים, וּמַעֲטָרִים עִם טְלִית וּתְפִלִּין כָּל הַיּוֹם, וְאֶחָד הַגִּבְאֵי הָרֵאשִׁי שֶׁל "רַב", אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, אוֹי לְדוֹר שֶׁאֵלֹה הֵם מְנַהֲיָגִיו, וְלֹא אֶכְפַּת לָהֶם מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְתִרְאֶה מָה אָנִי סוֹבֵל עַלְבוּנוֹת וּבְזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכַת דָּמִים וְהַפְּסָדִים שֶׁל רַבּוֹת דּוֹלָרִים עֲבוּר עוֹרְכֵי דִינָיִם רַק כְּדִי לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי מִלְשֻׁבַּת בְּבֵית-סֵהֶר, וְעַל מָה? עַל שֶׁהֲצַלְתִּי אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִחֲטָאִים וְעוֹנוֹת. וְלִבְסוּף תִּרְאֶה מָה מְשַׁלְּמִים לִי חֲזָרָה, וְנִתְקַיֵּם אֲצִלִּי (תְּהִלִּים מֵא, י): "גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוּ, אוֹכֵל לְחֵמֵי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב" וְגו', אֵלֹה הַבְּנֵי נְעוּרַיִם שֶׁמְסַרְתִּי חֻלְבֵי וְדָמֵי וְנִפְשֵׁי עֲבוּרִם, שִׁיעֲשׂוּ לִי דְבָרִים כְּאֵלוֹ.

כְּדָאֵי שֶׁתִּעְבֹּר עַל הַמִּכְתָּב הַרְצוּף פֹּה, וְאֲזוּ אוֹלֵי תּוֹכְלוּ לְהַבִּין אֶחָד מִנֵּי אֵלֶּךָ מִמָּה הֲצַלְתִּי אֶת יְלָדֵיכֶם, דְּבַר כְּזֶה עוֹד לֹא הָיָה זֶה מֵאֲתָתִים שְׁנָה מִימּוֹת רַבְּנּוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל...

תֵּאֱמִין לִי, יוֹתֵר מִמָּה שֶׁכְּתוּב בְּמִכְתָּב שֶׁאָנִי שׁוֹלַח לְךָ לְקִרְאָה, יֵשׁ הַרְבֵּה שְׁלֹא הָיָה אִפְשָׁר לְכַתֵּב.

הַמְצַפָּה לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים...

לה תקפד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בראשית, כ"ה תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים להתחזק בכל מיני אפנים, ואין זו עצה לפל בדעתו, ועקר ההתקרבות למד אותנו רבנו ז"ל הוא להחיות עצמו עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), אשר איך שהוא יש בכל אדם מעט טוב, צריכים רק לחפש ולבקש בעצמו את הטוב הזה, וזה יכניס בו שמחה, והשמחה זה הגאלה של האדם, כי עצבות ומרירות ודכאון זה הגלות, ולכן צריכים להחיות עצמו עם כל מה שיש בו. ותהלה לאל, כל בר ישראל מלא מצוות כרמון, ובזה ראוי לנו להחיות את עצמנו, ותמיד לדון את עצמנו לכף זכות, עד שנכנס אל תוך שמחה אמיתית. ומה טוב ומה נעים, שתשמע תמיד כלי זמר להחיות עצמך, אשר זה דבר גדול מאד.

ובאמת כפי פגעי ומקרי הזמן שעובר על כל בריה שבעולם, בלי יוצא מן הכלל, ראוי לנו לשמח, אשר בתקף הקטנות והדחקות והשברון לב והמרירות, זכינו להתנדע מרבי אמת בזה, רבי נורא ונפלא בזה, אשר אין לתאר ולשער גדלתו. ולכן תחיה את עצמך, שזכות להיות בראש השנה אצל רבנו ז"ל, אשר זו זכות מאד גדולה, ובנדאי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

נא ונא ראה לקים רצונו של רבנו ז"ל, שתהיה לך שיחת חברים, אשר זה דבר גדול מאד, כי כף גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קו): כשאדם נופל בקטנות המחין, עצה לחזר לגדלות המחין הוא להשפיל את אחרים; ולכן טוב לדבר

אֲשֶׁר לה תקפה — לה תקפו בַּנְחַל רכג

תמיד עם אחרים בעבודת השם יתברך, וזה יעזר גם לו. ולכן בזה
שאתה תשמח את אחרים, גם לך תהיה שמחה.

ומי יתן, שתדבר עמו יתברך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות,
וזה עושה רשם גדול בכל העולמות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בראשית, כ"ה תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את רשימת הטלפונים, ותשואות חן לך על זה.

היה טוב מאד להוציא דף מי הם החמשה מעמדים שלנו, ומה
הרקע שלהם, אם היתה תמונה של כל אחד זה הכי טוב, אבל הזמן
קצר, אז פדאי לכל הפחות דף, ולכתב את המעלות של כל אחד,
אצל ... גרו יאיר, פדאי לכתב מי היה הסבא שלו, רב גדול בעיר
טוניס וכו'.

אני צריך נסים גדולים, שאזכה להיות בשבת ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בראשית, כ"ה תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

שמעתי שפמה מלמדים רוצים לעזוב ולהפגס בכולל, ולכן
בשום פנים ואפן לא לקבלם, כי כך יתפורר לנו התלמוד תורה
לגמרי, ובכלל עליך לדעת, אשר כל זמן שאני לא בא, אני לא יכול

להבטיח את הסכום שדברנו עליו, וגם כשאני בא, אני רוצה רק
אברכים שרוצים ללמד ואוהבים ללמד, אבל לא סתם הולכי בטל,
לזה אין מקום בפולל.

צריכים רחמים מרבים, שאזכה לבוא, כי הסמ"ד-מ"ם שם לי
רגלים בדרגים הגבוהים במשטרה, אבל אני מאמין בו יתברך,
שהוא לא יעזב אותי, ויעשה עמי נסים ונפלאות, שדוד הטבע
ממש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תקפז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בראשית, כ"ו תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים — תמשיכו
להתפלל עבורי, כי אני צריך רחמים רבים, רחמים מרבים, ואין
עצה אחרת רק תפלה, וזה מה שיביא אותי אליכם.

עכשו מתקרב יום הבחירות, אני מאד מבקש את כל אחד
מאנשי שלומנו היקרים בלי יוצא מן הפלל הן הוא הן אשתו והן
ילדיו, תראו להתאחד יחד, כי אלו הרשעים הארורים מאד מפחדים
עכשו מאתנו, ולכן הם משתוללים, והם מוציאים כתבי פלסתר
מלאים חרופים וגדופים על חסידי ברסלב בכלליות ועלי בפרטיות,
עלינו לא לענות לפלבים האלו שנובחים, תזכרו פתגם העולם:
"הפלבים נובחים והרפכת נוסעת", אנחנו צריכים להמשיך
להתאחד יחד באהבה, אהוה ורעות, ולחזק את הפעוטון, את
התלמוד תורה, את הבית-ספר, את הישיבה קטנה, את הישיבה
גדולה, את הפולל, את בית-המדרש, ולראות שנוקד בכל יום אחר

כָּל תְּפִלָּה, כִּי עַל-יְדֵי רְקוּדִים וְהִמָּחָצֵת כַּפַּיִם מִמְּתִיקִין אֶת הַדִּינִים, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י'), וְכַמּוּבָן שְׁצָרִיכִים לְהִרְבּוֹת גַּם בַּתְּפִלָּה.

וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — בְּשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן שְׁלֵא יִהְיֶה שׂוּם אֲלִימוֹת, רַק תִּלְכוּ בְּגֵאוּהָ וּבְקוּמָה זְקוּפָה, שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְקוֹבְעִים עֲתִים לַתּוֹרָה, וּמַחְנִנִים אֶת יְלָדֵינוּ עַל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל סָבָא, וְהַנָּשִׁים שְׁלֵנוּ הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת, וְכָל זֶה הֵם חֹצִים בְּעֵינֵי הַסֵּם דְּ"מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁהוּא חוֹשֵׁב שְׂיֻכַּל לְפוֹרֵר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, הוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׁרַבְנוּ ז"ל נִמְצָא בַּתּוֹכְנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׂיִרְתֶּם לְמַעַן הַצְּלַחַת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, כִּי בְּנַפְשֵׁנוּ הוּא, כִּי לְמַדְנוּ לְקַח מֶר מְאֹד בְּעֶשֶׂר הַשָּׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת, אֶל אֵיזוֹ רַשְׁעוֹת מְסֻגָּלִים קָמְץ קָטָן, כְּנוֹפֵי־ת הָאֲכָרִים, לְהַחֲדִיר שְׁנֵאָה עוֹרֶת עַל לֹא דָבָר, וְגִזְעוֹת שְׂאִין כְּדִגְמָתָהּ בְּכָל הָאָרֶץ, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים דִּיקָא עֲכָשׁוּ לְהִתְאַחַד וְאִישׁ בֶּל יַעֲדֵר.

אֲנִי מְבַטֵּיחַ לָכֶם, שְׂאֲנִי אָבוֹא פְתָאִם, יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֲנִי יָכוֹל לְגַלוֹת לָכֶם, אֲבָל תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְתִתְּאוּבּוּ אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, וְתַעֲזְרוּ לְהַצְּלַחַת קְהֵלְתֵנוּ, וְנִרְאֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵשׁ לוֹ קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שְׂאִין שָׂם מַחֲלָקָת, אִין שָׂם גִּזְעוֹת, וְכָלֶם שְׂמַחִים וְעֲלִיזִים, וְדְבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה.

בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֻצֵי (9:30) יִהְיֶה שַׁעוֹר בְּרַבִּים, וְאַבְקֵשׁ שְׂפָלְכֶם תְּבוֹאוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֶל אַבְרָכִי הַכּוֹלֵל
 "אוֹר הַמַּאִיר" בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ
 תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׁנַתּוֹסְפוֹ תְּלַמִּידִים חֲדָשִׁים בְּכוֹלֵל,
 וְלִכֵּן בָּאתִי בְּבִקְשָׁה חֲזָקָה לְכֹל תְּלַמִּידֵי הַכּוֹלֵל, הִנֵּה מִתְחִיל זְמַן
 חֲדָשׁ זְמַן הַחֲרוֹף הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, רַק כָּל מִי שֵׁיִשְׁמַר עַל הַזְּמַן
 וְלֹא יַחְסִיר יָמִים, וְיִלְמַד בְּהַתְּמָדָה, שִׁיֵּךְ לְהַכּוֹלֵל, וּמִי שֶׁלֹּא יוּכַל
 לְעַמֵּד בְּתַנְאִים שֶׁל הַכּוֹלֵל, בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפָּן לֹא יוּכַל לְהִשְׁאֵר,
 וְאַתְּכֶם הַסְּלִיחָה.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הַכּוֹלֵל הַזֶּה הוּא הַפְּנֵנָה שְׁלִי, וְעַל זֶה צוֹעֲקִים
 בְּהוֹשָׁעֵנָא רַבָּה: "הוֹשֵׁעַ נָא פְּנֵת יִקְרַת הוֹשֵׁעַ נָא", שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא יוֹשִׁיעַ לְפְנֵת הַיִּקְרַת שְׁלֵנוּ, שֶׁהוּא הַכּוֹלֵל וְהַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, שְׂאֲנִי
 מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתְּהִיָּה לְנוּ קְהֵלָה שֶׁל בְּנֵי תוֹרָה, שְׂאוּהֵבִים לְלַמֵּד וְרוֹצִים
 לְלַמֵּד, וְלִכֵּן אֲנִי פוֹנֵה אֲלֵיכֶם — תַּעֲזְרוּ לִי.

אֲנִי בּוֹדֵאֵי אָבוֹא פְּתָאם. וַיֵּשׁ דְּבָרִים שְׂאֲנִי לֹא יְכוֹל לְרַשֵּׁם עַל
 הַכְּתָב, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנַזְכֵּה לְהַתְּאַחַד יַחַד.

הַמַּאֲחַל לְכֶם בְּרְכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשֵׁרִי
 ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

אָשֶׁר לֵה תִקְצַ — לֵה תִקְצַא בְּנַחֵל רִכֵּז

לְאוֹר הַהֶסְתוֹת הַפְּרוּעוֹת שֶׁל קִמְץ קִטָּן "כְּנוּפֵי־הָאֶפְרַיִם", נִגְדָה
אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּמִשְׁמִי־צִים אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ "בְּרִסְלָב", אָשֶׁר
כָּלֵנוּ יוֹדְעִים מִי הוּא ה'כֹּמֶר' שְׁעוֹמֵד תַּחַת הַהֶשְׁמָצוֹת נִגְדָה קֵהֶלְתָּנוּ
בְּכָלֵל, וְנִגְדָה בְּפָרֵט, בְּלִשׁוֹנוֹת אֲנִטִישְׁמִיּוֹת וּמִגְנוֹת מָאֵד, לְזֹאת אֲנִי
מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁהַפֶּעַם יוֹתֵר מִתְמִיד עֲלֵיכֶם לַעֲמֹד לְמַעַן טוֹבַת
קֵהֶלְתָּנוּ, וְזֶה חוֹב קְדוֹשׁ עֲלֵיכֶם, וּבָשׂוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא לְהִתְחַמֵּק,
כִּי בְּנִפְשֵׁי הוּא, וְהִצֵּלְתָּ עִתִּידֵנוּ וְעִתִּיד יְלִדֵינוּ תְלוּיָהּ בְּנֶה, וְאֲנִי מָאֵד
מָאֵד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁאַרוּ בְּיוֹם זֶה בְּיַבְנָאֵל, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה
בְּנִקְלָה, כִּי זֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ שְׁלָנוּ וְשֶׁל יְלִדֵינוּ, אֲנִי מִקְוֶה
שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

נֹא לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִקְצַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תִּשְׁרִי
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחִיו.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ו"ל, וּבְיַדֵּי תִזְכּוּ שְׁיִמְלֵא הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ הוּא אֶת מִשְׁאַלוֹת לְבָבְכֶם
לְטוֹבָה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן קנ): מִמִּי שֶׁמְקַבֵּל לוֹ
הוּא נוֹתֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַרְף בְּרִיא וְתְמִיד שְׂמֵחַ...

לֵה תִקְצַא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסִדְר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תִּשְׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

נְדַהֲמָתִי לְהַתּוֹדֵעַ אִיזוֹ תּוֹלַעַת יֵשׁ בְּבֵיתְךָ, הַיּוֹם קִבַּלְתִּי אֶת כָּל הַזָּבֵל שֶׁהִנְחַשׁ ... הוֹצִיא, וּבִינֵיהֶם יֵשׁ קָטַע מִלְּכָלֶךָ עֲלִיךָ, כְּאֵלוֹ גִּרְשׁוֹ אֶת הַבַּת שֶׁלְּךָ מִפְּנֵי שֶׁהִחַתָּן שְׁלֹא רָצָה לְהִתְלַבֵּשׁ כְּמוֹהוּ וְכוּ', מִי שְׂרוּאָה אֶת הַנְּסֻחַ שֶׁל כָּל הַמְּכַתְּבִים זֶה הַכֹּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, כִּי לִנְחָשׁ ... אֵין שֶׁכָּל לְכַתֵּב בְּטוֹיִים כְּאֵלוֹ, וְהַפְּלִיאָה הַכִּי גְדוֹלָה הִיא מֵאֵין הַרְשָׁע הַמְרָשָׁע הַזֶּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַפְּרָטִים?! אֲנִי לֹא יָכוֹל לְתַאֵר שֶׁהִחַתָּן שֶׁלְּךָ מִסֵּר אֶת הַפְּרָטִים וְכוּ', מְכַרְח לְהִיּוֹת אֶחָד מִבֵּין הַקְּהֵלָה שֶׁשָּׂתוּל בֵּינֵינוּ, וְהוּא בְּקִשׁוֹר חֲזָק עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע יִמַּח שְׂמוֹ, דְּבָר אֶחָד אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵתָה צְרִיף לְהַסְבִּיר לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂמִי שְׂעוּמָד תַּחַת הַהַשְׂמָצוֹת נִגְדוּ, שְׁלֹא יִחְשַׁב לְרַגַע שְׂזֵה לֹא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, כִּי כָּל הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי פְרָטִים מֵהַ שְׂנַעֲשָׂה בְּקֵהֲלַתְנוּ, זֶה הַכֹּל בָּא רַק מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם.

הַעֲקָר תִּרְאֶה מְחַר לְחֻזַּק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שְׁלֹא יִפְחָדוּ, וְהֵם צְרִיכִים הַרְבֵּה חֲזוּק, כִּי סוּף כָּל סוּף דְּפִי הַסֵּתָה מִשְׁפִּיעִים פְּסִיכוֹלוֹגִית, וְלִכֵּן אֵתָה צְרִיף לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֲזוֹ.

אֲנִי כֹל-כֶּף הַמוּם, אֵיךְ שֶׁגִּדְלַתִּי וְחֻנְכָתִי הִלְבַּשְׁתִּי וְהֵאֲכַלְתִּי אֶת הַתּוֹלַעַת הַזֶּה, וְעַכְשָׁו הוּא מוֹצִיא נִגְדָנוֹ לְכָלוֹךְ מִפִּי, פֶּשׁוּט אֲנִי לֹא יָכוֹל לְעַקֵּל אֶת זֶה, כִּי גַם לְכַפִּיּוֹת טוֹבָה יֵשׁ גְּבוּל.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, רְאֵה לְחֻזַּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, שְׂיַעֲמְדוּ חֲזָק, וְאִישׁ לֹא יִחָסֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה תקצב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי לְסֵדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי, אֵין מַה לַעֲשׂוֹת עִם עוֹרֵךְ-דֵּין, כִּי זֶה בְּכָל הַמְּדִינָה שֶׁל גֵּיהֲנוּם, שְׁאֵחֵד יְכוּל לְהַשְׁמִיץ אֶת הַשְּׁנֵי בַעֲת בַּחִירוֹת, וְלָכֵן חָבַל לָךְ אֶפְלוּ לְהַתְּחִיל עִם עוֹרֵךְ-דֵּין, וְזֶה רַק יִהְיֶה בְּזַבוּז שֶׁל כֶּסֶף.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּחַזֵּק וּתְעוֹדֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂעִמְדוּ חֲזָק, כִּי הַסְּתוֹת הַפְּרוּעוֹת עוֹבְדִים פְּסִיכוֹלוֹגִית, וְלָכֵן צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת וְלִהְיוֹת חֲזָק וְלֹא לִפְחֹד.

דָּבָר אֶחָד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁאַתָּה צְרִיךְ לְהִסְבִּיר לִּי... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂמִי שְׂעוֹמֵד תַּחַת הַהַשְׁמָצוֹת נִגְדוּ, שְׁלֹא יִחְשַׁב לְרַגֵּעַ שְׂזָה לֹא הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם בַּעֲצָמוֹ, וְזֶה בְּרוּר בְּשֶׁמֶשׁ, כִּי כָּל הַיָּדַע וְכֵן הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי פְּרָטִים מַה שְּׁנַעֲשֶׂה בְּקִהְלָתְנוּ, זֶה הַכֹּל בָּא רַק מִהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה נְאִיבִי לְחֹשֶׁב שֶׁהוּא יַעֲזֹר לוֹ, אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַשְּׂכָנוּעַ לֹא יוֹעִיל, כִּי הוּא לֹא יִרְצֶה לְהֶאֱמִין, אֲבָל זֶה עֲבָדָה, כִּי מִי שְׂעוֹמֵד תַּחַת הַהַשְׁמָצוֹת נִגְדוּ, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ עִם "כַּת הַבְּרִסְלָבִים", זֶה לְשׁוֹנוֹ הַטְּמֵאָה שֶׁל הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ, בְּנוֹ שֶׁל מַתִּיר הַמְּמַזְרִים הַיָּדוּעַ לְשִׁמְצָה.

הַעֲקָר אַתָּה תִּהְיֶה חֲזָק, וְלִצְעָרֵי הַרֵב, אֲנִי בֵּין כֶּף הַקְּרָבּוֹ, כִּי נִפְתָּחוּ עָלַי עוֹד כַּמָּה תִּיקִים, מַה לַעֲשׂוֹת? צְרִיכִים רַק לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְנוּ.

בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אֲנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר אִתָּךְ, אֲצַלְנוּ יוֹצֵאת שַׁבַּת כְּשִׂיְהִיָּה אֲצַלְכֶם אֶחָד וְחֲצִי בַּלַּיְלָה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַה תְּקַצֵּג

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד שְׁבִמוּצָאֵי שַׁבַּת תְּדַבֵּר בְּאֲרִיכוּת עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִשְׁאַל אוֹתוֹ בְּעֵבֹר הָעוֹרְכֵי דֵינִים, כִּי בְּלִי עוֹרְכֵי דֵינִים לֹא שִׁיךְ בְּכָלֵל שְׂאֵנֵי אָבוֹא, וְגַם תְּדַבֵּר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְהַתְּוֹדַע מֶה הִלָּאָה.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתַּחֲזֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי לְאוֹר הַהִשְׁמָצוֹת הַפְּרוּעוֹת שֶׁהוֹצִיא הַנְּחָשׁ ... יֵשׁ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַרְבֵּה חֲלִישוֹת הַדַּעַת, כִּי הִסְתוֹת הַפְּרוּעוֹת עוֹשִׂים רָשָׁם גְּדוֹל לְרַע, וְרוֹאִים בְּחוֹשׁ אֶת כָּל הַנֶּסֶח שֶׁל הַהִשְׁמָצוֹת הֵם מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָרָשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, כִּי מִי יוֹדֵעַ כָּל-כֶּף בַּפְּרָטִיּוֹת וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת מֶה שְׁקוֹרָה בֵּינָם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָרָשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֵׁישׁ לוֹ שְׁתוּלִים בְּתוֹכָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַמַּר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצָרוֹתֵי דֵּי.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשָׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פְּלֹא שְׁלֹא כְּתִבְתָּ לִּי אִם דְּבַרְתָּ עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמֶה קָרָה, דְּבַר אֶחָד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, כִּי אִם הוּא יִתְחַמֵּק וְלֹא רוֹצֵה לְלַכֵּת אֶתְךָ מֵאִיזוֹ סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁבִשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֵל תְּדַבֵּר אֶתוֹ יוֹתֵר מִהָעֲנִין הַזֶּה, כִּי אִם הוּא לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לִי אֶת הַטּוֹבָה הַזֹּאת, אֵין לוֹ מֶה לַעֲשׂוֹת אֲצִלִּי יוֹתֵר, אֲנִי לֹא מְעַנֵּן לְהִסְתַּפֵּל בַּפְּרָצוּף שְׁלוֹ.

הַתְּרוּפָה הַכִּי טוֹבָה נִגְדָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִיא רַק לְהַדְפִּיס מֶה שְׁיִוָּתֵר סִפְרִים, וּבַפְּרָט חֲלָקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל".

אֲשֶׁר לֵה תִקְצֶה בְּנַחֵל רֵלֵא

תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׁאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, רְאֵה וְגַם רְאֵה מָה עוֹבֵר
גַּם עָלַי, אַף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִתְחַזֵּק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִקְצֶה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁרִי
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לּוֹ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשֶׂה עִמִּי בְּעִנְיַן
עֲלִילַת דָּם שֶׁהֶעֱלִילוּ עָלַי.

וְהִנֵּה שָׁמַעְתִּי מִמְּקוֹר מְסֻמָּךְ מְאֹד, שֶׁעֲכָשׁוּ כָּל הַכַּפְדּוֹר נִמְצָא
בְּיַדִּי ... וְהוּא מִתְעַקֵּשׁ לֹא לְוַתֵּר, וְאֵת זֶה אָמְרוּ לִי כְּמָה גּוֹרְמִים מְאֹד
בְּכִירִים מִבְּפָנַיִם, אָבֵל רַב הַמְּשֻׁטָּרָה אָמַר לִי, שֶׁהוּא מְפִיר אוֹתוֹ
אִישִׁית, וְהוּא מוֹקִיר רַבָּנָן, וְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹלוֹ שֶׁל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר
מִנְהַרְיָה, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לָךְ אִיזִיהַ קָשֶׁר לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו, כִּי כָּל מָה
שֶׁיֵּאמֵר לוֹ הָרַב הַזֶּה הוּא יַעֲשֶׂה.

וְעֲכָשׁוּ דְבַר עִמִּי אַחֲרַי שְׁלָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא אָמַר לִי בְּשִׁמְךָ
אוֹתוֹ דְבַר, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, שֶׁתְּדַבֵּר עִם הָרַב הַנ"ל,
כִּי אֲנִי בְּכָל מְקָרָה עוֹמֵד לְהַגִּיעַ בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא, יִהְיֶה מָה שְׁיִהְיֶה, כִּי
מִצַּב בְּרִיאוֹתַי מְאֹד מְאֹד נִחְלָשׁ מִהֲמַתַּח, וְאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁאֵין כִּי שׁוֹם
עוֹן, וְהַכֵּל מִפְּבָרְךָ, וְעֲכָשׁוּ אֲנִי כְּכָר מוֹכֵן נְפִשִׁית לְהִתְמוֹדֵד עִם רַק
מָה שְׁלֹא יִהְיֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּקְצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵם אֶתָּה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת פְּעִילוֹת
עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֲשֶׁר בָּאִים אֲצִלְךָ — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, כִּי עֲכָשׁוּ
אֲצִלְנוּ זֶה דְבַר חֵיוֹנִי וְעִנְיָן שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְרֵאוֹת שְׂיִהְיֶה לָנוּ [חֲסוֹר], וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה פְּעִילוֹת לְצַעֲרֵי
שְׂבָאִים אֵלֶיךָ, וּבֵין אֵלוּ שְׂיִישׁ לְךָ קֶשֶׁר עִמָּהֶם, וּבְכֻלָּל טוֹב עִם כָּל
מִי שְׂיִישׁ לְךָ קֶשֶׁר מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, לְדַבֵּר אִתָּם עִבּוֹר הַיְלָדִים שְׁלָנוּ,
כִּי פְּשׁוּט בָּאוּ מִים עַד נֶפֶשׁ, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלֶתְךָ לַעֲשׂוֹת
פְּעִילוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

בְּעִנְיַן הַבְּרִיאוֹת שְׁלָךְ, אֶתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר, וְאֵל תִּדְּאָג,
כִּי הַדְּאָגוֹת וְהַמְחֻשְׁבוֹת הַמִּיִּתְרוֹת, זֶה מַה שְׂמַכְנִים אוֹתְךָ בְּלַחֲץ,
שְׂתַרְגִּישׁ דְּקִירוֹת בְּלֵב, וְלָכֵן מַה אֶתָּה צְרִיךְ אֵת זֶה !?

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׂתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלָמָה.

הַמְּאָחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב וּמִבְרָךְ...

לַה תִּקְצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל אִתְּכֶם הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם,

וְאֲנִי מְקוּהָ לִפְנֵי יִתְבָּרֵךְ בְּקִרְוֹב מְאֹד לְהִגִּיעַ, אֲנִי רַק מְחַפֵּה שְׁיַעֲבֹר
הַבְּחִירוֹת, כְּדִי שְׁלֹא תִהְיֶה אִיזוֹ אֱלִימוֹת וְזֶה לְטוֹבַת הַקְּהֵלָה, רַק אֲנִי
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה בֵּין הַסְּפָרָדִים
הַתְּמִימִים, שְׁמוּלִיכִים אוֹתָם שׁוֹלֵל, וְתִדַּע לָךְ, שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִם הָאֲנָשִׁים הָאֵלוּ — פּוֹעֲלִים, כִּי הֵם כָּל-כָּף מוֹסְתִים
נִגְדָנוּ, עַד שְׁחוֹשְׁבִים שְׁמֵי יוֹדַע מָה אֲנַחְנוּ? וּמִי יוֹדַע מָה אֲנַחְנוּ
רוֹצִים לַעֲשׂוֹת?! הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהַכְפִּישׁ אוֹתָנוּ, וְלִהְיוֹת אוֹתָנוּ וְלִשְׁבֹּר אוֹתָנוּ, אֲבָל
הוּא לֹא יַצְלִיחַ, וְתִהְיֶה לוֹ נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה, וְאֲנַחְנוּ נִצָּא אַחֲרֵי-כֵן
רַק מְרוֹיַחִים.

חֲזַק וְאַמֵּץ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיֶה
לָהֶם מִצָּב רוּחַ טוֹב, וְאֲנַחְנוּ נַעֲבֹר אֶת הַכָּל, זֶה נִסְיוֹן שְׁמַנְסִים אוֹתָנוּ
מִלְמַעְלָה, אֲבָל אֲנַחְנוּ בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, נַעֲמֵד בְּנִסְיוֹן הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁכּוּעַ טוֹב...

לֵה תִקְצַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסִדֵּר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נִצְח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

עֲכָשׁוּ אִין הַרְבֵּה מֵה לַעֲשׂוֹת רַק תְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה לְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וּבְכָבֵר

רלד אָשׁר לה תקצט — לה תר בנחל

עוסקים בזה וכו' בדרך הכי גבוה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיו שליחים טובים.

המאחל לכם שבוע טוב...

לה תקצט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר בראשית, כ"ט תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הרפואה שלך רק להיות בשמחה, כל הצרות שאתה עובר, זה רק מפני שאתה נשבר מכל דבר, הגיע הזמן שתהיה שמח, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואם יהיה לך דעת ושכל להיות בשמחה, אז כבר נצחת במלחמה, כי כל גדלת בר ישראל להיות רק בשמחה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, והשמחה היא רפואה לכל בין בגשמיות ובין ברוחניות. ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ואם תהיה בשמחה, אז תצליח דרךך מאד.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש בשבילך, שתהיה בריא, ותאריך ימים ושנים.

המאחל לך שבוע טוב...

לה תר.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר בראשית, כ"ט תשרי ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי על הלדת הבת, ואני מאחל לכם "מזל טוב" חמה ולבבית, יעזר

אַשֶׁר לַה תְּרַא בְּנַחַל רְלַה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּזְכֶּה, שֶׁהִבַּת תְּהִיָּה בַת תְּלַמִּיד חָכָם, וְלִכְן עַל זֶה אַתָּה צָרִיךְ לַעֲבֹד וְלִלְמַד הַרְבֵּה תוֹרָה, בְּכָל יוֹם תְּלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, וְאֶפְלוּ קָצַת גַּם-בֶּן טוֹב, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ו"ל אֵל תְּלַמִּידוֹ מוֹהֲרֵנִי ת"ו"ל: "מַעַט גַּם בֶּן טוֹב", וְעוֹד מַעַט וְעוֹד מַעַט מִצְטַרֵּף לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל.

הַעֲקָר תְּהִיּוּ בְשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בֶּן זָכָר, רַק תְּהִיּוּ שְׂמִיחִים וְעֵלְיִזִים, וְתִתְפַּלְלוּ שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם אִף פַּעַם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לַה תְּרַא.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשִׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, אֵל תִּדְאָגוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הַעֲקָר צָרִיכִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים וְנִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקָר צָרִיכִים לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שְׁפוּף כָּל סוּף הַכָּל יִתְהַפֵּף, כִּי "יֵשׁ עֲנִין שְׁנַת־הַפֶּךָ הַכָּל לְטוֹבָה".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם תָּמִיד, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב, וְנַחַת מִהִלָּדִים, וּפְרִנְסָה בְּנִקְל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לה תרב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי שְׂאֲתָה חוֹזֵר לְלַמֵּד, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁכַבֵּר תִּזְרַק אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי בַּקֵּץ זֶה מֵה שִׁישָׁאֵר מֵאֲתָנוּ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהִתְעַלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה.

חֲזוּק וְאַמֵץ, וְתִתְבוּדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזוּ הֵייתָ מְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, הֵינּוּ פֹה חֲמֵשׁ דְּקוֹת שֶׁם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעוֹד פְּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּבְמִשְׁפָּח הַיּוֹם מִצְטָרֵף לְהִרְבֵּה פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

בְּעֵנִין הָאֲבֻרְכִים הַצְּעִירִים שֶׁשְׂאֲלָתָם וְכוּ', בְּוֹדָאֵי טוֹב מְאֹד שִׁילְמְדוּ לְכָל הַפְּחוֹת עַד שְׁעָה אַחַת, וְתַתֵּן לָהֶם מְלֻגָה עַד

חֲמִש־מֵאוֹת שָׁקֶל, לְכֵן כָּל אֱלוֹ שְׁחֹתְמִים בְּלִשְׁפָה, שְׁבָשׂוּם פָּנִים
וְאָפֶן לֹא יִפְסִיקוּ מִלְחַתָּם, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לַעֲמֹד בְּזֶה, רַק שְׂאֲנִי אוֹכַל לָבוֹא מֵה
שְׂיֹתֵר מֵהָר.

בְּיָדַי אֶתָּה צוֹדֵק, שְׂצָרִיכִים לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אֶחָד, וְאֲנִי
אֲדַבֵּר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד בְּאַרְיכוֹת עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֶסְבִּיר לָהֶם
חֲשִׁיבוֹת הַעֲנִיֵן הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לַה תִּרְדּוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ט תְּשׁרִי ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִּידי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵם אֶתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת פְּעִילוֹת
עִם הַבְּנֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר יֵשׁ לָךְ שְׂיִכוֹת עִמָּהֶם, מַה טוֹב וּמַה נְּעִים,
כִּי עֲכָשׂוּ זֶה דְּבַר חֲיוּנִי וְעֲנִינִי שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ, שְׂאֲנִיחֲנוּ צָרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְרֵאוֹת שְׂתִהְיֶה לָנוּ קֶהֱלָה פּוֹרַחַת וּמְשַׁגְּשֶׁגֶת, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה
תַּעֲמוּלָה גְּדוֹלָה בֵּין אֱלוֹ הַצְּעִירִים שְׂיֵשׁ לָךְ שְׂיִכוֹת עִמָּהֶם, וּבְכֻלָּל
טוֹב עִם כָּל מִי שְׂיֵשׁ לָךְ קֶשֶׁר מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, לְדַבֵּר אִתָּם עֲבוּר
הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, כִּי פָּשׁוּט בָּאוּ מִים עַד נַפְשׁ, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה
שְׂבִיכְלִתָּךְ לַעֲשׂוֹת פְּעִילוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, כִּי גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לַה תְּרַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשִׁוֹן לְסֵדֶר נַח, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁרַק תִּשְׁמְחוּ וְתִתְקַדּוּ בְּכֹל יוֹם בְּבִקְרָה וּבְצַהֲרָיִם וּבְעֶרֶב, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִשְׂמִחָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁמִּצְוָה גְּדוֹלָה לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂנֵשְׂמַח וְנִרְקַד, אֲנַחְנוּ מְקַיְמִים אֶת הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִחָה, סִימָן א'): כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, זֶה סִימָן שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, נְמַצָּא, אִם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה תָּמִיד שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, בְּזֶה אֲנַחְנוּ מְרֵאִים, שֶׁכָּל הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְקִיּוּם הַמִּצְוָה שְׁלָנוּ זֶה עִם לַב שָׁלֵם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ רַק לְשִׂמְחָה, וְהַשְׂמִיחָה זֶה הַנְּצַחֵן.

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי לְכַבוֹד רֵאשׁ חֹדֶשׁ תְּהִיָּה שִׂיחָה, וְאֲנִי רוֹצֶה שֶׁכָּל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יָבוֹאוּ, וְנִשְׂמַח יַחַד כְּפָלִים עִם הַמְּשִׁיחַ שְׂיָבוֹא בִירוּשָׁלַיִם, וַיִּבְנֶה לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּרוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נַח, ב' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ מֵרֵחֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שִׂיחָיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרָה הַמְּשִׂמַּחַת עַל עֲנִיַן הַהֲרִיזוֹן וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָה שֶׁתִּקְחוּ

אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתַעֲזְרוּ אִיֶּךָ לְשָׁנִי, וְתִתְחִילוּ לִהְיוֹת רְצִינָיִים, וְאִיֶּךָ יַעֲזֹר לְשָׁנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, בְּאִם תּוֹכְלוּ בְּכֹל יוֹם לְהִתְבּוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב מִזֶּה, מִלְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוּכָה תָּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּרְאוּ שְׁבַבִּית שְׁלַכְּם תִּשְׁרֶה תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, וְאִף פַּעַם שְׁלֵא יִהְיוּ בִּינֵיכֶם מְרִיבוֹת אוֹ וּכְוָחִים, רַק שְׂתַהֲיֶה בִּינֵיכֶם הִבְנָה הַדְּדִית, וְאִם תִּלְכוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזוּ לֹא תִפְסִידוּ, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִבְחָרוּ רַק בְּטוֹב, שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִזְנָה תָּמִיד לִהְיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן תַּעֲזְרוּ גַם אֶת הָאֲחֵרִים שְׂיִבְחָרוּ רַק בְּטוֹב, שְׂנֵה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג עִכְשָׁו בְּעִבּוֹר הַיְלָדִים שְׁלָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּרוּ.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר נַח, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ מֵרֶחֶשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֲזוּ תַהֲיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ, כִּי הַשְׂמִיחָה זֹו הִישׁוּעָה, וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, אַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מְבִיאָה

הצִלְחָה, וְכָל מִי שֶׁרוּצָה לְהִצְלִיחַ בְּחַיָּיו, עָלָיו לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּכְכֹל שִׁיחֵיהָ יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה, תִּהְיֶה לוֹ יוֹתֵר הִצְלָחָה. וְרַבְּנּוּ ו"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשִּׂמַּח תָּמִיד הוּא מְצַלֵּחַ; וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוּצָה לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי דְבָרִים בְּלִמְיָהוּ רְצוּיִים רְאֵה לְשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַגָּאֹלָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבְחַר בְּטוֹב, עֲבוּר הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְעוֹרֵר גַּם אֶת הָאֲחֵרִים, לְבַחֵר בְּטוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נח, ב' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ מֵרֶחֶשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחֵתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, כִּי אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שִׁישׁ לָךְ, שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנּוּ ו"ל, וְאָף שֶׁאַתָּה כְּלוּם כָּמוֹ שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב וְכו', עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְקַרֵּב אֵל הַנִּחַל נִוְבַע מִקּוֹר ח'כְּמָה זי"ע, שֶׁאָמַר עַל עֲצֻמוֹ (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁלֵב): "אֲנִי נִהַר הַמְּטַהֵר מִכָּל הַכְּתָמִים", וְלִכֵּן אֶפְלוּ שֶׁאַתָּה מְרַגֵּישׁ אֶת עֲצֻמְךָ לְלֹא כְלוּם וְכו', תִּזְכֹּר שֶׁאַתָּה מְסֻתָּוֵב סְבִיב נַחַל כְּזֶה, שֶׁיְכוּל לְטַהֵר אֶת כָּלֵם, וּבְזֶה יֵאֱוִי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת שִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הִישׁוּעָה, הַשִּׂמְחָה זֶה הַגָּאֹלָה, וּמִי שֶׁרוּצָה לְהַגָּאֵל מִכָּל הַיְצָרִים רְעִים וּמִחֻשְׁבוֹת רְעוֹת שֶׁשׁוֹבְרִים אוֹתוֹ, עֲצֵתוֹ

להיות רק בשמחה, ולכן ככל שתהיה בשמחה, תהיה יותר מקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אצלו יתברך פתיב (דברי הימים-א' טו): "עז וחדוה במקמו", ולכן זה סימן אם אדם מקרב אל הקדוש-ברוך-הוא או לא, אם הוא בשמחה תמיד, ואם, חס ושלום, נכנס בו דכאון ועצבות, סימן שהוא רחוק ממנו יתברך. ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם להיות בשמחה, ובזה תהיה מקרב אל הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא אל תפל בדעתך מכל מה שעובר עליך, תתבודד להקדוש-ברוך-הוא בכל יום חמש דקות, ותספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליך — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. אל תסתכל על אף אחד, ואז יהיה לך טוב כל הימים.

אני מאד מבקש אותך, שתתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואז טוב לך בזה וכבא.

ושלום רב אל ... תחיה.

אין אתם יכולים לתאר ולשער איך שאני מתגעגע אליכם ואל הילדים, אף מה לעשות? לעת עתה נגזרה גזרה כזו, שאני צריך להיות קצת רחוק, אבל אין הרחוק מצד הנפשיות, אלא מצד הגוף, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף נזכה לעבר על הכל.

תראי לחזק את בעלך, ותשמרו מאד מאד על השלום-בית שלכם, שלא יצא עוד פעם לקולים ומריבות, כי חבל, אתם זוג כל-כף מתאים.

תלכו לבחר בטוב למען הילדים שלנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה תרט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נת, ב' דראש-החדש מרחשון ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הפאבים וכו', כדאי לבדק פעם אחת ולתמיד אצל רופא ממחה, ולראות מה יש לו להגיד. אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שזה פלום, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

אודות טהרת המשפחה, אם יש לך הפרות עם איזו רפנית בעלת יראת שמים, טוב מאד שהיא תבוא פעם בחדש ותעבר עם הנשים את הלכות טהרת המשפחה, כי זה מאד מאד חשוב.

נא ונא ראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יחזק אותך, ותרוי רב, נחת דקדושה מכל יוצאי חלציה, ויברוך נשמע שמחות בבית שלכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תרי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נת, ב' דראש-החדש מרחשון ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שייחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, אבל פשוט לא היה לי הפנאי להשיבכם, כי לא הייתי בקו הבריאות, ולכן אתכם הסליחה.

היה טוב מאד לבדק את הבן אצל רופא פסיכולוג, כי משהו מפריע ליגד וכו', וצריכים לברר מה, וחבל להשאיר אותו כן, והיום יש רופאים ממחים שמתעסקים בזה, ואני מקווה להקדוש-

אָשֶׁר לֵה תֵרִיא — לֵה תֵרִבִּי בְּנַחֵל רִמְג

בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֵה כְּלוּם וְהוּא רַק בְּלַחֵץ, אָבֵל כְּדַאי לְבֹדֵק. אָנִי מֵאֵד
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְקָרוֹב מֵאֵד יִהְיוּ שְׂמֵחוֹת אֲצִלְכֶם,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תִּלְכוּ לְבַחַר בְּטוֹב לְמַעַן הַיְלָדִים שְׁלָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תֵרִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נַח, ב' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ מֵר-חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵה מֵאֵד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת שְׂאֵת עוֹסֶקֶת בְּתַפְלָה, וְכֵן
מְעוֹרְרַת אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְּעַסְקוּ בְּתַפְלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם בְּתַפְלָתְכֶם.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵת מִתְפַּלֵּלְת עָלֶי, וַיִּקְיִם אֲצִלְךָ
(כְּבֵא קָמָא צ.ב.): הַמִּתְפַּלֵּל בְּעַד חֲבֵרוֹ הוּא נִעְנָה תַּחֲלָה, שְׂאֵת תַּעֲבָרִי
אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלוֹת, וְתַרְגִּישִׁי טוֹב, וְלֹא יִהְיוּ לָךְ שׁוֹם מְכַאוֹבִים,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אָנִי מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּלְכוּ לְבַחַר בְּטוֹב, וְלַעֲזוֹר שְׁגַם אַחֲרַיִם יִבְחָרוּ בְּטוֹב,
וְשִׁיחִיָּה טוֹב לַיְלָדִים שְׁלָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תֵרִבִּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נַח, ב' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ מֵר-חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שִׁיחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם, וְאֲנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הָעֵקֶר לֹא לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ דְּרַכְנֹו.

רְאוּ לְבַחַר רַק בְּאַמֶּת, וְתַבְחָרוּ רַק בְּטוֹב, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תריג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נֹת, ב' דְּרָאשׁ-הַחֲדָשׁ מֵרַחֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל אֶת כָּל מִכְתָּב שְׂאַתֶּם כּוֹתְבִים לִי, וְאֲנִי מָאד מָאד שְׂמִיחַ לְקִרְאָת כָּל מִכְתָּב, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּבְשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְזֶה הָעֵקֶר בְּעוֹלָם — לְחֻזַּק אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, וְאַנְחֲנוּ צְרִיכִים מָאד מָאד לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, שְׂאַנְחֲנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי גְדוֹל וְנוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וְזֶה עֵקֶר הַיְשׁוּעָה שְׁלָנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

תֵּלְכוּ לְבַחַר בְּטוֹב לְמַעַן הַיְלָדִים שְׁלָנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תריד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נֹת, ב' דְּרָאשׁ-הַחֲדָשׁ מֵרַחֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ

הַיְקָרִים הַגֵּרִים בַּיַּבֵּנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַמְּסַבֵּב כָּל הַסְּבוֹת סַבֵּב, שְׁאֲתָמוּל לֹא הִיָּה בְּאִפְשׁוּרֹתַי לְדַבֵּר אִתְּכֶם, כִּי הִיִּיתִי עָסוּק בְּכַמָּה עֲנִינֵי פְקוּחַ נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, לְזֹאת אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַגְּבָרִים וְהַנְּשִׁים, שְׂיֹפִיעוּ הַיּוֹם בְּשָׁעָה 9:00, אֲבָל הַפַּעַם שְׁזָה יִהְיֶה בְּדִיוּק, כִּי פֶשׁוּט בְּנַפְשֵׁנוּ הוּא, וְאִישׁ בַּל יַעֲדֵר, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מַה שְּׂמַנּוּחַ עָלֵינוּ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ רְצוֹן אַחֵר, אֶלָּא לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵין לָנוּ מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, בּוֹדָאֵי פַּה וָשֵׁם וְכוּ'. יֵשׁ עוֹד הַרְּבָה מַה לְתַקֵּן וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְגַבֵּי מַה שְּׁקוּרָה בְּקֵהלוֹת אַחֲרוֹת, מִחֻלְקַת מְרִיבוֹת אֵי הַבְּנוֹת וְסַכְּסוּכִים וְכוּ', וְעַל כָּלֵם הַפְּקָרוֹת וְכוּ', זֶה פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר אֵין בְּקֵהלָה שְׁלָנוּ, הַיַּחֲדוּדִיּוֹת שֶׁל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר הִיא מְאַחֲדָת וּמְגַבֶּשֶׁת כְּחוּמָה בְּצוּרָה, בּוֹדָאֵי יֵשׁ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם שְׁבַשְׂקֵט הֵם דוֹ פְּרָצוּפִים וְכוּ', אֲבָל לֹא יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל הַמַּחּוֹת וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ע"א), שְׂיֵשׁ מַחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁזָה מַח הָאָמוּנָה, שְׂמַנְעִימִים זֶה לְזֶה בְּהִלְכָה, אֲבָל יֵשׁ מַחֲזִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ, שְׁזָה פְּגָם אָמוּנָה, וְחוּבְלִין זֶה לְזֶה בְּהִלְכָה, וְתֵהֵלָה לְאֵל, אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁעַל יְדוֹ אָנוּ מְקַבְּלִים אֶת הַנֶּעֱמֵם הָעֲלִיּוֹן, שְׂמַרְגִּישִׁים נַעֲם בְּחַיִּים, וְכֹדָאֵי לְכָל אֶחָד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עַכְשָׁו לַעֲיֵן וְלִלְמַד בְּמֵאֲמַר הַנֶּפְלֵא הַזֶּה (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ע"א), שְׂשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר מִנֶּעֱמֵם הָעֲלִיּוֹן, אֵיךְ שֶׁהַמַּחֲזִין יוֹרְדִים מִלְּמַעְלָה, אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת אוֹרוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהַכְּלִי הוּא עַל-יְדֵי צְדָקָה, שְׂאֶחָד נִכְלָל בְּשָׁנֵי, שְׁזָה שְׁלָמוֹת הַצְּדָקָה, שְׂאֶחָד עוֹזֵר לְשָׁנֵי, אֵיזָה יִפִּי זֶה כְּשִׁיְהוּדִים עוֹזְרִים אֶחָד לְשָׁנֵי, וּמְנַעֲמִים אֶחָד לְשָׁנֵי, וְעַל קִטְבַּ גְּקֵדָה זֶה בְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה, שְׂיֵהִיָּה רַק חֲסֵד וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כְּדֵי לְקַיֵּם בְּשְׁלָמוֹת וּבְתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת אֶת שְׂיַחְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל (חַיִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן רצ"ב): "הָעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גְּדֵל הָאַהֲבָה שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵינוּ", לְזֹאת אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת

כְּלֶכֶם, בָּאוּ וְנִמְשִׁיף לְשִׁמַּח וְלִרְקַד, וְהֶעֱקַר לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלִהְיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין
 לָנוּ רְצוֹן אַחֵר, אֶלָּא לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל קֶטֶב זֶה אֲנַחְנוּ
 מוּכְנִים לְמִסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְבוֹרֵא
 כָּל עוֹלָמִים. וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲזְרוּ לִי לְבַצֵּעַ
 אֶת רְצוֹנִי, שֶׁהוּא רְצוֹן רַבֵּנוּ וְ"ל, שֶׁרָצָה שְׂיִהְיֶה לוֹ גְּדוּד אֲנָשִׁים
 כְּאֵלוֹ, שֶׁתְּמִיד יִשְׁתַּוְּקוּ וַיִּדְבְּרוּ רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה
 לָאֵל, הַצְּלַחְתִּי כְּכֹר בְּגִדוֹל בְּזֶה, וּבַפֶּרֶט עִם הַיְלָדִים שְׁלֶכֶם, אִיזָה
 נַחַת לְרֵאוֹת יְלָדִים קְדוֹשִׁים וְטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית. וְאֲנִי מְקַוֶּה
 לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאוּכַל לְהִמְשִׁיף לְרֵאוֹת נַחַת אֶצֶל בְּנֵיכֶם
 וּבְנוֹתֵיכֶם, וְאַתֶּם עוֹד תִּרְאוּ נְכָדִים, שֶׁדְּבַר זֶה הוּא חֲדוּשׁ בַּחֲדוּשִׁים,
 אֲשֶׁר לֹא תִרְאוּ אֶת זֶה בְּשׁוּם קִהְלָה וְכו'.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא
 מִן הַכֶּלֶל, הַלְּיָלָה הוּא חוֹב קְדוֹשׁ שְׂיִבּוֹאוּ הַגְּבָרִים וְהַנְּשִׁים לְדַרְשָׁה,
 כִּי עֲתִיד קִהְלָתֵנוּ וְטוֹבַת יְלָדֵינוּ תְּלוּי בְּזֶה, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת,
 וְשִׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְחַמֵּק. וְהֶעֱקַר לְבוֹא בְּדִיוֹק בְּזִמָּן, כִּי יֵשׁ מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן מְקַדָּם, וְלָכֵן הַלְּיָלָה מְכַרַח לִהְיוֹת בְּדִיוֹק
 בְּשַׁעַת תְּשׁוּעָה. וְאֶפְלוּ אֵלּוֹ שְׂיוֹצֵאִים לְהַפְיץ, שְׂיִקְדִּימוּ לְחֹזֵר כְּדִי
 לִהְיוֹת בְּדַרְשָׁה. וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּעֲשׂוּ לִי הַנַּחַת-רוּחַ הַזֶּה.

נֵא לְהוֹדִיעַ כָּל אֶחָד לְאַשְׁתּוֹ וְאַחַת תּוֹדִיעַ לְשִׁנְיָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרטו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נַח, ב' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר,
 תְּלָמִיד "דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר".

אֲשֶׁר לַה תֵּרַטוּ בְּנַחֵל רִמז

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אם לְנַחֵמְךָ, מֵה אֵמַר לְךָ, הַמְּקוֹם יִנְחַם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵר אֲבָלֵי
צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תִדַע כְּכֹר שׁוֹם רַע, וּמֵהֵיּוֹם רַק תִּשְׁמַע שְׂמֵחוֹת.
בַּמִּצֵּב שֶׁלְּךָ אַחַר הַשְּׁלֵשִׁים אֶתָּה יָכוֹל לְשִׁמְעַת מוֹזִיקָה, כִּי בְּאַמַּת
הַשְּׂמֵחָה שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂשֻׁמְחִים, זֶה עַל נִקְדַּת יְהוּדֵינוּ, וְרַק זֶה
שְׂמֵחָתְנוּ, וְלָכֵן אֵין שׁוֹם שְׂאֵלָה אִם מִתֵּר לְךָ לְשִׁמְעַת מוֹזִיקָה וְלִרְקֹד
עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי מִי שְׁנוֹטָה לְדַכְּאוֹן וְכוּ', זֶה עֲבוּרוֹ פְּקוּחַ נֶפֶשׁ,
וּמִתֵּר לוֹ לְשִׁמְעַת כְּלֵי זֶמֶר, וְאַפְלוּ בִּשְׁנַת הָאֲבָלוֹת, כִּי אֵין לְךָ דְבַר
הַעוֹמֵד לְפָנַי פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, כִּי כֹךָ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וּיֵמָא פּה):
”וְיָחִי בְּהֵם” — וְלֹא שְׂיָמוֹת בְּהֵם, כִּי הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְחַיּוֹת, וְלֹא
לְהֵמִית אֶת עֲצָמוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, וְלָכֵן אֲבָל שְׁעוּלָה לוֹ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל
הַתְּאֲבָדוֹת וְכוּ', וְשֶׁל דַּכְּאוֹן פְּנִימִי, אֵין שׁוֹם שְׂאֵלָה וְסָפֵק שְׂמֵתֵר לוֹ
לְשִׁמְעַת כְּלֵי זֶמֶר, כִּי הָאֲחֵרוֹנִים הַתִּירוּ לְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ גַּם בֵּימֵי בֵּין
הַמִּצְרִים לְשִׁמְעַת כְּלֵי זֶמֶר וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְךָ
בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

נָא וְנָא הִרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת לְעֵלוּי נִשְׁמַת אֲבִיךָ, וְגַם
בְּשִׁבִיל הַנִּשְׁמָה שֶׁלְּךָ, כִּי זֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה
לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת, הֵייתָ מִתְמַיֵּד בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְשׁוֹם דְבַר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תֵּרַטוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי נַח, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵה גַם כְּלֵי-כֶף שְׂמַחְתִּי לְדַבֵּר אֶתְךָ,

כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת רַק בְּהַצְלָחָתְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

יְדוּעַ, שָׂרְבֵנוּ ו"ל אָמַר, שְׂרָצִיתִי לְכַתֵּב סֵפֶר בְּהִלְכָה, וְעַל-כָּל-
פָּנִים לְצִיָּן עִם מִי הוּא הַהֲלָכָה, אָבֵל עֲכָשׁוּ שְׂיֵשׁ אֶת ה"לְקוּטִי-
מוֹהֵר"ן" בְּעוֹלָם, כְּכֹר לֹא צְרִיכִים (עֵינַן כָּל זֶה חֵי-מוֹהֵר"ן, סִימָן שִׁמְג).
וּבְאֵמֶת מַה הַקֶּשֶׁר? מַה יֵשׁ לָנוּ אִם יֵשׁ כְּכֹר ה"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן"
בְּעוֹלָם, לֹא צְרִיכִים לְצִיָּן לְמִי הוּא הַהֲלָכָה? אֲלֹא הַתְרוּץ הוּא פְּשׁוּט,
כִּי בְּרַגַע שְׂאֵדָם לּוֹמֵד הַרְבֵּה "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", זּוֹכֵה לְבְרוּר וְזִכְרוֹ
הַמְדַמָּה, וְיִוָּדַע לְבָרֵר לְעֲצָמוֹ אֶת הַהֲלָכָה, כִּי הָרִי פֹה לֹא מְדַבְּרִים
מִלְּהַתִּיר עֲגוּנָה וְכוּ' אוֹ אֶסוּרֵי כְרִיתוֹת וְכוּ', וּבְיָדָי יֵשׁ דְּבָרִים
שְׂצָרִיכִים לְהַחֲמִיר, כְּגוֹן: יְצִיאַת הַשָּׁבֶת, מַה טוֹב וּמַה נְעִים בְּחוּץ
לְאָרֶץ לְהַקְפִּיד עַל שְׂיִטַת רַבֵּנוּ תָם, וּבְכִפְרֵט בְּעֵינַי בְּשׂוֹר, צְרִיכִים
לְהַקְפִּיד עַל שׁוֹחֵט יָרָא שְׂמִים, כִּי לֹא יְכוּלִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּסָן
לְקַחַת סֵתָם בְּשׂוֹר. אָבֵל בְּשֵׂאֵר דְּבָרִים גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל בְּפְרוּשׁ, אִם
יֵשׁ רַק פּוֹסֵק אֶחָד, יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עָלָיו, וְעַם כָּל זֹאת צְרִיךְ בְּרוּר
וְזִכְרוֹ הַמְדַמָּה. וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכִּנּוּת מַה שְׂדַבְּרָנוּ.

הַעֲקָר תְּרַבֵּה בְּלִמּוּד שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, כִּי זֶה מְחַדֵּד אֶת הַמּוֹחַ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אֲנִי מְאֹד רָצִיתִי שֶׁתַּחֲתֵן מַה שְׂיִוָּתֵר מֵהַר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַבָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תריז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נַח, ב' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַפְּאוֹת שֶׁל כַּמָּה יְלָדִים וְכו', אָנִי מוֹדֵעַ לָזֶה, וְאָנִי עוֹמֵד חֹזֵק לְחֹזֵק יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַקְּהֵלָה, וּבְיַדַי צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה מִגִּפָּה בְּכָל הַדּוֹר, וְצְרִיכִים לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד חֹזֵק בְּזֶה, וְלִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ, וְאָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: "יֵשׁ עֵינַי שְׁנֵתֶהפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה", וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת רַק חֹזְקִים.

בְּעֵינַי שְׂאֵת רוּצָה לַעֲסֵק בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכו'. מָה אוֹמֵר לָךְ! אֵינְךָ עוֹד דֹּבֵר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, מְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לָזֶה הָעוֹלָם — לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי וְלַעֲזֹר אֶחָד לְהַשָּׁנִי.

אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד אֲצִלְכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם שִׁפְעַת גְּדוֹל, וְנִתְצָאוּ מִהַקְּטָנוֹת וְהַדְּחָקוֹת.

בְּעֵינַי שְׁנוֵי הַשָּׁם, בְּיַדַי צְרִיכִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַשָּׁם, כִּי אֵלֹהֵי הַרְשָׁעִים הָעַרְב־רַב, הַדֹּבֵר הַרְאִשׁוֹן שֶׁלְקַחְנוּ אֶת עֲצָמָם עַל נְשׁוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא לְטַמֵּא אוֹתָם עַל-יְדֵי שְׁמוֹת בְּדוּיִים שֶׁל אַבְנִים, גִּשְׁם, טַל, שֶׁחַר, אוֹר וְכו' וְכו', שֶׁהַכֹּל שְׁמוֹת בְּדוּיִים, שְׁמוֹת שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, הָעֶקֶר שֶׁלֹּא יִהְיֶה שֵׁם יְהוּדִי, וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, שֶׁתְּשִׁינִי אֶת הַשָּׁם שְׁלֹךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּרִיחַ.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי נַח, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב

מִמְכֶם.

אין אַתּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שִׁתְּהִי שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְלַעְזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וּבְזֶה תִּגְרְמוּ לִי נַחַת־רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת הַשְּׂמֵחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, וְכָל הַגְּלוּת שְׁעוֹבְרֶת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, זֶה רַק מִחַמַּת שֶׁהוּא נִמְצָא בְּדַכְּאוֹן וּבַעֲצָבוֹת וּבְמֶרֶה שְׁחוֹרָה, וְתָמִיד חוֹשֵׁב מֶה עָבַר עָלָיו וְאִיךָ עָבַר עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', וּבְאַמַּת הָאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְשִׁמְעַ אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאוּ לְבוֹא בְּכֹל הַשְּׁעוּרִים.

רְאוּ לְהִתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם לְפָנֵי הַצְּהָרִים וְאַחַר הַצְּהָרִים וּבְלִילָה, וְכִף 'תִּגְנְבוּ' בְּכֹל פַּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר הוּא כָּל־כַּף אוֹהֵב אוֹתָנוּ, וְרוֹצֵה שְׂאֲנַחְנוּ נְדַבֵּר אֵלָיו, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, בְּאוֹ וְנַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּנְדַבֵּר אֵלָיו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

תִּרְאוּ שְׂנֵיכֶם לַעְזֹר אֶחָד לְהֵשֵׁנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַעֲקֹר לְשִׁכַח אֶת הָעֶבֶר, וְלַעֲשׂוֹת בְּכֹל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נַח, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל מֶה שֶׁעָשִׂיתָ וּפְעַלְתָּ, כְּדֵי שְׂנוֹכָה לְנִצְחוֹן הַזֶּה — לְרְאוֹת אִיךָ שֶׁהִרְשַׁע מְרַשַּׁע שֶׁהַתְּפֹאֵר עִם הַרְשָׁעוֹת

אֲשֶׁר לֵה תֵרַכַּ — לֵה תֵרַכָּא בְּנַחֲל רְנָא

שְׁלוֹ, נִפְל, וַיִּתְקִים (אֶסְתֵּר ו, יג): "כִּפְאֶשֶׁר הַחֲלוּת לְנִפְל נְפוּל תְּפוּל",
הוּא וְהֶסֶם"דִּמ"ם בְּיַחַד יִפְלוּ, וְאֶנְחֵנוּ נִזְכֶּה לְרֵאוֹת כְּכֹר שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה בְּמוֹשְׁבָהּ, וְנִרְאָה לְכֹלֶם שְׂאֲנַחְנוּ יְהוּדִים שְׂאוּהֵבִים אֶת כְּלָם,
וְרוֹצִים אֶת הַשְּׁלוֹם שֶׁל כְּלָם, וְאֶנְחֵנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת מִבְּצַע
שֶׁל אַהֲבָה, לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תֵרַכַּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נַח ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אוֹדוֹת הַנְּתוּחַ שְׂקָדִים וְכוּ', הַיּוֹם זֶה דְּבָר מְאֹד קָל, אֲבָל הֵייתִי
מְיַעַץ לָכֶם לְקַחַת רוּפָא טוֹב וּבְכֵיית־חוֹלִים טוֹב, וְלֹא סִתֶּם בֵּית־
חוֹלִים קָטָן כָּמוֹ ... וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת,
וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רַק תִּתְחַזְּקוּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תֵרַכָּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נַח, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם

לא יוכל לשבר אותך, ותהיה חזק מאד מאד, ועקר ההתחזקות הוא שמחה, ובשמחה תזכה לעבר על הכל.

תדבר עם הקדוש-ברוך-הוא בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, ותעשה לעצמך ישוב הדעת, לישוב דעתך איך ומה ומי ואימתי, וכך תצליח בדרכך.

תמסר את כל המכתבים ליצדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תרכב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נח, ג' חשוון ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ותחזקי את שאר נשי אנשי שלומנו, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, וצריכים בזה העולם הרבה התחזקות, ותראי להתחזק, ואז תראי את הטוב שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

תדוני את בעלך לכף זכות, ואני מקווה לפניו יתברך, שבקרוב נשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש דקות, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי התפלה שמתפללים אליו יתברך, זו זכות גדולה בשמים.

ושלום אל בעלך ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתכבד ותיקר את אשתך, או

אָשֶׁר לֵה תֵרַכְג בְּנַחֵל רַגַּג

שְׁתַּלְּךָ לְהַפְיִץ, אוֹ שְׁתַּפְּנֵס לְכוֹלֵל, אָבֵל לֹא לְהִסְתּוֹבֵב עִם חֲבֵרִים
בְּלִתֵּי רְצוּיִים, שְׁזֵה יָבִיא אוֹתְךָ לְיַדֵּי קְלָקוּלִים, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה
לְיַדֵּי שְׁעִמוּם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תֵרַכְג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נַח, ג' חֶשֶׁן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה יֹכּוֹל לְהַבִּיא לִי מֵאַה סִפְרֵי "גֵּר לְהַצְדִּיק" עַל חֲנֻכָּה,
מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַעֲקָר תִּבְטַח בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בְּבֶשֶׁר וְדָם, וְאֵל תַּחֲשֹׁב
שְׁבָאֲרָצוֹת-הַבְּרִית הַדּוֹלָרִים מִתְּגַלְגָּלִים עַל הַרְחוּבוֹת, וְצוּמְחִים עַל
הַעֲצִים וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל עִם כָּל זֹאת מֵאַחַר שֶׁהַהוֹרִים שְׁלֶךְ דוֹחֲקִים
אוֹתְךָ שְׁתַּצֵּא לְחוּץ לְאַרְץ, תַּעֲשֵׂה אֶת רְצוֹנִם. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן פה): אִם אָדָם רוֹאֵה לְפָנָיו דְּרֹךְ לְנִסְעַ, שְׁלֹא יִתְעַקֵּשׁ
וְכוּ'.

אָבֵל הַעֲקָר אֵל תִּשְׁכַּח מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל מְקוֹם שְׁאַתָּה בָּא, וְאֵל תִּהְיֶה
שְׁבוּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזוֹר לְךָ עִם נְסִים נְגִלִים, כִּי סוּף
כָּל סוּף זְכִיתָ כָּבֵד לְחַתֵּן כַּמָּה יְלָדִים, שְׁזֵה גַם בְּתוֹךְ גַּם, וּבּוֹדֵאֵי לֹא
יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי,
שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרכד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר נח, ג' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ עִם הַהִזְמָנָה לְחַתֵּנָה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ
עַל זֶה, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַתָּה אוֹחֲזוּ כְּבָר פֹּה, לְחַתֵּן אֶת בְּנֶךָ
בְּכוֹרְךָ.

בְּיָדָי צְרִיכִים רַחֲמִים לְהַתְפַּלֵּל תָּמִיד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה מֵה שְׁלֵמֵדְנוּ
אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁמֶכָל צָרָה וְצוּקָה, וּמְכָל נִגְעַ וּמַחְלָה שָׁרָק עוֹבֵר עַל
מִישֵׁהוּ, הַעֲצָה הִיחִידָה רַק לְבָרַח אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי
הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחִנְיּוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים,
שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׁבָאִים עַל הָאָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת
חֲסֵרוֹן שִׂמְחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאָדָם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשֵׁם ר' נִיטָן
ז"ל: אִם תִּהְיֶה בְּכָל יוֹם בְּשִׂמְחָה, לֹא תִהְיֶה רוּאָה פְּנֵי גִיהֵנוּם. וְלִכֵּן
תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֶה לְשִׂמַּח אֶת עַצְמְךָ וּלְשִׂמַּח אֶת אַחֵרִים,
וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם וְגַם אֶת הַהוֹדָעָה.

מָה אֵמַר לָכֶם! לְדַעְתִּי, צָרִיךְ לְקַחַת אוֹתוֹ אֶל רוֹפֵא לִיעוּץ, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כְּדוּרִים שְׂיִכּוּלִים לְהַרְגִיעַ אֶת הַיֶּלֶד, וְלֹא יִהְיֶה עֶצְבָּנִי, וְלֹא יַעֲשֶׂה שְׂטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַעֲצָבִים שֶׁל הַיֶּלְדִים, זֶה לֹא בּוֹשָׁה, אֲפִי אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְדַעַת מְזֵה, כִּי אַתֶּם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבֶּן שֶׁלָּכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂיִהְיֶה לָכֶם כְּבָר נַחַת בְּחַיִּיכֶם, כִּי עוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּחַיִּים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת, וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, וְאֲנִי הוֹלֵךְ אַתְּכֶם בְּיַחַד זֶה שְׁנַיִם עַל גְּבִי שְׁנַיִם, וְאֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹאֶה שְׂאִין עֲצָה, רַק לְבָרַח אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִהְתְּחַזֵּק.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אַתְּכֶם, שְׂתַתְּחַזְּקוּ וְתַחֲזִיקוּ מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אַתְּכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אֶת בְּתוּכֶם בְּקָרוֹב מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... יָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תשואות חן על העֶזֶר שְׁעֹזְרָתְ לִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יֵעֹזב אוֹתָךְ, וְגַם אִתָּה תִּרְאֶה נְסִים וְנִלְוִים שְׂעִישֵׁה אִתָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר רְאֵה תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְתִרְאֶה לְחִזּוֹק וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַהֲצִלָּחָה שֶׁלְכֶם, כִּי בֵּית שְׂמֵלָא שִׂמְחָה, הַיְלָדִים גְּדֻלִים עִם יֵשׁוּב הַדַּעַת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

לֹא צְרִיכִים לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לְכֶם עִם יְלָדִים טוֹבִים, וְלָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה אִתְּכֶם עַד עַכְשָׁיו, וְלֹא לַעֲשׂוֹת יַעֲסֹק מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יֵעֹזב אֶתְכֶם.

בְּשָׁמַיִם נִגְזֹר עַל כָּל אֶחָד כַּמָּה יְלָדִים יִהְיוּ לוֹ, וְכַמָּה פְּרִנְסָה תִהְיֶה לוֹ, וְלָכֵן לָמָּה צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן?! עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר צְרוֹת וְיִסּוּרִים, וּמִרְרוֹת וּמְכֹאֲבִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, וְהוּא חֲזָק, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּרְכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נַח, ג' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאֶה לְסַפֵּסֵד עוֹד חֲלָקֵי "אַשֶׁר בְּנַחֵל", כְּדֵי שְׁיִוְכְלוּ לְהַפְיִץ אוֹתָם בֵּין בַּחוּרִים, וְזֶה זְכוּי הַרְבִּים אֲשֶׁר אֵין כְּמוֹהוּ. הֶעֱקַר תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּשְׁרֶה הַשְּׁמָחָה בְּבִיתְכֶם תָּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּרְכַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נַח, ג' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֲיוּ נֹצֵחַ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל כָּל הַיְגִיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת שְׁטַרְחָתֶם, וְאֲנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכְּרוּ לְרֵאוֹת הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף מֶה יֵשׁ לָנוּ בַּחַיִּים? רַק אֶת הַיְלָדִים, וְצָרִיכִים לְגַדֵּל אוֹתָם עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, וְזֶה תְּלוּי הַרְבֵּה בִּינֵיכֶם, אִם הַיְלָדִים יִרְאוּ שְׂאֵתָם רְגוּעִים וְשִׁמְחִים, וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, זֶה יִשְׁפִּיעַ גַּם עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקוּ מֵאֵד מֵאֵד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשָּׁנִי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

גַּא וְנָא רְאוּ לַעֲזוֹר לְאַחוֹתְכֶם ... תַּחֲנִיָּה, לְדַבֵּר אִתְּךָ הַרְבֵּה וּלְשַׁמַּח אוֹתָהּ, וְאֲנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּצָּא מֵהַפֶּח שְׁנַפְּלָה לְשֵׁם וְכוּ', הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,

וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיּוֹן שְׁלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמּוֹ, וְאִזּוֹ
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרל.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נַח, ג' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֹשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּדְאָג הַיּוֹם לְהַזְמִין מְכוֹנַת פָּקֶס
הַכִּי טוֹבָה וְהַכִּי מְשַׁכְּלֶלֶת, כְּדֵי שְׁאוּכַל לְהַעֲבִיר דְּרָךְ הַמְּשָׁרָד אֶת כָּל
הַמְּכַתְּבִים, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה יוֹתֵר שְׁיִהְיוּ מְכַתְּבִים שְׁלוֹחִים דְּרָךְ
אַחֲרַיִם, וְדֵי לְחַפִּימָא.

תַּעֲמֹד מְאֹד חֲזָק, שֶׁהַעֲזָרַת נְשִׁים תִּהְיֶה סְגוּרָה, וְכֵן שְׁיִהְיֶה
מְסֻדָּר, וְכֵן אִם אַתָּה מְשַׁלֵּם מִשְׁכּוּרוֹת, שְׁיִהְיֶה נְקִי הַבַּיִת-כְּנֶסֶת
וּמְסֻדָּרִים הַסְּפָרִים וְכוּ' וְכוּ', רְאֵה לְרֵאוֹת שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה מְסֻדָּר עַל הַצֵּד
הַכִּי טוֹב, כִּי חֲבָל, וְעַכְשָׁיו אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַכֹּל דְּרָךְ הַמַּעֲגָל סְגוּר.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ, עַל כָּל הַהִשְׁקָעָה שֶׁהִשְׁקַעְתָּ, וְאֲנִי מְקַנֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַכְשָׁיו תּוּכְלוּ לְחַזֵּר לְשִׁגְרָה, וְלִכְנוּת אֶת
הַקְּהֵלָה בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז, וְעַקֵּר הַחֲכָמָה, שֶׁתִּהְיֶה הַכְּנֶסֶה יוֹתֵר
מִהַהוֹצָאָה וְכוּ'.

רְאֵה לְדוּחַ בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּעִילוֹת הַשָּׁבוּעַ.

שְׁלַחְתִּי לְךָ בְּעֶרְךָ עוֹד שְׁלֹשִׁים כְּתוּבוֹת, תִּכְתֹּב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת

זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרלא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל בְּרִיאוֹת אִשְׁתְּךָ, וְאֵל תַּעֲזֹב אוֹתָהּ כָּכָה, וְאִם הָרוּפְאִים נִתְּנוּ לָהּ תְּרוּפּוֹת, אַתָּה צָרִיךְ לַעֲזֹר לָהּ לְקַחַת אֶת הַתְּרוּפּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנַּפְשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ג', וְתֹאמֵר עָלֶיהָ אֶת הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, חֶלֶק ב', תְּפִלָּה ג', וְזֶה יוֹעִיל לָהּ מְאֹד מְאֹד, וְתִזְכִּיר אֶת שְׁמָהּ, כִּי בְּאַמַּת אַתָּה צָרִיךְ לְתַת לָהּ אֶת הַתְּרוּפּוֹת, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ס.), שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְרוּפְאֵי לְרְפָאוֹת, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵם הִיא תִּקַּח אֶת הַתְּרוּפּוֹת תִּהְיֶה לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, אֲכַל אַתָּה אֵל תַּעֲלִיב אוֹתָהּ, וְאֵל תִּשְׁבֵּר אוֹתָהּ, רַק תִּשְׁמַח אוֹתָהּ, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה הַרְפוּאָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לִקְוֹטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁחֲכָמֵי הָרוּפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁעֵקֶר הַמַּחֲלוֹת וְחֻלָּאִים רְעִים שֶׁל הָאָדָם הוּא רַק מַחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדַפְאוֹן. וְלָכֵן רְאֵה לְשִׂמְחַת אוֹתָהּ בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְתִקַּח אוֹתָהּ לְטִיֵּל, וְהֵאֵוִיר יַעֲזֹר לָהּ מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תרלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אָנִי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי שְׁתַּכְתֵּב לִי בַּפְּרָטִיּוֹת אֵיךְ הַכּוֹלֵל הוֹלֵךְ?
וְכַמָּה אַבְרָכִים יֵשׁ? וְאִם אַתָּה נוֹתֵן שְׁעוֹר לְכֹל הַכּוֹלֵל? וְאִם כֹּל
תַּלְמִידֵי הַכּוֹלֵל בָּאִים לְשַׁעוֹר? כִּי רָצִיתִי שְׁתִּהְיֶה מְסַגֶּרֶת טוֹבָה,
שְׁאֵתָה תִּשְׁגִּיחַ עֲלֵיהָ, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, הַפְּקָר, מִמְּחָר
מַכְנִיסִים מַעְגָּל סְגוּר, שְׁאֲנִי אוֹכֵל לְצִפּוֹת וְלִרְאוֹת עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע
שְׁעוֹת מֵה קוֹרָה בַּכּוֹלֵל.

הַעֲקָר צְרִיכִים לִרְאוֹת שְׁיִהְיֶה אֶצְלָנוּ ד' אַמוֹת שֶׁל הֵלְכָה,
וַיִּלְמְדוּ תוֹרָה בְּהַתְמַדָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ קִדְשָׁה.

רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנִּחַת רוּחַ שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה
לִי עִם הַכּוֹלֵל הַזֶּה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִצְלִיחַ בְּגֹדוֹל
עִם הַכּוֹלֵל, וְלֹא בַחֲנָם שְׁהַסָּמ"ך-מ"ם רוֹצֶה לְבַלַּע אוֹתָנוּ, אֲבָל כָּבֵר
יִקְיָם (אֶסְתֵּר ו, יג): "כִּבְאֲשֶׁר הִחֲלוֹת לְנַפֵּל נָפוּל תְּפוּל", וְנִזְכָּה כָּבֵר
לִישׁוּעָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תרלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, ג' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי

אֲשֶׁר לה תרלג בְּנַחַל רסא
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

מְזַל טוֹב! מְזַל טוֹב! מְזַל טוֹב!

טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים
גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ מַה שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(מִדְרַשׁ אֲגָדָה): פֶּה שֶׁאָמַר דִּלְטוֹרְיָא עַל בְּנֵי יִבְנָה בְּגַחְלַת, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (יִשְׁעִיָּה ו, ו): "בְּמַלְקָחִים לְקַח מֵעַל הַמְּזֻבָּח", וְכֵן אָמְרוּ (וַיִּקְרָא
רַבָּה, פְּרָשָׁה י', סִימָן ז'): הִפֵּה שֶׁאָמַר וְחִרְף וְגִדְף, יִנְתַּן בְּעַפְרָה, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (אִיּוֹב מ, יג): "טָמְנָם בְּעַפְרָה יַחַד פְּנִיָּהֶם חִבֵּשׁ בְּשִׁמּוֹן", רוֹאִים
מִזֶּה, שְׁמִי שֶׁמְדַבֵּר גְּדוּלוֹת עַל הַזִּוּלָּת שֶׁיִּקְבֹּר אוֹתוֹ וְכוּ', יִצְעַר אוֹתוֹ
וְיִצִּיק לוֹ וְכוּ', לְבִסוּף הוּא צָרִיף לְאָכַל גְּחָלִים חֲמִים, "חֲבוּרַת
הָאֲפָרִים" עַד הִרְגַע הָאֲחֵרוֹן הַתְּפָאָרוֹ שֶׁעוֹד יִצִּיקוּ לָנוּ, וְיַעֲשׂוּ לָנוּ
אֶת הַגִּיָּהֲנוּם, וְלְבִסוּף נִתְהַפֵּף מִהַהֲפֹךְ אֶל הַהֲפֹךְ, וְנִתְקַזְּמִים (אֲסַתֵּר ו,
יג): "אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפֵּל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ, כִּי נָפּוּל תְּפּוּל לְפָנָיו",
וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ אֲגָדָה): מִפְּלִתָן שֶׁל רְשָׁעִים
אֵין לָהֶם עֲמִידָה, שֶׁפֶן כְּתִיב (יִשְׁעִיָּה כֵא, ט): "נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל".

וְהִנֵּה הַתְּנָא הַקְדוּשׁ שְׁמוּאֵל הַקָּטָן הָיָה רָגִיל לֹאמַר (אֲבוֹת פָּרָק ד')

אֶת הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי כד): "בְּנַפֵּל אוֹיְבֶךָ אֶל תִּשְׁמַח, וּבְכַשְׁלוֹ אֶל יִגַּל
לְבָבְךָ, פֶּן יִרְאֶה הַיְוֵ"ה, וְרַע בְּעֵינָיו וְהִשִּׁיב מֵעָלָיו אִפּוֹ", וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לִשְׂמַח בְּמִפְּלִתָם, אֲדַרְבֵּה, בֵּאוּ וּנְשַׁכַּח אֶת
הַכֹּל, וְלִהְתַּחִּיל דָּף חֲדָשׁ, וְלִהְרָאוֹת אֶהְבֵּה לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּלִי
יּוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְלִהְקָדִים שְׁלוֹם לְכָל אֶחָד. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(בְּרֻכּוֹת יו'): אָמְרוּ עָלָיו עַל רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי, שֶׁלֹּא הִקְדִּימוּ אֲדָם
שְׁלוֹם מֵעוֹלָם, וְאֶפְלוּ לְנִכְרֵי בְּשׁוּק; וְאֶת זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים וּמְכַרְחִים
לְלַמֵּד אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, שֶׁצָּרִיכִים לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל מְבֹגֵר:
"בִּקֵּר טוֹב", "צְהַרִים טוֹבִים", "עָרַב טוֹב", עִם חֵיוֹף עַל הַפְּנִים,
צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמֵנוּ מֵעַכְשָׁו לְהִיּוֹת רַק שְׂמַח, וְלִהְחַדִּיר אֶת
הַשְּׂמִיחָה בְּכָל הַמוֹשְׁבָה, שֶׁתִּשְׂרָה מֵהַיּוֹם רַק אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, נִגְמַר

הַעֵידוֹן שֶׁל הַרוֹדֵן וְכוּ', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזֹכֵר, שֶׁכִּלְנוּ אֲחִים וְאַחִיוֹת
בְּגִי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְאַהֲבָה אֶת כָּל יְהוּדֵי, וְתִזְכְּרוּ טוֹב
טוֹב אֶת זֶה לְשָׁנִים הַבָּאוֹת, וְנִזְכֶּה בְּיַחַד לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ
בְּקֶרֶב מְאֹד.

הַלֵּילָה, שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יָבוֹאוּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ"
בְּשָׁעָה תִשַׁע וְחָצִי, וְיִדְבֹר וְיִתְחַזֵּק יַחַד, וְנִשְׁמַח כְּלָנוּ בְּשִׂמְחָה אֵין
סוֹפִית.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר נח, ד' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁהַפֶּל כְּכָר סְגוּר,
קַבְלָתִי מִדְּרַג מְאֹד מְאֹד גְּבוּהָ הַבְּטָחָה שֶׁהַפֶּל כְּכָר סְגוּר, וְלִכֵּן שְׁלֹא
יִסְפָּר לָךְ סְפוּרִים שְׁזָה מִמֵּנוּ, אֲלֵא הַצְּרִיכָתִי עוֹד אֶחָד שֶׁיִּגִּיד אִיזוֹ
מְלָה טוֹבָה עֲבוּרִי, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט):
'טוֹב' הַפֶּל חֲפָצִים לְשִׁמְעַ; כִּי דְבָרוּ עָלַי כָּל-כָּף הַרְבֵּה לְשׁוֹן-הָרַע,
אֲזוֹ כְּדָאֵי שֶׁיִּשְׁמַע מִכְּפָה מְקוֹמוֹת רַק אֶת הַטוֹב, וְלִכֵּן שְׁלֹא יִבְקֹשׁ
מִמֶּךָ עוֹד עֲגוֹת... כִּי אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כְּכָר מְדֵי שְׁמֵן, וְאַסוּר לוֹ
לְאָכַל יוֹתֵר עֲגוֹת...

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמֵּנִי כָּל הַדֵּינִים,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נח, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת
 "דְּמֹשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַבְּחוּרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שֶׁתְּדַעוּ
 שֶׁהִישִׁיבָה שְׁלָנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת יַחִיד בְּמִינוֹ, כִּי לומְדִים עַל־פִּי סֹדֵר
 דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הַמוֹבָא בְּשִׂיחוֹת־הַר"ן, סִימָן ע"ו, וְרֵאוּ
 לְכָל בְּחוּר שֶׁיְהִיָּה שְׂגוּר עַל פִּיו שִׂיחָה זו, כִּי עַל־פִּי סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד
 הַזֶּה, יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְסִים תנ"ך, שֶׁשָּׂה סֹדְרֵי מִשְׁנָה, בְּבָלִי, יְרוּשָׁלַּיִם,
 תּוֹסֵפְתָא, רַמְב"ם, טוֹר, שְׁלַחַן עֲרוּךְ, סִפְרֵי הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ' וְכוּ',
 צְרִיכִים רַק סִבְלָנוּת, בְּכָל יוֹם מְעַט וְעוֹד מְעַט וְעוֹד מְעַט, עַד שֶׁזוֹכָה
 לְסִים וְלִהְתַּחֵיל עוֹד פַּעַם, וְזוֹ הַתְּכָלִית — לְזַכּוֹת לְעֵבֶר וְלִטְיִיל
 וְלִהְיוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִם רוֹצִים יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת
 זֶה, כִּי הָעֶקֶר הוּא הַרְצוֹן, וְלִכֵּן כָּל בְּחוּר שֶׁרוֹצֵה לְלַמֵּד — זֶה
 הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ, אֲבָל בְּחוּר שֶׁאִינוּ מְעַנְּזִין לְלַמֵּד, רַק לְהִסְתּוֹכֵב וְלִבְטֹל
 אֶת הַזְּמַן, עָלָיו לְדַעַת כִּי חָבֵל עַל הַזְּמַן, וְשִׁילָךְ מֵאִיפָה שֶׁהוּא בָּא.

מִי שֵׁישׁ לוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה, הוּא אֵינוֹ צָרִיךְ מְשַׁגִּיחַ, כִּי יוֹדַע
 שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ב, ט):
 "הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ מְשַׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרָפִים",
 וּמִי שֶׁאִינוֹ חֹפֵץ לְלַמֵּד אוֹ אֵין לוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד, לֹא יוֹעִיל אֲפֹלוּ עֲשֶׂרָה
 מְשַׁגִּיחִים. וְלִכֵּן תְּדַעוּ לָכֵם, שֶׁהִישִׁיבָה שְׁלָנוּ הִיא רַק מִי שֶׁרוֹצֵה
 לְהִשְׁלִים אֶת עֲצָמוֹ, וְלִהְיוֹת וְלִטְיִיל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, זֶה
 הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ, וּפֶה יִשְׁלִים אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שִׂיתְחַתֵּן,
 וְאֵת זֶה אֲנִי מְבַטֵּיחַ לְכָל בְּחוּר, אִם רַק יַחְזִיק אֶת הַסְּדָרִים, וְיִקְנֶה
 לְעֲצָמוֹ שֵׁם טוֹב, כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֲכָם מְכָל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ז, א): "טוֹב
 שֵׁם מְשֻׁמָּן טוֹב".

ומלְבַד זאת אָנִי רוֹצֵה שְׁתִּלְמְדוּ שְׁעוֹר בְּעִיּוֹן עִם הַמַּגִּיד שְׁעוֹר, וְזֶה חוֹבָה, כְּדֵי לְדַעַת אֵיךְ לְלַמֵּד גְּמָרָא.

ועל כָּלֵם — זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר הַמֵּדוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, וְאָמַר הַרֵב הַקְדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנֶסֶק זי"ע, שְׁעַד גִּיל שְׁמוֹנֶה־עָשָׂר יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַמֵּדוֹת, אָבֵל אַחֲר־כֶּף כָּבֵר קָשָׁה, וְלִכֵּן הִזְהִינּוּ רַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד עַל לַמּוֹד "סִפְר־הַמֵּדוֹת", כִּי בְּלִי מֵדוֹת הָאָדָם הוּא כְּמוֹ חֲזִיה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לַעֲבֹד עַל הַמֵּדוֹת. וְעֵקֶר הַמֵּדוֹת טוֹבוֹת הוּא לַעֲבֹד עַל נְקִיּוֹת, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בְּגֵדִים נְקִיִּים, שְׂזֵה מוֹרָה שְׁהַמַּח נְקִי, וְתִרְאוּ שְׁבִית־הַמְדָרֶשׁ אֵיפֹה שְׂאֲתֶם לּוֹמְדִים יְהִיֶה נְקִי, וְהַמְטַבַּח אֵיפֹה שְׂאֲתֶם אוֹכְלִים יְהִיֶה נְקִי, וְהַמְטָה אֵיפֹה שְׂאֲתֶם יִשְׁנִים, שְׁתִּהְיֶה נְקִיָּה, כִּי הַנְּקִיּוֹת מוֹרָה עַל טְהַרֵת הַמַּח, וְלִכֵּן אִם לֹא יְהִיֶה נְקִי, מוֹרָה שְׂאִין לָכֶם מֵדוֹת טוֹבוֹת, וְעַל זֶה אָנִי מְאֹד מְקַפֵּיד יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְשַׁמֵּר עַל הַנְּקִיּוֹת, וּבְזֶה תִּגְרַמוּ לִי נַחַת רוּחַ, וְתִדְעוּ שְׁמַהֲיִים אָנִי כָּבֵר יְכוּל לְרְאוֹת בְּדִיוֹק מַה שְׁקוֹרָה בִּישִׁיבָה, וְלִכֵּן כָּל בַּחוּר שְׂיִתְחַמֵּק מְלַנְקוֹת, אִין לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת אֲצִלָּנוּ.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרלו

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי־שְׁבִית־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נַח, ו' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מַה אָמַר לָךְ! כּוֹאֵב לִי עַל ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁכָבֵר מִתְחִיל לְהַתְּפַעֵל מֵהַנְּחָשׁ ... וְכוּ', הֲרִי אַתֶּם צְרִיכִים לְהַזְכִּיר לוֹ מִי הַעֲלָה אוֹתוֹ, וְלֹא

אָשֶׁר לֵה תִרְלוּ בְּנַחַל רִסָּה

יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שֶׁהַחֲמֵשׁ שָׁנִים יִחְלְפוּ, וְאַתָּה צָרִיף לְהַגִּיד לוֹ חֵד מְשֻׁמְעִית, שֶׁהַרְשָׁע הִזָּה בָּזָה אוֹתִי כְּאַחַד הַרִיקִים, שֶׁעַל זֶה הוּא צָרִיף לְהִתְנַצֵּל, וּבִכְפָּרֵט שֶׁבָּזָה אֶת הַקְּהֵלָה בְּאַפָּן נוֹרָא, שֶׁלֹּא רָאוּ בְּכָל הַמְּדִינָה, לְשׁוֹנוֹת אֲנִטִישׁמִיּוֹת כְּאַלּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַגִּיד חֵד מְשֻׁמְעִית לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁבְּקִלוֹת אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לִפְעַל אֲצֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְהוֹרִידוֹ מִמַּעַמְדוֹ.

אֲנַחְנוּ צָרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דָּבָר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בַּמִּדְבָּר יג, לג): "וַנְּהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים", מֵה זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת? מֵה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים עֲכָשׁוּ לִפְחַד מֵהֶם?! אֲדוֹרְבָה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְרֹאוֹת לְשִׁים אֶת הַכֶּבֶד עַל ... גֵּרוֹ יְאִיר בְּשִׁקֵּט, שָׂאֵם הוּא יִלְךְ אֲתָנוּ, יִהְיוּ לוֹ רַק טוֹבוֹת, וְגַם עַל הַעֲתִיד, וְדִי לְחַפִּימָא, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּפְסִיק לִפְחַד מֵהַצֵּל שְׁלָנוּ וְכוּ'.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהִיָּה לָנוּ גַם גְּלוּי, כְּמוֹ שֶׁאַתָּה מְבִין בְּעֲצָמָךְ, וּבִכְפָּרֵט שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחִיל לְהִיּוֹת לַחֵץ מֵהַדְּרָג הַפּוֹלִיטִי מְלַמְעָלָה, וּמִמִּילָא כָּל הַרְשָׁעִים יִפְלוּ תַּחְתֵּי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכָּךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוּכַל לְעַבֵּד בִּיחַד בְּשִׁתּוּף פְּעֻלָּה עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּבִיחַד נְצַלִּיחַ לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה, אָבֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, צָרִיף לְהִבִּין שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא הַעֲבָדִים וְהַשְּׁפוּטִים שְׁלוֹ, שֶׁהוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֲתָנוּ מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְתִמִּיד לְהַזְכִּיר לוֹ הֵיטֵב, שֶׁחֲמֵשׁ שָׁנִים פּוֹרְחוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַכְנִים אֶת בְּנֵי לְבָרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְתִבְשֹׂר לִי תִמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּרְלוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נַח, וְ חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רַק תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁתְּקַדּוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט,
וְתִתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנַת חַכְמִים, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

לְדַעְתִּי, אַתֶּם יְכוּלִים לְצַאת לְהַפְצִיחַ שְׂנִיכֶם בְּיַחַד וְתִצְלִיחוּ, וְכִּי
תִשְׁלְמוּ אֶת כָּל הַחֻבוֹת שְׁלָכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוֹלָם, וְזוֹ
תְּהִיָּה הַהֲצִלָּחָה שְׁלָכֶם.

הַמְאֲחֵל לָכֶם שְׂבוּעַ טוֹב...

לַה תִּרְלַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נַח, וְ חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּפִיוֹט שֶׁל חַג הַשְּׂבוּעוֹת אוֹמְרִים: "אִם תִּשְׁמַר הוֹן מִלְּגַנֵּב לֹא
תִּגְנֹב", אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל הַהוֹן שְׁלוֹ, אִז לֹא גוֹנְבִים... יְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ
וְ"ל הַקִּפִּיד מְאֹד עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׂאָדָם מִתְרַשֵּׁל בְּשִׁמִּירַת מְמוֹנָו.

וַיְדוּעַ הַסְּפוּר, שְׁאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אִבְדַּ כֶּסֶף, וּבֹא לְבָכוֹת לְרַבְּנוּ וַ"ל, אִזּוּ בְּמָקוֹם שְׂרַבְנוּ וַ"ל יַחְזֹק אוֹתוֹ, הוּא עוֹד בְּזֶה אוֹתוֹ, וְאָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן רפא): כַּמָּה תוֹרָה וּתְפִלָּה בְּטִלְתָּ עַד שֶׁהִשְׁגַּתְּ אֶת הַכֶּסֶף, וְעַכְשָׁו בְּשִׁבִיל שְׁטוּת אֶתָּה מְאַבֵּד אֶת זֶה?! לָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׁמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּסֶף, יַחְבִּיא אֶת הַכֶּסֶף בְּאֶפֶן כֵּזֶה שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ, כִּי פִרְצָה קוֹרֵאת לַגָּנֵב, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל זֶה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵה לַחֲטָף בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא וּמְדֻרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ, הֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעַה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁחֹזֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת, זֶה יִתֵּן לוֹ חֶשֶׁק בְּכָל הַלְמוּדִים.

נָא וְנָא, אַל תְּבַלְבַּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לה תרלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסִדְרֵי נח, ו' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן הִשְׁאַרְתָּ לִּי כַּמָּה הוֹדְעוֹת, אֲבָל לֹא הֵייתִי בְּחִדְרֵי כְּרִי לַעֲנוֹת לְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מַה שֶׁהִשְׁקַעְתָּ שִׂיחֵיךָ בְּהַצְלָחָה, וְתוֹדָה רַבָּה לְךָ עַל זֶה. וְעַקֵּר הַזְּכוּת, שֶׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים כְּבָר סוּף כָּל סוּף לְהִתְאַחַד עִם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וּלְהִרְאוֹת לָהֶם שֶׁאַנְחֵנוּ לֹא מְפֻלְצוֹת, וְאֶדְרָבָה, אֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל אֶחָד, הַסְּמ"ך־מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כָּל־כָּף הַמָּאִיס אוֹתְנוּ בְּעֵינֵי הַתּוֹשְׁבִים, וְהוֹצִיא עֲלֵינוּ שְׁמוֹת רָעִים, כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מַה אֲנַחְנוּ וְכו'.

וכו', ולכן זו עבודה טובה שעשית, וגם צריכים להבא לעשות עבודה רצינית בתחום ההסברה, ולהראות לכל התושבים רק את הטוב, ואנחנו לא מעונינים לריב עם אף אחד, והקדוש-ברוך-הוא יתן לנו את הדרך איך להגיע אל לבות של תושבי המקום, כדי שיראו ויבינו שאנחנו לא רוצים שום דבר, רק את הפנה שלנו ולחיות בשקט, כי זה ממילא לא יעזר להם שאנחנו נתרבה, אז עדיף שיחיו אתנו ביחד ובשלום ובאהבה, וכך אף פעם לא יהיה מריבות, אדרבה, יצא טובות לכלם, כי יוכלו להתפרנס זה מזה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזפה להצליח תמיד.

בנדאי גם אצלנו צריכים לרסן כמה חמומי מח, שלא יתגרו חס ושלום, בתושבי המקום.

המאחל לך שבוע טוב...

לה תרם.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר נח, ו' חשון ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אני מאמין שאתה מבין את הקו שלי בענין ההנהגה וכו', אנחנו לא מעונינים להשתלט על אף אחד, אנחנו רוצים את הפנה שלנו, ומה שמגיע לנו על-פי חק, על זה אנחנו לא נותר בשום פנים ואופן, וצריכים להיות חזקים בזה מאד מאד, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אותנו, ואני חושב שאנחנו צריכים להעביר מסר מדי פעם ל... גרו יאיר, שיזכר טוב מי העלה אותו, ושלא ילך ויחיה באשליות כאלו הנחש ... שם רשעים ירקב והסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, רוצים את טובתו, כי טובת הרשעים רעה אצל צדיקים, רק צריכים חכמת החיים לדעת איך לדבר, ואני מקווה, שתוכל אתה ביחד עם ... גרו יאיר, להבין דבר מתוך דבר וכו', אבל העקר לא להרגיש את עצמנו כאלו אנחנו איזה מסכנים וכו', נגמר העדן של הרודן, ותאמין לי שהיה לנו גם גלוי, שיש לנו שנים.

צְרִיכִים לְלַקֵּחַ עַל הַפּוּזוֹן וְגַם לְקַרֵּב אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וּלְקַרֵּב
 אוֹתוֹ אֵלֵינוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּל עִם יִשְׂרָאֵל כָּבֵד יַחֲזִירוּ
 בְּתִשׁוּבָה, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת כָּבֵד אֶת הַיַּעֲוֹד "כִּי מְלֶאכֶה הָאָרֶץ דַּעַה לְדַעַת
 אֶת הַגּוֹי"ה."

חֲזַק וְאַמֵּץ, וְתַחֲדִיר בְּיַלְדִים אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר
 אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּרְמָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה נָח, וְ חֲשׁוֹן הַיְתַשְׁסִּיר.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ כַּמָּה פְּעָמִים, אֲבָל לֹא הִיָּה לִי אֶת
 הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ כְּרִצּוֹנְךָ מֵרַב טְרָדוֹתֵי הָרַבִּים.

רְאֵה לְחֲזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּבְכַרְט
 שְׁזִכִּיתָ לְהִיּוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
 מִזֶּה, וּבְיַדָּאִי תִזְכָּה לְהַרְגִּישׁ הָאָרְהָ רִוְחָנִית, וְיִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר נִפְלָא
 וְנוֹרָא מְאֹד לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

רְצִינִי מְאֹד שֶׁתַּתְּחַתֵּן מַה שְׁיִוְתֵר מֵהַר עִם ... תַּחֲזִיגָה, הִיא הַבַּת
 זוּג שְׁלֵף, אֲזוּ לְמָה לָכֶם לְהַפְרֹד וְכוּ', הִיא בְּאַמַּת גַּם-כֵּן תַּתְּחַזֵּק אֶתְךָ
 בְּיַחַד, רַק אַל תִּדְחַק עֲלֶיךָ, הַכֹּל לּוֹקַח זְמַן, וְהִיפִי שֶׁל הַיְהִידוּת
 הָאֲמַתִּית, שְׁיָבֹא מְרִצּוֹן הַטּוֹב, וְלֹא מַחֲמַת כְּפִיָּה.

גַּא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת סַבְלָן גְּדוֹל, וְאֲזוּ תִרְאֶה אֶת
 הַנַּפְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה אֶתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרמב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר נח, ו' חשוון ה'תשס"ד.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נרו יאיר.

אני מאד מבקש אותך ומתחנן אליך, שתכנס ללמד בפולל שעה אחת ביום לכל הפחות, וכך תקבל שם טוב, ואוכל לשדך אותך מה שיותר מהר, גם רצייתי מאד שתעבד, וכך תהיה עסוק.

אל תתבייש עם הפאות שלך, כי סוף כל סוף אנחנו יהודים מאמינים בהקדוש־ברוך־הוא, כי ישבת פה אצלי כמה שנים, ולמה אתה מתרשל מהיהדות שלך וכו', כי לבסוף אנחנו צריכים לעזוב את זה העולם, ואת הסוף הזה אנחנו לא יודעים מתי, ולכן חוס וחמל עליך, ותקח משניות, ותלמד בכל יום פרק אחר פרק, ואז תצליח ברךך תמיד.

אני מאד מקנה, שתעשה את רצוני, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תרמג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר נח, ו' חשוון ה'תשס"ד.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתוריד את הבלורית שלך, ואל תתבייש עם הפאות שלך כמו שהיית אצלי, כי זה עקר הגאון שלנו, שאנחנו יהודים והולכים עם "סימנים", וזה סימן שאנחנו יהודים,

וְלִכֵּן תִּלְךָ עִם הַפְּאוֹת, וְתִתְחִיל לִהְיוֹת יָרָא שְׁמַיִם אֲמַתִּי, תִּדְקֶדֶק לְלַכֵּת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, בְּצַבּוֹר דִּיקָא, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְאִיךָ שֶׁהַבְּחִירָה תִּרְצֶה אוֹתָךְ, אֲבָל אִם אַתָּה סֵתָם מִסְתּוֹבֵב וְכוּ', לֹא יִהְיֶה לְךָ לֹא עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא עוֹלָם הַבָּא, לֹא גֵן עֵדֶן וְלֹא גֵיהֲנוֹם — כְּלוּם, רַק גִּשְׁמִתְךָ תִּשְׁוֹטט בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ, וְחֻבֵּל מְאֹד, שְׂאֵתָה בְּחֹר נִפְלָא וְאֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְרִצִּיתִי לְרֹאוֹת בְּהִצְלָחְתְּךָ, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְתִרְאֶה לִהְיוֹת רִצִּינִי יוֹתֵר, וְתִבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּמִנְיָן: שְׁחֲרִית, מְנַחָה וְעֶרְבִית, וְכֵן תִּתְחִיל לְגַרֵם הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת שְׁזָה יִטְהַר אֶת גִּשְׁמִתְךָ, וּבִפְרָט שֶׁתִּלְמַד סְפָרֵי הַלְכָה כְּמוֹ שֶׁהֵייתָ רְגִיל פֶּה אֲצָלִי, וְאַתָּה בְּעֲצֻמְךָ הִבֵּאתָ לִי כְּפֹה סְפָרֵי הַלְכָה שְׁמֵאֹד מְאֹד גִּהְיִיתִי מֵהֶם, וְעַל כֵּלָם — תִּתְחִיל יוֹתֵר לְהִתְאַמֵּן בְּעֵנֶיךָ שְׁחִיטָה, שְׁלֵמֶדֶת הַרְבֵּה הַמְקֻצוּעַ הַזֶּה, וְחֻבֵּל לְךָ לְהִזְנִיחַ, כִּי זֶה פְּרִנְסָה טוֹבָה, אֲבָל קִדְּם כֹּל תִּלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת, וְתִהְיֶה יָרָא שְׁמַיִם, כִּי שׁוֹחֵט יָרָא שְׁמַיִם מְאֹד מְצָלִיחַ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי, וּבְמִקוֹם לְהִסְתּוֹבֵב מִשְׁעָמָם, שֶׁהַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדִּי שְׁעָמוּם (כְּתוּבוֹת נט:): וְלִידֵי עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, וְחֲמָנָא לְצִלּוֹ, תִּפְנֵס בְּכוֹלֵל, וְתִתְחִיל לְלַמַּד בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ סְכוּמִים בְּהַלְכָה, וְתִזְכֶּה לִהְיוֹת גְּדוֹל בַּתּוֹרָה.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַה תְּרַמַּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר לְךָ-לְךָ, ז' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרֵּו יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי פְּרִנְסָתְךָ, אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבָנוֹת
עֲכָשׁוּ אִיזוֹ מַעֲרֶכֶת, כְּדֵי שְׁתּוּכַל לְהִיּוֹת לִי לְעֹזֵר, וְיִכְנַס לְךָ שְׁפַע
חֲדָשִׁי, וְעוֹד נִדְבַר מִזֶּה.

בְּעֵינַי בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁבָשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא יבֹא עֲכָשׁוּ
לְכָאן, עַד שְׁאֲנִי בָּא בְּקִרְוֹב, וְהוּא יִחְזֹר אֵתִי, וְזֶה מְאֹד נַחוּץ, כִּי אֵין
לִי מִי שְׁיִשְׁמֹר עָלָיו עֲכָשׁוּ, וְלִכֵּן שְׁלַעַת עֲתָה יִשְׂאָר שָׁם עַד שְׁאֲנִי
אָבֹא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִרְמָה.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי-לֵךְ, ח' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַטְּרַחָה שְׁטַרְחָתֶם, וְעֲשִׂיתֶם אֶת
הַסְּעֵדָת הַלּוּלָא לְמִרְתִּי אִמִּי מוֹרְתִי, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, שְׁהִיְתָה צְדָקָת
גְּדוּלָה מְאֹד, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ עֲסֻקָה רַק בְּצְדָקָה וּבִגְמִילוֹת חֲסִדִים,
וּבִפְרֻט בְּשָׁנוֹת נְעוּרֶיךָ, בְּמֵלֵא כַחַה, חַתְּנָה יְתוּמִים וַיְתוּמוֹת,
וְהַאֲכִילָה עֲנִיִים בְּתוֹךְ בֵּיתֵינוּ, וְאֵת זֶה אָנִי זוֹכֵר הֵיטֵב הֵיטֵב, וְלַעַת
זְקֻנָתָה סְבָלָה יְסוּרִים קָשִׁים מְאֹד, כִּי הָיוּ לָהּ כַּמָּה תְּאֻנוֹת דְּרָכִים
קָשׁוֹת, וְסְבָלָה סְבָל מֵרַם מְכַאֲבִים אִיוּמִים, וְהִכַּל קִבְּלָה בְּאַהֲבָה שְׂאֵי
אִפְשָׁר לְתַאֵר, אֵיךְ אָדָם יְכוּל לְקַבֵּל יְסוּרִים כְּאֵלוֹ בְּאַהֲבָה, וּבּוֹדְאֵי
הִיא תִהְיֶה לָכֶם לְמַלְיַצַת יִשְׂרָאֵל.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּחִזְקוּ בְּעֲבוּדַת הַחֶסֶד, לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן עֲנִיִים מְרוּדִים שְׁיִשׁ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף נוֹכַל כְּבָר לְהַקִּים אֵיזָה מַפְעֵל,
שְׁיִהְיֶה עֲבוּדָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְאֵלוֹ שְׂרוּצִים לְהַתְּפָרֵס, כִּי סוּף כָּל
סוּף הָרוֹזֵן הַרְשָׁע נִפְל בְּנִפְיֵלָה גְּדוּלָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדֹּשׁ-

אָשֶׁר לֵה תִרְמוּ בְּנַחֵל רַעַג
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם הַסֵּם "דָּ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, יִפֹּל, אָשֶׁר
מִמֶּנּוּ כָּל הַצָּרוֹת.

אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִהְיוֹת חֲזָקִים, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִזּוֹ נִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שָׂרָק תִּתְחַזְּקוּ, וְאֵל תִּכְנָסוּ בְּפוּחִים
עִם אָף אֶחָד, וְתִמְשִׁיכוּ בַּעֲבוּדַת הַקְּדֹשׁ שְׁלָכֶם, וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִים
נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְצִיתִי לְהַעִיר לָכֶם, שֶׁלֹּא כְּדַאי בְּאַרְוַע גְּדוֹל לְהִזְמִין יְלָדִים,
שֶׁהֵם סֵתָם עוֹשִׂים חֲרָבָנוֹת וּנְזָקִים וְהַפְּסָדִים, וְאֲנִי מִקְּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְסַדֵּר לְמַעַן הַיְלָדִים דְּבַר הַמִּתְאִים לָהֶם, שְׁגַם הֵם
לֹא יִקְפָּחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִרְמוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר לְד-לֶךְ, ח' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכָּתְבְּךָ.

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּכִרְפַּת "מִזֵּל טוֹב" תְּמָה וּלְכַבִּית, עַל הַלְּדוֹת
בְּנֶךָ, גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לְךָ נִחַת
דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיד.

בְּעִנְיָן מַה שֶׁכְּתִבְתָּ וְכו', שִׁישׁ אָדָם שְׁרוּדְפִים אוֹתוֹ וְכו', מַה
לַעֲשׂוֹת, נִתְקִים (אִיּוֹב ט, כד) "אֲרַץ נִתְנָה בְּיַד רָשָׁע פְּנֵי שִׁפְטִיָּה יִכְסֶה",

ומה גם שאמר החכם מכל האדם (קהלת ג, טז): "מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע", ולצערנו הרב, רודפים אנשים אמללים בלי לבדק מה ומי, ואימת וכו' וכו', וכבר יצאו קלקילים רבים מבין רבנים ובתי דינים וכו', שלא בדקו לפני שהתנפלו על אנשים וכו', כִּאֲשֶׁר מְפָרְסֵם דָּבָר זֶה לְכָל. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת קלט.): אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדק בדיני ישראל. שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל. מה לעשות? עלינו רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיוציא את משפטינו לאור, כי לא יכולים לשמר מבשר ודם, מה שרבים ככלם הם חיות בדמות אדם, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): מי שלא דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, הוא רק חיה בדמות אדם, וכמו שחיה מזקת, כן אלו הרשעים מזיקים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), שהם נקראים מזיקי עלמא, כי הם לא מענישים אלא מזיקים, וצר לי מאד מאד לשמע מה שעובר על היהודי הזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

אתה ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ולהתבודד עמו ותברך על-כל-פנים חמש דקות מדי פעם בפעם במקושר היום, וכך יצטרף לך שעה אחת, הינו חמש דקות זה לא הרבה לדבר עמו ותברך, וזה כל אחד יכול להראות, וכן בכל פעם 'גונבים' עוד חמש דקות, וכך מצטרף לשעה שלמה.

העקר תעבד על נקודת השמחה, שתהיה רק שמח, ואז טוב לך כל הימים.

מה טוב ומה נעים, שתלמד בכל יום חמש ורש"י מפרשת השבוע, באופן שתסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, וכן ראה ללמד דף גמרא ליום, שזה חיות הנשמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵה תִרְמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי לֵךְ-לֵךְ, ח' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲדִין לֹא יֵצֵא לִי לְדַבֵּר עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, לְדַעֲתִי, כָּל מֵה
שֶׁהִתְלַמְּדִים מִזִּיקִים וְשׁוֹבְרִים בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, הַיְשִׁיבָה צְרִיכָה לְשֵׁלֶם,
וְזֶה דְבַר פְּשׁוּט, אִי אֶפְשָׁר לְתַבַּע מֵאֲנָשֵׁי הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת, שֶׁהֵם יִשְׁלְמוּ
אֶת הַהֲזָקוֹת שֶׁהִתְלַמְּדִים גֵּרְמוּ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת
עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי סוּף
כָּל סוּף אָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִיזָה
נֵעַם וְעֵרְבוֹת הוּא גוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַל-יְדֵי הָעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה
הַזֹּאת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, וְתִתְחַיֵּל
לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִרְמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי לֵךְ-לֵךְ, ח' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְשֻׁמְחָתִי לְשִׁמְעַי אֵיךְ שְׁאֵת
מִתְחַזְּקָת, וְהִנֵּה אֲנִי מְבַרְךָ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבֵית

על הַלְדָּת הַבֶּן, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְעוֹד תֵּרְאוּ נִסִּים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר רַק לְהַתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִמְיֵד לְדַבֵּר בְּשִׁבְחַת הַצַּדִּיק, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא תִפְסְדוּ, לֹא בַּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שָׁפָן לֹא בַּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר לַיְ-לֵלָה, ח' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי מִצַּעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲנִי מְלִוָּה אוֹתָךְ בְּמִשְׁפָּךְ כָּל הַשָּׁנִים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַעֲלִיּוֹת וְהַיְרִידוֹת שֶׁלָּךְ שֶׁעָבְרוּ עָלֶיךָ וְכוּ', וְהִנֵּה חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מִתְקַיֵּם אֲצִלְךָ (תהלים ד, ב): "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׁגַם בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת מְדִי פֶּעַם בְּפֶעַם אֶתָּה רוֹאֶה גַם הִרְחַבְתָּ, וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק וְאֵל תִּפְּלַ בְּחַלִּישוֹת הַדַּעַת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקִרְוֹב מְאֹד גַּם בְּתֶךָ ... תַּחֲזִיקָה תִּתְחַמֵּן, וְשִׁלָּא יִהְיוּ לָכֶם שׁוֹם דְּאֲגוֹת, אֶתָּם לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּלַחֲץ, כִּי סוּף כָּל סוּף עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, וְלִכֵּן אֵל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ, וְעוֹד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת, רַק תִּתְחַזַּק אֶתָּה, וְתִתְחַזַּק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִמְיֵד תְּדַבֵּר עִם הַיְלָדִים רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְדְבָרֵי חֲזוּקָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל, אִם לְטוֹב וְאִם לְהַפֵּךְ, חַס וְשָׁלוֹם, וְלִכֵּן

אָשֶׁר לֵה תֵרֵן בְּנַחֵל רַעַז

צְרִיכִים רַק לְהַכְנִיֵס שְׂמִיחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְכֵן לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה,
אֲשֶׁר זֶה הַחֲסוֹן הַכִּי גָדוֹל לְהַשְׁמֵר מִכָּל מִינֵי צָרוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תֵרֵן.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ח' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרֵךְ שְׂאֵת וּבְיִתְרֵךְ עוֹ.

כְּפִי מָה שְׂאֲנִי רוֹאֶה פֹה בְּמַעְגַל סָגוּר בְּפִרְטוּיּוֹת אֶת כָּל מָה
שְׂקוּרָה בִּישִׁיבַת "בַּיִת מְנַחֵם", וְאֲנִי רוֹאֶה שְׂבִיִּשְׁיבָה הַמְּגִיד שְׁעוֹר
הוּא חֶלֶשׁ מְדִי לְגַבִּי הַבְּחוּרִים וְכוּ', הֵן אִמַּת שְׂהַבְּחוּרִים לֹא צְדִיקִים,
וְהֵם שׁוֹכְבִים גְּדוֹלִים, עִם כָּל זֹאת מְגִיד שְׁעוֹר טוֹב מְחֻזָּק אוֹתָם
בְּיָדִים, וְשֵׁם אוֹתָם בְּמָקוֹם וְכוּ', וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד לְתֵת יוֹתֵר חֲרוֹת
לְיִלְדִים וְכוּ', וְלְדַבֵּר אִתָּם הַרְבֵּה דְּבוּרִים שֶׁל אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וְלְהַחְדִּיר בָּהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה לָהֶם חֶשֶׁק לְלַמֵּד,
וּכְדַאי לְהַשְׁקִיעַ יוֹתֵר בְּסִפּוּרֵי צְדִיקִים, שְׂזֶה יִמְשֹׁף אֶת לְבָבָם, כְּדֵי
שְׂיִרְצוּ בְּעֲצָמָם לְלַמֵּד, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְהַכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב, וּבְקָרוֹב מְאֹד נִתְרָאֶה בְּיַבְנָאֵל, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַתְּכַנּוּיּוֹת שֶׁלָּךְ,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִתְרָאֶה מְאֹד בְּקָרוֹב בְּאַרְצֵנוּ
הַקְדוּשָׁה, הַעֲקֵר אֶל תְּדַאֵג, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי לֵךְ-ח', ח' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר,
תְּלִמִיד "דְּמַשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֹז, וְאֵל תִּפְגַּס בְּלִחְצִים,
אֲלֵא תִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ, וּחֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עֲבוּדָה וְרָה
יט.): לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם תּוֹרָה בְּמָקוֹם שְׁלִבּוֹ חֶפֶץ, וְלִכְּן אֵל תִּלְחִיץ
אֶת עֲצָמְךָ, אֲלֵא תִלְמַד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן
שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים בְּכֹל שָׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ
רִשְׁ"י, וְכֵן תִּלְמַד פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, תִּתְחִיל
מִבְּרָכוֹת, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים אֶת כָּל שֶׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, כָּל יוֹם מְעַט
וְעוֹד מְעַט, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת סִיּוּם. וְעַל כֵּלָּם — תִּלְמַד הַרְבֵּה
הַלְכָה, שְׁזָה יְסוּד גְּדוֹל מְאֹד בִּיהֲדוּת. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁכָּל אֶחָד
יִלְמַד בְּכֹל יוֹם הַלְכָה, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
מִחֻיב לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם הַלְכָה, כִּי צְרִיכִים לְדַעַת אִיךָ לְהַתְּנַהֵג? וּמָה
זֶה יְהוּדִי?

וְכֵן תִּקְבַּע לַעֲצָמְךָ לְלַמַּד גְּמָרָא, אִף שְׁזָה קָצַת קִשְׁיָה, עִם כָּל
זֹאת כְּשֶׁמְרַגְּלִים אֶת עֲצָמְךָ זֶה לֹא קִשְׁיָה. וְהִיָּה טוֹב שֶׁתִּלְמַד דָּף
לְיוֹם, וְתִחְזֹר עַל זֶה כְּפָּה פְּעָמִים, וְאִם תּוּכַל לְלַמַּד עִם רִשְׁ"י וְעִם
תּוֹסֵפוֹת — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ,
שֶׁשֶׁמַּע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִיָּם
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, לְסַפֵּר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁר לַה תִּרְנַב — לַה תִּרְנַג בְּנַחֲל רַעַט

וְעַל כָּל־ם — תִּתְחַיֶּה בְּשִׂמְחָה, שְׂזוּכִיתָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.
מִחֲמַת טְרִדוֹתַי הַהֶכְרַח לְקַצֵּר, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד לְכַתֵּב לָךְ
הַרְבֵּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּרְנַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי לָךְ-לָךְ, ח' חֶשֶׁן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה, נָא וְנָא תִקְחוּ אוֹתוֹ
וְכוּ', כִּי הַיּוֹם יֵשׁ מִמְּחִים שְׂמִינִים בְּדִבְרֵי אֱלֹהִים, וּבְקִלּוֹת יְכוּלִים
לְעֹזֵר וְכוּ', וְלִכֵּן לְמָה לָכֶם לְהִתְבַּיֵּשׁ?! בְּיָדַי אֲסוּר שְׂאֵף אֶחָד יִדַע
מִזֶּה, אֲבָל מִמְּחִים כְּאֵלֹהִים, הַתְּחוּם שְׁלֵהֶם שֶׁהֵם לֹא יִגְלוּ, חֵס וְשְׁלוֹם,
לֵאמֹר אֶחָד, וְלִכֵּן אֵל תִּתְבַּיֵּשׁוּ לְפָנָיו לומר אֶת הָאֱמֶת.

רַק רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, אַתֶּם עוֹמְדִים לְפָנָי חֲתֻנָּה, וְאֲסוּר לְהִפְגֵּס
עֲכָשׁוּ לְיוֹתֵר לַחֵץ, וְאֵף שְׂזָה בְּעֲצָמוֹ צַעַר וְעִגְמַת גִּפְשׁ גְּדוֹל מְאֹד
מְאֹד, אֲבָל כָּבוֹר לְמִדְתָּם וְהִתְחַזְּקוּתָם מִכָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִכְּתָבִים בְּשׁוֹ"ת
"אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וּבְיָדַי תִּתְחַיֶּה לָכֶם בְּעֲצָמְכֶם הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַע הַיּוֹם הַטוֹב מִכֶּם...

לַה תִּרְנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי לָךְ-לָךְ, ח' חֶשֶׁן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תִּתְחַיֶּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּרֹדָאי אֵין לְמַעַלָּה מְזָה מְלַקְרֵב אֶת הַשְּׂכָנִים וְלִהְיֵהדִיר בָּהֶם
 אַמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּו יתְבַרֵךְ, וְזֶה צְרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לַעֲסֹק
 עִם זולָתוֹ בְּאַמוֹנָה, וְזוֹ אַחַת מִהַשְּׂאֵלוֹת שְׁשׂוֹאֲלִים אֶת הָאָדָם
 כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ עוֹלָה לְמַעַלָּה (שְׁבַת ל.א.): הָאֵם נְשֵׂאת וְנִתְּתָ בְּאַמוֹנָה? הָאֵם
 הַעֲסָקִים שְׁלֵף הָיוּ עֲסֹק עִם אַמוֹנָה? כִּי כִּמוֹ שְׂאָדָם צְרִיף לַקְנֹת
 סְחוּרָה וְלִמְכֹר וְלִהְרוֹיִת, כְּמוֹ-כֵן הוּא צְרִיף לִהְתַּעֲסֹק בְּמִשָּׂא וּמִפֶּן
 שֶׁל אַמוֹנָה. כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא אֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא הַבּוֹעֵר אַחֲרָיו
 יתְבַרֵךְ, וְהוּא צְרִיף לְהַדְלִיק גַּם נְשֵׁמוֹת אַחֲרוֹת, וְזֶה שִׁיף הֵן לְגַבְרִים
 וְהֵן לְנָשִׁים, זֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה — לְהַאִיר אֶת נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 בְּאַמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּו יתְבַרֵךְ. וְלָכֵן רְאִי לַעֲסֹק בְּזֶה בְּהַצְלָחָה מִפְּלָגָת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר לְךָ-לֵךְ, ח' חֶשֶׁן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיְזַח.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַלְוֹת לִי דְחוּף
 אַרְבָּעִים אֶלֶף ש"ח לְתַקּוּפָה שֶׁל חֹדֶשׁ וַחֲצִי, וְאֲנִי אֶתֵּן לָךְ שְׁטָר עַל
 זֶה עִם שְׁנֵי עֵדִים, וְנָא לְמַסֵּר אֶת הַכֶּסֶף לְר' ... גְּרוֹ יְאִיר, כִּי הַמוֹסְדוֹת
 שְׁלָנוּ הוֹלְכִים לְקָרֶס, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ אֶת
 הַהַלְוָאָה הַזֹּאת, וְאִם אֵין לָךְ אֶת הַסְּכּוּם הַזֶּה, אֶפְלוּ חֲצִי יַעֲזֹר לִי מֵאֵד
 מֵאֵד עֲכָשׁוּ, אֲנִי מְקַנָּה שְׁלֵא תִשָּׁיב פְּנֵי רִיקָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר לְךָ-לֵךְ, ט' חֶשֶׁן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְרַגֵּשׁ מְאֹד.

מָה אָמַר לְךָ! עָלִינוּ לְשִׁבְחַת לְאֲדוֹן הַכֹּל, עַל כָּל הַחֲסָד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ עַד עַכְשָׁיו, אִיךָ קִמְצָה קֶטֶן "חֲבוּרַת הָאֲפָרִים", אֲנָשִׁים רַעִים וְחֲטָאִים, כְּסֻדּוֹם וְעִמּוּרָה הַתְּנַהֲגוּ אֵלֵינוּ, וְהִנֵּה הֵם נִפְלוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחִיל עֵידֵן חֲדָשׁ, וּבּוֹדָאִי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצִיאַת עֲכָשׁוּ בְּמִבְצָע הַכִּי חֲזָק שֶׁל קָרוֹב לְכַבוֹת וְאִהְבָהּ, כִּי בְּאֵמַת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הֵם אֲנָשִׁים טוֹבִים וְנִחְמָדִים, אֲלֵא ה'כַּמְר', שֶׁהוּא הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת הַמְּנַהֵיג הַרוּחָנִי שֶׁל הַיְשׁוּב, הוּא מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, כְּאִלוּ אֲנַחְנוּ אִיזָה פְרֻזִיטִים וְכוּ', שְׁנוֹרְרִים וְכוּ', בְּשַׁעַה שֶׁהוּא הַגָּב, וְהוּא הַזּוֹרֵעַ שְׁנֵאָה זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְשִׁטְתוֹ הִיא "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, בֵּא וְתַעֲזֹר לִי לְדַבֵּר רַק טוֹב עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְעַל-יְדֵי רַבּוּי הַטּוֹב, הָרַע מִמִּילָא יִפֹּל, וְזֶה בְּטוֹחַ, וּבּוֹדָאִי צְרִיכִים לְרַסֵּן כְּמָה תְּמַהוֹנְנִים וְכוּ', שְׁחַס וְשְׁלוֹם, לֹא יֵצְאוּ לְהַתְגַּרּוֹת עִם הַתּוֹשְׁבִים, כִּי מָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעוֹרֵר שְׁנֵאֵת אַחִים, בְּשַׁעַה שֶׁכָּלְנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵינֵי הַפְּרַנְסָה וְכוּ', בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּהְיֶה חֲזָק לְהַתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, יִהְיֶה לְךָ דְבַר שֶׁבְּמַנְיָן, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַתְרַאוֹת בְּיָמֵים הַקְּרוֹבִים, וְאִזּוּ נְדַבֵּר בְּאִרְיָכוֹת.

אוֹדוֹת בְּנֵךְ, הוּא יֵלֵךְ טוֹב, אֲבָל צְרִיף לְלַכֵּת הַרְבֵּה... כְּדִי שִׁיְהִיָּה יוֹתֵר זְרִיז וְכוּ', אֲבָל יִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִמָּנוּ, צְרִיכִים רַק לְעוֹדֵד אוֹתוֹ וּלְחַזֵּק אוֹתוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שִׁיְהִיָּה לָנוּ הַרְבֵּה נַחַת מִיְלַדְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לילך, ט' חשון ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... שִׁיחִיו נַצַּח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתתחזקו ביחד, ותפסיקו לריב, כי אין זו תכלית בחיים לריב יום ולילה, לילה ויום, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ובקרוב מאד אני אבוא ואדבר אתכם, עד אז תחזיקו מעמד ולא להשבר.

עליכם לקבצו בכל יום חמש דקות התבודדות, לדבר אָל הקדוש-ברוך-הוא, ולספור לו על כל מה שעובר עליכם, בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לה תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לילך, ט' חשון ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, והשמחה היא רפואה לכל בין בגשמיות ובין ברוחניות. ולכן תראה להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך בריאות שלמה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע אצלך ככר רק את הטוב, ומה

אֲשֶׁר לֵה תִרְנַח — לֵה תִרְנַט בְּנַחַל רַפָּג

טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְדַבֵּר חֲמֵשׁ דְּקוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
בְּכָל יוֹם בְּקִבְעוֹת, שְׁזֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִרְנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר לָךְ-לָךְ, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת
מֵהִילָדִים שְׁלָךְ, וּבְנוֹדָי פֶּה וְשֵׁם פּוֹאֵב וְכוּ', אֲבָל לְבִסוּף הַכֹּל
יִתְנַפֵּף לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם, תְּהִלָּה לְאֵל, בְּנֶפֶךְ ... גֵּרוֹ
יְאִיר, מְצַלִּיחַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַתֵּן אוֹתוֹ, כִּי
כָּבֵד הִגִּיעַ סְמוּךְ לְפָרְקוֹ, וְחָבַל לְחַפּוֹת אֹתוֹ.

אִם יְכוּלִים לְהַכְנִיֵס אֶת ... תַּחֲיָה, לְעַבֵּד בְּמַעֲוֵן, הִיָּה טוֹב מְאֹד.

נָא וְנָא חֲזָקִי וְאֲמָצִי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּי כְּבָר
לְעַבֵּר עַל כָּל הַצָּרוֹת, וְתִרְאִי כְּבָר טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִרְנַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר לָךְ-לָךְ, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶכֶם.

תִּשְׁאָרוּ לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְתִרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, תִּצְאוּ שְׂגִיכֶם
לְהַפְצָה, וְיִכְנָס לְכֶם שְׁפַע גְּדוֹל.

העֶקֶר שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוּלָּה, וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
וְאִז תִּשְׂרָה הַשְּׂכִינָה בֵּינֵיכֶם.

גַּא וְנָא רְאוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲפֹלוּ רַק
חֲמֵשׁ דְּקוּת, וְזֶה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד, וְעוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוּל בְּשָׁמַיִם.

וְעַל כָּלֵם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי מִי שֶׁמְזַנֶּה אֶת הַרְבִּים עַל-יַדִּי
הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, רְאוּי לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּיו.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לה תרס.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת לִי-לֵךְ, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמְךָ שְׁעוּרִים קְטַנִּים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה יַעֲזֹר
לְךָ מְאֹד מְאֹד, קֶצֶת חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם, וְקֶצֶת
מְשֻׁנִּיּוֹת, וְקֶצֶת שְׁלֵחַן עֲרוּף, וְקֶצֶת עֵין יַעֲקֹב, וְזֶה יִתֵּן לְךָ סְפוּק
וּבְשֵׁי.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — לְךָ וְצֵא לְהַפִּיץ, וְכֵן לֹא תִהְיֶה מְשַׁעֲמָם,
כִּי הַשְּׁעֵמוּם הוֹרֵס אֶת הָאֲדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּמְבִיא אוֹתוֹ לְכָל
מִינֵי עוֹוֹנוֹת וְחַטָּאִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

הַעֶקֶר תַּעֲבֹד עַל נְקֻדַּת הַשְּׁמִיחָה, שְׁזֶה הַיְסוּד בְּקִיּוּם הַיְהוּדוּת.
מֵה לְךָ לְדַאָּג, שׁוֹרְבֵנוּ ז"ל הוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ. וּבַפְּרָטִיּוֹת שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת
אֲצִלוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, רְאֵה לְשִׁמַּח עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לה תרסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לַיהוָה, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְזַכֵּר, אִם זֶה כְּבֹר קָרָה וְכוּ', בּוֹדְאֵי כֶּן הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת,
וְזֶה חֹסֵד מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבּוֹדְאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה.

כְּדֹאֵי לְאַפּוֹת לְכַבּוֹד שַׁבַּת עֲגָה, וְלִתְרַם אֶת זֶה לְמִשְׁפָּחָה מְרַבַּת
יְלָדִים, וּבְכֹל שְׁבוּעַ לְהַחֲלִיף לְמִשְׁפָּחָה אַחֲרַת, וְזִכּוֹת הַמְצוּה תִּגַּן
עֲלִיךָ.

בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כֹּל מֵה שְׁאַת
צְרִיכָה כִּי אַז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְאַשֶׁה שְׁמִתְפַּלֵּלֶת אַז.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לה תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לַיהוָה, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ! לְפִי נִשְׁבַּר בְּקַרְפֵי עַל כֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְאַנִּי
מִתְפַּלֵּל לְבוֹרָא עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה לְהַבִּין רְפוּאָה שְׁלָמָה, וּכְבֹר יִתְחַיֵּל
לְהָאִיר לְכֶם הַמְּזֹל, וְלִרְוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאִי לְהַתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׁאַת וּבֵיתֵךְ עוֹ, וּבּוֹדְאֵי כֹל תְּפִלָּה
וְכֹל תְּחֻנָּה שְׁתִּתְפַּלֵּלִי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּשָׁמַיִם, וּבְפִרְטֵיּוֹת
שְׂהִיִּית אֲצֵל צִיּוֹן נְחוּם אִישׁ גַּם זֶה, וְרְאוּי לָנוּ לְהַסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל

הטוב שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּיָדָי הַזְּכוּת שְׁנֵקִית וְשִׁטְפֶת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, תַּעֲמֵד לָךְ תָּמִיד.

רְאֵי בְּאִיזוֹ צָרָה נִקְלַעְתִּי עַל לֹא דְבָר, רַק עַל־לֵיל דָּם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, שְׁמַסֵּר אוֹתִי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילֵיהּ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לה תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי לֵךְ-לָךְ, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהֵיוֹת מֵיִשְׁבִּים בְּדַעְתְּכֶם, וּלְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם, שְׁסַגְלָתָהּ שְׁמַאֲרִיכִין לָהֶם יְמֵיהֶם וְשְׁנוֹתֵיהֶם שֶׁל הַיְלָדִים שְׁזוֹכִים לְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת.

גַּא וְנָא אֵל תְּרִיבוּ וְאֵל תִּתְנַפְּחוּ בֵּינֵיכֶם, רַק שִׁישְׁרָה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְהַאֲהָבָה, וְאִזּוֹ הַשְׁכִּינָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וּכְשֶׁהַשְׁכִּינָה בְּבֵית כָּכָר לֹא חָסֵר שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ עֲבוּרְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַח לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לה תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי לֵךְ-לָךְ, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיוֹת אֲנָשִׁי

אֲשֶׁר לה תרסד בַּנְחַל רפז

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְחֻזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל זֶה בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטִית, כִּי דָבָר
גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז.): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה
אֲלֵא אִם בֶּן מַכְרִיזִים עָלָיו מִלְּמַעְלָה; וְאָמְרוּ (יוֹמָא לַח.): בְּשִׂמְךָ
יִקְרָאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, וּמִשְׁלֵךְ יִתְּנוּ לְךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמוֹכֵן
לְחִבְרוֹ, אֵין מַלְכוּת נוֹגֵעַת בְּחִבְרָתָהּ אֶפְלוּ כַּמְּלֵא נִימָא. וְלָכֵן עֲלֵיכֶם
לְהִתְחַזֵּק, אֲשֶׁר כָּל מַה שֶּׁעָבַר עָלֶי בְּתַקּוּפָה הָאֲחֵרוֹנָה מִשָּׁפָּךְ עֲשֶׂה
חֲדָשִׁים, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאַסּוּר לִפְלַ בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, כִּי קְרוּבָה
יִשׁוּעָתִי לְבוֹא, וּבְאַמַּת רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן
כ"א), אֲשֶׁר יֵשׁ יְדִיעָה וַיֵּשׁ בְּחִירָה, וּשְׂנִיָּהֶם הַפּוֹכִים זֶה מִזֶּה,
וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הֵם אֶחָד, הֵינּוּ מֵצַד אֶחָד אָדָם צְרִיף לְדַעַת שֶׁהַכֹּל זֶה
בִּידִיעָה, הֵינּוּ הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרֻטִית, אֲבָל מֵצַד שְׁנֵי צְרִיכִים
לְדַעַת, שֶׁזֶה שֶׁגָּרַם אֶת הַצָּרָה, זֶה מֵצַד הַבְּחִירָה, כִּי מִי אָמַר שֶׁהֲרִשַׁע
הַזֶּה צְרִיף לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחִין?! וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת
ל"ב), שֶׁמְגַלְגָּלִין זְכוּת עַל-יְדֵי זַפְּאֵי וְחֻבָּה עַל-יְדֵי חֵיב, וּבּוֹדֵאֵי
יִתְגַּלֶּה בְּרַבִּים קְלוֹנוֹ שֶׁל הַמוֹסֵר שֶׁעוֹמֵד תַּחַת זֶה, וַיִּשְׂאָר שָׁמוֹ
לְחַרְפוֹת וְלִדְרָאוֹן עוֹלָם. וַיְדוּעַ הַסְּפּוּר, כְּשֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִגִּיעַ לְעִיר
טְבֵרְיָה, הִיָּה שֵׁם מוֹסֵר רָשָׁע מְרָשָׁע עַד מָאֵד, וְהָיָה צְבוּעַ גְּדוֹל,
וּמִבְּחוּץ הָרְאָה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא חֲסִיד גְּדוֹל, אֲבָל בְּשִׁקֵּט הוּא
מָסַר אֶת כָּל חֲכָמֵי הָעִיר טְבֵרְיָה, וְעוֹד כַּמָּה אֲנָשִׁים מַכְּבָדִים, וְהַכְּנִיסוּ
אוֹתָם בְּבֵית-סֵהֶר, וְהָיָה צְרִיף לְהִיּוֹת גְּרוּשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַל כָּל
הַיִּשׁוּב בְּטְבֵרְיָה, וְהַכֹּל גָּרַם הַמוֹסֵר הָרָשָׁע הַמְרָשָׁע הַזֶּה, שֶׁהִתְחַפֵּשׂ
כְּאֵלוֹ הוּא חֲסִיד גְּדוֹל, וּכְשָׂבָא רַבְּנוּ ז"ל לְבַקֵּר בְּעִיר טְבֵרְיָה, אִזּוּ בָּא
לְפָנָיו הַמוֹסֵר וְדָמָה עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא חֲסִיד גְּדוֹל, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם
רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵנִינֵי חֲסִידוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל תַּפְּס תַּכְף-וּמֵיֵד, שֶׁזֶה רָשָׁע
מְרָשָׁע, טָמֵא וּמְטָמֵא, וְהוּא הַגּוֹרֵם לְכָל הַצָּרוֹת לְהַקְהֵלָה בְּעִיר
טְבֵרְיָה, וְכָל הַמְּסִירוֹת שֶׁמָּסַר אֶת הַחֲכָמִים הַכֹּל מִמֶּנּוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל

שחק אתו ואמר לו שִׁיגִיד תְּהִלִּים, וַיִּבְכֶּה עַל צְרוּת יִשְׂרָאֵל... כִּי הָרִי חֲכָמִים גְּדוֹלִים יוֹשְׁבִים בְּכֶלֶא, וְהוּא רָצָה לְהִרְאוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא בְּאֵמַת חֲסִיד גְּדוֹל, לְקַח תְּהִלִּים וּבְכָה בְּבִכּוּיֹת עֲצוּמוֹת, וּלְבִסּוֹף פָּעַל רַבְּנוּ ז"ל אֶצְלוֹ בְּחֲכָמְתוֹ הַעֲמָקָה, שְׁיֹרִיד אֶת הַגְּזֵרוֹת (שְׂבַח־הַר"ן, סִימָן ט). רוֹאִים מִזֶּה, שֶׁיְכוֹל לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה, שֶׁאֲחַד הַנִּקְרָא חֲסִיד גְּדוֹל וְרַב... וּלְבִסּוֹף הוּא טָמֵא מְטָמָא, מוֹסֵר וּמְלָשִׁין. וְכֵן מְסַפְּרִים, אֲשֶׁר הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְרוֹזְלָא זי"ע, בִּימֵי צְעִירוּתוֹ הָיָה רַב בְּעִיר בְּרַאדְשִׁין, וְהָיָה שֵׁם אָדָם, שֶׁהָיָה מְעַטָּף כָּל הַיּוֹם בְּטִלִּית וּתְפָלִין, וְהַתְּפָלִל רַב הַיּוֹם, וּמָה גַם שֶׁבָּכַל לִילָה קָם בְּחֻצוֹת, וּבְכָה בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת, וְהָיוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר סוֹבְלִים שֵׁם בְּעִנְיָה מְסִירוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי בְּכָל פַּעַם תּוֹשֵׁב אַחַר נִקְלַע לְצְרוּת, עַל-יְדֵי שֶׁמָּסְרוּ אוֹתוֹ אֶל רֹאשׁ הָעִיר, וְהֵם עֲבָדוּ בְּשִׁתּוּף פְּעֻלָּה עִם הַמְּשֻׁטָּרָה, וְעֲצָרוּ אֲנָשִׁים תְּמִימִים, וְאֵף אֶחָד לֹא קָלַט מִי הַמוֹסֵר, וּכְשֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ מְרוֹזְלָא זי"ע בָּא לְגוּר שֵׁם, תִּפְסַתְכָּהּ-וּמִידָה, שָׁאִין זֶה אֶלָּא הַצְּבוּעַ הַזֶּה שֶׁמְעַטָּף כָּל הַיּוֹם בְּטִלִּית וּתְפָלִין, וּכְשֶׁתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בָּאוּ לְהַתְּלוֹנֵן לְפָנָיו שִׂישׁ עֲלֵיהֶם מְסִירוֹת, וְעוֹצְרִים אֲנָשִׁים חֲפִים מִפְּשָׁע, וְלֹא יוֹדְעִים מִי עוֹמֵד תַּחַת זֶה, עָנָה וְאָמַר לָהֶם, שְׁזֵה הָאִישׁ שִׁיּוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם מְעַטָּף בְּטִלִּית וּתְפָלִין — הוּא הַמוֹסֵר, וְהָיָה בְּעִנְיָהם פְּלֵא גְדוֹל מְאֹד, וְאָמְרוּ לוֹ רַבִּי אֵיךְ יְכוֹל לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה? הָרִי הוּא קָם כָּל לִילָה בְּחֻצוֹת וְהוּא בּוֹכֶה וְכוּ', וְכָל הַיּוֹם הוּא מְעַטָּף בְּטִלִּית וּתְפָלִין וּמַתְּפִלֵּל בְּאַרְיִכוֹת, אֵיךְ יְכוֹל לְהִיּוֹת שְׁזֵה הוּא? עָנָה וְאָמַר לָהֶם בְּלִשׁוֹן צַחוּת: הֲלֹא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קְדוּשִׁין כח): אֲמִירוֹתוֹ לְגְבוּהָ כְּמִסִּירָתוֹ לְהַדְּיוּט, הֵינּוּ כָּל הָאֲמִירוֹת שֶׁלוֹ לְגְבוּהָ, אֵינּוּ שׁוּהָ כְּלוּם, כִּי מְסִירָתוֹ הוּא מוֹסֵר אֶת הַהַדְּיוּט תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם... רוֹאִים מִזֶּה שֶׁכָּבֵר הָיָה לְעוֹלָמִים כָּל מֵינֵי רְשָׁעִים אֲרוּרִים, שֶׁהִלְבִּישׁוּ אֶת עֲצָמָם בְּלְבוּשׁ חֲרָדִי, וְעָשׂוּ אֶת עֲצָמָם חֲסִידִים וְכוּ', וּלְבִסּוֹף הָיוּ מוֹסְרִים, רְשָׁעִים אֲרוּרִים, וְהֵם לְכָל הַפְּחוֹת הִלְבִּישׁוּ אֶת עֲצָמָם כְּחֲסִידִים שֶׁמַּתְּפָלְלִים וּבוֹכִים עַל צְרוּת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', אֲבָל אֶצְלָנוּ יֵשׁ רְשָׁע מְרָשָׁע מוֹסֵר, זוֹלֵל וְסוֹבָא, אִישׁ גַּס וּמְגַשֵּׁם עִם הָאָרֶץ גְּמוּרָה, שֶׁכָּל הָרֹאשׁ שֶׁלוֹ אֵיךְ מְשִׁיגִים וּגוֹנְבִים תְּקִצִּיבִים וְכוּ', וְאֵנִי בְּטוֹחַ שֶׁלְּבִסּוֹף יִתְגַּלֶּה קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים, וְשִׁמוֹ הַטָּמֵא יִשָּׂאֵר לְחַרְפוֹת וּלְדַרְאוֹן

עולם, והקהלה שָׁלְנוּ רק תגדל מיום ליום, ומשְׁבועַ לְשָׁבועַ, וְתִהְיֶה לְנוּ קְהֵלָה קְדוֹשָׁה וְחֻזְקָה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְפַחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עֲבוּר יְשׁוּעָתִי, כִּי כָּל תְּפִלָּה וְכָל תְּחִנָּה וְכָל בְּקָשָׁה שְׂאֵתֶם מִבְּקָשִׁים וּמִתְפַּלְלִים וּמִתְחַנְּנִים עֲבוּרִי, עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּשָׂמַיִם, וְעַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה תִּתְהַפֵּף מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), הַעֲקֹר אֵתֶם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ מֵאֵד שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת וְאֵי הַכְּנוּת, כִּי בְּקִרְוֹב מֵאֵד כָּלְכֶם תִּהְיוּ מְשֻׁפָּחָה אַחַת, בֵּין מְשֻׁפָּחָה זֶה יִקַּח בַּת מְשֻׁפָּחָה זֶה, וּבַת מְשֻׁפָּחָה זֶה תִּקַּח בֶּן מְשֻׁפָּחָה זֶה, עַד שֶׁכָּלְכֶם תִּהְיוּ מִחְתָּנִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְזֶה לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן. וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מֵאֵד מֵאֵד מְרִיבוֹת, אוֹ וּפְחִים, רַק תִּשְׁמְרוּ מֵאֵד עַל כְּבוֹד הַזּוּלָּת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצַמְכֶם הַשְּׁגָחְתוּ יִתְבָּרַךְ הַפְּרָטִית, וְזֶה רַק אִם מִסְתַּכְלִים תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עו), כְּשֶׁאָדָם מִסְתַּכֵּל רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי נִמְשָׁכֵת עָלָיו הַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שְׂיִכּוֹל לְהַנְשֵׁעַ עַל-יְדֵי פְלוֹנִי אוֹ עַל-יְדֵי אֱלֵמוֹנִי, רַחֲמָנוּת גְּדוּלָּה עָלָיו, כִּי הַשְּׁלֵמוֹת הֵיא שֶׁאָדָם בְּטֵל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמִסְתַּכֵּל רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲזִי נִשְׁפָּע עָלָיו שֶׁפַע גְּדוּלָּה שְׁזָה פְּרוּשׁ (תְּהִלִּים קמ"ה, טו): "עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ", עַל-יְדֵי שֶׁאָדָם שֵׁם עֵינָיו רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְקַבֵּל פְּרִנְסָתוֹ בְּעֵתוֹ, וְזֶה יְסוּד גְּדוּלָּה בְּדַרְכֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רַק לְמַסַּר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲזִי מְצַלִּיחִים לְעֵלוֹת תָּמִיד מְעֵלָה מְעֵלָה.

בְּעֵתִים הַלְלוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מֵאֵד לְשָׁמֵר עַל מַחְנְנוּ, וְתִכְף-וּמִיד כְּשֶׁרוֹאִים אִיזוֹ פְּרָצָה, אֲזִי כָּל הַקְּהֵלָה צְרִיכִים לְהִרְתֵּם יַחַד, וְלַעֲקֹר אֶת נִגְעַת הַצְּרַעַת הַזֶּה, כִּי כָּף מִתְחִיל הַסַּמ"ךְ-מ"ם עִם דְּבַר קָטָן,

שְׁמוּצָאִים אֵיזוּה מְקוּם נְדָח, וּמְבִיאִים שָׁם שְׁלַחַן סְנוּקָר, וּמִתְחִילִים לְשַׁחַק, וְכַמוֹכֵן הַמְּקוּם נַעֲשֶׂה מוֹשֵׁב לְצִיָּם, וּמִתְחִילִים לְשִׁתּוֹת וְכוּי וְכוּי, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַנַּעֲר שְׁלָנוּ, כִּי הֵם הַעֲיִנִּים שְׁלָנוּ, וְכִמוֹ שְׁאֲדָם שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו, שְׁלֵא יִכְנַס בּוֹ אֲפִילוּ גְרָגֵר קָטָן שֶׁל עֶפֶר, כִּף צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁמִשְׁקִיעִים הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרֹת בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵינוּ, הֵם מְקַבְּלִים מִשְׁכַּרְת קִטְנָה, וְזוֹ חֹדֶשׁ וְחֹצֵי הַפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שְׁאֲנַחְנוּ תְּקוּעִים, וְזוֹ מִפְּנֵי שֶׁרַב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִפְּגָרִים מְלִשְׁלָם אֶת שְׁכַר הַלְמוּד הַחֹדֶשִׁי, הֵן אֵמֶת שְׁעֵנִיּוֹת וְדַחְקוֹת עוֹבְרֹת עֲכָשׁוּ עַל כָּלָם, עִם כָּל זֹאת עַל הוֹצָאת שְׁכַר לְמוּד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בִּיצָה טז): כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם הַפְּפוּרִים, חוּץ מֵהוֹצָאת שְׁבִתוֹת וְהוֹצָאת יוֹם טוֹב, וְהוֹצָאת בָּנָיו לְתַלְמוּד תּוֹרָה; הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ, שְׁעַל זֶה יֵשׁ תְּקַצִּיב מִיַּחַד, וּמִי שְׁנֹזֶהָר לְשִׁלָּם שְׁכַר לְמוּד בְּכָל חֹדֶשׁ עֲבוּר בָּנָיו וּבְנוֹתָיו, מִבְּטָח לוֹ, שְׁיִהְיוּ לוֹ יְלָדִים יֵרָאִי הַשָּׁם, וְרָאוּ בְּחוּשׁ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, כָּל הַהוֹרִים שֶׁהַקְּפִידוֹ לְשִׁלָּם עֲבוּר בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם שְׁכַר לְמוּד חֹדֶשִׁי, זְכוּ לְרֵאוֹת גַּחַת מִבְּנֵיהֶם וּמִבְּנוֹתֵיהֶם, וְגִדְלוּ וְהִצְלִיחוּ הַיְלָדִים, וְנַעֲשׂוּ צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּיּוֹת, וְגִדְלוּ עוֹלָם שְׁנַתְּגַדְלוּ בְּתוֹרָה וּבִירְאָה לֹא זְכוּ לְזוֹ, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׁהוֹרֵיהֶם מָסְרוּ אֶת נַפְשָׁם לְשִׁלָּם עֲבוּר מְלַמְּדִים טוֹבִים, וְאַף שְׁהוֹרִים הָיוּ עֲנִיִּים וְאַבְיוֹנִים, מְחַסְרֵי לֶחֶם, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְדָרִים פא): הִזְתַּרְוּ בְּבָנֵי עֲנִיִּים שְׁמַהֲנָן תִּצַּא תּוֹרָה; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, כָּל מִי שֶׁחָיֵב עֲבוּר שְׁכַר לְמוּד, שֶׁתִּכְףּ-וּמְיָד יֵרָאֵה לְסַדֵּר אֶת זֶה, כִּי הַתַּלְמוּד-תּוֹרָה וְהַבִּית-סֵפֶר הוֹלְכִים לְקָרֶס, חֵס וְשְׁלוֹם, הַגִּיעַ מִצָּב שְׁאִין בְּמָה לְקַנּוֹת סֵלֶר, פְּשׁוּטוֹ כִּמְשָׁמְעוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְחוּ אֶת זֶה בְּמֵלֵא הִרְצִינוּת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג בְּעֲבוּר חֲנוּף יְלָדֵינוּ, וְזוֹ צְרִיף לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ מַעֲיִנֵינוּ, וְלִמְסֹר נַפְשָׁנוּ עֲבוּר הַחֲנוּף הַטְּהוֹר בְּעֲבוּרָם. וְהִנֵּה מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ יְהוּדָה הַחֲסִיד זי"ע (סֵפֶר חֲסִידִים, סִימָן שד) וּבְכָל קִנְיָיִךְ קִנְהַ בֵּינָה (מְשַׁלֵּי ד, ז), שְׁיִהָא לוֹ רַב שְׂיַדַע וְיָבִין מַה הוּא

אֲשֶׁר לַה תְּרַסָּה בְּנַחֲל רְצֵא

לֹמֵד, אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ לֹמֵד אֶלָּא עִבְרִי, צְרִיף שִׁיְהָא מִבֵּין מַה הוּא לֹמֵד, כְּשֶׁלֹּמֵד מְקַרָּא צְרִיף לְהִבִּין לוֹ, כְּשֶׁהֲגִיעַ לְדַבְרֵי יְרֵאת שָׁמַיִם כְּגוֹן לְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה, וְלֹמֵר לוֹ שֶׁהַבּוֹרָא בְּשָׁמַיִם וְהוּא הַנּוֹתֵן וְהוּא הַמְּפַרְנֵס, וַיִּרְאֶה לוֹ שְׁבַשְׁמַיִם הוּא, וְאִם יִגְדֵל יִלְמְדוּהוּ שִׁישׁ גֵּן עֵדֶן וְגִיְהֵנָם, כִּי הַיְלָדִים לְבָם כָּלֵב הַגְּדוֹלִים בְּחֵלוֹם, סְבוּרִים שֶׁהַכֹּל אִמְתָּ, כִּף הַיְלָדִים סְבוּרִים שֶׁכָּל דְּבָרֵיךָ אִמְתָּ, קֹדֶם שֶׁיִּרְגְּלוּהוּ חֲכָרִים רְעִים לְדַבְרֵי רְעִים. וְלָכֵן עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ שִׁיְהִיָּה לִילְדֵינוּ מְחַנְכִים יְרֵאֵי הַשָּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג עֲבוּר מִשְׁפָּרְתָם.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְחַמֵּק מִלְשָׁלֵם אֶת הַשְּׂכָר לְמוֹד, שֶׁהוּא חֵיב עֲבוּר בְּנֵיו וּבְנוֹתָיו.

אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְנִשְׁוֹתֵיהֶם שִׁיתְּפִלְלוּ עֲבוּרֵי כָּל הַשָּׁבַת, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁבַת שְׁלוֹם...

לַה תְּרַסָּה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר לְךָ לְךָ, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיְחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְדַעַת מַה קָּרָה? וּמָה אָמְרוּ בְּבֵית חוֹלָיִם? וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוֹ אוֹתִי.

רַק תִּתְחַזְּקוּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הָאֵב הַרְחֵמֵן יִרְחֵם עֲלֵיכֶם, וַיִּשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפִּלֵּל עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁבַת שְׁלוֹם...

לֵה תרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי לַיְלָה, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גָּדְלָה שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַי אֵיךְ שְׁעֲנִין הַהִפְצָה מִתְקַדֵּם מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֹּה, כִּי בָּזָה שְׂמֵקָרְבִים אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בָּזָה תְלוּיָה הַגְּאֻלָּה.

בְּעֲנִין פְּתִיחַת יְשִׁיבָה, אֵין לְמַעְלָה מְזָה, אֲכַל אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׂזָה עוֹלָה הוֹן תּוֹעֲפּוֹת, הֵן לְמַגִּידֵי שְׁעוֹר וְהֵן לְמַשְׁגִּיחִים, וְהֵן לְאֲכַל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה.

אוֹדוֹת הַסֵּפֶר "מַעֲשֵׂה אִישׁ" חֶלֶק ו', הַיּוֹם קִבְּלָתִי אֶת זֶה מִתְּנָה, אִם תּוֹכֵל לְהַשִּׁיג לִי אֶת הַחֲמִשָּׁה פְּרָכִים הָרֵאשׁוֹנִים — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂבָקְרוֹב נִתְרָאָה בְּשִׂמְחָה, וַיִּקְרָם (תְּהִלִּים קכו): "אֲזוּ יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי לַיְלָה, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי אִם הַבְּחוּרָה רוֹצָה, וַיֵּשׁ לָךְ מְשִׁיכָה, תִּרְאָה לְגַמֵּר אֶת זֶה

בְּכִי טוֹב תִּקְרָהּ-וּמְיָד בְּלִי שׁוֹם עֶכּוֹב, רַק תִּתְחַזֵּק וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוֹם דְּבָר.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תְּרַסַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי-לְךָ-לָךְ, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה סִיוֵם מְסַכֶּת, שְׂאָדָם זוֹכָה לְסִיִּים מְסַכֶּת, זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּמוֹבָא בְּיָהֳר: מָאן דְּיָרִית מְסַכְתָּא חֲדָא, יְהִיבְנָא לָהּ עֲלָמָא חֲדָא; מִי שְׂזוֹכָה לְסִיִּים מְסַכֶּת אַחַת, נוֹתְנִים לוֹ עוֹלָם אֶחָד בְּרוּחַנִיּוֹת. וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת מְאֲמָצִים לְסִיִּים עוֹד מְסַכֶּת, עִם חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר אִם אָדָם מְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ עַל תּוֹרָה, אִז מִמִּילָא יוֹרֵד מִמֶּנּוּ עַל פְּרַנְסָה.

בְּוִדְאֵי תַצִּיחַ אֶת הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה עַל כָּל מַה שֶּׁהוּא אוֹמֵר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל הַבְּחוּרִים יִתְקַרְבוּ אֵל דְּרָךְ רַבְנוּ ז"ל, וְאִז תִּהְיֶה בֵּינֵיהֶם חֲשִׁיבוֹת הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה, כִּי רַבְנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה, וְצָרִיכִים לְכַבֵּד מְאֹד אֶת הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלָכֶם, אֲשֶׁר הוּא יֵרָא שָׁמַיִם גְּדוֹל, וְעָנּוּ גְדוֹל.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִיּוֹת בְּקָרוֹב בְּאַרְצֵנוּ

רצד אֲשֶׁר לה תרסט — לה תרע בַּנְחַל

הַקְדוּשָׁה, וְאִזּוּ נִזְמִין אֶת כָּל הַיְשִׁיבָה עִם הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה, לְשָׁבוֹת עִמָּנוּ יַחַד.

מַחֲמַת טְרִדוֹתֵי הַרְבוּת — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרסט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי לַיְלָה, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְתִדַּע, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִם הַזּוּלָת, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי לַיְלָה, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ וְתִתְּנֵהָ שְׂמַח, שְׂזִכִּיתָ לְהִתְחַתֵּן, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם שְׂתִי בְּנוֹת, אֲשֶׁר זֶה חֶסֶד גָּדוֹל מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִכֵּן רְאֵה לֹא לְדָאג,

אַשֶׁר לַה תִּרְעָא בְּנַחַל רִצָּה

כִּי כִּמוֹ שֶׁעָשָׂה אֶתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים עַד עַכְשָׁו, הוּא יַעֲשֶׂה אֶתְךָ עוֹד נְסִים, רַק תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן בְּכָל יוֹם שְׁחֲרִית, מְנַחֵה וְעֶרְבִית, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, יִהְיֶה לוֹ דָּבָר שֶׁבְּמַנְיָן, הֵינּוּ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא יִחְסַר לָךְ אֶף פֶּעַם שׁוֹם דָּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּהְיֶה חָכֵם, וְתִקְבַּע לְעֲצֻמְךָ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה: קֶצֶת חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם, שְׁזֵה מְזוּזָה לְנַפְשׁ, וְכֵן תִּלְמַד פָּרָק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת לְיוֹם, שְׁזֵה מְזוּזָה אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כָּלֵם — תִּקַּח לְעֲצֻמְךָ חֲבֵרוֹתָא, חֲצִי שְׁעָה לְלַמֵּד גְּמָרָא, מִסְּכַת תְּעֻנִית, וְכֵן תִּלְמַד הַלְכָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: "כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא", וְאַחֲרֵי-כֵן תִּלְךָ לְהַפְצָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ שִׁפְעוֹ. רַק אַל תִּדְאָג, תִּחְיֶה אֶת הַחַיִּים שְׁלָךְ, וְאַל תִּתֵּן שְׂאֵף אֶחָד יִתְעַרֵּב לָךְ בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תִּרְעָא.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי-לֵךְ-לָךְ, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ נְצִיחַ.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיִתְרֵךְ שְׁאֵת וּבְיִתְרֵךְ עוֹ, וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְתִהְיוּ לְעִזְרָה אֶחָד לְהַשֵּׁנִי, וּבְכַפְרֵט שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אֶתְכֶם בְּהַרְיוֹן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ רַק לְשִׂמְחָה, וּבְבִית שְׁתִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה וְלֹא שֶׁל מִתַּח, אֲתִבֶּה וְהִבְנֵה הַדְּדִית, וְזֶה הַיְסוּד בְּבֵית יְהוּדִי, וּבִזְכוּת זֶה יִתְרַחֵב לָכֶם, וְלֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לה תערב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּחַזְּקוּ וּתְעוֹרְרוּ אֶת בְּנֵיכֶם ...
גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיִזְרִיד אֶת הַבְּלוּרִית, וַיִּגְדֵּל אֶת הַפְּאוֹת, וְשִׁיב בְּכוֹלָל
וַיִּלְמַד, כִּי יֵשׁ לוֹ רֹאשׁ טוֹב, וְכֵן יְכוֹל מָאֵד מָאֵד לְהִיּוֹת שֶׁתִּבְחַנְיָהּ
תְּרַצָּה אוֹתוֹ, אֲבָל אִם הוּא סֶתֶם מְסֻתָּבֵב בְּלֹא כְלוּם וְכוּ', כְּבָר אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִיַּדִּי שְׁעָמוּם וְכוּ',
וְלִיַּדִּי זְמָה וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן; וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְחִזְק וּלְעוֹדֵד אוֹתוֹ,
וְגַם אֲנִי מְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד אוֹתוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רַק חִזֹּק וְאַמֵץ ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה חִזּוֹק,
וּבִפְרָט עִם יְלָדִים, וְרָצִיתִי מָאֵד מָאֵד לְחַתֵּן לְךָ אֶת הַבֶּן וְגַם אֶת
הַבַּת, כִּי בַעֲתֵים הַלְלוּ, הַיְלָדִים נִמְצָאִים בְּסַפְּנָה גְדוֹלָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שְׁזוּכָה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(יְבָמוֹת סב.): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ וְהַמְשִׂיא אֶת בְּנָיו סְמוּךְ לְפָרְקָם, עָלִיו
הַכְּתוּב אוֹמֵר (איוב ה, כד): "וַיִּדְעָתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶךָ", וְלִכֵּן צְרִיכִים
מָאֵד מָאֵד לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים, וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא כְּבָר לְרְאוֹת אוֹתְךָ מְסֻדָּר בְּפִרְנֶסָה מְסֻדָּרָת, וּבִפְרָט לְחַתֵּן לְךָ אֶת
הַיְלָדִים, וְזוֹ הַמְתַּנֶּה הִכִּי גְדוֹלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לה תרעג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְרֵא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! לֹא רַק שָׂאִין לִי הַשְּׁפָעָה עַל בְּנֵךְ ... נְרוֹ יֵאִיר, אֲלֹא הוּא אֶחָד מֵהַגּוֹרְמִים שֶׁנֶּגְמוּ לִי, לְצַעְרֵי הָרַב, שָׂאִנִּי עוֹבֵר יְסוּרֵי תַפְתּוֹת זֶה עֲשָׂרָה חֳדָשִׁים, שָׂאִנִּי לֹא יָכוֹל לָבוֹא לְאַרְץ, כִּי עָשָׂה הַזְּקוּת, וְזוֹרְקִים הַכֹּל עָלַי, וְלִכֵּן מָה כָּבֵד תוֹעִיל הַהֲשָׁפָעָה שְׁלִי עָלָיו?! דְּבַר אֶחָד אֲנִי יָכוֹל לְהַגִּיד לָךְ, שָׂאִם בְּאַמֶּת הָיָה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם, וּמְעַיֵן בְּשׁו"ת "אָשׁר בַּנְּחַל", אֲזִי הָיָה מִתְמַיֵּד בְּמִקְרָא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא וּמְדַרְשׁ וְכוּ', בְּכָל יוֹם, וְלֹא הָיָה לוֹ אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְכוּ', מָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת, כִּי בְּכָל חֻלְקֵי שׁו"ת "אָשׁר בַּנְּחַל" לֹא פְתוּב דְּמִיוֹנוֹת וּשְׁטִיּוֹת כְּאֵלוֹ, אֲלֹא אֲדַרְבֶּה, רַק הַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּעוֹרוֹרוֹת לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי רַק זֶה מָה שֶׁיִּשְׁאַר מֵאַתְּנֻן, כִּי יִמְיֵנו כְּצֹל עוֹבֵר, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): כְּצֹל יִמְיֵנו עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקַנְהָ, וְהַלּוֹאִי כְּצֹלוֹ שֶׁל כַּתָּל אוֹ כְּצֹלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֹא כְּצֹלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא עָף, דְּכַתִּיב (דְּבָרֵי הַיְמִיּוֹת א' כט, טו): "כְּצֹל עוֹבֵר", וְאִין מְקַנְהָ, וְאִין מִי שֶׁיִּקְנֶה שְׁלֹא יָמוּת, הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים. וְאִמַּר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו'): לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם, אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֹא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד; וְאֶת כָּל זֶה יִמְצָא בְּשׁו"ת "אָשׁר בַּנְּחַל", וְלִכֵּן אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלוֹ קִבַּל מִמְּקוֹם אַחֵר, וְהוּא בְּכֻלָּל לֹא מְעַיֵן בְּסִפְרֵי שׁו"ת "אָשׁר בַּנְּחַל", וְהַלּוֹאִי וְהָיָה מְעַיֵן בָּהֶם, וְאֲזִי הָיוּ לוֹ פְּנִים אַחֲרוֹת לְגַמְרֵי.

שְׁמַעְתִּי שְׁיֵשׁ לָךְ בֵּת הַעוֹמֶדֶת עַל פֶּרֶק הָאֲשֶׁה מִתְקַדְּשֶׁת וְכוּ', וְהִנֵּה לְהֵאבְרָךְ ר' ... נְרוֹ יֵאִיר יֵשׁ בֵּן, רֵאָה לְהַתְּעַנֵּן עָלָיו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל עָלַיךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיָּרָא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד שֹׂמֵחַ, שְׁסוּף כָּל סוּף קִנְיֵתָם פָּקַס לְמִשְׁרָד, כִּי אֲנִי
רוֹצֵה אֶת כָּל הַמַּכְתָּבִים לְהַעֲבִיר דְּרַכְכֶם, מִפְּנֵי כַּמָּה טַעֲמִים מוֹבְנִים.

לֹא יוֹצֵא לִי לְדַבֵּר אֶתְּךָ, כִּי כְּשֶׁאֲצַלְנוּ אֲמַצֵּעַ הַלִּילָה אֲצַלְכֶם
בְּקָר, וְכֵן כְּשֶׁאֲצַלְכֶם כְּבָר אַחַר הַצְּהָרִים אֲצַלְנוּ עַדִּין קֶדֶם אֹר הַיּוֹם,
וְאֲנִי צָרִיךְ דְּחוּף לְדַבֵּר אֶתְּךָ, כִּי רְאִיתִי דְּרָךְ הַמַּעְגָּל סָגוּר שֶׁהַחֲשָׁמֵל
דָּלַק בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁבַת, שְׁזָה עָרְךָ שֶׁל יוֹתֵר מְשֻׁלָּשִׁים
שָׁעוֹת, וְעַכְשָׁו לֹא פָּלָא, שְׁבָא סוּף הַחֲדָשׁ חֲשָׁבוֹן חֲשָׁמֵל שֶׁל שְׁבַעַת
אֲלָפִים ש"ח פָּחוֹת אוֹ יוֹתֵר, וְעַל זֶה צְרִיכִים פְּתוּרֹן מִיָּד, וְאַתֶּם
צְרִיכִים לְרְאוֹת לְפָתוֹר אֶת זֶה — אוֹ אֶתְּךָ אוֹ ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי
לֹא יְכוֹל לְבַטֵּחַ יוֹתֵר עַל בְּנֵי אָדָם, זֶה צָרִיךְ לְהִיוֹת אֶחָד מֵעוֹבְדֵי
הַמִּשְׁרָד, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת בְּכָל מַחִיר לְהוֹרִיד אֶת הַהוֹצָאוֹת
הַמִּתְרוֹת, וְזוֹ לְדַעֲתִי מִמֶּשׁ בְּטִלְנוֹת גְּדוּלָה, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שְׁעוֹן
שָׁבַת, וּבְלִיל שָׁבַת תַּכְּף-וּמִיָּד אַחַר הַתְּפִלָּה, בְּשָׁעָה שְׁבַע בְּעָרֵב הַכִּי
מֵאַחַר, שְׁיִהְיֶה כָּל הַחֲשָׁמֵל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת מְכַבָּה, וְקֶדֶם אֹר הַיּוֹם
צְרִיכִים לְבָרַר מְתִי זֶה שְׁעָה קֶדֶם וְתִיקִין, וְאֲזוֹ תְּדַלִּיק אֶת הַחֲשָׁמֵל,
וְכֵן בְּצִהָרִים שְׁיִסְגֹר וַיְדַלֵּק שְׁעָה לְפָנֵי מַנְחָה, וּבְזֶה אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים
לְחַסּוֹף כְּבָר יוֹתֵר מֵאֲלָפִים ש"ח לְחֲדָשׁ, וְחָבַל מִמוֹן הַקְּדָשׁ וְצָדָקָה
שְׁיִלֵךְ לְאַבוּד.

תכתוב לי אם קבלת את הפקס, וגם תשלח את הפקס אל ...
נרו יאיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֵה תַעֲרָה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, י"ד חשוון ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, כמעט בכל יום, אם מצד אחד אני
מאד מאד שמח, שאתם כותבים לי בכל יום, ומצד שני מאד כואב
לי, שאתם בוכים ומבכים שמים וארץ כאלו כל העולם נפל על
הראש שלכם וכו', ואתם לא יודעים שעכשו המצב מאד מר לכל
אחינו בני ישראל בכל ארץ ישראל, שהערב-רב גזרו גזרות רעות
על כלם, ומקצצים לכלם את ההכנסות, עד שאנשים משתגעים
מהעני והדחקות שעובר עליהם, ולכן תפסיקו להתלונן וכו',
ותפסיקו לבכות וכו', זה לא יעזר לכם פלום, זה רק ימרמר לכם
את החיים, מה אתם צריכים את זה? הרי לכלם מר, ולכלם קצצו,
אז למה אתם צריכים תמיד לבכות?!

נא ונא תשמעו פלי זמר בבית שלכם, שתהיה אוירה של
שמחה, אין זו עצה לפל כל-כף בדעתכם, אדרבה אדם צריך לראות
שיהיה תמיד שמח, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותו, זה עקר
החכמה בזה העולם — להחזיק מעמד ולא להשבר.

תעשו פל מיני פעלות שבעולם רק לשמח את עצמכם, ותמצאו
את הטוב שיש אצלכם, האדם תמיד צריך להסתפל על החצי כוס
המלאה שיש לו, ולא על החצי כוס החסרה לו, ואם הולכים תמיד
בצורה כזו, אז תמיד שמחים. לא צריכים להיות בעצבות ובמרירות
ודכאון, ולהסתובב כל היום עם טענות על כל העולם פלו, כאלו
כלם חייבים לו משהו וכו' וכו', מחשבות פאלו יכולות להרס את

הָאָדָם לְגַמְרֵי, צְרִיכִים תָּמִיד לְמַצָּא רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, וְכֵן לְלַמַּד
אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ וְ"ל, וְיָמֵי שְׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכּוֹ זֶה, מִצְּלִיחַ כָּל חַיָּיו.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקַבֵּל הַרְבֵּה תְּלוּנוֹת עֲלֶיךָ מִהֲרֹאשׁ יְשִׁיבָה, וְלִכֵּן אֲנִי אוֹמֵר
לְךָ עֲכָשׁוּ חֵד מִשְׁמָעִית, שְׁתַּעֲזֹב אֶת הַיְשִׁיבָה בְּטוֹב, וְאִם לֹא, גּוֹצִיא
אוֹתְךָ בְּבוֹיֹנוֹת גְּדוֹלִים, מִסְפִּיק סְבִלְנוּ מִמֶּךָ, וְיוֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא
מְחַיִּבִים וְלֹא צְרִיכִים לְסִבֵּל, בְּשִׁבִיל תְּפוּחַ אֶחָד רְקוּב, כָּל הַבְּחוּרִים
לֹא צְרִיכִים לְסִבֵּל, כִּי זֶה כָּלֵל, כְּשֵׁי שׁ תְּפוּחַ אֶחָד רְקוּב, כָּל הַתְּפוּחִים
יִתְקַלְקְלוּ, וְלִכֵּן מָה עוֹשִׂים? מוֹצִיאִים אֶת הַתְּפוּחַ הָרְקוּב, וְכֵלֵם
נִשְׂאָרִים שְׁלָמִים.

הַהֶכְרַח לְכַתֵּב לְךָ בְּלִשׁוֹן בְּדִיּוֹן, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁפֵל-כֹּף הַרְבֵּה
פְּעָמִים בְּקִשְׁתְּ סְלִיחָה, וְאַחֲרֵיכֶן אַתָּה חוֹזֵר לְסוּרָךְ, זֶה מִרְאֶה
שֶׁמִּשְׁהוּ הַשְׁתַּבֵּשׁ לְךָ בַּמַּחַת, וְאֶצְלָנוּ אֵין בֵּית-חֹלִים, וְלִכֵּן תִּתְקַפֵּל
וְתַעֲזֹב עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה.

אֲנִי מֵיַעַץ לְךָ, כְּשֶׁתִּהְיֶה חוּץ לְמַחְנֵנוּ, שְׁכַבְּלָ יוֹם תִּצְעַק הַרְבֵּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, פְּדֵי שְׁתוּלִיד אֶת הַמַּחִין, וְתִזְכֶּה לְמַחִין וְגַיִים,
וְתַעֲזֹב אֶת הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּךָ, אֲבָל אֶצְלָנוּ אַתָּה לֹא שִׁיךְ בְּכִלְלֵ.

הַמַּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה...

לה תרעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ד חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח.
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵל תְּדַאֲגוּ, תִּקְחִי אֶת הַכְּדוּרִים שֶׁנִּתְּנָה הַרוֹפְאָה וְכו', וְאֵל
תְּדַאֲגִי, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב וְכו', וּמָה שֶׁאַתֶּם שְׂנִיכֶם
צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הוּא — לְרֵאוֹת שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית,
וְלַעֲזֹר אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְאֵז תֵּרְאוּ חַיִּים חַדְשִׁים, הַעֲקֹר רַק אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ,
כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד גָּדוֹל,
וַיַּעֲשֶׂה אֶתְכֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא בְּנִים חַיִּים
וְקִימִים צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּת.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם תִּלְמְדוּ שְׂנִיכֶם אֶת "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" אוֹת
בְּנִים, וְתִקְיְמוּ כָּל מָה שֶׁאַתֶּם יְכוּלִים לְקַיֵּם מִשָּׁם, כִּי כָּל פְּסָקָה
בְּ"סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", זוֹ הַשְּׂגָה שֶׁהַשֵּׁיג רַבְּנוּ ו"ל.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ד חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִם אַתְּ רוֹצֶה לְלַכֵּת לְקוּרְס וְכו', לְקַבֵּל תְּעוּדַת הוֹרָאָה וְכו', זֶה

לא מזיק, אַבֵּל זֶה לֹא מִכְרַח, הָעֵקֶר מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה לְרֵאוֹת, שְׁיֵהִיָּה
אֶצְלָךְ רַק שְׂמִחָה, וְלֹא לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

תִּרְאֵי לְחִזֵּק אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִשְׂמַח אוֹתָם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד
מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, מְלִשְׂמַח אֶת הַזּוֹלָת, וְזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוּלָה
שְׂיִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת, כִּי יֵשׁ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שְׂהוֹלְכִים מִמְרָמְרִים,
וְאֵין לָהֶם מִמָּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָם, וּכְשָׁבֵא אָדָם וּמְחִיָּה אוֹתָם
וּמִשְׂמַח אוֹתָם, זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְּדוּלָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרעט.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיֵּרָא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתְּבֶיךָ.

הָעֵקֶר תִּרְאֵי לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְאֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצָמֶיךָ מִשׁוּם
דְּבָר, כִּי כָּל הַבְּלִבּוּלִים שְׁלָךְ בָּאִים רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׂחוּרָה,
וְלִכֵּן תִּרְאֵי רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָךְ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה — רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוּם דְּבָר,
תְּמִיד תִּרְאֵי לְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְאִזּ גַּם לָךְ יֵהִי טוֹב.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ בְּכֹל יוֹם, רַק תִּתְחַזְּקֵי וְתִסִּירֵי אֶת הַדְּאָגוֹת
מִלְּבֶךָ, כִּי גְּדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא גְּדוּל מְאֹד
מְאֹד, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה, ג): "גְּדוּל הַנּוֹיָהּ וּמְהַלֵּל מְאֹד
וְלַגְדֵּלְתוֹ אֵין חֵקֶר".

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, "י"ד חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה, מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

אֲתָה צָרִיף לְדַעַת, שְׁפָל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם זֶה נִסְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל,
וְעַקֵּר הַנִּסְיוֹן שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם לְרֵאוֹת לְמִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה, וְלִכְּן
רָאָה רַק לְשִׂמְחָה, שְׁאֲנַחְנוּ מִקְרָבִים לְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא
כְּזֶה, רַבִּי שְׁמַגְלָה לְנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבִּי שְׁמַגְלָה לְנוּ אֶת
הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד
וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

רָאָה לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זֹו עֲצָה לְהַמְשִׁיף אֶת
עֲצָמוֹ לְמַרְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, שְׁזֶה רַק הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, אֲנִי מְאֵד
מִקְוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתֵּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שֵׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲתָה צָרִיף לְדַעַת, כִּי יְשׁוּעָה בְּאֵה פְתָאֵם בְּלִי הִכְנָה, וְלֹא יְכוּלִים
לְתָאֵר אֶת הַיְשׁוּעָה שְׁתִּבּוֹא אֲלֵיכֶם פְתָאֵם, רַק תֵּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק
מִהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים שְׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם עֲכָשׁוּ, וְלְדוֹן אֶת עֲצָמְכֶם לְכַף
זְכוּת, וְתֵרְאוּ אֵיף שֶׁהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, הַעֲקֹר תּוֹצִיא
מִמֶּךָ אֶת הַדִּכְאוֹן וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, וְתִשְׁמַע כְּלִי זָמֵר שְׁרַבְנוּ ז"ל
אָמַר (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה יַג מִיּוֹם ו', מִהַבְּעֻטְלִיר בְּלֹא יְדִים), שֶׁהוּא מְרַפָּא
אֶת הַבַּת מְלֶךְ בְּעֵשְׂרָה מִיּוֹנֵי נְגִינָה, כִּי עֲנִיֵן שְׁמִיעַת כְּלִי זָמֵר זֶה מְחִיָּה
אֶת הָאָדָם.

רָאָה לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ רַק מִשְׂמַחָה, וּבְזֶה גַם
לֶךְ תִּכְנַס שְׂמַחָה, כִּי מִמָּה שְׁמֻדְבָּרִים אֵל אַחֲרִים, זֶה מָה שְׂבָא עַל

הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ, וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק בְּשִׂמְחָה וּתְשַׂמַּח אֶת אַחֲרֵימָה, וְהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַרְבֵּה אֲנָשִׁים חָשְׁבוּ כְּאִלוֹ אָבִד מְנוּס וְתִקְוָה מֵהֶם, וּכְאִלוֹ מֵהֶם
כָּבֵר לֹא יִהְיֶה שׁוֹם דְּבָר, וּלְבִסּוּף הַכֹּל הִתְהַפֵּף, וְרָאוּ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְרֵא, "י"ד חֲשׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַרְאֶה לְעֹזֵר לְאִשְׁתָּךְ עִם הַיְלָדִים,
הַרִי הִיא נוֹסֶעַת כְּבָר בְּבִקּוּר מְקֻדָּם בְּעֵבֹר פְּרֻנְסַת בֵּיתְךָ, לְכֹל הַפְּחוֹת
תַּעֲשֶׂה אֶת זֹאת לְעֹזֵר לָהּ, וְלֹא לִישׁוֹן עַד מְאַחַר, אִיפֹה הַרְחַמְנוּת
שְׁלֶךְ? ! הִיא מוֹסְרֶת אֶת נַפְשָׁהּ בְּעֵבֹר פְּרֻנְסַת הַבַּיִת, וְעֵבֹר הַיְלָדִים,
וְאַתָּה רַק מִתְעַלֵּם, לִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִשְׁנֶה אֶת גִּישְׁתָּךְ
אֵלֶיךָ, וְתִתֵּן לָהּ לְנִסְעֵ אֵל הָאֵמָּה לְבִקּוּר אוֹתָהּ, אַחֲרֵי שְׂעֵבְרָה נְתוּמָה,
אֵין זֶה דְרָךְ יְהוּדִי לְהִתְאַכֵּז עַל הָאִשָּׁה, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ,
שְׂתַרְחַם עַל אִשְׁתָּךְ וְתַעֲזֹר לָהּ, כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא עוֹזֶרֶת לְךָ
בְּפְרֻנְסָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׂבַעוּלָם לְהִיוֹת לָהּ לְעֹזֶרָה,
וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂהַבִּית שְׁלָכְכֶם יְבָרְךָ, כִּי כָּל הַצְּרוּת וְהַבְּעִיּוֹת שְׂבָאוֹת
לְבַיִת, זֶה רַק כְּשֵׁיִשׁ אֵי הַבְּנוֹת בֵּין הַזּוּג, וּבְקִאֻמַּת בֵּית שֵׁיִשׁ שֵׁם
שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאַחֲרֵי עוֹזֵר לְהַשְׁנִי, נַעֲשֶׂה מְשַׁכְּנֵה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה
לְעֹזֵר לְאִשְׁתָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַבַּיִת שְׁלֶךְ יִשְׁתַּנֶּה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וינא, ט"ו חשוון ה'תשמ"ד.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ומאד מאד אני מצטער בצערךם הקשה ממה שעובר עליכם וכו', רק אל תלכו בדרך קשה וכו', ונראה איך יפל דבר, רק אתם חזקו ואמצו מאד מאד, ואל תפלו בדעתכם כלל, ואף שזה לוקח מהאדם את כל דם התמצית, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (): כעס הבנים ממית; כי אין לך צער גדול מזה כמו צער שמצטערים מהילדים, עם כל זאת באתי לנחם אתכם בכל מיני דבורי נחומים, שתראו לחזק עצמכם, כי עשיתם כל-כף הרבה טוב בחייכם, ואתם זוכים ומזכים את הרבים, כי רבבות רבבות אחינו בני ישראל בלי שום גזמא כלל, מחיים את עצמם בזכותכם, שזכיתם להדפיס ספרים קדושים כאלו גלוי אלקות במדרגה עליונה, עד שאפלו ילדים ונשים ופשוטי עם מרגישים הארת זיו אלקותו יתברך, בזה ראוי לכם להתחזק ולזכר אשר גם זה יעבר, וזה יהיה אצלכם כמו חלום שחור ורע וכו', שרק עבר עליכם לילה אחד וכו'. מי האמין שאני אפל בפח כזה, שיקום עלי רשע מרשע, טמא מטמא הנקרא "רב", והוא קל שבקלים, בור ועם הארץ גמור, חוטא ומחטיא את נשמות ישראל באסורי כריתות, המקנה אינה כשרה וחלול שבת, ואכילת טרפות ונבלות, וגם הצטרפו אליו עוד פושעים כמוהו, וביחד תפרו עלי תיק כזה, שהכל צחוק מכאיב, וחבל אפלו לקחת עורף-דין, כי המספר של התיק שלי חסום מפני כל עורכי דינים, דבר כזה מאד מאד נדיר, שגדולי העורכי דינים מתפעלים, איך זה יכול להיות. ניש בזה הרבה דברים, אבל אי אפשר לי לספר עכשו כלום מזה, כי אוחזים באמצע להוציא אותי מהפח הזה, ולכן

הַהֶכְרַח לְשִׁתָּק וְכוּ', וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד לְפָרְסָם אֶת כָּל הַגֵּס שֶׁבָא לִי בְּאוֹמֵן דִּיקָא, עַל-יְדֵי רַבְּנֵי ז"ל].

אֶת כָּל זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָכֶם דִּיקָא עֲכָשׁוּ, שְׁעוֹד כְּרַבֵּעַ שְׁעָה צְרִיף שׁוֹפֵט לְהַחֲלִיט וְכוּ', וְאֲנִי מִבְּקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא שׁוֹפֵט כָּל הָאָרֶץ, שְׁיִוְצִיא אֶת מִשְׁפְּטֵי לְאוֹר גְּדוֹל, וְכִבֵּר תַּגְּמַר הַרְשָׁעוֹת וְהַאֲזוּרִיּוֹת, שְׁגוֹרִם לִי הַרְשָׁע הַזֶּה הַסֵּמָ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, כִּי עָדִיף שְׁיִתְפַּגֵּר כְּבָר מִשְׁיַעֲלָה עוֹד רְשָׁעוֹת וְכוּ'.

וְכַל זֶה אֲנִי רַק כוֹתֵב לָכֶם לְנַחַם אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד בְּתַקְףָּהּ הַצְּרוֹת שְׁלָכֶם שְׁלֹא תִשְׁבְּרוּ וְכוּ', וְלֹא תִכְנָסוּ בְּמִרְרוֹת, זְכָרוּ בְּעַצְמְכֶם מֵה שְׁכִתוּב בְּכָל סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחֹל", וּבְכָל הָאֲלָף קוֹנְטְרָסִים שֶׁכִּבֵּר גִּדְפָסוּ אֶצְלָכֶם, תַּתְחִילוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת הָאֵלּוּ, שֶׁהֵם דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל בְּעַצְמָם.

זְכָרוּ כַּמָּה שָׁנִים זֶה עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים, שְׁחוּלְקִים עָלַי וּמְנַדִּים אוֹתִי, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר כָּל דְּבָר אֲסוּר, יְשִׁיחוּ בִי יוֹשְׁבֵי קַרְנֹת וְשׁוֹתֵי שֶׁכָּר וְכוּ', וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִתְחַזֵּק לְפָרְסָם אֶת רַבְּנֵי ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִף שְׁכוֹאֵב לִי כָּל הַמַּחְלָקָת וְהַמְרִיבוֹת, שֶׁהִכַּל שְׁנֹאת חֲנָם מִמֶּשׁ, שְׁקָמוּ עָלַי תְּלִמִּדֵי שְׁאֲנִי קְרַבְתִּי אוֹתָם, וְאֲנִי טַפְלָתִי בָּם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְחַזֵּק וּמְחִיָּה אֶת עַצְמִי. וְלִכֵּן גַּם אֶתֶם תַּתְחַזְּקוּ וְתַחֲיוּ עַצְמְכֶם, וּבְיַדֵּי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

וּמִי יִתֵּן, שְׁאֲשַׁמַּח עִמְכֶם בְּחַתֻּנַּת בְּתָכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִרְפַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי וִירָא, כִּי חֲשׂוֹן ה'תשס"ד פּוּה אוֹמֵן יצ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" דֵּי כָּכַל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתֵי לְסַפֵּר לָכֶם סֵדֶר נְסִיעָתִי, לְמַעַן יַעֲמִד יָמִים רַבִּים דּוֹר
לְדוֹר, יִשְׁיַח אָב לְבָנִים, יִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה עִמִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּזָכוֹת אֲבוֹתַי הַקְּדוֹשִׁים וּבְזָכוֹת רַבָּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מוֹרֵי וְרַבֵּי
בְּעֶלְמָא הַדִּין וּבְעֶלְמָא דְאֵתֵי, וְזֶה סְפּוֹר כְּמוֹ חֲלוֹם, אֲבָל זֶה מְצִיאוֹת
נֶס גָּלוּי שְׁקָרָה לִי, וְהַצִּילָנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְצִאת מִשְׁנֵי רְשָׁעִים
אֲרוּרִים. וְנִתְקַיֵּם בִּי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ מַה שֶּׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים
קכד, ז): "נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלֻטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר וְאֲנַחְנוּ
נִמְלֻטָנוּ".

לַה תּרפּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַסְּכוּם שֶׁהֶעֱבִירוּ לִי לְתַת לְר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, זֶה 425 דוֹלָרִים,
וְלָכֵן תִּכְתֵּב לִי מַה לַעֲשׂוֹת עִם זֶה.

הַעֲקֹר רְאָה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֲזוֹ, וְלִהְיוֹת שְׂמַח,
וְלֹא לִהְיוֹת שְׂכוּר, כִּי זֶה גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֶּד,
וְאֵינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר שֶׁרַק עוֹבֵר עָלָיו.

הַחֲזוֹק בְּאַמוּנָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי רַבָּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּשֵׁי מוֹתֵרֵינוּ, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ בְּעַצְמוֹ אִיפֹה
הוּא אוֹחוֹז בְּאַמוּנָה, וְכָל הַמַּחְלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים שֶׁאָדָם סוֹבֵל, זֶה
רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן אַמוּנָה. וְלָכֵן צָרִיכִים לְהַחֲזוֹק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בּוֹ תָּמִיד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זוּ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי-שְׁנָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוּבֵי ... גֵּרוּ
יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

פְּלֵא גְדוֹל אַחֲרֵי שִׁיחָה אַרְכָּה שְׁדַבַּרְתִּי הַלֵּילָה, שְׁתַּהֲיֶה
"שְׁבוּר". תֵּאֱמִין לִי, אִם אֲנִי הֵייתִי שׁוֹמֵעַ מִמִּישָׁהוּ דְבוּרִים כְּאֵלוֹ,
הֵייתִי מְתַחַזֵּק בִּיטֵר שְׂאֵת וּבִיטֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם כְּבָר לֹא הָיָה
שׁוֹבֵר אוֹתִי עַד הֶרְגַע הָאַחֲרוֹן, וְכַנְרָאָה שְׁתַּבְּחִירָה גְדוֹלָה וְכוּ', אַף
שְׁשׁוּמְעִים דְבוּרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', עַדִּין הָאוֹר נְעֵלָם מְאֹד.

מָה אֵמַר לָךְ! אוֹלֵי תִזְכֹּר מִכַּמְּה סְפוּרִים שְׁסַפַּרְתִּי מִצְדִּיקִים
שְׁסַבְּלוּ סְבַל גְּדוֹל מְאֹד, וְהִתְחַזְּקוּ עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן
תִּתְחַזְּקוּ גַם אַתָּה, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵפֶלֶוּ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים, צְרִיכִים לְמִצָּא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדּוֹת
טוֹבוֹת, וּבְאַחֲרֵים צְרִיכִים לְמִצָּא הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וּבְפֶרֶט בְּאַשְׁתָּךְ,
וְתִדוּן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי כְּשֶׁאֲדָם מִמְרָמֵר, הוּא עוֹשֶׂה הַרְבֵּה
שְׁטִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְלִכֵּן אַתָּה רֹאֵה לְהִתְעוֹרֵר
מִחֲדָשׁ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, זוּ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִרְפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כְּדַאי לְלַכֵּת לְלַמֵּד אֶת הַנוֹשָׂא שֶׁשְּׂאֵלָתְךָ וְכוּ', כִּי בְזָכוֹת הַמְצָוָה
הַזֶּה סוּף כָּל סוּף תִּרְאִי יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, כִּי אֲסוּר לִפְלַל בְּעַצְבוֹת
וּבְמִרְיוֹת וּבְדִפְאוֹן, וְאֲדַרְבֶּה, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרֵךְ שְׂאֵת וּבְיִתְרֵךְ
עוֹ, וְאִזּוּ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלוּ כַּמָּה
מַלִּים, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ חָשׁוּב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר
אֵלָיו, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁהַדְּבוּרִים הֵם בְּלֵב נִשְׁפָּר, זֶה מְאֹד מְאֹד עוֹשֶׂה רָשָׁם
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל וְדַבֵּר
קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהִשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּבְנִדְאִי
סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵה תִרְפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי מַכְתְּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטוֹב מִמֶּךָ. הָעֵקֶר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לֹא לְהִשְׁבֵּר מִכָּל מַה
שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי זֶה גְּדֹלֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂמַחְזִיק מֵעַמֵּד וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר,

כי אין זו יצאה להפגנס במרירות ודפאון על אף העניויות והדחוקות שעוברת עליך, פי עכשו עוברת עניויות ודחוקות על כל אחד, פי המלכות הרשעה עושים כל מיני פעולות שבעולם, לדפא את הדת, ואני רואה בחוש, שלאט לאט יתקיימו דבריו של הרב הקדוש מסאטמר זי"ע, שלבסוף כל המלכות הרשעה הזו תתפורר כבנין קלפים, כמו מלכות הרשעה ברוסיה, שדפאו את עם ישראל שבעים שנה, ולבסוף הם התפוררו לגמרי וכו', בלי יריה אחת וכו', כן נקנה שגם פה הכל יתבטל, כי פלו כל הקצים, ועם ישראל סובלים מה שסובלים וכו', ואנחנו מצפים בכל יום ובכל שעה להגאל גאלת עולם.

חזק ואמץ, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לה תרפח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי-שרה, כ"ב חשון ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך.

לדעתי, כדאי לך לעזוב לגמרי את יבנאל, כי אין לך מה לעשות ולחפש פה, אני מאד נגד בחור רוק שייסתובב ביבנאל, ובפרט בקהלה שלנו, או שאתה לומד במסגרת "דמשק אליעזר", או שאתה יוצא מפה לגמרי, ואם לא תצא מהקהלה בטוב, נצטרך להוציא אותך בכח, כבר בקשתי אותך שתלך והנה אתה, בכולל זה לא בשבילך.

מה לעשות שאתה לא מצית וכו', ולכן תעשה טובה, ולך לחיים ולשלום, כי פה אצלנו אין לך מקום, כל זמן שאתה רוק.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׁתַּבְּלֶה אֶת הַשָּׁנִים הַכִּי טוֹבוֹת שְׁלָךְ בְּהֶבֶל וְרִיק.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לַה תִּרְפֹּט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי חַיֵּי-שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט בְּעֵינַי שֶׁל הַשְּׁלוֹם-בַּיִת, שֶׁהַכֹּל מְסֻתָּדֵר וְכוּ', כִּי זֶה אֲצִלִּי הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוּלָה, וְאֵת זֶה לְמִדַּת אֲצִלִּי בִּישִׁיבָה, וְאֵנִי מְאֹד שֹׂמֵחַ, שְׁאַתָּה לֹא מְטַעֶה אֶת עֲצָמְךָ.

בְּעֵינַי הַלְמוּדִים שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', אִם לֹא מְקַבְּלִים אוֹתָהּ, אִזּוֹ כְּדָאִי לְחַפֵּשׂ עֲבוּדָה, וּמָה גַם טוֹב, שְׁאַתָּה גַם-כֵּן תַּעֲזֹר, אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבְּקֶשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ תִרְאֶה אֵיךְ שְׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ.

בְּעֵינַי פֶּאֶה בְּלֹא כּוֹבַע וְכוּ', זֶה לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִיד, וְאִם הִיא רוֹצֶה לְהוֹרִיד אֶת הַכּוֹבַע מִן הַפֶּאֶה — הִיא יְכוּלָה, כִּי הַפֶּאֶה סֶף הַכֹּל זֶה רַק כּוֹבַע, כְּדִגְמַת אֶפְנַת שַׁעַר, אֲבָל זֶה כְּמוֹ כּוֹבַע הַמְּכַסֶּה אֶת הָרֹאשׁ, וְזֶה בְּרוּר.

הַעֲקֵר לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׁעֵרוֹת, וְשִׁלֵּא יִרְאוּ אֶת הַשְּׁעֵרוֹת בַּחוּץ לְגַמְרִי, כִּי עַל זֶה מוֹבָא בַּזְהַר (נְשֵׂא קַחָה): קָלְלָה תְּבוֹא עַל בַּיִת שֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת בְּגִלּוּי שַׁעַר אֶפְלוּ בַּבַּיִת, עַיִן שָׁם.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּמְצָא לְעֲצָמְךָ אִיזוֹ עֲבוּדָה, וְאִזּוֹ תִּכְבֵּל לְשִׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת שְׁלָךְ, וּמִי יִתֵּן, אִם הִיִּית יוֹצֵא גַם לְהַפְצָה, אִזּוֹ בְּקִלוֹת הִיִּית מְשִׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת שְׁלָךְ.

בְּעֵינַי הַפְּאֵבִי בְּטֶן וְכוּ', בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּהַרְיוֹן יֵשׁ תּוֹפְעוֹת כְּאֵלוֹ
שֶׁל כְּאֵבִי בְּטֶן וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְתִתְחַזֵּק לְשִׂמְחָה עַל נֵעַם חִלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל
שָׁם חִלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, וְיָמָה הָיִיתָ עוֹשֶׂה אִם לֹא הָיָה לְךָ אֶת כָּל
הַהִקְדָּמוֹת הָאֵלוֹ, וְלָכֵן אִתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע אֶצְלֶךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבַוּר
וְדַבּוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה טוֹב וְיָמָה נְעִים, בְּאֵם תִּגְרַס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשִׁנּוּיֹת,
שְׂזָה תִקְוֶן לְנִשְׁמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּדָאִי לְבָדֵק אוֹתָהּ אֶצֶל רוֹפֵא וְכוּ', כָּל הַטְּפוֹת הַטְּבָעִיּוֹת וְכוּ',
זֶה הַכָּל דְּמִיּוֹן, וְזֶה רַק הוֹרֵס יוֹתֵר מִמָּה שְׂזָה עוֹזֵר, לָכֵן כְּדָאִי
לְהַתְיַעֵץ עִם רוֹפֵא מִמְּחָה.

לֹא כְּדָאִי לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר לָהּ שׁוּם דְּבָר וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְקַוָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְהִיא תִתְחַתֵּן בְּעֶזְרַתוֹ
יִתְבָּרַךְ.

הַעֲקֹר תִּרְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמְחֵי אֶת בְּעֵלְךָ וְהִילָדִים,

וּתְשַׁתְּדָּלֵי שְׁהַבִּית שְׁלָךְ יִהְיֶה תָּמִיד מְלֵא שְׁמֹחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַה תּוֹרָצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חַיֵּי־שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלִמְיָדֵי יְשִׁיבַת
"בֵּית מִנְחָם", הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֵׁשׁ לִי,
שְׂאֵתֶם מְשִׁתּוֹלְלִים וְאֵינְכֶם לוֹמְדִים, וְעוֹד עוֹשִׂים צְרוֹת וּבְעִיּוֹת, וְלִכְן
אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׂאֵם לֹא תִשְׁתַּנּוּ, אֲנִי סוֹגֵר אֶת הַיְשִׁיבָה,
וּתְצַטְרְכוּ לְלַכֵּת לְלַמֵּד אוֹ בְּטִבְרִיָּה אוֹ בְּבִנְי בְּרַק, בְּלִי שׁוּם טַעֲנָה
וּמַעֲנָה כָּלֵל.

עֲכָשׁוּ נִסְכֶם בְּדַעְתִּי לְקַחַת שְׁלִשָּׁה בַּחוּרִים הֲכִי טוֹבִים שְׁלוֹמְדִים
טוֹב וְהֵם בְּעֲלֵי דְרָךְ אֲרָץ, אֵלֵי לְכָאן לְלַמֵּד, וְלִכְן אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם
מֵהַיּוֹם עַד חֹדֶשׁ יָמַי, שְׂהוּא כ"ב כְּסֵלוֹ, מִי שִׁיְהִיָּה הֲכִי מְצִיָן, אֲנִי
אֶקַּח אוֹתוֹ לְכָאן.

כָּל־כֶּף חֲבָל שְׂאֵתֶם לֹא מְנַצְלִים אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלָכֶם, אַתֶּם
יְכוּלִים לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה וּבִירְאָת שְׁמַיִם, וְעַכְשָׁו בִּימֵי הַנְּעוּרִים
יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד, כְּמֵאֲמָרֶם ו"ל (שְׁבַת קִנְב.): יִנְקוּתָא כְּלִילָא
דְּוִרְדָּא, [עֶקֶר יְפֵי הַפֶּרַח כְּשֶׁהוּא בֹצְעִירוֹתוֹ].

הַמְּאַחַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרצב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי-שרה, כ"ב חשוון ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי פרסלב", הגרים ביבנאל "עיר פרסלב",
הנ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים להתחזק ביתר שאת
וביתר עז, להיות בשמחה עצומה, שזכינו להיות בחלקו של רבנו
ז"ל, ואנחנו צריכים להתחזק את עצמנו ביחד, כי זה עקר הנצחון
בזה העולם — פשוזכים שתהיה אחדות בין נשמות ישראל,
והסמ"ך-מ"ם מאד מיוחד פשיש אחדות בין נשמות ישראל, ולכן
תעשו כל מיני פעולות שבעולם להפריד בין אחד להשני, אשר
בשביל זה אנחנו סובלים גלות כל-כף מרה. ולכן באו ונראה
להקדוש-ברוך-הוא, שיש לו קהלה אחת מאחדת ועוזרת אחת
לשניה.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתשמרו על הילדים שלכם לא
להסחף אחר רוח הזמן וכו', כי צריכים מאד מאד לשמר על הנער
שלנו, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, שישמר על
הילדים שלו, וכן מה שהוא רק יכול לתרם לעזר לילדים, הן לדבר
אתם והן לתת להם תשומת לב, אשר הוא דבר גדול מאד, כי פה
אנחנו יוצאים לקרב אחרים אליו יתברך, ובין כף אנחנו שוכחים
מהילדים שלנו, ובפרט מתלמידי ישיבת "בית שלמה", וכן תלמידי
ישיבת "בית מנחם", שהם הילדים שלנו, והם כלם העינים שלי,
וכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, שיתנו להם תשומת
לב, וידברו אתם, וזה יועיל מאד, כי אנחנו צריכים לשמר מאד
מאד על הילדים שלנו.

העקר לא לשכח מהקדוש-ברוך-הוא. ורבנו ז"ל אמר (לקויט-
מוהר"ן, חלק א', סימן נד), שצריכים לשמר מאד על הזכרון, ועקר

הַזְכָּרוֹן לְזִכְרֵי בְּעֶלְמָא דְאַתִּי, וְזֶה הַיְחִידוּת שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שָׂרְבֵנוּ וְ"ל מְעוֹרָר אוֹתָנוּ תָּמִיד רַק לְזִכְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת חֲזָק בְּכָל מַה שֶׁרַק עוֹבֵר עָלֵינוּ בֵּין בְּעֵלְיָהּ וּבֵין בִּירִידָהּ, וּבִפְרָט עִכְשָׁו שְׁעוֹבֶרֶת עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת עַל כָּלל תּוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁהִגִּיעוּ מִמֶּשׁ עַד חֲסִרוֹן לְחֵם וְחֶלֶב, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְכִמְעַט שָׂאִין אֶחָד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּחֹבוֹת, וְלָכֵן צְרִיכִים עִכְשָׁו הַתְּחַזְּקוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא לִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ וּמְרַחֵם עָלֵינוּ, שְׁזֶה (תְּהִלִּים יח): "אֶרְחַמְךָ הַיְיָ" חֲזָקִי", בְּזֶה שָׂאִי יוֹדַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עָלַי, זֶה בְּעֶצְמוֹ הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלִי.

נָא וְנָא הַרְגִּילוּ אֶת עֶצְמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שָׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלל, וְזֶה עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, שָׂאִינוּ יוֹדַע אֶת כַּח הַתְּפִלָּה שְׁלוֹ, כִּי אִם אָדָם הֵיךְ יוֹדַע אֵיךְ שְׁלִמְעֵלָה חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵיךְ שְׁזֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, הֵיךְ כָּל הַיּוֹם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לָבֵן אָדָם שֶׁמְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשׁ גְּשָׁמִי וְחֲמָרִי, כִּי מֵרַב צְרוּת וְיִסּוּרִים וְכִשְׁלוֹנוֹת בְּחַיִּים, וּבִפְרָט עַל-יְדֵי רַבּוֹי הַעוֹוֹנוֹת וְכוּ', הָאָדָם לֹא מֵאֲמִין שֶׁהַדְּבוּרִים שְׁלוֹ עוֹשִׂים רָשָׁם לְמַעְלָה, וְחֶבֶל שֶׁבֵּין כֶּף מִפְסָפְסִים הַזְדַּמְנוֹת פּוֹ כְּזוֹ, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ דִּיקָא מִתּוֹךְ הַבְּלָבוּלִים וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַחֹבוֹת וְהַצְּרוּת, כִּי זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם יוֹתֵר מִהַכֵּל, כִּי מִלְּאֲכִי מַעְלָה לֹא יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וְלָכֵן אֵל תְּהִיוּ בְּטָלָנִים, רַק 'תִּגְנְבוּ' כַּמָּה דַּקּוֹת מְדֵי פַעַם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַיּוֹם בְּלִילָהּ בְּשַׁעַה תִּשַׁע וְחֲצִי בְּדִיוֹק יִהְיֶה שְׁעוֹר, וְאַבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִבּוּאוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרצג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי חַיֵּי־שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹ, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם
לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי עֲכָשׁוּ עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁר־י
מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִין זֶה עֵצָה לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ, אֲדַרְבָּהּ, אָדָם צָרִיף
לְרֵאוֹת לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹ, וְלִמְצֵא בְּעֲצָמוֹ אֶת הַטוֹב.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת אֲצִלְךָ.

רְאֵה לְהֵיוֹת קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם',
וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל־כָּל־פְּנִים תָּמַשׁ דְּקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לה תרצד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי חַיֵּי־שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עַל־יָד לְדַעַת, שְׂבִזָּה שְׂמַחְנֻכִים אֶת הַבְּנוֹת בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו
יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה יִשְׁלַם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חֲזָרָה, שְׂזוֹכִים לִילָדִים
טוֹבִים, כָּל מְלַמֵּד אוֹ מוֹרֵה שְׁעוֹשִׂים אֶת עֲבוֹדַתְם עֲבוֹדַת הַקְּדוֹשׁ,
וּמְחַנְּכִים אֶת הַיְלָדִים בְּאִמוּנָה, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשַׁלֵּם לָהֶם חֲזָרָה

אָשֶׁר לֵה תִרְצֵד בְּנַחֵל שִׁיז

עִם יְלָדִים טוֹבִים. וְלִכֵּן בְּזִכּוֹת זֶה שָׂאתָ עֹסֶקֶת בְּחַנוּף, הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְרוּחוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִן הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ.

אוֹדוֹת הַכְּאֲבִים, אֵין לָךְ מֵה לְדַאג, רַק לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְּנוּ לְסִיִּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כָּרֵךְ
קַמְב יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כָּרֵךְ קַמְב לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְלִיחָה נָא.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוֹנִים

חֻלָּק קמב

ג פֶּתַח דָּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא לֵה שֵׁפ

יִשְׁמַח לְשִׂמְעַ, שְׂזוּג שֶׁהוּא הַשְּׂקִיעַ בָּהֶם אֶת כָּל כְּלוֹ, חַיִּים בְּיַחַד בַּהֲבֵנָה
הַדְּדִית, וּמְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה וְכוּ'.

יא לֵה שֵׁפֵא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחְזֹקֵם לְהַתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה,
וּלְקַבֵּל עַל עֲצָמָם אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, וְלִבְרַח מִן הַגּוֹעֲנוֹת שֶׁהֵיא יְסוּד הַחֲרָבָן,
וּלְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד וְעֲזָרָה הַדְּדִית, שְׂזוּה הַיְסוּד לְבַנֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

יג לֵה שֵׁפֵב

יִנְחֵם הַנִּמְעָנֵת עַל פְּטִירַת אִמָּה שֶׁהִיְתָה צַדִּיקַת בְּיֹתֵר, וּבְיֹדָאֵי צָרִיכִים
לְהִיֹּת גְּאִים עֲמָה, וּלְהִרְבּוֹת בְּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
הָאִמָּא תְהַנֶּה מְזֶה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

יד לֵה שֵׁפֵג

יַחְזֹק עַל הַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, לִידַע שֶׁהוּא יַחְבְּרָךְ מְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וְכֵן בְּעֲנֵן הַדִּירָה, הַכֹּל מֵאֲתוֹ יַחְבְּרָךְ, וְהַעֲקֹר לְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַזֵּק
בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה.

טו לֵה שֵׁפֵד

יֹרָה בְּעֲנֵן יְשִׁיבַת "בֵּית מִנְחָם" הֵיכֵן יִלְמְדוּ בֵּינָתִים, וְיַעוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת
בּוֹ יַחְבְּרָךְ, וּלְהִרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ.

טז לֵה שֵׁפֵה

יְבַהִיר אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים רַחֲמִים גְּדוֹלִים לֹא לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ כָּלְל.

טז לֵה שֵׁפּו

יַחְזֹק עַל אִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה, וּלְבַקְּשׁוּ יַחְבְּרָךְ בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמִי.

יז לֵה שֵׁפּז

יַחְזֹק עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר הֵיא יְסוּד לְכָל הַטוֹב.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- יז לה שפח
ישמח לשמע שהנמען היה על ציון רבנו ז"ל, ויאחל שכל התפללות
תתקבלנה.
- יח לה שפט
ירגיע שלא לדאג, ועוד יראו נסים נגלים שיעשה עמהם השם יתברך.
- יח לה שצ
יורה להשמיע לזו שמתקתקת את השעור של ליל רביעי, שיצא מזה
קונטרס "שמחת המצוות", המבסס על תורה ה' בלקוטי-מוהר"ן.
- יט לה שצא
יורה שהאשה תלך אל רופא עור מיוחד, ויאחל רפואה שלמה.
- יט לה שצב
יחזק על הפצת אור רבנו ז"ל, ולדבר עם כלם דבורי אמונה.
- כ לה שצג
יורה לבני משפחה לחזול מהמריבות תכף-ומיד, פי בזה גורמים צער
גדול לאמא בשמים.
- כ לה שצד
ייעץ בענין לקיחת איזו משנה בפרנסה.
- כא לה שצה
יורה לאחות לרחם על אחיה, ולא לריב עמו בענין הירשה, ובפרט
שמסר נפשו כל השנים לכל המשפחה, ולאמא אין מנוח בעת שהילדים
רבים.
- כב לה שצו
יבקש את הנמען לשוב חזרה ליבנאל, ובפרט שכל השנים היה גר שם,
ולמה דיקא בעת פזאת לעזוב?!
- כב לה שצז
יבהיר, אשר בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, ויעורר על למוד
מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר אין למעלה מזה.
- כג לה שצח
יורה להתחזק ולא להתפחד כלל, וייעץ בענין הדירה.

- כג** **לה שצט**
 יֵאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְרַגְל הַבֵּר־מִצְוָה, וַיִּתְּנָה צַעֲרוֹ מִרְשַׁעַת הַרְשָׁעִים
 שֶׁהֵם פְּיָם נִגְרָשׁ, הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכְלוּ, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפֶסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל"
 וְ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטֵרְסִים", וְלִמְלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.
- כד** **לה ת**
 יִבְהִיר לְנַמְעוֹן, שְׂמָה שֶׁהוֹלֵךְ לָהֶם כָּל־כָּף קָשָׁה בְּכָל דְּבָר — הֵן בְּפִרְסָה,
 הֵן בְּשָׁלוֹם־בֵּית וְכוּ', מִפְּנֵי שֶׁשָּׁטְלוּ חֵלֶק מִגְּבוּל הַשֶּׁכֶן וְכוּ', וְלָכֵן יֵשׁ לָהֶם
 צָרוֹת וַיִּסּוּרִים, וַיִּבְקָשׁם לְתַקֵּן הַקְּלָקוּל.
- כה** **לה תא**
 יַעֲנֶה לְנִגְזֵל, שֶׁבִקֵּשׁ אֶת הַשֶּׁכֶן לְהַשִּׁיב גְּזֻלְתּוֹ שֶׁגִּזַּל מִהַקְּרָקַע, וַיִּקְוָה
 שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.
- כו** **לה תב**
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחַזְקֵם לְשׂוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל
 מִיַּי רִשְׁעוֹת וְשִׁקָּר שֶׁכָּל אֶחָד עָשָׂה, וְשִׁירָאוּ לְהַעֲרִיף אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת
 שֶׁעָשָׂה בַּעֲבוּרָם וּבַעֲבוּר חֲנוּף יְלִדֵיהֶם, וְכִמְהָ קִדְשָׁה הַרְבֵּה בְּקִהְלָהּ, וְלָכֵן
 לֹא פָּלֵא שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם מִשְׁתַּלָּל בְּרֵאוֹתוֹ כִּזֶּה קִבּוּץ יְהוּדִים יְרֵאִים
 וְשְׁלֵמִים, שְׂאִינִם זָזִים זִיו כְּלִשְׁהוֹ מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִתְבוֹדְדִים כָּל
 הַיּוֹם, וְזֶה הַחֲנוּף שֶׁמִּקְנִים מִגִּיל פְּעוּטוֹן — לְדַבֵּר תְּמִיד אֵלָיו יְתִבְרַךְ,
 וַיַּעֲזֹר עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְכֵן לְגִלוֹת לַשֵּׁנִי אֲמוּנָה, וְלְהַרְבּוֹת בַּצְּדָקָה
 וַחֲסֵד, שְׁזֶה קְרוֹב הַגְּאֻלָּה.
- לז** **לה תג**
 יִבְקֵשׁ לְהַדְפִּיס כָּרָף אַחַר כָּרָף "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וְ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטֵרְסִים", כְּדִי
 שְׁלֵא יִלֵּךְ שׁוֹם דְּבוּר לְאַבוּד. וַיִּחַזַּק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.
- לח** **לה תד**
 יִשְׁמַח עַל שֶׁהִנְמַעַן נִכְנָס לְלַמֵּד בְּ"בֵית מִנְחָם", וַיּוֹרֶה לוֹ לְקַחַת עֲצָמוֹ
 בְּיָדוֹ וְלַעֲלוֹת בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וְעַל־יְדֵי הַתְּמַדָּה גְּדוּלָּה יְכוּלִים
 לְהַגִּיעַ לְגְדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת כְּדִגְמַת הַמַּהְר"ם שִׁיק זי"ע, שֶׁהִיָּה צָעִיר
 הַתְּלִמִּידִים בִּישִׁיבַת הַחֵת"ם סוֹפֵר, וְלַעֲגוֹ לוֹ חֵלְקֵם, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן זָכָה
 לְהַגִּיעַ לְמָה שֶׁהַגִּיעַ.
- לז** **לה תה**
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחַזְקֵם עַל אֲמוּנַת חֻכְמִים, אֲשֶׁר הִיא
 יְסוּד הַיְהוּדוּת.

- לה תו מה
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזק על אמונת חכמים, ועל אחדות
ואהבה, והפצת אור רבנו ז"ל.
- לה תז מח
מכתב פללי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יחזקם על שלום ורעות,
ולהבליג על בזיונו, ולהפיץ אור רבנו ז"ל.
- לה תח נא
יחזק מאד להיות בשמחה, ולהתחזק באמונה פשוטה, אשר זה העקר.
- לה תט נב
יחזק על התמדה בתורה הקדושה, ויורה לארגן את המקומות באומן
לראש השנה.
- לה תי נב
יאחל הריון קל, ויבהיר איזה ענין בספר "פעלת הצדיק".
- לה תיא נג
יחזק על אמונה פשוטה ולא לפחד משום בריה.
- לה תיב נד
יחדיר אמונה פשוטה, ושמחה, ושיחה בינו לבין קונו.
- לה תיג נה
יאחל, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ויתן עצה להפקד בזרע של
קימא — לקרא בספר "ספורי מעשיות" — כדברי רבנו ז"ל.
- לה תיד נה
יבקש שיתחילו פבר את הפולל גס, ובכל פעם פמה נשים אחרות
תנקינה את המקום, והעקר לומר שם ספר התהלים, ותלמדנה הלכות
ו"שיחות מוהרא"ש".
- לה תטו נו
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם להכין עצמם על ראש השנה
הקרב ובא, ויפליג במעלת הענין להיות אצל ציון רבנו ז"ל באומן
לראש השנה, ואף שהסמ"ד"מ"ם מערים מניעות, צריך לשברן ולבוא.
- לה תטז נח
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם להפיץ אור רבנו ז"ל, ויבקש
להתפלל עליו לצאת מן המצר, ושיוכל לבוא ליארצייט של אביו זצ"ל.

- נח לה תיז יפליג במעלת תהפצה, והעקר לדבר עם כלם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולהרבות בשיחה בינו לבין קונו.
- ס לה תיח יחזק על הדבור והשיחה אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה.
- סא לה תיט יחזק על תפלה במנין, והתבודדות, ולמוד שיחותיו של רבנו ז"ל.
- סב לה תכ יעורר על למוד ח"י פרקים משניות, ויגיל לומר "יום תהלים" בכל יום, ולילך למקוה ולהתפלל במנין.
- סג לה תכב יעורר על שמחה ולשמח את האשה, אשר אין למעלה מזה, וברכות השמחה נתחזק הכח השכלי.
- סד לה תכג יעורר על למוד 'שנים מקרא ואחד תרגום' עם פרוש רש"י ולהיות בשמחה, אשר בזה שומרו השם יתברך מפגם הכרית.
- סה לה תכד יפליג במעלת הקמיעות, שמי שהולך עמהן יראה נסים ונפלאות, ויעורר על תפלה והתבודדות.
- סה לה תכה יחזק על אמונה פשוטה, הממשכת ברכה והצלחה על האדם, והקדוש-ברוך-הוא אוהב לב ושב, ולכן הנמנע חשוב בעיניו יתברך.
- סו לה תכו יבקש רשימת המפיצים, כדי לכתב להם מכתב התחזקות, ויחזק על שמחה והתבודדות.
- סז לה תכז יעורר על שלום ואהבה והכנה הנדית בין בני הזוג, אשר אין למעלה מזה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לה תכח סח
יפליג במעלת הפצה, והזוכה לנה, תמיד יהיה מבטח שיהיה לו כסף
בכיס, ויעורר על הדבקות בו יתברך.
- לה תכט סט
יעורר על הדבקות בו יתברך, ועל שמחה, אשר היא מקור הברכה, ועל
כבוד האשה.
- לה תל ע
יחזק מאד על אמונה בו יתברך, ולא להשבר משום דבר, ולהיות ביחד,
אשר זה סוד ההצלחה.
- לה תלא עא
יעורר על הדבקות בו יתברך והתמדה בשיחותיו של רבנו ז"ל,
ולהתבודד לפניו יתברך, ולמוד ח"י פרקים משניות.
- לה תלב עב
יבקש לעזורו בממון המוסדות, ויעורר העקר לא לשכח מהנשמה,
וללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא והלכה, אשר מאירים את הנשמה.
- לה תלג עג
יאחל בזכות הפצה בנים זכרים, ויעורר על השיחה בינו לבין קונו ועל
התמדה בתורה הקדושה.
- לה תלד עד
יורה להדליק בכל ערב שבת ארבעה גרות של חלב, ושני גרות של שמן
זית, ואז הוא עת רצון גדול לאשה בשמים לבקש כל צרכיה.
- לה תלה עד
יחזק על אמונה, אשר היא בגימטריה בני"ם, ועל ידה יזכה לבנים
זכרים, ויאחל בזכות הפצה שפע ברכה והצלחה.
- לה תלו עה
יורה לדבר עם אנשי שלומנו דבורי אמונה, ולחזקם על הפצת אור רבנו
ז"ל.
- לה תלז עה
יעורר על אמונה פשוטה בו יתברך, ויורה על ספסוד ספרי "אשר
בנחל" אשר חשיבותם לאין ערוך.

- לה תלה עו
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם יֵשׁ עַל כָּל אֶחָד גְּסוּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמָּד.
- לה תלט עו
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק
 וּבְמִשְׁפָּט, וְאֵין דָּבָר נֶעֱשֶׂה בְּלִי הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַפְּרָטִית.
- לה תמ עז
 מִכְּתָב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְקוּם לַעֲשׂוֹת חֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ מִה עָבַר
 עֲלֵיהֶם כָּל הַשָּׁנָה, וְשִׁירָאוּ לְשֵׁלֶם חוֹבוֹת שֶׁנִּדְרָו אוֹ נִדְבְּוּ וְכוּ', וְלִהְיוֹת
 בְּשִׁמְרֵת שְׁבֵת שֶׁהִיא בְּסִקִּילָה, וְלִהְתְּרַחֵק מִגְּזַעְנוֹת וּשְׁנֵאוֹה וְתַחֲרוּת.
- לה תמא פ
 יִחַזֵּק עַל שְׁמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְכֵן לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לה תמב פ
 יַעֲזוּר עַל הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר מִמְּשִׁיף עַל הָאָדָם אוֹר וְזִיו
 וְחַיּוּת.
- לה תמג פא
 יִחַזֵּק עַל אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר זֶה הַמְצָוָה הַכִּי
 גְּדוּלָה, וְיִרְגִּיל עַל לְמוּד מְשִׁנוּיּוֹת, אֲשֶׁר שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע.
- לה תמד פב
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר מִי שֶׁחֻזַּק בְּאֲמוּנָה, אֵינוֹ צָרִיף לְחַזֹּק מֵאַף אֶחָד, אֲלֵא מְדַבֵּק
 עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לה תמה פג
 יִחַזֵּק יְדֵי הַמַּפִּיץ, אֲשֶׁר כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.
- לה תמו פג
 יִשְׁבַח הַנִּמְעָן, שְׁזוֹכָה לְעֵין בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בִּנְחַל" אֲשֶׁר מְחִיָּה נְפָשׁוֹת.
- לה תמז פד
 יוֹדָה לְנִמְעָנִים, שֶׁיֵּצְאוּ לְהַפְצִיָּה מְרֻכָּזָת, וְיִחַזְקוּם לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, וְאֵז
 יִזְכוּ לְכָל טוֹב.
- לה תמח פד
 יוֹרָה אוֹדוֹת הַבַּת, לְהַצְמִיד לָהּ קָמִיעַ, וְכֵן לְהַדְלִיק גַּר שֶׁל שֶׁמֶן אֲצֵל רַבִּי

תִּכְן הָעֲנִינִים

מאיר בעל הנס וכו', ולמרח מהשמן ולומר מזמור כ"ט בתהלים, ויאחל
רפואה שלמה.

לה תמט פה

יעורר על למוד הספר "פעלת הצדיק", ויבהיר מה מקור השם "נחמן
נתן" וכו'.

לה תנ פו

יקנה לכשורות טובות מהבית, העקר רק סבלנות, ולהתחזק ביתר שאת,
כי גדול אדוננו ורב להושיע.

לה תנא פז

ינחם הנמען שהיתה אצלו גנבה, שפודאי על ידה הוא מתפטר מצרות
אחרות.

לה תנב פז

יעורר על התמדת התורה הקדושה, אשר זה סוד ההצלחה.

לה תנג פח

יבהיר, אשר הקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק
ובמשפט, וככל שאדם מחדיר בעצמו את זאת, כן נצול מכל הצרות.

לה תנד פט

יאחל "מזל טוב" להלדת הבית, וייעץ אודות השם לתינקת.

לה תנה פט

יורה לאשה לבוא לידי הסכמה עם בעלה בענין מקום מגורים, ולא
לריב, ויזכור זה יזכו לפרנסה בשפע.

לה תנו צ

יעורר על שמחה, ולשמח את שאר הנשים, ולדאג שהבית יהיה של
חסד וצדקה.

לה תנו צא

יחזק על אמונה פשוטה, אשר על ידה סוד ההצלחה, ולהיות בשמחה,
ויאחל זרע של קימא — בן זכר צדיק.

לה תנח צא

יאחל רק טוב בחיים, והעקר להיות שמחים ועליזים, ולהתפלל על
שלום הילדים, וכן יבקש להתפלל עליו, שיצא מכל הצרות.

- צב** **לה תנט**
 יוכיח זוג שָׁרְבִים בִּינֵיהֶם, אֲשֶׁר זֶה מְבָרִיחַ אֶת הַבְּרֵכָה מִבֵּיתָם, וַיַּעֲוֹרֶם
 לְהַשְׁלִים, וּלְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה.
- צג** **לה תס**
 מִכְתָּב לְבַחוּרֵי הַיְשִׁיבָה "בֵּית מִנְחָם", בּוֹ יִחְזְקֶם לְנַצֵּל אֶת זְמַנָּם הַזֶּה,
 וּלְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עֵקֶר יְפִי הַפְּרִחַ הוּא בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ, וַיִּחְזַק עַל
 שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, וּקְדוּשַׁת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, וְלִשְׂאֵף לְעֵלוֹת וּלְהַתְעַלּוֹת
 בְּמַעְלוֹת הַתּוֹרָה, הַיְרָאָה וְהַחֲסִידוּת, כְּמוֹ גְדוּלֵי עוֹלָם.
- ק** **לה תסא**
 יוֹרָה לְנִמְעָן לְזָכֹר נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִחְזִיר לוֹ אֶת הַחַיִּים, וַעֲשֵׂה לוֹ
 גַּם גְּדוּל מְאֹד, וַיִּחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה וְעַל הַתְּמַדָּה בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה וְעַל שְׂמֻחָה.
- קא** **לה תסב**
 יַעֲוֹרֵר עַל עֲשִׂיַת חֶסֶד זֶה עִם זֶה, וְלְהַתְחִיל מִחֲדָשׁ לְגִלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ
 ז"ל, וּבִשְׂכַר זֶה יִזְכּוּ לְשִׁפְעַ גְּדוּל.
- קב** **לה תסג**
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזְקֶם לְעֹזֵר אֶחָד לְשָׁנֵי, וּלְהַתְאַחֵד יַחַד,
 וַיַּעֲוֹרֶם לְשִׁמּוֹר שְׁבַת כְּשִׁיטַת רַבְּנוּ תָם, וְלְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה.
- קה** **לה תסד**
 יִשְׂמַח מְאֹד לְהַתְבַּשֵּׁר שְׁיֵשׁ שְׁלוֹם-בֵּית בֵּין בְּנֵי הַזּוּיג, כִּי זֶה הָעֵקֶר, לְדוּחַ
 זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַתְּמַדָּה בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.
- קו** **לה תסה**
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאַשְׁרֵי מִי
 שֶׁמַּעֲזִין בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מִכְתָּבִים "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר בְּזֶה יִהְיֶה לוֹ חֲזוּק
 כָּל יְמֵי חַיָּיו.
- קז** **לה תסו**
 יִפְלִיג בְּמַעַלֹת הַפְּצָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל אֲמוּנָה
 פְּשוּטָה, אֲשֶׁר הִיא הָעֵקֶר, וְעַל יְדָה עוֹבְרִים אֶת כָּל מִקְּמוֹרוֹת הָעוֹלָם
 הַזֶּה.

לה תסז קז
 יחזק שלא להתפעל מכל מיני תולעים קטנים הדוקרים ומשפילים.

לה תסח קח
 יבהיר אשר בזה העולם צריכים הרבה סבלנות, ולשמר מפעם, ועל-ידי-זה מצליחים. ויעורר על פבוד האשה, אשר בזכות זה העשירות.

לה תסט קט
 יחזק על שמחה, ולשמר על השלום-בית, כי במקום השלום — השכינה מצויה, ויעורר על תפלה במנון, וללמד 'שנים מקרא ואחד תרגום' עם פרוש רש"י בכל יום, ולהרבות בהתבודדות.

לה תע קט
 יעורר להיות בשמחה, ולהודות לפניו יתברך על המתנה שנתן — בת תמודה וכו', ואין לחשש מה יהיה, כי בא תינוק וכפר בידו, ויאחל פרנסה בשפע.

לה תעא קי
 יורה לשמח את האשה ולחזקה, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה.

לה תעב קיא
 יורה כמה ענינים טכניים בענין תלית המודעות והקפות והמקנה.

לה תעג קיב
 יורה על שמחה ולשמח את אחרים, ולרקד אחר כל תפלה.

לה תעד קיב
 יפליג במעלת הזוכה להיות בציון רבנו ז"ל לראש השנה.

לה תעה קיג
 יורה לזוג לכבד זה את זה, ולחיות בשלום ובאהבה הדדית.

לה תעו קיד
 יורה לאיזה בית-חולים לילך בעבור בדיקות, ויאחל לידה קלה.

לה תעז קטו
 יחזק על אמונה, אשר היא יסוד הכל, ועל ידה רואים נסים נגלים.

לה תעח קטז
 יורה לבחור צעיר לצמצם התלהבותו, שלא יגיע מרבוני אור לשבירת

כָּלִים וְכוּ', וַיִּבְהִיר שְׂבָחוֹר צְרִיף לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל לְקַדְשֵׁת וְטָהֳרַת הַמַּחֲזִין.

לֵה תַעֲט קטז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם עַל יוֹם הַדִּין הַקָּרֵב וּבָא, לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוֹ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וּמִי שְׂאִינּוֹ יְכוּל וְהוּא אָנוּס, יַעֲשֶׂה מִנְּזֵן בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר פֹּה מְאִיר אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, וְהִיא תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב".

לֵה תַפ קיז

יִבְהִיר לְתַלְמִיד, אֲשֶׁר כָּל הַהִתְחַלּוֹת קְשׁוֹת, וְהַעֲקָר לֹא לְהַכְנִס בְּלַחַץ, וּבְיַדָּאֵי לְבִסּוּף יַצְלִיחַ.

לֵה תַפֵּא קיח

יֵאֱחָל שְׁפַע רַב, הַעֲקָר לֹא לְדָאָג, וַיִּדְבֵּר מִהַתְקוּנִים שֶׁל הַמְקָוָה, וַיִּחְזַק עַל אַמוּנָה אֲשֶׁר עַל יָדָהּ כָּל הַבְּרָכוֹת.

לֵה תַפּב קיט

יִבְהִיר הַגְּמָרָא, שְׂרַבִּי אֲלֵיעֶזֶר בֶּן חֲרָסוּם מַחֲיֵב אֶת הַעֲשִׁירִים, וְהִלֵּל אֶת הַעֲנִיִּים וַיֹּסֶף אֶת הַרְשָׁעִים וְכוּ'.

לֵה תַפּג קכ

יִחְזַק זוּג צָעִיר עַל כְּבוֹד הַדְּדִי, וַיֵּאֱחָל בְּנִים חַיִּים וְקִיָּמִים.

לֵה תַפּד קכא

יִחְזַק אַבְרָהָם שְׁנֹבְצָר מִמֵּנוּ לְהַגִּיעַ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וּלְכָל הַפְּחוֹת שֵׁיִתְפַּלֵּל בְּמִנְּזֵן בְּיַבְנָאֵל, וּבְיַדָּאֵי רַבְּנוֹ ז"ל יִהְיֶה גַם שֵׁם.

לֵה תַפּה קכב

יַעֲזֹר עַל שְׂמִיחָה וְלִשְׂמִיחַ אַחֲרִים, וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

לֵה תַפּו קכג

מִכְתָּב כָּלְלִי לְבַחְזֵרֵי יְשִׁיבַת "בֵּית מְנַחֵם", בּוֹ יִחְזַקְם עַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא וְהַלְכָה, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵף לָזֶה, וְהִיא יִקְרָה מְזֻהָב וְכֶסֶף, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוּד הַסְּפָר "פְּעֻלַת הַצְּדִיק", אֲשֶׁר נִכְתָּב בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִמֶּשׁ.

לֵה תַפּז קכד

יִשְׁמַח לְקַבֵּל דוּ"חַ מִהַפּוֹלֵל, וַיִּקְוֶה לְתַתּ מַלְגּוֹת לְמַצְטַיְנִים וְכוּ'.

לה תפח קכט
 יִיעֵץ אוֹדוֹת שְׂדוּף, וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר אִם נַעֲשֶׂה עָלָיו מַחְלָקָת, סִימָן שְׁעוֹשֶׂה
 דְּבָרִים טוֹבִים.

לה תפט קל
 יִפְלִיג בְּמַעַלַת הַפְּצָה, וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמֻחָה וְהַתְּבוּדָה וְלִמּוּד שְׁלֶחַן עָרוּף.

לה תצ קלא
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, אֲשֶׁר
 זֶה עָקֵר הַקְּדוּשָׁה, כִּי כָּל כַּח הַטְּמְאָה זֶה הַפְּרוּד, וְלִכְן הִסְוֹד בְּקַהְלָה
 שְׁלֵנוּ שֶׁהִיא כְּלָה קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ קְדוּשִׁים — רַק שְׁלוֹם וְאַחֻזָּה וְעֲזָרָה הַדְּרִית.

לה תצא קלב
 יַעֲזֹר עַל הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זוֹ הַצְּלָחָה נִצְחִית מֵאִן מֵאִן כְּמוֹהָ,
 וְלַעֲיֵן בְּכָל יוֹם בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר זֶה חֲזוּק גָּדוֹל מְאֹד.

לה תצב קלד
 יִחְזַק שְׁלֵא לִפְל בְּדַעְתּוֹ כָּלְל, וְעָקֵר הַעֲצָה לְהַרְבוֹת בְּדַבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 וְלִלְמַד "עֵין יַעֲקֹב".

לה תצג קלה
 יִיעֵץ שְׁלֵא לַעֲזֹב אֶת הַעֲבוּדָה, וְלְהַמְתִּין לְאַחַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּרְגֵּיל עַל
 הַדַּבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

לה תצד קלה
 יִחְזַק זֹג צַעִיר שְׁלֵא לְרִיב בֵּינֵיהֶם, וְלִקְיָם מִצְנוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם, אֲשֶׁר זֶה
 עָקֵר גָּדוֹל מְאֹד, וְשִׁילְמוֹדוֹ הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמְשַׁפָּחָה, אֲשֶׁר הֵן חֲמוּרוֹת
 מְאֹד וְגוֹבְלוֹת בְּכַרִּיתוֹת.

לה תצה קלו
 יֵאָחַל שָׁנָה טוֹבָה וּכְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וַיִּבְקֹשׁ אֶת הַבְּעַל, אִם הוּא נִשְׂאָר
 לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שִׁיתְפַּלֵּל בִּיבְנָאֵל, כְּדֵי שִׁיְהִי מְנִיחַ שָׁם
 לְנִשּׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

לה תצו קלו
 יוֹרָה שְׁלֵא לְדַחַק אֶת הַשָּׁנָה, אֲלֵא לְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן,
 וְאֵז זוֹכִים לִישׁוּעוֹת.

לה תצז קלז
 יוֹרָה עַל שְׂמֻחָה וְהַתְּבוּדָה, וְאֵז זוֹכִים לְנִסִּים וְנִפְלְאוֹת.

- לה תצח קלח
 יחזק על אמונה פשוטה, אשר בזכותה אין חסר שום דבר, וכן ללמד
 בכל יום קונטרס אחד מ"אוצר הקונטרסים", אשר בזה יש התחזקות
 לכל החיים.
- לה תצט קלט
 יורה לזוג צעיר להמנע ממחלקת ומריבות, ולדבק עצמו בו בתברו,
 ולכבד זה את זה.
- לה תק קלט
 יורה להשמר מפעם וקפדה, ולקנות את מדת הסבלנות.
- לה תקא קמ
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם בשבועות האחרונים של השנה,
 שיכולים לתקן עוד את כל השנה, כי יום הוא כנגד חדש וכו', ולכן
 שיראו לעשות תשובה בעשרה ימים האחרונים שנותרו עד ראש השנה,
 ויחזק על גדל הענין להיות אצל ציון רבנו ו"ל לראש השנה, שהוא
 העורך דין הכי גדול והרופא הכי גדול שיכול להושיענו.
- לה תקב קמד
 ישבח הנמען, שמתחזק על אף הצרות והנסיונות שעוברים עליו,
 ויבקשו לבוא אל השעור הכללי של ליל רביעי, ויעוררו על כבוד
 האשה ועל שלום בית, אשר זה משרה את השכינה בבית.
- לה תקג קמו
 ירגיל על תפלה והתבודדות, ועל סבלנות, אשר רק על ידה יכולים
 לעבר את זה העולם בשלום.
- לה תקד קמוז
 יורה לאשה לכבד את בעלה, ולהמנע ממריבות, ובאמת כל הפרנסה
 באה בעטייה, ולכן אל לה לכעס על קשיים.
- לה תקה קמוז
 יורה לאשה שבעלה אסור בבית-הסתר לרחם עליו ולדונו לכף זכות,
 ויאחל רק טוב כל השנה.
- לה תקו קמח
 יורה להקפיד על טהרת המשפחה אשר זה היסוד אצל עם ישראל,

תִּכְן הַעֲנִינִים

ויעורר על תפלה והתבודדות ולכבד זה את זה אשר זה הבית נעשה
משכן לשכינה.

לה תקז קמט

יודה למנהלת הפעוטון שעושה עבודה נפלאה, ויזכיר לה נפלאותיו
יתברך שעשה עם הבן, ממש נסים ונפלאות.

לה תקח קנ

יאחל זרע של קימא, העקר להשמר ממריבות ולכבד זה את זה.

לה תקט קנא

יאחל רפואה שלמה, העקר לא לדאג.

לה תקי קנב

יאחל רב נחת, והעקר לזכר נפלאותיו יתברך שחתנו שני ילדים וזוכים
לראות נכדים.

לה תקיא קנב

יחזק על שלום-בית, שזה הסוד להשראת השכינה, והעקר להמנע
מופוחים ומריבות.

לה תקיב קנג

ירגיל על הדבור אליו יתברך, כי רק בידו התשועה.

לה תקיג קנד

יעורר על שמחה אשר היא יסוד הברכה, ולזכר שהשם יתברך מנהיג
עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והפל בהשגחתו הפרטי
פרטית.

לה תקיד קנה

יבקש את האשה להרשות לבעלה לנסע לציון רבנו ז"ל לראש השנה,
ויאחל הרחבה בגשמי וברוחני.

לה תקטו קנה

יאחל רפואה שלמה והולדה בנקל, ושנה טובה.

לה תקטז קנו

יחדיר השגחתו יתברך הפרטי פרטית, ואין דבר אשר נעשה מעצמו
פלל, ואשרי הדבוק בו יתברך.

- לה תקיז קנז
 יחזק על שמחה ולשמח את הבעל, ולהרבות בשלום־בית וכבוד הַדָּדִי,
 אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד הַהֲצִלָּחָה.
- לה תקיח קנח
 יחזק שלא להתפחד משום בְּרִיָּה כָּלֵל, ולהתבודד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יתְבַרֵךְ.
- לה תקיט קנח
 יחזק על אַמוּנָה פְּשוּטָה, לִידַע שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא דִּיָּן אֲמַת
 לְהַפְרַע מִן הַרְשָׁעִים.
- לה תקב קנט
 יאחל לַפֶּעַל אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל לְשָׁנָה טוֹבָה, וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְהַצְטַרֵף אֶל
 הַקְּבוּצָה הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַבַּעַל תְּפִלָּה בְּאוֹמֵן.
- לה תקבא קס
 יבקש את הַנִּמְעָן, אִם אֵינְנוּ יָכוֹל לְבוֹא לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְפָחוֹת
 שִׁירָאָה לַעֲשׂוֹת מִנֵּיָן בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל בְּנֹדָאֵי יְהִיָּה שֵׁם.
- לה תקכב קס
 יספר מִהַלֵּךְ הַתְּקַרְבוֹתוֹ לְרַבְּנוּ ז"ל, וּמִסִּירוֹת נַפְשׁוֹ לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ סִפְרֵי
 רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֵם הֵם קְרוֹיב הַגְּאֻלָּה מִמֶּשׁ.
- לה תקכג קסג
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְנִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִחְזַקְנָן לְקַבֵּל קְבִלוֹת טוֹבוֹת לְקִרְאָת
 הַשָּׁנָה הַבָּאָה, וַיְפַלֵּיג בְּזִכְרוֹתָן שְׂמִסְיַעוֹת לְבַעֲלֵיהֶן בְּתוֹרָה וְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם,
 וּמִזִּכְרוֹת אוֹתָם לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וַיִּחְזַק עַל חֶסֶד וַצְדָקָה,
 וְאַחֲדוּת וְאַהֲבָה, שָׁנָה סוֹד הַהֲצִלָּחָה.
- לה תקכד קסד
 יפְלִיג בְּמַעֲלַת הַעֲנִין שְׁנֵכָה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְנֹדָאֵי פֶּעַל יְשׁוּעוֹת
 לְהַמְתַּקֵּת הַדִּינִים, וְלַנְפִּילַת כָּל אוֹיְבָיו.
- לה תקכה קע
 יבְהִיר גְּדֹל הַעֲנִין לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז רַבְּנוּ
 ז"ל יָכוֹל לְתַקֵּן נְשָׁמוֹת כָּאֵלוֹ שְׁכָל הַשָּׁנָה אֵינוֹ יָכוֹל לְתַקְּנָן.
- לה תקכו קעד
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׂרוּשָׁם שִׁיחוֹתָיו, אֲשֶׁר יָבוֹא הַיּוֹם וַיִּצְטַרְכוּ כָּל שִׁיחָה

תִּכְן הַעֲנִינִים

וְשִׁיחָה, וְהֶעֱקַר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְצֶדֶק.

לֵה תִקְכּוּ קעב
יֵאָחַל שָׁנָה טוֹבָה וּבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְשָׁפַל הַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלָנָה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן.

לֵה תִקְכַּח קעב
יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם־בֵּית בֵּין הַבַּת וְהַחֲתָן, וּבְפָרֵט שֵׁשׁ לָהֶם כָּבֵד יְלָדִים, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ בְּרַכְּכֵם בְּזָכוֹת זֶה בְּשָׁלוֹם.

לֵה תִקְכַּט קעג
יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָנָה לְהַשְׁלִים עִם בַּעֲלָהּ, וְיִבְטִיחָה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר כְּרְאוּיָהּ.

לֵה תִקַּל קעד
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁמִּפִּיץ אֹרֶךְ יָמָיו וְלֹא בְעוֹלָם, וּבְזָכוֹתָו הַגִּיעָו הַרְבֵּה מְאֹד לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

לֵה תִקְלֵא קעה
יִוֹרָה לְתַקֵּן אֵילֵי מַלְאָכָה, וְיֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת לְמַעַל מִדֶּרֶךְ הַטָּבַע.

לֵה תִקְלֵב קעו
יִוֹרָה לְשַׁתֵּק וְלִסְבֹּל, כִּי מִי שֶׁשׂוֹתֵק הוּא הַמִּנְצָח.

לֵה תִקְלֵג קעו
יִוֹרָה לְבַחֵר לְהַפְנִס לְלַמֵּד בִּישִׁיבָה בְּאַרְץ, וְלְהַתְעַלּוֹת שָׁם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֲצִלוּ בִישִׁיבָה לֹא יוּכַל לַעֲת עֵתָה לְקַבְּלוֹ.

לֵה תִקְלֵד קעז
יִבְעֵר רְצוֹנוֹ לְהַדְפִּיס הַשָּׁנָה הַרְבֵּה מְאֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן מַחְזוּרִים לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלְהַפִּיץ בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר הַבְּקוּשׁ לְזֶה גְדוֹל מְאֹד.

לֵה תִקְלֵה קעח
יִבְהִיר עֵינָיו הַצְּדִיקִים שֶׁמִּתְדַּבְּקִים בְּקוֹנָם, וְלִכְן הַהִכָּרַח שִׁיחָה עֲלֵיהֶם קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת.

לֵה תִקְלוּ קפ
יִוֹרָה לְבַעַל לְהִיּוֹת וְתָרֵן לְאִשְׁתּוֹ, וְכִּי יָשׁוּב הַשְׁלוֹם־בֵּית לְשָׁפֵן בְּבִיתָם.

- לה תקלו קפא
 יחזק אשה אחר לדה להיות בשמחה עם המתנה שנתנה הבורא יתברך,
 ולכבד את בעלה וכן את ההורים, וגם לניתח הרבה ולצבור פחות.
- לה תקלח קפב
 יבהיר בענין אתרוג מה עדיף לקחת ולמה. ומה לכון בעת הנענועים.
- לה תקלט קפג
 ישבח הנמנעת שעוזרת במעון, ויברכה לראות נסים עם ילדיה.
- לה תקמ קפד
 יקנה לעשות שלום-בית אצל איזה זוג, ויפליג בגדל הענין הזה, אשר
 זה גורם נחת רוח אצלו יתברך.
- לה תקמא קפה
 יחזק זוג על איזו צרה שהתרגשה עליהם, ויבטיח לטפל בענין ולעזרם.
- לה תקמב קפז
 יספר גדל המניעות שהיו לו לנסע לציון רבנו ז"ל לראש השנה,
 ואף-על-פי-כן שבר את כל המניעות והגיע, כי אין לתאר מעלת הפלגת
 הענין הזה.
- לה תקמג קפח
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אהבה ואחדות, שזה היסוד
 בקהלתנו, ולבקש סליחה איש מרעהו, וזה אשר מכניע את הסמ"ך-מ"ם
 וחיבורתו, שכל מגמתם זה פרווד, ולכן ראוי להתגבש ביתר שאת ועז,
 ולהכניע את כל הקלפות.
- לה תקמד קפט
 יחזק שלא להשבר משום דבר, ובנדאי אחר הרע יבוא הטוב.
- לה תקמה קצ
 יספר רצונו להגדיל את המלגה לאברכי הכולל, לכל הפחות אלפים
 ש"ח לחודש, ויחזק ויאמן.
- לה תקמו קצ
 יורה להחדיר בבחורים יראת שמים, ולתלות בעבורם את המכתב
 הפללי, ובצעורתו יתברך הישיבה תשגשג ותפרח.

- לה תקמוז קצא
 יודה לנמענים שמסיעים לאנשי שלומנו בחלקת גבינה בפרט ובעשית
 חסד בכלל, ויאחל ויברך.
- לה תקמח קצב
 יורה ללמד את המאמר בלקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן כה, ולומר על
 זה התפלה מ"לקוטי־תפלות", שם רבנו ז"ל מדבר מלצאת מכת
 המדמה וכו'.
- לה תקמט קצג
 ידבר מחמת ענין השחיטה, ויחזק ויאמץ לשמח על שזכינו להיות
 אצל רבנו ז"ל על ראש השנה.
- לה תקנ קצד
 יאחל לנמענת בזכות העזר בחנוף הבנות, שיזכו לילדים טובים.
- לה תקנא קצה
 יחזק שלא לפל ביאוש, אף שקצצו לכלם בתקציב, והעקר להתחזק,
 ואז זוכים לנסים נגלים.
- לה תקנב קצה
 יעודד אשה שבעלה יקח עצמו בידיו, ויצא להפצה, והעקר להיות
 בשמחה, והשם יתברך בודאי לא יעזב אותם.
- לה תקנג קצו
 יחזק על שמחה, ובודאי אחר הרע כבוא הטוב, והעקר להרבות בשיחה
 בינו לבין קונו.
- לה תקנד קצז
 יפליג במעלת השמחה, אשר אין למעלה מזה, וכן לחשב רק ממנו
 יתברך.
- לה תקנה קצח
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם בחג האסיף, שאז הוא תקון לכל
 הנצוצות שנאבדו, ונה עקר השמחה, ויבקשם לעשות שמחת בית
 השואבה וכן הקפות שניות, ולשמר על חנוף הילדים שזה העתיד שלנו.
- לה תקנו קצט
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יזהירם מתושבי המקום שפונתם זדונית

לְהַתְּגֹרֹת בְּנֶעַר שְׁלֹנוּ, חַס וְשְׁלוֹם, וְיִזְהִיר לְשֹׁמֵר מֵהֶם מְרַחֵק, וְלֹא לְהִגָּרֵר לְשׁוֹם תִּגְרָה וּמְרִיבָה חַס וְשְׁלוֹם, וְהֶעֱקָר רַק לְהַרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִרְקֹד אַחַר כָּל תְּפִלָּה, וְכִיּוֹן שְׂשִׁמְחִים — מִתְּבַטְּלִים כָּל הַרְשָׁעִים וְהַחֲטָאִים.

לֵה תִקְנוּ רב
יִנְחֵם הַנִּמְעָן עַל הַשְּׂרָפָה שְׂאָרְעָה אֲצִלוּ, וְכִפְתָּגִם הָעוֹלָם: 'אַחַר שְׂרָפָה נִעֲשִׂים עֲשִׂירִים', הֵן בְּרוּחָנִי וְהֵן בְּגִשְׁמִי.

לֵה תִקְנַח רג
יִוְרָה לְחַדֵּל מְמַרְיבוֹת, וְלֵהִיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד בְּהַצְלַחַת חַיֵּי הַנִּשְׂוֹאִין, וְכֵן לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

לֵה תִקְנוֹט רג
יִוְרָה לְאַבְרָף צַעִיר לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ וּלְיִקָּר אֶת הַמִּתְנַהֵּה הַיְקָרָה שְׁנַתְּנוּ הַבוֹרָא, וְיַחֲזִקוּ עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְפָרְנִסָּה.

לֵה תִקְס רד
יִתְנָה צַעֲרוֹ מְרַשְׁעִים אַרוּרִים שְׂמַצִּיקִים וּמַצְעָרִים אוֹתוֹ, וְצָרִיף לְשִׁלְּם מַחִיר כְּבֹד רַק מִפְּאֵת רְצוֹנוֹ לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעַר מִרְדַּת שַׁחַת, אִף שִׁלְּם יִשְׁלֵם הַמְּכַעִיר אֶת הַבְּעֵרָה.

לֵה תִקְסָא רד
יִוְרָה לְשַׁמַּח וּלְשַׁמַּח אֶת הָאִשָּׁה וְלֵהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַבֵּן שְׁחַנְּנוּ, וְהֶעֱקָר לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם.

לֵה תִקְסֵב רה
יִאֲחַל פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְהַמְתַּקַּת הַדִּינִים, הֶעֱקָר לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר זֶה סוּד הַבְּרָכָה.

לֵה תִקְסֵג רה
יִתְנָה צַעֲרוֹ מִמַּעֲשֵׂי הַסֵּם ׀־מ׀־ם, וּבְנִדְאֵי יִתְפָּרְסֵם וְעַ מַעֲלִלוֹ לְדוּרֵי דוּרוֹת.

לֵה תִקְסֵד רו
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִחֲזָקֵם כְּלִיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּה, שִׁיִּתְפַּלְלוּ עֲלָיו כִּי הוּא זָקוּק לְרַחֲמִים מְרַבִּים, וְיִבְקָשׁוּ לְהַרְבּוֹת בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְלֵהִתְרַחֵק מִרַע וְרָשָׁע, וְלֵהִזְהֵר מִכָּל מִינֵי אַנְשֵׁי דְלָא מַעֲלִי.

לֵה תִקְסֵה רח
יִבְהִיר אֲשֶׁר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּחִסָּד וּבְרַחֲמִים, וְיִוְרַע מֵהוּא עוֹשֶׂה, וְהַכֵּל מְשַׁחַח בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה.

לה תקסו רט
 יורה לנמֶען על הטרָרות שטורח בעבורו, ויקנה לבשורות טובות
 בקרוב.

לה תקסז רט
 יאחל רפואה שלמה, ויבקש לעזר למשפחה בהוצאות הקג.

לה תקסה רי
 יאחל לנמענת חיים טובים, העקר להיות בשמחה, שזה מרפא לכל
 המחלות.

לה תקסט רי
 יאחל 'פתקא טבא', העקר לבכות לפניו יתברך להמתקת הדינים.

לה תקע ריא
 יבקש לבשרו תכף ומיד בשורה טובה, והעקר להתחזק באמונה, ומי
 שאמר לעולמו די, יאמר לצרוציו די.

לה תקעא רבי
 יורה להודיע לאנשי שלומנו, שהקפות שניות יהיו ב"היכל הקדש"
 בלבד.

לה תקעב רבי
 יורה לומר לפלוני חד משמעת, שילך בתליפה ארפה וכובע חסדי,
 אחרת אין לו מה לעשות ביבנאל.

לה תקעג ריג
 יורה למסר את המכתבים ליעדם, ויבהיר, אשר אדם צריך לו יתברך
 בכל רגע ורגע, ולהתבטל אליו יתברך, ולרצות רק את רצונו יתברך.

לה תקעד ריג
 יבקש את הנמֶען להשתדל בעבורו לעזרו לבטל עצת רשעים, ושיוכל
 להכנס לארץ וכו', ובפרט שהקים קהלה קדושה של שומרי מצוות
 ויראי ה', ובזכות מצות פדיון שבויים יתברך בכל הברכות.

לה תקעה ריד
 יאחל "מזל טוב" לבת מצוה, ויברכה ויאחלה.

לה תקעו רטו
 יחזק שלא להשבר כלל, וינחה אודות הבן איך להתנהג, וישבת הספר
 "אוצר הקונטרסים" שיצא לאור, ויאחל "מזל טוב" לרגל חתנת הבת.

- לה תקעז רטז
מכתב פללי לאנשי שלומנו בו ישבחם על הקפות שניות שעשו, ועל האחדות והאחווה שיש ביניהם, אשר רק על-ידי-זה ננצח, יבקשם לבוא לשיחה מיחדת שרצונו לדבר עם כלם.
- לה תקעח ריז
ישמח לשמע על הצלחת הנתוח, ויקנה לשמע תמיד בשורות טובות, ויבקש להדפיס את "גנזי המלך", וכן "אור זרוע" בניר משפח ובכריכה עבה וכו'.
- לה תקעט ריח
יחזק על שמחה, וייעץ אודות מגורים.
- לה תקפ ריח
יתנצל על שהצריך להשתמש בשרותי הפקס של הנמען, ויחזק לשמח שזכינו להיות אצל ציון רבנו ז"ל.
- לה תקפא ריט
יחזק שלא להשבר כלל, ויאחל גחתי מהילדים, ויבהיר אשר על כל אחד בזה העולם עובר מה שעובר, ואשרי המחזיק מעמד.
- לה תקפב רכ
יחזק על מדת השמחה, אשר היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני.
- לה תקפג רכ
יתנה צערו, שאין הנמען מעריך את הטובה שעשו לו שהתחתנו ילדיו סמוך לפרקם, ויבהיר את סכנות הדור, וממה הוא נצל.
- לה תקפד רכב
יבהיר אשר בזה העולם צריכים להתחזק, ולהחיות עצמו עם כל נקדה טובה שיש בו, וזה מכניס שמחה שהיא הגאלה.
- לה תקפה רכג
יורה להוציא דף מי הם החמשה מעמדים ומה הרקע שלהם, ויקנה להיות בשבת זו ביבנאל.
- לה תקפו רכג
יורה שלא לקבל את המלמדים לכולל, כי עליהם מנח החוב להמשיך

בַּעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ שְׁלָהֶם, וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר הוּא זָקוּק לְרַחֲמִים רַבִּים לְבוֹא
לְאָרֶץ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁם רַגְלִים, אֵף לֵה' הַתְּשׁוּעָה.

לֵה תִקְפוּ רכז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, בּו יִבְקָשׁם לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּעִבּוּרוֹ, וְלֹא
לְשֵׁים לֵב לְכָל גְּבִיחוֹת הַכְּלָבִים — הַרְשָׁעִים, שֶׁמְשַׁמְּיָצִים וּמְקַלְלִים,
אֲלֹא לְהִתְאַמֵּד בְּאַחֲזוּת וּבְאַהֲבָה, וְעַל-יְדֵי רַקוּדִים וְהַמְחָאֵת כֶּף
מִמֵּתִיקִים כָּל הַדֵּינָיִם.

לֵה תִקְפַח רכז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲבָרְכֵי הַכּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", בּו יִחְזַקֶם לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן
הַיָּקָר, וְלַעֲמֵד בְּתַנְאִים, כִּי כָּל רְצוֹנוֹ שֶׁתִּהְיֶה קְהֵלָה שֶׁל בְּנֵי תוֹרָה הַעוֹלָם
וּמִתְעַלִּים בְּעִבּוּדַת ה' וּבְתוֹרָתוֹ.

לֵה תִקְפֹּט רכז

יִבְקֹשׁ הַנִּמְצָנִים, לְאוֹר הַהִשְׁמָצוֹת שֶׁל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שֶׁבְּרֹאשׁם עוֹמֵד
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲזִי שֶׁיַּעֲמִדוּ לְטוֹבַת הַקְּהֵלָה, כִּי זֶהוּ עֲנָן שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ
מִמֶּשׁ.

לֵה תִקְצֵ רכז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, בּו יִבְרַכֶם, שֶׁיִּזְכּוּ שִׁמְלֵא ה' מִשְׁאַלוֹת לְבָם
לְטוֹבָה, אַחַר שֶׁזְּכּוּ לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

לֵה תִקְצֵא רכז

יִחְזַק אֶחָד שִׁיזְהַר מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא עוֹמֵד תַּחַת כָּל הַהִשְׁמָצוֹת וְכוּ',
וַיַּעֲזִיבוּ לְחִזּוֹק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁלֹּא יִשִּׁיתוּ לְבָם לְדַפֵּי הַהִסְתָּה
וְכוּ'.

לֵה תִקְצֵב רכז

יִזְרֶה לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מִפְּנֵי כָּל הַהִסְתּוֹת שֶׁל אֲיִנְשֵׁי דָלָא מְעַלִּי,
שֶׁבְּרֹאשׁם עוֹמֵד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁעָה, וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת חֲזָקִים וְלֹא לְפַחַד
כָּלֵל.

לֵה תִקְצֵג רכז

יִבְקֹשׁ אֶת עֲזֵרַת הַנִּמְצָן בְּנוֹגֵעַ לְעוֹרֵךְ-דִּין שֶׁיִּסְדֵּר אֶת עֲנָן בִּיאָתוֹ לְאָרֶץ,
וַיִּזְרֶה שׁוֹב שֶׁלֹּא לְהִתְיַחַס לְכָל הַסְּתוֹת הַפְּרוּעוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם,
וְלְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שֶׁלֹּא יִתְפַּחְדוּ כָּלֵל.

- לה תקצד רל
יבִהִיר, אֲשֶׁר הִתְרוּפָה הִכִּי טוֹבָה נֶגַד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִיא רַק לְהִדְפִּיס מָה שְׂיוֹתֵר סִפְרִים וּבִפְרָט "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".
- לה תקצה רלא
יִוֵּדָה לְנִמְעָן עַל הַחֶסֶד שְׁעוֹשָׂה עִמוֹ, וַיִּבְקְשׁוּ לְדַבֵּר עִם אִיזָה רַב שְׂיֵשׁ לוֹ הַשְּׁפָעָה עַל פְּלוּגֵי שְׂבִיכְלָתוֹ לְעֶזֶר.
- לה תקצו רלב
יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְעִשׂוֹת פְּעִילוֹת עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר זֶה חָשׁוּב מְאֹד, וַיַּעֲוֹדֵד בְּעִנְיַן הַבְּרִיאוֹת.
- לה תקצז רלג
יִבְקֹשׂ לְדַבֵּר עִם עֲדוֹת הַמְזֻרָח וְלַהֲבִיחַ, שְׂכַל מָה שְׂשׁוּמְעִים מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, זֶה עֲלִילַת שְׂוֹא וְהוֹצָאֵת דְּבָהּ, וְזֶהוּ רַק נְסִיּוֹן שְׂמַנְסִים אוֹתָנוּ מִלְּמַעְלָה, וּבִדְבַר אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנַעֲמַד בְּנִסְיֹן הַזֶּה.
- לה תקצח רלד
יִבְהִיר, שְׁלֵצַת עֵתָה אֵין הַרְבֵּה מָה לְעִשׂוֹת, רַק תִּפְלֵה וּבִקְשָׂה לְבַקְשׁוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר בְּדַבַּר לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.
- לה תקצט רלה
יִחֲזַק עַל שְׂמִחָה, שְׂהִיא עֶקֶר הַרְפוּאָה וְהַנְּצִיחוֹן לְכָל.
- לה תר רלז
יֵאֱחָל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבַּת, וַיֵּאֱחָל וַיִּבְרָךְ, וַיִּחֲזַק עַל לְמוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ בְּכָל יוֹם, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- לה תרא רלח
יִחֲזַק שְׂלֹא לְדַאֵג, וּבִדְבַר יִזְכּוּ לְנִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּהֶם הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, כִּי יֵשׁ עֲנִיָּן שְׁנַתְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.
- לה תרב רלז
יִוֵּרָה לְזֶרֶק אֶת כָּל דְּמִיוֹנוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלַהֲתַחִיל לְלַמֵּד, וְלַהֲתַחֲזֹק בְּאִמוּנָה וּבַהֲתַבּוֹדוֹת.
- לה תרג רלז
יִוֵּרָה לְגַבֵּי הַמַּלְגָּה שֶׁל אַבְרָכִי הַכּוֹלֵל, וַיִּחֲזַק לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָחָד אֲשֶׁר זֶה חָשׁוּב מְאֹד.

- לה תרד רלז
 יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת פְּעִילוֹת עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר זֶה חָשׁוּב מְאֹד.
- לה תרה רלח
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקֹשׁם לְשִׂמְחָה וְלִרְקֹד, כִּי אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִשְׂמֻחָה, וְלָבוֹא לְשִׂיחָה שְׂיִדְבֵּר הַיּוֹם לְכַבוֹד רֵאשׁ חֲדָשׁ.
- לה תרו רלח
 יִשְׂמַח עַל הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה, וְיַחְזֵק עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה וְעַל שְׂמֻחָה וְהַבְּנָה הַדְּרִית.
- לה תרוז רלט
 יַחְזֵק עַל שְׂמֻחָה אֲשֶׁר הִיא הַיְשׁוּעָה, וְהִיא סוֹד הַהֲצִלָּה.
- לה תרח רמ
 יַחְזֵק הַנִּמְעָן עַל גְּדֹל זְכוּתוֹ שְׂזָכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבּוֹ ז"ל, וְיַעֲזֹר עַל שְׂמֻחָה אֲשֶׁר הִיא הַיְשׁוּעָה, הִיא הַגְּאֻלָּה, וְכָל שְׂשׂוּמִים, מִתְּקַרְבִּים יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לה תרט רמב
 יוֹרֵה לִילֵךְ לְרוֹפֵא מְמַחָה לְכַדֵּק עַל מַה הַפְּאֵכִים וְכוּ', וְיִיעֵץ לְבַקֵּשׁ אִיוֹ רַבְּנֵית יְרֵאת שְׂמִים, שְׂתַבֵּא פֶעַם בַּחֲדָשׁ לְעִבֹר עִם הַנָּשִׁים בְּהִלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשָׁפָּחָה.
- לה תרי רמב
 יִיעֵץ לִילֵךְ עִם הַבֵּן אֶל פְּסִיכּוֹלוֹג לְרֵאוֹת מַה מְפָרִיעַ לוֹ, וְיֵאחַל שְׂמֻחוֹת.
- לה תריא רמג
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֵת שְׂעוֹסֶקֶת בַּתְּפִלָּה, וּמְחַזְּקַת אֶת הַנָּשִׁים בַּתְּפִלָּה, וְיֵאחַלָּה הַרְיוֹן קָל.
- לה תרבי רמג
 יֵאחַל שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹבָה, וְהַעֲקֹר לֹא לְפָחוֹד.
- לה תריג רמד
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַעֲקֹר בְּזַה הָעוֹלָם לְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִהְיוֹת שְׂמֻחִים וְעֵלְיוֹנִים, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, וְזוֹ עֲקֹר הַיְשׁוּעָה שְׁלָנוּ.
- לה תריד רמד
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקֹשׁם לָבוֹא בְּשַׁעַת תְּשַׁע לְדַרְשָׁה

שְׁיַמְסוּ, אֲשֶׁר חֲשִׁיבוּתָהּ לְאִין עֲרֹף, וַיִּשְׁבַּח וַיִּפְאֵר אֶת הַקְּהָלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹנוּ, שֶׁהִיא מְשַׁתַּת רַק עַל טְהַרְת הַקֹּדֶשׁ, תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, וּמְאַחֲדַת בְּאַחֲדוּת נִפְלְאָה, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹ יַעֲזֹרוּ, אִין דְּבָר פְּזָה אִין בְּשׁוּם קְהָלָה.

לה תרטו
מִכְתָּב נְחוּמִים לְבַחֲוֹר אָבֵל, וַיְבַהֲרוּ, שְׁאַחַר שְׁלוֹשִׁים מִתָּר לְאָדָם בְּמַצְבוֹ לְשִׁמְעַ מוֹסִיקָה, הִיֹּת שֶׁהוּא נוֹטֵה לְדַפְאוֹן, וְזֶה עֲבוּרוֹ פְּקוּם נִפְשׁ.

לה תרטז
יְבַהֲרוּ, אֲשֶׁר אַחַר שְׁאָדָם לוֹמַד הַרְבֵּה "לְקוּטִי-מוֹהֲרִין", הוּא זוֹכָה לְבִרוֹר וְזִכּוּף הַמְדַמָּה, וְזוֹכָה לְבָרַר לְעַצְמוֹ אֶת הַהֲלָכָה.

לה תריז
יְבַהֲרוּ, שְׁבִדּוֹר הִנֵּה צְרִיכִים יוֹתֵר וַיּוֹתֵר לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלֹנוּ, וְלֹא לְהַקְל בְּחֻזוֹת הַחִיצוֹנִית וְכַדוּמָה, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת צְדָקָה וְחֶסֶד, וַיִּיעֵץ אֹדוֹת שְׁנוֵי הַשֵּׁם שִׁיְהִיָּה שֵׁם יְהוּדִי, וְלֹא שְׁמוֹת בְּדוּיִים שֶׁהַמְצִיאֻו הָעֲרִיב־רַב.

לה תריח
יַחֲזֹק עַל שְׁמֻחָה וְלַעֲזוֹר זֶה לָזֶה, כִּי כָל הַגְּלוּת שְׁעוֹבֶרֶת עַל הָאָדָם, זֶה מַחֲמַת הָעֲצָבוֹת שֶׁשׁוֹרָה בּוֹ.

לה תריט
יִוְדָה לְנַמְעֵן שְׁסִיעַ בְּעִבּוֹר הַצְּלַחַת הָעֲנִיָן.

לה תרכ
יִיעֵץ אֹדוֹת נְתוּחַ שְׁקָדִים לְקַחַת רוּפֵא טוֹב בְּבֵית-חַוּלִים טוֹב.

לה תרכא
יַחֲזֹק עַל שְׁמֻחָה, שֶׁעַל יְדָה זֹכִים לְעֵבֶר עַל הַפֶּל, וְכֵן לְהַרְפוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

לה תרכב
יִוְדָה לְחֹזֵק אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִדְוֹן אֶת הַבַּעַל לְכַף זְכוּת, וְלִשְׁוִחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

לה תרכג
יִבְקֵשׁ לְהַבִּיאֻו מְאֵה סְפָרִים "גַּר לְהַצְדִּיק", וַיִּוְרָה הָעֶקֶר לְבִטּוֹחַ בְּהַשֵּׁם וַתְּבָרַךְ וְלֹא בְּבִשָּׁר וְדָם.

- לה תרכד** רנד
 יֵאָשֶׁר קִבְּלַת הַזְּמַנָּה לַחֲתֻמַּת הַבֶּן, וַיִּבְהִיר אֲשֶׁר צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים
 וְלִהְתַּפְּלֵל תָּמִיד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק זֶה הָעֲצָה בְּכָל זְמַן וְעַת וּבְכָרֵט בְּעַת
 צָרָה.
- לה תרכה** רנה
 יוֹרָה לְקַחַת אֶת הַיֶּלֶד לְעֵוֹץ, וּבְכָרֵט שְׁהִיּוֹם יִשְׁנֶם כַּדּוֹרִים פְּשׁוּטִים
 לְהַרְגֵּעַ, וַיִּחֲזַק וַיַּעֲזֹרד שֶׁלֹּא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וּבּוֹדָאֵי אַחַר הָרַע יָבּוֹא
 הַטּוֹב.
- לה תרכו** רנה
 יוֹרָה לְנַמְעֵן עַל הָעֶזֶר שֶׁעֲזָרוּ, וַיֵּאֱחָלוּ גְסִים נְגָלִים, וְהָעֶקֶר לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.
- לה תרכז** רנו
 יִבְהִיר, שְׂאִין צָרִיף לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה כָּלֵל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גּוֹזֵר כַּמָּה
 יְלָדִים יִהְיוּ לוֹ לְאָדָם וְכַמָּה פְּרִנְסָה תִהְיֶה לוֹ, וְלִכֵּן אֵין צָרִיכִים לְהִיּוֹת
 בְּעֲצָבוֹת כָּלֵל.
- לה תרכח** רנז
 יִבְקֵשׁ אֶת הַנְּמָעֵן לְסַפְסֵד עוֹד חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שְׁנֵה זְכוּי הַרְבִּים
 מֵאֵין כְּמוֹהוּ.
- לה תרכט** רנז
 יוֹרָה לְנַמְעֵנִים עַל הַטְּרָחוֹת שֶׁטְּרָחוּ, וַיֵּאֱחָלֶם רַב נַחַת, אֲשֶׁר זֶה הַבְּרָכָה
 הַכִּי חֲשׁוּבָה.
- לה תרל** רנח
 יוֹרָה לְקַנּוֹת פֶּקֶס מִשְׁכָּלֵל, שְׂיִיכָל לְהַעֲבִיר דְּרָכּוֹ אֶת הַמַּכְתָּבִים, וַיִּבְקֵשׁ
 שֶׁהַעֲזָרַת נָשִׁים תִּהְיֶה סְגוּרָה בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן שְׂיִהְיֶה נְקִי תְּבִית-
 הַכְּנֻסָּת, וְהַכֵּל יִהְיֶה מְסֻדָּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.
- לה תרלא** רנט
 יוֹרָה לְבַעַל לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיאוֹת אִשְׁתּוֹ, וַיֵּאֱחָל רְפוּאָה שְׁלָמָה.
- לה תרלב** רס
 יִבְקֵשׁ לְכַתֵּב לוֹ אֵיף הוֹלֵף הַכּוֹלֵל וְכַמָּה אֲבָרְכִים יִשְׁנֶם וְכוּ', כִּי רְצוֹנוֹ
 שְׂיִהְיֶה הַמְקוֹם פּוֹרֵחַ וּמְשֻׁשָׁג לְהַפְּלִיא.

- לה תרלג רס
מכתב פְּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִשְׁמַח מְאֹד עַל גְּדֻלַּת הַהֲצִלָּחָה שְׁזָכָה
אוֹתָם הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ, וְאֲשֶׁר נִתְקַיֵּם בָּהֶם: אֲשֶׁר הַחֲלוּת לְנַפְל לְפָנָיו, לֹא
תוּכַל לוֹ וְכוּ'.
- לה תרלד רסב
יְבִהִיר, שֶׁהֲעֲנִין כְּבֹר סֵדֶר, וְלִכֵּן שְׂאִיזָה פְּלוּנִי לֹא יִתְּלָה אֶת הַהֲצִלָּחָה
בְּהַשְׁתַּדְּלוּתוֹ, וְשֵׁלֵא יִבְקֹשׁ עוֹד שְׂכָר עַל זֶה.
- לה תרלה רסג
מִכְּתָב פְּלִי לְתַלְמִידֵי יִשִּׁיבַת דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר, בּוֹ יִחְזַקֵּם לְהִתְמִיד בְּסִדְר
דְּרָךְ הַלְמוּד, כְּרִצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְסִיִּם אֶת כָּל
הַתּוֹרָה כְּלָה, וְהַיְשִׁיבָה שְׁלֵנוּ הִיא רַק בְּעֵבֹר מִי שְׂרוּצָה לְעֵלוֹת
וְלַהֲתַעֲלוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִירְאָת שָׁמַיִם וּבִמְדוּת טוֹבוֹת,
וְהַמְדוּת הֵן עֲקָר הָאָדָם, וְאֲשֶׁרֵי הַמְצִיָּת, אֲשֶׁר שְׁמוֹ הַטּוֹב יֵלֵךְ מִסּוּף
הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ.
- לה תרלו רסד
יִבְקֹשׁ לְהַזְכִּיר לְפְלוּנִי, אֶת מַעֲשֵׂי הַנְּחֻשׁ, וְלִכֵּן שְׁלֵא נַחוּשׁ עֲצָמֵנוּ קְטַנִּים
לְעַמְתּוֹ וְאִין לְפַחַד מִמֶּנּוּ וְחִבּוּרְתּוֹ.
- לה תרלז רסו
יִחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְאֲמוּנַת חֻכְמִים, וְאִז יֵרְאוּ נְסִיִּם נְגִלִים, וְכֵן
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהֲפָצָה.
- לה תרלח רסו
יְבִהִיר עַד כְּמָה הַקְּפִיד רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאָדָם לֹא יִתְרַשֵּׁל בְּשִׁמְרַת מְמוֹנוֹ,
וְיוֹרָה הָעֶקֶר לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, שְׂאִין לְמַעְלָה
מִזֶּה.
- לה תרלט רסז
יִוֹדָה לְנִמְעֵן עַל הַשְׁקָעַתוֹ הַרְבָּה, וְיִשְׁמַח עַל הַהֲתַאֲחָדוֹת עִם תּוֹשְׁבֵי
הַמְּקוֹם, בְּרְאוּתָם אֶת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּטוֹבִים וְהַגּוֹנִים, וְלֹא כְּפִי שְׂצִיר
אוֹתָנוּ הַסֵּמ"ך-מ"ם וְחִבּוּרְתּוֹ.
- לה תרמ רסח
יְבִהִיר אֶת הָעֶקְרוֹן שְׁלוֹ, שְׂאִינּוּ מְעַנִּינִים לְהַשְׁתַּלֵּט עַל אֵף אֶחָד, רַק
רוֹצִים אֶת הַפְּנֵה שְׁלֵנוּ, וְלַעֲבֹד אוֹתוֹ יִתְּבָרֵךְ בְּלֹא הַפְּרָעָה וְתוֹ לֹא. וְיִקְיִם
הַיְעוֹד: "כִּי מְלֶאָה הָאֶרֶץ דָּעָה לְדַעַת אֶת ה'".

לה תרמא רסט
 יחזק על אמונה פשוטה, ויורה להקים בית עם פלונית שהיא בת זוגו,
 ולהתחזק בצותא.

לה תרמב ער
 יורה לנמען להכנס לפולל אפלו שעה ביום, פדי לקבל שם טוב, וכף
 יוכל לשדף אותו, וישדלו שלא לבוש בתזותו היהודית, ולהתמיד
 במשניות בכל יום, וזה סוד ההצלחה.

לה תרמג ער
 יבהיר, אשר עקר הגאון שלנו זה ה'סימנים' — הנקן והפאות, ויעורר
 על שלש תפלות במנין, וקביעת שעורים בתורה הקדושה, ובנדאי יזכה
 למצא שדוף נאות.

לה תקמד רעא
 יקנה שיהיה לנמען שפע בפרנסה, ויורה לכן הנמען לא לבוא אליו
 פרגע, אלא רק כשיחזור.

לה תרמה ערב
 יורה על סעדת ההלואא שעשו בעבור אמו הצדקת, שכל חייה עסקה
 בצדקה וחסד, וסבלה סבל רב וקבלה הכל באהבה, ובנדאי תהיה
 מליצת ישר.

לה תרמו רעג
 יבהיר, אשר נתקיים דברי החכם מכל האדם: "מקום המשפט שם
 הרשע" וכי, הינו שרודפים אנשים אמללים בלי לבדק מי ומה, וכבר
 אמר רבנו ז"ל, שמי שאינו דבוק בו יתברך, הוא חיה בדמות אדם,
 ומצער לשמע מה שעובר על יהודי פלוני, והעקר צריך להתחזק
 ולהרבות בתפלה והתבודדות.

לה תרמוז ערה
 יחזק על אמונה פשוטה, ועל השיחה בינו לבין קונו.

לה תרמח ערה
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ויקנה שהכל יסתדר על הצד הכי טוב,
 ועוד יראו נסים נגלים.

לה תרמט רעו
 יצטער בצער הנמען, ויאיר עיניו שגם בתוך הצרות רואה הרחבות,
 ויקנה לפניו יתברך שבת הנמען תתחתן בקרוב, ויצאו מדאגותיהם.

- לה תרנ** רעז
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַמַּגִּיד שְׁעוֹר בְּיִשְׁיבָה, חֲלָשׁ מְדֵי לְגַבֵּי הַתְּלַמִּידִים, וְהֵם עוֹלִים לוֹ עַל רָאוּ, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְקַחַת מִישֵׁהוּ יוֹתֵר תַּקִּיף, וּבְכֻלָּל טוֹב לְתַן לְיַלְדִים חֲרוּת, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם סְפוּרֵי צַדִּיקִים וְאֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, בְּאִפְסָן שְׂיִכְנֹס לָכֶם חֶשֶׁק לְלַמֵּד.
- לה תרנא** רעח
 יוֹרָה לְצֵאת מֵהַלְחָץ, וּלְלַמֵּד בְּמִקּוּם שְׁלֵבוֹ חֶפֶץ, וְהַעֲקֹר לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבַהֲלָכָה, כְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ וְ"ל שְׁפָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלָּכָה, כְּדֵי לִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג.
- לה תרנב** רעט
 יוֹרָה לִילָף לְמַמְחִים בְּתַחוּם, וְאִין לְהַתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל. וְהַעֲקֹר צָרִיךְ שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר, וּבְפָרֻט שְׁלֵמְדוֹ כָּל-כָּף הַרְבֵּה "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", אֲשֶׁר מְלֵאִים חֲזוּק וְעִדוּד.
- לה תרנג** רעז
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר אִין לְמַעְלָה מְלַקְרֵב אֶת הַשְּׂכָנִים, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה, וְלְהַדְלִיק אֶת נְשִׁמוֹתֵיהֶם.
- לה תרנד** רפ
 יִבְקֶשׂ אֶת הַלְוָאת הַנִּמְעָן בְּעִבּוּר הַמוֹסְדוֹת.
- לה תרנה** רפ
 יוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַצְּלַחַתוֹ, וְאֲשֶׁר קִמֵּץ רְשָׁעִים נָפְלוּ מִטָּה, וְאֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ עִלּוֹ, וְלִכֵּן הַעֲקֹר עֲכָשׁוּ לְצֵאת לְקְרוֹב לְכַבוֹת וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאַמַּת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוּם אֲנָשִׁים טוֹבִים, אֲלֵא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוּא מְסִיתָם וְזוֹרַע שְׁנָאָה בִּינֵיהֶם לְבִינָנוּ.
- לה תרנו** רפב
 יוֹרָה לְזוּג לְחַדֵּל מִמְרִיבוֹת, וְהַעֲקֹר לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת.
- לה תרנז** רפב
 יִחֲזֹק עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחָנֵי, וְיַעֲזוּר עַל הַתְּבוּדוֹת.
- לה תרנח** רפג
 יֵאָחַל רַב נַחַת מֵהַיְלָדִים, וְיִקְוָה לְחַתֵּן אֶת הַבֵּן שֶׁהֵגִיעַ סְמוּךְ לְפָרְקוֹ, וְיִבְקֶשׂ לְהַכְנִיס אֶת פְּלוּגִיַת לְעַבֵּד בְּמַעֲוֹן.

- לה תרנט רפג
יעורר זוג על אהבה הדרית, ולכבד זה את זה, ואז תשרה השכינה
ביניהם.
- לה תרס רפד
יורה לקבץ שעורים בתורה הקדושה, ולהפיץ את אור רבנו ז"ל, והעקר
לעבד על נקדת השמחה, שזה היסוד בקיום היהדות.
- לה תרסא רפה
ייעץ לאפות לכבוד שבת עגה, ולתרום כל פעם למשפחה אחרת, וזכות
זו תגן על הנמצן, וכן לבקש בעת הדלקת הנרות כל מה שצריך?
- לה תרסב רפח
יאחל רפואה שלמה לבן, ויבהיר, שכל תפלה שמתפללים לפניו? תברך,
עושה רשם בשמים.
- לה תרסג רפו
יורה להקפיד על מצות כבוד אב ואם, שבזכותה מאריכים ימים,
והעקר לא לריב ולהרבות בשלום-בית, שבזה השכינה מצויה בבית.
- לה תרסד רפז
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אמונה פשוטה, לידע שהכל
נעשה מאתו יתברך, ויזהיר מאד מכל מיני מוסרים ומלשינים, אף
שנראים בחזות חרדית, אף הכל צביעות, ויעורר לשים עיניו רק אליו
יתברך, וכך מקבלים פרגסה בעתו, ולשמר מאד על הנער, אשר הם
בבת עינינו.
- לה תרסה רצא
יבקש לדעת מה ארע בבית-חולים, ויאחל בשורות טובות.
- לה תרסו רצב
יפליג בגדל הזכות של קרוב רחוקים, ויבקש להשיג לו את הפרכים
הראשונים של הספר "מעשה איש", ויקנה להתראות בקרוב.
- לה תרסז רצג
ייעץ אודות שדוף אם זה נראה, אזי לגמר בכי טוב, ויעורר על למוד
התורה.
- לה תרסה רצד
יפליג במעלת סיום מסכת, אשר זה דבר גדול מאד, ויעורר בחור לסיים
עוד ועוד מסכתות, ויקנה בקרוב שכל הישיבה תשבות עמו יחד.

- לה תרסט** רצד
 יחזק על שמחה ולשמח אחרים, אשר זה עושה רשם בכל העולמות.
- לה תרע** רצד
 יורה להודות לפניו יתברך על החסד הגדול והנסים שעשה עמו, ויעורר על תפלה במנין, וקביעת שעורים בתורה הקדושה, ויאחל שפע גדול.
- לה תרעא** רצה
 יעורר על כבוד הדין, ויאחל הריון קל ובשורות טובות.
- לה תערב** רצו
 יעורר הורים לחזק את בנם שישנה את חזותו, וילך בפאות ויסיר את בלווית, וישב בכלל וילמד, וכך יוכל למצא שדוף טוב.
- לה תרעג** רצז
 יתנה צערו מפל הצרות שעוברות עליו, ויבהיר שלבן הנמען יש חלק גדול בכל התלאות הללו, וחבל מאד, שאין הבן הזה מצית לעצמותיו — לנצל את הזמן היקר לתורה, תפלה ומעשים טובים, ולא להפך.
- לה תרעד** רחצ
 ישמח שהנמען קנה פקס, וכך יוכל להעביר את המכתבים דרכו, ויבקש לפתור את בעיית בזבוז החשמל בבית-הפנסת, שנה דולק גם בשעות שאין שם אף אחד, וחבל מאד.
- לה תערה** רצט
 יבקש את הנמענים לחדל מלהתלונן על הדחקות, כי על פלם עובר בפרינסה, והתמרמרות רק מביאה מצב רוע, וחבל מאד, יותר טוב לשמע פלי זמר, ולהגביר אורה טובה של שמחה.
- לה תרעו** ש
 יקפיד על בחור על חסר משמעת, ויבקשו לעזוב את הישיבה מה שיותר מהר.
- לה תרעז** שא
 יחזק מאד ויורה לטל את הכדורים שנתנה הרופאה, והעקר לשמר על השלום-בית ועל הבנה הדינית.
- לה תרעח** שא
 יעץ בענין תעדת הוראה, והעקר לחזק את הנשים, אשר זו הצדקה הכי גדולה — לשמח את הזולת.

- לה תרעט שב
יעוֹרֵר עַל שְׁמִיחָה, כִּי הָעֲצָבוֹת הֵיא מְקוֹר כָּל הַכְּלוּמִים, וַיֵּאחֲל רְפוּאָה
שְׁלֵמָה.
- לה תרפ שג
יִבְהִיר אֲשֶׁר חַיֵּי הָאָדָם זֶה נִסְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְהַעֲקָר לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂאֲנוּ
מִקְרָבִים לְרַבֵּי נוֹרָא כְּזֶה, וְלִרְאוֹת לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ
אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן.
- לה תרפא שד
יִזְרֶה לְבַעַל לְרַחֵם עַל אִשְׁתּוֹ, וְלַעֲזֹר לְאִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טוֹרַחַת מְאֹד בְּעַבְוֹר
פְּרִנְסָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה בֵּיתוֹ יִכְרַךְ, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן כְּשֵׁישׁ אֵי הַבְּנוֹת
וְאֵין עֲזָרָה הַדְּרִית בֵּין כְּנֵי הַזּוּג.
- לה תרפב שה
יִחֲזֹק זוּג עַל הַצָּרָה שְׁעוֹכֶרֶת עֲלֵיהֶם, שְׂיִתְחַזְּקוּ מְאֹד מִכָּל הַסְּפָרִים שְׂזָכוּ
לְהַדְּפִיס, וּבְנוֹדֵי יֵצְאוּ לְרִנְחָה.
- לה תרפג שו
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כּוֹ יִבְקֹשׁ לְסַפְּרָם אֶת כָּל סֵדֵר נְסִיעַתוֹ לְאַרְץ,
וְהַנְּסִים שְׁקָרוּ לוֹ, שְׂיֵצֵא מִשְׁנֵי הָרְשָׁעִים.
- לה תרפד שז
יִחֲזֹק שְׁלֵא לְהַשְׁכֵּר, אֲשֶׁר זֶה גְּדֻלַּת בְּרֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּה,
וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הֵיא בְּאַמוּנָה.
- לה תרפה שח
יִתְפַּלֵּא, שְׂאֲחֵר דְּבוּרֵי חֲזוּק כְּאֵלוֹ, הַנִּמְעָן עוֹד יִהְיֶה שְׂבוּר וְכוּ', בְּמָקוֹם
לְיִשָּׁם אֶת הַדְּבוּרִים, וְלַהֲתַחִיל לְמִצָּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת וְכֵן בְּאִשְׁתּוֹ,
וְלַעֲסֹק בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ.
- לה תרפו שט
יִחֲזֹק מְאֹד בֵּיתֵר שְׂאֵת וְעוֹ, וְלַהֲרַבּוֹת בְּדְבוּר אֱלֹיוֹ יִתְכַרֵּךְ, אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה
רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים.
- לה תרפז שש
יִבְהִיר, אֲשֶׁר עָקֵר גְּדֻלַּת בְּרֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂמִתְחַזְּקֵי מֵעַמָּד בְּכָל מַה שְׂעוֹבֵר
עָלָיו, וַיִּקְוֶה שְׁכָּל הָרְשָׁעָה כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמְשַׁלַּת זְדוֹן.

לה תרפה שי

יִבְקֹשׁ מִבְּחֹר רֶוֶק, שְׂיַעֲזֹב אֶת יִבְנָאֵל, הִיּוֹת שְׂאִינוּ רוֹצֵה לְלַמֵּד, וְאִינוּ מְצִיֵּת לְסִדְרֵי הַיְשִׁיבָה, וְסִתָּם בְּחֹר שְׂמִסְתוֹבֵב בְּטֵל, אֵינָנו צְרִיכִים בִּקְהֵלָה.

לה תרפט שיא

יִשְׁמַח מְאֹד, שְׁלֹנְמֵעַן יֵשׁ שְׁלוֹם־בֵּית, וְיִתֵּן תְּשׁוּבָה אוֹדוֹת כּוֹבֵעַ עַל פְּאֵה, וְיִחְמִיר בְּגִלּוֹי שְׁעָר, אֲשֶׁר זֶה חֲמוֹר מְאֹד.

לה תרצ שיב

יֵיעֵץ לִילָךְ לְרוֹפֵא מְמַחָה וְכוּ', וְהֶעֱקָר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת בְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה.

לה תרצא שיג

יִזְכִּיחַ אֶת בְּחֹרֵי הַיְשִׁיבָה עַל הַתְּנַהֲגוּתָם, וְאִם לֹא יִשְׁתַּנּוּ, יִכְרְחוּ לְלַמֵּד בְּמִקּוֹם אַחֵר, וְיַעֲזֹרר עַל נְצוּל הַזְּמַן הַיָּקָר לְתוֹרָה, תְּפִלָּה וְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

לה תרצב שיד

מִכְתָּב פְּלִלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִחְזְקֶם עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִימָה וְלְהַחְזִיק עֲצָמָם בְּיַחַד, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים שֶׁלֹּא יִסְחָפוּ אַחֵר רוּחַ הַזְּמַן, וְלְהִרְבּוֹת בְּתִפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

לה תרצג שטז

יִחְזַק שְׁלֵא לְפַל בְּדַעְתּוֹ, אֲלֵא לְהַתְּחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאֵת וְעוֹ, וְלִמְצֵא בְּעֲצָמוֹ אֶת הַטּוֹב.

לה תרצד שטז

יִבְטִיחַ לְעוֹסְקֵת בְּחֻנּוּף בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּקְבַּל בְּחֻנּוּרָה מֵאֲתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁכָר — יְלָדִים טוֹבִים וְרַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור ענינו חיות נפשינו, אשר נשא אותנו על ליבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותינו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות ויו הארת שכינת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת זי"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחזקו אותם לחזור בתשובה, עטרת ראשינו, נזר תפארתינו, המלאך הניצב על ראש, דרך עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורינו ומאורינו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לשיבה של מעלה

להתלונן הצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט השע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הרבנית החשובה, בת גדולים וצדיקים,

אשת חיל עטרת בעלה

הצדקנית מרת

יחנא שפרא ע"ה

בת הרה"צ אשר ישעיה

כ"ק אדמו"ר מקאסאן זי"ע

א"ח כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

נלב"ע ט"ז תמוז תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדה בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם זאב בן חיה רבקה

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבינו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבינו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים

טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב

לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ותזכה לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך וירוו

מימנה הוריה רוב נחת דקדושה

אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא

רבנו של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך

והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על

כל יושבי תבל ארציך וידע כל פעול כי אתה פעלת

ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה

באפו הוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו

וברחמים אמן ואמן

הספר הקדוש הזוה נרפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, לאה בת שפרה
מרים, אברהם בן שפרה מרים, חנה בת שפרה מרים, ישראל
אריה בן שפרה מרים,

יעקב בן חנה, שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן חנה,
ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,

דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית שלומצה בת חיה גולדה,
מיכל גניה בת חיה גולדה,

רבקה רויזא בת חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, דוד בן חיה בינה,

שולמית שלומצה בת לאה, אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה
בת לאה, רחל פייגא בת לאה, חנה בת לאה,

חנה בת מנוחה נחמה,

משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל, מאיר צבי בן
יפה שיינדל,

ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו
הק' וירונו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

האשה חשובה,

מרת

חיה רחל פעריל בת יוטא הינדא

לרפואה שלימה בקרוב

בכל רמ"ח אבריה ושס"ה גידיה

ותאריך ימים בנחת ובשלוה

מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ניסים בן שמחה ני"ו

וסימה בת שושנה תחי'

הקב"ה יעזור שיהיה להם

הצלחה בכל העניינים ויצאו

מכל החובות ויזכו לזרע של

קיימא ולכל הישועות

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי
נשמתו הטוהורה והזכה של
כ"ק עטרת ראשנו מאור ענינו משוש לבנו
כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

רבי אליעזר שלמה

בן מלכה ומנחם זאב זיע"א
זכר זכותו תמליץ בעדינו

נתן בן שושנה

ואסתר בת פירחה שיחיו

לזרע בר קיימא ולבריאות השלימה בגוף
ובנפש מתוך שמחה אמיתית הנובעת מלב
שלם לעבודתו יתברך ויזכו להיות שמשים
בהיכלו של מורינו ורבינו בנאמנות כל ימי
חייהם ולהיות מקושרים באמת ובתמים
קשר על קשר בזה ובבא ולנצח נצחים אמן,

כי"ר.

הספר הקדוש הזה
נדפס לעילוי כלל
נשמות עם ישראל
ובכללם אמי היקרה
סבטלנה בת ז'ניה

ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נרפס

לזכות כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

ולהצלחת

ניסים הלאלי בן שמחה

בכל ענייניו ברוחניות ובגשמיות

ולהצלחת משפחת הלאלי המורחבת

לעילוי נשמת:

רחל בת עזיזה, שלום בן שמעון, יעקב בן
רחל, שמעון בן רחל, עזיזה בת גמרה, ניסים
בן סולטנה, רבקה מרגו בת אסתר

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות נשמת
כ"ק עט"ר אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל
שנוכה להיות מקורבים אליו בעולם הזה
ובעולם הבא.

ולזכות התורמים ומשפחותיהם שיזכו לבית
משלהם ביבנאל "עיר ברסלב בגליל", בית קדוש
בדרך רבנו ז"ל בלי חובות ובקלות, ויפתחו להם
שערי חכמה בינה ודעת בתורה. שיומתקו להם כל
הדינים בשורשם ושהכל יתהפך להם לטובה.
ויסתדר על הצד הכי טוב ושהשמחה תשרה
בביתם. שתהיה להם רפואה שלימה בגוף ובנפש
ושיהיו בריאים תמיד. שירווי רוב נחת דקדושה מכל
ילדיהם, שיגדלו קדושים וטהורים ויתחתנו סמוך
לפרקם ממש עם זיווגם האמיתי.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ולהצלחה במשפט

ר' דוד בן לאה נ"י

שיצא מכל צרותיו

ולהצלחת משפחת סמוכין

שיהיה להם שפע בריאות פרנסה שלום בית

אמיתי ונחת מהילדים

ובכללם -

הדסה מלכה בת שמחה

וטהר בינה בת הדסה מלכה

לבריאות איתנה ולהצלחה ברו"ג

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות נשמת

רבי אליעזר שלמה בן מנחם זאב צוק"ל

והרבנית יחנא בת סאסיה ז"ל

כמו כן לזכות כל הנוכרים להלן שיוזכו להתעלות בדרך התורה והמצוות, שיוזכו לשמחה בריאות איתנה ורפואה שלימה, שפע פרנסה, זרע של קיימא, ברכה בכל מעשה ידיהם ונחת דקדושא מכל יוצאי חליציהם.

דוד ורחל צפורה כהן ויוצאי חליציהם, גאולה בת אורה, שרה רחל מלכה בת ירדנה שמחה, נועה רבקה בת ירדנה שמחה, חכם מויאל יהודה בן מרים, יעקב בן נעימה נעמי, מיכל בת נורית, גל בת מיכל, ליהי בת מיכל, עומר יחזקאל בן מיכל, יגאל יוסף בן חיים ורבקה, רינה בת מרים, יוסף חי בן אלגרה, אסתר בת רינה, שלום שלמה בן רינה, מנחם בן רינה, מרים בת רינה, תמר בת מונירה, פרידה בת גלילה, ניב בן לאה, לאה בת בלימה ורד, בת אל בת עדה אדל, נעימה נעמי בת ויקטוריא, גמ"ח רבי נחמן מברסלב אשקלון, נירית בת נעימה נעמי, רוני אלישע בן אביבה ואהרון, רן בן נירית, ניה בן רוני אלישע ונירית, לירון בן רוני אלישע ונירית, מוריה בת חיה, הרצל טוביה בן לאה, דניאל בן תמר, אורטל בת תמר, אליעזר שלמה בן ירדנה שמחה, דוד בן אמימה, חביבה בת ויקטוריא, רוזי שי דוד בן מרגלית, טוביה בן אביטל, מזל מזי בת שושנה, עזרא בן נעימה נעמי, ירדנה שמחה בת צ'חלה רחל, מזל בת לאה, עידית מלכה בת מזל, משה בן אירן, אילהו בן עידית מלכה, לאה בת עידית מלכה, ראובן בן עידית מלכה, שמעון בן עידית מלכה, שרה בת עידית מלכה, פייגא בת עידית מלכה, אליעזר שלמה בן עידית מלכה, ארל רוחמה בת עידית מלכה, מרים בת חנה, נחמן נועם בן מרים, עילאי בן מרים, אליעזר שלמה בן לאה, דניאל מאיר בן לאה, נתנאל שמעון בן לאה, מרים בת אירן, מלכה בת אירן, שרה בת אירן, מוריס בן אירן, אברהם בן אירן, מירב בת אירן, נחמן גבריאל בן חנה.

לעילוי נשמת : רחל בת תופחה, סעידה בת עזרא מאיר וחנינה, אברהם בן יחזקאל וחביבה, מאיר בן משה והדסה, עזרא מאיר בן יחזקאל, יחזקאל בן עזרא מאיר, רוני רות בת מזל ושלמה, אלה בת חיה קלינר, אברהם בן מאיר וסעדה, יוסף בן רבקה, יעקב בן שמחה, ראובן בן סטריה, שאול בן סטריה, סטריה בת ג'מילה, יעקב בן מזל, יעקב בן אלס עיישה, אליאס בן מאיר, אירן בת גולי, מאיר בן אירן, אמיר בן סולי, אשר

בן ג'זלייט.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ר' יצחק בן רחל נ"י

חרווה בת מרים תחי'

ולזכות ילדיהם אברהם, פייגא, דוד, רחל,
אליעזר שלמה, לאה, יעקב, מלכה, בני חרוה,
עם בני זוגם וצאצאיהם,

הקב"ה יעזור שתייהיה להם רפואה שלימה
רפואת הנפש ורפואת הגוף פרנסה בשפע ובנקל
ולצאת מכל החובות ויוכלו לשבת בנחת
באוהלה של תורה להיות עובדי ה' דבוקים בו
יתברך ובצדיקי אמת, ולהיות בשמחה תמיד

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
מרת גיטל בת שמואל ע"ה

*

ולזכות שלום יוסף בן אסתר דבורה נ"י
וזוגתו בילא קרסיל בת גיטל תחי'
וילדיהם גיטל, פייגא, נחמן ברוך, אליעזר
שלמה, אדל,

*

ולזכות צבי חיים בן אסתר לרפו"ש במהרה
ולהצלחה ברו"ג

*

ולזכות הרה"ח אברהם יהודה בן פיגל
לרפואה שלימה לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו
ולכל טיפי דמיו

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הילד בניהו שוקרון ז"ל
בן מעוז ונטלי שיחיו
נלב"ע א' אייר ה'תשע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

*

ולהצלחת

ר' מעוז בן חנה נ"י

ונטלי בת עמליה תחי'

והילדים אחיה ישראל בן נטלי

אליעזר שלמה בן נטלי יוסף חיים בן נטלי

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה
ידיהם ויהיה להם פרנסה בשפע ובנקל ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות
לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

לרפואת תמר בת אלפה

להצלחה וזרע בר קיימא

אורטל בת תמר

ודניאל בן תמר

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

סימה בת ברכה

נחמן ישראל בן אורלית

הילד אליעזר שלמה בן סימה

לרפואה שלימה בנפש ובגוף

ולשפע ברכה והצלחה בכל

העניינים ברו"ג

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נשמת כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש

זי"ע

ולהצלחה בכל העניינים

יפה זיגרון ועמרם עידן ומשפחתם,

משה ורחלי ביטון ומשפחתם,

נחמן נתן וגילה מעהל ומשפחתם,

ראובן וחיה בירנבוים ומשפחתם,

אלנתן ופייגא מעודה ומשפחתם,

ליעזר שלמה וליבי הלאל ומשפחתם

נתנאל אמרדי ומשפחתם

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יוסף בן

ותרצה בת רחל

לזרע בר קיימא

ולהצלחה והתקדמות בעבודה,

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת שלמה ויפה אבועזיז
וילדיהם שרה, רחל, לאה,
אלימלך נחמן, אדל, רות,
מיכל.
הצלחה ברו"ג

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
לרפואת
אסתר בת שמחה תחי' שה'
יבטל ממנה את המחלה וישלח
לה רפואה שלימה,
להיריון קל ובריא לשירה צפורה בת
סילביה סימה, ולזיווג הגון ליאיר בן
סילביה סימה,

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
הב' אהרן בן ריסא נ"י
הקב"ה יעזור שיצליח ברו"ג ובכל מעשה ידיו
ויזכה לזיווג הגון בקרוב ויהיה לו פרנסה בשפע
ובנקל ויזכה לבריאות ואריכות ימים ושנים
טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק'
וירוו רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת מורינו ורבינו אדמו"ר

רבי אליעזר שלמה בן מלכה זצוקללה"ה

ולזכות צוות ב"ס "בית פייגא" יבנאל

שיזכו הם ובי"ב וכל יוצאי חלציהם לבריאות, נחת דקדושה, שלום בית, שמחה, פרנסה בשפע, הצלחה ברוחניות ובגשמיות, אריכות ימים ושנים, אמונת חכמים ושנוכה לעשות נחת רוח ליוצרו.

רויטל בת נעמי, מיטל בת ירדנה, שרה בת עדנה, רחל בת אסתר, רחל לאה בת שמחה, יהודית חיה בת מרים, אורית אורה בת יפה, איילת בת ציפורה, רויטל בת רות, אפרת לירז בת סוזן שושנה, לאה בת פנינה, הדסה בת ענת מירב, אביגיל בת אורלי, תהילה בת חדוה, זוהרית בת אורית, לאה בת עליה, רבקה בת יפה, צפורה בת יפה, טל בת עדנה, דבורה ניות בת צפורה, מלכה בת דבורה דילכרה, עידית מלכה בת מול, בתאל בת דינה, מיטל בת יפה, רחל בת טובה, שיראל בת עליזה, מרים שרה בת אתל, יסכה בת רויטל, רונית בת שושנה, נופר בת רות, לאה ליליאן בת שמחה, שירה בת אביטל, אסתר הדסה בת מיכל, חנה בת לאה, מעיין בת לאה, חנה בת רות ניצה, ורד בת מלכה, אביטל בת זיקליו, רבקה בת נאוה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים:

מול בת לאה, הלל נדב בן אירז דבורה, הלל בן נחמה, איילה בת נחמה, אליהו בן הלן לאה, שמואל בן שושנה, אדוארד בן כניה, תמרה בת רחל, נועה בת אתי, חדוה בת מרים, רחמים בן שושנה, נעמי בת רומיה, מול בת חלימה, בר ונטע בנות ענבל, יצחק בן מסעודה, מרים חיה בת עישה, יואב בן חנה, עמרם רפאל בן זוהרה, אילה בת עליזה, עדנה בת מורברי, ראובן בן חתון גאון, מאיר בן מלכה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולזיווג הגון משורש נשמתם:

ראובן בן עידית מלכה, ישראל בן חנה, אליעזר שלמה בן חנה, דורית בת שושנה, דקלה חיה בת מול, שירן שרה בת עליזה, שמחה חיה בת לאה ליליאן, רות שרה בת לאה ליליאן, רבקה אסתר בת לאה ליליאן, יעל בת ציפורה, מיכל סימה בת ציפורה, חיים בן כוכבה, מני מנחם בן פנינה, סהר בן אילנה, נופר בת רינה, אדיר בן שושנה, ישי בן רינה, ענבל בת יפה, נעם ישראל בן רות, שמעון דיניאל בן רות, יפית בת מול חיה, בתיה בת לאה, גלית בת רחל, אברהם ישעיהו בן רוחמה, אושרת בת אסתר, תמר בת עליה, חיים אליהו בן שמחה, בתיה שפרה בת שמחה, רבקה בת נאוה.

להצלחה וסיעתא דשמיא ברוחניות ובגשמיות:

שרה בת חמרא, עיון בן נאוה, ציפורה בת פרחיה, אליון בן צפורה, יצחק בן פרחיה פנינה, רפאל בן ציפורה, אליה בן מירב, לאה בת פנינה, שלומי בן שרה, דבורה דילכרה בת שושנה, אושרת בת שולמית, יפה בת עליזה, דוד בן רבקה, עורא גיא בן דבורה, ברכה בת אביטל, אביטל בת תקוה, עידן מאור בן חבצלת, אורלי בת רומיה, מרדכי בן עליזה, יהודה בן יפה, יוסף בן נעמי, נאור בן עפרה, יעל בת יהודית, הודיה בת מרים, מאיר בן מרים, רות ניצה בת יפה, יצחק ולאח מורחתי, יעקב בן אביטל, מרים בת אביטל, דוד בן אביטל, לאה בת אביטל, רותם חדוה בת עדנה, מרים חיה בת ימנה לוישיק, טויבא לאה בת שושנה טובה לוישיק, יוסף חיים בן ירדנה, משפחת זגורי.

לעילוי נשמת:

ראובן בן סטריה, אליאס בן מאיר, אברהם בן שמחה, יוסף בן עישה, אסתר בת עישה, מרים מיה בת גייריה, דוד בן אסתר, אליס בן מול טוב ויונה, אלקנה בן לאה פרוד, גדעון חיים בן שרה, רפאל בן אליהו ויוכבד, דוד בן ירמיהו ורחל, יצחק בן צביה, חיים בן יפה, חן בן תקוה, יקוט בת חנה, סוליקה בת עישה, ליאור בן ראובן, אלון בן חוה, בועז בן מרים, יפית בת רות, מסעודה בת זוהרה, דוד בן אפרת טובה

...אני מבקש את כל אנ"ש תעזרו לי שיצא כל
חלקי שו"ת אשר בנחל לאור עולם כל אחד
שיקח על עצמו כמה כרכים להדפיס את זה וזה
הירושה היחידה שלי...

(מכתב מכ"ק מוהרא"ש זי"ע י"ג שבט תשע"ה)

הוצה להיות שותף במפעל גדול זה?
78 ש"ח בלבד למנוי ומקבלים כל כרך חדש
אשר בנחל' שיוצא לאור עד הבית
כולל כל ספר חדש שיוצא לאור - עד הבית
קרון הדפסה - היכל הקודש

הפצה ראשית: 0527147779 , 0504173172

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נְאֻה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצַוְהוּ לְפִרְסְמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא אֹרֵחַ הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אָדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבֵא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו גרננה ליהנה גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות גריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
 ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיף
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יפרוני
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לכן א שמה לבי ויגל פבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פָשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְּךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבְּנִי קִיּוֹן סְלָה: ה חֲטָאֹתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֹתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רְנִי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֻבִּים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה חֲנִנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֹתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עינין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ אָנֹן לוֹ יֵצֵא לַחֹיץ יְדַבֵּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־כְּלִיעַל
 יַעֲזֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוּמֵי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בּוֹזֵאת יַדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֶה אִיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תַמְכֶּתָּ בִּי וְתַעֲיִבְנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב ^א לְמַנְעֵחַ מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קַרְחָ: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל־אִפְיִקֵי־מָיִם בֶּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָתָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹת
 וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּי דַמְעֵתִי לַחֵם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶף
 אֲדָדִים עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל עֲזוֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִגְלֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יַעֲזֹה יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: ^א בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחַחַי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמִּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמִנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכֹּתָם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי
 מֵאֹיֵבִי | אֱלֹהֵי מִמֵּתִקוּמִי תִשְׁנַבְּנִי: ^ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעָלִי אֲנֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עוֹיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתִי יְהוּה: ^ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אֲנֹן סָלָה: ^ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֹּלֵב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ^ח הִנֵּה | יִבִּיעוּן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַקֵּךְ
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עִזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: ^{יב} אֶל־תִּתְּהַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: ^{יג} חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחֻמָּה כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה
 יניעון לאכל אם לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשיר עוף וארנן לבקר חסדך פי־היית משגב לי
 ומנוס ביום צר־לי: יח עזי אליך אומרה פי־אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על־ ידותון לאסף מזמור: ב קולי *
 אל־אלהים ואצעקה קולי אל־אלהים והאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבת ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נניתי בלילה
 עם־לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנח | אדני ולא־יסף לרצות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו נמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אם־קפיץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי־יה פי־אזכרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל־פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי־אל גדול
 כאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עזך: טז גאלת בזרוע עמד בני־יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו

(* באמרו אל אלהים תכוון המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תִּהְיוּמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם | עֲבוֹת קוֹל נָתַנּוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצֵצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּנִלְגַל הַאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבַּל רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ פִּיִּם דִּרְבָּךְ
 וּשְׂבִילְךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נַחִיתָ כַּעֲאֵן עִמָּךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מָעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וַתְּחַוֵּל אֶרֶץ וַתִּבַּל וַיִּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּבָא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד פִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ פִּיּוֹם אֶתְמוֹל פִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כַּחֲצִיר יִחַלֶּף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וַחֲלָף לְעָרֵב יִמּוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז פִּי־כָלֵינוּ בְּאַפְךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שֶׁתָּה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלָמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיֶךָ: ט פִּי
 כָּל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעַבְרַתְךָ פְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הַגָּה:
 י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן פִּי־גֹז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֹז אַפְךָ וּכְיֹרֵאתְךָ עֲבָרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבֵּא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁפְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׂמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל־
 עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ פּוֹנְנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ פּוֹנְנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטי-יו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף
 דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבעתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולגביאי אל-תרעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
 בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנְיוּ יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדֵי־וֹ:
כו שְׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שְׁמוֹ-
בָּם דְּבַרֵי אֱתוּתֵיו וּמִפְתִּימֵם בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח
חֲשֵׁךְ וַיַּחֲשֵׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּנְתָם: ל שְׂרָץ אֲרָצָם
עֲפָרְדָּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב
כְּנִיזִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁפֹּר עַץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיִּצְיִאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי-נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאִישׁ לְהֹאִיר לְיָלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיִּוצֵא עֲמוּ
בְּשֵׁשׁ־שָׁוֶן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִיִּים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלו * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג פי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בניבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכות עמו נגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם פי חסו בו: